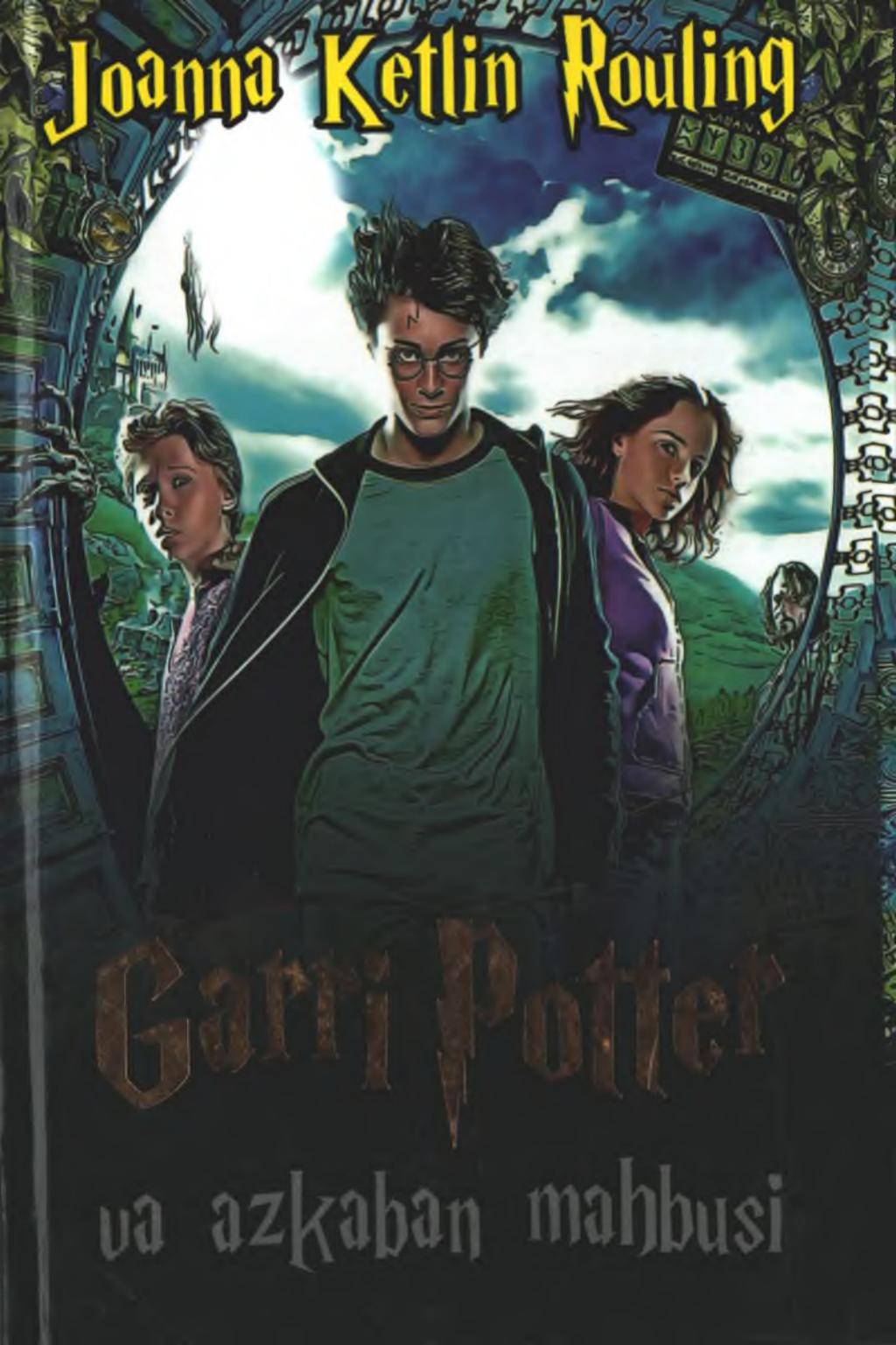

Joanna Ketlin Rouling

Gathri Potter

va azkaban mahbusi

ISBN 978-9943-3819-8-8

9 789943 381988

JAHON ADABIYOTINING JAVOHIRLARI

Joanna Ketlin ROULING

GARRI POTTER

(ruschadan Dolimov Shokir tarjimasi)

**GARRI POTTER VA AZKABAN
MAHBUSI**

(«Garri Potter» romanlar turkumining III qismi)

28480

“Navro‘z”
ALisher NAVOIY NOMIDAGI
Toshkent – 2019
ToshDO‘TAU
AXBOROT-RESURS MARKAZI

Гарри Поттер ҳар жиҳатдан ғайриоддий бола. Бошқа ўкувчилардан фарқли ўлароқ ёзги таътил даврини ёқтирмаслиги унинг ўзгача эканлигидан далолат беради. Гарри ушбу даврга берилган уй вазифаларини вижданан бажаришга интилади, бирок бу иш билан яширинча, факат тунда шуғулланишга мажбур. Бунинг устига у сехргар.

Тун деярли яримлаб қолди, Гарри эса каравотда, адёли билан бошдан-оёқ ёпиниб олиб, кўлига чўнтак фонусини ушлаб олганча, қорнида ётибди. Қаршисида Батильда Жукпукнинг ёстикқа суюб кўйилган чарм муқовали «Сехргарлик тарихи» дарслиги. Бола қошларини чимириб олганча, «*Ўн тўртминчи асрда қўлланилган жодугарларни тириклиайн ёкиш чораларининг бехудалиги. Муҳокама*» мавзуусидаги иншони ниҳоясига етказиш учун бургутнинг қулпуриб ўсган патидан тайёрланган пат-қалам учини дарслик сахифаси бўйлаб юритиб, бирон-бир фойдали маълумот топишга уринмоқда.

Пат-қалам мазмунан тўғри келадиган матн устида тўхтади. Гарри бурни учига сурилиб қолган юмалоқ қўзойнагини тўғрилаб олиб, фонусни китобга яқин келтирди-да, ўқиди:

Ўрта асрларда кўпроқ маглар деб юритилиб, афсунгарликдан мутлақо бехабар бўлган одамлар сехр-жодудан ниҳоятда кўркишган бўлса-да, уни табиий ҳолатдан фарқлаб олиш қобилятига эга бўлмаган. Ҳақиқий сехргар ёки афсунгар қўлга олинган камдан-кам ҳолатларда, жодугарни тириклиайн ёкишдек маглар томонидан қўллаб келинган жазо чорлари кутилган натижса бермаган. Асир олинган афсунгар ёки сехргарлар оловга ташлангач, ўша даврлардан маълум бўлиб келган Олов тафтини совитиш афсунини қўллаб, ёлғондакам дод-вой солишган. Аслида эса улар таналарида қитик сезишиган холос. Мисол учун, Омадли Венделин ўзини оловда ёндиришларини шу қадар хуши кўрган эканки, маглар томонидан қирқ етти маротаба қўлга олинишига шахсан ўзи имкон яратган. Табиийки, у ҳар сафар бошқа одам қиёфасига кириб борган.

Гарри пат-қаламни тишлари орасига қисиб олиб, қўлинини сиёҳдон билан пергамент ўрамини олиш учун ёстиқ остига узатди. Сиёҳдоннинг қопқоғини очиб, пат-қаламни аста ботириб олди-да, атрофга қулоқ тутиш учун вакти-вақти билан тўхтаб борганча, ёзишга киришди. Агар ваннахона томон ўтаётган Дурсллардан бирортаси пат-қаламнинг гижираётганини эшишиб қоладиган бўлса, Гарри зинапоя остидаги буфет ичига боз қамаб кўйилиб, таътил ниҳоясига етгунга қадар ўша ерда яшайди.

Гарри ёзги таътил даврини Одамовилар хиёбонидаги 4- уй сохиблари бўлмиш айни шу Дурсллар туфайли ёқтирмайди. Вернон амаки, Петунья хола ва уларнинг якка ягона ўғли Дудлидан иборат ушбу оила Гаррининг қариндошлари бўлиб, бошқа яқинлари йўқ. Учаласи ҳам магл. Сехр-жодуга бўлган муносабатлари эса ўрта асрларда яшаб ўтган магларнинг бундай ҳодисага нисбатан намоён этган муносабатларидан заррача фарқ қилмайди. Ушбу хонадонда Гаррининг мархум сехргар ота-онасини тилга олиш ман этилган. Етим бола имкон қадар ҳорғин ҳолатда тарбияланса, унинг табиатидаги сехргарлик кобилияти барҳам топишига Петунья хола билан Вернон амаки узок йиллар давомида ўзларини ўзлари қаттиқ ишонтириб келишган эди. Афсуски, уларнинг умидлари пучга чиқди. Энди улар жиянлари «Хогварц» сехргарлик ва афсунгарлик санъати мактабида икки йилдан бўён таҳсил кўраётганидан бирор-бир кимса хабар топиб қолишидан қўрқишишмоқда. Гаррининг дарсликлари, сехрли таёқчаси, қозони, супургиси ва шу каби бошқа ўқув жиҳозларини таътил даврига зинапоя остидаги буфетга қулфлаб кўйиш, болага кўшнилар билан ҳар қандай шаклда мулоқот қилишни қатъян ман этиш – эр-хотин Дурсллар томонидан кўрилган олдини олиш чоралари бўлди.

«Хогварц» мактабида ёзги таътил даврида бажариб келиш талаб этиладиган ниҳоятда кўп уйга вазифа берилади. Аммо дарсликларининг қулфлаб қўйилганлиги Гаррини жуда қийин аҳволга солиб қўйган. Гарри ёқтирмайдиган сехрли дамламалар тайёрлаш фани профессори Северус Снегг томонидан берилган кичрайтириш қайнатмаларига оид уй вазифаси энг мураккаб топшириклардан биридир. Профессор Снегг, ўз навбатида, Гаррини қаттиқ жазолаш учун топиладиган ҳар қандай важ-баҳонадан ўлгудай кувонади. Гарри учун ўз дарсликларини ўғирлашдан бошқа йўл қолмади. Таътил бошланган илк кунларда Вернон амакига унинг фирмаси томонидан тақдим этилган машинадан амакининг ўзи, Петунья хола ва Дудли, кўшнилардан бирортаси ушбу янгилиқдан бехабар колмаслиги учун атайин баланд овозда завқланиб, бакир-чакир килишаётган пайтда Гарри биринчи каватга тушиб, зинапоя остидаги китоблар қулфлаб қўйилган жавон эшигини ҳеч кимга сездирмай очди-да, ўз дарсликларининг кўтара олган сонини хонасига олиб чиқди. Энди тунги соатларда, агар каравот чойшабини сиёх билан булғаб қўймаса, албатта, афсунгарлик сирларини назарий ўзлаштириб ётганини Дурслар сезмайди.

Хозир Гарри учун амаки билан холанинг жигига тегмаслик ниҳоятда муҳим аҳамият касб этади. Негаки, улар шундоқ ҳам Гарридан дарғазаб бўлиб юришибди. Сабаби содда. Таътил бошланган кундан бир ҳафта ўтар-ўтмас, Гаррига сеҳргар ўртоғи кўнғироқ килди. Гаррининг «Хогварц»да бирга таҳсил кўрадиган энг яқин дўсти Рон Уэсли азалдан сеҳргар саналган оиласа мансуб бўлиб, табиийки болалигидан Гаррининг хаёлига ҳам келмайдиган нарсалардан яхши хабардор. Лекин у телефондан муқаддам фойдаланмаган. Бахтга қарши Рон кўнғироқ килган куни телефон гўшагини Вернон амакининг ўзи кўтарди.

- Вернон Дурсль эшитади.

Ўша фурсатда тасодифан хонада бўлган Гарри Роннинг овозини эшитиб, турган жойида қотиб қолди.

- АЛЛО? АЛЛО? МЕНИ ЭШИТАПСИЗ-МИ? ГАРРИ ПОТТЕРНИ ЧАҚИРИБ БЕРИНГ, ИЛТИМОС!

Рон шундай қичқириб гапирдики, Вернон амаки турган жойида бир сакраб тушди. Гўшакни ўзидан ярим метр нарига олиб, хавотир билан нафрат уйғунлашиб кетган нигоҳ ила караб қолди.

- КИМ СЎРАЯПТИ? - ўқирди у, гўшак томон, - СИЗ ЎЗИНГИЗ КИМ БЎЛАСИЗ?

- РОН УЭСЛИ! - кучаниб бакирди Рон, худди Вернон амаки билан футбол майдонининг икки томонида туриб гаплашаётган каби, - МЕН ГАРРИНИНГ МАКТАБДА БИРГА ЎҚИЙДИГАН СИНФДОШ ДЎСТИ БЎЛАМАН...

Амакининг митти кўзлари чаноғида айланиб, Гаррига қаради. Боланинг оёқлари худди полга ёпишиб қолгандай бўлди.

- БУ ЕРДА ҲЕЧ ҚАНДАЙ ГАРРИ ПОТТЕР ЯШАМАЙДИ, - ўқирди Вернон амаки гўшакка, худди у хозир портлаб кетадигандай қараб, - ҚАНДАЙ МАКТАБ ТЎҒРИСИДА ГАПИРАЁТГАНИНГИЗНИ ҲАМ БИЛМАЙМАН! БУ ЕРГА ҚАЙТА ҚЎНҒИРОҚ ҚИЛА КЎРМАНГ! МЕНИНГ УЙИМ ВА ОИЛАМГА ҲАМ ЯҚИН КЕЛИШГА ЖУРЪАТ ЭТМАНГ!

Вернон амаки телефон гўшагини худди заҳарли ўргимчакни улоктиргандай ричакка ташлади. Шундан сўнг, 4- уйда энг мудхиш тўполонлардан бири бошланди.

- УШБУ РАҶАМНИ АНАВИ... АНАВИ... ЎЗИНГГА ЎХШАШ ОДАМЛАРГА МАЪЛУМ ҚИЛИШГА ҚАНДАЙ ЖУРЪАТ ЭТДИНГ! - қичқирди Вернон амаки Гаррига бошдан-оёқ сўлак сачратиб.

Афтидан Рон дўсти Гаррининг бошини балога гирифтор килиб қўйганини англаб етган кўринади, қайта қўнғироқ қилмади. Гаррининг «Хогварц»да бирга ўқийдиган дўсти Гермиона ҳам бу дунёда борлиги ҳакида бирор-бир аломат бермади. Рон шундай маслаҳат

берган бўлса керак. Афсус. Ахир Гермиона Гаррининг синфдошлари ичида энг акли қиз-ку, мактабни тилга олмай гапириш кераклигига фаҳми етади-ку.

Шундай қилиб, узок беш ҳафта давомида Гарри ўз дўстларидан ҳеч қандай хабар топмади. Ёзги таътил ўтган сафаргидай чираб бўлмас даражада зерикарли мавсумга айланди. Фақат озгина яхшилик бўлди холос. Дўстлари билан хат ёзишмаслик борасида онт ичган Гарри кечалари Хедвигни қўйиб юборишга ижозат олди. Аслида бундай рухсат берилишининг ҳам ўзига яраша сабаби ҳам бор. Кафасга мунтазам қамалиб ўтиришни истамаган Хедвиг айнан тунги соатларда кучли шовқин сола бошлади. Табиийки, Вернон амакининг асаби дош бермай, ижозат беришга мажбур бўлди.

Гарри Омадли Венделин ҳакида ёзиб бўлгач, атрофга яна қулоқ тутди. Уйқуга кетган хонадондаги сукунатни фақат холаваччаси Дудлининг узоқда эшитилаётган хурраги бузмоқда. Тун ярмидан ўтиб кетган бўлса керак, хаёлдан ўтказди Гарри. Унинг толиқкан кўзлари ачишиб кетди. Иншони эртага тунда тугатишга аҳд қилди...

Бола қопқоқни бураб сиёҳдонни ёпди. Каравот остидан эскирган ёстиқжилдни чиқариб, ичига фонус, «Сехргарлик тарихи», иншо, пат-қалам ва сиёҳдонни жойлади-да, ўрнидан турди. Кўлидаги нарсаларни полнинг каравот остидаги михланмаган тахтаси тагига яшириб қўйди. Оёққа туриб, яхшилаб керишиб олгач, жавонча устидаги уйғотадиган соатнинг ёришиб кўринадиган рақамларига қаради.

Соат бир. Ичидан бир нарса лип этиб ўтди. Гарри ўзи сезмаган ҳолда хаётининг ўн уч ёшлик бўсағасини ҳатлаб ўтганига роппа-роса бир соат бўлиби.

Гаррининг ғайриоддий жиҳатларидан яна бири ўз тугилган кунларига аҳамият бермаслиги саналади. Ҳаёти давомида у ҳали бирорта бўлсин, табрик отkritkasini олмаган. Сўнгти иккита тугилган кунини Дурслар мутлақо писанд қилишмади. Бу сафар эсга олишларига эса ҳеч қандай асосли сабаб йўқ.

Бола қоронги хона бўйлаб юрганча, Хедвигнинг бўш қафаси ёнидан ўтиб, ланг очилган дераза ёнига келди-да, токчага суюниб олди. Адёл остида терга ботиб узок ўтиргандан сўнг, туннинг салкин шабадаси юзига ёқимли урилди. Хедвиг сурункасига икки кечадан бўён кўринмайди. Бойқуш илгари ҳам узок вакт учиб юргани боис Гарри хавотирланмади-ю, бари-бир уни кутади. Ушбу хонадонда ёш сехргарни кўриб жунжикмайдиган ягона жонзод мана шу бойқуш бўлади.

Гарри илгариgidек озгин, жуссаси ёшига нисбатан кичик бўлса-да, хар қалай ёз давомида бўйи икки дюймга ўсгандай кўринади. Кўмирдай қоп-қора соchlari илгари қандай саркаш, дағал, итоатсиз бўлган бўлса, шундайлигича қолди. Юмалоқ кўзойнаги ортидан ҳамон унинг ўша яркираб турадиган яшил кўзи караб туриби. Пешанагажаги орасида эса яшин зигзаги шаклидаги чандиги кўзга чалинади.

Гаррининг чандиги ҳам оддий чандик эмас. Дурслар ўн йил давомида ёлгон гапириб, болани алдаб келишган. Ушбу чандик гўё унинг ота-онасини ҳалок қилган автомобиль ҳалокатидан қолган хотира эмиш. Аслида ундей эмас. Лили ва Жеймс Поттер аварияда ҳалок бўлишмаган. Уларни сўнгти юз йилликнинг энг ёвуз сехргари, мудхиш Лорд Вольдеморт ўлдирган. Гарри эса, қотиллик содир этилган ўша тунда, пешонасида чандик ҳосил бўлганча, омон қолган. Вольдемортнинг ажал келтирадиган қарғиши афсуни атиги бир ёшли чақалоқ Гаррини ўлдириш ўрнига пешонасидан сапчиб, Ёвуз Лорднинг ўзига урган. Оқибатда чалажон, мажруҳ бўлиб қолган Вольдемортнинг сехри барҳам топган ва шу сабабдан ҳам у ғойиб бўлган...

Бироқ Гарри Лорд Вольдеморт билан «Хогварц»да юзма-юз бўлди. Хозир у, дераза ёнида туриб, Ёвуз Лорд билан ўтган сўнгги учрашувини эсга олар экан ўн уч ёшга тўлган кунга етиб келгани, яъни омади борлигини тан олаётган бўлса, ажаб эмас.

Гарри Хедвигни қидириб тунги осмонни кўздан кечириб чиқди. Унинг бойқуши ўлжа

сифатида тутиб олган сичқонини түмшүғига сиқиб олганча, ўз соҳибидан мақтөв эшитиш учун учиб келаётган бўлса керак... Хаёли қочиб, нигоҳини бир уйнинг томи устидан бошқасига олиб ўтаётган Гарри дарҳол эмас, бир неча сония ўтгандан сўнггина кўзига нима кўринаётганини фахмлади.

Тилла тусли Ой олдида, ҳар сония ўтган сари катталалиб кўринаётган аллақандай нотаниш, букри махлук нотекис харакатлар бажарганча, учиб келмоқда. Қилт этмаган Гарри, махлукнинг пастлаётганини кузатиб, лўқидондан кўлини узмаган-ча, деразани ёпиш-ёпмасликка иккиланиб турди. Галати махлук Одамовилар хиёбонидаги кўча фонусининг нурига етгач, нима гаплигини тушуниб етган Гарри ўзини деразадан нари олди.

Хонага бир эмас учта бойкуш учиб кириб, Гаррининг каравотига таппа тушди. Панжасига каттагина тугун боғланган, ёнбошлаб қолганча, ўртада килт этмай ётган, афтидан хушини йўқотган йирик, кул ранг бойқушни икки четда учиб келган қуш кўтариб келибди..

Гарри хушини йўқотган бойқушни дарҳол таниди. Бу қуш Уэслилар хонадонига мансуб Эррол. Гарри каравот ёнига югуриб келиб, баҳти қора кекса қушнинг панжасига боғланган арқончани ечиб, юқдан халос этди-да, Хедвигнинг қафаси ёнига олиб борди. Бечора Эррол хира кўзини очиб, миннатдор охангда базур овоз чиқариб кўйганча, шоша-пиша сув ютишга киришиб кетди.

Гарри қолган иккита бойқушга юзланди. Улардан бири ўзи билан ўзи ғуурурланиб турган кордай оппоқ бойқуши Хедвиг. У ҳам тугун кўтариб келган. Юқдан халос этган соҳибини меҳр ила чўқиб кўйган қуш хонанинг нариги бурчагига учиб бориб, Эрролнинг ризқига шерик бўлди.

Учинчи, малла-жигар ранг бойқушни Гарри танимаган бўлса-да, каердан келганини дарҳол фахмлади. Зеро қуш, учинчи тугунга илова қилинган, «Хогварц» муҳри билан муҳрланган хат ҳам олиб келибди. Гарри уни ҳам юқдан халос этди. Йирик ўрмон куши патларини викор ила хурпайтириб, қанотларини ёзганча, зулмат қаърига кириб кетди.

Гарри каравотга ўтириб, Эррол келтирган жигар ранг когоз халтани йиртиб очди. Унинг ичидан тилла ранг қутига қадоқланган совға ва ҳаётида биринчи бор олган табрик открыласини чиқарди. Конвертни очар экан, кўли титраётганини хис этди. Конверт ичидан икки варақ қогоз: хат ва газета парчаси чиқди.

Газета парчаси «Башорат-у, каромат газетаси»дан киркиб олинганлиги тушунарли, албатта. Негаки, ундаги оқ-қора фотосуратда тасвирланган одамлар харакатланмоқда. Гарри газета парчасини кўлига олиб, текислади-да, ўқишга киришди:

СЕҲРГАРЛИК ВАЗИРЛИГИНИНГ ХОДИМИ АСОСИЙ СОВРИН СОҲИБИ БЎЛДИ
Магларнинг рўзгор буюмларидан нотўғри фойдаланиш бўлими бошлиги Артур Уэсли «Башорат-у, каромат газетаси» томонидан таъсис этилган ҳар йилги лотерея ўйинининг Асосий совринини кўлга киритди.

Ўз ютуғидан мамнун бўлган мистер Уэсли мухбиримиз саволига: «Пулни Мисрга саёҳат уюштириш, у ердаги «Гринготтс» банкида афсун таъсирига барҳам берувчи ходим бўлиб ишилаётган тўнгич ўғлим Биллни кўргани бориши учун сарфлаймиз» - деб жавоб қайтарди. Айни вақтда беш нафар фарзанди «Хогварц» мактабида таҳсил кўраётган Уэслилар оиласи Мисрда бир ой бўлиб, ўкув йили бошланмай қайтади.

Гарри газетадаги фотосуратни кўриб, кулиб кўйди. Улкан эхром олдида турган тўққиз нафар Уэсли: жисмонан гирдигум, лўпигина, кўнгли очиқ миссис Уэсли, новча бўйли, сочи сийрак мистер Уэсли, олти нафар ака-ука ва якка ягона қизалоқ Гаррига ғайрат ила кўл силтамоқда. Фотосурат оқ-кора бўлишига қарамай ҳаммаси бирдай олов ранг малла

соch эканлиги билиниб турибди. Кўлга ўргатилган Қасмок лакабли каламушини елкасига ўтқизиб олган найнов ва бесўнақай Рон ўртада туриб, бир қўли билан синглиси Жиннанинг елкасидан кучиб олган.

Гарри йирик ютукка эҳтиёж сезган бошқа оилани билмайди. Уэслилар нихоятда хушфеъл ва айни вактда жуда камбағал оила.

У Роннинг хатини очди.

Салом, Гарри!

Туғилган кунинг билан табриклийман!

Кўнгироқ учун узр сўрайман. Умид қиласман-ки, анави маглар оиласи сени узоқ қамаб чиритмади? Ҷадамдан сўраб билдим, телефонга бакириб гапириш шарт эмас экан. Миср жуда зўр юрт. Акам Билл бизни турбатларга олиб борди. Қадимий Миср коҳинлари қўллашган қарғиши афсунларини тасаввур ҳам қила олмайсан. Ойим ҳатто, сўнгги турбатга Жиннани киритишга журъат эта олмади. У ерда қачонлардир ўша турбатга кириб олишган ва ортиқча калла-ю, шунга ўхшаши бошқа жойлари ўсиб чиқиб, мутантга айланиб қолган магларнинг скелетлари ётибди.

«Башорат-у, каромат газетаси»нинг дадам харид қилиб олган лотереясига ютуқ чиққанида ақлдан озиб қолишимга сал қолди. Етти юз галлеон-а, фараз қиляпсан-ми? Деярли ҳаммаси сафарга сарф этилди-ю, лекин бари-бир менга янги таёқча олиб беришади.

Гарри Роннинг эски сехрли таёқчаси қандай вазиятда синиб қолганини яхши эслайди. Рон иккаласи «Хогварц»га учиб борган машина қўнаётиб, мактаб ҳовлисида ўсаётган Уришқок толга бориб урилган эди.

Биз ўқув йили бошланишига бир ҳафта қолганида қайтиб, сехрли таёқча ва дарсликлар харид қилгани борамиз. Эҳтимол ўша ерда учрашармиз?

Маглар сени кўп таҳқиrlашиларига йўл қўйма!

Лондонга келишга уриниб кўр.

Рон.

P. S. Перси «Энг ибратли ўқувчи», деб эътироф этилибди. Бу ҳақда унга ўтган ҳафта хабарнома келди.

Гарри фотосуратга яна бир бор караб кўйди. «Хогварц»нинг сўнгти, еттинчи синфига бориши керак бўлган Перси алоҳида салобат билан турибди. У «Энг ибратли ўқувчи» кўкрак нишонини батартиб таралган соchlари устига башанг кийиб олган хожидўпига тақиб олган. Юзидағи кўзойнагининг мугуз гардиши Мисрнинг ёрқин қуёшида ялтираб турибди.

Гарри совға кутисини очиб, шиша бизбизакка ўхшашиб буюм чиқарди. Ушбу совғага Роннинг яна бир тушунтириши илова қилинган.

Гарри! Бу чўнтақ оғатскопи бўлади. Айтишларича, агар ёнингда инониб бўлмайдиган киши бўлса, ушбу оғатскоп ёришиб, айланиси керак экан. Кеча у ёришиб, роса айлангани боис, акам Билл: «Ўхшаши нарсалар ишончсиз бўлиб, фақат сиз каби туристлар учун мўлжалланган лашишлардан биридир», деган фикр билдириди. Айни вактда, ўзи истеъмол қилаётган шўрва Фред ва Жорж томонидан қўнгизлар билан бойитилганидан бехабар эди.

Учрашгунча! Рон.

Гарри чўнтақ офатскопини каравоти олдидағи жавонча устига қўйди. Офатскоп ўткир чўққисида мувозанат сақлаганча, тек қотди. Уйғотадиган соатнинг ёришадиган миллари офатскоп ичида акс этди. Гарри баҳтиёр қиёфа ила совғани бир пас томоша қилиб турдида, Хедвиг олиб келган тугунга қўл узатди.

Тугун ичидан Гермиона йўллаган табрик отkritкаси, қадокланган совға ва хат чиқди.

Қадрли дўстим, Гарри!

Рон менга хат йўллаб, Вернон амакинг билан телефон орқали қандай гаплашганини баён этди. Умид қиласман-ки, бундай сұхбатдан сўнг аҳволинг баттар ёмонлашмади.

Хозир мен Франциядаман. Сенга аталган совғани божхонада очиб кўришиса нима бўлишини ўйлаб, уни қай йўсинда жўнаташиб эндигина бошим қотиб турган эди, Хедвиг пайдо бўлиб қолди! Назаримда у тугилган кунингга ҳақиқий совға олишингни истаган.

Сенга йўллаётган совғамга бойқуш почтаси орқали буюртма берган эдим. У ҳақда «Башорат-у, каромат газетаси»да чоп этилган рекламада ўқиганман (ушбу газета мен учун шу ерга етказиб турлади. Сеҳргарлар дунёси янгиликларидан боҳабар бўлиб туриш нақадар завқли). Бир ҳафта олдин ушбу газета сахифаларида чоп этилган Рон ва унинг жамики оиласи тушган фотосуратни кўрдинг-ми? Ишончим комилки, ҳозир у кўп янги билимларга эга бўляпти. Қайсиdir маънода унга ҳасад ҳам қилмоқдаман. Ўзинг ўйлаб кўр, қадимий Миср коҳинлари қандай ажойиб сир-асрорларга эга бўлишган экан.

Францияда ҳам сеҳргарликнинг ўзига яраша маҳаллий тарихи бор. Мен ҳатто, бу ерда топган маълумотларимни қўшимча ахборот сифатида киритиш учун, сеҳргарлик тарихидан ёзган иншомни қайтадан ёзиб чиқишига мажбур бўлдим. Умид қиласман-ки, профессор Бинз иншомнинг ҳаддан ортиқ узуниги борасида менга танбеҳ бермайди.

Чунки унинг узуниги профессор тайинлаган узунилардан икки ўрамга ортиб кетди.

Роннинг гапига қараганда, таътилнинг сўнгги ҳафтасида Лондонга келар эмиш. Сен ҳам кела оласанми? Холанг билан амакинг қўйиб юборишадими? Ижозат беришиларига жуда, жуда умид қиласман. Рухсат беришимаса, биринчи сентябрь куни «Хогварц-Экспресс»да учрашамиз.

Эҳтиром ила, Гермиона.

P. S. Роннинг ёзишича, Перси, мактабнинг «Энг ибратли ўқувчи»си, деб эътироф этилибди. Перси ғурурланиб юрганига шубҳа қилмайман, лекин Рон ўз акасининг бундай ютуғидан фахрланаётганини сезмадим.

Гарри кулиб, хатни бир четга қўйди-да, совғани қўлига олди. Совға жуда оғир.

Гермионанинг табиатини билган Гарри кути ичида аллақандай мураккаб афсунлар ҳақидаги катта китоб борлигига шубҳа қилмади-ю, янгишганини дарҳол тушунди. Совға жилдини очиб, коп-кора, нихоятда юмшок чармдан тайёрланган бюварни кўргач, калби қувониб кетди (*Бювар – папка, портфель тури*). Бювар қопқоғига кумуш ҳарфлар билан: «Супургига техник хизмат кўрсатиш учун мўлжалланган асбоб-ускуналар тўплами» ёзуви битилган.

Бюварнинг занжир ёпқичини очиб, ичига қараган Гарри беихтиёр:

- Вой-бўй! Яша, Гермиона! - деб пичирлаганча, хитоб қилиб юборди.

Бювар ичига «Тез учар» фабрикасининг маҳсулоти бўлмиш супурги сопига ишлов бериш учун кўлланиладиган ҳашаматли жилва кремининг каттагина банкаси, супургининг дум қисмидаги говронларини текислаш учун мўлжалланган ялтироқ гулқайчи, парвоз узок давом этадиган бўлса супурги сопига бириктириб қўйиладиган митти мис компас ҳамда «Супургига мустақил равища техник хизмат кўрсатишга оид, киссада олиб юриладиган

маълумотнома мазмунидаги кўлланма» батартиб терилган.

Таътил давомида Гарри, нафакат дўстлари балки, сеҳргарлар дунёсида нихоятда оммавийлашиб кетган, жуда хавфли ва шу билан бирга ўта қизиқарли квиши спорт ўйинини ҳам нихоятда соғинган. Бундай ўйин супургиларда учиб ўйналади. Гарри маҳоратли учувчи бўлиб чиқди. У сўнгги юз йил ичида мактаб жамоаси таркибида ўйнашга рухсат берилган энг ёш учувчи саналади. Боланинг нарсалари орасида қалбига якин буюмлардан бири унинг «Нимбус-2000» русумли пойга супургисидир.

Гарри чарм бюварни четга қўйиб, сўнгги жўнатмага қўл узатди. Жигар ранг қозогза ёзилган кирди-чиқди «хусниҳат»ни дарҳол таниди. Бу «Хогварц» коровули Хагриднинг дастхати. Гарри кадокнинг устки қатламини узиб, қандайдир яшил рангли терисимон буюмни кўрди. Аммо охиригача очилмаган жўнатма бирдан қимирилаб кетиб, худди жағ шақиллаган каби товуш чиқарди.

Гарри турган жойида тек котди. Хагрид атайин бирон-бир хавфли нарса жўнатмас, ахир. Аммо Хагриднинг одатларини яхши биладиган Гарри, ушбу дўстининг хавфли ва хавфсиз нарсаларга нисбатан ўзига хос қарашлари борлигидан хабардор. Хагрид дам ўта йирик ўргимчаклар билан дўстлашиб юрадими-ей, дам пабда танишиб колган тасодифий улфатлардан уч каллали ит сотиб оладими-ей, бир карасанг ўз кулбасига аждар тухумини яширинча олиб келган бўладими-ей...

Ҳадик олган Гарри тугунни туртиб кўриб, жағ шақиллаганини боз эшилди. Бола каравот олдидағи жавонча устида турган стол усти чирогини қўлига олиб маҳкам ушлади-да, бош узра кўтариб олиб, ҳар қандай фурсатда зарб беришга шай бўлганча, иккинчи қўли билан жўнатма кадогини ушлаб тортиди.

Тугун ичидан аллақандай китоб тушди. Гарри «Махлуқлар ҳақида қўрқинчли китоб» сўзлари тилла ҳарфлар билан ёзилиб безатилган яшил муқовали китобнинг чиройига баҳо бериб улгурмасдан, очиладиган чети билан тик туриб олган китоб денгиз кискичбакаси сингари ҳаракатланганча, каравот бўйлаб пириллай бошлади.

- Ие, ие, - аста ғудуллади Гарри.

Китоб каравотдан полга тап этиб сакраб, оксаб-тўксаганча, хона бўйлаб юриб кетди. Гарри унинг орқасидан аста писиб борди. Китоб хонанинг энг коронги бурчаги, ёзув столи остига кириб бекинди. Дурсллар уйғониб кетмаслигини ичида сўраб Худонинг зорини килган Гарри эмаклаганча, қочоқ китобга қўл узатди.

- Вой қўлим!

Китоб шартта ёпилиб, боланинг қўлинини тишлаб олди-да, муқовасининг иккала томонини чаққон ҳаракатлантириб, ёнидан чопиб ўтди. Гарри эмаклаб китоб орқасидан қувди ва бутун танаси билан унинг устига ташланиб, полга босиб олди. Пастда Вернон амакининг уйқусираб вайсагани эшитилди.

Хедвиг билан Эррол Гаррининг ҳаракатларини катта қизикиш билан кузатиб туришди.

Китобни кафтлари билан маҳкам кисиб олган бола кийим сакланадиган жавон яшиги ичидан қайиш олиб, қилиқдор буюмни маҳкам боғлаб қўйди. «Қўрқинчли китоб» дарғазаб типирчилади-ю, қайта тишлай ва тапиллата олмай қолди. Шундагина Гарри уни четга қўйиб, Хагриднинг отkritkasини бамайлихотир ўкишга киришди.

Қадрдоним Гарри!

Тугилган кунинг билан табриклайман!

Ўйлайман-ки, ушбу китоб тез орада бошланадиган ўкув йили давомида сенга аскатади.

Ҳозирча сенга бошқа ҳеч нарса тушунтирмайман. Учрашсак, бор гапни айтиб бераман.

Магллар тинкангни ҳаддан ортиқ куритмаяпти-ми?

Энг яхши тилаклар ила, Хагрид.

Хагриднинг, ушбу қопағон китоб бўлажак ўкув йили давомида асқатиши ҳақидаги фикри Гаррига шумхабардай туюлди. Шундай бўлса-да, унинг табассуми янада кенгайиб, открыткани, Рон билан Гермионадан келган открыткалар ёнига қўйди. Энди «Хогварц»дан келган хат колди.

Одатдагидан қалинрөк эканлигига эътибор қаратган Гарри конвертни очиб, биринчи пергамент варағини чиқариб, ўқиди:

Хурматли мистер Поттер!

Ўкув йили, одатдагидай, биринчи сентябрь куни бошланиши ҳақида Сизни хабардор қилмоқдамиз. «Хогварц-Экспресс» эрталабки соат ўн бирда Кингс-Кросс вокзалининг тўққиз бутун тўртдан учинчи платформасидан жўнайди.

Бундан ташқари маълум қилинадики, учинчи йил таҳсил қўрадиган ўкувчиларга муайян дам олиш кунлари мактаб яқинидаги Хогсмёд қишлоғига ташриф буюриши хуқуқи берилади. Бунинг учун эса ўкувчининг ота-онаси ёки уни васийликка олган шахслардан бири мазкур хатга илова этилган рухсатнома-хужжатга имзо чекиши шарт.

Шунингдек, янги ўкув йилида ўзлаштириладиган зарурий дарсликлар рўйхати илова қилинмоқда.

Эҳтиром ила,

Профессор Макгонагалл,

Мактаб директорининг ўринбосари.

Гарри конверт ичидаги рухсатномани чиқариб, иршайишни бас қилди. Дам олиш кунлари Хогсмёд қишлоғига бориб туриш имкониятига эга бўлса, зўр бўлар эди. Хогсмёд – Гарри муқаддам бормаган, фақат сеҳргарлар яшайдиган қишлоқ. Хўш, қандай қилиб Петуњя хола ёки Вернон амакини, ушбу хужжатга имзо чекиши кўндириш мумкин?

У соатга қаради. Икки бўлибди.

Хогсмёдга ташриф буюришга доир рухсат олиш борасида уйқудан туриб ўйлаб қўришга аҳд килган Гарри қўрпасига кириб, «Хогварц»га қайтадиган кунга қадар қолган саналарни ўчириб бориш мақсадида тузган қўлбола каленҷардан яна бир кунни ўчириб ташлаш учун қўл узатди. Кўзойнагини ечди-да, табрик открыткаларини томоша қилганча ётди.

Қандай гайриоддий бола бўлмасин, ҳозир Гарри ўзини, унинг ўрнида бўлган ҳар қандай оддий боладай ҳис этмоқда. У баҳтиёр. Негаки, умрида илк бор туғилган кунини нишонламоқда.

II БОБ.

МАРЖА АММАНИНГ КАТТА ХАТОСИ

Гарри эрталаб нонуштага тушган маҳалда Дурсллар ошхона столини эгаллаб, Дудлининг таътилга келгани шарофатига харид қилинган сўнгти телевизор русумини кўриб ўтиришган экан. Дудли доимо меҳмонхонадаги телевизордан ошхонадаги музлаткичга қадар масофа узоклигига арз қилиб келган эди. Ана энди у ёзинг асосий қисмини ошхонада ўтказадиган, чўчка қўзларига ўхшаш қўзларини экрандан узмайдиган, жаги остида хосил бўлган бешта бағбақаси эса кавш қайтаришдан тинмайдиган бўлди.

Гарри холаваччаси Дудли ҳамда узун мўйловли, танаси йирик, бўйни деярли қўринмайдиган, гўштдор Вернон амакининг ўртасига жойлашди. Оила аъзолари Гаррини туғилган куни билан табриклиш у ёқда турсин, ҳатто ошхонага кириб келганига ҳам эътибор қаратмади. Умуман айтганда, бундай одатий ҳолатдан Гарри хафа бўлмай қўйган. У ҳам столдаги бутербродлардан бирини олди-да, экранга, қамоқхонадан қочган аллақандай маҳбус ҳақидаги репортажни якунлаётган сухандонга караб ўтириди.

- ... жамоатчилик Блэкнинг қуролланган ва ниҳоятда хавфли жиноятчи эканлиги ҳақида муқаддам огоҳлантирилган эди. Уни кўлга олиш тадбирлари давомида фойдаланилиши учун атайин ажратилган телефон рақамларини телевизор экранида кўриб турибсиз. Мабодо сиз истиқомат қилаётган жойда Блэк пайдо бўлган бирон-бир аломатни сезиб қолсангиз сутканинг ҳар қандай вақтида ушбу телефон рақамларини териб, зудлик билан хабар беришингизни сўраймиз.

- У қанчалик ёмон одам эканлигини бизга айтиш шарт эмас, - тўнгиллаб қўйди газета устидан қочоқ маҳбуснинг экрандаги фотосуратига танқидий кўз билан қараб ўтирган Вернон амаки, - Шундок ҳам кўриниб турибди! Унинг ифлослигини қаранг! Сочлари-чи! Э, кепатанг курсин...

Амаки кўзининг қири билан жиянининг бошига жирканч қараб қўйди. Гаррининг дағал ва итоатсиз соchlари доимо Вернон амакининг жаҳли чикишига сабаб бўлиб келган. Силласи куриб колган кочок жиноятчининг экранда тасвирланган юзидаги икки томонга осилиб тушган чигал соч тутамлари билан солиштириб кўриладиган бўлса, Гаррининг соchlари бинойидек кўринади.

Телевизор экранида яна сухандон кўринди.

- Кишилек хўжалиги ва балиқ овлаш саноати вазирлиги бугун ўз қарорини оммавий ахборот воситалари орқали эълон қилди. Ушбу хужжатга мувофиқ...

- Хой, тўхта! - ириллади Вернон амаки, сухандонга нафрат ила мурожаат килиб, - Анави савдои қаердан қочганини айтмадинг-ку! Бу қанақа янгилик бўлди? Эҳтимол у шу ерда, бизнинг кўчаларимизда изғиб юргандир!

Петунья хола ўтирган ўрнида шартта дераза томон ўгирилиб, дикқат билан кўчага қаради. От юзли, бўйни оддий аёлнинг бўйнига нисбатан икки чандон узун, жуссаси чўп-устухон ушбу хонимнинг табиати ҳаддан ташқари қизикувчан бўлиб, ҳаётининг аксарият кисмини ўз атрофидаги зерикарли, жамият қонунларига амал қилиб яшаб келадиган кўшниларни кузатиш, уларнинг сир-асрорларидан жосусусона боҳбар бўлиш билан ўтказмоқда. Қани энди у, ўша атайин ажратилган телефон рақамларини биринчи бўлиб терса-ю, ўзини ниҳоятда баҳтиёр хис этса.

- Бундай абллаҳларни аямай дорга осиш кераклигини қачон тушуниб етади улар, а?! - акиллади Вернон амаки, ўзининг йирик, кўкимтири муштини столга уриб.

- Жуда тўғри, - деди кисиб олган кўзини кўшниларнинг хол-хол гулли деворидан ҳалигача узмаган Петунья хола.

Вернон амаки чашкасини бўшатди-да, соатига қаради.

- Мен тезроқ борай, Петунья. Маржорининг поезди соат ўнда етиб келади.

Шу дамгача хонасида қолган «Супургига техник хизмат кўрсатиш учун мўлжалланган асбоб-ускуналар тўплами» ҳакида ўйлаб ўтирган Гарри, осмондан ерга кулаб тушгандай бўлди.

- Маржа амма? Шу бугун... хозир... келяпти-ми? - сўради у.

Маржори Вернон амакининг опаси бўлиб, Гаррининг кариндоши саналмайди. Гаррининг онаси Петунья холанинг синглиси бўлган. Шундай бўлса-да, Маржа аммани «амма» деб аташга бола мажбур қилинган. Маржори қишлоқда, катта боғдан иборат ҳовлида яшайди. У бульдог зотига мансуб ит етиштириб кун кечиради. Ўзининг кимматли итваччаларини узок вақтга ёлғиз ташлаб кета олмаслиги боис Одамовилар хиёбонига камдан-кам келади. Лекин Маржа амманинг ҳар бир ташрифи Гаррининг ҳаётида алоҳида мудхиш из қолдиради.

Дудли беш ёшга тўлган куни «денгиз тўлқини» ўйини давомида жиянидан устун келишни бас қилиши учун Маржа амма Гаррини таёқ билан қаттиқ савалаб, оёқларини кўкартириб ташлаган. Яна бир неча йил ўтгач, Рождество куни топилиб келиб, Дудлига

компьютерлаштирилган робот, Гаррига эса бир кути ит еми совға қилган. Гарри «Хогварц»га ўқишига бир йил колганда Маржа амма ўзининг Рваклер лакабли ити билан укаси Верноннинг уйига меҳмонга келган. Ўшанда Рваклернинг думини бехосдан босиб олган Гарри аранг дараҳтга чиқиб, омон қолган эди. Аммо Маржа амма ярим тунга қадар дараҳт тагида Гаррининг пастга тушишини пойлаб ётган баҳайбат итини чакириб олишдан бош тортган. Ўша воқеани эсга олган Дудли ҳалигача кулиб, ичагини ушлаб қолади.

- Маржори уйимизда бир ҳафта туради, - ириллади Вернон амаки, - Модомики, ушбу мавзу очилган экан, - деди у, семиз бармоғини таҳдидли кўтариб, - Уни олиб келганимга қадар айрим нарсаларни муҳокама қилиб олишимиз даркор.

Оғзи қулоғига етган Дудли ўзининг лойқа нигоҳини телевизор экранидан узди. Дадаси Гаррини камситадиган сахна Дудли учун энг қизиқарли томошалардан бири саналади.

- Биринчидан, - ириллашини давом этди Вернон амаки, - Маржори билан ҳаром тилингни тийиб гаплашасан.

- Яхши, - алам билан рози бўлди Гарри, - Агар у ҳам тийиб юрса.

- Иккинчидан, - боланинг сўзларини эшитмаган бўлди Вернон амаки, - Маржори сенинг бемаъни табиатингдан бехабар. Бинобарин, у шу ерда бўлган кунлари мен ҳеч қандай, эшитяпсан-ми, ҳеч қандай аҳмокона киликларингни кўришни истамайман. Ўзингни хушхулк тутишинг шарт. Тушундинг-ми?

- Агар у ҳам ўзини хушхулқ тутса, - деди Гарри тишлари орасидан.

- Учинчидан эса, - гижиниб ғулдиради Вернон амаки, арғувон юзидағи баджаҳл митти кўзлари кичик тешикларга айланиб, - Биз Маржорига сени тузалмас-жиноятчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус муассасасида тарбияланяпти, деб айтганмиз.

- Нима?! - қичкирди Гарри.

- Ва сен ушбу гапни тасдиқлайсан, болакай. Акс ҳолда пушаймон ейсан, - деди Вернон амаки худди тупуриб юборгандай.

Эшитган гапига ишонмай ўтирган Гаррининг юзи ғазабдан оқариб кетди. Маржа амма бутун бир ҳафтага келяпти! «Хогварц»га ўқишидан бир йил олдинги туғилган кунига Вернон амаки кийиб эскиртган бир жуфт пайпок ҳадя этилгани инобатга олинган тақдирда ҳам, унинг бу йилги туғилган кунига Дурсллар тухфа қилган энг мудхиш совға бўлди.

- Демак, келишиб олдик. Ундей бўлса, Петунья, - деди Вернон амаки ўрнидан базур туриб,

- Мен вокзалга кетдим. Мен билан машинада сайр қилиб келасан-ми, Дудлича?

- Йўқ, - деди Дудли, дадасининг Гаррига гапирган гапи тугагач, боз телевизор томон иозланиб.

- Дудлича аммасининг келишига ясаниб туради, - мушукка ўхшаб хириллади Петунья хола, ўғлининг оқ сариқ соchlарини текислаб, - Ойижониси унга янгиана, чиройлигина бўйинбог олиб берди.

Вернон амаки кафтини ўғлининг миқти елкасига қуйиб, қучиб қўйди.

- Ундей бўлса, учрашгунча.

Дахшатдан фалажланиб қолган Гаррининг хаёлига бир ўй келди. У қўлидаги бутербротни кўйди-да, шартта ўрнидан туриб, амакисининг кетидан чиқди.

Дахлизда сафар курткасини кийиб турган Вернон амаки орқада Гарри турганини сезиб, яна ириллади:

- Сени чақирганим йўқ.

- Чакириғингиз менга кераги йўқ, - совуқ жавоб қайтарди Гарри, - Мен сиздан бир нарсани илтимос килмокчиман.

Вернон амаки шубҳаланиб, Гаррига бошдан-оёқ караб чиқди.

- «Хог...», яъни мен ўқиётган мактабнинг учинчи синф ўқувчиларига мактаб яқинидаги қишлоққа чиқиб туриш хуқуқи берилади.

- Хўш? - сўради Вернон амаки ёнидаги илгақдан машина калитини олар экан.

- Рухсатномага имзо чекиб беришингиз керак, - фикрини тез тугатди Гарри.
- Нега энди мен имзолашим керак экан? - башарасини қийшайтириди Вернон амаки.
- Нима десам бўлар экан, - жавобини чўзди Гарри, керакли сўз танлаб, - Маржа аммага анави муқаддас жойда, номи нима эди-я, эсимдан чиқиб қолди?
- Тузалмас-жиноятчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус муассасаси! - гумбурлади Вернон амаки.

Гарри амакининг овозида вахимали оҳанг эшилди.

- Ҳа, тўғри, - деди Гарри, йирик, аргувон баشاрага қараб, - Номи жуда узун экан. Хуллас аммам олдида ўзимни ўша ерда ўкиётган кўйга солиб юришим кийинроқ кечадими дейман-да. Ахир ўша муқаддас жойнинг номини тутилмай талаффуз этишим керак-ку, шундайми? Агар бехос бирор нарсани ўтказиб юборсан нима бўлади?

Вернон амаки муштини кўтариб, Гарри томон қадам босди.

- Нима ҳам бўлар эди. Ичингдаги бор нарса сикилиб-силтаниб чиқади, тушундинг-ми? Бирок Гарри сир бой бермади.

- Шундайликка, шундай-куя, лекин бундай ишингиз мен валдираб қўйган гапни Маржа амма унуби юборишига омил бўлмайди-да.

Юзи бир текис қизил-жигар ранг тус олган Вернон амаки муштини кўтариб турганча, тўхтаб қолди.

- Агар сиз рухсатномага имзо чекиб берсангиз, - фикрини тез давом этди Гарри, - Қаерда ўкиётганимни ёдда тутиш ва ўзимни маг... хушхулқ одамга ўхшаб тутишга ваъда бераман. Вернон амакининг тиши ялангочланиб, чаккасидағи қон томири қаттиқ ура бошлаган бўлса ҳам, Гаррининг таклифини обдан мулоҳаза килаётгани кўриниб туриди.

- Яхши, - деди у нихоят, - Бирок Маржори шу ерда турар экан, хулк-авторингни дикқат билан кузатиб тураман. Агар сўнгти дақиқаларга қадар қўйилган талабга амал қиласанг, айнан мен айтган муассаса номини айтиб борсанг, ўша аҳмоқона рухсатномангта имзо чекиб бераман.

У товонида айланганча, ташқарига чиқаётib эшикни чунонам қаттиқ ёпди-ки, дераза ромининг битта кўзидағи ойна полга тушиб, чилпарчин бўлиб кетди.

Гарри ошхонага қайтмай, хонасига кирди. Модомики, ўзини маглchasига тутиши керак экан, буни хозирдан бошлагани яхши. У ўз совғалари ва табрик отkritkalarinи шошилмай, маъюс йигди-да, тахта тагига, иншоси билан биргалиқда сакланиши учун ёстиқжилдга жойлаб қўйди. Анча ўзига келиб қолган Эррол Хедвиг билан ёнма-ён, бошини қанотига суқиб олганча, ухлаяпти. Гарри бир хўрсиниб олди-да, иккала қушнинг кўкрагига бармоқ никтаб уйғотди.

- Хедвиг, - деди у, - Сен бир хафтага даф бўлишингта тўғри келади. Эррол билан бирга учеб кетасан. Мен бор гапни Ронга ёзиб, тушунтириб бераман. У сенга караб туради. Хедвиг ўзининг қаҳрабо ранг кўзларини Гаррига қаратиб, ўкрайди.

- Менга ундей қарама, - деди Гарри, - Айб менда эмас. Шундай килинсагина Рон ва Гермиона билан биргалиқда Хогсмёд қишлоғига бориб туришим мумкин.

Ўн дақиқадан сўнг, Ронга ёзилган хат панжасига боғлаб қўйилган Эррол билан Хедвиг деразадан учеб чиқиб, кўздан ғойиб бўлди. Ўзини баҳти қора кишидай хис этган Гарри кафасни жавон ичига жойлади.

Бирок баҳтсиз қисмат ҳакида фикр юритишга боланинг вақти бўлмади. Ҳаёл ўтмай пастда Петунья холанинг Гарри пастга тушиб, меҳмонни кутиб олишга ҳозирлик кўриши талаб этилган наъраси янгради.

- Сочингни тартибга келтириб олсанг-чи! - ақиллади у, даҳлизга тушган Гаррига.

Нима сабабдан сочини тараши кераклигини Гарри тушунмади. Ахир Маржа амма Гаррини танқид қилишни хуш кўради-ку. Демак, у кўзга қанча ёмон кўринса, шунча яхши эмасми?! Тез орада ҳовлидан шағалнинг шалдираган товуши эшитилиб, Вернон амакининг машинаси кириб келганидан далолат берди. Сал ўтиб, машина эшикларининг гумбурлагани ва боғ йўлагидан қадам товушлари эшитилди.

- Эшикни оч! - вишиллади Петунья хола.

Қалбини зулмат қамраган Гарри эшикни очди.

Остонада Маржа амма кўринди. У Вернон амакининг аёл жинсидаги иккинчи нусхаси: мўйловли, танаси йирик, бўйни деярли кўринмайдиган, гўштдор. Маржа амманинг мўйлови Вернон амакининг мўйловига ўхшаб куюқ ўсмагани опа-ука ўртасидаги ягона тафовутдир. Амма бир кўлига катта чамадон, иккинчисига эса кўлтиклаб олинган тентак табиатли қари итини ушлаб олган.

- Дудлича қани? - дўриллади у, - Қани менинг жиянчам?

Дахлизда оқ сариқ сочи ёғли бошига ёпишиб қолган, оёғи билан эшкак сузган каби келган Дудли кўринди. Унинг кўп сонли бақбақалари орасида қолиб кетган капалакнусха бўйинбоги деярли кўринмади. Кутилмаганда кўлидаги чамадон билан Гаррининг қорнига солиб, боланинг нафасини чикариб юборган Маржа амма бир кўли билан Дудлини маҳкам сиқиб олиб, жиянинг ёғ босган лунжидан ўпид, ялашга киришди.

Дудли Маржа аммасининг бундай силаб-сийпашларига, аммадан кўп пул олиши учунгина бардош беришини Гарри яхши билади. Чиндан ҳам аммасининг исканжасидан халос бўлган Дудлининг кўлида йигирма фунтли банкнота кўринди.

Маржа амма Гаррини, худди шляпа учун илгак ёнидан ўтгандай болага қиё боқмай четлаб ўтди.

- Петунья! - ўқирди у.

Маржа амма билан Петунья хола гўё ўпишиб олишди. Агар аникрок айтиладиган бўлса, Маржа амма ўзининг йирик, бакувват бош суяги билан Петунья холанинг қоқ суяқдан иборат лунжига бориб урилди.

Ичкарига кувончли табассум-ла, Вернон амаки кириб келди.

- Чой кетадими, Маржори? - сўради у, - Рваклерга нима берган маъқул?

- У менинг ликопчамдан чой ичади.

Учаласи, кўлида чамадон ушлаган болани ёлғиз қолдириб, ошхонага равона бўлди. Гарри хафа бўлмади. Нима бўлса бўлсин-у, амма билан камрок юзма-юз келсин. У чамадонни, имкон қадар кўпроқ ивирсиб, меҳмонлар учун ажратилган хонага кўтариб кетди.

Ошхонага қайтган фурсатда Маржа амма чой ва мевали пирог билан боқилаётган экан. Бурчақда эса Рваклер чапиллаганча ликоп ялаяпти. Унинг тумшуғидан ойнадай тоза полга чой ва сўлак томаётганини кўрган Петунья холанинг башараси билин-билинмас бужмайиб кетмоқда. Тўғрисини айтганда Петунья хола ҳар қандай турга мансуб ҳайвонни ўлгудай ёмон кўради.

- Колган итларингта ким қараб турибди, Маржори? - қизиқиб сўради Вернон амаки.

- О, уларни полковник Брустверга топшириб келдим, - дўриллади Маржа амма, - Қария истеъфога чиқди. Бирон-бир иш билан шуғулланиш полковник учун фойдадан холи эмас. Бирок Рваклерни ўзим билан олиб юришимга тўғри келади. Бечора ит мени бир оз кўрмай колса бас, озиб-тўзиб кетади.

Гаррининг дастурхон атрофидаги одамларга келиб кўшилганини кўрган Рваклер увиллаб кўйди. Бу холат Маржа амманинг болага илк бор эътибор қаратишга мажбур килди.

- Хўш! - акиллади амма, - Ҳамон шу ердамисан?

- Ха, - жавоб қайтарди Гарри.

- Кўрнамак оҳангда «ҳа» дема менга, - акиллашини давом эттириди амма, - Бир вактлар сени уйда қолдириб, Вернон билан Петунья иккаласи ниҳоятда катта олижаноб иш килишган. Агар ўшанда сен нонкўрни менинг остонамга ташлаб кетишганда борми, ўйимга мутлақо киритмаган, ўйлаб-нетиб ўтирмай, тўғри етимхонага топширган бўлар эдим.

Дурслар хонадонида яшагандан кўра етимхонани афзал билиши ҳакида Гарри бир нима демокчи бўлди-ю, Хоғсмёдга бориб туришга доир рухсатномани ўйлаб, тилини тийди.

- Нима тиржаяпсан?! - тутакиб кетди Маржа амма, - Сен тузалмасни сўнгти бор кўрганимда қандай бўлган бўлсанг, зигирдай ўзгармай шундайлигингча қолган кўринасан, а? Мактабда оз бўлса ҳам ақл киритиб кўйишида, деб умид қилган эдим.

У чашкадаги чойдан каттагина хўплаб олди-да, мўйловини артиб, укасидан сўради:

- Сизлар мана бу етимни ўқишига юборган жойнинг номи нима эди, а, Веронон?
 - Тузалмас-жиноятчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус муассасаси, - шоша-пиша жавоб қайтарди Веронон амаки, - Тарбияси оғир, тузалишига умид бўлмаган шахслар учун жуда зўр жой.
 - Тушунарли, - деди Маржа амма.
- Шундан сўнг у, столнинг нариги томонида ўтирган Гаррига мурожаат килиб, акиллашини давом этди.
- Ҳой бола, қани менга айт-чи, ўша муқаддас Грубус муассасасида жисмоний жазо кўлланиладими?
 - М-м-м...
- Опасининг орқа томонида турган Веронон амаки Гаррига бош иргиб қўйди.
- Ҳа, - жавоб қайтарди Гарри ва илҳом келаётганини хис этиб, - Мунтазам қўлланилади.
 - Жуда соз, - хитоб қилди Гаррининг жавобидан қувониб кетган Маржа амма, - Калтаклашга лойик иш килган бўлса ҳам, болага кўл кўтариш мумкин эмас, деган ҳар хил бемаъни гапларга қўшилмайман. Яхшигина камчи юзта ҳолатдан тўқсон тўқкизтасида энг зўр тарбия воситаси саналади. Хўш, шахсан сенга нисбатан-чи, бундай жазо чораси тез-тез қўлланилиб туриладими?
 - О, узлуксиз қўлланилади, - тасдиқлади Гарри, - Кутилгандан ҳам тезроқ, кўпроқ калтаклаб боришади.
- Маржа амма кўзларини дарғазаб қисиб олди.
- Бари-бир жавобинг оҳанги менга ёқмаяпти, - деди у, - Модомики сен, узлуксиз калтаклашаётганини бамайлихотир гапирап экансан, демак жонинг оғримас экан. Петунья, сени ўрнингда бўлганимда, ўша муассаса раҳбариятига хат йўллаган бўлар эдим. Унга нисбатан энг сўнгги чоралар кўрилишига доир ҳеч қандай эътирозинг йўқ эканлигини ёзиб юбор.
- Веронон амаки эрталабки битим шартлари Гаррининг эсидан чикиб колиши мумкинлигидан чўчиган кўринади. Ҳар қалай у, сұхбат мавзусини кескин алмаштириди.
- Бугунги янгиликларни эшитдинг-ми, Маржори? Анави қочоқ жиноятчи ҳакида нима дейсан, а?
- Маржа амма янги жойга тез мослашиб олди. Гарри эса аксинча, Одамовилар хиёбонидаги 4- уйда Маржа аммасиз ўтадиган зерикарли ҳаётни қўмсаф қолди. Веронон амаки билан Петунья хола жияннинг оёқ остида илашмай, нари юришини маъкуллашар, Маржа амма эса, билъакс, «бала тарбияси»га доир турли ўткир таклифлар киритиб юриши учун Гарри унинг кўз олдида мунтазам юришини истар эди. Гарри билан Дудлини ўзаро таққослаш аммани каноатлантирадиган энг яхши мавзулардан бири. Маржа амма Дудлига катта, кимматбаҳо совғаларни атайн ҳарид қилиб, шу куни Гарридан нима учун у совғасиз қолаётгани ҳакида савол қутганча, болага тикилар эди. Шундан сўнг, бундай саволларни хаёлига ҳам келтирмаган Гаррининг бадҳазм шахс сифатида шаклланишига қандай омиллар сабаб бўлишига доир турли шамали гаплар ташлаб юрди.
- Етимнинг бундай бемаъни улғайгани учун кўп қуйиниб, ўзингни койима, Веронон, - деди Маржа амма учинчи куни ўтаётган тушлик вақтида, - Кишининг қони нопок, бузук бўлса, илож қанча, ҳеч ким ҳеч нарса кила олмайди.
- Гарчи Гарри имкон кадар фикр-хаёлини овкатга жамлашга ҳаракат килса ҳам, нафратдан кўли титраб, юзи ёнаётган каби қизий бошлади. «Рухсатномани ёдиндан чиқарма. Хогсмёд ҳакида ўйла. Дарғазаб бўлма...», дер эди у, ўзига ўзи.
- Наслчилик ишларининг ўзига хос тамойиллари мавжуд, - маълум қилди қўлига бокал олган амма, - Ит етишириш соҳасида мен ўхшаш муаммоларга тез-тез дуч келиб турман. Агар урғочи ит бузук бўлса, унинг итваччалари ҳам...
- Айни шу фурсатда амманинг қўлидаги бокал портлаб, парчалари ҳар томон сачраб кетди. Гапи бўғзига тикилиб қолган Маржа амманинг кўзлари пирпираб қолди. Шалаббо бўлган аргувон турқидан эса ичимлик қатралари тома бошлади.
- Маржори! - чийиллаб юборди Петунья хола, - Маржори! Яраланмадинг-ми?

- Хеч қиси йўқ, - дўриллади амма, башарасини сочиқ билан артар экан, - Бокални қаттиқ сиқиб юбордим шекилли. Якинда полковник Бруствернинг уйида ҳам шундай ҳолат юз берган эди. Куйинма, Петунья... Кўлим жа бақувватда.

Петунья хола билан Вернон амаки Гаррига шубҳа билан тикилиб колищди. Шу боис Гарри десертни емай, яхшиликча дастурхондан туриб кетишни маъқул топди.

У даҳлиздан чиқиб, ҳансираганча зинапояга суюнди. Бирон нарса портлаб кетадиган даражада ўзини идора қилмай қўйганига анча бўлган. Бундай ҳолатни энди факат Хогсмёдга бориб туриш учун рухсатнома эмас, бошқа сабаблар туфайли ҳам ўзига ортиқ эп кўра олмайди. Агар у ўз хулкини тузатмас экан, сехргарлик вазирлиги билан боғлик кўнгилсизликлар юз бериши муқаррар.

Гарри ҳали балоғатта етмаган сехргар саналар экан сехргарлар дунёсида жорий этилган қонунлар мактаб даргоҳидан ташкари жойда сехр-жоду билан шуғулланишни унга ман этади. Гарри эса айрим гуноҳлардан холи эмас. Масалан, ўтган йили у сехргарлик вазирлигининг сехргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлими томонидан расман огоҳлантирилган. Хусусан, ўша хужжатда: «... Сиз томондан келгусида тақрорланадиган бирон-бир ўхшаш фаолият, юқорида зикр этилган таълим муассасасида таҳсил кўраётган ўқувчилар рўйхатидан четлаштирилишингиз билан яқун топиши мумкин (1875 иили қабул қилинган «Балоғатга етмаганлар орасида сехргарлик фаолиятини оқилона чеклаш тўғрисидаги декрет»нинг «С» банди)», дейилган эди.

Шундай экан, Одамовилар хиёбонидаги 4- уйда қўлланилган хар қандай сехр-жоду Гаррининг «Хогварц» ўқувчилари рўйхатидан четлаштирилиши билан яқун топиши турган гап.

Дурслар дастурхондан туроғтанини эшигтан бола юкорига, ўз хонасига шошилди. Навбатдаги уч кун давомида Маржа амма тарбиявий ишлар билан шуғулланишга уринган ҳар бир ҳолатда Гарри «Супургига мустақил равишда техник хизмат кўрсатишга оид, киссада олиб юриладиган маълумотнома мазмунидаги кўлланма»дан ёд олинган қоидаларни ичдиа тақрорлашга ўзини ўзи мажбур қилиб юрди. Ушбу чора қайсиидир маънода ёрдам берди-ю, бироқ бундай фурсатда Гаррининг кўзлари музлаткич музхонасидан эндиғина олинган балиқ кўзига ўхшаб қолаётгани боис, Маржа амма етимнинг аклан заифлигига доир тахмин билдира бошлади.

Нихоят, узок кутилган хайрлашув оқшоми ҳам етиб келди. Петунья хола кечки овқат учун гаройиб таом тайёрлади. Вернон амаки эса юқори сифатли винонинг бир нечта шишасини очди. Шўрва билан гўшти қизил балиқ Гаррининг табиатидаги нуқсонлар ёдга олинмаган тарзда еб тутатилди. Лимонли енгил торт бир ёқли қилинаётганида Вернон амаки ўзининг парма ишлаб чикаришга ихтисослашган «Груннингс» фирмаси ҳакида киши зериктириб кетадиган даражада узок гапирди. Амакининг жаги тингач, Петунья хола кофе дамлади. Вернон амаки эса бренди шишасини очди.

- Татиб кўрасанми, Маржори?

Маржа амма хаддан ортиқ вино ичиб олган бўлиб, нихоятда йирик башараси кип-кизариб кетган.

- Қўйсанг, қиттай қуй, майли, - хиринглади у, - Тузукроқ қўйсанг-чи, жа унчалик эмас-да энди. Қизғанма... яна бир оз... ана шундай, ана шундай... бўлди, жуда соз!

Дудли тортнинг тўртинчи бўлагини каппа-каппа кавшаб тугатяпти. Петунья хола жимжилогини кўтариб олиб, оз-оздан кофе хўплаб ўтирибди. Гарри астагина туриб, хонасига кириб кетмоқчи бўлди-ю, Вернон амакининг дарғазаб нигоҳини кўриб, қилт этмай ўтириш лозимлигини тушуниб етди.

Ҳаётдан мамнун Маржа амма «А-ах» деганча, бир кўтариб бўшатган бокални столга кўйди-да, энли тили билан лабини ялади.

- Ажойиб зиёфат бўлди-да, Петунья. Мен, одатда, кечқурун шоша-пиша овқатланаман.

Ўзинг тушунасан, бир гала ит боқишининг ўзи бўладими, - у қаттиқ кекириб олди-да, катта корнига уриб кўйди, - Маъзур санайсиз. Айтиб ўтишим жоизки, семиз болаларни кўрсам кўзим қувонади, - деди у Дудлига кўз қисиб кўйиб, - Сен худди отанг каби ҳакикий,

салобатли эркак бўлиб ўсасан, Дудлича. Брендингдан яна бир оз куй, Вернон... Мана бунга келсак...

Маржа амма бошини Гарри томон силтади. Гаррининг қорнидаги жамики мушаклари шу заҳоти таранглазиб кетди. «Қўлланмани такрорла», деди у ўзига ўзи.

- Сиз бу баджаҳл паканага эътибор қаратинг! Итларда хам шундай бўлади. Ўтган йили полковник Бруствердан мана шу етимга ўхшаган бир итваччани сувга чўқтириб юборишни илтимос қилган эдим. Ит эмас, каламуш боласининг ўзгинаси! Худди мана бунга ўхшаган зαιф, онасини тўйиб эммай чалакурсоқ қолиб кетган эди.

Гарри қўлланманинг ўн иккинчи сахифаси: «Истар-истамас бурилишга қарши афсун» сарлавҳасини эслади.

- Яқинда мен «Кишининг қони нопок, бузук бўлса, хеч ким хеч нарса қила олмайди», деган эдим. Бузук кон кунлардан бир кун ўз хусусиятини тўла-тўқис намоён этади.

Петунья, оиланг хақида бирон-бир ёмон фикр билдиromoқчи эмасман-у, - деди у, курақдай келадиган кафти билан Петунья холанинг фоят озгин қўлига уриб, - Бироқ синглинг қўтириб кирчанги бўлган экан. Ҳафа бўлма, бундай каслар ҳатто энг яхши оилалардан хам чиқиб туради. Бунинг устига у аллақандай жиноятчининг бошини айлантириб, қочиб қолган, шундайми? Окибати мана, каршингизда ўтириби.

Гарри ликопдан кўзини узмай, ҳаракатсиз қолди. Қулоғи ғалати жаранглаб кетди. «Супургининг дум қисмидан маҳкам ушлаб...» такрорларди у ичида, лекин қоиданинг давомини эслай олмади. Маржа амманинг овози Вернон амаки бошкараётган фирма ишлаб чикараётган пармадай миясига санчилиб киряпти.

- Ўша Поттер, - бакира бошлади Маржа амма шишани чангллаб, брендини дастурхон аралаш бокалга қуяр экан, - Нима билан шуғулланган эди? Менга хеч айтмагансизлар. Вернон амаки билан Петунья хола ўтирган жойида зўрикиб кетишиди. Ҳатто Дудли хам кўзини тортдан узиб, ота-онасига қараб қолди.

- У... у хеч қаерда ишламаган, - жавоб қайтарди Вернон амаки, Гаррига базур қараб қўйиб, - Ишсизлардан бири бўлган.

- Ўзим хам шундай деб ўйлаган эдим!

Зафар қозонгандай кичкирган Маржа амма бокални шартта қўтариб, бир симиришда брендини тинчитди-да, енги билан жагини артди.

- Кўлидан иш келмайдиган, бефойда, бекорчи, гадойвачча бўлган...

- Бекор гап, - бақириб юборди Гарри, ғайриихтиёрий равища.

Орага сукунат чўмди. Гарри ўтирган жойида бошдан-оёқ титраб кетди. Унинг жаҳли хали бу кадар чикмаган.

- ЯНА БРЕНДИ КЕТАДИМИ! - кичкириб юборди юзи бўздай окариб кетган Вернон амаки, - Сен бола, хонангга бориб ёт, тез бўл...

Маржа амманинг қип-қизариб кетган дарғазаб митти кўзлари Гаррида тўхтаб қолди.

- Йўқ, Вернон, сен шошмай тур, - деди у хиқиҷоқлаб, - Қани болакай, давом эт. Ўз ота-онанг билан фахрланасанми, а? Улар маст ҳолатда машинада пачак бўлиб кетишиса-ю...

- Улар автоҳалокатда вафот этишмаган!

Гарри оёқка туриб кетганини ўзи пайқамай қолибди.

- Улар айнан автоҳалокатда ўлиб кетишиган, ярамас ёлғончи! Сен эса одамшаванда, меҳнатсевар қариндошларинг бўйнига келиб тушгансан! - ўкира бошлади ғазабдан шиша бошлаган Маржа амма, - Сен безбет, нонкўр...

Бирдан Маржа амма гапиришдан тўхтаб қолди. Дастрлаб у, аччиғи чиққанидан сўз топишга қийналиб, ғазабдан шишиб кетгандай кўринган бўлса-да, шишиб жараёни тўхтамади.

Маржа амманинг йирик арғувон башараси ишиб, митти кўзлари чақчайиб кетди. Оғзи икки томонга ниҳоятда кенг чўзилиб, сўз айта олмай қолди. Жун газламадан тикилган кийимидағи бор тугмалар деворга отилди. Хуллас бармоклари дудланган колбасадек йириклишиб кетган Маржа амма каттакон ҳаво шаридек шишиб, қорни кийимдан халос бўлди...

Маржа амманинг думбаси креслодан узилиб, танаси шифтга қўтарила бошлаганини

күрган Вернон амаки билан Петунья хола:

- МАРЖОРИ! - деб, барага қичқириб юборди.

Маржа амманинг танаси ҳаво шарига айланиб, қўл-оёклари ҳар томон бесўнақай узатилган, чўчқанинг кўзи тасвирланган жонли бакен бўлди-қолди (*Бакен – сув йўлларида ҳавфли жойларни ва кемалар йўлини кўрсатувчи сузич*). Ёрилаётган товуш чиқара бошлаган сакта ҳолатдаги амма ҳавода уча кетди. Хонага думалаб кирган Рваклер ақлдан озгандай акиллади.

- ЙЎЎЎЎЎҚ!

Вернон амаки опасининг оёғидан ушлаб, ерга тортмоқчи бўлди-ю, ўзи ҳам қўшилиб учеб кетишига сал қолди. Фурсат ўтгач, сохибини химоя қилаётган Рваклер Вернон амакининг оёғига ташланиб, тишларини қаттиқ сукиб олди.

Гарри бирор тўхтатиб қолмасдан олдин турган жойидан қўзғалиб, зинапоя остидаги буфет томон югуруди. Эндиғина қўл узатилган буфет эшиклари сехрли тарзда ланг очилди. Бир неча сония ичида у ўз сандигини чиқиши эшиги томон судраб чиқди. Сўнг иккинчи қаватга ўқдай учеб чиқиб, ўзини каравот остига ташлади. Тахтани кўтариб, унинг остидаги китоб ва совғалар солинган ёстиқжилдни чиқарди. Илонбалиқ сингари тўлғанганданча, каравот остидан чиқиб, бойқушининг бўш қафасини қўлига олди-да, пастга, сандиги ёнига югуруди. Айни шу фурсатда ошхонадан шимининг бир пойчаси ўрнига қонга беланганд лаҳтак кўринган Вернон амаки югуриб чиқди.

- ҚАЙТ! - ўкирди у, - ҚАЙТ ДЕДИМ СЕНГА! УНИ ЎЗ ҲОЛАТИГА ҚАЙТАР!

Бироқ ҳозир боланинг вужудини идора қилиб бўлмайдиган важоҳат қамраб олган. У сандикни бир тепиб қопқоғини очди-да, сехрли таёқчасини қўлига олиб Вернон амакига ўқтади.

- У ўз қилмишига яраша жазо ўтамоқда, - деди Гарри хансира, - Ўз қилмишига яраша жазо ўтамоқда. Мени тинч кўйиб, нари туриңг.

У қўлини оркага олиб ўтиб, эшик лўқидонини пайпаслаб топди.

- Мен кетяпман, - эълон килди Гарри, - Етар, бас.

Кейинги фурсатда у, қафас қўлтиқлаб, сандик судраганча, кимсасиз тунги хиёбонда сандироклаб, уйдан нари кетди.

III БОБ.

«ТУНГИ РИЦАРЬ» АВТОБУСИ

Гарри Магнолия кўчасидаги пастқам тўсиқ устига ҳорғин, мадорсиз ўтиришдан олдин бир нечта кўчадан юриб келди (*Магнолия – ийрик хушбуй гулли доим яшил дараҳт ёки бута*). Сандиги оғир бўлгани учун хансира қолди. У деярли килт этмай ўтириби, аъзойи-баданида жаҳолат, кўкрак қафасида эса юрак кутуриб кетгандай уряпти.

Коп-коронги кўчада ўн дақиқа давом этган ёлғизлиқдан сўнг Гаррининг вужудини янги хис – вахима қамраб олди. Бундай мушкул ахволга у ҳали тушмаган. Ёлғиз ўзи ярим тунда магллар дунёсида қолиб кетган. Борадиган жойи йўқ. Энг даҳшатлиси Гарри атиги бир неча дақиқа ичида шу қадар кўп сехр-жоду қўллаб юбордики, «Хогварц»дан хайдаб юборишилари учун етарлидан ортиқ бўлди. «Балоғатга етмаганлар орасида сехргарлик фаолиятини оқилона чеклаш тўғрисидаги декрет»нинг нечта талабини бузиб юборганини, Гаррининг ўзи билмайди. Шунга карамай сехргарлик вазирлигининг вакиллари нега ҳалигача етиб келишмаяпти, бола ҳайрон. Умуман айтганда, уни ҳозирок, ўтирган жойидан хибсга олиб кетишлари керак эди-ку!

Бирдан сесканиб кетган Гарри Магнолия кўчасини бошидан охиригача кўздан кечириб чиқди. Энди нима бўлади? Уни қамашадими? Балки радди маърака қилишар? У Рон билан Гермионани эслаб, руҳан эзилди. Жиноятчими у, йўқми, қатъи назар дўстлари унга ёрдам қўлини узатишларига шубҳа қилмайди. Минг афсуски иккаласи ҳам ҳозир хорижда. Ўчакишгандай Хедвиг ҳам йўқ. Демак, дўстлар билан алоқа боғлашнинг иложи ҳам йўқ. Бунинг устига, Гаррининг ёнида магллар ишлатадиган пул йўқ. Сандигининг тубида

сақланыётган ҳамёнида сехгарларнинг тилла тангалари бор, албатта. Бироқ магллар бозорида ўтмайдиган бу пул озлик қиласди. Ота-онасидан мерос қолган маблағ эса Лондондаги «Гринготтс» банкида сақланади. Мана бу оғир сандикни Лондонга қадар судраб бормайди-ку, ахир... Агар...

У ҳалигача қўлида маҳкам ушлаб турган сехрли таёқасига қараб қўйди. Модомики, мактаб ўқувчилари рўйхатидан четлаштирилар эканман (бундай ўйдан унинг юраги янада тез ва оғрикли ура кетди), яна бир оз сехр-жоду қўлласам бўлаверади, хаёлдан ўтказди Гарри. Ихтиёрида отасидан мерос қолган кўринмас плаш бор. Айтайлик сандикни патдай енгил килиб, супургига боғлаб олса-ю, эгнига кўринмас плашни ташлаб, Лондонга учса нима бўлади? Шунда Гарри банкдаги пулларини олиб, бадарға килинган одамдай кун кечираверади. Бундай истиқбол болани кувонтирмаса-да, бир умр мана шу тўсиқ устида ўтирамайди-ку, хар қалай. Нимадир килиш, қандайдир иш тутиш, чора топиш керак. Акс ҳолда магллар полициясига дуч келиб, ярим тунда нима билан шуғулланиб юргани-ю, супурги ва афсунлар тавсифланган китоблар унга нима учун кераклигини тушунишига тўғри келади.

Гарри сандигини очиб, кўринмас плашини қидиришга киришди. Лекин плашни топишга улгурмай қаддини кескин тўғрилади-да, атрофга қаради.

У бошининг орқаси ва бўйнида ғалати санчик хис этиб, кимдир уни кузатиб турганини пайқади. Кўча бўум-бўш, атрофдаги квадрат шаклидаги катта уйларнинг бирортасида ҳам чирок ёнмаган.

Бола яна сандикка эгилди-ю, таёқасини маҳкам сикиб олганча, шу заҳоти қаддини боз ростлади. У орқада, гараж билан панжара орасида кимдир... ёки нимадир турганини эшитишдан кўра кўпроқ хис этди. Гарри кўзини қисиб, коронгиликка тикилди. Агар ҳаракатсиз турган нарса сал бўлса ҳам қилт этганида унинг дайди мушук... ёки бошқа бирор кимса эканлигини тушунган бўлар эди.

- Люмос, - ғудуллади Гарри.

Сехрли таёқасининг учидан кўзни қамаштирадиган ёруғлик нури таралди. Таёқчани бош узра баланд кўтарди. Гараж эшиги хира ёришди, ёруғликнинг акс этган нури тош увоғи сепилган 2- уй деворига қадар етиб борди. Гарри гараж билан панжара орасида аллақандай катта, ярқираб турган кўзлари орасидаги масофа ғайриоддий кенг, қадди букилган маҳлукка ўхшаш шарпани аник кўрди.

Беихтиёр орқага тисарилган бола сандикка қоқилиб кетди. Ерга тушиш зарбини юмшатиши учун кўлларини орқага ташлаган Гаррининг бармоқлари ёзилиб, қўлидаги таёқча учиб чиқди. Бола бор вазни билан катта йўл четига кулаб тушди...

Шу пайт қулоқни кар килиб юборгудай «БИ-БИП»лаган товуш янгради. Гарри беихтиёр кўлини кўтариб, юзини тўсиб олди. Осмондан тушди-ми, ер остидан чиқди-ми, билмай колди-ю, кўчада кўзни қамаштириб юборадиган ёруғлик манбаси пайдо бўлди...

Кичкириб юборган Гарри ётган жойида думалаб, пиёдалар йўлагига ўтиб олди. Сония ўтар-ўтмас ярқираб турган иккита фара ва юракни эзиб ғичирлаган бир жуфт катта ғилдирак Гаррининг ёнига келиб тўхтади. Бошини кўтариб қараган Гарри ушбу фара-ю, ғилдираклар ҳозиргина ҳавода пайдо бўлган уч қаватли бинафша ранг баҳайбат автобусга тегишли эканлигини идрок этди. Машинанинг шамол тўсадиган ойнаси устига тилла ҳарфлар билан «Тунги рицарь» сўзлари битилган.

Гарри дастлаб йиқилганида ерга кучли урилгани туфайли кўзига йўқ нарсалар кўрина бошлаган, деган хulosага келди. Лекин автобусдан бинафша ранг расмий кийим кийган чиптачи сакраб тушиб, бакира кетди:

- «Тунги рицарь», яни мушкул ахволга тушиб колган сехгар-у, афсунгарларни куткариш учун мўлжалланган файтонга хуш келибсиз. Таёқчангизни ердан кўтаринг-да, бортга чиқинг. Исталган манзилга элтиб қўямиз. Менинг исмим Стэн Кўриқчи, ушбу кеча мен сизнинг йўл бошловчиниз...

Гаррининг ҳамон ерда ўтирганини кўрган чиптачи унини ўчирди. Гарри йўлакда ётган таёқасини олиб, оёкка турди. Якин келган Стэн ўзидан атиги бир неча ёш катта

эканлигини күрди. Йирик кулоклари шалпайган, юзини бўжама коплаган чиптачи тўлган бўлса энди ўн саккиз ёки ўн тўккиз ёшга тўлган бўлса керак.

- Бу ерда нима қиляпсан? - сўради Стэн, касбий хулқини йигиштириб.
- Йикилиб тушдим.
- Нега йикилдинг? - хиринглади Стэн.
- Атайнин йиқилганим йўқ, - тушунтирган бўлди Гарри.

Гаррининг жинси шими тиззадан йиртилган, ерга урилган кўли эса ловуллаб, конамоқда. Бирдан нима учун йиқилганининг сабабини эслаб, орқага ўгирилди. «Тунги рицарь» фарасининг нури гараж билан панжара ўртасини ёритиб турибди. Бирор кимса ёки жонзод кўринмади.

- Каёкка карайпсан? - қизиқди Стэн.
- Анави ерда қандайдир баҳайбат, кора маҳлукни кўрган эдим, - деди оралик томон имо қилган Гарри бир оз иккиланиб, - Итга ўхшади-ю... лекин жуда йирик эди...
- У Стэнга юзланиб, ўзини андак нокулай хис этди. Стэн Гаррининг пешонасидаги чандиқقا разм солиб турибди. Мабодо сеҳгарлик вазирлиги қидирув эълон қилган бўлса, мана буларнинг ишини енгиллатиш керак эмас.

- Исминг нима? - сўради Стэн талаб оҳангода.
- Гарри хаёлига келган биринчи исмни айтиб, мавзуни тез алмаштириди:
- Невилль Лонгботтом. Мана бу автобус мени ҳар қандай манзилга элтиб кўяди дедингми?
- Ҳа, шундай, - ғуур-ла жавоб қайтарди Стэн, - Ер юзида бўлса бўлди, истаган манзилингга элтиб кўяди. Сув остида юра олмаймиз холос. Менга қара, - деди у, Гаррига шубҳа билан қараб, - Сен чиндан ҳам таёқчангни ерга ташлаб, бизни ёрдамга чакирдингку, тўгрими? А?

- Ҳа, - ишонтириди Гарри, - Лондонгача неча пул тўлайман?
- Ўн бир склат. Ўн уч склат тўласанг қахва ҳам берилади, ўн беш склат тўласанг иссиқ сув билан хоҳлаган рангдаги тиш чўткаси ҳавола этилади.

Гарри боз сандигини титиб, ҳамёнини чиқарди-да, Стэнга бир нечта танга узатди. Шундан сўнг, устида Хедвигнинг қафаси турган сандикни икковлашиб автобусга киритди.

Автобусда йўловчилар ўтирадиган ўриндиклар йўқ. Парда тортилган деразалар ёнида ўн иккитача мис каравот ўрнатилган. Ҳар бир каравот олдига маҳкамланган шамдонлардаги шамлар автобуснинг ёғоч тахта қопланган ички деворларини ёритмоқда. Каравотлардан бирида калта бўйли киши ухлаб ётибди. У уйкусида: «Хозир эмас, раҳмат, мен шиллиққуртларни зираворли сиркага босяпман», деб вайсади-да, бошқа биқинига ёнбошлаб олди.

- Сен мана бу ерга жойлашасан, - шивирлади Стэн, Гаррининг сандигини хайдовчининг орқа томонидаги каравот остига туртиб киритиб, - Танишинглар, хайдовчимиз Эрни Ҳалокатфель. Эрн, бу боланинг исми Невилль Лонгботтом экан.
- Линзаси нихоятда қалин кўзойнак такиб олган кекса ҳайдовчи Гаррига бош иргиб кўйди. Бола асабий ҳолатда пешанагажагини тушириб олиб, каравотга ўтиреди.
- Бос, Эрн, - деди Стэн, хайдовчи ўриндиғи ёнидаги курсига астойдил жойлашиб.
- Яна бир зўр таъсир ўтказадиган «БИ-БИП» янгради. «Тунги рицарь»нинг шиддатли стартидан орқага улоқтириб юборилган бола белига ётиб қолди. Бир амаллаб ўрнидан турган Гарри деразага қараб, автобус аллақачон мутлақо бошқа кўчада учеб бораётганини кўрди. Стэн ҳанг-манг бўлиб қолган янги йўловчининг юзини хузур-ла кузатиб ўтиреди.

- Сен ёрдамга чакирганингда биз айнан шу кўчада эдик, - тушунтирган бўлди у, - Биз хозир қаердамиз, Эрн? Уэльс атрофидами?
- Ҳа, - ғудуллади Эрни.
- Нима учун магллар автобусингиз товушини эшитмаяпти? - қизиқди Гарри.
- Магллар! - кулимсиради чиптачи, - Чунки улар қулоқ солишини ҳам, кўришни ҳам билишмайди! Ҳеч качон ҳеч нимани пайкашмайди.
- Марш хонимни уйғот, Стэн, - гапга аралашди Эрн, - Ҳа демай Абергавенни қишлоғига

етиб борамиз.

Стэн Гаррининг каравоти ёнидан ўтиб, энсиз ёғоч зинапоядан юқорига күтарилганча, күздан ғойиб бўлди. Деразадан ташқарига караб кетаётган Гаррининг ташвиши зўрайди. Афтидан Эрни «Тунги рицарь»ни яхши бошқара олмайди чамаси. Негаки, автобус goxgoҳида пиёдалар йўлагига чиқиб кетмоқда. Шундай бўлса-да, машина ҳеч нарсага урилиб кетмаяпти. Аникрок айтиладиган бўлса, кўча фонуслари, почта қутилари, чиқинди баклари каби нарсалар автобус келиб урилмаслиги учун нари сакраб, қутуриб кетган машина ўтиб кетгач, яна жойига туриб қолишмоқда.

Стэн кайтди. Унинг кетидан эса сафар ридосига ўраниб олган, юзидан кон кочиб кўкариб кетган афсунгар аёл келмоқда.

- Етиб келдингиз, Марш хоним, - қувонч-ла эълон қилди Стэн.

Эрни тормозни чунонам босдики, каравотлар автобус маркази томон бир футга сурилиб кетди. Марш хоним оғзига дастрўмолини маҳкам босиб, автобусдан аранг тушиб олди. Чиптачи Марш хонимнинг сумкасини пастга улоктирди-да, бор кучини ишга солиб, автобус эшигини ёпди. Яна кулокни кар килиб юборгудай «БИ-БИП»лаган автобус кишлоқнинг дарахтлари аранг четга сакрашга улгуроётган тор кўчаси бўйлаб ўқдай учиб кетди.

Автобус гумбурламаган, худди ажал қувиб келаётгандай бир сонияда юзлаб миля йўл босмаган тақдирда ҳам Гарри ухлай олмаган бўлар эди. У ўзининг келгуси қисмати, Дурсллар Маржа аммани шифтдан тушириб олишга эриша олган-олмагани ҳакида боз ўйлай бошлади. Бундай хаёллардан қорни увушиб қолди.

Чиптачи Стэн «Башорат-у, каромат газетаси»ни ёзиб, тилининг учини тишлаб олганча, ўкишга киришиб кетди. Чигал соч тутамлари икки томонга осилиб тушган, афтидан силласи қуриб қолган аллақандай қочоқ жиноятчининг бош сахифадаги фотосурати Гаррига кўз кисиб кўйди. Унинг юзи болага жуда таниш кўринди.

Гарри ўз ташвишларини вактинча унуди.

- Мана бу киши! У ҳақда маглларнинг янгиликларида ҳам гапирилди!

Стэнли газетани айлантириб, фотосуратга каради-да, истеҳзоли кулиб кўйди.

- Сириус Блэк, - бош иргиди у, - Янгиликларда айтилиши турган гап-ку. Нима бало Невилль, сен дунё бехабар, осмондан тушдинг-ми?

Гаррининг юзидағи бефаҳм қиёфани кўрган чиптачи яна бир бор раъй или қулиб кўйди-да, газетанинг бош сахифасини ажратиб, Гаррига узатди.

- Газета ўкиб туриш керак, Невилль.

Гарри газетани ёруққа олиб ўтиб, фотосурат остидаги мақолани ўкишга киришди:

БЛЭК ХАЛИГАЧА ҚЎЛГА ОЛИНГАНИ ЙЎҚ

Сехргарлик вазирлигидан олинган тасдиқларга қўра, шунча вақтдан буён Азкабан қасрига камалиб келган маҳбуслар орасида балки энг ёмон от чиқарган Сириус Блэк ҳанузгача ҳибсга олинмай, қочиб юрибди.

«Блэкни қўлга олиш учун барча имкониятларни ишга согланмиз», - баёнот қилди сехргарлик вазири Корнелиус Фуж бугун эрталаб, - «Шу боис, яширин уюшмамизнинг фуқаролари бўлмиши барча сехргарлардан тинчлик ва осоийшталик сақлаш сўралади». Муқаддам, сехргарларнинг халқаро федерацияси аъзолари мулоҳаза юритилаётган ноҳуши ҳодиса ҳақида маглларнинг бош вазирини хабардор қилган Фужни кескин танқид қилиб ўтишган эди.

«Сиз тушунмаяпсиз шекилли, а? Шундай қилишга мажбур бўлдим», - деди Фуж, танқидга жавобан, - «Блэк – ақлдан озган, савдоий! У йўлида дуч келган ҳар қандай киши учун, у хоҳ сехргар ёки магл бўлсин фарқи йўқ, хавфлидир. Маглларнинг бош вазири менга Блэкнинг асл табиати ҳақида гуллаб қўймасликка сўз берди. Хўп, дейлик гуллаб ҳам қўйди. Қани менга айтинг-чи, ким унга ишонади?».

Гарри суратдаги Сириус Блэк юзининг соя тўсган, ҳамон жонли сақланиб қолган кўзига эътибор каратди. У тирик конхўрларни ҳали учратмаган бўлса ҳам, расмларини ёвузлик кучидан химоя фани дарслкларида кўрган. Кони қочган заъфарон этли Блэк ўша расмларда тасвирланган конхўрларнинг ўзгинаси.

- Кўркинчи кўринади, а? - сўради газета ўкиб турган болани кузатаётган чиптачи.
- У ўн уч кишини биттагина қарғиш афсуни воситасида ўлдириб юборгани рост-ми? - сўради Гарри, газета сахифасини эгасига кайтарар экан.
- Ҳа. Куппа-кундуз куни, кўплаб шоҳидлар кўз ўнгида. Шунақангি ишлар қилиб юборганки, оғатнинг ўзгинаси, тўғрими, Эрн?
- Ҳа, - маъюс тасдиқлаб кўйди хайдовчи.

Стэн Гаррини яхшироқ кўриш учун кафтини ўриндиқ суюнчиғига кўйиб, ўгирилди.

- Блэк Ўзинг-Биласан-Кимнинг малайи бўлган, - маълум килган бўлди у болага.
 - Вольдемортни-я? - ўйлаб-нетиб ўтирмасдан валдираб кўйди Гарри.
- Стэннинг юзи охирги бўжамасигача оқариб кетди. Эрни Ҳалокатфель эса рулни шундай буриб юбордики, ҳатто бутун бошли ферманинг улкан биноси автобус билан тўқнаш келмаслиги учун анча нарига иргиб тушди.
- Эмандан қулаб тушганмисан, нима бало? - хириллаб қолди чиптачи, - Нега унинг исмини айтасан.

- Кечир, - тез узр сўради Гарри, - Кечир, мен... мени... эсимдан чиқиб қолибди...
 - Эсидан чиқиб қолибди эмиш-а! - инграб юборди бўшашиб кетган Стэн, - Даҳшат!
- Юрагим тўхтаб қолай деди-я!
- Демак Блэк, Ўзинг-Биласан-Кимнинг тарафдори бўлган, - суҳбатни давом этди Гарри, узр оҳангидা.
 - Ҳа, - деди ҳамон кўлинин юраги устида ушлаб турган чиптачи, - Бу аниқ, Блэк Ўзинг-Биласан-Кимга якин кишилардан бири бўлган. Лекин айтишларига қараганда Гарри Поттер исмли жажжи сеҳргар Ўзинг-Биласан-Кимни мағлуб қилган...

Гарри боз пешанагажагини тушириб олди.

- ... Ўзинг-Биласан-Кимнинг барча тарафдор-у, малайларини фош этиб, кўлга олишган, тўғрими, Эрн? Баъзилари эса модомики, Ўзинг-Биласан-Ким гойиб бўлди-ми, демак тамом. Панага қочишган. Фақат Сириус Блэк бундай қилмаган. Эшитишимга қараганда у, Ўзинг-Биласан-Ким гойиб бўлганидан сўнг, хокимият жиловини ўз қўлига олишга уринган. Гапнинг қисқаси, Блэкни кўчанинг коқ ўртасида қуршовга олишган... Атроф маглларга тўла... Шунда Блэк шартта таёқни чиқарган-да, ба-баҳ! Кўчадаги одамларнинг ярмини мурдаларга айлантириб ташлаган. Ана шунақа. Биттагина қарғиш афсунини ўқиб бир нафар сеҳргар-у, ўн икки нафар маглни асфаласофилинга йўллаган. Даҳшат!

Қилмишини килиб бўлган Блэк нима килганини биласанми? - хикоясини тугатди Стэн, фожиали пиҷирлаб.

- Хўш?
- Каттиқ хандон отган, - деди чиптачи кўзларини катта-катта очиб, - Кўчанинг ўртасига туриб олган-да, баланд овозда ха-ха-ха деганча кулаверган. Тасаввур киляпсан-ми? Вазирлиқдан мадад кучлари етиб келгач, уларнинг кетидан кўйдай эргашиб кетаверган-у, савдоидек хандон отиб боришини қўймаган. Шунинг учун уни савдоий дейишади, тўғрими, Эрн?
- Агар ўшанда савдоий бўлмаган бўлса, Азкабанга тушган ҳамоно савдоий бўлиб қолгани аниқ, - фикр билдириди Эрни, паст овози билан, - Ўша ерга қамалгандан кўра портлаб кетган маъқул! Ажаб бўлсин... Қилмиш-кидирмиш дейдилар...
- Унинг кетидан тозалашнинг ўзи бўлмаган, тўғрими, Эрн? - хайдовчининг гапини бўлди чиптачи, - Бутун бошли кўча ҳавога кўтарилиб, маглларнинг таналари бурда-бурда, бўлак бўлак бўлиб кетган. Нима бўлди, деб эълон қилишган эди ўшанда, Эрн?
- Табиий газ портлаши, - ғудуллади Эрни.
- Ана шунақа! Ана энди қочиб қолибди, - деди Стэн, фотосуратдаги Блэкнинг ҳоргин юзига синчковлик билан қараб, - Илгари Азкабандан хеч ким қоча олмаган, тўғрими, Эрн?

Қандай килиб уддасидан чиқди, ҳайронман. Олибди-да, шартта қочибди. Қара-я! Бари-бир Азкабан қўриқчиларига қарши ҳеч қандай чора кўра олмайди, тўғрими, Эрн? Эрн бирдан сесканиб кетди.

- Бошқа мавзу қуриб кетганми? Бас қил, Стэн. Ўша Азкабан қўриқчиларини ўйласам этим жунжикиб кетади.

Стэн кўлидаги газетани истар-истамас четга сурди. Гарри эса «Тунги рицарь»нинг деворига суюниб, ўзини янада баттар хис этди. У чиптачининг бирон хафтадан кейин ўз йўловчиларига айтиб берадиган сўзларини аник тасаввур килди:

- Гарри Поттер тўғрисида эшитдингиз-ми? Аммасини олибди-да, шартта ишириб юборибди! Поттер автобусимизнинг мана бу каравотида ўтирган эди, тўғрими, Эрн? Қилғиликни килиб қўйиб, жуфтакни ростлаб қолмоқчи бўлган экан! Қаранг-а!

Гарри худди Сириус Блэк каби сеҳргарлик конунини бузди. Қизик, Маржа аммани ишириб юборгани учун Азкабанга қамаб қўйишадими? Гарри жиноятчи сеҳргарлар қамаладиган қамоқхона ҳакида ҳеч нима билмайди. Аммо ким-ки ўша муассаса ҳакида гапирад экан, номини даҳшат оҳангида пиҷирлаб айтади. «Хогварц» коровули Хагрид, ўтган йили ўша қамоқхонада икки ой ўтириб чиқди. Гарчи ушбу ёруғ оламнинг энг жасур кишилардан бири бўлса ҳам Азкабанга юборилаётганини эшитган Хагриднинг даҳшатли қиёфаси Гаррининг кўз ўнгидан ҳеч нари кетмайди.

«Тунги рицарь» коронги кўчаларда буталар-у, чиқинди ташлаш идишлари, телефон будкалари-ю, дараҳтларни кўркитганча шиддат билан учиб бормоқда. Баҳтсиз Гарри эса тивит кўрпода ётиб, ўзини кўйгани жой топа олмаяпти. Маълум вакт ўтгач, Стэннинг ёдига Гарридан қаҳва учун ҳақ олгани тушиб қолди-ю, автобус Энглсидан Абердинга кескин ўтиб олаётганида Гаррининг ёстиғига тўкиб юборди. Автобусни тарк этиш учун юқори қаватдан халат ва шиппак кийган сеҳргар кишилар-у, афсунгар аёллар бирин-кетин пастга тушиб келишди. Улар, ушбу автобусдан чикиб кетиш вакти етганидан чексиз кувонишаётганини бекитмадилар.

Йўловчилардан ёлғиз Гарри қолди.

- Ана Невилль, деярли етиб келдинг, - чапак урди Стэн, - Лондоннинг қаерида тушишинг керак?

- Диагон хиёбонида, - аҳд қилди Гарри.

- Жуда соз, - деди чиптачи, - Ундай бўлса маҳкам ушла!

ТАРАҚ-ТУРУҚ.

Хаёл ўтмай «Тунги рицарь» Чаринг-Кросс Роуд бўйлаб кетди. Гарри каравотга ўтириб, соҳил бўйидаги иморатлар-у, кўгприк панжаралари «Тунги рицарь»ни ўтказиб юбориш учун сиқилаётганини кузатиб борди. Осмон бир оз ёришибди. Яна икки соат писиб ўтиришга тўғри келади. Шундан сўнг, «Гринготтс» очилиши билан банкка кириб борадида, пулларини олиб, йўлга чиқади... Қаёққа боришини бола ҳали билмайди.

«Тунги рицарь» автобусининг хайдовчиси Эрни Ҳалокатфель тормозни бор кучи билан босди. Автобус абгор бўлган муассасанинг кичкина биноси олдида тўхтади. Ушбу муассаса – ички ҳовлисида Диагон хиёбонига олиб чиқадиган сеҳрли йўлга эга машхур «Тешик козон» майхонаси бўлади.

- Раҳмат, - миннатдорлик билдириди Гарри хайдовчига.

У автобус зиналаридан сакраб тушиб, сандиқ ва Хедвигнинг қафасини тўшама йўлга тушираётган Стэнга кўмаклашиб юборди.

- Хўш, - деди Гарри, - Хайр бўлмаса!

Лекин Стэн Гаррининг хайр-маъзурига эътибор каратмай, «Тешик козон»нинг ним қоронги кириш йўлаги томон бақрайиб қолган.

- Ва ниҳоят, Гарри, - эшитилди кимнингдир овози.

Гарри ўгирилиб қарашга улгурмай, елкасига кимдир қўлини қўйганини хис этди. Бирдан чиптачи бақириб юборди:

- Вон! Эрн, бу ёққа чиқ! Бўл тез!

Гарри елкасидаги қўл сохибига қараб, худди ошқозонига бир чепак майдаланган муз

тиқилғандай хис этди ўзини. Кимсан, шахсан сехргарлик вазири Корнелиус Фужнинг кўлига тушибди.

- Невиллнинг исмими нима дедингиз, жаноб вазир? - ҳаяжон-ла қичкирди тўшама йўлга сакраб тушган Стэн.

Узун йўл-йўл ридо кийган, бўйи паст, тўладан келган Фуж совқотган ва жуда чарчаган кўринди.

- Невиллнинг? - қовоқ солди у, - Бу боланинг исми Гарри Поттер.

- Ўзим ҳам шундай деб ўйлаган эдим! - хитоб қилди чиптачи, - Эрн! Эрн! Невилль аслида ким эканлигини топ-чи? Гарри Поттер! Унинг чандигига кўзим тушган эди-я!

- Тўғри, - деди вазир лабини қимтиб, - Хўш, «Тунги рицарь» Гаррини олиб келганидан беҳад хурсандман. Бирок биз «Тешик қозон»га киришимиз керак...

Фуж боланинг елкасини махкамрок кисиб, майхонага туртиб киритди. Муассасанинг орка эшиги ёнида кадди буқчайган, юзи ажин босиб, тишлари тўқилиб кетган киши қўлида фонус ушлаб турибди. Бу Том, «Тешик қозон» сохиби.

- Ниҳоят топибсиз-да уни, жаноб вазир! - хитоб қилди Том, - Бирон нарса узатай-ми? Пиво? Бренди?

- Чой берганинг маъқул... Бир чойнак, - буюртма берди ханузгача Гаррининг елкасидан қўлини олмаган вазир.

Орқада аллақандай гачир-ғучур эшитилиб, Гаррининг сандиги билан Хедвигнинг қафасини олиб кирган Стэн билан Эрни кўринди. Иккаласининг юзида кизиксениш барк урмоқда.

- Нима учун бизга кимлигингни айтмадинг, а, Невилль? - сўради Стэн, Гаррига кулиб караб.

Стэннинг оркасидан караб турган Эрнининг юзи чиптачининг елкасида ўтирган бойқушдай кўринди.

- Ха, Том! Яна бир илтимос, - деди вазир, сўзларига алоҳида ургу бериб, - Бизга алоҳида хона ажратиб берсанг.

- Учрашгунча! - баҳтсиз оҳангда хайрлашди Гарри, чиптачи Стэн ва ҳайдовчи Эрни билан. Қўлига фонус ушлаб олган Том Фужга имо килиб, ортидан юришни таклиф қилди. Улар тор йўлақдан юриб, кичкинагина меҳмонхонага киришди. Том бармоғини чертган эди ҳамки, каминда олов гуркуради. Шундан сўнг у, таъзим айлаб хонадан чикиб кетди.

- Ўтири, Гарри, - деди Фуж, камин қаршисидаги креслолардан бирини кўрсатиб.

Гарри ўтириди. Каминдан иссик ҳарорат келаётганига карамай, асабийлашганидан қўлининг эти худди совуқда қолгандаған ғудда-ғудда бўлиб қолган. Фуж эгнидаги йўл-йўл ридосини ечиб, четга ташлади-да, кўкиш-яшил рангли костюмининг шимини тиззасидан тортиб, Гаррининг қаршисига жойлашиб ўтириди.

- Мен Корнелиус Фуж бўламан, Гарри. Сехргарлик вазири.

Гарри уни танийди, албатта. Кунлардан бир кун у Фужни жуда яқин масофада туриб кўрган. Факат ўшанда Гарри кўринмас плаш остига бекиниб олган эди. Фуж буни билиши шарт эмас.

Хонага пижамаси устидан фартук ташлаб, чой, бир ликоп кесилган бўлка нон ва ёғ билан тузалган патнисни кўлига ушлаган Том кириб келди. У патнисни Гарри билан Фуж ўтирган креслолар ўртасидаги столча устига кўйди-да, хонани тарк этиб, эшикни ёпиб кўйди.

- Хўш, Гарри, - гап бошлади Фуж, чой куйиб, - Ростини айтсам, яхшигина иш топиб бердинг-да, бизга. Холанг билан амакингдан сал ғалатироқ тарзда қочиб кетибсан-ми!

Хайриятки, соғ-саломат экансан. Бу эса энг муҳими. Ҳар хаёлга бордим...

Фуж нонига ёғ суртиб олди-да, ликопни Гарри томон туртиб кўйди.

- Ол, Гарри. Ноңдан ол. Туришингни қара, тирик мурдага ўхшаб қолибсан. Хўш...

Ўйлайман-ки, мисс Маржори Дурслнинг шишиб кетиши билан боғлиқ баҳтсиз ҳодиса оқибатлари тўла-тўқис бартараф этилганлигини эшитиб, хурсанд бўласан. Бир неча соат олдин Фавқулодда холатларда сехр-жодуга барҳам бериш департаментининг икки нафар

вакили Одамовилар хиёбонига юборилди. Мисс Дурслнинг танаси тешилиб, дами чикарилди. Табиийки, унинг хотирасига ўзгартеришлар киритилиб, бўлиб ўтган ходисадан бирон-бир лавҳа колдирилмади. Модомики, ҳеч кимга ҳеч қандай шикаст етмаган экан, ўтган ишга салавот.

Фуж Гаррига чашка узра қараб, кулиб қўйди. У ҳозир вазир эмас, гўё суюкли жияни билан сухбат куриб ўтирган тоғага ўхшаб кетди. Ўз қулокларига ишонмай ўтирган Гарри эса оғзини очишга очди-ю, туйғуларини қандай ифодалаш кераклигини ҳали ўйлаб кўрмагани боис, яна ёпиб қўя қолди.

- Амакинг билан холангнинг бўлиб ўтган ходисага нисбатан муносабатларини билишни истадинг чоғи? - деди Фуж, гўё бола нима демокчи бўлганининг фаҳмига етгандай бўлиб, - Яширмай, ростини айтишим керакки, иккаласи ҳаддан ташқари аччикланди. Шунга қарамай, Рождество ва Пасха таътилларини «Хогварц»да ўтказишинг шарти билан келгуси ёз мавсумида сени ўз хонадонларига кабул килишларига розилик берди.

Нихоят Гаррининг томоги очилди.

- Рождество ва Пасха таътилларини доимо «Хогварц»да ўтказиб келганман, - деди у, - Энди эса Одамовилар хиёбонига умуман кайтмокчи эмасман.

- Кўйсанг-чи, Гарри. Қизишка. Ишончим комилки, овуниб қоласан. Вакт ўтиб кариндошларингга бўлган муносабатинг ўзгаради, - деди Фуж, ташвишли оҳангда, - Нима қилганда ҳам улар сенинг оиласан. Ишонаман-ки, сизлар бир-бирингизни яхши қўрасиз... м-м-м... ич-ичдан...

Гарри вазирни ўз фикридан қайтармай қўя қолди. Ҳозир энг муҳими, келгусида уни қандай қисмат кутаётганини билишdir.

- Шундай килиб, - гапини давом этди навбатдаги нон бўлагига ёғ суртаётган Фуж, - Ёзги таътилнинг сўнгги икки ҳафтасини қаерда ўтказишинг масаласини ҳал этишимиз қолди холос. Мен сенга шу ерда, «Тешик қозон»нинг бирорта хонасини ижарага олиб туришни таклиф қилган бўлар эдим ва...

- Тўхтант, - деди Гарри, - Жазо масаласи нима бўлади?

Ҳеч нарсани тушунмаган Фуж кўзини пирпиратиб олди.

- Жазо?!

- Ахир мен қонунни буздим! - тушунтириш берди Гарри, - «Балогатга етмаганлар орасида сеҳгарлик фаолиятини оқилона чеклаш тўғрисидаги декрет» талабларини буздим-ку!

- О, қадрдоним! Аҳамиятсиз бир гап учун сени жазога тортмаймиз-ку! - хитоб қилди Фуж, нон ушлаган қўлини силтаб, - Арзимаган бир баҳтсиз ходиса бўлди-ўтди! Агар аммасини ишириб юборган ҳар кишини камайверсак Азкабанда жой колмайди!

Бола бу гапни сеҳгарлик вазирлиги билан муқаддам тўқнаш келган ҳолатлар билан мантиқан боғлай олмади.

- Бир йил олдин амакимнинг уйида менга алоқаси бўлмаган ёт-бегона уй эльфи музлаткич устидаги пудингни ерга йиқитиб юборгани учунгина сеҳгарлик вазирлиги томонидан расман огохлантирилган эдим! - маълум қилди у, ковогини солиб, - Ўшанда сеҳгарлик вазирлиги, agar Дурсллар уйида бирон-бир ўхшаш сеҳр-жоду содир этилар экан, «Хогварц»дан хайдалишим муқаррарлиги ҳакида мени огохлантирган эди!

Ё Гаррининг кўзи алдаяпти, ё чиндан ҳам Фуж ўзини нокулай хис эта бошлади.

- Вазият ўзгарди, Гарри... Карор топган бундай шароитда... шуни инобатга олиш керакки... Менга кара, ахир сен «Хогварц»дан хайдалишни истамайсан-ку, шундай эмасми?

- Истамайман, албатта!

- Унда нима гап? - кулиб юборди Фуж, - Нонингни е, Гарри. Том сенга хона тайёрлашга ултурган-ултурмаганини бориб кўрай-чи!

Гарри хонадан чиқиб кетаётган Фужнинг орқасидан қараб қолди. Ҳар қалай нимадир юз беряпти. Модомики, Гарри қилмишига яраша жазога тортилмас экан нима учун Фуж уни шахсан ўзи «Тешик қозон»да қарши олди? Бўлиб ўтган ишлар-у, гап-сўзларни энди хотиржам мулоҳаза килиб чиқкан Гаррининг миясида навбатдаги савол туғилди: сеҳгарлик вазирининг мажбуриятларига балогатга етмаган ҳар бир сеҳгарнинг

шўхликлари билан шахсан шуғуланиш кирмаса керак ҳар қалай?

Хонага Фуж билан Том кириб келишди.

- Ўн биринчи хона бўш экан, Гарри, - хабар берди Фуж, - Менимча ўша хона сенга макбул бўлади. Фақат бир гап бор... умид қиламан-ки, мени тўғри тушунасан... Сен Лондоннинг магллар томонига чиқма... Мен шунни истаган бўлар эдим. Диагон хиёбони сарҳадларини тарк этма, яхшими? Кечқурун эса, қош қораймай хонангта қайт. Сен ақлисан, ҳамма нарсани ўзинг тушунасан. Том сенга қараб туради. Хўпми?

- Хўп, - секин жавоб берди Гарри, - Фақат нима учун?...

- Чунки сени боз йўқотиб қўйишни истамаймиз, - хузур қилиб кулди Фуж, - Йўқ, йўқ... яхшиси биз сени қаерда эканлигингни билиб турганимиз маъкул... яъни...

Фуж йўталиб олди-да, ўзининг йўл-йўл ридосини олди.

- Хўп, майли. Мен борай. Бир дунё юмуш кутиб туриди...

- Блэк масаласида ижобий ўзгаришлар борми? - шунчаки қизиқиб сўради Гарри. Боланинг кутилмаган саволини эшитган Фуж ридонинг кумуш илгагини кескин қўйиб юборди.

- Нима ҳақида сўрадинг? Э ҳа, хабаринг бор экан-да. Хўш... нима десам бўлар экан... йўқ, ҳозирча йўқ. Лекин бу узок давом этмайди. Азкабан қўриқчилари мағлубият нима эканлигини билишмайди... Ҳозир эса улар одатдагидан ҳам баттар ғазабнок.

Фуж ўз гапидан ўзи сесканиб кетди.

- Хўш, энди хайрлашамиз.

У кўлини узатди. Кўл сиқишаётган Гаррининг хаёлига кутилмаган ўй келиб қолди.

- М-м-м... жаноб вазир. Бир илтимос қилсан бўладими?

- Албатта, - кулиб қўйди Фуж.

- Хабарингиз бўлса керак, «Хогварц» да учинчи йил таҳсил қўраётган ўқувчиларга мактаб яқинидаги Хогсмёд қишлоғига ташриф буюриб боришга ижозат берилади. Бироқ холам билан амаким керакли қоғозга имзо чекишишмади. Сиз имзо чекиб бера оласизми?...

Фуж хижолат тортиб қолди.

- Ах, - гудуллади у, - Йўқ, Гарри, узр. Ота-онанг ёки васийликка олган кишилар сирасига кирмас эканман, имзо чека олмайман...

- Ахир сиз сеҳгарлик вазирисиз-ку, - ишонч-ла гапирди бола, - Сиз рухсат берсангиз бўлди...

- Йўқ, Гарри, маъзур кўрасан. Конун ҳамма учун баробар, - бир маромли оҳанг-ла рад этди Фуж, - Бу йил бўлмаса келаси йил борарсан ўша қишлоқка. Умуман айтганда, шуниси яхши бўлибди... ҳа... бўлди, кетар вақтим бўлди. Умид қиламан-ки, Гарри, сенга бу ер ёқади.

Сўнгти бор кулиб, боланинг кўлини сикиб қўйган Фуж хонадан чиқиб кетди. Чакнаб, порлаб турган Том бир кадам олдинга ташлади.

- Марҳамат қилиб ортимдан юрсангиз, мистер Поттер, - лутфан таклиф килди у, - Нарсаларингизни хонангизга элтиб қўйдим...

Гарри Томга эргашиб, чиройли ёғоч зинапоядан юқорига, мисдан тайёрланган «11» раками қоқилган эшик қаршисига кўтарилди.

Хонада кўринишидан жуда қулай бўлиб, каравот ва астойдил сайқал берилган мебелнинг зарурий турлари билан жиҳозланган. Каминда гулхан ёнмоқда. Кийим жавони устида эса...

- Хедвиг!

Қордай оппок бойқуш тумшуғини шақиллатганича, Гаррининг кўлига келиб қўнди.

- Жуда ақлли экан бойқушингиз, - кулиб қўйди Том, - Беш дакиқа ўтар-ўтмас изингиздан етиб келди. Агар бирон нарса керак бўлса, мистер Поттер, тортинманг, шахсан ўзимга бемалол мурожаат килаверинг.

У боз таъзим бажо айлаб, хонани тарк этди.

Деразадан кўриниб турган осмон ўзининг майнин-мовий тусини дастлаб совуқ қул ранг-пўлат тусга, сўнг аста-секин тилла ранг нукталар билан безалган пушти тусга алмаштириди.

Каравотда Хедвигнинг патларини ўйнаб узок ўтирган Гарри атиги бир неча соат олдин Одамовилар хиёбонини тарк этгани, уни мактабдан ҳайдаб юборишмагани ва олдинда Дурслардан мутлако холи бўлган икки ҳафта кутаётганига ҳеч ишонгиси келмади.

- Бугун жуда ғалати тун бўлди-да, Хедвиг, - эснади у.

Бола бошини ёстиққа қўйиши билан қўзойнагини ҳам ечмай тарашадай қотиб қолди.

IV БОБ.

«ТЕШИК ҚОЗОН»ДА

Бир неча кун давомида Гарри янгича, бир қадар хаёлий эркинликни хис этишга қўнишиб борди. Илгари унинг хохлаган вақтда уйғониш, қўнгли тусаган овқатларни истеъмол килиш имкони бўлмаган. Диагон хиёбони сарҳадларидан чикиб кетмаса бўлди, истаган жойга бориши мумкин. Ушбу эгри-бугри кўча эса жуда ғаройиб, бошқа ҳеч қаерда учрамайдиган сехрли дўконларга тўлиб-тошган. Шу боис ҳам Гаррида Фужга берган ваъдасини бузиб, магллар дунёсига чиқиши туғилмади.

Гарри ҳар кунги нонуштани «Тешик қозон»да ўтказади. Бу ерга ташриф буюрадиган хўрандаларни томоша қилиб ўтириш унга аллақандай ҳузур бағишлияди. Бир қарасанг бозорлик килгани олис кишлоклардан бир кунга келган, боланинг кулгисини кистатадиган афсунгар аёллар, «Қиёфани замонавий тарзда ўзгартириш» газетасида чоп этилган сўнгги мақола борасида қизгин баҳслашадиган басавлат сехргарлар, яна бир қарасанг яrim ёввойига ўхшаб кетадиган дуохонлар-у, чинкириб гапирадиган пак-пакана одамчалар келишади. Бир куни эса қалин жун газлами ёпинчиғини юзидан олмаган, нимаси биландир алвастига ўхшаб кетадиган одам келиб, нонуштага жигарни пиширмай, хомича узатишни буюрди.

Нонуштадан сўнг Гарри, одатда, ички ховлига ўтиб сехрли таёқчасини чиқаради-да, чиқинди ташлаш бакининг чап томонидаги учинчи ғиштга уриб қўяди. Шундан сўнг, бир оз ортга чекиниб, деворда Диагон хиёбонига олиб чикадиган куббасимон ўтиш йўли ҳосил бўлишини томоша қилиб туради.

Гарри ёзнинг узун кунларини хиёбон дўконларини ўрганиб чиқиши ёки ошхона олдидағи майдончада кўланка ҳосил килган ранг-баранг соябонлар остида нималардир кавшаб ўтириш билан ўтказди. Кўшни столларда овқатланиб ўтирган хўрандалар эса бир-бирига ўз харидларини кўрсатишади.

- Бу ойскоп, биродари азиз. Энди менга ой харитаси билан куймаланиб ўтириш керак бўлмайди, тушуняпсан-ми?

Ёки Сириус Блэкни муҳокама килишади.

- Шахсан мен, токи Блэкни Азкабанга қайтаришмас экан, болаларимни қўчага ёлғиз чиқармайман.

Гарри ёзги таътил даврига берилган уй вазифаларини энди каравотда, бошдан-оёқ адёл билан ёпиниб олиб, қўлига чўнтақ фонусини ушлаб олганча бажармайди. У сехргарлик тарихига оид иншоларини Флоран Фортескьюнинг музқаймоқхонасида, кун ёруғида ўтириб, ўрта асрларда жодугарларни тириклиайн ёкиш борасида бой билимларга эга Флоран ёрдами билан ёзib тугатди. Фортескью бу борада билимдон бўлибгина қолмай, Гаррини тахминан ҳар яrim соатда музқаймоқ билан бепул сийлаб борди.

Гарри «Гринготтс» банкидаги сейфида сақланаётган тилла галлеон, кумуш склат ва бронза нутлар билан ҳамёнини тўлдириб олгач, барини бирданига ишлатиб қўймаслик учун ўзини ўзи назорат қилиб бориши даркорлигини англади. У «Хогварц»да яна беш йил үкиши кераклигини, дарслик ва ўкув анжомларига эса Дурслар ҳеч качон пул бермаслигини ўзига ўзи эслатиб юрди. Акс ҳолда аллақачон оғир тилла шиқилдоклар тўпламини харид қилган бўлар эди. Сехргарлар дунёсида ушбу шиқилдоклар худди магллар оламида ўйналадиган сокқа ўйинидай ўйналади. Фақат бу шиқилдоклар очко йўқотган ўйинчининг юзига сассик суюклик пуркаб ташлайди. Галактиканинг каттагина шаффоф шар ичига жойланган харакатчан модели ҳам ҳар қандай болани ўзига ром қилиб қўяди. Агар Гарри ушбу модельни харид қилиб олса борми, астрономия фанини ўзлаштиришига ҳожат

қолмаган бўлар эди. Гаррининг мулоҳаза юритилаётган масала борасидаги матонати «Тешик қозон»га кўчиб келган кундан бир ҳафта ўтгач, унга роса ёқадиган «Квидиш учун энг сара буюмлар» спорт моллари дўконида кучли синовдан ўтди.

Кунлардан бир кун дўкон олдида тўлкинланиб кетган халойик тўпланиб колибди.

Вазиятни кўриб қизиқиб қолган Гарри ҳам витрина томон суқилиб кирди. Бирдан унинг кўз ўнгида афтидан яқиндагина тикланган тахтасупа устига тикка ўрнатилган, бугунги кунга кадар ҳали учратмаган ниҳоятда чиройли супурги кўринди.

- Эндинга ишлаб чиқаришибди... Тажриба тарикасида яратилган намуна экан... - деди бош суюги деярли квадрат шаклига эга сеҳргар ёнидаги ўртоғига.

- Дунёда энг тезучар супурги бу, а, дада? - чийиллар эди Гарридан ёшроқ бир болакай, дадасининг кўлини узиб юборгудай тортиб.

- Ирландиянинг байналмилал гурухи бундай кўркам супургиларнинг етти донасига ҳозиргина буюртма бериб кетди! - виқор ила эълон қилди дўкон сохиби, - Улар эса, дарвоҷе, жаҳон кубогида биринчиликни олиш имконияти кўпроқ бўлган гурух саналишини хаммамиз яхши биламиз!

Йирик танаси билан тўсиб турган семиз хотин нари сурилгач, Гарри супурги ёнига осиб кўйилган реклама эълонини ўқий олди:

ЧАҚМОҚ

Сархил кулдан тайёрланган сўйри сопли суперзамонавий пойга супургиси. Соп қопламаси олмосдек мустаҳкам бўлиб, сиртига супурги қайд этилган ҳусусий рақам юритилган. Дум қаноти бир-бираига маҳсус тарзда ўралган, ҳар бири алоҳида саралаб олинган қайнин говронларидан ташкил топган. Бундай қанот супургининг бекусур аэродинамик ҳусусиятга эга бўлишини таъминлайди. Шу боис ҳам «Чақмоқ» парвоз давомида мисли кўрилмаган мувозанат ва ноёб аниқлик саклаш қобилиятига эга. «Чақмоқ» 10 сония ичидаги соатига 150 милягача тезлик олиши баробарида, барбод бўлмайдиган Тормоз афсунни билан жиҳозланган. Нархи келишилади...

Нархи келишилади... Бундай санъат асарига қанча тилла кетишини ўйлаган Гаррининг юраги орқага тортиб кетди. «Чақмоқ»ка эга бўлиш истаги уни анча қийнади. Аммо масалага бошқа томондан ёндашиладиган бўлса, унинг ҳали бирор маротаба бўлсин панд бермаган «Нимбус-2000» русумли супургиси бор. Шундай экан, «Гринготтс» банкидаги сейфини бўшатиб нима қиласди? Гарри супургининг нархи билан ҳатто қизиқмади ҳам, лекин ўшандан бўён ҳар куни витрина қаршисига келиб «Чақмоқ»ни томоша қилиб кетадиган бўлди.

Бўлар-бўлмас лаш-луш ўз йўлида, аммо харид қилиш шарт бўлган буюмлар рўйхати бор. У дориҳонага кириб турли дамламалар тайёрлаш учун ишлатиладиган таркибий қисмлар захирасини тўлатди. Мактаб кийими ҳам бир неча дюймга кискариб колган. Шу боис Гарри «Хоним Малкин – ҳаётнинг ҳар хил ҳолатлари учун кийимлар!» дўконига ташриф буюриб, янгисини тикирди. Энг муҳими – янги дарслеклар. Бу сафар иккита янги фан, ҳусусан: сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш ва башорат фанлари бўйича китоблар сотиб олиниши лозим.

«Жимжимадор ва сиёҳ доги» китоб дўконининг витринасига қараган Гарри ниҳоятда ҳайрон қолди. Кўприк плитасидай келадиган йирик, почта маркасидай келадиган митти, муковасига зарҳал ҳарфлар босилган китоблар ўрнига ойна ортида каттакон темир кафас ўрнатилган. Ичига эса кам деганда юзтacha «Махлуклар ҳакида кўрқинчли китоб» қамалган. Улар ўз сахифаларини шақиллатганча, кучли жанг қилиб, бир-бираини зўр бериб ғажишишмоқда. Кафасдан эса тишлаб узилган қофоз парчалари ҳар томон учиб чиқмоқда. Гарри чўнтагидан зарурий адабиётлар рўйхатини чиқариб, уни илк бор диққат билан ўрганиб чиқди. Билишича, «Махлуклар ҳакида кўрқинчли китоб» сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фанини ўзлаштириш учун керак экан. Хагриднинг, ушбу қопағон китоб

бўлажак ўкув йили давомида асқатиши ҳақидаги фикрини Гарри энди тушуниб етиб, енгил нафас олди. Негаки, Хагридан ушбу китобни түғилган кунига совға сифатида олган Гарри, ўшанда, навбатдаги мудхиш «уй ҳайвони»ни парвариш килиш масаласида Хагридга ёрдам керакка ўхшайди, деган фикрга борган эди.

Дўконга кирган болани сотувчи шоша-пиша қарши олди.

- «Хогварц»ми? - сўради у узук-юлуқ, - Дарсликларми?

- Ҳа. Менга...

- Нарироқ туринг, - гапни бўлди бетоқат сотувчи.

У Гаррини нари туртди ва қўлига қалин қўлқоп тақиб, қандайdir сербutoқ таёқни олди-да «Махлуклар ҳақида кўрқинчли китоб»лар қамалган қафас ёнига борди.

- Шошманг, - тўхтатди уни Гарри, - Бунақа китоб ўзимда бор.

Сотувчининг башарасида фавқулодда енгил тортганлик хисси акс этди.

- Бор? Э, хайрият-е! Худога минг бор шукур. Бу ваҳшийлар эрта тонгдан мени беш маротаба тишлаб олишди.

Қафас ичида қаср-кусур янгради. Иккита «Кўрқинчли китоб» учинчи китобни икки томондан шартта тишлаб олиб, ғажий кетишиди.

- Бас! Бас дедим! - қичкирди сотувчи қўлидаги таёқни қафас чивиклари орасидан ўқтаганча, уришқоқ китобларни ажратишга уриниб, - Ўлай агар, буларга энди ҳеч қачон буюртма бермайман, ҳеч қачон! Бу қандайdir фалокатнинг ўзгинаси! «Кўринмаслик ҳақида кўринмас китоб»нинг икки юз нусхасини харид қилиб, энг мудхиш даҳшатни бошимдан кечириб бўлдим, деб ўйлаган эканман. Ўша китобларга ниҳоятда катта ҳак тўлаган эдим. Чиндан ҳам улар кўринмас шекилли, ҳанузгача топа олганим йўқ... ҳа... нодонлик қилиб кўйган эканман-да... Хўш, менга бирор хизмат борми?

- Бор, - деди Гарри, қўлидаги рўйхатга қараб, - Менга Кассандра Ваблатскаянинг «Келажакни тўсиб турган туманни ҳайдаш» китоби керак.

- Э, ҳа! Башорат фанини ўрганишга киришибсиз-да? - хитоб қилди сотувчи қўлқопни ечиб. У Гаррини дўкон ичкарисига, одамлар тақдирини башорат қилишга бағишлиланган китоблар бурчаги томон етаклади. У ерда турли рисолалар ва кичик китоблар терилган стол турибди. Китоблар орасида «Каромат қилиб бўлмайдиган нарсалар башорати: руҳий ларздан сакланинг», «Синган тухумлар: тақдир орка ўғирганида» каби кизикарли асарлар бор экан.

Оёклари икки ёққа очилган нарвон устига чиққан сотувчи токчадан кора муқовали қалин китобни олиб, Гаррига узатди.

- Марҳамат «Келажакни тўсиб турган туманни ҳайдаш». Барча турдаги башоратларга оид ажойиб қўлланма. Унда хиромантия ҳам, билур шар ҳам, қуш изи ҳам бор (*Хиромантия – кафтдаги чизикларга қараб фол очишдан иборат фолбинлик*).

Гаррининг қулогига сотувчининг гапи кирмади. Унинг нигоҳи пастак стол устида ётган майда китоблар орасидаги «Ажал аломати: ўлим мукаррарлиги идрок этилганида нима килмоқ керак» китобига қаратилган.

- О, мен буни ўқимаган бўлар эдим, - деди боланинг эътиборини ўзига жалб этган китобни кўриб, - Уни ўқиган кишининг кўзига ҳар қадамда ажал аломатлари кўринавериб, ўларча кўркиб юради.

Гарри кўзини катталиги айқдай келадиган, кўзлари ялтираб турган коп-кора ит тасвирланган китоб муковасидан уза олмади. Бу маҳлук болага сал-пал таниш кўрингандай бўлди...

Сотувчи Гаррининг қўлига «Келажакни тўсиб турган туманни ҳайдаш» китобини тутқазиб кўйди.

- Яна бирон нарса керакми?

- Керак, - жавоб берди Гарри, ниҳоят кўзини китобдан узиб, - «Бошқа нарсага айланиш ва айлантириш усуллари. Давом этувчилар учун қўлланма» ва «Афсунлар тўплами (учинчи кисми)»

Ўн дақиқадан сўнг янги дарсликларини қўлтиғига маҳкам кистириб олган Гарри

«Жимжимадор ва сиёҳ доғи» дўконидан чиқди-да, қаёққа кетаётганини аранг англаб, ўткинчиларни туртганча «Тешик қозон» томон йўл олди.

Зинадан оғир юриб чиқсан бола хонасига кириб, қўлидаги китобларни каравотига тўқди. Кимдир тартибга келтириб қўйган хонанинг очиқ колдирилган деразасидан күёшнинг ёркин нурлари тушиб турибди. Магллар кўчасидан ўтаётган машиналар шовкини ва Диагон хиёбонидаги халойикнинг ғала-ғовуруни эшитиляпти. Иккала кўча ҳам бу ердан кўринмайди. Бола ювиниш чиганоғи устига маҳкамланган кўзгуда ўз аксини кўриб колди.

- У ажал аломати эмас эди, - ўшқирди у, ўз аксига қараб, - Ўшанда, Магнолия кўчасида... вужудимни вахима қамраб олган. Кўркканга эса қўш кўринар. Балки у шунчаки, эгаси йўқ бир дайди ит бўлгандир...

У беихтиёр қўлини кўтариб, сочини тўғрилашга уринди.

- Ноумид кураш, қадрдоним, - жавоб қайтарди кўзгу ҳарсиллаб.

Вақт шамолдай ўтмоқда. Диагон хиёбонида кўплаб «Хогварц» ўқувчилари кўриниш бера бошлади. Энди Гарри атрофга қараб, Рон ёки Гермионани учратиши илинжида юрибди. Семестр бошланишига эса оз қолди. Гарри «Квидиш учун энг сара буюмлар» спорт моллари дўкони ёнида эл қатори «Чакмоқ»қа бакрайиб туришган синфдош ўртоклари Симус Финниган ва Дин Томас билан учрашди. «Жимжимадор ва сиёҳ доғи» дўкони яқинида эса кулчаюз, доимо ниманидир эсидан чиқариб юрадиган Невилль Лонгботтомни кўрди. Невилль китоблар рўйхатини қаёққа бекитганини эсдан чиқариб қўйган чамаси, дағ-дағали бувисидан гап эшитиб турибди. Ноқулай ахволга солиб қўймаслик учун Гарри ўртоғи билан саломлашиш учун тўхтамади. Гарри Дурсллардан, умуман ҳаммадан қочиб юрган маҳалда ўзини Невилль Лонгботтом деб атагани ҳакидаги мишиши гаплар ушбу аёлнинг қулоғига етиб бормаганлигига умид қилиш қолди холос.

Таътилнинг сўнгги куни уйғонган Гарри дўстлари Рон билан Гермионани эртага «Хогварц-Экспресс»да учратиши ҳақида ўйлади. У ўрнидан туриб кийинди-да, «Чакмоқ»ни сўнгги бор кўриб келиш учун хиёбонга чиқди. Тушлик вақтида эса қаерда овқатланишни ўйлаб турган фурсатда кимдир унинг исмини бакириб чакирди:

- Гарри! ГАРРИ!

Хайрият. Мана унинг дўстлари. Сепкиллари янада кўпайиб кетган Рон ва офтобда қорайиб, тўқ-жигар ранг бўлиб қолган Гермиона. Иккаласи Флоран Фортескьюнинг музкаймокхонасида ўтирибди. Иккаласи ҳам жон-жаҳд билан унга кўл силтаяпти.

- Ва нихоят! - деди оғзи қулоғига етган Рон.

Гарри уларнинг ёнига бориб, саломлашиб ўтирди.

- Биз «Тешик қозон»га кирган эдик. Чиқиб кетганингни айтишди. Сени кидирмаган жойимиз қолмади. «Жимжимадор ва сиёҳ доғи» дўконига ҳам Малкин хоним дўконига ҳам...

- Мен бозорлигимни ўтган ҳафта қилиб бўлганман, - тушунтириди Гарри, - «Тешик қозон»да яшаётганимни қаердан билдингиз?

- Дадам, - кисқа килди Рон.

Мистер Уэсли сехргарлик вазирлигига ишлайди ва табиийки, Маржа аммага нима бўлганини жуда яхши билади.

- Сен чиндан ҳам аммангни ишириб юбординг-ми? - сўради Гермиона қатъий оҳангда.

- Мен бундай қилмоқчи эмас эдим, - деди Гарри кулавериб қорнини ушлаб қолган Ронга қараб, - Мен... мен... шунчаки, ўзимни назорат кила олмай қолдим.

- Ҳеч ҳам кулгили эмас, Рон, - койиб берди Гермиона, - Ростини айтсам, нима учун Гаррини мактабдан қувиб солишмади, ҳайронман.

- Ўзим ҳам таажжубдаман, - икрор бўлди Гарри, - Мактабдан хайдаш у ёқда турсин, хибсга олишади деб ўйлаган эдим.

Сўнг Рондан сўради:

- Фуж нима учун мени хибсга олмагани ҳақида даданг ҳеч нима демади-ми?

- Сен бу сен бўлганинг учун бўлса керак? - деди хиринглашини кўймаган Рон елка кисиб, - Машхур Гарри Поттер ва x. ва x. Борди-ю мен ўз аммамни ишириб юборганимда вазирлик

нима қылган бўлишини тасаввур қилиб кўр. Тўғри, дастлаб улар жасадимни гўримдан қазиб чиқаришлари керак бўлар эди. Чунки ойим вазирлик вакиллари етиб келмасдан олдин мени ўлдиришга улгурган бўлиши аниқ. Дадамдан ўзинг сўраб билишинг мумкин. Биз ҳам бугун «Тешик қозон»да тунаб қоламиз! Шундай экан, эртага Кингс-Кроссса бирга кетамиз! Гермиона ҳам биз билан қолади!

Яшнаб турган Гермиона бош иргиди:

- Дадам билан ойим бугун эрталаб нарсаларим билан бирга олиб келиб қўйиши.
- Зўр-ку! - хитоб қилди баҳтиёр Гарри, - Сизлар янги дарсликлар-у, бошқа лаш-луш харид килиб бўлдингиз-ми?
- Албатта. Мана қара, - деди Рон юк халтасидан чиқарган узун кутини очиб, - Янгигина таёкча. Ўн тўрт дюйм, толдан тайёрланган, яккашоҳ наравалнинг бир толагина туки ишлатилган. Дарсликлар ҳам олдик, - деди у курси остида турган катта сумкасини кўрсатиб, - Қалай, «Кўрқинчли китоб» ёқди-ми сенга. Бизга иккита китоб кераклигини эшиштан дўкон сотувчиси йиғлаб юборишига сал қолди.

Гарри курси остидаги Гермионанинг бир эмас, учта катта сумкасини кўрсатиб сўради:

- Мана булар нима?
- Мен сизлардан фарқли ўларок барча фанларни ўзлаштираман. Бу ерда арифмантика, сехрли ҳайвонларни парвариш килиш, қадимий руналарни ўрганиш, маглшунослик...
- Маглшунослик сенга нима кераги бор? - қўзларини катта-катта очиб сўради Рон, - Магллар ҳакида етарлидан ортиқ ҳабардор бўлсанг! Ўзинг магллардан чикқан афсунгарлар тоифасига кирсанг! Ота-онанг гирт магл бўлсанг!
- Уларни сехргарлар нуқтаи назаридан ўрганиш жуда кизик-да, - деди Гермиона жиддий оҳангда.
- Бу ўқув йили давомида ухлаш, овқатланиш ва шу каби ишларни ҳам режалаштирдингми? - сўради Гарри.

Рон истеҳсоли кулиб қўйди. Гермиона эса эътибор бермади. У ҳамёнини титиб:

- Менда яна ўн галлеон пулим бор экан. Тугилган куним сентябрда. Шу боис, ота-онам ўзимга совға олишим учун олдиндан пул бериб қўйиши.
- Яхшигина китоб ҳарид қилмайсан-ми? - сўради Рон, қўзларини пирпиратиб.
- Йўқ, - ўйчан жавоб қайтарди Гермиона, - Умуман айтганда, бойкуш олмоқчиман. Қара Гаррида Хедвиг, сенда эса Эррол бор...
- Эррол менини эмас, оиласизники. Менда Қасмок бор, - деди Рон чўнтағидан қўлга ўргатилган каламушини чиқариб, - Айтгандай, уни ветеринар кўригидан ўтказиб қўйса ёмон бўлмас эди, - қўшиб қўйди у каламушини столга қўйиб, - Назаримда Миср ҳавоси унга ёкмаган қўринади.

Қасмок ҳакиқатан ҳам озиб кетиб, мўйловлари осилиб қолибди.

- Шу орада сехрли ҳайвонлар дўкони бор, - деди Диагон хиёбонини узунаси-ю, кўндалангига ўрганиб чиққан Гарри, - Қасмок учун бирон восита топилиши мумкин. Гермиона эса ўзига бойкуш сотиб олади.

Улар музкаймок ҳакини тўлашди-да, йўлнинг нариги юзига ўтиб «Жазб этадиган ҳайвонотхона» дўконига киришди.

Ичкарида бўш жой деярли йўқ. Хонанинг ҳар бир дюйми қафас билан банд. Дўконни ўзига хос хид ва шовкин-сурон уриб кетган. Қафасга камалган жониворлар ўзи билганча увиллаб, куриллаб, қағиллаб, вишиллаб овоз чиқармоқда. Пештахта ортида турган афсунгар аёл дўконга ташриф буюрган сехргарга дурўя тритонларни парвариш килишга доир маслаҳат бермоқда. Шу боис Гарри, Рон ва Гермионага бир оз кутиб туришга тўғри келди. Улар вактни бехуда кеткизмай жониворларни томоша қилиб чиқиши.

Иккита йирик тўқ кизил чўлбака ўлик капалакларни еб маза килишяпти. Дераза ёнида косаси брильянт тошлар билан безалган катта тошбака ялтираб турибди. Тўқ сарик шилликқуртлар аквариум деворидан пастга аста оқиб тушишяпти. Семиз оқ қуён қаттиқ қарсиллаганча шойи цилиндрга айланиб, сал ўтгач яна ўз қиёфасига қайтмоқда. Бундан ташқари, дўконда ранг-баранг мушуклар, шовкин-сурон колаётган каргалар камалган

қафаслар ва дамлама мой рангига ўхшаш мўйна шарчалар жойланган саватлар бор. Пештахтада турган кенг қафас ичиға эса силлиқ қора каламушлар қамалган. Улар аллақандай сакраш ўйинларини ўйнаб, бунинг учун ўзларининг узун, туксиз думларини ишга солишмоқда.

Дурўя тритонлар соҳиби дўконни тарк этгач, Рон пештахтага якин борди.

- Мисрдан қайтганимиздан сўнг каламушим ўнгиб қолди, - деди у афсунгар аёлга.
- Ташла пештахтага, - деди афсунгар аёл чўнтағидан қалин, қора мугуз гардишли кўзойнагини чикариб.

Рон Қасмоқни ички чўнтағидан чиқариб, қабиладошлари қамалган қафас ёнига қўйди. Каламушлар сакрашдан тўхтаб, мусофири яхшироқ кўриш учун қафас чивиги ёнига тўпланиб олди.

Роннинг бисотидаги аксарият нарсаларга оила аъзоларидан қайсиdir бири мукаддам эгалик килган. Мана бу каламуш ҳам бир вактлар Роннинг акаси Персига қарашли бўлган. Шунинг учун бўлса керак, Қасмоқнинг аҳволи «тутилган буюм» ҳолатига келиб қолган. Қафасдаги эти яркираб турган каламушлар билан киёслаб кўриладиган бўлса Қасмоқнинг ҳолати анчагина аянчли кўринади.

- Хм, - деди Роннинг каламушини кўлига олган афсунгар аёл шубҳа билан, - Ёши нечада буни?
- Билмайман. Уни олдин акам боққан.
- Нима каромат кўрсата олади? - сўради афсунгар аёл Қасмоқни синчковлик билан ўрганиб чиқар экан.
- М-м-м...

Гапнинг очигини айтганда Қасмоқ бирон-бир иш қила олиши ҳали кузатилмаган. Афсунгар аёл нигоҳини каламушнинг йиртилган чап қулоғидан бир бармоғи йўқ ўнг оёғига олиб ўтди-да, тилини тақиллатди.

- Бечора ўттиз икки гўлахга ўт қўйган эканда, а? - хулоса чиқарди у.
- Персидан менга шу ахволда ўтган, - ўзини оқлаган бўлди Рон.
- Оддий каламушлар, шу жумладан, боғ каламушлари, одатда, уч йилдан ортиқ яшамайди,
- тушунтириш берди афсунгар аёл, - Башарти нисбатан узокроқ яшайдиган жонивор керак бўлса, эътиборингизни мана буларга каратинг...

Афсунгар аёл қафасдаги қора каламушларга имо қилди. Улар эса, ўз навбатида, боз сакрай бошлади.

- Хўжакўрсинчилар, - ғудуллади кўнгли тўлмаган Рон қора каламушларга ўқрайиб.
- Хўп майли, - деди афсунгар аёл, - Модомики, жониворни алмаштириш истаги йўқ экан, каламушлар дармон-дорисини таклиф килишим мумкин.

Афсунгар аёл пештахта тагидан кичкинагина қизил шиша идишга жойланган дармон-дори чиқарди.

- Яхши, - рози бўлди Рон, - Шуни оламан. Неча пул... ВОЙ!

Бирдан Роннинг боши эгилиб кетди. Қандайдир тўқ сарик нарса энг юқориги қафас устидан сакраб, тўғри Роннинг бошига тушди-да, дарғазаб пишиллаганча, Қасмоқка ҳамла килди.

- ТЎХТА, МАЙМОҚОЁҚ, ТЎХТА! - бакириб юборди афсунгар аёл.
- Унинг кўлидаги Қасмоқ совун бўлагидай сирғаниб чиқиб, дастлаб пештахтага сўнг, полга сакраб тушди-да, ўзини чикиш эшиги томон урди.

- Қасмоқ! - бакириди каламуш кетидан югурган Рон.

Гарри Роннинг кетидан чиқди. Каламушни тутиб олишга ўн дақиқа керак бўлди. Кўркиб кетган жонивор «Квидиш учун энг сара буюмлар» спорт моллари дўкони ёнидаги чиқинди ташлаш идиши остига бекиниб олган экан. Нихоят Рон дир-дир титраётган ҳайвонни чўнтағига солиб, бошини ишқалаганча, каддини ростлади.

- Нима эди у?
- Ё жуда катта мушук, ё кичкина йўлбарс эди шекилли, - деди Гарри.
- Гермиона кани?

- Бойкуш сотиб олаётган бўлса керак.

Улар одамга тўлиб-тошган кўча бўйлаб аста-секин «Жазб этадиган ҳайвонотхона» дўкони томон йўл олишди. Етиб боришгач эса кираверишда Гермионага дуч келишди. Унинг кўлидаги жонивор бойкушга мутлако ўхшамайди. Қизалоқ иккала қўли билан баҳайбат, тўқ сариқ мушукни қучоқлаб олган.

- Сен шу маҳлукни сотиб олдинг-ми? - сўради Рон оғзи ланг очилиб.

- Хушрўй экан, а? - деди яшнаб турган Гермиона.

Ҳар кимнинг диди бошқа, хаёлдан ўтказди Гарри. Мушукнинг тўқ сариқ мўйнаси чиндан ҳам мисли йўқ зичлиги ва мулоимлиги билан ажраб турибди. Лекин оёғи қандайдир эгри. Домангирлик қиёфасини касб этган башараси эса шу қадар ясси-ки, гўё ниҳоятда катта тезлик олган маҳалда юзи билан гишт деворга бориб урилгандай қўринади. Ҳозир, Қасмок кўздан ғойиб бўлгач, ушбу йирик ҳайвон мамнуният или янги соҳибасининг қўйнида гулдираб ётибди.

- Гермиона, ахир ҳозиргина у менинг бош теримни соchlарим билан бирга шилиб олишига сал қолди-ку!

- У атайин қилгани йўқ, тўғрими, Маймоқоёқ? - мушук сингари хуриллаб қўйди Гермиона.

- Хўш, Қасмоқнинг қисмати нима бўлади энди? - сўради қизишиб кетган Рон бармоги билан кўкрак киссасига имо қилиб, - Унга тинчлик керак! Ёнимизда мана бундай тулум бўлса, тинчлик-хотиржамлик каерда колади?

- Ҳа, айтгандай, каламушлар дармон-дорисини унубиб қолдирибсан, - эслади Гермиона, кичкинагина қизил шиша идишни Роннинг кафтига ташлаб, - Ташвиш тортма, Маймоқоёқ менинг ётоқхонамда, Қасмоқ эса сенинг ётоқхонангда ухлайди. Шундай экан, нега текис ерда дўнглик кидиряпсан? Афсунгар аёлнинг айтишича, бу бечорани ҳеч ким сотиб олишни хоҳламай, бутун умрини ўша дўконда ўтказган экан.

- Қизиқ, нима учун хоҳлашмаган экан, а? - аччиқ кулиб қўйди Рон.

Болалар «Тешик қозон» томон йўл олишди.

Майхона пештахтаси ёнидаги курсида мистер Уэсли «Башорат-у, каромат газетаси»ни ўқиб ўтирибди.

- Гарри! - қувониб кетди у, болаларни қўриб - Ишлар қалай?

- Раҳмат, жуда яхши.

Болалар кўлидаги бозорликлари билан бирга мистер Уэслига келиб қўшилишди. Мистер Уэсли столга қўйган газетада акс эттирилган Сириус Блэкнинг фотосуратини Гарри дархол таниди. Сўнгти кунларда ушбу сурат унга тез-тез дуч келиб турибди.

- Ҳалигача кўлга олинмади-ми? - сўради у.

- Йўқ, - жавоб берди мистер Уэсли ташвишли қиёфа касб этиб, - Барчамизни иш жойимиздан тревога бўйича кўтариб, кидирув тадбирларига жалб этишди. Аммо ҳозирча бирон-бир натижча чиқмади.

- Агар уни тутиб берсак, мукофот беришади-ми? - қизиқди Рон, - Яна пул олсак ёмон бўлмас эди...

- Кулгимни қистама, Рон, - деди ниҳоятда ҳорғин қўринган мистер Уэсли, - Ўн уч ёшли сехргар Блэкни уddyалай олмайди. Бу иш факт Азкабан қўрикчиларининг кўлидан келади холос. Улар Блэкни албатта кўлга олишади, хотиржам бўлинглар.

Шу пайт майхонага бир дунё көгоз халта кўтариб олган миссис Уэсли, унинг кетидан «Хогварц»нинг бешинчи синфига ўтган эгизаклар Фред билан Жорж, энг ибратли ўкувчи сифатида эътироф этилган Перси ҳамда Уэслилар оиласининг кенжатоий ва якка ягона қизалоги Жинна кириб келишди.

Бир вақтлар бир қараща Гаррини ёқтириб қолган Жинна бу сафар одатдагидан ҳам баттар қизариб кетди. Эҳтимол, ўтган ўкув йилида Гарри унинг ҳаётини саклаб қолгани учун бўлса керак. Қизалоқ Гаррининг кўзига тик қараашга журъат эта олмай қисқа салом берди. Перси эса, аксинча, худди Гаррини энди кўриб турган кишидек, ниҳоятда жиддий қиёфа билан қўл узатиб:

- Салом, Гарри. Сени кўрганимдан беҳад хурсандман, - деди дабдабали оҳангда.

- Салом, Перси, - деди Гарри, кулгисини базүр тийиб.
 - Соғлигинг жойида деб умид қиласман? - давом этди құл сиқишиб саломлашаётган Перси ҳамон үша оханды.
 - Перси билан саломлашаётган Гарри худди Лондон ҳокимининг қабулига киргандай хис этди үзини.
 - Соппа-сөғман, раҳмат...
 - Гарри! - қичқирди Фред, тирсаги билан Персини нари туртиб, - Сени күрганимдан фавқулодда баҳтиёрман, қадрдан дүстим...
 - Тасанно, - сукилди Жорж, Фредни нари туртиб, - Шодлигимни таърифлашга сўз ожиз... Перси лабларини кимтиб олди.
 - Қани, бас қилинг, - деди Миссис Уэсли Персининг таҳқирланишига йўл қўймасликка уриниб.
 - Ойи! - яшнаб кетди Фред, миссис Уэслининг қўлини сикиб, худди уни эндиғина кўриб тургандай, - Сизни ҳам кўрганимдан бошим осмонга етди...
 - Бас қилинг дедим, - қичқирди миссис Уэсли қўлидаги харажатни бўш курсилардан бирига қўйиб, - Салом, Гарри, ёкимтойгинам. Оиламизнинг ажойиб янгиликларидан боҳбар бўлсанг керак?
- Миссис Уэсли Персининг кўкрагида ялтираб турган янгигина «Энг ибратли ўкувчи» кумуш кўкрак нишонини қўрсатди.
- Оиламизнинг иккинчи ибратли ўкувчиси! - мактанди у, ғуурурдан ишиб.
 - Ва сўнгиси, - деярли ичида ғулдиради Фред.
 - Мен бунга зигирча бўлсин, шубҳа қилмайман, - қовоқ солди миссис Уэсли, - Билишимча, сиз иккалангизни хеч ким синфбоши этиб тайинламокчи эмас.
 - Синфбоши этиб? - деди Жорж, ушбу сўзининг ўзи уни сескантириб юборгандай бўлиб, - Бундай лавозим нима кераги бор бизга? Ҳаётнинг барча қувончларини барбод қилиб юборади-ку!
- Жинна ҳиринглаб юборди.
- Синглингизга тузукроқ ибрат қўрсатсангиз бўлар эди! - ўпка-гина қилди миссис Уэсли.
 - Бунинг учун Жиннанинг бошқа акалари бор, ойи, - юксак охандга баёнот қилди Перси, - Бориб, кечки овқат учун кийимимни алмаштириб чиқай...
- Перси хонасига кириб кетди. Жорж эса оғир нафас чиқариб қўйди.
- Уни Миср эхромларидан бирига қамаб қўймоқчи бўлиб турган эдик, - деди у Гаррига, - Афусски, ойим пайқаб қолди.
- Шу кунги кечки овқат жуда кўнгилли ўтди. Муассаса соҳиби Том катта оила учун учта столни ёнма-ён бирлаштириди. Дастанхон атрофида Уэслилар оиласининг етти нафар аъзоси, Гарри ва Гермиона ўтириб, шошилмай овкатланди. Кечки овқат бирин-кетин узатилган беш хил таомдан ташкил топди.
- Эртага Кингс-Кроссга нимада борамиз, дада? - сўради Фред, ҳамма шоколад пудинг билан банд бўлиб қолганида.
 - Вазирлик бизга иккита машина ҳавола этди, - жавоб қайтарди мистер Уэсли.
- Ҳамма баробар бошини кўтарди.
- Нима учун? - сўради Перси.
 - Сенинг шарафингта, албатта, - жавоб қайтарди Жорж мутлако жиддий оханды, - Капотда эса «ЭИЎ» ҳарфлари битилган байрокчалар тикланган бўлади.
 - «Энг иддаочи ўкувчи», деган маънони англатади, - қўшиб қўйди Фред.
- Миссис Уэсли билан Персидан ташкари ҳамма ҳиринглаб юборди.
- Ҳар қалай, нима учун вазирлик бизга машина ҳавола этмоқда, дада, - такрор сўради Перси, обрў саклаб.
 - Энди ўзимизнинг машинамиз бўлмагани... ва модомики, мен вазирликда ишлар эканман, илтифот қўрсатилаётгани учун... - тушунтирган бўлди мистер Уэсли.
- Мистер Уэсли ушбу тушунтиришини бепарво охандга берган бўлса-да, унинг кулоклари мураккаб вазиятга тушиб қолган Роннинг қулоклари каби кизариб кетганини Гарри сезмай

колмади.

- Жуда яхши бўлибди, - қўшиб кўйди миссис Уэсли енгил тортиб, - Қанча юкимиз борлигини тасаввур қиляпсиз-ми? Шунча юк билан магларнинг метросида юриб, уларнинг кўзига ким бўлиб кўринамиз... Айтгандай, ҳамма ўз нарсаларини сафарга шайлаб кўйди-ми?

- Йўқ. Рон ҳали йиғиштириб олганича йўқ. Жамики нарсаларини менинг каравотимга тўкиб солган, - чақимчилик қилди Перси, бардош билан узоқ кийналган киши қиёфасини касб этиб.

- Ундан бўлса, Рон, ўрнингдан тургин-да, бориб нарсаларингни йўлга ҳозирла. Эрталаб вактимиз бўлмайди, - овоз кўтарди миссис Уэсли столнинг нариги бошида ўтирган Ронга караб.

Рон Персига юзланиб башарасини буриштириб кўйди.

Кечки овқат ниҳоясига етгач, болаларнинг уйқуси келди. Нарсалар сафарга шай эканлигини яна бир бор текшириб чиқиш учун улар бирин-кетин ўз хоналарига тарқалди. Рон билан Перси Гаррига қўшни хонага жойлашишган экан. Гарри нарсаларини йиғиштириб, эндиғина сандифини ёпган эди ҳам-ки, девор ортида баджаҳл бакир-чакир эшитилди. Нима бўлганини билиш учун Гарри хонасидан чиқди.

Ўн иккинчи хона эшиги катта очик. Перси бор овози билан ўкирмоқда:

- Шу ерда, жавон устида турган эди. Сайқал бериш учун ечиб кўйган эдим.

- Мен текканим йўқ? - бакирди Рон.

- Тинчликми, нима бўлди? - сўради Гарри.

- Кўкрак нишоним йўқолиб қолди, - арз қилди Перси, кескин ўгирилиб.

- Каламушлар дармон-дориси ҳам йўқолибди, - деди Рон, сандифидаги нарсаларини хар томон отиб, - Пастда қолдирибман шекилли...

- Кўкрак нишонимни топиб бермас экансан, ҳеч қаерга бормайсан! - ўкирди Перси.

- Дорини ўзим қидириб кўраман, - деди Гарри, - Мен нарсаларимни йиғиштириб бўлдим. Гарри пастга отланди. Ҳозиргина кечки овқат ўтган жойга яқин келган эди ҳам-ки, кулогига чироқлари ўчган меҳмонхонада ўтирган икки кишининг ғазабнок сухбати чалиниб, мистер ва миссис Уэсли эканлигини таниди. Гарри турган жойида тек котди. У эр-хотиннинг жанжалини эшитишни истамаган бўлса ҳам, бакир-чакир орасида ўзининг исмини эшилди.

- Сир тутишдан маъни йўқ, - қизишар эди мистер Уэсли, - Гарри ҳакиқатни билишга ҳакли. Бунга Фужни ҳам кўндиromoқчи бўлдим. Вазир эса Гаррини ҳамон гўдак сифатида кўради. Ваҳоланки, Гарри, ўн уч ёшга тўлган каттагина йигитча бўлиб колган.

- Ҳақ гап Гаррини қўрқитиб юборади, Артур! - чийиллади миссис Уэсли, - Сен чиндан ҳам болакайнинг мактабга ўша мудхиш ҳақиқат-у, юрагида ғам-ғусса билан боришини истайсан-ми? Муқаддас фалак ҳаки, Артур, бас кил! У ҳеч нарсани билмас экан, баҳтиёр яшашни давом этаверади!

- Баҳтсиз бўлишини эмас, огох бўлишини истайман! - эътиroz билдири мистер Уэсли, - Улар қанақанги ўтюрак болалар эканлигини яхши биласан-ку! Гарри ҳам, Рон ҳам керак бўлмаган жойга бурун сукиб юришади. Иккаласи Ман этилган ўрмонга икки маротаба кириб чикишди! Бу йил эса бунга йўл кўйиб бўлмайди! Уйидан кочиб чикканидан сўнг, қай ахволга тушиб қолиши мумкинлигини ўйласам, юрагим орқага тортиб кетади! Онт ичиб айтаман-ки, агар «Тунги рицарь» тасодифан келиб қолмаганида вазирлик топиб олгунга қадар бола ўлиб бўлган бўлар эди!

- У ўлмади, тирик. Шундай экан, энди ўша ҳақ гапни айтишдан зигирдай маъни йўқ...

- Молли, азизам! Сириус Блэкни савдойи, эси паст дейди ҳамма. Бирок унинг Азкабандай жойдан қочиб қутулишга ақли етди. У ердан қочишнинг иложи йўқ дейишар эди, агар билсанг! Жуфтакни ростлаган кундан буён уч ҳафта ўтди, аммо бирор-бир киши Блэкнинг бирон-бир изини ҳамон топа олгани йўқ. «Башорат-у, каромат газетаси» орқали Фуж бераётган маълумотлар жиддий эмас. Фуж: «Ўзи афсун ўқийдиган сехрли таёқча ихтиросига нисбатан Блэкни кўлга олишга кўпроқ якинлашдик», дейиши ҳам мумкин!

Лекин биз бир нарсани, у ҳам бўлса, Блэк кимнинг пайига тушганини аник биламиз...

- «Хогварц»да Гаррининг хавфсизлиги тўла-тўкис таъминланади...

- Азкабанни ҳам мутлақо ишончли қаср деб билган эдик. Модомики Блэк Азкабандан кочиб чикишга муваффак бўлибди-ми, демак «Хогварц»га кириш унга чўт эмас.

- Лекин Блэкка айнан Гарри кераклигини ҳеч ким билмайди-ку...

Ёғоч тақирлаб кетгани эшитилди. Гарри мистер Уэслининг столни муштлаб қўйганига шубҳа қилмади.

- Неча маротаба айтиш керак сенга, Молли! Оммавий ахборот воситаларида эълон килишмаяпти-ми, демак бунга вазир ижозат бермаяпти. Блэк камокхонадан кочиб кетган тунда Фуж Азкабанга ташриф буюрган экан. Қўриқчининг вазирга берган маълумотига караганда, Блэк анчадан бўён уйқусида гапирадиган бўлиб, ҳар сафар: у «Хогварц»да... у «Хогварц»да... дер эмиш. Блэк аклдан озган ва у Гаррини ўлдирмоқчи, Молли!

Фаҳмлашимча, агар Гаррини ўлдирса, Ўзинг-Биласан-Ким яна ўз қудратига эга бўлади, деган хулоса чиқарган. Гарри Ўзинг-Биласан-Кимдан устун келган ўша машъум тунда Блэк ушбу ёруғ оламда бор нарсасини батамом йўқотиб бўлган. Буни англаб етиш учун эса Азкабанда ўн икки йил вакти бўлган...

Сукунат чўмди. Гарри яна бирон-бир гап эшитиш учун эшикка яқинроқ борди.

- Артур, қандай иш тутиш кераклигини ўзинг биласан, албатта. Лекин Альбус Дамблдор борлигини ҳам унутма. Фикримча, токи Дамблдор мактаб директори экан, Гаррига ҳеч қандай хавф таҳдид солмайди. Билишимча, у доимо ҳамма нарсадан вокиф бўлиб юради.

- Албатта. Мактаб худудига кириладиган жойларда Азкабан қўриқчилари бўлиши учун ундан ижозат сўрашга тўғри келди. Дамблдор ўзини ўз этидан сакраб чиккудай баҳтиёр хис этмаган бўлса-да, розилик берди.

- Баҳтиёр хис этмади? Нега? Ахир улар Блэкни кўлга олишга яқиндан ёрдам беришади-ку?!

- Дамблдор Азкабан қўриқчиларини ёқтиримайди, - деди мистер Уэсли, оғир хўрсишиб, - Ким ҳам ёқтиради уларни?!... Бироқ гап Блэк сингари жиноятчи сеҳргарлар тўғрисида борар экан, бошқа холатларда четлаб ўтилса ҳам, айни холатда улар билан бирлашишга мажбурмиз.

- Улар Гаррининг хавфсизлигини таъминлар экан, нега энди...

- ... модомики, шундай экан, улар ҳакида бирон-бир ёмон гап айтмайман, - деди мистер Уэсли хорғин оҳангда, - Бўлди Молли, кеч бўлди. Бориб ухлайлик.

Курсиларнинг силжиётганини эшитган Гарри имкон кадар шовкин солмай бекинишга шошилди. Бир неча дақиқа ўтгач, эр-хотин зинагоя бўйлаб юкорига кўтарилаётганини эшилди.

Каламушлар дармон-дориси улар овкатланган стол остида турибди. Гарри мистер ва миссис Уэсли хонасининг эшиги ёпилишини қутиб тургач, топилмани юкорига олиб кетди.

Зина майдончасидаги қоронғи бурчакка бекиниб олишган эгизаклар кўкрак нишонини кидираётган Персининг ўз хонасини хароб килаётганини пинҳон кузатиб, кулгидан тиришиб қолишибди.

- Нишон бизда, - пичирлади Фред, кўлидаги кўкрак нишонини кўрсатиб, - Биз ундаги ёзувга бир оз тузатиш киритдик.

Кўкрак нишонида энди «Энг ибратсиз ўкувчи» сўзлари кўринди.

Кулиб кўйган Гарри ичкарига кириб дармон-дорини Ронга берди-да, хонасига кириб, каравотига ётди.

Бўлиб ўтган ходисалар-у, эшитган гап-сўзларининг маъно-мазмуинини обдон ўйлаб чиқсан Гарри хулоса чиқарди:

- Демак, Сириус Блэк менинг пайимга тушибди. Мана энди ҳаммаси тушунарли. Тирик бўлганим учун ҳам Фуж менга марҳамат кўрсатган. Зимдан қўриқлаб юрадиган сеҳргарлар билан тўлиб-тошган Диагон хиёбони сарҳадларини ташлаб чикмаслик борасида мендан ваъда олгани ҳам бежиз эмас. Вазирлик эса эртага Уэслилар мени соғ-

саломат поездга чиқариб қўйишлари учун иккита машина ажратган. Ҳаммаси тушунарли. Девор ортида эштилаётган шовқинларга қулоқ солиб ётган Гарри нима учун қўркув ҳиссини сезмаётгани ҳақида ўйланиб қолди. Сириус Блэк ўн уч кишини битта қарғиши афсуни воситасида ўлдирган. Миссис ва мистер Уэсли ҳақ гапдан хабар топган Гарри вахимага тушиб қилишига шубҳа қилишмайди. Гарри миссис Уэслининг фикрига кўшилди. Дарҳақиқат, Дамблдор бор жой – ер юзидағи энг хавфсиз жой. Ахир Лорд Вольдеморт чўчийдиган ягона одам Дамблдор эканлигини ҳамма эътироф этади-ку, шундай эмасми?! Вольдемортнинг ўнг кўли саналадиган Сириус Блэк-чи? Мантиқан мулоҳаза юритиладиган бўлса, у ҳам худди Вольдеморт каби Дамблдордан қўркиши керак-ку?

Бундан ташқари, мактаб атрофида ҳозир ҳамманинг оғзида достон бўлаётган анави Азкабан қўриқчилари бўлади. Ўша қўриқчиларга дуч келган аксарият одамлар ўз аклини йўқотиб қўядиган қўринади. Модомики шундай экан, Азкабан қўриқчилари томонидан муҳофаза қилинадиган мактаб худудига Блэк ҳаётда кира олмайди.

Оббо, қайси томондан қараманг, Гаррининг Хогсмёд кишлоғига ташриф буюришга имкони чиндан ҳам йўққа ўхшайди. Токи Блэк қўлга олинмас экан, ҳеч ким Гаррини қасрнинг хавфсиз худудидан ташқарига чиқармаслиги аник. Хавф батамом барҳам топмас экан эринмаган одам бор-ки, Гаррининг ҳар бир қадамини диққат билан кузатиб юришига ҳеч шубҳа йўқ.

У қовоғини солиб, шифтга қаради. Нега шунча вахима қилишмаса? Нима, мен ўзимни ўзим ҳимоя кила олмайдиган ожиз бандаман-ми? У кадар заиф эмасман-ку. Лорд Вольдемортнинг чангалидан уч маротаба омон чиққанман ахир...

Бирдан кўз ўнгидаги Магнолия кўчасидаги зимистонда учратган хайвоннинг сўралмаган сиймоси гавдаланди. ... Ўлим мукаррарлиги идрок этилганида нима қилмоқ керак...

- Мен ўзимни ўлдиртириб қўймайман, - деди Гарри баланд овозда.
- Баракалла, жуда соз, - жавоб қайтарди гапирадиган кўзгу уйқусираб.

В БОБ.

ДЕМЕНТОР

Эртасига эрталаб Том Гаррини ўзининг одатий кемшик табассуми-ю, кўлида бир чашка чой билан уйғотди. Кийиниб олган Гарри ўжар Хедвигни қафасга киришга унатиб турган пайтда хонага белбоғ боғланадиган узун кўйлагини боши узра кийиб келаётган Рон дарғазаб ҳолатда ёпирилиб кирди.

- Тезроқ поездга етиб борсак эди, - вайсади у, - Лоақал «Хогварц»да ундан нари бўлар эдим. Энди Перси мени суюкли кизи Пенелопа Кристаллуотернинг фотосуратига чой тўкиб юборганликда айблаяпти. Сен танийсан у кизни, - Рон башарасини буриштирди, - Сурат гардиши ортига бекиниб олган хоним қўриниш бермаяпти. Қаранг-ки, бурунчалари доғ бўлган эмиш...

- Сенга айтадиган гапим бор, - деди Гарри.

Бироқ унинг гапи оғзида қолиб кетди. Хонага эгизаклар кириб, Персини боз қутуртириб юбора олгани учун Ронни самимий табриклашди.

Болалар биргаликда пастга, нонушта қилишга тушишди. Миссис Уэсли Гермиона билан Жиннага ёшлиқ даврларида тайёрлаган Севги дамламаси ҳақида сўзлаб беряпти. Учаласи ҳам кулонгичлик кайфиятида. Мистер Уэсли эса қошини чимириб олиб «Башорат-у, каромат газетаси»нинг бош сахифасини ўқиб ўтирибди.

- Нима демоқчи эдинг? - сўради Рон, дастурхон атрофида тўпланишгач.
- Кейин айтаман, - ғудуллади Гарри.

Сафар олдидағи алғов-далғов вазиятда Гаррининг Рон билан бафуржа сұхбатлашиш имкони бўлмади. Мехмонхонанинг тор зинапояларидан бир олам сандик тушириш ва уларни чиқиш йўллагига батартиб тахлаш учун кўп вақт керак бўлди. Сандиклар устида Персининг шавақи бойкуши Гермес ва Хедвиг қамалган қафаслар, ёнида эса ичида алланима вишиллаётган тўқима сават турибди.

- Ҳаммаси яхши бўлади, Маймоқоёқ, - овунтирган бўлди Гермиона, - Бир оз сабр қил.
Поездга чиқиб олайлик, албатта кўйиб юбораман.
- Йўқ, кўйиб юбормайсан, - кескин эътиroz билдириди Рон, - Бечора Қасмоқ борлигини унутиб кўйдинг-ми?
- У кўкрак киссасида гувалача бўлиб ётган Қасмоқни кўрсатди.
- Ташкарида вазирлик машиналарини кутиб турган мистер Уэсли бошини ичкарига суқди.
- Етиб келишди, - эълон килди у, - Кетдик, Гарри.
- Гарри меҳмонхонанинг чиқиш эшигидан тўшама йўлда турган иккита тўқ яшил эскича автомобилдан бирига қадар кисқагина масофани мистер Уэслининг муҳофазаси остида юриб ўтди. Машиналарни духоба костюм кийган, қиёфалари аллақандай муғомбирлик касб этган икки нафар сеҳргар бошқариб келибди.
- Ўтири, - деди мистер Уэсли халойик тўла кўчани синчковлик билан кўздан кечирар экан. Гарри орқа ўриндиққа ўтириди. Тез орада унинг ёнига Рон билан Гермиона ҳамда Ронни домангир килган Перси кириб ўтириди.
- Кингс-Кросс вокзалига қадар босиб ўтилган йўл, агар «Тунги рицарь»нинг юриши билан солишириладиган бўлса, у қадар дикқатга сазовор кечмади. Шундай бўлса ҳам, Гарри, Вернон амаки учун фирма томонидан ажратилган автомобиль ҳаётда ўта олмайдиган тор йўллардан сеҳргарлик вазирлигининг бир караганда оддий кўринган машиналари бемалол ўтиб кетаётганини пайқади. Вокзалга йигирма дақиқа олдин етиб келинди. Вазирлик ҳайдовчилари юк аравачаларини тортиб келиб, машиналарнинг юк бўлмаларидағи сандикларни аравачаларга ортиб беришди-да, кўлларини фурражкаларига келтирганча, мистер Уэсли билан ҳарбийча хайрлашиб, кайтиб кетишди. Шундан сўнг, уларнинг машиналари светофор қаршисидаги зич тирбандликда харакатсиз турган бир олам машиналар қаторининг олдига қандайдир ғалати тарзда ўтиб олди. Вокзал биносига қадар мистер Уэсли Гаррининг ёнидан жилмади.
- Хўш, - деди у, ўзи бошқариб келган одамларга қараб, - Модомики биз кўпчилик эканмиз, тўсиқдан икки кишилашиб ўтамиз. Дастваб Гарри иккаламиз бошлаб берамиз.
- Ўзини эркин тутган мистер Уэсли тўққизинчи платформада тўхтаган «Интерсити 125» поездига катта кизикиш или караб борганча, тўққизинчи ва ўнинчи платформаларни ажратиб турган металл тўсиқ томон йўл олди. Сўнг Гаррига пурмъяно қараб кўйиб, тўсиққа суюнди. Гарри ҳам худди шу харакатни бажарди.
- Сония ўтгач, иккаласи ҳам ён томони билан металл тўсиқ оркали тўқ кизил «Хогварц-Экспресс» паровози турган тўққиз бутун тўртдан учинчи платформага ўтиб олди. Пағапаға тутун ўз фарзандларини мактабга кузатаётган сеҳргар оталар-у, афсунгар оналар билан тўлиб-тошган платформа устида сузиб юрибди.
- Гаррининг ортида кутилмаганда Перси билан Жинна пайдо бўлди. Афтидан улар тўсиқ орқали югуриб ўтишган шекилли, ҳаллослаб қолишибди.
- Ах, мана ніҳоят Пенелопа! - хитоб қилди Перси.
- Юзи пушти ранг касб эта бошлаган Перси соchlарини тўғрилашга киришиб кетди. Жинна билан Гаррининг нигоҳлари тўкнаш келиб, Перси уларнинг хиринглашаётганини пайкаб қолмаслиги учун тескари ўғирилиб олишди. Перси фатила соchlари узун қиз томон, кўкрагини, ундаги кумуш нишон албатта кўриниши учун янада баландроқ кўтарганча викор билан одимлаб кетди.
- Қолган Уэслилар билан Гермиона ҳам уларга келиб кўшилди. Гарри билан Рон поезднинг банд купелари ёнидан ўтиб, охирги вагон томон йўл олишди. Вагонга сандикларни ортиб, Хедвиг билан Маймоқоёқни киритгач, Роннинг ота-онаси билан хайрлашгани платформага сакраб тушишди.
- Миссис Уэсли жамики болалари, Гермиона ва Гаррини ўпиб чиқди. Бундай хайрлашишдан Гарри бир оз хижолат тортган бўлса ҳам, унга жуда ёқди. Шундан сўнг, кўзи қандайдир шубҳали ялтираб кўринган миссис Уэсли Гаррини боз кучиб:
- Ўзингни жуда эҳтиёт киласан, а, Гарри? - деб кўйди.
- Нари узоқлашган миссис Уэсли ўзининг киши кучоги етмас сумкасини очди-да:

- Мен ҳаммангизга бутерброд тайёрлаб келдим... Мана буниси сенга, Рон... қўркма тузланган гўштдан эмас... Мана буниси Фредга. Фред? Кани Фред? Ха, бунисимисан? Демак сен Жорж. Ма ол болагинам...
- Гарри, - паст овозда чақирди мистер Уэсли, бошини платформа устуни томон иргиб, - Бир дақиқа, сенга айтадиган гапим бор.
- Гарри мистер Уэслининг кетидан эргашди. Колганлар миссис Уэсли билан колди.
- Йўлга чикишларингдан олдин сенга бир нарсани айтиб кўйишим керак, - гап бошлади мистер Уэсли зўриккан оҳангда.
- Ташвиш тортманг мистер Уэсли, - гапни бўлди Гарри, - Нима демокчи эканлигингизни биламан.
- Биласан? Нимани биласан?
- Мен... м-м-м... Кеча оқшом миссис Уэсли иккалангизнинг суҳбатингизни эшишиб колди. Тасодифан, - тез қўшиб кўйди Гарри, - Мени маъзур кўринг...
- Бу гапни бошқача тарзда билишингни афзал кўрган бўлар эдим, - хижолат торт мистер Уэсли.
- Ҳаммаси жойида, чин сўзим. Сиз Фужга берган ваъдангизни бузмадингиз, мен эса атрофимда нима бўлаётганидан бохабар бўлдим.
- Гарри, ўларча кўркаётган бўлсанг керак...
- Бўлмаган гап, - самимий ишонтириди Гарри, - Тўғри, - қўшиб кўйди у мистер Уэслининг юзида ишонмаслик киёфасини пайқагач, - Мен ўзимни аллақандай қаҳрамон сифатида кўрсатмоқчи эмасман-у, лекин Сириус Блэк Вольдемортдан баттар бўлмаса керак, ҳар калай?
- Дахшатли исмни эшиктган мистер Уэслининг кўзлари пирпираб кетди-ю, индамади.
- Гарри сен Фуж ўйлагандан ҳам мустаҳкам материалдан тайёрланганингни билар эдим. Гапимга ишон, кўркмаганингдан жуда хурсандман, бирок...
- Артур! - қичкирди болаларни вагонга ҳайдаётган миссис Уэсли, - Артур, нима қиляпсиз у ерда? Вакт бўлди!
- Ҳозир, Молли! - жавоб қайтарди мистер Уэсли ва Гаррига юзланиб, сўзини пастрок овозда тез давом этди, - Кулок сол, Гарри, менга сенинг бир ваъданг керак...
- ... хушхулқ бола бўлиб, қаср худудини тарқ этмаслик, шундайми? - мистер Уэслининг гапини якунлади Гарри.
- Топа олмадинг, - эътироz билдириди ҳали Гаррига бу кадар жиддий карамаган мистер Уэсли, - Гарри, Блэкни қидирмайман деб ваъда бер менга.
- Гаррининг кўзи чакчайиб кетди.
- Нима?
- Хуштак янгради. Поезд ходимлари вагон эшикларини ёпа бошлашди.
- Сўз бер, Гарри, - талаб қилиб туриб олди мистер Уэсли, янада тез гапириб, - Воқеа ва ходисалар қай тарзда кечмасин ўзим қидирмайман деб ваъда бер.
- Мени ўлдирмокчи бўлган кишини нега энди ўзим қидиришим керак? - сўради хеч нарсани тушунмаган Гарри.
- Қанақанги гап-сўз эшитишингдан қатъи назар... ўзим қидирмайман деб ваъда бер!
- Артур, тезрок! - ўкириб берди миссис Уэсли.
- Тутун паровоз кувуридан буркираб чиқди. Поезд кўзғалиб, харакатлана бошлади. Гарри югуриб, Рон очиб юборган эшикка етиб олди-да, ичкарига сакраб чиқди. Шундан сўнг, болалар эшик дарчасидан бош чиқариб, миссис ва мистер Уэслиларга муюлишда кўринмай колишгунга кадар кўл силтаб бориши.
- Поезд етарлича катта тезлик олгач, Гарри Рон билан Гермионага юзланди.
- Сизларга холи қолиб айтадиган гапим бор, - деди у, шивирлаб.
- Жинна, бизни холи қолдир, - буюрди Рон.
- Зўр-ку, - тўнгиллади хафа бўлиб, нари кетаётган Жинна.
- Гарри, Рон ва Гермиона юкларини олиб, бўш купе қидириб кетишиди. Вагоннинг энг сўнгги купесидан ташқари, ҳамма жой банд.

Сүнгти купеда фақат битта йўловчи бор, у ҳам бўлса дераза ёнида тарашадай қотиб, ухлаб ётиди. Уни кўрган болалар остона олдида тек қолишиди. Одатда, «Хогварц-Экспресс» факат мактаб ўкувчиларини ташиыйди. Катталардан эса факат егулик сотиб юрадиган афсунгар аёл бўлади.

Нотаниш киши сочига ок оралаган, кўринишидан касалга ўхшаб, озиб-тўзиб кетган, эгнига сехргарларнинг нихоятда эски, ямок солинган кийимини кийган йигит экан.

Болалар юклари билан ичкарига кириб, эшикни ёпишди-да, имкон қадар деразадан нари жойлашиб ўтиришиди.

- Бу ким бўлди экан? - пичирлади Рон.

- Профессор Р. Ж. Люпин, - дарҳол жавоб берди Гермиона пичирлаб.

- Сен қаердан била қолдинг?

- Сандигига шундай деб ёзилган, - деди қизалоқ, йигит боши устидаги юк токчасига қўл узатиб.

У ерда бўлаклари бир-бирига батартиб уланган арқон билан сиқиб боғланган ситилган сандикча, бурчагида эса «Профессор Р. Ж. Люпин» сўзлари битилган шилинган тамға кўринди.

- Кизик, қайси фандан дарс ўтар экан у? - пешонасини тириштириди Рон, Люпиннинг мурдадек рангпар юзига қараб.

- Ахир бу ҳаммага аён-ку, - пичирлади Гермиона, - Мактабда факат битта бўш ўрин бор, шундай эмасми? Ёвузлик кучидан химоя фани ўқитувчиси.

Болалар икки йил ўқишиган бўлса ушбу фан бўйича ҳар бири атиги бир йилдан дарс бера олган икки нафар ўқитувчи алмашди. Ушбу лавозим сехрлаб қўйилган деган миш-миш гаплар ҳам йўқ эмас.

- Умид қиласман-ки, у ўз ишини билади, - деди Рон шубҳа билан, - Лекин унинг ранги-рўйига қараганда... бирон-бир афсун уни узил-кесил тинчитса керак. Нима қилган тақдирда ҳам...

У фикрини охирига етказмай Гаррига юзланди.

- Хўш, нима демокчи эдинг бизга?

Гарри мистер ва миссис Уэсли ўртасидаги тасодифан эшитиб қолган баҳс ва Роннинг отасидан ҳозиргина олган огоҳлантириш ҳакида батафсил сўзлаб берди. Ҳикоясини тамомлагач, Рон худди яшин ургандай жим бўлиб қолди, Гермиона эса кафтини лабларига босиб олди. Нихоят қўлини туширган қизалоқ:

- Сириус Блэк сени топиш учунгина атайн қочибдими, а? О, Гарри... Сен энди ростдан ҳам огоҳ бўлишинг керак. Энди сен ўзингга нохушликлар ортиримай юришинг керак, Гарри...

- Мен нохушликларни ўзимга эмас, нохушликлар мени ўзига ортириб юрибди - жавоб қайтарди Гарри аччиғи келиб.

- Нима бало, улар Гаррини батамом томи кетган телба деб ўйлашади шекилли. Соғлом одам ўз қотилини ўзи кидирадими? Гаррининг пайдан тушган ўша савдоини-я? - деди Рон овози титраб.

Рон ҳам, Гермиона ҳам ушбу янгиликдан Гарри қутгандан ҳам баттар таъсирланди.

Билишича, дўстлари Блэкдан Гаррига нисбатан қўпроқ қўрқишиар экан.

- У Азкабандан қандай қочиб қутулганини ҳеч ким билмайди, - деди хавотирга тушиб колган Рон, - Илгари бу ишни ҳеч ким уддалай олмаган. Блэк эса катый режим жорий этилган камерага қамалган эди.

- Лекин ҳеч қаёққа қочиб қутула олмайди, уни бари-бир қўлга олишади, - деди Гермиона жиддий оҳангда, - Айтмоқчиман-ки, уни ҳатто магллар ҳам кидиришмоқда...

- Бу қанака шовқин бўлди? - кутилмаганда сўраб қолди Рон.

Қаердантир металлнинг бўғик товуши эшитилди. Болалар атрофга қарашди.

- Бу сенинг сандигингдан эшитиляпти, Гарри, - фахм қилди Рон.

У ўрнидан туриб, юк токчасига қўл узатди ва бир сониядан сўнг кийимлар остидан чўнтак оғатскопини чикарди. Асбоб Роннинг кафтида олмос тусда ялтираганча тез айланди.

- Офатскоп деганинг шуми? - қизиқди Гермиона яхшироқ қўриш учун ўрнидан туриб.
 - Аҳа... фақат билиб қўй, у жуда ҳам арzon туради, - жавоб берди Рон, - Гаррига юбориш учун Эрролнинг панжасига бойлаётганимда ҳам шундай айланган эди.
 - Сен ўша пайтда бирон-бир ёмон иш килган эдингми? - зийрак тикилиб сўради Гермиона, кўзларини кисиб олиб.
 - Йўқ! Зотан...умуман айтганда, мен Эрролни ўзим билан сафарга олиб кетмаслигим керак эди. Биласан-ку, у узок йўлга ярамайди... Лекин илож қанча? Гаррига совға юборишим керак эди-ку.
- Офатскоп қаттиқ чийиллашини қўймади.
- Сандиққа тикиб ташласанг-чи уни. Акс ҳолда анави кишини уйгониб юборамиз, - деди Гарри, бош иргиб.
- Рон офатскопни Вернон амакининг бир жуфт жирканч пайпогига сукиб, сандикқа ташлади-да, копкокни ёпди.
- Уни Хогсмёдда текширириб қўриш керак, - деди Рон жойига ўтириб, - Ўхшаш нарсалар Дарвеш ва наша дўконида топилади. Фред билан Жоржнинг айтишича у ерда сехрли асбоблар-у, бало-баттарлар сотилар эмиш.
 - Хогсмёд хақида кўп нарса биласанми? - сўради кўзлари яркираб кетган Гермиона, - Қаердадир ўқиган эдим. Хогсмёд Британиянинг бирорта ҳам магл яшамайдиган ягона қишлоғи экан...
 - Ҳакиқатан ҳам шундай бўлса керак, - лоқайд жавоб берди Рон, - Бирок мен у ерга шунчаки боришни истаганимдан айтаётганим йўқ. Мен «Роҳат-лукум»га кириб чикмокчиман.
 - Қанақанги жой экан у? - сўради Гермиона.
 - Ўзининг шакарпазлик корхонасига эга қандолат дўкони, - Роннинг юзида ширин хаёлларга берилган ўйчан қиёфа қотиб қолди, - У ерда истаган нарсанг бор... масалан шайтон қалампирини олайлик. Уни есанг борми, куни бўйи оғзингдан паға-паға тутун чиқиб юрасан. Ичида ер тут қиёми ёки қайнатиб қуюлтирилган сут бўладиган катта йўғон шокошарлар (шоколад шарлари) ҳам бор. Бундан ташкари, қанд пат-қалам сотилади. У ниҳоятда мазали. Дарс вақтида худди яна нима ёзай экан, деб ўйланиб қолгандай сўриб ўтиришинг мумкин...
 - Лекин Хогсмёднинг ўзига хос қизиқ жойлари ҳам бор-ку? - гапни ўзи истаган томонга бурди Гермиона, - «Сехр-жоду шон-шуҳрат қозонган жойлар бўйлаб саёҳат» китобида ёзилишича, маҳаллий меҳмонхона 1612 йили, гоблинлар кўзғолони даврида штаб қароргоҳи бўлган, Британия худудида мавжуд иморатлар орасида эса Фигон кулбасига энг кўп арвоҳлар тўпланган экан...
 - ... ва шунақанги катта ҳолва пуфаклари бўладики, уларни сўрар экансан полдан бир неча дюймга кўтарилиб кетасан, - гапини давом этди Рон, Гермионанинг қуйиб-пишиб берган маълумотларига эътибор ҳам каратмай.
- Гермиона Гаррига юзланди.
- Баъзан мактабдан чиқиб, Хогсмёдда саир қилиб туриш мумкин бўлса зўр-ку, а?
 - Эҳтимол, билмадим. Чиндан ҳам зўр бўлса керак, - оғир хўрсинди Гарри, - Зўрлигини билсаларинг, айтиб берарсизлар.
 - Бу билан нима демоқчисан? - тушунмади Рон.
 - Мен Хогсмёдга чиқа олмайман. Дурсллар ҳам, хатто Фуж ҳам рухсатномага имзо чекишимади.
- Роннинг кайфияти танг бўлиб қолди.
- Хогсмёдга чиқа олмайсан?! Бу қанақаси бўлди? Шошма, сенга ё Макгонагалл, ё бирор-бир бошқа киши албатта рухсат беради...
- Гарри қувончсиз кулиб юборди. «Гриффиндор» коллежининг мудири профессор Макгонагалл ниҳоятда каттиккўл хоним саналади.
- ... бундан ташкари Фред билан Жорждан сўраш керак. Улар барча яширин кириш-чиқиш йўлларини билишади...

- Рон! - шартта гапни бўлди Гермиона, - Негадир мен, Блэк озодлиқда юарар экан, Гаррига мактаб худудидан яширинча чиқиб юриш мумкин эмас деб ўйлайман...
- Аха, Макгонагалл ҳам, агар мен ундан рухсат сўрайдиган бўлсан, худди шу гапни гапиради, - деди Гарри аччик оҳангда.
- Агар у биз билан бирга юрса, - қизишиб кетди Рон, Гермионага юзланиб, - Блэк журъат эта олмайди...
- Хой, Рон, осмондан сал пастроқ тушсанг-чи, - деди Гермиона Маймоқоёқ қамалган сават боғичини ечишга уриниб, - Блэк бир тўда одамни бошқа бир тўда одамларнинг кўз ўнгида ўлдириб юборган. Сен чиндан ҳам иккаламиз бор жойда Блэк Гаррига ҳамла қила олмайди деб ўйлайсан-ми?
- Бўшатма у тулемни! - кичкирди Рон.
Кеч бўлди. Маймоқоёқ сават ичидан осонгина сакраб чиқиб, дастлаб керишиб олди, сўнг оғзини нихоятда катта очиб эснади ва бир сакраб Роннинг тиззасига чиқиб олди. Роннинг кўкрак киссасидаги гувалача титрай бошлади. Рон жаҳл билан Маймоқоёқни итариб юборди.
- Бор йўқол бу ердан!
- Рон, бундай қилма! - кичкирди Гермиона.
Рон жавобан нимадир демоқчи бўлди-ю, шу пайт профессор Люгин қимиirlab қолди. Болалар ниманидир кутганча, унга тикилиб тиришди, бироқ у бошқа ёнбошга ағанаб, оғзи очиқ ҳолатда уйқусини давом эттирди.
«Хогварц-Экспресс» ўз ҳаракатини шимол томон тўхтовсиз давом этмоқда. Деразадан кўринаётган манзара тобора ёввойилашиб, осмондаги булултар калинлашиб борди. Эшик ортидаги болалар у ёк-бу ёк сандироклаб юришибди. Бўш ўриндикка жойлашиб олган Маймоқоёқ ясси башарасини Ронга каратганча, сап-сарик кўзларини унинг киссасидан узмай ўтириди.
Соат ўн учда эшик ортида такир-туқур товуш эшитилди ва фурсат ўтгач, купе эшигида егулик сотиб юрадиган лунжи чуқурчали кулимсираган чиройли афсунгар аёл кўринди.
- Нима деб ўйлайсан, уйғотиш керакми уни, - сўради Рон, - Ахволига қарайдиган бўлсанг ҷалакурсокка ўхшайди.
Гермиона аста профессор Люпинга яқин борди.
- М-м-м... профессор? - уйғотган бўлди у, - Маъзур кўринг... профессор?
Профессор килт этмади.
- Ташвиш тортма, қизалоқ, - деди сотувчи аёл қозон шаклидаги кексларнинг каттагина қадоғини Гаррига узатиб, - Уйғониб, қорни очлигини сезса, мени поезднинг бош қисмида, машинист хузурида топади.
- Ухляяпти-ми ўзи? - сўради Рон, афсунгар аёл ортидан эшик ёпилгач, - Айтмоқчиман-ки, ўлиб колгани ўйқми, тирикми ишклиби?
- Нафас оляпти, - пицирлади Гермиона, Гарри узатган кексни олиб.
Профессор Люпин болаларга кувнок шерик бўлмаса ҳам, унинг купеда бўлиши ижобий жиҳатга эга бўлди. Куннинг иккинчи ярмида, ёмғир қуйиб, дераза ортида лип-лип ўтаётган адирлар манзарасини хиралаштириб кўйган маҳалда вагон йўлагида кадам товуши эшитилди. Кўп ўтмай эшик очилиб, болаларга нохуш башаралар: Драко Малфой ва унинг тан кўрикчилари Винсент Краббе ва Грегори Гойл кўринди.
Драко Малфой билан Гарри «Хогварц-Экспресс»да илк бор учрашган кундан буён бир-бирига душман бўлиб қолишган. Димоғдор, рангпар юзи бир оз чўзилган Малфой «Слизерин» коллежида таҳсил қўради. Бундан ташкари у ўтган ўкув йили «Слизерин» квидиши жамоасининг Сайёди бўлиб олган. Гарри эса биринчи синфдан буён «Гриффиндор» жамоасининг Сайёди этиб тайинланган. Болаларнинг назарида Краббе билан Гойл «Хогварц»да Малфойнинг югурдаклари бўлиш учунгина кун кечиради.
Иккаласи ҳам иирик, бақувват ва нимаси биландирик квадрат шаклига ўхшаб кетади.
Краббенинг бўйи нисбатан баландроқ, бўйни нихоятда йўғон бўлиб, узун сочи онтарилган тувакни эслатади. Дағал соchlари қиска олинган Гойлнинг кўли горилланинг кўлига

ўхшайди.

- Ие, қаранглар ким ўтирибди бу ерда! - деди эшикни очган Малфой ўзининг одатий ланж овози билан, - Тиртик пешона билан Уэслча-ку.

Краббе билан Гойл троллга ўхшаб ғак-ғаклаб қўйишиди.

- Эшитишимга қараганда, даданг ниҳоят пул қанақанги бўлишини билибди-да, шу ёзда, а, Уэсли, - давом этди Малфой, - Онанг-чи? Юраги ёрилиб ўлиб қолмади-ми, ишқилиб?

Рон шу қадар тез иргиб турдики, мушукнинг саватини ерга ағдариб юборди. Шу пайтда профессор Люпин қисқа хуррак отиб қўйди.

- Ким у? - сўради Малфой Люпинга кўзи тушгач, беихтиёр бир қадам орқага ташлаб.

- Янги ўқитувчи, - жавоб қайтарди Гарри ҳам, Ронни ажратишга шай бўлганча оёққа туриб, - Хўш, нима ҳақда гапираётган эдинг, Малфой?

Малфойнинг сўлган кўзлари кисилиб қолди. У ўқитувчининг олдида муштлашув бошлайдиган анойи эмас.

- Кетдик бу ердан, - деди у, тарвузи кўлтиғидан тушиб.

Учаласи ҳам бир зумда кўздан гойиб бўлишиди.

Гарри ва муштини силаётган Рон яна ўз жойига ўтиришиди.

- Мен энди ортиқ бардош бермоқчи эмасман, - дарғазаб баёнот қилди Рон, - Жиддий айтяпман. Оиласма гана бир бор тил теккизар экан, бошини сапчадай узиб ташлайман.

- Рон, - пиҷирлади Гермиона, профессор Люпин томон имо қилиб, - Жим.

Профессор Люпин эса уйғонгани ҳам йўқ.

Поезд шимол томон юрган сари ёмғир кучая борди. Дераза ойналари энди аллақандай хира, тобора корайиб бораётган кул ранг шиша юзасига айланниб қолди. Ниҳоят вагон йўлаклари-ю, юк токчалари устидаги чироклар ёнди. Поезд ғилдираклари тарақлар, ёмғир савалар, шамол увиллар, профессор Люпин эса ухлар ва ухлар эди.

- Деярли етиб келдик, назаримда, - деди Рон, профессор Люпин устидан қоп-кора бўлиб колган деразага караб.

У ҳали гапини тугатмай туриб, поезд секинлаша бошлади.

- Зўр-ку, - деди ўрнидан турган Рон, профессор ёнидан ўтганча, ташқаридаги зулматда нима бўлаётганини кўришга уриниб, - Очимдан ўлишни бошлайман. Тезрок зиёфатга етиб борсак эди...

- Ҳали эрта, - деди Гермиона соатига қараб, - Бу қадар тез етиб келишимиз мумкин эмас.

- Унда нега тўхтадик?

Поезд ўз харакатини тобора секинлатиб борди. Поршенлар шовкини тўхтагач, шамолнинг увиллаши-ю, ёмғирнинг савалаб қуяётгани яққол эшитилди.

Эшик ёнида ўтирган Гарри ўрнидан туриб вагон йўлагига қаради. Жамики купе эшикларидан катта-кичик болаларнинг кизиқувчи юzlари кўринди.

Бир силтаниб олган поезд ниҳоят тўхтади. Токчалардан такир-туқур юк тўқилгани эшитилди. Бирдан, чироклар хеч қандай эълонсиз ўчириб қўйилди. Ҳамма ёкни зулмат камради.

- Тинчликми? - эшитилди Гаррининг ортида турган Роннинг овози.

- Вой! - бакирди Гермиона, - Рон, оёғимни босиб олдинг!

Гарри ўзининг ўрнини пайпаслаб топди.

- Нима деб ўйлайсиз, поезд бузилиб қолди-ми, а?

- Бир нима дейиш кийин...

Нимадир сирпангач, Гарри Роннинг шарпасини фарклади. У дераза ойнасини артиб, ташкарини кўришга уриняпти.

- Анави ерда нимадир кимирляяпти, - хабар берди Рон, - Кимдир поездга чикяпти шекилли...

Кутилмаганда купе эшиги очилиб, кимдир Гаррининг оёғига қаттиқ зарб берганча йикилди.

- Кечирасиз, нима... нима бўлганини билмайсиз-ми? Вой, кечирасиз...

- Салом, Невилль, - деди Гарри, қоронгилиқда Невиллнинг кийимини пайпаслаб

тортганча.

- Гарри? Сенмисан? Нима бўлаётганидан хабаринг йўқми?

- Билмайман, ўтири...

Нимадир қаттиқ вишиллагани эшитилди. Невилль Маймоқоёқнинг устига жойлашиб олган экан.

- Бориб машинистдан сўрай-чи, нима гап экан, - эшитилди Гермионанинг овози.

Гарри Гермионанинг ўрнидан туриб, чиқиш эшиги томон юргани хис этди. Сўнг эшик очилиб, икки кишини бир-бирига урилиб чиқсан бўғиқ товуш ва икки кишининг чинқиригини эшитди.

- Вой, ким бу?

- Сиз кимсиз?

- Жинна?

- Гермиона?

- Нима қиляпсан бу ерда?

- Ронни қидириб келдим...

- Кир, ўтири...

- Бу ёқка эмас! - тез бақирди Гарри, - Бу ерда мен ўтирибман!

- Вой! - эшитилди Невиллнинг овози.

- Жим! - кутилмаганда янгради хириллаган овоз.

Професор Люпин ниҳоят уйғонди чамаси. Ҳамма жим бўлиб қолди. Гарри Люпиннинг бурчақда қимираётганини эшитди.

Нимадир аста чарсиллагач, профессор Люпиннинг кафтида милтиллаб турган кичкинагина гулхан нури купени ёритди. Олов унинг хорғин, кул ранг юзи ва хушёр қараб турган кўзларини ёритди.

- Жойингиздан қимираманг, - деди у ўша хириллаган овози билан.

У бир ҳовуч оловни кафтида тутганча, аста ўрнидан турди.

Эшик, Люпин етиб бормасдан олдин очилди.

Професор кафтидаги олов билан ёритилаётган остоноада эгнига жубба ташлаб олган, бўйи вагон шифтига етган қомат кўринди. Чўчиб кетган кўзларини пастга туширган Гаррининг вужуди муздай бўлиб кетди. Жубба остида кул ранг, қандайдир ялтираб турган шилимшик нарсага беланганд, қорақўтири, худди сувда ириган ўлаксага ўхшаб қолган қўл кўринди.

Бир неча сония ўтгач, жуббанинг ёпинчигини юзига ташлаб олган ушбу баҳайбат қомат Гаррининг нигоҳини сезди чамаси, қўлини кийим қатига яширди-да, аста-секин, титраб-қақшаб, хуштак чалгандай купе ҳавосини сўра бошлади. Айни вактда у ўз ичига ҳаво эмас, аллакандай бошқа нарсаларни топиб тортиб олмоқчи бўлгандай бўғиқ увиллади.

Ҳамманинг вужуди музлаб қолгандай бўлди. Гаррининг нафаси ичига тушиб, муз нафакат унинг танасига етди, балки ичи, кўкраги, нак юрагигача сингиб кирди...

Гаррининг кўзлари орқага тортиб кетди. У энди ҳеч нарса қўра олмаяпти. Бола гўё совук зулматга чўкиб кетгандай бўлиб, кулоқлари худди тубсиз чукурликка киргандай шанғиллади. Уни нимадир пастга тортар, гумбур-гумбур товуш тобора баландлашиб борар эди...

Бир вакт Гарри узоқда кимнингдир қичкираётганини, жуда қаттиқ зорланётганини эшитди. У қичкираётган кишига ёрдам бергани етиб бормоқчи бўлди, қўлларини қимирилатишга уринди, аммо уддасидан чиқа олмади... қалин оқ туман Гаррини ўраб олиб, ичига ҳам сингиб кирди...

- Гарри! Сенга нима қилди? Гарри!

Кимдир унинг юзига тарсаки урганини хис этди.

- Н...нима?

Гарри кўзини очди. Устида фонуслар ёниб турибди. Пол эса бир маромда титрамоқда.

«Хогварц-Экспресс» ўз ҳаракатини давом эттиряпти. У ўз ўринидигида эмас, полда ётгани, ёнида Рон билан Гермиона тиз чўкиб ўтиргани, иккаласининг устида эса Невилль билан профессор Люпин турганини кўрди. Гарри ўзини ниҳоятда ёмон хис этди. Кўзойнагини

түгрилаб олиш учун қўлини кўтариб, муздай терга ботганини идрок этди.

Рон билан Гермиона уни базўр кўтариб, ўриндикка ўtkизиб қўйишиди.

- Қалай, ўзингга келдинг-ми? - сўради Рон хавотирланиб.

- Ҳа, - жавоб берди Гарри ва тез эшик томон каради.

Жубба кийган баҳайбат кўринмади.

- Нима бўлди? Анави... анави қани? Ким қичкирди?

- Ҳеч ким қичкиргани йўқ, - жавоб берди Рон, баттар ташвиш чекиб.

Гарри ёркин ёритилган купега караб чиқди. Юзидан кон кочган, кўзлари катта-катта очилиб кетган Жинна билан Невилль унга тикилиб колишган.

- Лекин мен кимнингдир қичкиригини эшитдим...

Қаттиқ қарсилаган товушни эшитган болалар бир сапчиб тушишиди. Профессор Люпин шоколад майдалаб ўтириби.

- Мана буни еб ол, - деди у, шоколаднинг катта бўлагини Гаррига узатиб, - Енгил тортасан.

Гарри шоколадни олди-ю, емади.

- У нима эди? - сўради Гарри Люпиндан.

- Дементор, - жавоб қайтарди Люпин, қолганларга ҳам бир бўлақдан тарқатиб, - Азкабан кўрикчиси.

Болалар профессорга бақрайиб қолишиди. Профессор шоколад жилдини гижимлаб, киссасига солди.

- Енглар, - такрорлади у, - Енгил тортасиз. Мени маъзур кўринг, мен машинист билан гаплашиб келишим керак...

У Гаррининг ёнидан ўтиб, вагон йўлагида ғойиб бўлди.

- Ўзингни яхши хис этаётганинга ишончинг комилми? - сўради Гаррига ташвишли караб турган Гермиона.

- Ҳеч нарсани тушунмаяпман... Тушунтирсаларинг-чи мундок, нима бўлди ўзи? - сўради Гарри боз пешонасини артиб.

- Анави... анави... маҳлук, дементор, гарчи юзи бўлмаса-да, остоңада туриб купега караб чиқди, мен шундай деб ўйладим. Сен эса, сен...

- Тутаноғинг тутиб ёки шунга ўхшаш бирон-бир дардинг хуруж қилиб қолди шекилли деб ўйладим, - гапга аралашиб Рон, чўчиб караб, - Сен мурдадай котиб қолиб ўриндиғингдан кулаб тушдинг-да, буралиб-буралиб тўлгана кетдинг...

- Профессор Люпин эса сени устингдан ҳатлаб ўтгач, дементорнинг қаршисига борди-да, таёқчасини чиқариб, «Ҳеч қайси биримиз кийимимиз остига Сириус Блэкни бекитиб олган эмасмиз. Кетинглар бу ердан», деди, - давом этди Гермиона, - Дементор эса қилт этмади. Шунда профессор Люпин бир нима деб ғудуллаган эди таёқчасидан қандайдир кумуш нарса отилиб чиқди. Буни кўрган дементор ўтирилиб, сирпанганча кўздан ғойиб бўлди...

- Жуда даҳшатли кечди, - деди Невилль, одатдагидан ҳам баланд овозда, - Анави қабоҳат кириб келганида хамма ёқ совук бўлиб кетганини сездингиз-ми?

- Ўзимни жуда ғалати хис этдим, - сесканиб кетди Рон, - Кувонч нима эканлигини энди ҳеч қачон билмайдиган бўлиб қолдим гўё...

Гарри ўзини қандай ёмон хис этаётган бўлса, бурчакка бикиниб олган Жиннанинг кўриниши ҳам худди шу ахволга келиб қолган. У хиқиллаб йиглаб юборди. Гермиона унинг ёнига бориб, кучиб олди.

- Бошқа ҳеч ким ўз ўриндиғидан кулаб тушмади-ми? - хижолат тортиб сўради Гарри.

- Йўқ, қулагани йўқ, - деди Рон, боз Гаррига ташвишли караб, - Тўғри, Жинна даг-дағ қалтираб турди-ю...

Бари-бир Гарри ҳеч нимани тушунмади. У ўзининг бўшашиб кетганини хис этди. Аъзойи-бадани худди оғир тумовдан тузалаётган кишининг танасидаи титрамоқда. Бунинг устига уят хисси уни қамраб олди. Нега энди у бунчалик кўрқиб кетди?

Профессор Люпин кайтиб келди. У остоңада тўхтаб, ҳаммага караб чиқди-да, сезилар-сезилмас кулиб:

- Дарвоқе, шоколад заҳарланган эмас... - деб қўйди.

Гарри шоколаддан бир тишлам егач, танаси бўйлаб, бармоқларининг учигача аллақандай илиқлик тарқаганини хис этди.

- Ўн дакиқадан сўнг манзилга етамиз, - деди профессор Люпин, - Қалайсан, Гарри? Ишлар жойидами?

Унинг исмини профессор Люпин қаердан билишини Гарри сўрамай қўя қолди.

- Жойида, - гудуллади хижолат тортган Гарри.

Йўловчилар йўлнинг қолган қисмини деярли гаплашмай кетишиди. Нихоят поезд «Хогсмёд» платформасига етиб тўхтади. Ҳамма имкон қадар тезроқ чиқишига ошиққани учун чикиш эшиги ёнида тирбандлик хосил бўлди, бойкушлар гурсиллади, мушуклар миёвлади, Невиллнинг кўлга ўргатилган қурбакаси эса шляпаси остида вакиллашини кўймади.

Кичкинагина платформага тушган йўловчилар совқота бошлишиди. Осмонда муз бўлаклари камраб олган ёмғир чойшаби муаллақ осилиб турибди.

- Биринчи синф ўқувчилари! Биринчи синф ўқувчилари! Қулоқ солинг! Диққат! Бу ёққа юрамиз! - қичқирди таниш овоз.

Гарри, Рон ва Гермиона ўгирилиб, платформанинг нариги томонида Хагриднинг баҳайбат танасини кўришиди. У катта-катта кўллари билан биринчи синф ўқувчиларини керакли томон имлаяпти. Улар кўл бўйлаб анъанавий саёҳат қилишлари лозим.

- Ишлар қалай, ажралмас учлик? - бақирди Хагрид болачаларнинг бошлари узра.

Учовлон ўртоқ унга кўл силтади-ю, гаплашишнинг иложи бўлмади. Халойик оқими учаласини ҳам платформа бўйлаб нари тортиб кетди. Гарри, Рон ва Гермиона қолган ўқувчилар изидан бориб, ўпирилган сертупроқ йўлга тушишиди. У ерда ўқувчиларни юзлаб от аравалари кутиб турибди. Гаррининг тахминича, ҳар бир аравага кўринмас отлар кўшилган. Болалар аравага кириб, эшикни ёпишлари билан отсиз арава ўзидан ўзи сакраб, тебранганча ҳаракат бошлиди.

Арава ичига пўпанак ва пичан ҳиди уриб кетган. Шоколадни егач, Гарри анча енгил тортиди-ю, бироқ ҳамон ўзини бедармон ҳис этди. Гарри яна хушини йўқотиб қўйишидан чўчиған Рон билан Гермиона ахён-ахён унга кўз қирини ташлаб боришиди.

Икки ёнида тепа қисмини қанотли тўнғизлар безаб турган тош устунлар қад кўтарган данғиллама чўян дарвозага етгач, Гарри яна иккита, юзини жубба ёпинчиғи билан бекитиб олганча, дарвозани қўриклаб турган новча бўйли дементорни кўрди. Боз кўнгли айниб кетиши хавфини сезиб, нотекис ўриндик суюнчигига суюнди-да, дарвозадан ўтгунга қадар кўзини юмиб олди. Қаср яқинидаги узун қиялиқда арава ҳаракати тезлашиди. Гермиона кичкинагина деразага бурнини босиб олиб, яқинлашаётган кўп сонли минора-ю, минорачаларни томоша килди. Нихоят арава бир силтаниб, тўхтади. Рон билан Гермиона пастга сакради.

Гарри пастга тушар экан қулоғига шошмасдан, аммо завқланиб айтилган овоз эшитилди:

- Хушингдан кетиб қолдинг-ми, Поттер? Лонгботтом алдамаяпти-ми? Сен чиндан ҳам бехуш қуладинг-ми?

Малфой тирсаги билан Гермионани итариб, Гаррининг йўлини тўсди. Унинг юзи ярқираб, сўлғин кўзлари ёниб турибди.

- Йўқол, Малфой, - деди Рон, тишларини маҳкам сиқиб олиб.

- Сен ҳам хушингдан кетдинг-ми, Уэсли? - баланд овозда сўради Малфой, - Кекса дементор сени ҳам ўларча кўркитиб юборди-ми?

- Бирор муаммо борми? - янгради мулойим овоз.

Кўшни аравадан тушган профессор Люпин кўринди.

Малфой ўзининг кибр-хаволи нигоҳи ила профессор Люпинга бошдан-оёқ разм солиб, кийимининг ямоқлари-ю, сандигининг эскилигига эътибор қаратди ва истехзо оҳангиди:

- О, йўқ, муаммо йўқ, профессор, - деди-да, Краббе билан Гойлга кўз қисиб, қаср томон йўл олди.

Гермиона ҳаракат бошлиши учун Роннинг белига туртиб қўйгач, учала ўртоқ зинапоя

бўйлаб кўтарилаётган халойиққа қўшилиб кетди. Улар нихоятда катта эман эшиқдан ўтиб, машъалалар билан ёритилган вестибюлга киришди сўнг, ҳашаматли мармар зинапояга чиқишиди.

Ўнг томонда Катта Залга кириш эшиги очилди. Гарри халойиқ тазийғи остида зал томон йўл олди. Бугун оқшом қоп-қора тус олиб, булут қамраган сеҳрланган шифтга эндинига кўзи тушган эди ҳам-ки, таниш овоз янгради:

- Поттер! Грэнжер! Ёнимга келинг!

Гарри билан Гермиона бир-бирига ҳайрон қараб қўйишиди. Ўқувчилар боши узра «Гриффиндор» коллежи мудири, бир нарсани бошқа нарсага айлантириш фани ўқитувчиси, соchlарини бир тутам қилиб тўплаб олган, гардиши квадрат шаклидаги кўзойнак орқали ўткир кўзлари билан қараб турадиган, қаттиқўл афсунгар аёл профессор Минерва Макгонагалл иккаласига мурожаат килмоқда. Аллақандай нохушиликни сезган Гарри ҳар қандай ўқувчини худди айб иш қилиб қўйгандай хис этишга мажбур киладиган қобилиятга эга профессор Макгонагалл томон базўр харакатланди.

- Хизмат хонамга юринг. Кўркманг, икки оғиз гап айтаман холос, - тинчлантириди у, - Уэсли, сиз бораверинг.

Кўзлари катта-катта очилиб қолган Рон профессор Макгонагаллнинг Гарри билан Гермионани жонли сұхбат куриб бораётган халойиқ орасида орқасидан эргаштириб кетаётганини кўриб, турган жойида тек қотди. Унинг иккала дўсти коллеж мудири ортидан вестибюль орқали ўтиб мармар зинапоядан юқорига кўтарилигач, йўлак бўйлаб нари кетди. Ичидা олов ўйнаб турган кенг каминли кичкинагина хизмат хонасида профессор Макгонагалл кўл харакати или Гарри билан Гермионага ўтиришни таклиф этди. Ўзи эса ёзув столига жойлашиб, узук-узук гап бошлади.

- Профессор Люпин олдиндан бойқуш йўллаб, поездда ўзингизни ёмон хис этганингиз ҳакида хабар берди, Поттер.

Гарри жавоб қайтаришга ултурмай, хона эшиги аста тақиллаб, мактаб фельдшери Помфри хоним кириб келди.

Гарри аччиқлана бошлади. Хушини йўқотиб қўйгани камлик қилгандай, энди унинг атрофида аллақандай югур-югур бошланди.

- Ўзимни яхши хис этяпман, - эътиroz билдириди у, - Менга ҳеч нима қилгани йўқ...

- Ах, яна шу шум таками! - хитоб қилди боланинг гапига эътибор ҳам қаратмаган Помфри хоним синчковлик билан Гаррининг юзига қараб, - Яна аллақандай хавфли ишлар билан шуғулланибди-ми?

- Поппи, дементор, - тушунтириш берди профессор Макгонагалл.

Иккала хоним бир-бирига маъюс қараб қўйишигач, фельдшер аёл тилини тақиллатиб қўйди.

- Мактаб атрофига дементор қўйиб чиқишганини қаранг-а, - деди Помфри хоним Гаррининг сочини суриб, пешонасини ушлаб кўрар экан, - Бу болакайга ўхшаб хушини йўқотиб қўядиганлар ҳали қанча бўлар экан. Тўппа-тўғри, аъзойи-бадани ёпишқоқ бўлиб колибди. Даҳшатли махлук-да, ўша дементор деганлари. Шундоқ ҳам табиатан нимжон кишиларга қандай таъсир кўрсатишини билсангиз эди...

- Мен нимжон эмасман! - баёнот қилди Гарри, тўнгиллаб.

- Албатта нимжон эмассан, - рози бўлди Помфри хоним боланинг юрак уришини текшириб.

- Нима чора кўриш керак, - ташвишли оҳангда сўради профессор Макгонагалл, - Ётқизиш керакми? Эҳтимол бир кеча шифохонада бўлгани маъкулдир?

- Мен соппа-соғман! - чинқириб юборди Гарри.

Уни шифохонага тикиб қўйишиса, Драко Малфой қандай гап тарқатишини ўйлаб юраги оркага тортиб кетди.

- Лоақал, оз бўлса ҳам шоколад еб олиши керак бу бола, - қарор қилди Помфри хоним, Гаррининг кўз қорачиқларини кўздан кечирар экан.

- Едим шоколад, - деди Гарри, - Профессор Люпин берди. Ҳаммамизга бир бўлакдан

таркатиб чиқди.

- Шундай дегин? - сўради Помфри хоним кайфияти кўтарилиб, - Демак, охири ёвузлик кучидан химоя фанининг ўз ишини яхши биладиган ўқитувчисига ялчибмиз-да?
- Ўзингни яхши хис этаётганингга ишончинг комилми, Поттер? - қатъий сўради профессор Макгонагалл.
- Ха, - жавоб қайтарди Гарри.
- Жуда соз. Ундан бўлса ташқарига чиқиб, кутиб тур. Мен мисс Грэнжер билан унинг якка тартибда таҳсил кўриш жадвали борасида гаплашиб олишим керак. Шундан сўнг биргалиқда зиёфатга борамиз.

Гарри Помфри хоним билан бирга йўлакка чиқди. Мактаб фельдшери нималарнидир тўнғиллаганча шифохонага қараб йўл олди. Бир неча дақиқа ўтгач хонадан профессор Макгонагалл ва нимадандир ўзини ниҳоятда бахтиёр хис этаётган Гермиона чиқди.

Учаласи мармар зинадан Катта Залга кириб боришиди.

Катта Зал чўққидор шляпалар уммонидан иборат бўлиб қолган. Тўртта коллеж учун ажратилган ҳар бир стол шакли атрофида ўтирган ўкувчилар билан фарқ килиб турибди. Ҳавода муаллақ осилган минглаб шамлар нурида ўкувчиларнинг қувончли юзлари яркираб кўринмоқда. Миттигина, хурпайган қалин соchlари оппок профессор Флитвик қадимий шляпа билан уч оёкли курсини Катта Залдан олиб чиқяпти.

- Вой, - хитоб қилди Гермиона паст овозда, - Саралаш таомилини ўtkазиб юборибмиз-ку! «Хогварц»га келган янги ўкувчилар «Гриффиндор», «Равенкло», «Хуффльпуфф» ва «Слизерин» коллежларига сараловчи шляпа воситасида тақсимланади. Янги ўкувчи шляпани бошига кийса бас, шляпа, ушбу бола қайси коллежда таҳсил кўриши лозимлигини ўзи ҳал этиб, коллеж номини бакирганча эълон килади.

Профессор Макгонагалл ўқитувчилар столи ортидаги ўз жойи, Гарри билан Гермиона эса «Гриффиндор» коллежининг столи томон таркалишиди. Иккаласи девор бўйлаб аста боришига уринишларига карамай, кўпчилик улар томон карашар, айримлар эса Гаррига бармоқ ўқталар эди. Наҳотки дементорни кўриб, бехуш йиқилгани ҳақидаги гап-сўзлар шунчалик тез тарқаган бўлса?

Улар жой банд килиб турган Роннинг икки томонига келиб ўтиришиди.

- Тинчликми? - аста сўради Рон Гарридан.

Гарри пичирлаб тушунтира бошлаган эди ҳам-ки, мактаб директори анъанавий нуткини ўқиши учун ўрнидан тургани учун, Гарри жим бўлди.

Ниҳоятда кекса бўлишига карамай, профессор Дамблдор ҳали бакувват кўринади. У новча бўйли, озғин бўлиб, кумуш ранг соч-соқоли белбоққа кисиб олгудай даражада узун. Директорнинг мовий кўзлари узун бурни устидаги, ярим ой шаклига эга шиша қўзойнак ортидан ёркин нурдай яркирайди. Илмоқсимон қайрилма бурни гўё кам деганда икки жойидан синганга ўхшайди. Дамблдорни сўнгти юз йилликнинг энг буюк сеҳргари дейишади. Бирок Гарри уни фақат шунинг учунгина хурмат қилмайди. Одамлар Альбус Дамблдорга сўзсиз ишонадилар. Мана ҳозир ҳам унинг ҳаммага каратилган нурафшон табассумидан Гаррининг қалбига, дементор купега кириб келгандан бўён илк бор хотиржамлик хисси сингиб кирди.

Дамблдорнинг кумуш соқолида ёруғлик нури милтиллаб кўринди.

- Хуш келибсиз! - гап бошлади Дамблдор, - «Хогварц»га, навбатдаги ўқув йилига хуш келибсиз! Мен сизларга айрим эълонларни етказиб қўймоқчиман. Ҳамонки, ушбу эълонлардан бири ниҳоятда жиҳдий экан, назаримда, зиёфатга киришишдан олдин, ундан тезроқ кутулиб олганим маъкул...

Дамблдор томок кириб олди-да, давом этди:

- «Хогварц-Экспресс»да ўтказилган тинтувдан сўнг тушунган бўлсангиз керак, мактабимиз, айни вактда Азкабан дементорларини кабул килган. Улар бу ерга сеҳгарлик вазирлигининг кўрсатмаларига мувофик ташриф буюришган.

У бир пас тўхтади. Беихтиёр Гарри мистер Уэслининг сўзларини эслади: «Дамблдор ўзини ўз этидан сакраб чиккудай бахтиёр хис этмаган бўлса-да, розилик берди».

- Дементорлар мактабимиз худудига олиб келадиган йўлларда турди, - давом этди Дамблдор, - Токи улар шу ерда экан, айтиш жоизки, мактаб худудини рухсатсиз тарк этиб бўлмайди. Бу гапни ҳамма ва ҳар бир киши алохида ўнг ва чап кулоги билан эшишиб, эслаб қолиши шарт. Дементорларни ҳар хил киликлар-у, киёфа ўзгартиришлар билан ва ҳатто кўринмас плашлар воситасида ҳам алдаб бўлмайди. Ўтинч, узр ва нолалар дементорлар табиатига ёт бўлиб, бундай тушунчаларни идрок этишмайди. Демак, огохлантириб қўйишим керакки, сизга шикаст етказиши учун дементорга ўзингиз сабаб берманг. Умид киламан-ки, синфбошилар ҳамда янги эътироф этилган энг ибратли ўқувчи йигит ва кизимиз мактаб ўкувчиларидан бирортаси ҳам дементор билан ҳазиллашмаслигини кузатиб боришади.

Гарридан бир нечта курси нарида ўтирган Перси Уэсли қўкрагини дўппайтириб, бошини викор ила айлантириб қўйди. Дамблор бир оз жим турди. У ўтирганларни дикқат билан кузатиб чиқди. Ҳеч ким чурқ этмади.

- Энди нисбатан қувончи эълонларга ўтамиз, - оҳангини ўзгартириди Дамблор, - Бу йил шонли жамоамизга кўшилган икки нафар янги ўқитувчини сизларга таништириб ўтиш менга чексиз қувонч бағишлийди.

Дамблор орқага ўгириб, профессор Люпин томон қўл узатди.

- Биринчиси, профессор Люпин. Ёвузлик кучидан химоя фани ўқитувчиси лавозимини қабул қилишга лутфан розилик берди.

Залда бошбошдок, истар-истамас қарсаклар эшитилди. Факат Люпин билан бир купеда келган болаларгина астойдил карсак уришди. Профессор Люпин ўзининг энг яхши кийимларини кийиб олган бошқа ўқитувчilar олдида қандайдир ғарифона кўринди.

- Северусга эътибор қарат! - пичирлади Рон Гаррининг кулогига.

Сехрли дамламалар тайёрлаш фани ўқитувчиси, «Слизерин» коллежи мудири профессор Северус Снегг профессор Люпинга дикқат билан разм солиб ўтирибди. Снегг ёвузлик кучидан химоя фани ўқитувчиси лавозимини эгаллашга ташналиги ҳаммага азалдан маълум. Снеггнинг озгин, носоғлом турки қандай буришиб кетгани, қиёфаси нафрат ҳам эмас, қандайдир жирканчликни касб этгани, ушбу ўқитувчидан нафратланадиган Гаррини хайрон қолдирди. Бу киёфа болага жуда яхши таниш. Гарри билан ҳар сафар тўқнаш келар экан, Снеггнинг башараси айнан мана шундай бўлиб қолади.

- Сехрли ҳайвонларни парвариш қилиш фани ўқитувчиси, кекса профессор Күяеган биттадан бўлса ҳам оёқ-қўли бутунлигига хаёт гаштини суриб қолишга улгуриб қолиш учун пенсияга чиқиб кетганлигини дилсиёхлик-ла сизга маълум қилишга мажбурман, - давом этди Дамблор, профессор Люпин шарафига базур эшитилган қарсаклар тингач, - Бирок унинг ўрнини сизга бегона бўлмаган Рубеус Хагрид эгаллашини сизга етказишдан ўзимни чексиз баҳтиёр ҳис этмоқдаман. У зиммасидаги мактаб коровули ва хизматкори мажбуриятларига қўшимча равища ўқитувчилик мажбуриятини ҳам олишга розилик берди.

Эсанкираб колган Гарри, Рон ва Гермиона бир-бирига термилиб ўтириди. Фурсат ўтиб улар ҳам гулдурос қарсаклар, айниқса «Гриффиндор» столидан янграган олқишиларга жўр бўлишди. Гарри ёнида ўтирганлар устидан Хагридга қараб қўйди. Юзи кип-кизарип кетган Хагрид ўзининг нихоятда катта кафтларига кўз тикиб ўтирибди. Унинг кенг табассуми пахмайган қора соқоли остида қолиб кетган.

- Ақлимиз етмаганини каранглар-а! - ўкирди Рон, стол муштлаб, - Зарурий адабиётлар рўйхатига Хагриддан бошқа яна ким ҳам қопағон китоб киритиши мумкин?

Гарри, Рон ва Гермиона қарсак уришни энг охирги бўлиб тўхтатди. Профессор Дамблор гапини давом эта бошлаганида Хагрид кўзини дастурхонга артиб олди.

- Хўш, назаримда, энг муҳим нарсаларни етказдим. Келинглар энди базм қурайлик! Ўз навбатини кутиб турган олтин қадаҳ ва ликоплар турли туман таомларга тўлиб қолди. Бўридай оч колганини ҳис этган Гарри кўли етган нарсани чангллай бошлади.

Таомлар нихоятда мазали. Катта Зал қувноқ сұхбат, кулги, пичноқ ва санчқилярнинг такир-тукирига тўлди. Шундай бўлса ҳам, Хагрид билан учрашишни истаган Гарри, Рон ва

Гермиона зиёфатнинг тезрок тугашини кутишди. Ўқитувчиликдек янги иш дўстлари учун нақадар катта аҳамиятга эга эканлигини улар яхши билишади. Хагрид тугалланмаган маълумотга эга сеҳргар. Учинчи синфда ўқиб юрганида ўзи содир этмаган жиноят учун уни мактаб ўқувчилари рўйхатидан четлатишган. Хагридинг пок номига ноҳак туширилган бундай иснодни айнан Гарри, Рон ва Гермиона ўтган ўқув йилида ювиб ташлаб, ҳамманинг кўз ўнгида оклади.

Нихоят, тилла ликоплардаги ошқовок тортининг сўнгти бўлаклари йўқолгач, Дамблор уйкуга ётиш вақти бўлганини эълон килди. Фурсатдан фойдаланган болалар Хагридин табриклишга ошиқди.

- Табриклимиз, Хагрид! - хитоб қилди Гермиона, ўқитувчилар столига етиб бориб.
- Буларнинг барига сиз учала чурваканинг ёрдами билан эришдим, - деди Хагрид, ялтираётган юзини сочиқ билан артганча, болаларга қараб, - Одамнинг ишонгиси келмайди-я... Чиндан ҳамnihоятда буюк зот-да, бу Дамблор... Профессор Куяеган ариза бериши билан тикка менинг кулбамга келди... Мен бир умр орзу килган эдим...

Рухий хиссиётларга берилиб кетган Хагрид юзини сочиқ билан бекитиб олди. Профессор Макгонагалл эса болаларни уйкуга ётишлари учун қувиб солди.

Гарри, Рон ва Гермиона гриффиндорчиларнинг мармар зина бўйлаб кетаётган тифиз оқимиға етиб олишди. Нихоятда чарчаган ахволда қаср йўлаклари ва зиналари бўйлаб юриб, гриффиндорчилар минорасига олиб кирадиган яширин туйнукка етиб келишди. Туйнукни тўсиб турган Семиз Холанинг катта портрети болалардан пароль сўради.

- Юринг, тўхтаманг! - орқада эшитилди Персининг овози, - Янги пароль: «Майор Толе!»
- О, йўқ! - маъюс оҳ торти Невилль.

У доимо янги паролларни катта кийинчилик билан эслаб қолади.

Портрет ортидаги туйнукдан аранг ўтгач, умумий меҳмонхонага кирган ўғил ва қиз болалар ҳар хил зиналар томон йўл олишди. Айлана зинадан кўтариilar экан Гаррининг хаёлига мактабга қайтганиданnihоятда баҳтиёр эканлигидан ташқари бошқа хеч қандай ўй келмади. Болалар ўзларининг тўқ-қизил рангли баҳмалдан тайёрланган гулдор ҷодирлар остига бешта каравот ўрнатилган қадрдон хоналарига кириб келишди. Хонага кўз югуртириб чиқсан Гарриnihоят уйга етиб келганини хис этди.

VI БОБ.

ПЎЛАТ ТИРНОФ-У, ЧОЙ ҚУЙҚУМИ

Эртасига эрталаб нонушта қилгани Катта Залга кирган Гарри, Рон ва Гермионанинг кўзига биринчи бўлиб кўринган одам Драко Малфой бўлди. У аллақандай қизик нарсаларни хикоя қилганча, ўз атрофига йиғиб олган жўраларининг кўнглини очиб ўтирибди. Болалар слизеринчиларнинг ёнидан ўтаётганида Малфой жўраларнинг кувончли наъраси остида хушини ўқотган қилиқ қилди.

- Эътибор қаратма, Гарри, - деди орқада келаётган Гермиона, - Эътибор қаратмасанг, ўтирган жойида нажас еган итдай қолиб кетади.
- Ҳой, Поттер, коч! - чийиллади тумшуғи мопсникига ўхшаш ялпок слизеринчи ўқувчи қиз Панси Паркинсон, - Поттер! Коч, тез қоч, дементор келяпти! Уууууу! (**Монс – лайча кучук**).

Гарри гриффиндорчилар дастурхони атрофида ўтирган эгизакларга бориб қўшилди.

- Учинчи синф ўқувчилари билан ўтказиладиган машғулотларнинг янги жадвали, - деди Жорж, қўлидаги варакларни болаларга узатар экан, - Гарри, сенга нима қилди?
- Малфой қилиқ кўрсатяпти, - кисқа тушунтириди Рон, Жоржнинг нариги ёнига жойлашар экан «Слизерин» столи томон ўқрайиб қараб.

Жорж Рон имо қилган томон қаради. Айни вактда Малфой тутқаноғи тутиб қолган киши ҳаракатларини ўхшатишга уринмоқда.

- Манфур қўрқоқ, - деди Жорж хотиржам, - Кеча, дементорлар бизнинг вагонимизни тинтуб қилишганда Малфой бунчалик жасур эмас эди. Жон сақлагани купемизга югуриб келди, тўғрими, Фред?

- Иштонига сийиб қўйишига сал қолган эди-ю, - деди Фред, Малфой томон нафрат ила караб.
 - Тўғрисини айтсам, ўша фурсатда мен ҳам ўзимни у қадар баҳтиёр хис этганим йўқ, - кўшиб қўйди Жорж, - Жуда қўрқинчли бўлади-да, ўша дементор деганлари...
 - Худди ич-ичларинг музлаб қолгандай туюлади, - хиссиёти билан ўртоқлашди Фред.
 - Лекин сен хушингни йўқотмадинг-ку, - деди Гарри паст овозда.
 - Бўлган иш бўлиб ўтди, Гарри, энди унут! - овунтирган бўлди Жорж, - Кунлардан бир кун дадам хизмат юзасидан Азкабанг ташриф буюришга мажбур бўлган экан, эсингдами, Фред? Айтишича, ҳаётида ҳали бу қадар мудхиш кун бўлмаган эмиш. Дадам ўша куни ўйга титраб-қакшаб, умуман дармонсиз қайтди... Дементорлар теварак-атрофда кичик бўлса ҳам кувонч келтирадиган нарса борки, сўриб юборишар экан. Маҳбусларнинг аксарияти ақлдан озиб қолар эмиш.
 - Нима қилганда ҳам Малфойнинг аҳволини дастлабки квидиш ўйинидан сўнг томоша қиласиз, - баёнот килди Фред, - Квидиш мавсуми «Гриффиндор»нинг «Слизерин»га карши чикиши билан бошланади. Унутганингиз йўқми?
- Гарри билан Малфой фақат бир маротабагина квидиш майдонида учрашган. Ўшанда Малфой ўзини яхши хис этмаган, Гаррининг ҳаракатларидан ўларча қўрқиб кетган эди. Буни эслаган боланинг кайфияти бир оз қўтарилиб, димланган помидор билан бирга узатилган сосискага қўл узатди.
- Учинчи синфда якка тартибда таҳсил кўрадиган Гермиона нонушта давомида ўзи учун янги тузилган алоҳида машғулотлар жадвалини ўрганиб ўтириди.
- Ооо, зўр-ку, янги фанларнинг айримлари шу бугундан бошланар экан, - хитоб килди баҳтиёр кизалоқ.
 - Гермионанинг елкаси узра жадвалга разм солган Рон қошини чимириди.
 - Гермиона, - деди у, - Улар жадвалингни тузиш масаласида бир оз янгилишган қўринади. Қара, ҳар куни бир ўзингга ўнтадан дарс тайинланибди. Бунинг иложи йўқ-ку, вақт етмайди.
 - Профессор Макгонагалл билан барча масалаларни келишиб олганман, уddaрайман
 - Тузукроқ қарасанг-чи, жадвалингга, - кулди Рон, - Мана масалан, бугун эрталаб ўтадиган машғулотларга эътибор қаратайлик. Соат тўққизда башорат фанидан дарс ўтиши белгиланган. Пастки катакда, айнан соат тўққизда маглұнослик фани ҳам кўрсатилган. Бундан ташқари, - у ўз қўзларига ишонмай, қоғозни тузукроқ кўриш учун эгилиб олди, - Яна соат тўққиз ва энди бошқа фан: арифмантика тайинланибди! Сен жуда доно қиз эканлигингдан хабарим бор, албатта. Лекин жа бу қадар эмасда, энди. Бир вактнинг ўзида учта дарсда иштирок эта олмайсан-ку, ахир, а?
 - Ахмок саволлар бермасанг-чи, - қисқа килди Гермиона, - Қандай қилиб бир вактнинг ўзида учта дарсда иштирок этиш мумкин?
 - Ундай бўлса, қандай қилиб?...
 - Мармеладни узатиб юбор, - илтимос килди Гермиона.
 - Бироқ жадвал...
 - Ҳой, Рон, тинч қўясан-ми мени, йўқми? - жеркиб берди Гермиона, - Дарс жадвалим мунчалик тифиз тузилгани билан нима ишинг бор. Айтдим-ку, профессор Макгонагалл билан барча масалаларни келишиб олганман, деб.
- Айни шу фурсатда эгнига ўзининг узун крот пўстинини кийиб, йирик қўлида сассиқкузаннинг ўлигини айлантириб келаётган Хагрид Катта Залга кириб келди. У ўқитувчилар столи томон борар экан болалар ёнида тўхтаб ўтди.
- Ишлар жойидами, чурвақалар? - қувонч-ла бақириб сўради у, - Биринчи дарсимни сизнинг синфингизга ўтар эканман! Тушлиқдан сўнг! Эрталабки соат бешдан буён оёқдаман. Дарс яхши ўтиши учун тайёргарлик ишлари билан овора бўлиб югур-югур қилиб юрибман. Тасаввур қиляпсиз-ми, мен, мен бўла туриб, бирдан ўқитувчи бўлиб қолдим... Каранг-а!
- Табассуми кенг ёйилиб, хиссиётларига хаддан ортик берилган Хагрид сассиқкузан

ўлигини айлантирганча, ўқитувчилар столи томон йўл олди.

- Қанақанги тайёргарлик ишлари билан овора бўлиб юрганлигини жуда билгим келяпти, - деди хавотирга тушиб колган Рон ўйчан овози билан.

Мактаб ўқувчилари синф хоналарига тарқалиб, Катта Зал аста-секин бўшади.

Машғулотлар жадвалига боз қараб қўйган Рон:

- Вакт бўлди, кетдик. Башорат дарси Шимолий миноранинг энг юкори қаватида ўтар экан. У ерга етиб бориш учун кам деганда ўн дақиқа юриш керак бўлади...

Улар Фред ва Жорж билан хайрлашганча, Катта Залнинг чиқиши эшиги томон йўл олишди.

Учовлон слизеринчилар столи ёнидан ўтар экан, Малфой ўз қилигини яна қайтарди.

Қаххаҳалар вестибюлга етиб боргунга қадар эшитилиб турди.

Болалар бир-биридан баланд зинапояларнинг еттинчисидан қўтарилиб, нотаниш зина майдончасига етиб борди. Бу ерда бўм-бўш майсазор тасвирланган катта расмдан бошка ҳеч нарса йўк.

- Йўлни қискартириш учун қаердадир шу ерда кесиб ўтиш мумкин... - деди ҳансираф колган Рон.

- Назаримда мана бу томонга юриш керак, - деди Гермиона, ўнг томон кетган кимсасиз йўлакка тикилиб.

- Йўқ, у томонга эмас, - рад этди Рон, - Ахир у жанубий йўналиш-ку. Қара, ҳатто кўл ҳам деразадан кўриниб турибди...

Гарри расм томоша килиб колди.

«Хогварц»да жами бир юз кирқ иккита зинапоя бўлиб, уларнинг айримлари кенг, нишаб, айримлари тор, фижирлайдиган, баъзилари ҳар жума куни керак бўлмаган томон олиб чиқса, баъзиларининг ўртасидаги погоналари ўзидан ўзи йўқолиб қолади. Шу боис бундай жойлардан сакраб ўтишни унутмаслик керак. Бундан ташқари, шундай эшиклар ҳам борки, фақат боадаб илтимос қилинса ёки керакли жойи китиқлаб қўйилсагина очилади. Эшикларнинг яна бир тури аслида эшик эмас, балки ўзини эшикка ўхшатиб олган сехрли деворлар. Атрофдаги ҳамма нарса ўзидан ўзи мунтазам кўчиб турганлиги боис қаерда нима жойлашганлигини эслаб қолиш жуда қийин. Рицарларнинг йўлакларга ўрнатилган яроғ-аслаҳалари мустакил ҳаракатланиб, бошқа жойга жойлашиб олади. Портретларда тасвирланган одамлар эса бир-бириникига меҳмонга боради! Гарри буларнинг барига кўниб колган, албатта. Бирок бари-бир зўр кизикиш билан томоша килади.

Масалан мана бу расмдаги хозиргина бўм-бўш турган майсазорга семиз, кул ранг, чавкар пони югуриб чиқиб, қаср йўлагида турган бегоналарга тикилиб колди. Кўп ўтмай расм ичига жаранг-журунг килиб эгнига яроғ-аслаҳа тақсан калтбақай рицарь кириб келди. Металл тиззабандларда кўриниб турган яшил доғ рицарнинг ўз понисидан қулаб тушганлигидан далолат бермоқда.

- Аха! - қичқирди рицарь болаларни кўриши билан, - Менинг тасарруфимдаги қарам ерларга бостириб кирган бу бадкорлар ким бўлди?! Йикилиб тушганим учун устимдан ичикоралик-ла кулгани келдингиз-ми? Тинч кўйинг мени, кора ҳалқдан чиккан ночор кўпаклар!

Ҳайрон қолган болаларнинг оғзилари ланг очилиб колди. Паст бўйли рицарь турган жойида ғазабдан сакраганча қиличини қинидан чиқариб силташга уринди. Аммо қилич унинг бўйига узунлик қиласи чоғи. Рицарь қулоч очиб, куролини атиги бир бор силтагач, мувозанатини йўқотиб, башараси билан майсага юз тубан йиқилди.

- Лат емадингиз-ми? - сўради Гарри, расмга яқинроқ келиб.

- Кет, разил риёкор. Кўзимдан йўқол, нобакор!

Рицарь боз қиличини кўлига олиб, унга суюнганча оёққа турди. Бахтга қарши қурол тифи рицарь танаси берган юкламадан ерга чукур кириб кетди. Жангчи бор кучини ишга солса ҳам қиличини ердан суғуриб чиқаришга муваффақ бўлмади. Нихоят у майсага ўтириб қолиб, пешонасидаги терни артиш учун бошидаги дубулғанинг пардасини қўтарди.

Рицарнинг толиқкан пайтидан фойдаланишга аҳд қилган Гарри жангчига мурожаат килди.

- Кулоқ солинг, биз Шимолий минорага олиб борадиган йўлни билмай турибмиз. Башарти

йўл кўрсата олмайсиз-ми?

- Аҳа! Мехмон экансиз-да!

Хаёл ўтмай рицарнинг ғазабидан асар қолмади. У жаранг-журунг қилганча оёққа турди-да:

- Ортимдан, муҳтарам дўстлар! Қани юринглар, пешонамизга ўз олдимиизга қўйган мақсадга зафар-ла эришиш ёки йўлда мардларча ҳалок бўлиш ёзилганини билайлик!

У қиличини ердан сугуриб олишга яна бир бор уринди. Хатти-харакати натижасиз кечгач, понини эгарлашга ҳаракат қилди. Бу ишининг ҳам самараси бўлмади. Тақдирга тан берган рицарь қўл силтади-да:

- Илож қанча, жасур сэрлар-у, назокатли леди! Олға! Фақат олға! - деганча, жаранг-журунг қилиб, чап томонга югуриди ва тез орада катта расм ҳошиясининг ортига кириб кетди.

Болалар яроғ-аслаҳалар жаранглаётган товуш кетидан югуриб, йўлак деворларига осилган расмлар ичida югураётган рицарни кўриб бориши.

- Юрак-ла бардам бўлинг дўстлар, хавфли вазият якин келмоқда! - кичкирди рицарь бошқа бир расмдаги бир тўп безовта хонимлар этаги остидан олдинга чиқиб.

Эгнига кринолин кийган хонимлар тасвирланган ушбу расм тор айланма зинапоя ёнига осиб қўйилган экан (*Кринолин – чамбаракли кенг юбка*). Хансираб қолган Гарри, Рон ва Гермиона тикка буралиб кетган зина поғоналари бўйлаб юқорига қўтарилилар экан, бошлари айланиб кетаётганини ҳис этишди. Нихоят улар одамлар овозини эшитгач, керакли синф хонаси топилганлигини фаҳмлашди.

- Хайр! - кичкирди яна бир расмдаги мудхиш қиёфа касб этган роҳиблар йигини ўртасига кириб олган рицарь, - Хайр, куролдош дўстларим! Агар олижаноб қалб ва пўлатдек бақувват мушаклар сохибига эҳтиёж сезсангиз Сэр Кэдоганни чорланг!

- Аҳа, чакирамиз, - гулдиради Рон, рицарь қўздан ғойиб бўлгач, - Томи кетган тентакка эҳтиёж сезсан, албатта чакирамиз.

Болалар зинапоянинг сўнгги поғоналарига чиқишигач, синфдошлар тўпланиб олган кичкинагина майдончага етиб келишди. Аммо бу ерда хеч қандай эшик йўқ. Рон Гаррининг бикинига тутиб, шифтга имо қилди. У ерда аллақандай ёзув битилган мис тахтacha маҳкамланган юмалоқ туйнук қўринди.

- «Башорат фани ўқитувчиси Сибилла Трелани», - овоз чиқариб ўқиди Гарри, - Хўп, қандай чиқамиз у ерга?

Худди саволга кимдир сўзсиз, амалий жавоб бергани каби туйнук копқоғи кутилмаганда очилиб, у ердан тўғри Гаррининг оёқлари ёнига кумуш нарвон тушди. Хамма жим бўлиб қолди.

- Сиздан кейин, - иршайди Рон.

Гаррига биринчи бўлиб бошлаб беришга тўғри келди.

У нихоятда ғалати синф хонасига кириб қолди. Бу ер ҳам бино чордоғи, ҳам эскича тузалган чойхонага ўҳшаб кетар экан. Деразалар пардаланиб, хира қизил тусда ёритилган хонага кам деганда йигирматача юм-юмалоқ пастак столчалар киритилган. Ҳар бир столча атрофига эса чит қопланган креслолар-у, юмшоққина дўмбоқ курсилар ўрнатилган. Кўп сонли стол усти чирокларининг ҳар бирига тўқ-қизил рўмол тутиб қўйилган. Кўчада кишини гангитадиган жазирама иссиқ бўлишига қарамай, токчасига майда-чуйда безаклар терилган каминда олов гуркураб ёниб, одамнинг кўнглини айнитиб юборадиган оғир, бадбўй хид таратмоқда. Айланма деворга маҳкамланган токчалар эса ҳар хил пат, шам қолдиқлари, қадимий ўйин қарталари, сон-саноқсиз биллур шарчалар ва ундан ҳам кўп чой чашкалари билан тўлиб-тошган.

Рон Гаррининг ортидан кириб келди. Тез орада хонага жамики синфдошлар тўпланиб, пичир-пичир қилишди.

- Қани у? - сўради Рон.

Дафъатан ярим қоронги бурчақдан қандайдир сирли, паст овоз эшитилди.

- Хуш келибсиз! Нихоят барчангизнинг жисмоний тимсолингизни кўриш насиб этди. О, бу нақадар ёқимли эканлигини билсангиз эди!

Гаррининг дастлабки тасаввурида ушбу сўзларни қандайdir йирик, ялтирок урғочи ҳашарот айтгандай бўлди. Профессор Трелани камин олдидағи ёруғликка чиқиб, ўзининг фавқулодда озғин бичимини намоён этди. Юзидағи катта кўзойнак унинг кўзларини бир неча чандон катталаштириб юборган. Ўқитувчи ингичкагина бўйнига сон-саноқсиз занжирчалар-у, марジョンлар осиб олган бўлиб, бармоқ ва билакларини турли-туман узук ва билагузуклар безаб турибди.

- Ўтиргилар, болаларим, жойлашинглар, - таклиф этди у.

Ўзини нокулай сезган ўкувчиларнинг баъзилари креслолар, айримлари эса дўмбок курсиларга жойлашди. Гарри, Рон ва Гермиона бирга ўтиришди.

- Башорат фани синфига хуш келибсиз, - гап бошлади профессор, камин ёнидаги тирсаккўйгичли креслога жойлашиб, - Менинг исмим профессор Трелани. Мактаб худудида мени бирон маротаба кўрмаган бўлишингиз мумкин. Зеро, эътиқодим пастга тушишга монелик қиласди. Негаки, асосий бинонинг бехудадан-бехуда уринишлар ва оғир ходисалар кечадиган кисмига ҳаддан ортиқ буюрилган ташрифлар табиатидаги Ички кўзни хидалаштириб юборади.

Бундай файриоддий баёнотга ҳеч ким, ҳеч қандай муносабат билдирамди. Профессор Трелани шолрўмолини назокат ила тўғрилаб кўйди-да, гапини давом этди.

- Модомики, сеҳр-жоду санъатининг энг мураккаб қисми – башорат фанини ўзлаштиришга аҳд килган экансиз, бошидан огоҳлантириб қўйишим жоизки, табиатингизда Кўриш қобилияти йўқ экан, сизни маънили нарсаларга ўргата олмайман. Китобларга келсак... Ёдингизда бўлсин, дарсликлар билим доирасининг маълум бир чекланган сарҳадларидан нарига ўтиш имконини бермайди...

Ушбу сўзларни эшитган икки ўртоқ кенг ёйилган табассум-ла Гермионага юзланди. Фанни ўзлаштириш масаласида китоб кўп фойда бермаслигини эшитган қизалоқ серрайиб қолди.

- Бўлар-бўлмас портлатиш, хид чиқариш ва кутилмаганда йўқ бўлиб қолиш каби соҳаларда канчалик мохир бўлишмасин, аксарият сеҳргар эркаклар-у, афсунгар аёллар келажакнинг туман коплаган пардасини енгиб ўтиш қобилиятига эга эмаслар, - бир хил оҳангда пўнғиллади профессор нигохини бир чехрадан бошқасига олиб ўтиб, - Зотан, бундай Истеъдод факт мумтоз кишиларгагина берилади. Масалан сен болакай, - кутилмаганда мурожаат қилди у Невилла, - Бувингнинг саломатлиги яхшими?

- Яхши деб ўйлайман, - титраб колди Лонгботтом.

- Мен эса бу қадар комил ишонч билдирамган бўлар эдим, - деди профессор Трелани. Унинг ортида ёнаётган камин олови кулогидаги зумрад кўзли сиргада ялтираб кетди. Невилль ютиниб кўйди. Профессор Трелани эса ҳеч нарса бўлмагандай кириш сўзини давом эттириди:

- Бу йил сиз билан биз башоратнинг асосий усууларини ўрганиб чиқамиз. Биринчи семестрни чой қуйқумида фол очишга бағишлиймиз. Келгуси семестрда эса хиромантияга ўтамиз. Дарвоке, азизам, - кутилмаганда мурожаат қилди у Парватти Патилга, - Малла сочли кишидан эҳтиёт бўл.

Чўчиб кетган Парватти орқасида ўтирган Ронга ўқрайиб, курсисини нарига суриб олди.

- Иккинчи семестрда, - давом этди профессор Трелани, - Агар оташли аломатларни ўзлаштириб олишга улгурсак, албатта, биллур шарга ўтишимиз лозим. Бахтга қарши февраль ойида тумов эпидемияси туфайли машғулотларни вактинча тўхтатишга мажбур бўламиз. Ўша вақтга келиб ўзимнинг ҳам овозим йўқолиб қолади. Пасха нишонланадиган кунларда эса орамизда ўтирганларнинг бири синфи бутунлай тарк этади.

Хонага ниҳоятда ҳаяжонли сукунат чўмди. Аммо профессор Трелани афтидан буни сезмади.

У Лаванда Браунга юзланганда қизалоқ курсига қапишиб олди.

- Азизам, энг катта кумуш чойнакни олиб бер, илтимос!

Енгил тортган Браун ўрнидан туриб, токчада турган чойнакни олди-да ўқитувчининг олдидағи стол устига қўйди.

- Раҳмат, азизам. Ҳа, дарвоке, сен кўркиб кутаётган ходиса ўн олтинчи октябрь, жума куни

юз беради.

Буни эшитган Лаванда сесканиб кетди.

- Энди эса жуфт-жуфт бўлиб ўтириб олишингиз ва чашкаларга чой қуйиб, тагида шама қолгунга қадар ичишингизни истар эдим. Шундан сўнг, чашкани чап қўлингиз билан уч маротаба чайқалтирасиз-да, ичидаги сув қолдиги оқиб тушиб, тубида шама қолиши учун уни чой ликопчасига онтарасиз. Бир оздан сўнг, чашкангизни, тубида хосил бўлган шаклга қараб келажагингизни ўқиб бериши учун шеригингизга узатасиз. Чой қуйқуми хосил қиладиган шаклларни Кассандра Ваблатскаянинг «Келажакни тўсиб турган туманни ҳайдаш» асарида келтирилган намуналарга қараб талкин киласиз. Бундай намуналар китобнинг бешинчи ва олтинчи сахифаларида берилган. Мен бир столчадан бошқасига ўтиб, сизларга ёрдам бериб бораман. Ҳа, айтгандай, қадрдоним, - деди у, ўрнидан туришга тараффудланиб турган Невиллнинг қўлидан ушлаб, - Биринчи чашкани синдирганингдан сўнг, илтимос, мовий чашкалардан бирини ол, ҳўпми? Пушти чашкаларимни жуда ёқтираман.

Айнан шундай бўлди ҳам. Невиль чашкалар турган токчага етиб борган эди ҳам-ки, чинни идиш ерга тушиб, чилпарчин бўлган товуш эштилди. Профессор Трелани қўлига супурги билан хокандоз олиб тез Невиллнинг ёнига етиб борди-да:

- Мовий расмли чашка ол қадрдоним, мовий расмли. Агар эътиroz билдирамасанг, албатта... раҳмат...

Гарри билан Рон ўз чашкаларига қайноқ чой қуйиб, столларига қайтишди-да, уни тезрок ичиб тугатишга уринишди. Сўнг профессор Трелани томонидан берилган йўриққа амал қилиб чашкани чайқалтиришди ва чой қолдигини оқиб тушириб, ўзаро алмашишди.

- Ҳўш, - деди Рон, икковлон китобнинг бешинчи ва олтинчи сахифаларини очишгач, - Чашкамда нима кўряпсан?

- Ҳеч нарсага арзимайдиган бир тўп ҳўл нарса кўряпман.

Хонани босган бадбўй тутун болаларнинг уйкусини келтириб, караҳт қиладиган даражада таъсир ўтказа бошлади.

- Идрокингиз қўламини кенгайтиринг, азизларим. Ўз қўзингизга мажозий нарсаларни қўришга имкон беринг! - даяват этди коронғилик ичida қолган профессор Трелани. Гарри бир силкиниб, ғафлатдан уйғонишга уринди.

- Ҳўп, нима бор экан бу ерда? Аллақандай қийшиқ хоч... - у китоб сахифасига қаради, - Бу дегани... мени маъзур қўрасан-у, сени «синовлар-у, азоб-уқубатлар» кутаётганини англатар экан. Лекин мана бу ерда... куёшга ўхшаш нарса бор... бу «катта баҳт» дегани экан...

Хулоса қилиб айтиш мумкинки, азоб-уқубатлар тортгач, катта баҳтга эришар экансан.

- Биласанми нима, Гарри, табиатингдаги Ички қўзингни бирорта шифокорга қўрсатиб қўйгин, ҳўпми?

Икковлон хандон отиб юборищдан ўзларини базур тийиб олди. Айнан шу фурсатда профессор Трелани иккаласига эътибор каратди.

- Ҳўп, энди менинг навбатим... - деди қошларини чимириб олган Рон, Гаррининг чашкасига тикилиб, - Бу ерда қозон шляпага ўхшаш шакл бор экан... Эҳтимол сеҳргарлик вазирлигига ишга кирапсан...

У чашкани бошқачасига айлантириб қаради.

- Бу томонда эса... чўчқаёнгоққа ўхшаш нарса бор. Нимани англатар экан у? - Рон «Келажакни тўсиб турган туманни ҳайдаш» китобига мурожаат қилди, - «Тасодифий қувонч, кутилмаган мерос». Зўр-ку, менга қарз бериб турар экансан-да... яна қандайдир шакл бор... - у чашкани айлантириб қаради, - Аллақандай ҳайвонни эсга соляпти... аха, мана унинг боши... гиппопотаммиеи... йўқ, қўйга ўхшаб кетяпти...

Гарри кулиб юборди. Профессор Трелани иккала бола томон кескин юзланди.

- Қани, ижозат берсанг, қадрдоним, мен қараб кўрай-чи, - деди у Ронга, гина оҳангода.

У кийимини хилпиратганча, Роннинг ёнига келиб, боланинг қўлидаги чашкани олди.

Ҳамма жим бўлиб, кузатиб турди.

Профессор Трелани чашкани соат мили харакатига қарши айлантириб, ичига қараб чиқди.

- Лочин йигит... қадрдоним, сенинг ашаддий душманинг бор экан.
 - Бу шундоқ ҳам ҳаммага маълум-ку, - пичирлади Гермиона эшитиладиган овозда. Профессор Трелани Гермионага ўқрайиб қўйди.
 - Ҳа, нима, - деди Гермиона саркашлик қилиб, - Гарри билан Ўзингиз-Биласиз-Ким ҳақидаги гапларни ҳамма билади.
- Гарри ва Рон ҳайрат-у, тасанно аралаш Гермионага қараб қўйди. Гермиона ўқитувчи билан бундай оҳангда гаплашишини улар илк бор эшитиб туришибди. Профессор Трелани Гермионага жавоб қайтаришни шарт деб топмай, ўзининг йирик кўзларини чашкага қаратиб, айлантиришда давом этди.
- Гурзи... ҳамла. Қадрдоним, бу бебаҳт чашка экан...
 - Мен эса уни декча деб ўйлабман, - гапга аралашди Рон.
 - Бош суяги... хаёт йўлингдаги хавф-хатар, қадрдоним...
- Ҳамма худди сеҳрлаб кўйилгандай, ўқитувчининг гапларига қулок тутиб, ҳаракатларини кузатиб ўтиреди. Чашкани сўнгти бор айлантирган профессор Трелани эса бир жоникиб нафас олди-ю, кутилмагандаги кичкириб юборди.
- Чинни идиш ерга тушиб, чилпарчин бўлган товуш боз эшитилди. Ўқитувчининг бақириғидан кўркиб кетган Невилль иккинчи чашканинг ҳам бошини ебди. Ҳолсизланган профессор Трелани кўзларини юмиб, ялтираб турган кўлини кўкрагига босганча, бўш креслолардан бирига ўтириб қолди.
- Қадрдоним... бечора болагинам... йўқ... айтмаган маъқул... йўқ... яххиси сўрама...
 - Нима гап, профессор? - дарҳол қизиқиб қолди Дин Томас.
- Ҳамма оёққа қалқиб турди. Хаёл ўтмай Гарри билан Рон ўтирган стол атрофида ҳалойик тўпланди. Ўкувчилар профессор Треланининг ортига келиб, кўлидаги чашканинг ичига карашга уринди.
- Қадрдоним, - деди профессор Трелани шундоқ ҳам йирик кўзларини янада катта очиб, - Чашканга Сгубит кўринди.
 - Нима кўринди? - тушунмади Гарри.
- Гап маъносини тушунмаган факат Гарригина эмас. Дин Томас елка қисиб қўйди. Унинг нигоҳига эътибор қаратган Лаванда Браун ҳам ҳайрон. Лекин қолганлар кафтини оғзига босиб олди.
- Сгубит, қадрдоним, Сгубит! - чириллаб юборди профессор Трелани, Гаррининг ҳеч нарсани тушунмаганидан ҳайратланиб, - Черков саройларида кўриниш берадиган нихоятда йирик ит арвохи! Қадрдоним, бу мудхиш аломат! Энг даҳшатли ажал аломати! Гаррининг қорин соҳаси уюшиб қолди. Унинг кўз ўнгидаги «Жимжимадор ва сиёҳ доди» китоб дўйонида кўрган «Ажал аломати: ўлим муқаррарлиги идрок этилганида нима килмоқ керак», деб номланган китоб муқовасидаги катталиги айиқдай келадиган, кўзлари ялтираб турган қоп-қора ит тасвири ва Магнолия кўчасидаги зимиstonда учратган ҳайвоннинг сиймоси гавдаланди...
- Тушунтиришни эшитган Лаванда Браун ҳам кафтини лабига боғди. Гермионадан ташкари ҳамма Гаррига термилиб қолди. Қизалок ўрнидан турди-да, профессор Треланининг кўлидаги чашкага қараш учун ўқитувчининг орқа томонига келди.
- Назаримда бу шакл ҳеч қанақанги Сгубитга ўхшамайди, - хотиржам баёнот қилди у.
 - Профессор Трелани Гермионага янада совуқ разм солиб, бошдан оёқ қараб чиқди.
 - Умид қиласман-ки, дағал эшитиладиган сўзларим учун мени маъзур кўрасан азизам.
- Бирок сенинг атрофингда ҳеч қандай истара хис этмаяпман. Табиатингдаги истиқболдан таъсиrlаниш даражаси нихоятда паст экан.
- Симус Финнинган бошини унақасига ҳам, бунақасига ҳам айлантириб чашка ичига қаради.
- Агар бунақасига қараса Сгубитга ўхшаб кетади, - деди у, кўзини деярли батамом юмиб, - Лекин мана бу томондан қараладиган бўлса, кўпроқ эшакни эслатади, - хулоса чикарди у, чап томон оғиб.
 - Ўлиш-ўлмаслигим мавзусини мухокама қилишни қачон бас қиласиз, а?! - бақириб берди Гарри, ҳатто ўзини ҳам ҳайрон қолдириб.

Энди хамма ундан кўзини олиб қочадиган бўлди.

- Фикримча, шу билан бугунги машғулотимиз якунига етди, - деди профессор Трелани ниҳоятда сирли охангда, - Ҳа... нарсаларингизни йифиштиринг, илтимос...

Чурқ этмаган ўқувчилар чашкаларни ўқитувчига топшириб, китобларини йифиштиришдида, юк халталарининг тумасини қадаши. Ҳатто Рон ҳам Гарри томон карашга ботина олмади.

- Келгуси дарсда учрашгунча хайр, - деди профессор Трелани паст овозда, - Тақдир сизларни ўз паноҳида асрасин. Ҳа, айтганда... қадрдоним, - мурожаат қилди у Невиллга қараб, - Келгуси машғулотга кечикиб келасан. Шу боис, ўзлаштириш борасида ўртоқларингдан қолиб кетмаслик учун мустақил ўгулланиб бор.

Гарри, Рон ва Гермиона чурқ этмай дастлаб туйнук нарвони, сўнг айланма зинапоядан пастга тушиб, бир нарсани бошқа нарсага айлантириш дарсига йўл олишди. Профессор Трелани эртароқ жавоб берганига қарамай, болалар профессор Макгонагалл ўтадиган машғулотга ўз вактида аранг етиб бориши.

Ҳамма кўз қири билан Гаррига, худди у ҳар қандай фурсатда турган жойида ўлиб қолиши мумкиндай, қараб борди. Ўзини проҗектор нурлари ўртасида қолиб кетгандах хис этган Гарри синф хонасининг узок бурчагига ўтириб олди. Ҳарчанд уринмасин, ўз ихтиёри билан ҳайвонга айланиб олиши мумкин бўлган анимаг сеҳргарлар ҳакида профессор Макгонагалл бераётган маълумотларга хаёлини ҳеч жамлай олмади. Ҳатто ўқитувчи ҳамманинг кўз ўнгидаги кўзи атрофида кўзойнак шаклига ўхшаш белгига эга мушукка айланиб қолганига ҳам эътибор қаратмади.

Профессор Макгонагалл базур эшитилган ёрилган товуш чиқариб яна ўз киёфасига қайтгач, синфга диққат билан разм солди.

- Нима қилди сизларга? Гарчи бу мен учун у қадар муҳим бўлмаса-да, бундай айланишдан сўнг, бугун илк бор қарсак эшитмадим.

Ҳамма яна Гарри томон юзланди-ю, ҳеч ким ҳеч нарса демади. Ниҳоят Гермиона кўлини кўтарди.

- Бир савол берсам майлими, профессор? Биз ҳозиргина башорат фанидан ўтилган дарсда чой қуйқуми ҳосил қиласиган шакллар воситасида фол очишни ўрганиб қайтдик ва...

- Бўлди, тушунарли! - кутилмаганда қошини чимирди профессор Макгонагалл, - Давом этмасангиз ҳам бўлаверади, мисс Грэнжер. Қани икрор бўлинг-чи, ким бу йил ўз омонатини топшириши керак экан?

Профессор Макгонагалл жавоб ўрнига болаларнинг хайрон колган нигохини кўрди.

- Мен, - деди Гарри, бир оз вақт ўтгач.

- Тушунарли, - такрорлади профессор Макгонагалл, қуш кўзларига ўхшаш кўзини болага тикиб, - Ундей бўлса, билиб кўйинг, Поттер, профессор Сибilla Трелани шу мактабда дарс бера бошлаганидан буён ҳар йили ўқувчилардан бирининг ўлимни ҳакида башорат килиб келади. Лекин ҳалигача ҳеч ким ўз омонатини топширгани йўқ. Ажал аломатини кўриш янги синф билан танишишнинг у хуш кўрадиган энг таъсирили усулидир. Мен, одатимга кўра, ўз ҳамкасларим ҳакида ҳеч қачон ёмон фикр билдирумайман, акс ҳолда... Профессор Макгонагалл ўз гапини ўзи кесди. Болалар аччиғи чиққан ўқитувчининг бурни оқариб кетганини кўрди. Ўзини идора килиб олган профессор Макгонагалл фикрини давом этди.

- Башорат – афсунгарлик, сеҳр-жоду фанларининг жуда ноаник соҳаларидан бири саналади. Бундай машғулотлар жаҳлимни чиқаришини сир тутмайман. Чиндан ҳам Кўриш кобилиятига эга одамлар фавқулодда кам учрайди. Профессор Трелани эса...

У боз жим бўлиб қолди сўнг, шунчаки фикр билдирган каби Гаррига мурожаат қилди.

- Назаримда, Поттер, сиз мутлако соғ-саломатсиз. Шундай экан, сизни уй вазифаларини бажаришдан озод килмасам, хафа бўлмайсиз деган умиддаман. Айни вактда ишонтириб айтаман-ки, башарти ўлиб қолсангиз, ўзингизга яхши. Айтмоқчиман-ки, шундай килсангиз уй вазифасини топширишингиз шарт бўлмайди.

Гермиона кулиб юборди. Гарри эса ўзини енгил хис этди. Ушбу хонада, яъни профессор

Треланинг сирли қизгиш тусда ёритилган, кишини гангитиб қўядиган даражада бадбўй хид уриб кетган хонасидан нарида бир чимдим чой қуйқумидан кўркмай ўтириши мумкин. Лекин профессор Макгонагаллнинг гаплари хаммага бирдай таъсир ўтказмади. Роннинг юзида хавотир кўринди, Лаванда Браун эса пичирлаб сўради:

- Невиллнинг чашкасичи?

Дарс тугагач болалар, тушлик қилиш учун Катта Зал томон тўполон қилиб бораётган халойикка қўшилиб кетди.

- Рон, ўзингга келиб ол. Профессор Макгонагалл айтган сўзларни эшитдинг-ку, - деди Гермиона, димланган гўштни унинг олдига сурис.

Рон қўлидаги қошиқ билан гўштдан бир оз олиб ликопига солгач, санчқини олди-ю, овкатланишга шошилмади.

- Гарри, - сўради у паст овоз билан жиддий оҳангда, - Сен мабодо йирик кора итга дуч келганинг йўкми?

- Дуч келганман, - жавоб қайтарди Гарри, - Дурслардан қочиб кетган тунда кўрганман. Рон санчқисини қўлидан тушириб юборди.

- Бирорта дайди ит бўлгандир-да, - деди Гермиона хотиржам оҳангда.

Рон Гермионага худди эси паст одамга қарагандай қараб қўйди.

- Гермиона, агар Гарри Сгубитни кўрган бўлса... Бунинг хосияти жуда ёмон, - шивирлади у, - Менинг... Билиус амаким бор эди. У ҳам Сгубитни кўрди-да... бир сутка ўтмай ўлди-кетди!

- Воқеалар тасодифий мос келиб қолган, - беташвиш муносабат билдириди қадахига ошқовоқ шарбатини қуяётган Гермиона.

- Нима деётганингни ўзинг тушунмаяпсан! - жаҳл килди Рон, - Ўша Сгубитдан хар қандай сехргар борки, ўларча кўркади!

- Демак ҳамма бало айнан шунда экан, - кесиб олди эътиқоди мустаҳкам Гермиона, - Улар Сгубитни кўриб қўрққанидан ўлади. Хулоса қилиб айтиш мумкинки, Сгубит – ажал аломати эмас, сабабидир! Исботи эса қаршингда ўтириби. Гарри ҳамон орамизда! Нима учун? Чунки у: «Сгубитни кўрдим-ми, бўлди, энди остонаядаги калишимни тозалаб, уй бурчагига олиб қўйсам бўлаверади», дейдиган ахмоқлардан эмас!

Рон лабларини қимиirlатганча овоз чиқармай, лекин ифодали қилиб алланима деди.

Гермиона эса юк халтасини очиб, янгигина арифмантика дарслигини чикарди-да, шарбат қўйилган қўзага тираб олди.

- Назаримда, башорат ниҳоятда дудмол, факат фаразлар-у, гумонлардан иборат фан экан, - деди у китоб вараклаб, - Агар менинг бу борадаги фикрим кизик бўлса, албатта.

- Чашкада кўринган Сгубитда хеч қандай дудмоллик йўқ эди! - кизишиб кетди Рон.

- Гаррининг чашкасига қараб, «қўйга ўхшаб кетяпти» деганингда бу қадар комил ишонч билдиримаган эдинг, - совуккина жавоб қайтарди Гермиона.

- Профессор Трелани сенинг атрофингда хеч қандай истара хис этмаётгани ҳақида таъкидлаб ўтди! Фанни ўзлаштира олмаётганинг учун ҳам шундай муносабат билдирияпсан!

Роннинг гапи Гермионанинг нозик жойига тегиб кетди чамаси. У қўлидаги китобни столга шу қадар кўтариб урдики, атрофга гўшт ва сабзи бўлаклари саҷраб кетди.

- Агар башорат фани бўйича энг ибратли ўқувчи бўлиш учун киши ўзини тентакка солиши, чой қуйқумида ажал аломатини кўриши керак бўлса, ўша фанни ўкишни давом эттиришимга шубҳа қиласан! Арифмантика билан солиштириб кўрилганида мутлақо бемаъни фан экан!

У юк халтасини олди-да, нари кетди.

Рон кошини чимириб, Гермионанинг изидан қараб колди.

- Нима деди? Арифмантика дарсига киргани йўқ-ку ҳали у.

Тушликдан сўнг Гарри қасрдан ташқарига, тоза ҳавога чиқиб хузур қилди. Кечаги жала тинган бўлиб, хира кул ранг осмон мусаффо бўлиб қолган. Сехрли ҳайвонларни парвариши қилиш фанидан дарс ўтказиладиган томон йўл олган ўқувчиларнинг оёғи остидаги хўл

майса эса пружинадек йиғилиб-чўзилиб кетяпти.

Рон билан Гермиона иккаласи гаплашмай қўйиши. Гарри ҳам чурқ этмай, ўртоқларининг ёнида, Хагриднинг Ман этилган ўрмон четидаги кулбаси томон элтадиган қиялик сўқмоғи бўйлаб борди. Фақат олдинда бораётган одамлар орасида уч кишининг яхши таниш белини кўрганидан сўнгтина, ушбу фанни слизеринчилар билан бирга ўзлаштиришларини идрок этди. Малфой нималарнидир Краббе билан Гойлга гапирав, улар эса, ўз навбатида, мурдор кулиб боришар эди. Улар нималар ҳакида гаплашиб боришаётганини фахмлаш қийин эмас.

Дарс бошлашга ошикаётган, эгнига крот пўстинини кийиб олган Хагрид кулба эшигининг остонасида ўқувчиларни кутиб туриби. Унинг орқасида эса думини ликиллатаётган Сўйлоктиш кўринди.

- Бўлаколинг, тезрок юринг, шошилинг! - қичқирди у яқинлашиб келаётган ўқувчиларга, - Сизларга зўр совға тайёрлаб қўйганман! Ўзиям дарсми, дарс бўлади-да! Ҳамма йиғилди-ми? Хўш! Бошладик бўлмаса. Ортимдан, олға!

Хагрид уларни ўрмон ичига етакламоқчи бўлганини ўйлаган Гарри чўчиб кетди. Ушбу ўрмонда Гарри шу қадар мудхиш дақиқаларни бошидан кечиришга улгуруган эдики, бир умрга татиёди. Аммо Хагрид узоқ юрмай, беш дақиқадан сўнг ўқувчиларни ўрмон четидаги дастлабки дараҳтлар ортига етаклаб бориб, тўхтади. Болалар атрофи тўсилган аллақандай ялов панжараси ёнига келиб қолиши. Яловда эса хеч қандай ҳайвон кўринмайди.

- Ҳамма панжара атрофида тўплансин! - қичқирди Хагрид, - Мана шундай, ҳаммага кўриниши керак. Ана энди дарсликларингни очинглар...

- Қандай килиб? - аччик оҳангда чўзиб сўради Драко Малфой.

- Нима? - довдиради Хагрид.

- Бу дарсликни қандай килиб очайлик? - такрорлади Малфой, ўзининг арқон билан маҳкам боғланган «Махлуқлар ҳакида қўрқинчли китоб» дарслигини кўрсатиб.

Қолган ўқувчилар ҳам ўз китобларини чиқариши. Айримлар худди Гарри каби дарсликни қайиш билан ўраб боғлашган. Баъзилар китобни пишиқ қопчиққа солишган бўлса, бошка бирорлар маҳсус қисқичлар билан қисиб қўйишган.

- Ие... китобни очишга хеч кимнинг ақли етмади-ми? - сўради Хагрид, кўзига ёш олишига сал қолиб.

Ҳамма баралла бош чайқади.

- Уни силаб қўйиш керак эди холос, - деди Хагрид, гўё бу ҳар қандай эси паст одамга аён бўлиши керақдай, - Мана қаранг...

У Гермионанинг қўлидаги дарсликни олиб, сехгарлар тасмасини юлиб ташлади. Китоб эндини тишлиб олмоқчи бўлди ҳам-ки Хагрид ўзининг йирик кафти билан унинг муқовасини силаб қўйди. Дарслик бир титраб олди-да, давангирнинг кафтида очилиб тек қолди.

- Қаранг-а, қанақанги ахмок эканмиз! - зарда килди Малфой, - Силаш керак холос эмиш-а! Ақлимиз етмаганини кўрмайсиз-ми?!

- Мен... шунчаки... кулгили бўлади деб ўйлаган эдим, - деди Хагрид Гермионага.

- Ҳа, албатта, ичак узди кулгили! - тиниб-тинчимади Малфой, - Ўқувчиларга одам қўлини гажиб ташлайдиган китоб тайнинланиб, жуда оқилона иш тутилган!

Гарри Хагриднинг биринчи дарси яхши ўтишини истар эди.

- Овозингни ўчир, Малфой, - деди у паст овозда.

Хагриднинг шашти ўчиб, афтидан дадиллиги барҳам топди.

- Хўп, майли, - деди у, - Хўш... хўп... дарслигингиз бор, энди... ва энди... сехрли ҳайвон етишмаяпти. Ҳа. Шу боис... мен бориб олиб келай. Шу ерда кутинг...

Рухи тушган Хагрид ўрмонга кириб кетиб, кўздан ғойиб бўлди.

- О Мукаддас фалак! Бу мактаб кундан кунга бадар кетяпти, - баланд овозда баёнот қилди Малфой, - Акс ҳолда шундай гўл, ахмоқ ўқитувчи ишга олинадими, а?! Агар дадам хабар топса борми...

- Овозингни ўчир, Малфой, - тақрорлади Гарри.

- Шүхлик қилма, Поттер, дементор олиб кетиб қолади!

- Оо! - чийиллаб юборди Лаванда Браун яйлов томон бармок ўқтаб.

Үрмон ичидан ўнтача, ақл бовар қилмайдиган жуда ғалати хайвон чиқиб келди. Уларнинг таналари, орқа оёклари ва думлари отники, олд қисми эса йирик бургутниги ўхшайди. Бошларини даҳшатли тумшуқлар-у, тўқ сарик кўзлари безаб турибди. Олд оёкларининг мудхиш панжалари ярим футдан киска эмас. Ҳар бир хайвоннинг бўйнига қалин чарм бўйинбог бөғланган бўлиб, унга узун занжир маҳкамланган. Занжир учларини ажиб хайвонлар ортидан сакраб келаётган Хагрид йирик кўллари билан маҳкам ушлаб келяпти.

- Чу, чў, якинроқ! - қичқирди у.

Хагрид занжирларни силтаганча, хайвонларни ўқувчилар турган панжара ёнига қувиб келди. Болалар эса беихтиёр орқага тисарилди.

- Гиппогрифлар! - қувонч-ла қичқирди Хагрид, кўлини ўқувчилар эътиборига ҳавола этилаётган ҳайвонлар томон узатиб, - Жуда келишган ҳайвонлар, а?

Умуман айтганда, Гарри Хагриднинг нима демоқчи бўлганини англаб етди. Ярми от-у, ярми қушни кўриб, дастлаб серрайиб қолган бола аста хаёлини йигиб олди-да, қаршисида турган ҳайвонларнинг хушрўйини, хусусан уларнинг патлари бир маромда терига айланиб кетгани, айни вактда ҳар бир пат ва теридаги юнг ўзининг булат сингари кул ранг, буғдой ранг, пушти бурул, тўриқ, саман, сиёҳдай кора каби бетакрор тусига эга эканлигини аста идрок эта бошлади.

- Хўш, - деди кўлларини ишқалаб, кулгидан ярқираб кетган Хагрид, - Эҳтимол якинроқ келишни истарсизлар...

Ҳеч ким хоши билдирамади. Факат чўчиб турган Гарри, Рон ва Гермиона панжарага якин келишди.

- Энди, хўш... гиппогрифлар ҳакида... Шуни билинг-ки, гиппогриф нихоятда иззат-нафсли, таъби нозик ҳайвондир, - маълумот берди Хагрид, - Салга хафа бўлиб қолади, ҳа... Уни ҳеч қачон хафа қила кўрманг. Зеро бу ишингиз ёш ҳаётингиз давомида қилган сўнгти иш бўлиб қолиши мумкин. Ана шунака.

Малфой, Краббе ва Гойл Хагриднинг гапларига кулок солмай, алланима ҳакида шивирлашмоқда. Гаррининг назарида улар дарсни барбод килишни ният қилган кўринди.

- Гиппогрифнинг ўзи сиз томон бир қадам кўйишини кутинг, - давом этди Хагрид, - Унга боадаб якин боринг, тушунарлими? Якин борасиз-да, таъзим қилган ҳолатда кутасиз. Агар у жавобан таъзим қилса, демак якин бориб, уни силашингиз мумкин бўлади. Башарти сизга таъзим қилмас экан, ундан нари чекиниб, жуфтакни ростланг. Акс ҳолда тирнокларининг ўткирлигини ўз танангизда хис этасиз.

- Хўш, ким биринчи бўлиб якинлашишни хоҳлайди?

Хагриднинг саволига жавобан аксарият ўқувчилар орқага қадам босди. Ҳатто Гарри, Рон ва Гермиона ҳам хавфсираб колишли. Гиппогрифлар кўркинчли бошларини чайкаб, бақувват қанотларини ёзишди. Бөғланган ҳолатда бўлиш уларга ёқмаяпти чоги.

- Хоҳловчи йўқми?

- Мен хоҳлайман, - аҳд қилди Гарри.

Орка томонда кимдир оҳ урди. Лаванда билан Парватти бараварига пи chirлашди:

- Оо, йўқ, Гарри, чой куйқумини ёдингдан чиқарма!

Гарри уларнинг хавотириига эътибор каратмай, панжарарадан ошиб ўтди.

- Баракалла, Гарри! - деди бола ортида қолган Хагрид, - Ундей бўлса, шошма, Отбургут иккалангиз қандай муроса қилишингизни кўрамиз.

У занжирлардан бирини бўшатиб, кул ранг гиппогрифни шерикларидан ажратди-да, бўйинни чарм бўйинбогдан халос этди. Панжара ортида қолган болалар нафас чиқармай туришди. Малфой эса дарғазаб кўзларини кисиб олди.

- Секин, Гарри, хушёр бўл, - аста ва вазмин йўриқ бериб турди Хагрид, - Кўзларига тик қараб, кўзингни пирпиратмасликка ҳаракат қил... пирпиратиб турсант; гиппогриф сенга ишонч билдирамай қўяди...

Ушбу гапни эшиши ҳамоно, Гарри, ачишиб, ёшланиб кетса ҳам күзини пирпиратмай турди. Отбургут бошини ён томон оғдириб, түк сариқ күзларидан биттасини болага тиқди.

- Мана шундааай, - ғуриллади Хагрид, - Мана шундааай... Энди таъзим кил...

Гарри химоясиз бошини ем сифатида Отбургутга тутиб бергиси келмади-ю, илож қанча, айтилган ишни бажаришга мажбур. У таъзим бажо айлади-да, ҳайвонга қаради.

Гиппогриф қылт этмай, күзини ҳамон Гарридан узмаганча қараб турибди.

- А, - деди Хагрид хавотирланиб, - Гарри, ортга чекин, аста-секин...

Бирок гиппогриф, Гаррини таажжубда қолдирғанча тангачали тиззасини, шубха йўқ-ки, букиб таъзим қилди.

- Жуда соз, Гарри! - хитоб қилди ҳаяжонга тушган Хагрид, - Қаддингни ростла, бориб сила, тумшуғига аста уриб қўй уни.

Жуфтакни тез ростлаб колган маъқулмикан, деган хаёлда Гарри аста-секин гиппогрифга яқин бориб, кўлини узатди. У кафтини бир неча бор тумшуқ устида юритди. Эркалашдан хузур килган гиппогриф эса күзини эринчоқлик билан юмиб олди.

Табийики, хафсаласи пир бўлган Малфой, Краббе ва Гойлдан ташқари ҳамма қарсак урди.

- Яша, Гарри, баракалла! - мақтади Хагрид, - Балки у сени миндириб, сайр қилдириб келар, а?

Буниси энди ортиқча. Гарри гиппогриф минишни хаёлига ҳам келтирмаган. У супургида учишга кўнишиб қолган, албатта, бироқ гиппогриф супурги эмас-да.

- Хў, анави ерига, хуллас қанот ўсган жойига чиқиб ўтири, - тушунтирган бўлди Хагрид, - Эҳтиёт бўл, бирорта патини юлиб олма тағин, ёқтирилмайди-я...

Гарри Отбургутнинг қанотига оёқ қўйиб, белига миниб олди. Нимани ушлаб олишга ҳайрон. Олдида патдан бўлак ҳеч нарса йўқ.

- Ҳайда, - қичқирди Хагрид гиппогрифнинг сағрисига уриб.

Кам деганда йигирма фут келадиган бир жуфт қанот Гаррининг икки ёнига ёзилиб кетди.

Бола ҳавога кўтарилиганди гиппогрифнинг бўйнидан ушлаб олишга базур улгуриб қолди.

«Нимбус-2000» да бир текис учиш жараёни билан ушбу парвознинг ҳеч қандай умумийлиги йўқ. Супургида учиш афзалроқ эканлигини Гарри хаёл ўтмай тушуниб етди.

Гиппогрифнинг қанотлари боланинг тиззалирига уриб, ағдариб юборгудай силтаняпти.

Силлиқ патлар кафтдан сирғаниб чиқар, уларни маҳкамроқ ушлаб олишга эса бола журъат эта олмади. Отбургутнинг сағриси қанотлар ҳаракати билан бир маромда, дам юқорига кўтарилигани, дам пастга тушаётгани боис, Гаррининг танаси дам олдинга, дам ортга тебраниб борди.

Отбургут Гаррини ялов узра сайр қилдириб, пастлай бошлади. Учар ҳайвоннинг силлик бўйни пастга оғар экан, унинг боши узра сирпаниб, думбалоқ ошиб тушишдан хавфсирагани боис, парвознинг айнан шу қисми Гаррини кўпроқ чўчитар эди. Кўп ўтмай Отбургутнинг бир-бирига мутлақо ўхшамайдиган икки жуфт оёғи ерга қаттиқ урилди.

Гарри базур ўзини тутиб олиб, дарҳол қаддини ростлаб олди.

Малфой, Краббе ва Гойлдан ташқари ҳамма Гаррини олкишлаб кутиб олди.

- Жуда зўр, Гарри, - жўр бўлди Хагрид қичқирикларга, - Хўш, яна ким сайр қилиб келмокчи?

Гаррининг эришган муваффакиятидан дадиллашиб кетган болалар панжарадан ошиб тушишди. Хагрид навбат билан гиппогрифларни халос эта бошлади. Тез орада бутун ялов таъзим бажо айлаган ўқувчиларга тўлиб-тошди. Фақат гиппогрифи бўйин эгишни истамаган Невилль тез-тез ортга чекиниб борди. Рон билан Гермиона тўрик ҳайвонда машқ килишди. Гарри эса бир чеккага чиқиб, болаларнинг хатти-ҳаракатларини кузатиб турди.

Малфой, Краббе ва Гойл Отбургутни танлади. Гиппогриф таъзим қилгач, Малфой жирканч қиёфа касб этганча, ҳайвоннинг тумшуғини силаб, Гарри эшиши учун атайин баланд овозда фикр билдириди.

- Ўзим ҳам шундай деб ўйлаган эдим. Бунинг ҳеч қандай қийин жойи йўқ, - мурожаат қилди у гиппогрифга, - Сени Поттер уддалаган экан... бас боғлашим мумкини, сен

кўркинчли эмассан. Шундайми, бадбашара, кўркинчли эмасмисан, а?

Пўлат тирноқ ялт этди-да, Малфойнинг юракни эзиб юборгудай чириллагани эшитилди. Кейинги фурсатда Хагрид Отбургутнинг бўйнига бўйинбоғ солиб, коржомаси қонга белангандча, майсада гувалача бўлиб ётган Малфойдан нари тортди.

- Вой дод, ўляпман! - қичкирди Малфой, ҳамманинг юрагига вахима солиб, - Қаранглар, мен ўляпман! У мени ўлдирди!

- Дод солма, ўлаётганинг йўқ! - бакириб берди ранги оқариб кетган Хагрид, - Қани... ёрдам бериб юборинглар-чи, уни олиб кетиш керак...

Гермиона югуриб бориб, яилов тўсигининг эшикчасини очгач, Хагрид ердан пат кўтаргандай Малфойни даст кўтариб олди. Гарри ёнидан олиб ўтилаётган Малфойнинг қонаётган қўли узунасига, чукур кесилганини кўрди. Ўкувчини кўтариб олган Хагрид киялик бўйлаб, қаср томон югуриб кетди.

Руҳан ларзага келган болалар ҳам қаср томон йўл олишди. Слизеринчилар чуғурлашганча, Хагридни ҳакорат кила бошлашди.

- Уни зудлик билан отиб ташлаш керак! - хўнгради Панси Паркинсон.

- Малфойнинг ўзи айбдор! - деди Дин Томас.

Краббе билан Гойл мушакларига зўр бериб, унга таҳдиð солишди.

Тош поғоналар бўйлаб кўтарилиган болалар кимсасиз вестибиолга кириб келишди.

- Бориб, Драконинг ҳолидан хабар олайчи, - деди Панси хўнграб.

Ҳамма юқорига югуриб кетган Паркинсоннинг изидан қараб қолди. Слизеринчилар Хагридни лаънатлашган-ча, ўзларининг умумий меҳмонхоналари томон ертўлага, Гарри, Рон ва Гермиона эса юқорига, «Гриффиндор» минораси томон йўл олишди.

- Нима деб ўйлайсан, тузалиб кетадими у? - хавотирланиб сўради Гермиона.

- Тузалмай гўрга борадими. Помфри хоним бундай яраларни бир зумда тузатиб ташлайди,

- жавоб қайтарди Гарри.

Мактаб фельдшери Помфри хоним Гаррининг бундан ҳам жиддий жароҳатларини даволаган.

- Хагриднинг биринчи дарси учун бундан баттар нарса ўйлаб топиш қийин, а? - деди ташвишли қиёфа қасб этган Рон, - Малфой унинг дарсини йўққа чиқариш учун кўлдан келганча уринди...

Улар кечки овқатга, Хагридни кўриш илинжида биринчилардан бўлиб Катта Залга келишди-ю, аммо давангир кўринмади.

- Уни ўқитувчиликдан бўшатишмайди-ку, шундай эмасми? – хавотирланди Гермиона буйракдан тайёрланган пудингга кўл ҳам теккизмай.

- Журъат этишмайди, - деди овқатланмай ўтирган Рон.

Гарри слизеринчилар столини кузатиб ўтириди. У ерда бутун бошли ҳалойик, шу жумладан Краббе билан Гойл ҳам тўпланган. Ҳаммаси ниманидир қизғин муҳокама қилмоқда. Бўлиб ўтган воқеанинг ўзларига қулай баёнини тайёрлашаётганига шубҳа қилмаса ҳам бўлаверади.

- Ўкув йилининг биринчи кунини қизик ўтди дейиш қийин, - хулоса чиқарди Рон маъюс оҳангда.

Кечки овқатдан сўнг учовлон факультетнинг одамга тўла умумий меҳмонхонасига кўтарилиб, бир нарсани бошқа нарсага айлантириш фанидан уйга берилган вазифа устида ишлашга уринди-ю, фикрни жамлай олмай, минора деразасидан ташкарига қараб чалғиди.

- Хагриднинг кулбасида чироқ ёнди, - кутилмаганда маълум қилди Гарри.

Рон соатга каради.

- Агар имилламасак, бориб ҳолидан хабар олиб қайтишга улгурамиз. Ҳали кеч эмас...

- Бирор нима дейишим қийин, - чўзди Гермиона.

Гарри Гермионанинг кўз қири билан қараб қўйганини пайқаб қолди.

- Мен ҳовлига чиқишига ҳақлимсан, - ифодали таъкидлаб қўйди Гарри, - Агар ёдингда бўлса, Сириус Блэк дементорлар ёнидан ҳали ўтмаган.

Қасрдан ташкарига чиқишига рухсат берилишига ишончлари комил бўлмаган болалар

дарсликларини йиғиштириб, Семиз Хола портрети түсіб турған түйнүқдан ташқарига чикишди-да, ҳеч кимга йүлікмай, чикиш эшигига етиб боришиди.

Халигача қуrimаган алаф шом коронфисида қоп-корайиб күринди. Улар кулбага етиб бориб эшикни такиллатгач, ичкаридан:

- Килинг, - деган овоз әшитилди.

Әнгіга күйлак кийган Хагрид күлбола стол ортида үтирибди. Унинг тиззасига Сүйлоктиш лақабы немис доги бошини күйіб олган. Олдіда пакирдай келадиган кружка турғанидан Хагриднинг маст эканлиги билинди. Болаларни танигани, аниқ күриб турғани ҳам шубхали туюлди.

- Мана буни р-р-рекорд деса бўлади, - баёнот қилди у маст оҳангда, - Бу м-м-мактабда атиги бир кун үкитувчилик килган киши ҳали бўлмаган.

- Сени ишдан хайдашмайди, Хагрид! - кўркиб кетди Гермиона.

- Ҳ-ҳ-хозирча хайдашгани йўқ, - ҳиқичоклади Хагрид, - Қараб туринг, Малфой воқеасидан сўнг албатта хайдашади...

- Айтмоқчи, унинг ахволи қалай? - сўради Рон, ўртоқлари билан бирга стол атрофига үтиргач, - Жароҳати жиддий эмасми?

- Помфри хоним рисолагидай даволади, - пўнғиллади Хагрид, - Фақат у «ўляпман» дегани-ю, бинтга ўралиб... жон талвасасида инграб ётишини ҳеч қўймади...

- Мугомбирлик қиляпти, - дархол баҳо берди Гарри, - Помфри хоним ўлган кишига жон ато килмайди холос, бошка ҳар қандай дарддан даволайди. У ўтган йили менинг сұякларимни янгитдан ўстириб юборди-ку! Малфой эса қилиқ кўрсатиш бобида устаси фаранглардан!

- Табиийки, мактабни бошқариш маъмуриятига хабар берилди, - арз қилди Хагрид, - Айтишларига қараганда мен... биринчи дарсни жуда мураккаб мавзудан бошлаган эмишман. Флобберчувалчанглари ёки шунга ўхшаш нарсадан бошлашим керак экан... Гиппографлардан бошласам қизикроқ бўлади, деб ўйлаган эдим... Айб ўзимда...

- Сенда эмас, Малфойда! - деди Гермиона жиддий оҳангда.

- Жуда тўғри. Биз гувохлик берамиз, - маъқуллади Гарри, - Гиппограф нихоятда иззатнафсли, таъби нозик ҳайвон эканлиги, салга хафа бўлиб қолиши боис, уни сира хафа килмаслик кераклигини айтганинг, ҳакорат қилинса ҳамла қилиши мумкинлиги ҳакида огохлантирганинг ҳакида, воқеа аслида қандай юз бергани, хуллас бор гапни Дамблдорга айтиб берамиз.

- Чиндан ҳам, Хагрид. Ташвиш тортма. Биз ҳак-хуқуқингни ҳимоя қиламиз, - деди Рон. Хагриднинг бир жуфт қора күнғизга ўхшаш кўзлари остидаги ажинлар узра кўз ёшлари оқиб тушди. Ҳар қандай кишининг сұякларини парчалаб юборгудай қўллари ила Гарри билан Ронни кучиб олди.

- Назаримда, Хагрид, ҳаддан ортиқ ичибсан. Бугунга етар, бас, - деди Гермиона.

У стол устидаги катта кружкани олиб, ичидагини тўкиб ташлаш учун ташқарига чиқди.

- Кизалоқ тўғри гапирди, - маъқуллари Хагрид, болаларни кучогидан халос этиб.

У ўрнидан вазмин турди-да, Гермионанинг ортидан чиқди. Хаёл ўтмай ташқаридан сув шапиллагани әшитилди.

- Нима қиляпти у? - асабий сўради Гарри бўш кружка билан кулбага қайтиб кирган Гермионадан.

- Бошини бочкага тикиб чайқаяпти, - жавоб берди Гермиона кружкани яшириб.

Узун соchlари-ю, соколидан сув оқиб тушаётган Хагрид кириб келди. У кўзларини артиб олди.

- Ана энди енгил тортдим, - деди у, ҳаммага сув сачратганча, итга ўхшаб бошини силтар экан, - Мени овунтиргани келиб, зўр иш килибсизлар-да, мен ахир...

Бирдан у гапини тўхтатиб, Гаррига, худди уни энди танигандай бакрайиб қолди.

- БУ НИМА ҚИЛГАНИНГИЗ, А? - ўкириб юборди Хагрид.

Кўркиб кетган болалар турған жойларида бир сапчиб тушишди.

- ҚОШ ҚОРАЙГАНДА САНДИРОҚЛАБ ЮРИШ МУМКИН ЭМАС СЕНГА,

ТУШУНДИНГ-МИ? СЕН ИККАЛАНГ-ЧИ, ҚАЕРИНГ БИЛАН ҮЙЛАЯПСАН?

Хагрид Гаррига якин келиб, күлидан ушлади-да, эшик томон тортди.

- Кетдик, - деди у жаҳл билан, - Сизларни ўзим қасрга элтиб қўяман. Қош корайганда кулбамга келманглар, тушундингиз-ми? Мен бунга арзимайман.

VII БОБ.

ЖАВОН ИЧИДАГИ БОГГАРТ

Бир неча кун кўринмаган Малфой пайшанба куни сехрли дамламалар тайёрлаш фани бўйича гриффиндорчилар билан слизеринчилар учун одатдагидай қўшма ўтказиладиган дарс ўртасида, бинтга ўраб бўйнига осиб қўйилган ўнг қўлини олдинга чиқариб, охиста юрганча, қаср ертўласига кириб келди. У ўзини гўё шиддатли ўтган шафқатсиз жангда иштирок этиб, аллакандай мўъжиза туфайлигина омон колган қаҳрамондай тутмоқда.

- Қалайсан, Драко? - ҳамдард бўлди Панси Паркинсон сернозлик билан, - Кўлинг қаттик оғрияпти-ми?

- Ха, - жавоб қайтарди Малфой оғриқ азобига матонат-ла бардош бераётган бўлиб.

Панси орка ўгиригач, Гарри Малфойнинг Краббе билан Гойлга кўз кисиб қўйганини кўриб қолди.

- Кел, Малфой. Яхшилаб жойлашиб ўтири, - хайриҳоҳлик билдириди Снегг.

Гарри билан Рон хўмрайганча бир-бирига қараб қўйди. Агар мабодо иккаласидан бири дарсга кеч қолгудай бўлса борми, Снегтнинг тили узилса узилиб кетадики, уларга ҳеч қачон «Кел, Гарри ёки Рон, яхшилаб жойлашиб ўтири» демайди. Аксинча, бирон-бир жазо тайинлаб, хузур қиласиди. Малфойнинг қиликлари эса бу ерда кечирилади. «Слизерин» факультетининг мудири бўлмиш Снегг, ўз тасарруфидаги ўкувчиларга доимо ён босиб, уларни афзал билади.

Професор Снегг бугун янги, қайнатиб куйилтириладиган кичрайтириш дамламасини тайёрлаш топширигини қўйган. Малфой ўзининг қозонини Гарри билан Роннинг қозонларига яқинроқ ўрнатди. Шу боис, учаласига дамлама таркибини битта стол устида тайёрлашга тўғри келди.

- Сэр, - мурожаат қилди Малфой ўқитувчига, - Сэр, дасторгул илдизпоясини тўғрашга кийналаман. Кўлим...

- Уэсли, Малфой учун илдизпоя тўғранг, - буюрди Снегг кўзини кўтармай.

Жаҳли чиқкан Роннинг юзи пишган ғишт тусига кирди.

- Кўлингта бало ҳам ургани йўқ, - вишиллади у Малфойга.

Малфой тишининг оқини кўрсатди.

- Уэсли, профессор Снегтнинг буйругини эшитдинг-ми? Қани бўл, илдиз тўғра.

Рон пичокни чанглаб олди-да, Малфойнинг илдизларини ҳар хил йўғонликда, дағал тўғраб ташлади.

- Профессор, - чакимчилик қилди Малфой, - Уэсли менинг илдизпояларимни бурдалаб ташлаб, расвосини чиқарди, сэр.

Снегг яқин келиб, илмоқсимон бурни узра стол устидаги тўғралган илдизпояларга қараб чиқди-да, ёғли қора соchlарининг узун тутамлари орқали Ронга мурдор кулиб қараб:

- Ўз дамламангиз учун тўғраган илдизпояларни Малфойга топширинг, - деди.

- Бироқ, сэр!...

Рон ўзининг илдизпояларини бир текис тўғраб чиқишига нақ ўн беш дақика сарф этган эди-я.

- Гап қайтарманг, Уэсли, - деди Снегг таҳдидли оҳангда.

Рон чиройли тўғралган илдизпояларини Малфой томон итариб юборди.

- Ха, айтгандай, сэр. Мана бу анжирни тозалашга ҳам ёрдамга муҳтоҷман, - «эслади» Малфой.

- Поттер, Малфойнинг анжирларини арчинг, - буюрди Снегг Гаррига жирканч қараб.

Снегг ихтиёрида атайн Гарри учун жамғаривориладиган жирканчлик захираси доимо топилади.

Гарри Малфойнинг қўлидан анжирни олиб арчишга, Рон эса ўз йўқотишининг ўринини қоплаш учун Малфойнинг илдизпояларини олиб, қайтадан, батартиб тўғрашга киришди. Гарри анжирларни тез арчиб, столга отиб юборди. Малфойнинг оғзи қулогига етган.

- Дўстинг Хагридни кўриб турибсан-ми? - сўради у пичирлаб.

- Ишинг бўлмасин, - ириллаб берди Рон.

- Унинг ўқитувчилик фаолияти узоққа чўзилмаса керак, - ланж гапирди Малфой, ўзини ғам-андух чекаётган кўйга солиб, - Жароҳатланганимни эшитган дадам хурсанд бўлгани йўқ.

- Кўп вайсама Малфой, йўқса ҳакиқий жароҳат қанақа бўлишини кўрсатиб қўяман сенга, - таҳдид солиб въяда қилди Рон.

- ... дадам мактабни бошқариш маъмуриятига ҳам, сехргарлик вазирлигига ҳам арз йўллабди. Биласиз, унинг обрўси катта. Менга шундай жиддий шикаст етдики, - деди у чукур хўрсинган бўлиб, - Кўлимни ишлата оламанми энди, йўқми, ким билади дейсиз?

- Найрангларинг замиридаги асл мақсад шу эканда, а? - деди Гарри, ғазабдан титраётган кўли билан ўлик капалак куртининг бошини танасидан беихтиёр жудо килиб, - Хагридни ишдан ҳайдашларини истайсан-ми?

- Ҳм, қисман истайман, Поттер,- пичирлади Малфой, - Лекин бошқа афзалликлар ҳам борда. Уёсли, илтимос, капалак куртларимни тўғраб бер.

Болаларнинг қозонларидан бир неча қозон нарида Невилль оғир синовдан ўтмоқда. Айнан сехрли дамламалар тайёрлаш дарсида Невиллнинг ҳамма иши чаппа бўлиб кетади. Бу фан Лонгботтом учун шундоқ ҳам қийин саналиши билан бир вақтда, унинг профессор Снегг олдида даҳшатга тушиши вазиятни янада мураккаблаштиради. Мана ҳозир ҳам, тўқ яшил тус олиши керак бўлган дамлама негадир...

- Тўқ сарик, Лонгботтом, - бақирди Снегг.

У чўмичга Невилль тайёрлаган дамламадан намуна олиб, ҳамма кўриши учун атайин баланд кўтарганча қозонга шопирди.

- Тўқ сарик, - такрор ириллади Снегг, - Қани айтинг-чи, йигитча, мана бу ўқ ўтмас бош суюгингиз ичига қачондир нимадир кирадими ўзи, йўқми? Ахир мен аниқ ва тушунарли тилда «зулук шарбатидан андаккина томизсангиз кифоя», деб айтган эдим-ку, а? Бирон нарсани тушуниб етишингиз учун мен яна нима килишим керак, Лонгботтом?

Невиллнинг юзи пушти ранг касб этиб, бошдан-оёқ дағ-дағ титрай бошлади. Бундай синов яна бир оз давом этадиган бўлса, бола йиғлаб юбориши мукаррар.

- Илтимос, сэр, - ўтиниб сўради Гермиона, - Илтимос, ижозат беринг, мен унга қўмаклашиб юборай...

- Сизга мурожаат қилганимни эслай олмайман, мисс Грэнжер, - муздай оҳанг билан жавоб қайтарди Снегг.

Гермионанинг ранги ҳам Невиллнинг рангидан фарқ қилмай қолди.

- Лонгботтом. Дарс якунида дамламангизнинг бир неча томчисини курбақангизда синаб кўрамиз. Балки шу чора келгусида рисоладагидай ишлашга ундар сизни.

Снегг Невиллдан, уни деярли нафас олмай қолдирган ҳолатда нари кетди.

- Ёрдам бер! - ингради Невилль Гермионага қараб.

- Ҳой, Гарри, - ўғирилиб чакирди Симус Финниган, мис тарозини ишлатиб туриш учун сўраган бўлиб, - Бугунги янгиликни эшитдинг-ми? «Башорат-у, каромат газетаси»да ёзишган эмиш. Айтишларича, Сириус Блэкни бугун эрталаб кўришибди.

- Каерда? - баралла сўради Гарри билан Рон.

Столнинг нариги томонида қизиқиб караб турган Малфой суҳбатга қулоқ тутди.

- Бу ерлардан у қадар узоқда эмас экан, - хитоб-ла жавоб қайтарди Симус, - Аллақандай магл қиз кўрибди уни. Турган гапки, қиз ҳеч нимани тушунмаган. Ахир магллар Блэкни оддий жиноятчи деб билишади-ку. Магл атайин ажратилган телефон ракамлари орқали хабар берибди. Вазирлик вакиллари айтилган жойга етиб боргунга қадар, табиийки, Блэк қуённинг расмини чизибди.

- Бу ерлардан у қадар узоқда эмас... - такрорлади Рон, Гаррига пурмаъно қараб.

У ўгирилиб, Малфойнинг дикқат билан қараб турганини кўрди.

- Ха, Малфой, энди терингни шилиб, майиб қўлингга ушлатиб қўяйми?

Бироқ Малфой ғазабдан ёниб турган қўзларини Гарридан узмай, стол устига энгашди.

- Поттер, Блэкни ўзинг тутиб олмоқчимисан дейман, а?

- Топдинг, - писанд қилмади Гарри.

Малфойнинг ингичка лаб оғзи қулоғига етди.

- Агар бу иш менга даҳлдор бўлганида, - деди у пицирлаб, - Аллақачон ҳаракатимни бошлаб юборган, эсли болакайга ўхшаб писиб ўтирасдан, қидиришга тушиб колган бўлар эдим.

- Нималар деб алжираяпсан, Малфой? - дағал қизиқди Рон.

- Хабаринг йўқми, Поттер? - энтикиб кетди Малфой, рангсиз қўзларини қисиб олиб.

- Нимадан хабардор бўлишим керак экан?

Малфой мурдор иршайиб қўйди.

- Жирканч терингни асраб, ишни дементорларга қўйиб берган бўлсанг керак-да, - деди у, -

Агар гап мен ҳақимда борганда, ўч олиш иштиёғида бўлган, уни ўзим қидириб топган бўлар эдим.

- Бу билан нима демоқчисан? - аччиғи чиқди Гаррининг.

Шу пайт Снеггнинг баланд ўкирган овози эшишилди.

- Хўш, бу вактга келиб, агар тўғри иш тутган бўлсангиз, албатта, дамламанинг таркибий қисмларини ишлатиб бўлишингиз керак эди. Кўлланилишидан олдин, ушбу дамлама бир оз дам емоғи даркор. Шунинг учун дамлама паст оловда милтилаб қайнар экан, стол устини йиғиштириб, ҳамма ёқни тартибга келтиринг. Шундан сўнг, Лонгбottom тайёрлаган дамламани синовдан ўтказамиз...

Жоникканча дамлама аралаштириб, терга ботган Невиллни кўрган Краббе билан Гойл очиқдан-очиқ қаҳқаҳлаб юборишиди. Снегг пайқаб қолмаслиги учун аста пицирлаб турган Гермиона Невиллга тегишли йўрик бериб борди. Гарри билан Рон дамламанинг ортиб қолган таркибий қисмларини йиғиштириб, чўмичлар-у, кўлларини ювиб олиш учун хона бурчагида турган чиғаноқ томон боришиди.

- Малфой нимага шама қиляпти экан? - ўйчан сўради Гарри, қўлини аждар тусли илонга ўхшаш жўмракдан чиқаётган муздай сув остига тутиб, - Нега энди мен Блэқдан ўч олишим керак? Ҳозирча у менга хеч кандай ёмонлик килгани йўқ-ку.

- Ғирт аблах-ку у, Гарри. Тўқиб-чатяпти, - аччиқланди Рон, - Бу билан сени бирон-бир аҳмокона иш тутишга ундумокчи...

Дарс якунига етишига оз қолди. Снегг қозон устида энгashiб турган Невиллга яқин борди.

- Хўш, ҳами ҳамма айланасига йиғилсин-чи, - буюрди Снегг қоп-кора қўзларини ярқиратиб, - Лонгбottomning қурбакасига нима бўлишини томоша қилинг. Агар у қайнатиб қуйилтириладиган кичрайтириш дамламасини тўғри тайёрлашга эришган бўлса, унинг қурбакаси итбаликка айланиб қолади. Мабодо нотўғри тайёрлаган бўлса, бунга эса мен зигирдай бўлсин шубҳа қilmайман, унинг қурбакаси захарланиб, тил тортмай ўлади. Гриффиндорчилар кўркиб-писиб, слизеринчилар эса, аксинча, зўр кизикиш-ла ўтказилган тажрибани томоша килди. Снегг Невиллнинг Тревор лакабли қурбакасини чап кўлига олиб, энди яшил тус олган дамламага чой қошиқни ботирди-да, Треворнинг оғзига бир неча томчи томизди.

Хонага ўлик сукунат чўмиб, факат Треворнинг ютинаётгани эшишилди. Хаёл ўтмай «пхх» этган товуш эшишилди-да, Снеггнинг кафтида итбаликка айланиб колган Тревор типирчилай бошлади.

Гриффиндорчилар гулдурос карсак уришиди. Башараси буришиб кетган Снегг коржомасининг киссасидан кичкинагина шиша идиш чикариб, Треворнинг устига аллақандай дори сепди. Фурсат ўтгач Тревор ўз ўлчамини боз касб этди.

- «Гриффиндор» колледжидан беш балл айрилади, - эълон қилди у.

Болаларнинг юзидағи табассум бир зумда барҳам топди.

- Мисс Грэнжер, Лонгбottomга шипшиб туришни ман этган эдим шекилли сизга. Дарс

тамом.

Учовлон ўртоқ зинапоядан вестибюлга кўтарили. Гарри Малфойнинг сўзларини эсдан чикара олмаётган бўлса, Снеггнинг килган ишидан жаҳли чиккан Рон чангитиб сўкиниб келди.

- Дамлама рисоладагидай тайёрлангани учун хам «Гриффиндор»дан беш балл айрилса-я! Нима учун ёлғон гапирмадинг, Гермиона? Невилль ўз хатосини ўзи тузатди десанг, тилинг узилиб тушармиди!

Гермиона жавоб қайтармади. Рон ортга каради.

- Қани у?

Гарри ҳам атрофга караб, Гермионани топа олмади. Улар зинадан кўтарилиб, тушлик килгани Катта Залга кириб кетаётган синдошларини ўтказиб юбориши.

- Ҳозиргина орқамиздан келиб турган эди-ку, - кошини чимириди Рон.

Уларнинг ёнидан Малфой ва унинг икки ёнида одатдагидай, Краббе билан Гойл ўтди.

Малфой Гаррига иршайиб кўйди-да, кўздан ғойиб бўлди.

- Ана у, - деди Гарри Гермионани кўрсатиб.

Зинапоядан кўтарилаётган Гермиона ҳансираф қолди. У бир қўли билан юк халтасини маҳкам кучиб олган, иккинчи қўли билан эса кийими остига ниманидир яшироқда.

- Қандай уddaляяпсан буни, а, Гермиона?

- Нимани? - сўради Гермиона, болаларга қўшилиб.

- Ҳозиргина изимииздан келаётган бўлсанг-у, бирдан зинапоянинг энг охирига бориб қолиб, қайтадан кўтарилиб келсанг!

- Ҳўш? - бир оз хижолат торти Гермиона, - А! Бир нарсамни унутиб қолдирибман, қайтишимга тўғри келди. Вой!...

Гермионанинг юк халтаси чоқидан ёрилиб кетди. Гарри ҳеч ҳам ҳайрон бўлмади. Ахир шўрлик халтанинг ичига кам деганда ўн иккитача бир-биридан катта, оғир китоблар жойланган.

- Нега уларни доим ўзинг билан олиб юрасан, а? - қизиқди Рон.

- Нечта дарсим борлигини биласан-ку, - жавоб берди нафас олишга қийналиб қолган Гермиона, - Ушлаб турмайсан-ми?

Рон кўлига тутқизиб кўйилган китобларнинг номларини ўкиб чиқди.

- Бироқ... мана бу фанлардан дарслар йўқ-ку бугун. Тушликдан сўнг ёвузлик кучидан химоя бўлади холос.

- Ҳа-я, - мужмал жавоб қайтарди Гермиона, китобларни юк халтага қайтадан жойлаб, - Тушликка бирон-бир мазали таом беришса яхши бўлар эди. Очимдан ўлай деб қолдим, - деди-да, Катта Зал томон йўл олди.

- Гермиона биздан ниманидир сир туваётган кўринади. Сенга шундай туюлмаяпти-ми? - сўради Рон Гарридан.

Болалар ёвузлик кучидан химоя дарсига етиб келишганида профессор Люпин ҳали хонага кирмаган экан. Улар астайдил жойлашиб, дарслиқ, пат-қалам ва пергаментларини чиқаришиди-да, тинчгина вайсаб ўтириши. Нихоят ўқитувчи кириб келди. У ўқувчиларга бўшашган кулги ҳадя этиб, ўзининг эскириб титилган портфелини столи устига кўйди.

Профессор Люпин одатдагидек юпун кийинган, лекин поездда кўринган ҳолатига нисбатан анча соғломроқ кўринди. Афтидан мактаб таомлари самара берган шекилли.

- Салом ўқувчилар. Илтимос, стол устига чиқарган нарсаларингни юк халталарингта қайтадан жойлаб қўйсангиз, - гап бошлади у, - Бугун амалий машғулот ўтказамиш.

Сизларга сеҳрли таёқча керак бўлади холос.

Дарсликларни йиғиштирган болалар бир-бирига қизиқиб караб қўйиши. Ёвуз кучлардан химоя фани бўйича ҳали бирор маротаба бўлсин, амалий машғулот ўтказилмаган. Агар ўтган йилги ўқитувчи синфга корнуаль эльфчаларини олиб келиб, озодликка қўйиб юборган унутилмас дарс инобатга олинмаса, албатта.

- Жуда соз, - деди профессор Люпин, ўқувчиларнинг машғулотга шай бўлганини кўриб, - Энди, илтимос, ортимдан юринг.

Хайрон бўлиб, қизиқиб қолган болалар парталардан туриб, профессор Люпиннинг ортидан эргашди. У ўкувчиларни кимсасиз йўлакдан муюлиш ортига етаклади. Йўлда биринчи бўлиб полтергейст Дрюзг дуч келди. У оёғини юкорига кўтариб олганча хавода осилган ҳолатда аллақандай хона эшигидағи қулфнинг калит солинадиган тешигига сақич тиқиши билан овора.

Ўз қилиғига берилиб кетган Дрюзг, токи профессор Люпин икки футга яқин келгунга қадар, хеч нимани сезмади. Профессор Люпинни кўрган полтергейст бармоқлари юкорига кўтарилган оёқларини қайириб олди-да:

- Ақли ноқис Люпин, мияси йўқ Люпин, калтафаҳм Люпин, эси паст Люпин, - дея аҳмоқона қўшигини хиргойи қила бошлади.

Дрюзг кўпол ва идора килиб бўлмайдиган полтергейст бўлгани билан, одатда, ўқитувчиларга нисбатан ҳурмат кўрсатар эди. Бу сафар... Ортда турган ўқитувчилар профессор Люпин бундай ҳақоратларга нисбатан қандай муносабат билдиришига қизиқиб, қараб туришди. Ҳаммани хайрон қолдирган профессор эса ҳамон кулиб қараб турибди.

- Сенинг ўрнингда бўлиб ишлайдиган Филч бадҳазм, аҳмоқона табиатга эга шваҳ бўлиб, бир умр ўқитувчилар ва полтергейст Дрюзгта карши бехад кураш олиб боради. Тўқ қизил пуфак ишириб, масхара қилган полтергейст профессор Люпиннинг гапларига зигирдай бўлсин, эътибор қаратмади.

Профессор Люпин бир хўрсиниб кўйди-да, сехрли таёқчасини чиқарди.

- Кичкинагина бўлса ҳам фойдали афсун, - тушунтириш берди у, елкаси узра ортда турган ўқитувчиларга қараб, - Диққат билан кузатиб туринг.

У таёқчасини елка баробар кўтариб:

- «Ваддивази!», - деди-да, Дрюзг томон ўқтади.

Эшик қулфининг калит солинадиган тешигидаги сақич бўлаги ўқ тезлигидаи учиб чикиб, тўппа-тўғри полтергейст бурнининг чап катагига кириб кетди. Дрюзг хавода айланиб кетиб, тўғри ҳолатга келиб қолди-да, қарғишлар ўқиганча, кўздан нари учиб кетди.

- Қойил, сэр! Бопладингиз! - хитоб қилди Дин Томас.

- Рахмат, Дин, - миннатдорлик билдириди профессор Люпин, таёқчасини яшириб, - Йўлимизни давом эттирамизми?

Йўл давом эттирилди. Эгнига кўплаб ямоқ солинган кийим кийган ўқитувчининг обрўйи ўқитувчиларнинг кўз ўнгига кескин кўтарила бошлади. Профессор Люпин ўқитувчиларни яна бир йўлакдан етаклаб бориб, ўқитувчилар хонасининг қархисига етгач, тўхтади.

- Марҳамат, ичкарига киринглар, - таклиф қилди эшикни очиб, ўзи четга ўтган профессор Люпин.

Деворларига тахта қопланган, эски, айрим кисмлари етишмаган курсиларга тўлиб-тошган ўқитувчилар хонасида деярли хеч ким йўқ. Бу ердаги пастак креслолардан бирида факат бир киши, у ҳам бўлса, профессор Снегг ўтирибди. Профессор хонага кириб келганлар томон ўгирилди. Ўқитувчиларни кўргач, кўзлари ярқираб мурдор кулиб кўйди. Хонага охирги бўлиб кирган профессор Люпин эшикни ёпиб қўймоқчи бўлиб турганида, Снегг унга мурожаат қилди:

- Ёпманг, Люпин. Мен сизнинг вақтихушликларингизда иштирок этмоқчи эмасман.

У ўрнидан туриб, узун коржомасининг этагини хилпиратганча, чикиш эшиги томон йўл олди. Остонага етгач, товонида айланиб, профессор Люпинга юзланди.

- Сизни огоҳлантиришга улгурмаган бўлишлари мумкин, Люпин, - деди у, - Ушбу синфда Невилль Лонгботтом деганлари бор. Унга бирон-бир мураккаб вазифа топширмасликни тавсия этаман. Ҳар қалай, агар унинг ёнида мисс Грэнжер бўлмаса агар.

Қип-қизариб кетган Невилль нафрат тўла кўзлари билан Снегг томон юзланди. Профессор Снегг Невиллни ўз дарсида менсимагани камлик қилганидек, бу ишни бошқа ўқитувчилар

хузурида ҳам давом эттиromoқда.

Профессор Люпин ҳайрон бўлиб, кошини кўтарди.

- Мен эса машғулотнинг илк босқичида айнан Невиллга умид боғламоқдаман, - жавоб берди у, - Бундай топширик уддасидан чиқишига зигирча бўлсин, шубҳа қилмайман. Невиллнинг юзи янада тўқ кизариб кетди. Снегг истеҳзоли кулиб, эшикни каттиқ карсиллатди-да, кўздан гойиб бўлди.

- Хўш, бошладик бўлмаса, - деди профессор Люпин ўқувчиларни хонанинг нариги бурчаги томон чорлаб.

Бу ерда ўқитувчиларнинг алмашлаб кийиладиган коржомалари сақланадиган жавондан бошқа ҳеч нарса йўқ. Профессор Люпин яқин келганида жавон кутилмаганда титраб, деворга урила кетди.

- Кўрқманг, - тинчлантириди профессор Люпин чўчиб кетган болаларни, - Ушбу жавон ичига бoggарт камалган. Аслида у кўркинчли эмас.

Аксарият ўқувчилар орасида эса айнан бoggарт кўркинчли, деб эътироф этилади. Невилль даҳшатга тўлиб-тошган нигохини профессор Люпинга қаратиб қолди. Симус Финниган эса жавон эшигининг титраётган дастасидан кўз узмай турди.

- Бoggартларга кўпроқ қоп-қоронғи, ёпиқ макон ёқади, - маълумот беришга киришди профессор Люпин, - Бундай жойлар жумласига қаршингизда турган мебелга ўхшаш кийим жавони, каравот остидаги бўшлиқ, сандиқ, ошхона чиганоги остидаги жавон каби буюмлар кириши мумкин. Мен ҳатто пол усти соати ичига кириб олган бoggартга ҳам дуч келганман. Мана бу бoggарт эса ушбу жавонга кеча қундузи кириб олган экан. Мен уни камаб кўйиб, учинчи синф ўқувчиларнинг амалий қўникмаларини шакллантириш мақсадида фойдаланиш учун мактаб директоридан изн сўрадим. Биринчи навбатда ўзимизга ўзимиз бир саволга жавоб беришимиз керак: бoggарт ўзи нима?

Табиийки, Гермиона биринчи бўлиб кўл кўтарди.

- Бoggарт бу, ўз қиёфасини алмаштирувчи рух, - деди Гермиона, - У мустакил фикр юритиб, кархисида турган одам кўпроқ нимадан даҳшатга тушадиган бўлса, ўша киёфага кира олади.

- Кўйилган саволга ўзим ҳам бундан-да аниқ жавоб бера олмаган бўлар эдим, - деди профессор Люпин.

Гермиона яшнаб кетди.

- Бинобарин, қоронгиликка кириб олган бoggарт кимнинг ёки ниманинг қиёфасига кириб олишга олдиндан аҳд кила олмайди. У эшик ортида турган киши кўпроқ нимадан ёхуд кимдан даҳшатга тушишини билмайди, биз эса ўз навбатида, жавон ичидаги бoggарт хозир қандай қиёфа касб этганини билмаймиз. Лекин бoggарт халос этилса бас, қайси биримиз нимадан кўрксак, у шу заҳоти ўша киёфани касб этиб олади.

Даҳшатга тушган Невилль қисқа инграб кўйди. Унинг овозига эътибор қаратмасликни афзал билган профессор Люпин гапини давом эттириди.

- Бундай ҳолат сиз билан биз учун ҳали озодликка чиқарилмаган бoggарт олдида катта устунликка эга бўлиш имконияти борлигини англатади. Қандай устунлик экан у, Гарри? Кўйилган саволга кўлинни силтаб, сабрсизликдан оёқ учига туриб олганча, сал кам рақсга тушиб юборгудай ҳолатга келиб қолган Гермионанинг олдида жавоб бериш у қадар осон кечмади. Шундай бўлса-да, Гаррининг акли етди.

- М-м-м... жавон рўпарасида кўпчилик турар эканмиз, у қандай қиёфа касб этиш борасида бирор-бир тўхтамга келишга қийналади, шундайми?

- Тўппа-тўғри, - деди профессор Люпин, - Бoggартга кўпчилик бўлиб рўбару келган маъқул, албатта. Шунда у саросимага тушиб қолиб, бошсиз мурдага-ми ёки этхўр шиллиқкуртга-ми, нимага айланиб қолишни билмай, боши қотади. Айнан мана шундай ҳолатга тушиб қолиб, хатога йўл кўйган бoggартни кўришга мұяссар бўлганман. Бир вактнинг ўзида икки кишини кўрқитишига уринган ўша бoggарт яримта шиллиқкуртга айланиб қолган эди. Бoggартни чўчитадиган афсун жуда содда бўлса-да, кишидан ўз фикр-хаёлига зўр беришни талаб этади. Бoggартни чиндан ҳам бир ёқлик қиласидиган нарса, хоҳ

ишонинг, хоҳ ишонманг – кулгидир. Шундай экан, уни ўзингиз учун кулгили нарсага айланиб қолишга мажбур қилишингиз даркор. Келинглар, дастлаб сехрли таёқчасиз машқ қилиб қўрамиз. Илтимос, ҳозир мен айтадиган сўзни такрорланг... ридикулус!

- Ридикулус! - баралла кичкирди ўкувчилар.

- Яхши, - маъкуллади профессор Люпин, - Жуда яхши. Фақат бу биз бажаришимиз керак бўлган амалнинг энг содда қисмидир. Ушбу сўзни талафуз этишнинг ўзи кифоя бўлмайди. Айнан шу фурсатда, Невилль, сенга навбат етди.

Жавон боз титраб кетди. Лекин худди боши чопиладиган тўнкага яқин борган кишидай олдинга икки қадам одимлаган Невиллнинг қалтирашига нисбатан жавоннинг титраши деярли сезилмади.

- Шундай қилиб, Невилль, фикрингча, бу ёруғ оламда сен кўпроқ нимадан қўрқасан? - сўради профессор Люпин.

Невилль лабини кимиirlатди-ю, овоз чикармади.

- Мени кечирасан-у, Невилль, гапингни эшитмадим, - деди профессор Люпин қувноқ оҳангда.

Невилль атрофга қандайдир ёввойи нигоҳ-ла қараб чиқди-да, базўр эшиттириб:

- Профессор Снегдан, - деб пичирлади.

Самимий кулги қўтарилди. Ҳатто Невиллнинг ўзи ҳам, уялиб узр сўрагандай кулиб қўйди. Профессор Люпин эса аксинча, ўйга толди.

- Профессор Снегдан дегин... хммм... Невилль, билишимча сен бувинг билан бирга яшайсан, шундайми?

- М-м-м... Ҳа, - асабий холатда жавоб қайтарди Невилль, - Бироқ... Боггарт бувимга айланиб колиб, унинг устидан кулишларини истамаган бўлар эдим.

- Йўқ, йўқ, Невилль, сен мени нотўғри тушундинг чамаси, - кулиб қўйди профессор Люпин, - Бувинг кўпроқ қандай кийим кийиб юришини айтиб бера оласанми?

Невилль бундай саволни мутлақо кутмаган бўлса-да, жавоб берди:

- Хўш... у ўзининг қарчигай тулуми маҳкамланган баланд шляпасини ҳеч қўймайди. Узун, одатда, яшил кўйлак кийиб... баъзан бўйнига тулки мўйнасидан тайёрланган шарф ташлаб юради.

- Аёллар сумкачасини ҳам олиб юрса керак, - эслатиб қўйди профессор Люпин.

- Ҳа, каттагина, кизил рангли, - тасдиклади Невилль.

- Жуда соз, - маъкуллади профессор Люпин, - Невилль, қани айт-чи, санаб ўтган кийимларни кўз олдинга келтира оласанми? Уларни фаразий нигоҳ-ла кўра оласанми?

- Ҳа, - қатъиятсиз жавоб берди Невилль, гап қаёққа бориб тақалишини тушунмай.

- Жавондан чиқкан ҳамоно сени кўрган boggart шу захоти профессор Снег қиёфасини касб этади, - тушунтира кетди профессор Люпин, - Шунда сен сехрли таёқчангни мана бундай қилиб қўтариб олишинг керак-да, ридикулус, деб қичкиришинг ва жамики фикр-хаёлингни бувингнинг кийимига жамлаб олишинг керак бўлади. Агар иш биз кўзлаган тарзда кечса, Невилль, кўз ўнгимизда бошига тулум қадалган шляпа, эгнига яшил кўйлак кийган, қўлига эса қизил сумка ушлаб олган профессор Боггарт-Снег пайдо бўлади.

Болалар хандон ташлаб кулиб юборишиди. Жавон янада кучли титраб кетди.

- Агар Невиллнинг иши юришса, boggart ўз эътиборини навбат билан бошқаларга каратади, - огохлантириди профессор, - Ҳаммангиз кўпроқ нимадан ёки кимдан қўрқишингизни эслаб, boggartни имкон қадар кулгили киёфа касб этишга мажбур қилишга шай туришингизни истардим.

Ўқитувчилар хонасига сукунат чўмди. Гарри кўпроқ нимадан қўрқиши ҳақида ўйланиб қолди.

Унинг хаёлига келган биринчи ўй Вольдеморт, яъни ўзининг илгариги қудратини қайтадан кўлга киритиб олишга муваффақ бўлган Ёвуз Лорд бўлди. Аммо у эндиғина Вольдеморт-боггарт ҳамласига қарши ҳамла режаси ҳақида пухта мулоҳаза юрита бошлаган эди ҳамки, кўз олдида бошқа бир даҳшатли киёфа гавдаланди...

Қора жубба остида ялтираб кўринган жирканч қўл... кўзга кўринмас оғиздан кучаниб,

ғичирлаб чиқарылган узоқ нафас... ва кишини, худди чўкиб кетадиган даражада қамраб оладиган шиддатли аёз...

Гарри ўзи тасаввурдан ўзи чўчиб кетиб, буни бирор сизган-сезмаганини билиш учун атрофга қаради. Аксарият болалар кўзларини юмиб олган. Рон эса:

- Оёқларини суғуриб олиш керак, суғуриб олиш керак, - деб ғудуллашини қўймай турибди. Роннинг тасаввурни ҳақида Гарри шубҳалангани ҳам йўқ. Ўртоғи бу дунёда кўпроқ ўргимчаклардан қўрқади.

- Ҳамма тайёрми? - сўради профессор Люпин.

Гаррининг юрагини қўрқув қамраб олди. У ҳали тайёр эмас. Дементорни қандай килиб қўрқинчли бўлмаган қиёфа касб этишга мажбур қилиш мумкин? Ўйлаб қўриш учун кўшимча вақт сўрашни истамади. Колган болалар эса бош иргиб, енгларини шимаришга киришиб кетишиди.

- Жанг майдонини бир оз кенгайтириш учун Невилль, биз нарироқ чекинамиз, яхшими? Навбатдаги ўкувчини майдонга ўзим чакираман... Қани болалар, Невиллга ҳеч нарса ҳалал бермаслиги учун орқароқ турайлик-чи...

Ҳамма орқага чекиниб, хона деворлари ёнига бориб олгач, жавон қаршисида Невиллнинг ёлғиз ўзи қолди. Шўрликнинг ранги докадай оқариб кетган, дағ-дағ қалтирайди. Шундай бўлса-да, енгини шимарив, таёқчасини қўллашга шай ҳолатда тутиб олди.

- Учгача санайман, Невилль, - деди профессор Люпин ўзининг сехрли таёқчасини жавон эшигининг дастасига ўқтаб, - Бир, икки, уч! Бошладик!

Профессор Люпиннинг сехрли таёқчасидан учқун оқими отилиб чиқиб, эшик дастасига бориб урилди. Жавондан баджаҳл, илмоқ бурунли профессор Снегг чиқиб келди-да, ёниб турган нигоҳини Невиллга қаратди.

Қўрқиб кетган бола орқага чекиниб, овоз чиқармай алланима пиҷирлаганча, боши узра сехрли таёқчасини маънисиз кўтариб олди. Коржомасининг қатларини титкилаб келаётган Снегг эса Невилль томон одимлайверди.

- Р-р-ридикулус! - пиҷирлади ниҳоят Невилль.

Қамчининг қарсиллашига ўхаш товуш янгради. Бирдан эгнига аёлларнинг тўр билан пардоз берилган узун кўйлаги, бошига эса куя еган тулум қадалган баланд шляпасини кийган Снегг қоқилиб кетиб, кўлидаги аёллар сумкаси билан таҳдид кила бошлади.

Хонанинг шифти кўтарилиб кетгудай кулги янгради. Саросимага тушган бoggарт турган жойида котиб қолди, профессор Люпин эса:

- Парватти! Олға! - деб бақирди.

Парватти юзининг қатъий қиёфаси ила майдонга чиқди. Снегг қизалоққа юзланди. Боз қамчининг қарсиллагани эшитилди. Энди Снегг ўрнига бинтга ўралган, танаси қонга беланган, кўэзиз юзи билан Парваттига қараб турган жасад пайдо бўлди-да, оёгини базур судраб, гипсланган кўлини кўтарганча қизалоққа ҳамла қилишга киришди...

- Ридикулус! - қичкирди Парватти.

Оёғидаги латталарчувалган жасад кокилиб кетиб, ерга юз тубан қулагач, боши узилиб, нари думалаб кетди.

- Симус! - қичкирди профессор Люпин.

Симус Парваттининг олдига сакраб чиқди.

Жасад ўрнига яшилсимон бош суюгидан ўсиб чиқкан қоп-кора соchlари ерда судралганча, нариги дунёдан вакил бўлиб келган аёл кўринди. Аёл оғзини катта очгац, хонани нариги дунёдаги одамларнинг узоқ афғонлари қамраб олди. Бундай оху-зорларни эшишган Гаррининг тепа сочи тикка бўлиб кетди...

- Ридикулус! - қичкирди Симус.

Ох тортганча томогини ушлаб олган вакил аёлнинг уни ўчиб қолди.

Қарс! Нариги дунё вакили ўз думини ўзи кувиб юрган каламушга, яна қарс, вишиллаб тўлғанаётган шакилдоқ илонга, боз қарс, қонга беланган кўз сокқасига айланиб қолди.

- Бoggарт чалкашиб кетиб, мушкул ахволга тушиб қолди, - қичкирди Люпин, - Биз мақсадга яқин келдик! Дин!

Дин олға ташланди.

Қарс! Күз соққаси чопиб ташланган құлга айланиб, полни урганча, денгиз қисқичбақаси сингари хонада югурға бошлади.

- Ридикулус! - қичкирди Дин.

Нимадир ғарчиллагач, судралиб юрган құл сичқон тутадиган қопқонға тушиб қолди.

- Жуда соз! Рон, сени галинг!

Рон майдонға сакраб чиқди.

Қарс!

Күпчилик чийиллаб юборди. Бүйі олти фут келадиган, альзойи-баданини тук қоплаган баҳайбат үргимчак юқори жағларини шараклатғанча Ронға яқиналаша бошлади. Гарриға дастлаб күркіб кетған Рон серрайиб колғандай күринди, бирок...

- Ридикулус! - ўқириб юборди Рон.

Үргимчакнинг оёклари узилиб кетиб, танағы шар каби думалаб кетди. Чийиллаб юборған Лаванда Браун четта қочди. Шар түғри Гаррининг оғи остига юмалаб келди. У таёқчасини күтариб, жаңға хозирланди, аммо...

- Бу ёққа! - кутилмаганда чақириб қолди уни профессор Люпин, шошилинч равища олдинга чикиб.

Қарс!

Ногирон үргимчак күздан ғойиб бўлди. Ҳамма бир неча сония давомида бoggартни кидириб атрофға қаради. Шундан сўнг, ўқитувчининг рўпарасида ҳавода муаллақ осилиб қолған кумуш тусли оқ шар күринди. Ўқитувчи эринчоқ овоз билан:

- Ридикулус! - деб кўйди.

Қарс!

Бoggарт суварак қиёфасига кириб, Люпиннинг оғи остига тушди.

- Қани, Невилль, бир ёқли қил уни! - хитоб қилиб юборди Люпин.

Қарс! Яна Снегг пайдо бўлди. Бу сафар Невилль Снегг томон ниҳоятда қатъий қадам ташлади.

- Ридикулус! - бўкириб юборди у.

Аёллар кўйлагини кийған Снегг болаларнинг күз ўнгида атиғи бир сониягина гавдаланди.

Негаки Невилль таҳқирли оҳангда кулиб юборғани учун у портлаб, минглаб тутун булатчаларига парчаланиб кетди. Хаёл ўтмай, улар ҳам ҳавода тарқалиб, күздан ғойиб бўлди.

- Беназир иш бўлди! - қичкирди профессор Люпин, ўқувчиларнинг қарсаклари остида, - Баракалла, Невилль! Ҳаммага оғарин!... Хўш, қани ўйлаб кўрай-чи... Демак, бoggартни енгтан ҳар бир ўқувчи учун «Гриффиндор»га беш баллдан, Невиллга ўн балл, чунки у бoggартни икки маротаба енгди... ва Гарри билан Гермиона учун ҳам беш баллдан кўшилади.

- Мен ҳеч нарса килмадим-ку, - деди Гарри.

- Иккалангиз дарс бошида мен берган саволларга тўғри жавоб бердингиз, - деди Люпин бепарво оҳангда, - Жуда яхши, ҳаммага яна бир бор оғарин, машгулот жуда яхши ўтди. Хўш, энди уйга вазифа. Илтимос, дарслекнинг бoggартлар тўғрисидаги бобини ўқиб чикиб, душанба кунигача қисқача конспект ёзинг. Шу билан дарс тамом.

Қўтаринки рух ила ғовур-ғувур қилған ўқувчилар ўқитувчилар хонасини тарк этди. Бирок Гарри умумий кувончга шерик бўла олмади. Профессор Люпин Гаррининг бoggарт билан тўқнаш келишига атайин тўсқинлик қилди чоғи. Нима учун? Гаррининг поездда хушидан кетганини кўргани ва шу бос ҳам бoggартнинг ҳамласига бардош бера олмайди, деган хаёлга ғарғани учунми? Гарри хушини боз йўқотиб кўяди, деб ўйлади-ми?

Бирок хайриятки ҳеч ким ҳеч нарсани сезмади.

- Нариги дунёдан вакил бўлиб келған аёлни қандай қилиб бир ёқли қилганимни кўрдингиз-ми? - қичкирди Симус.

- Мен эса кўлни? - ўртоғининг гапини бўлди Дин, ўз тирсагини ўша қўлга ўхшатиб силтаб.

- Аnavи шляпани кийиб олган Снеггни-чи!

- Мен яратган жасадни айтмайсиз-ми!
- Қизиқ, нега энди профессор Люпин биллур шардан күркәр экан? - ўйчан сўради Лаванда.
- Мактабда таҳсил кўраётган давримиздан бўён ёвузлик кучидан химоя фанидан ўтган энг зўр дарс бўлди, а? - хитоб килди Рон, нарсаларини олиб кетишлари учун синф хонаси томон йўл олишар экан.
- У энг яхши ўқитувчи экан, десак янада аникрок бўлади, - маъқуллади Гермиона, - Менга боғгарт билан тўкнаш келиш имкони берилмаганига ачинаман холос...
- Сенга нима бўлиб кўринар эди у? - кулди Рон, - Ижроси учун ўн бал ўрнига тўккиз балл кўйилган уй вазифаси бўлиб-ми?

VIII БОБ.

СЕМИЗ ХОЛАНИНГ САРОСИМАСИ

Тез орада ёвузлик кучидан химоя фанидан ўтадиган машғулотлар аксарият ўкувчилар учун энг қизиқарли дарслардан бирига айланиб қолди. Факат Драко Малfoy ва унинг атрофидаги слизеренчиларгина профессор Люпин ҳакида салбий фикр билдириб юрди.

- Эгнига кийиб олган увадани қара! - баланд пичирлади Малfoy ёнгинасидан ўтиб кетган профессор Люпин ортидан, - Худди хурриятга эришган собиқ уй эльфига ўхшаб кийиниб юради-я!

Профессорнинг ямок солинган, эски кийими билан бошқа ҳеч кимнинг иши йўқ. Энг асосийси, унинг дарслари доимо қизиқарли ўтишидир. Бир пайтлар кон тўкилган жойлар, хусусан қасрларнинг ер ости йўллари, ўтган замонларда муҳорабалар бўлиб ўтган жойларнинг ўнкир-чўнкир жойларида изғиб юрганча, йўлда адашиб қолган одамларни кўркитиб юрадиган гоблинсимон жирканч кизилкалпоклар боғгартлардан кейин ўзлаштирилган махлуклар бўлди. Шундан сўнг тасодифан сув ҳавзасига кириб қолган одамни бўғиб ўлдириш пайида бўладиган каппаларни ўрганишга ўтилди. Танасини тангача коплаган, оёқ-кўлларининг бармоклари пардали, сувда яшайдиган ушбу кабих махлуклар нимаси биландир мартышкаларга ўхшаб кетади (*Мартишка– макакалар (итсимон маймунлар) жиснига мансуб, узун думли кичик маймун*).

Қолган дарслар ҳам ёвузлик кучидан химоя фани дарслариdek қизиқарли ўтмаганига Гарри ачинади. Энг ёмони сехрли дамламалар тайёрлаш фани дарслари, аникрок айтиладиган бўлса, Снеггнинг ўз тасарруфидаги коллежга мансуб бўлмаган бошқа ўкувчиларга бўлган муносабати. Сўнгги вактда Снегг аёвсиз интиком олиш кайфиятида юрибди. Бунинг сабаби тушунарли, албатта. Боггарт Снегг қиёфасини касб этгани-ю, Невилль уни бувисининг кийимига кийдириб кўйгани ҳакидаги гап-сўзлар мактаб бўйлаб, худди ўрмонга тушган ёнғин тезлиги каби ниҳоятда тез тарқалди. Афтидан бундай шовшув Снегг учун қизик туюлмаган кўринади. Қачон ва қаерда бўлмасин профессор Люпиннинг номи тилга олиниши билан сехрли дамламалар тайёрлаш фани профессорининг кўзлари таҳдидли яркираб кетади. Аламзада Снегг Невиллни одатдагидан ҳам баттар хафа қила бошлади.

Профессор Треланининг ноаник қиёфалар-у, тушунарсиз тимсолларни мاشаққат-ла узок вакт англаб етишга тўғри келадиган, ҳавоси дим хонасида ўтадиган дарсга Гарри ҳар гал истар-истамас боради. Бунинг устига у, ўша башоратгўй аёлнинг йирик кўзлари Гаррига тушиши ҳамоно кўзи ёшга тўлиб бораётганини сезмасликка мажбур бўлиб ўтиради.

Синфдошларининг аксарияти профессор Треланини ниҳоятда ортиқ даражада хурмат қилиб, азиз билишса-да, ушбу ўқитувчи нимаси биландир Гаррига ёқмайди. Парватти Патил билан Лаванда Браун эса тушлик вақтидаги танаффус давомида ўз минорасидан деярли тушмай ўтирадиган профессордан хабар олиб қайтишни одат килишибди. Иккала қиз ҳар сафар профессор Треланининг ҳузуридан қайтар экан, Гаррининг ғазабини кўзғатган тарзда, гўё фалакнинг амри-иродаси ила аллақандай сирли билимлардан вokiф бўлиб колишган қиёфа касб этади. Бу ҳам камлик килгандек, иккала қиз Гарри билан худди у ўлим тўшагида ётгандек паст овозда гаплашиш қилигини чиқариб олишган. Сехрли хайвонларни парвариш килиш фани бўйича ҳодисаларга бой тарзда ўтказилган

илк дарсдан сўнгги машғулотлар, ростини айтадиган бўлса, ҳеч кимга ёқмай қолди. Негаки, кейинги дарслар кишини зик киладиган даражада бир зайлда ўтмоқда. Хагрид ўзининг ўқитувчилик қобилиятига бўлган ишончини батамом йўқотиб қўйган кўринади. Энди болалар жамики маҳлукот ичра энг зерикарли маҳлуклар бўлмиш флоббер чувалчангларини парвариш килишнинг ўзига хос жиҳатларини дарс кетидан дарс давомида ўзлаштириб келишмоқда.

Кунлардан бир кун, суттикан ўсимлигининг тўғралган баргларини ушбу чувалчангларнинг силлиқ бўғзига бутун бир соат давомида тикиб ўтирган Рон охири дод деб юборди:

- Менга айтинглар-чи, флоббер чувалчангини боқиши қайси ахмоқнинг хаёлига келиши мумкин, а?

Хайриятки, октябрь ойининг биринчи пайшанба куни Гаррининг хузур-халоватини таъминлаб, машғулотларда ўтадиган зерикарли ҳаёт ўрнини қопладиган ҳодиса рўй берди. Гап шундаки, квидиш мавсуми якинлашмоқда. Шу боис жамоа сардори Оливер Древ «Гриффиндор» жамоаси аъзоларини тўплаб янги мавсумда ўтказиладиган ўйинлар тактикасини муҳокама қилишга бағишлиланган йиғилиш ўтказди.

Маълумки, квидиш жамоасининг таркиби етти кишидан, хусусан:

зиммасига ўлчами шайбадек келадиган Квафлни ракиб ҳалкаларига киритиш вазифаси юклangan уч нафар Овчидан (ушбу ҳалкалар ўйин майдонининг қарама-қарши томонида, баландлиги эллик фут келадиган ходалар учига ўрнатилган);

иккита кора рангли Тажовузкор деб номланадиган тўпнинг ҳамлаларини қайтариб, ракиб жамоаси ўйинчилари томон йўллаш учун етарлича залварли клюшкалар билан

куролланган икки нафар Uriб қайтарувчидан;

ҳалкаларни химоя киладиган Кўрикчидан;

зиммасига ўлчами ёнғоқдек келиб, Тилла чаққон деб номланадиган миттигина коптокчани тутиб олишдек ниҳоятда кийин вазифа юклangan Сайёддан иборат бўлади.

Энг масъулиятли вазифа Сайёд зиммасидаги вазифадир. Тилла чакконнинг Сайёд томонидан тутиб олиниши жамоага кўшимча бир юз эллик очко келтириб, ўйин ниҳоясига етганини англаади.

Ўн етти ёшга тўлган, жуссаси бакувват Оливер Древ «Хогварц»нинг еттинчи, яъни битирув синфида таҳсил кўради. Квидиш майдони ёнида жойлашган, устидаги ғира-шира қоронгилик тез қалинлашиб бораётган муздай уствошонада тасарруфидаги жамоа аъзоларига мурожаат қилаётган Древнинг овозида умидсизлик оҳанги сезилди.

- Мактаб кубогини кўлга киритиш учун ушбу ўйин мавсуми бизнинг; аникроқ айтиладиган бўлса, менинг сўнгги имкониятим саналади, - гап бошлади у, жамоа олдида орқа-олдинга юриб, - Бу йил мактабни тамомлар эканман, мен учун бошқа имкон бўлмайди. Мана етти йилдир-ки, «Гриффиндор» кубокни кўлга кирита олмаяпти... дам омад чопмайди... дам жароҳатлар... бултур эса турнирни бекор қилишди...

Ўпкаси тўлиб кетган Древ ютиниб қўйди.

- Ахир мактаб жамоалари орасида айнан бизнинг жамоамиз энг зўр жамоа эканлигини ўзимиздан ташқари қолганлар ҳам яхши билади-ку!

Оливер бир қўлининг кафтига бошқа қўли билан мушт уриб, талаффуз этган ҳар бир сўзини муҳраб борди.

- Уч нафар тенги йўқ Овчиларимиз бор.

У Алисия Спиннет, Ангелина Жонсон ва Кэтти Бэллни кўрсатиб ўтди.

- Икки нафар енгилмас Uriб қайтарувчиларимиз бор, - деди у, эгизакларни иккала қўли билан кўрсатиб.

- Оливер! Шўхтакалик қилма, биз қизариб кетяпмиз, - баралла чийиллашди Фред билан Жорж, ўзларини уялиб кетган қўйга солиб.

- Бундан ташқари, бизда ҳали бирор маротаба бўлсин, панд бермаган, ҳатто ўз вақтида ўйинни атиги беш дақиқа ичида тугаллаган Сайёдимиз бор! - ўкириб юборди Древ, қаҳр тўла тасанно ила Гаррига қараб, - Ха, айтгандай, ўзим ҳам бор, - кўшимча қилди у, худди хозиргина ўзининг эсига ўзи тушиб қолгандай.

- Оливер ҳам ўйинчи.
 - Тенги йўқ зўр Кўриқчи! - дейиши эгизаклар бирин-кетин.
 - Шуни биламизки, - давом этди Древ нутқининг маромини базур тиклаб, - Сўнги икки йил давомида квидиш кубогида коллежимиз номи битилган бўлиши керак эди. Гарри жамоамизга келиб қўшилганидан бўён ўша кубок чўнтағимизда эканлигига комил ишонч билдирган эдим. Минг афсуски, зормондага эриша олмадик. Ўз исмларимизни кубоқда ўйиб ёзилганини кўришни истар эканмиз, бу йил бизга сўнгги имкон берилади...
 - Древ охирги сўзларини шундай фамгин оҳангда айтдики, ҳатто дидаси қаттиқ эгизакларнинг ҳам унга раҳми келди.
 - Древ, ташвиш тортма, бу йил ғалаба қозониб, кубокка эришамиз, - ишонтириди Фред.
 - Эришамиз, Оливер! - тасдиқлади Ангелина.
 - Албатта, - ваъда берди Гарри.
- Қатъиятга тўлиб-тошган жамоа ҳафтада уч маротаба машқ қилишга киришиб кетди. Об-ҳаво тобора ёмонлашиб, кунлар қисқариб борса-да, лой ва ёмғирнинг хеч қандай миқдори ёки шамолнинг хеч қандай кучи Гаррининг кўз олдида кундан-кун намоён бўлиб бораётган: кумушдан тайёрланган каттагина квидиш кубоги «Гриффиндор» жамоасига топширилаётган саҳнани хиралаштира олмади.
- Навбатдаги машқдан аъзойи-бадани музлаб, ўларча чарчаган бўлса-да, машқ натижасидан қаноатланган ҳолатда қайтган Гарри «Гриффиндор»нинг умумий меҳмонхонасига кириб ҳалойикнинг ҳаяжонли сухбат қуриб ўтирганини кўрди.
- Тинчликми? - сўради у, Рон билан Гермионадан.
 - Икковлон камин якинидаги энг яхши креслолардан иккитасини эгаллаб, астрономия бўйича уйга берилган ситоралар харитасини тузиш вазифасини охирига етказиб ўтирибди.
 - Келаси якшанба куни Хогсмёдга биринчи сафар уюштирилар экан, - деди Рон эскириб кетган эълонлар тахтасида пайдо бўлиб қолган пергаментга имо қилиб.

Хогсмёдга сафар. Октябрнинг сўнгги якшанбаси. Хэллоуин куни.

- Жуда соз, - хитоб қилди туйнук орқали Гаррининг орқасидан кириб келган Фред, - Зонконинг дўконига боришим керак. Сассик ўқчаларим деярли тугаб қолди.
 - Гарри ўзини Роннинг ёнидаги курсига ташлади. Унинг аъло кайфияти бармоклар орасидан сизиб кетаётган сувдай барҳам топа бошлади. Буни фаҳмлаган Гермиона дўстини овунтиришга уринди.
 - Гарри, ишончим комилки, тез орада сен ҳам Хогсмёдга чиқишинг мумкин бўлади, - деди у, - Блэкни кўп ўтмай қўлга олишади! Уни бир бор бўлса ҳам, ҳар қалай кўришиб-ку, ахир.
 - Блэк аҳмок эмас, Хогсмёдда бирор-бир ножӯя иш килмайди, - баёнот қилди Рон, - Хогсмёд сафарига чиқишига Макгонагаллдан ижозат сўраб кўр. Келаси имконият шу билан қачон бўлади-ю!...
 - Рон! - гапни кесди Гермиона, - Гаррига мактаб ҳудудини тарк этиш мумкин эмас...
 - Учинчи синф ўқувчилари орасида мактабда қолган ёлғиз ўқувчи бўлиб ўтирамайди-ку, ахир, - кўл силтади Рон, - Гарри, кўп ўйланмай Макгонагаллдан ижозат сўра...
 - Ҳа, мен айнан шундай қиласман, - аҳд қилди Гарри.
- Гермиона эътиroz билдириш учун эндиғина оғиз жуфтлаган эди ҳам-ки, унинг тиззасига оғзидан ўргимчакнинг ўлиги осилиб турган Маймоқоёқ сакраб чиқди.
- Тумшуғимизнинг тагига келтириб ейиши шартмикан шуни? - деди Рон, башарасини буриштириб.
 - Ақлли, қўрқмас Маймоқоёқ, - эркалади мушугини Гермиона, - Уни ўппа-ўзинг, хеч қўрқмасдан тутиб олдингми?
- Маймоқоёқ сариқ кўзлари билан Ронга таҳқиромуз тикилганча ўргимчакни шошилмай чайнашга киришибди.
- Энг асосийси, ҳозир қаерда ўтирган бўлса, ўша ерда тутиб ўтир уни, Гермиона. Сендан бошқа хеч нарса сўрамайман. Қасмоқ менинг юқ халтам ичиди ухляяпти, - деди жахли

чиккан Рон, ситоралар харитасига кайтиб.

Гарри эснаб олди. У ётиб ухлагиси келди-ю, лекин ситоралар харитасини хали тузгани йўқ. У юк халтасини олиб келиб, ичидан пергамент, сиёҳ ва пат калам чикарди-да, ишга киришди.

- Агар истасанг, мен тузган харитани кўчириб олишинг мумкин, - таклиф қилди Рон. У харитага акс эттирган сўнгги юлдузни жимжимадор килиб безаб кўйгач, Гаррининг олдига сурди.

Уйга берилган вазифани мустакил ишламай, бирордан кўчириб олишни ҳеч качон маъқулламаган Гермиона лабини қимтиб олди-ю, индамади. Ҳалигача кўзини Рондан узмай ўтирган Маймокоёқ бир пас думини ликиллатиб ўтириди-да, кутилмаганда бир сакраб, тўртала оёғи билан Роннинг юк халтасига маҳкам ёпишиб олди.

- ҲОЙ! - ўкириб юборди Рон, юк халтасини Маймокоёқдан ажратиб олишга киришиб, - ЙЎҚОЛ БУ ЕРДАН, АҲМОҚ ҲАЙВОН!

Рон юк халтасини тортар, Маймокоёқ эса кўйиб юбормас, аксинча вишиллаб, тирноклари билан такрор ва такрор зарбалар берар эди.

- Рон, урма уни! - чинқириб юборди Гермиона.

Мушук билан Рон ўртасидаги олишув меҳмонхонадаги одамларнинг дикқат-эътиборини ўзига жалб этди. Рон Маймокоёқ тирмашиб олган юк халтани бор кучи билан силтади.

Оқибатда Қасмоқ халта ичидан учиб чиқди...

- МУШУКНИ УШЛАНГ! - бўкирди Рон.

Маймокоёқ юк халтанинг узилган парчаларини кўйиб, стол устига сакради-да, Қасмоқ изидан қувиб кетди.

Жорж ўзини мушук устига ташлади-ю, ҳаракати бекор кетди. Жон саклаб колишга уринаётган Қасмоқ йигирмата оёқ жуфти орасидан зингиллаганча югуриб, эски жавон остига кириб кетди. Маймокоёқ кескин тўхтаб, букиб олган оёклари билан жавон остини титкилашга киришди.

Иккала ҳайвон олдига Рон билан Гермиона етиб келди. Қизалоқ мушукни корнидан кўтариб, нари кетди. Рон эса ерга юз тубан ётиб, жавон остидаги Қасмоқни думидан тортиб чикарди.

- Мана буни кўриб кўй! - нафрат-ла бақирди у, каламушни қизнинг бурни остида силтаб, - Анави маҳлуқдан қўркиб яшаганидан териси суюига ёпишиб қолди! Мушугингни ундан нари тут, тушундинг-ми?!

- Маймокоёқ қилаётган қиласиши ёмон эканлигини идрок эта олмайди, Рон! - титроқ овоз билан жавоб қайтарди Гермиона, - Мушуклар табиатан шундай яралган. Улар доим сичқон ва каламушларни овлаб юришади!

- Мушугинг ҳамма нарсани тушунади! - деди Рон, тўлганаётган каламушни кўкрак чўнтағига киритишга уриниб, - Қасмоқ юк халтам ичидан ухляяпти, деган гапимнинг маъносини у жуда яхши идрок этди!

- Бўлмаган гап! - аччиқланди Гермиона, - Маймокоёқ каламушинг ўша ерда эканлигини сезган холос, Рон, сен қандай хаёлларга...

- Мушугинг каламушимга қарши чиқсан! - баёнот қилди Рон, атрофда тўпланган болаларнинг кулишларига эътибор қаратмай, - Қасмоқ бу ерда биринчи бўлиб пайдо бўлган. Бунинг устига у касал!

Газаби қайнаган Рон шаҳдам юриб юкорига, ётоқхонага кириб кетди.

Эртасига Рон куни бўйи Гермионадан аразлаб юрди. Гербология дарсида, учовлон йирик лўппи ловияни биргалиқда овлар экан, Рон Гермионага гапирган бўлса бир-икки сўз айтгандир.

- Қасмоқнинг ахволи яхшими? - тортиниб сўради Гермиона, қалин пушти қовзокни арчиб, ялтироқ донларни қовғага тўка бошлишгач.

- Каравотим остида яшириниб, дағ-дағ қалтираяпти, - жаҳл ила жавоб берди Рон, ловияни қовға ташқарисига тўкиб.

Ловия доналари иссиқхона бўйлаб юмалаб кетди.

- Эҳтиётлик билан ишланг, Уэсли, эҳтиётлик билан, - бақириб берди профессор Сарсабил хоним.

Ерга юмалаб тушган ловия доналари болаларнинг кўз ўнгида тез униб чикиб, кўкара бошлади.

Навбатдаги дарс бир нарсанни бошқа нарсага айлантириш фанидан бўлади. Профессор Макгонагаллдан эл қатори Хогсмёд сафарига бориш учун изн сўрашга қатъий аҳд килган Гарри синф хонаси олдидағи сафда турад экан, ўз илтимосини қандай асослаш ҳакида ўйланиб қолди. Бироқ унинг хаёлини саф бошида бўлаётган ғала-ғовур чалғитди.

Парватти кўз ёш тўкаётган Лаванда Браунни кучиб олиб, Симус Финниган билан Дин Томасга ниманидир тушунтириди. Болалар ҳам, ўз навбатида, жиддий қиёфа касб этишди. Нима бўлганини билиш учун Гарри, Рон ва Гермиона Лаванданинг ёнига келишди.

- Сенга нима килди, Лаванда? - хавотирланиб сўради Гермиона.

- Эрталаб уйидагиларидан хат олди, - пичирлади Парватти, - Унинг қуёни Бинкини тулки еб кетибди.

- Вой, - дили сиёҳ бўлди Гермионанинг, - Менинг ҳамдардлигимни қабул кил, Лаванда.

- Мен буни олдиндан кўра билишим керак эди! - деди Лаванда фожиали оҳангда, - Бугун қандай сана эканлигини биласанми?

- М-м-м...

- Ўн олтинчи октябрь! «Сен кўркиб кутаётган ҳодиса ўн олтинчи октябрь, жума куни юз беради», деганини эслайсан-ми? У ҳақ экан! У ҳақ гапирган экан!

Бу вақтга келиб Лавандани бутун синф куршаб олди. Юзи жиддий қиёфа касб этган Симус бош чайкаб турди. Гермиона бир оз иккиланиб турди-да, сўрашга аҳд килди:

- Сен Бинкини тулки еб кетишини кўркиб кутаётганмидинг?

- Тулки сабабчи бўлмаса ҳам, лекин унинг ўлиб қолишини кўркиб кутган эдим, - жавоб берди Лаванда кўз ёшларига тўлган нигохини Гермионага кўтариб.

- О, - деди Гермиона.

У бир оз сукут саклаб турди-да, боз савол берди:

- Бинки кари қуён эдими?

- Й-йўқ, - хўнграб юборди Лаванда, - У ҳали жуда ёш қуёнча эди!

Парватти уни янада маҳкамроқ кучиб олди.

- Ундей бўлса, нима учун ўлиб қолишидан кўркиб юрдинг? - тинчимади Гермиона.

Парватти унга еб қўйгудек қараб қўйди.

- Ушбу ҳодисага мантикий нуқтаи назардан қарашларингни сўрайман, - мурожаат килди Гермиона атрофда тўпланганларга, - Бинки бугун, ўн олтинчи октябрь куни ўлгани йўқ-ку, шундай эмасми? Лаванда бу ҳақда бугун хабар топди холос...

Лаванда янада баландрок уввос солди.

- Шубҳа йўқ-ки, у, мулоҳаза юритилаётган ҳодисани кўркиб кутган бўлиши мумкин эмас, зеро ушбу хабар Лаванда учун мутлақо кутилмаган хабар бўлди...

- Лаванда, Гермионанинг сўзларига қулок солма, - гапни бўлди Рон баланд овозда, - Негаки у, уй хайвони ўз соҳиби учун оз бўлса ҳам муҳим аҳамият касб этишини идрок этишга кодир эмас.

Айни шу фурсатда синф хонасининг эшиги очилди. Айтиш жоизки, эшик айни мавридида очилди. Чунки Рон билан Гермиона бир-бирига ёт бўрилардай қараб қолишган эди.

Синфга киргач, иккаласи Гаррининг икки томонига жойлашиб, машғулот давомида бир-бири билан гаплашмай ўтиришди.

Дарс вақти якунига етганини англатадиган кўнгироқ зарби янграган бўлса ҳам Гарри ҳанузгача профессор Макгонагаллдан нима деб рухсат сўраш борасида бирон-бир тўхтамга келгани йўқ. Бироқ коллеж мудири Хогсмёд сафари масаласини ўзи кўтариб қолди.

- Бир дақиқа сабр қилинг, илтимос! - овоз кўтарди у, хонани тарқ этишга ҳозирлик кўраётган ўкувчиларга, - Хэллоуин байрамига кадар Хогсмёдга ташриф буюришга доир, ота-онангиз ёки сизни васийликка олган шахслар имзо чеккан рухсатнома-хужжатни

тасарруфимдаги колледж ўқувчилари сифатида менга топширишингиз шарт. Ёдингизда бўлсин, рухсатномаси имзоланмаган ўқувчиларга қишлоққа чиқишга рухсат берилмайди! Невилль қўлини кўтарди.

- Профессор, мен... мен... хужжатни йўқотиб қўйганга ўхшайман... энди нима...
- Сени бувинг, Лонгботтом, рухсатномани шахсан ўзимга йўллади, - деди профессор Макгонагалл, - Шундай қилса, ишончлироқ бўлади, деган қарорга келибди. Бор гап шу, энди тарқалишингиз мумкин.
- Ҳозир сўра, - пичирлади Рон.
- Бироқ... - гап бошлади Гермиона.
- Бўл, Гарри, имиллама, - гапни бўлди Рон.

Гарри синфдошларининг чиқиб кетишини кутиб, асабий холатда профессор Макгонагалнинг столига яқинлашди.

- Нима гап, Поттер?
- Профессор, менинг амаким билан холам... м-м-м... рухсатномага имзо чекишни унутиб қўйишибди, - чуқур нафас олиб ғудуллади Гарри.

Профессор Макгонагалл ўзининг квадрат қўзойнаги узра болага қараб қўйди-ю, индамади.

- Шунинг учун... м-м-м... нима деб ўйлайсиз, эҳтимол, мен... балки менга... Хогсмёд сафарига чиқиш мумкинди?

Профессор Макгонагалл нигохини тушириб, столи устидаги қоғозларни тахлашга киришди.

- Мумкин эмас, Поттер, - жавоб қайтарди у, - Айтган сўзларимни эшитдингиз-ку. Рухсатномаси имзоланмаган ўқувчиларга қишлоққа чиқиши ман этилган. Коида шунақа.
- Аммо... профессор, менинг амаким билан холам... хабарингиз бор, улар магллар, улар... «Хогварц»ни ҳам, бундай рухсатноманинг маънисини ҳам фарқига бормайди, - минғирлади Гарри, бош иргиб далда бераётган Ронга қараб, - Агар ўзингиз... ижозат берсангиз эди...

Мен рухсат бермайман, - гапни кесди ўрнидан туриб, қоғозларни стол тортмасига жойлаган профессор Макгонагалл, - Коидада рухсатнома-хужжатга ўқувчининг ота-онаси ёки уни вазийликка олган шахс имзо чекиши шартлиги аниқ белгилаб қўйилган. У ачиниш-ми ёки бошқа маъно англатадиган-ми, хуллас тушуниш қийин бўлган қандайдир ғалати қиёфа касб этган юзи билан болага қаради.

- Мени маъзур кўринг, Поттер, бироқ бу менинг якуний қарорим. Яхшиси шошилинг, акс холда кейинги дарсга кеч қоласиз.

Илож қанча. Йўққа йўқ. Рон Гермионанинг жаҳлини чиқарганча профессор Макгонагаллга бир олам лақаблар қўйиб ташлади. Гермиона эса худди юзига: «Нимаики қилинса, яхшилик йўлига», деган сўзлар ёзиб қўйилгандай юрди. Гермионанинг бундай киёфаси, ўз навбатида, Роннинг жаҳлини батттар қўзгади. Хогсмёдга етиб бориб биринчи навбатда нима иш қилиш кераклиги ҳакида ўртоқлар орасида баланд овозда ўтаётган қувончли баҳсларни эшитиб юриш Гарри учун қаноатланадиган ягона иш бўлди.

- Ҳеч киси йўқ, - ўртоғини овунтиришга уринди Рон, - Кечқурун, Хэллоуин муносабати билан зиёфат бўлади.

- Ҳа, - маъюс жавоб қайтарди Гарри, - Зўр бўлади.

Хэллоуин муносабати билан ўтадиган зиёфат ажойиб ходиса, албатта. Бироқ ушбу тадбирда эл қатори Хогсмёддан қайтиб келиб иштирок этганга нима етсин. Гаррининг кўнгли, уни қандай юпатишмасин, таскин топмади. Пат-қаламни ишлатиш маҳорати борасида тенги йўқ уста саналган Дин Томас рухсатномага Вернон амакининг қалбаки имзосини қўйиб бериш таклифини киритди. Аммо профессор Макгонагаллга рухсатнома имзоланмагани маълум қилинган экан, Дин киритган таклифнинг маъниси қолмади. Рон, самимий бўлмаса-да, кўринмас плашдан фойдаланиш борасида фикр билдириди. Аммо Гермиона шу заҳоти кўринмас плаш дементорлар учун гов эмаслиги ҳакида Дамблдор айтган сўзларни ёдга солиб, бундай бемаъни таклифни йўққа чиқарди. Энг аҳмоқона овунтириш Персининг сўзлари бўлди.

- Нега энди хамма бунчалик ҳовликади, ҳайронман, - деди у жиддий оҳангда, - Ишонтириб айтаман-ки, Гарри, Хогсмёднинг ўзига хос бирон-бир қизиқ жойи йўқ. Ҳа, қандолат дўконини чиндан ҳам яхши жой деса бўлади. Яна, айтайлик, Зонконинг ҳар хил ҳавфли моллар сотиладиган кулгили нарсалар дўкони-ю, хўп, Фифон кулбасига ҳам бир бор ташриф буюриб қўйиш мумкиндири. Бўлди. Бошқа арзигулик хусусияти йўқ, ўша кишлокнинг.

Хэллоуин куни эрталаб уйғонган Гарри оғир рухий кайфиятда, лекин ўзини одатдагидай тутишга уриниб, эл қатори нонуштага тушди.

- Биз сенга «Роҳат-лукум» қандолат дўконидан шириналлар олиб келамиз, - ваъда қилди ҳамдардлик билдирган Гермиона.

- Тўппа-тўғри, бир уюмини олиб келамиз, - тасдиқлади Рон.

Гаррига биргалашиб ҳамдард бўлган икки дўст Маймокоёқ дастидан ўтган хафагарчиликни ниҳоят унутди.

- Мени деб кўп ташвиш тортманг, - деди бепарво оҳангда гапирганига ўзи умид қилган Гарри, - Зиёфатда учрашгунча. Вақтни дилкаш ўтказиб қайтинг.

У дўстларини вестибюлга қадар кузатиб борди. Чиқиш эшиги ёнига туриб олган мактаб назоратчиси Филч рухсатномаси бўлмаган ўкувчилардан бирортаси ташкарига чикиб кетмаслиги учун ҳар бир боланинг юзига диққат билан разм солганча, рўйхатга киритилган ўкувчиларнинг фамилиялари ёнига белги қўймоқда.

- Қоляпсан-ми, Поттер? - қичкирди Краббе билан Гойл ўртасида турган Малфой, - Дементорлар ёнидан ўтишга қўрқяпсан-ми?

Гарри унга эътибор ҳам каратмай, мармар зинапоя бўйлаб аста юкорига чикиб кетди. У кимсасиз йўлакларда ёлғиз ўзи юриб, ниҳоят «Гриффиндор» минорасига етиб келди.

- Пароль? - талаб қилди ширин уйқудан уйғонган Семиз Хола портрети.

- Майор Толе, - деярли овоз чикармай жавоб қайтарди Гарри.

Портрет юкорига кўтарилигач, унинг ортидаги туйнук орқали умумий меҳмонхонага кирган Гарри чугурлашиб ўтирган биринчи ва иккинчи синф ўкувчиларини ҳамда афтидан Хогсмёдга чикиш жонига теккан айрим юкори синф ўкувчиларини кўрди.

- Гарри! Гарри! Хой, Гарри! - эшитилди Гаррига деярли сажда қилиб, у билан гаплашиш имкониятини ҳеч кўлдан бермайдиган Колин Кривининг овози, - Хогсмёдга чикмадинг-ми, Гарри? Нима учун? Биз билан гаплашиб ўтирамайсан-ми, Гарри? - таклиф қилди у ёнидаги ўртокларига имо қилиб.

- М-м-м... йўқ, раҳмат, Колин, - таклифни рад этди пешонасидаги чандиқни томошибинларнинг кенг оммасига намоён этишни истамаган Гарри, - Мен... мен кутубхонага боришим керак... ишларим кўп.

Ушбу сўзлардан сўнг, Гаррининг каердан кириб келган бўлса, ўша ердан чикиб кетишидан бошқа чораси колмади.

- Бош тиқиб, қайтиб чикиш учун мени уйқудан уйғотиш керакми-ди? - эътиroz билдириди Семиз Хола.

Сиқилиб кетган Гарри кутубхона томон йўл олди-ю, ярим йўлга етгач, фикридан қайтди. Китоб мутолаа қилиш хозир унинг юрагига сиғмайди. У орқага ўгирилибоқ, қисқа таътилга ижозат берилган ўкувчиларни ташкарига чикариб қайтаётган Филчга рўбару бўлди.

- Нима қилиб юрибсан бу ерда? - дағал оҳангда сўради Филч болага шубҳали қараб.

- Ҳеч нима, - тўғрисини айтди Гарри.

- Ҳеч нима! - тупуриб юборгандай ириллади Филч, жаги титраб, - Жуда ишондим-да гапингга! Бежиз изғиб юрмаган бўлсанг керак?!... Нима учун Хогсмёдга чикмадинг, нима учун анави ярамас ўртоқларинг каби сассик ўқчалар, кекиртириш кукуни ёки шакилдок курт кабоҳат харид килмаяпсан?

Гарри елка кисди.

- Үндай бўлса, айни пайтда қилт этмай ўтиришинг керак бўлган меҳмонхонангга жўнаб қол-чи қани, тез бўл! - буюрди Филч.

Мактаб назоратчиси, токи бола кўздан ғойиб бўлгунга қадар, Гарридан кўзини узмай турди.

Аммо Гарри меҳмонхонага кайтмади. Нотинч хаёллар ила йўлак бўйлаб юриб, бойкушхонадаги Хедвигнинг холидан хабар олиш ниятида зинадан юкорига кўтарила кетди. Кутилмаганда якин орадаги синф хонасидан кимнингдир: «Гарри?», - деган овози эшитилди.

Ким чақирганини билмоқчи бўлган Гарри орқага тисланиб, синф хонасининг эшигидан бош чиқарган профессор Люпинга рўбару бўлди.

- Нима қилиб юрибсан бу ерда? - сўради Люпин назоратчи Филчдан мутлақо фаркли оҳангда, - Рон билан Гермиона кани?

- Улар Хогсмёдда, - ясама-бефарқ овоз билан жавоб берди Гарри.

- О, - деди Люпин, Гаррига дикқат билан назар солиб, - Балки хонамга кириб ўтарсан? Ҳозиргина менга буюртмамга биноан битта гриндилоуни келгуси машғулот учун тутиб келтиришди.

- Нимани келтиришди?

Профессор Люпиннинг хонасига кирган Гаррининг кўзи бурчақда турган катта аквариумга тушди. Бошида кичкинагина ўткир шохлари ялтираб кўринган турқи совуқ яшил рангли маҳлук ўзининг жирканч баҳарасини шиша деворга ёпишириб олиб, афтини буриштирганча, узун ингичка бармоғини қимирлатиб туриди.

- Сув жини, - тушунтириш берди Люпин, гриндилоуга дикқат билан назар солар экан, - Капни ўрганиб чиккан эканмиз, фикримча, буни ўзлаштириш у кадар кийин кечмайди. Ҳамма гап унинг чангалидан кутула билишда. Бармоқларининг ғайритабии узунлигига эътибор каратдинг-ми? Бу бармоқлар бакувватликка бакувват-у, мўрт бўлади.

Гриндилоу яшил тишларини яланғочлади-да, хаёл ўтмай аквариумнинг бир бурчагидаги сув ўтлари орасига кириб, бекиниб олди.

- Чой кетадими? - сўради Люпин, чойнак қидириб, - Эндиғина чой дамламоқчи бўлиб турган эдим.

- Йўқ демайман, - ғализ розилик билдириди Гарри.

Люпин ўзининг сехрли таёқчаси билан бир-икки бор уриб қўйган чойнакнинг тумшуғидан буғ чиқди.

- Ўтириш, - таклиф қилди Люпин, тунука банканинг чанг босган қопқоғини очиб, - Менда фақат халтачага солинган чой бор... Билишимча чой қуйқуми жонингга теккан, шундайми?

Гарри Люпиннинг юзига қараб, маккорона яркираб турган кўзини кўрди.

- Каердан биласиз? - қизиқди Гарри.

- Профессор Макгонагалл айтиб берди, - тушунтириш берди Люпин, чети учган кружкага куйилган чойни узатиб, - Кўркдинг-ми?

- Йўқ.

Гарри профессор Люпинга Магнолия кўчасида кўрган ит хакида айтиб бермокчи бўлди-ю, кўрқоқ бўлиб кўрингиси келмай фикридан қайтди. Люпин Гаррини бoggартга бас кела олмайди, деган хulosага борганининг ўзи етарли.

Ушбу хаёл унинг юзида акс этган чамаси, Люпин кутилмаганда сўраб қолди:

- Сени нимадир ташвишга соляпти-ми, Гарри?

- Йўқ, - деди Гарри ўқитувчини алдаб.

У мушти билан пўписа қилаётган гриндилоу томон қараб чой ҳўплади.

- Умуман, ха, - икрор бўлди Гарри ўзи учун кутилмаган холда.

У кружкани столга кўйди-да савол берди:

- Бoggартга қарши курашган кунимиз ёдингиздами?

- Ёдимда, - аста бош иргиди Люпин.

- Нима учун ўшанда менга ҳам курашиш имконини бермадингиз? - сўради Гарри кескин оҳангда.

Люпин кошини кўтарди.

- Бунинг сабаби шундок ҳам аён, деб ўйлаган эдим, Гарри, - жавоб берди ҳайрон бўлган профессор.

Люпиннинг бор гапни инкор этишини кутган Гарри гангиб қолди.

- Нима учун? - боз сўради у.

- Ҳм, - қош чимириди Люпин, - Сени қўрган бoggарт Лорд Вольдемортнинг қиёфасига кириб олади, деган хаёлга бордим.

Гарри нафақат бундай жавоб кутмагани, балки Вольдемортнинг исмини қўркмасдан талаффуз этгани учун профессорга бақрайиб қолди. Шунча вактдан буён бола Ёвуз Лорд исмини ўзидан бошқа фақат Дамблдоргина талаффуз этишга журъат эта олишини эслайди холос.

- Адашган қўринаман, чамаси, - икрор бўлди Люпин, ҳанузгача пешонасини тириштирганча Гаррига караб, - Хонада Лорд Вольдеморт пайдо бўлишининг жоиз оқибатидан хавфсираган эдим. Болаларни вахима қамраб олади, деб ўйлабман.

- Вольдеморт хаёлимга ҳам келгани йўқ эди, - рўйи-рост икрор бўлди Гарри, - Мен... дementorларни эслаган эдим.

- Тушунарли. Ҳм... мутаассир ҳолат, албатта, - деди Люпин ўйчан оҳангда, - Демак сен, Гарри, бу дунёда хусусан қўркув деган тушунчанинг ўзидан қўрқар экансан-да, - қўшиб қўйди Люпин Гаррининг ҳайрон қолганидан кулиб, - Нима ҳам дердим, жуда доно фикр, Гарри.

Гарри нима деб жавоб қайтаришни билмай, чой хўплаб қўя қолди.

- Муҳтасар айтганда, сенингча мен: «Гарри бoggартга бас кела олмайди», деган хаёлга борган эканман-да, а?

- Ҳа... шундай, - тан олди, кутилмаганда ўзини енгил хис эта бошлаган Гарри, - Профессор Люпин, Сиз дementorларни яхши биласиз...

Боланинг гапини эшик тақиллатиши бўлиб қўйди.

- Марҳамат, кираверинг, - овоз кўтарди Люпин.

Эшик очилиб, хонага профессор Снегг кириб келди. У қўлига буғланиб турган аллақандай суюқлик куйилган қадаҳ ушлаб олган. Гаррини қўрган Снегг тўхтаб, кора қўзларини кисиб олди.

- А-а, Северус, - кулиб қарши олди уни Люпин, - Илтимос, стол устига қўйсангиз.

Снегг қўлидаги қадаҳни стол устига қўяр экан, нигохини дам Люпинга, дам Гаррига олиб ўтди.

- Гаррига ўзимнинг гриндилоумни қўрсатиб турган эдим, - деди сув жинига имо килган Люпин хушмуомала оҳангда.

- Жуда яхши, - ғудуллади Снегг, аквариум томон қиё ҳам боқмай, - Мана буни, Люпин, иссиғида, хозир истеъмол қилишингиз даркор.

- Ҳа, ҳа, албатта, - инонтириди Люпин.

- Башарти эҳтиёж сезсангиз яна истеъмол қилишингиз учун бир қозон тайёрлаб қўйдим, - давом этди Снегг.

- Эртага ҳам андак қабул қилсан керак. Сиздан бағоят миннатдорман, Северус.

- Арзимайди, - жавоб қайтарди Снегг.

Юзида кулги аломати қўринмай хушёр тортиб турган Снегг қўзлари аллақандай ёқимсиз маъно касб этиб, орқасига тисланганча хонадан аста чиқиб кетди.

Профессор Снегтнинг ғалати ҳаракатлари-ю, қиёфасини кузатиб турган Гарри стол устидаги қадаҳга юзланди.

- Профессор Снегг ушбу дамламани менга лутфан тайёрлаб берди, - деди кулиб турган Люпин, - Ўзим бундай нарсаларга уста эмасман. Мазкур дамламани тайёрлаш эса ниҳоятда қийин, - гапини давом этди ўқитувчи, қадаҳни қўлига олар экан, - Шакар аралаштирилса ўз хусусиятини йўқотгани чатоқда, - қўшиб қўйди у биринчи хўпламдан сўнг афтини буриштириб.

- Буни нима учун?... - оғиз жуфтлади Гарри.

Люпин болага караб қўйиб, унинг охирига етказилмаган саволига жавоб берди.

- Сүнгти вактда ўзимни ёмон хис этяпман. Дардимни фақат мана шу дамламагина енгиллаштиради. Профессор Снегг билан бирга ишлар эканман, омадим чопди, десам бўлаверади. Бундай мураккаб дамламани тайёрлай оладиган сехгарлар кўп эмас. Профессор Люпин яна бир хўплагач, унинг афтини кўрган Гарри қадаҳни ўқитувчининг кўлидан шартта тортиб олиб, улоктириб юборгиси келди.
 - Профессор Снегг ёвуз кучларга зўр қизиқиши билдиради, - деб юборди у.
 - Ростданми? - сўради боз хўплаган Люпин бир оз қизиксениб.
 - Айримларнинг фикрича... - Гарри ўйланиб турди-да, фикрини таваккал давом этди, - Баъзиларнинг фикрича, профессор Снегг ёвузилик кучидан химоя фани ўқитувчиси лавозимини эгаллаш учун ҳар нарсага тайёр эмиш.
- Люпин ниҳоят қадаҳни бўшатиб, афтини қаттиқ буриштириб олди.
- Накадар жирканч дори, - хулоса қилди у, - Хўш, Гарри, мен ишимни давом эттиришим керак. Кечкуунги зиёфатда кўришамиз.
 - Яхши, - деди ҳалигача буг чикаётган бўш қадаҳга қараб кўйган Гарри, кўлидаги кружкани стол устига кўйиб.
- Қош қорайиб, умумий меҳмонхонага лунжлари совуқ шамолдан қизариб кетганига қарамай ниҳоятда баҳтиёр қиёфа касб этган Рон билан Гермиона кириб келди.
- Бу сенга, - деди Рон, - Қанча кўтара олган бўлсак, шунча олиб келдик.
- Гаррининг тиззасига турли-туман шириналарнинг ранг-баранг ёмири тўкилди.
- Раҳмат, - миннатдорчилик билдириди Гарри кўлига қора тусли шайтон қалампири солинган халтачани олиб, - Хўш, қаерларга бордингиз, нималарни кўрдингиз? Хогсмёдни нимага ўҳшатдингиз?
- Улар ҳамма жойда бўлишибди! Сехрли моллар сотиладиган «Дарвеш ва наша» дўконига киришибди, «Уч супурги» қаҳвахонасига кириб, катта-катта кружжаларга қуйиб бериладиган хузур-лаззат ичимлигидан қониб ичишибди ва яна кўп жойларга ташриф буюришибди.
- Почта бўлинмасини айтмайсан-ми, Гарри! У ерда оз эмас, кўп эмас икки юзтacha бойкуш бор экан. Ҳаммаси ўз токчасида ўтирибди. Ҳар бирига, хатни канчалик тез етказиш зарурлигига қараб, рангли код белгиланган.
 - «Роҳат-луқум» қандолат дўконида ирис қандларининг янги тури пайдо бўлибди. Дўкон сохиблари татиб кўриш учун уни бепул тарқатишди. Мана бир бўлаги, қара!...
 - Биз одамхўрни кўрдик, рост, «Уч супурги» қаҳвахонасига кимлар кирмас экан-е!...
 - Афсус, хузур-лаззат ичимлигини олиб келишнинг иложи бўлмади-да. Одамни шу қадар зўр иситиб кўяр экан...
 - Сен-чи, сен нима қилдинг? - сўради Гермиона ташвишланиб, - Дарс тайёрладинг-ми?
 - Йўқ, Люпиннинг хонасида чой ичдим. Сал ўтиб хонага Снегг кириб келди...
- Гарри Снегг кўтариб келган қадаҳ ҳақида айтиб берган эди Роннинг оғзи очилиб қолди.
- Люпин ичди-ми? - ҳайрон бўлди у, - Томи жойидами уни?
 - Шошилганимиз маъқул, - деди соатга қараб кўйган Гермиона, - Беш дақиқадан сўнг зиёфат бошланади...
- Учовлон портрет тўсиб турган туйнуқдан ташқарига тез чиқди-да, Снеггни мухокама килганча, ҳалойикка кўшилиб кетди.
- Агар у... - овозини пасайтириди Гермиона, атрофга чўчиб қараб, - Чиндан ҳам Люпинни заҳарламоқчи бўлганда, бу ишни Гаррининг шоҳидлигига бажармаган бўлар эди.
 - Ҳа, эҳтимол, - рози бўлди Гарри.
- Улар вестибуолга етиб келиб, ичида шам ёниб турган юзлаб ошковоклар, канотларини хилпиратиб турган кўршапалак булутлари, пўртана ҳавосини акс этиб турган шифт остида аста сузиб юрган бир олам тўқ сарик шойи тасмалар билан безатилган Катта Залга киришди.
- Зиёфат ажойиб бўлди. Ҳатто Хогсмёд сафарига бориб, «Роҳат-луқум» қандолат дўконида турли шириналарга тўйиб келган Рон билан Гермиона ҳам ҳар бир таомни икки маротабадан еб, деярли бўкиб қолишли.
- Гарри ўқитувчилар столига аҳён-аҳён назар солиб

ўтириди. Афсун ўкиш фани ўқитувчиси миттигина профессор Флитвик билан алланима ҳакида жонли сухбат қуриб ўтирган профессор Люпиннинг кайфияти чоғ бўлиб, ахволи одатдагидан ёмон кўринмайди. Гарри нигоҳини сал нарига, Снегг ўтирган жойга олиб ўтди. Ё Гаррига шундай туюлди ё чиндан ҳам Снегг Люпинга ҳаддан ортиқ даражада тез-тез караб-караб ўтириби.

Зиёфат «Хогварц» арвоҳлари томонидан саҳналаштирилган спектакль билан якун топди. Уларнинг ҳаммаси деворлардан бир вақтда чикиб келиб, киши омонатини топширгач, кайси ҳолга ўтишини сирпаниб намойиш этишди. Айникса боши рисоладагидай жудо этилмаган кунни саҳналаштирган Деярли Бошсиз Никнинг чиқиши жуда таъсирил бўлди. Бундай ёқимли кечани ҳатто бутун залга: «Гарри, дементорлар сенга салом айтишди», деб кичкирган Малфой ҳам буза олмади.

Зиёфатдан сўнг Гарри, Рон ва Гермиона бошқа гриффиндорчилар изидан одатий йўлдан бориб, ўз миноралари томон йўл олишди. Бироқ нариги бошида Семиз Хола портрети осиб кўйилган йўлак бошига етгач, тўполонга дуч келишди.

- Нега ҳеч ким ичкарига кирмаяпти? - сўради ҳеч нимани тушунмаган Рон.

Гарри халойик узра караб, нима бўлаётганини билмокчи бўлди. Портрет очилмай, туйнукни тўсиб турганга ўхшади.

- Илтимос, мени ўтказиб юборинг, - эшитилди Персининг овози.

Хаёл ўтмай, халойик ичра олдинга суқилиб борган Перси одатий оҳангода йўлақда турганларни саволга тута бошлади.

- Нима гап? Нега тўхтаб қолдингиз? Паролни ҳаммангиз бараварига ёдингиздан чиқариб кўймаган бўлсангиз керак, ҳар қалай? Ўтказиб юборсангиз-чи, мен энг ибратли ўкувчиман ахир...

Дафъатан сукунат чўмди. Худди аллақандай совуқ ўтиб, портрет ёнида турганлардан бошлаб, то йўлак охирида турганларга қадар ҳамма музлаб колгандай бўлди.

Кутилмаганда Персининг жарангли овози янгради.

- Директорни, профессор Дамблдорни чақиринг. Тез бўлинг.

Бошлар орқага ўгирилди. Орқа қатордагилар оёқ учига туриб олган.

- Тинчликми? - сўради эндиғина етиб келган Жинна.

Бир неча дақика ўтиб-ўтмай етиб келган Дамблдор шиддат билан портретга яқинлашди. Гриффиндорчилар унга йўл бўшатиш учун бир-бирига капишиб олишга мажбур бўлишди. Гарри, Рон ва Гермиона эса фурсатдан фойдаланиб, нима бўлганини билиш мақсадида директорнинг орқасидан эргашиб, олдинга ўтиб олишди.

- Э, Худойим... - хитоб килиб юборди Гермиона Гаррининг кўлидан маҳкам ушлаб олиб. Шафқатсиз кесиб ташланган, иирик бўлаклари юлиб олинган, лахтаклари полда сочилиб ётган портрет матосини Семиз Хола тарқ этибди.

Расвоси чиқарилган портретни тез кўздан кечириб чикиб, фожиали нигоҳ-ла оркага ўгирилган Дамблдорнинг кўзлари воеа жойига елиб келаётган Макгонагалл, Люпин ва Снеггнинг кўзларига рўбару бўлди.

- уни излаб топиши даркор, - амр килди Дамблдор, - Профессор Макгонагалл, илтимос, зудлик билан мистер Филчни чорланг. Қасрнинг жамики расмларини кўздан кечириб, Семиз Холани қидириб топсин.

- Агар топилса, албатта! - янгради кимнингдир қабих овози.

Бу овоз ҳавода питирлаётган, ҳар қандай вайронагарчилик ёки баҳтсизликдан қувонадиган полтергейст Дрюзгнинг овози экан.

- Нимани назарда тутяпсан, Дрюзг? - сўради Дамблдор вазмин оҳангда.

Директорнинг овозини эшитган полтергейстнинг башарасидаги мурдор кулги дархол ўйколди. У Дамблдорни масхара килишга ҳеч качон журъат эта олмайди. Бунинг ўрнига у ўзининг ярамас хиринглашидан колишмайдиган риёкор оҳангода гап бошлади.

- Семиз Хола одамларнинг кўзига кўрингани уялмоқда, муҳтарам директор жаноблари, сэр. Ҳеч кимнинг кўзига кўрингиси келмаяпти. Тўртинчи қаватдаги табиат манзараси бўйлаб, дараҳтлар орасида иланг-биланг югуриб кетаётганини кўриб колдим, - қувонч-ла

маълум килди Дроздг, - Бечора, - кўшиб кўйди у, сохталиги билиниб турган ачиниш оҳангидা.

- Мана бу ишни ким қилганини айтди-ми? - сўради портрет матосига имо қилган Дамблдор жиддий овоз билан.

- Ҳа, албатта, буюк профессор жаноблари, - жавоб берди Дроздг, худди кўлида катта бомба бор-у, уни аллалаётган кишидай тебраниб, - Семиз Хола уни ичкарига киритмагач, жаҳли чиқиб кетди, - деди ҳавода айланган полтергейст, оёклари орасидан Дамблдорга кулиб караб, - Табиатан жуда аглаҳда, ўша Сириус Блэк деганлари.

IX БОБ.

ҒАМ-ҲАСРАТЛИ МАҒЛУБИЯТ

Профессор Дамблдор жамики гриффиндорчиларни ортга, Катта Залга қайтарди. Ўн дақиқа ўтар-ўтмас уларга «Хуффльпуфф» «Равенкло» ва «Слизерин» ўқувчилари келиб кўшилди.

- Ўқитувчилар қасрни синчковлик билан тинтуб қилиб чиқиши зарур, - тушунтириш берди Дамблдор профессор Макгонагалл билан профессор Флитвик Катта Залнинг барча эшикларини кулфлаётганини кўриб ҳайрон бўлган ўқувчиларга, - Хавфсизлигингиз манфаатларида бугунги тунни шу ерда ўтказишингизга тўғри келади. Синфбошилар томонидан чиқиши эшиклари ёнида қўриқчилик хизмати ўталишини илтимос қиласман. Бу ерда энг ибратли ўқувчи йигит билан энг ибратли ўқувчи кизни бошлиқ бўлиб қолишини тайинлайман. Бирон-бир шубҳали ҳолат аникланиши ҳамоно, зудлик билан шахсан ўзимни хабардор қилинг, - мурожаат қилди у викордан тобора шишиб кетаётган Персига, - Барча маълумотларни арвоҳлар орқали йўлланг.

Остонага бориб етган қария ёдига бир нарса тушиб қолгандай, ҳаракатини секинлаштириди.

- Ҳа, айтгандай, мана бу сизга керак бўлади деб ўйлайман...

У сеҳри таёқласини чиқариб, енгил ҳаракат бажарган эди ҳам-ки, ўртадаги тўртта узун, вазмин стол Катта Зал деворларига тақалиб қолгунга қадар сурилди. Навбатдаги ҳаракатдан сўнг юзлаб юмшоққина кирмизи қопкўрпа полга тўшалди.

- Ҳайрли тун, - тилак билдириди эшикни ёпаётган Дамблдор.

Директор кўздан ғойиб бўлиши билан Катта Зал гувиллай кетди. Гриффиндорчилар бошқа коллежларнинг ўқувчиларига бўлиб ўтган ҳодиса ҳақида сўзлаб беришга киришиб кетишиди.

- Қопларга! - бақирди Перси, - Бўлди, гап-сўзларни йифиширинг! Ўн дақиқадан сўнг шам ва фонуслар ўчирилади!

- Кетдик, - пичирларди Рон Гарри билан Гермионага.

Улар биттадан қопкўрпа олиб, бурчакка тортиб кетишиди.

- Нима деб ўйлайсиз, Блэк ҳанузгача қаср ичида изғиб юрибдимикан? - сўради Гермиона ташвишли пичирлаб.

- Дамблдор шундай деб ўйляяпти-ку, наҳотки тушунмадинг, - жавоб қайтарди Рон.

Учовлон ечинмай ўз қопларига кириб, яна бир оз гаплашиш учун тирсакларига суюнганча, ёнбошлаб олишди.

- Омадни қаранг-а, минорамизда ҳеч ким бўлмаган пайтда киришга уриниби...

- Қочқинликда юрмоқдан вақтнинг фарқига бормай қолгандир-да, - тахмин қилди Рон, - Бугун Хэллоуин эканлигини ёдидан чиқариб кўйган кўринади. Йўқса, тикка Катта Залга кириб келган бўлар эди у.

Бу гапни эшитган Гермиона сесканиб кетди.

Ҳамма жойдан айнан бир хил савол эшитилмоқда: «Қандай қилиб у қасрга кириб олган?».

- Афтидан, ҳавода пайдо бўла оладиган кўринади, - фикр билдириди бир неча фут нарида ётган равенклочилардан бири.

- Балки у никобланиб келгандир, - тахмин қилди «Хуффльпуфф» коллежида таҳсил кўрадиган бешинчи синф ўқувчиси.

- Ҳаво орқали учиб кирган, - давом этди Дин Томас.
 - Орамизда ««Хогварц» тарихи»ни фақат мен ўқимаган-ми, нима бало? - аччикланди Гермиона.
 - Шунақага ўхшайди, - елка қисди Рон, - Нима қилди?
 - Гап шундаки, маълумотингиз учун, қаср нафақат ўз деворлари, балки ичкарига ҳеч ким беижозат кира олмаслиги учун турли-туман сехр-жоду билан ҳам химояланган.
 - «Хогварц»га ҳавода пайдо бўлиш йўли билан кириб бўлмайди, ҳавода даф бўлиб ҳам бўлмайди. Дементорларни гўл килиб қўядиган никоб кандай бўлишини ҳам кўрмокчи эдим. Улар эса қаср худудининг жамики кириш-чикиш жойларини кўриклаб турибди. Ҳаво орқали учиб кирмокчи бўлган Блэкни дементорлар кўрмай колмайди. Филч эса барча хуфия йўлларни билади. У ерлар ҳам кўрикланмоқда...
 - Чироқ ўчирияпман! - қичкирди Перси, - Буюраман, ҳамма қопларга. Бошка ҳеч кандай гап-сўз эшитилмасин.
- Жамики шамлар бир вактда ўчили. Энди фақат ҳавода сузуб юриб, синфбошилар билан нималардир ҳакида гаплашаётган арвохларнинг таналари-ю, негадир бугун юлдузларга тўлиб-тошган Катта Залнинг сехрли шифтидангина ёруғлик тарамоқда. Шифтдаги юлдузлар аксини томоша қилиб, ҳамма жойдан эшитилаётган шивир-шивир гапларни эшитиб ётган Гарри ўзини худди далада, енгил эсаётган шабада остида ётгандай хис этди.
- Блэкнинг бирон-бир аломати топилди-ми, профессор? - шивирлади Перси.
 - Йўқ. Бу ер-чи, тинчми?
 - Ҳамма нарса назорат остида, сэр.
 - Яхши. Ҳозир уларни ўз ётоқхоналарига кўчиришдан маъни йўқ. «Гриффиндор» минораси учун вақтинчалик кўрикчи топдим. Эртага болаларни ўз жойларига юборишингиз мумкин.
 - Семиз Холага нима қилди, сэр?
 - Ҳозир у иккинчи қаватдаги Аргайллшир харитасига яшириниб олган. Афтидан у Блэкни паролсиз киритмаган, жаҳли чиккан Блэк эса унга ташланган кўринади. Бечора ҳалигача ғамгин. Тинчланиши билан мистер Филчдан Семиз Холани таъмирлаб, асл ҳолатига келтириб кўйишини сўрайман.
- Гарри ётган ўрнида кириш эшигининг ғижирлаб очилгани-ю, кимдир якинлашиб келаётганини эшилди.
- Директор?
- Снегтнинг овозини эшилган Гаррининг вужуди кулоқقا айланди.
- Учини қават тўла-тўқис тинтив қилиб чиқилди. Топилмади. Филч ер ости хоналарини кўздан кечириб чиқиб, бирон-бир шубҳали аломат кўрмаганини айтди.
 - Астрономия минораси, профессор Треланининг хизмат хонаси, бойқушхона ҳам кўздан кечирилди-ми?
 - Тинтуб қилинмаган жой қолмади...
 - Жуда соз, Северус. Блэк бу ерда кўп ушланиб колмаслиги аник.
 - Қасрга қай йўл билан кириб қолган бўлиши мумкинлиги борасида бирон-бир тахминингиз борми, профессор? - сўради Снегг.
- Гарри иккинчи қулоғи билан ҳам эшитиш учун бошини кафтидан бир оз кўтариб олди.
- Тахминларим кўп, Северус. Ҳар бир навбатдаги тахминим эса олдинги тахминимга нисбатан ҳакикатдан йирокка ўхшаб кўринади.
- Гарри кўзини аста очиб, эҳтиётлик билан профессорлар турган томонга қаради. Дамблдор унга орқа ўгириб турибди. Лекин Персининг зўриққанидан қотиб қолган юзи ва баджаҳл Снегтнинг ён томонини кўрди.
- Директор, ҳм, семестр бошидаги сухбатимиз ёдингиздами?
- Снегг ушбу саволини Персини сухбатга аралаштирмасликка уриниб, деярли оғзини очмай берди.
- Ёдимда, Северус, - жавоб қайтарди Дамблдор.
- Директорнинг овозида норозилик оҳангиди эшитилди.

- Эхтимолдан узок эшитилса-да... бирок фикримча Блэк, бирор-бир киши, хусусан қаср ичидағи одамлардан бириңинг ёрдамисиз ичкарига кира олмас эди. Мен үз хавотирларим ҳакида сиз билан үртоқлашган эдим, сиз лавозимга...
 - Қасрда яшаётгандардан бирор-бир киши Блэкка ёрдам беришіга ишонмайман, - шартта ғапни бўлди Дамблдор.
- Директор шундай оҳангда жавоб қайтардикি, Снегг эътиroz билдиришга журъат эта олмади.
- Мен дементорлар олдига чиқишим керак. Қиди्रув ишлари якунига етганлиги ҳакида хабар бераман, деб ваъда берган эдим уларга.
 - Улар қидирув ишлари масаласида ёрдам таклиф қилишмади-ми, сэр? - қизиқиб сўради Перси.
 - О, таклиф қилишди, албатта, - совук жавоб берди Дамблдор, - Факат токи мен ушбу мактаб директори эканман, мазкур даргоҳ остонасини ҳатлаб ўтиш уларга насиб килмайди, деб кўрқаман.
- Перси ўсал бўлгани сезилди. Тез ва шовқин солмай қадам босган Дамблдор Катта Зални тарк этди. Қаттиқ хафа бўлган Снегг ҳам кўп ўтмай чикиб кетди.
- Гарри қўзининг кири билан Рон ва Гермиона томон қараб қўйди. Иккаласининг мөшдай очиқ қўзларида шифтдаги юлдузлар акси қўриниб турибди.
- Нималар ҳакида гапиришди улар? - пичирлади Рон.
- Кейинги бир неча кун давомида мактабда факат Сириус Блэк ҳакида гапирилди. Унинг қасрга кириб келиши ҳақидаги назарий фикрлар тобора тутуриқсиз тус олиб бораверди. «Хуффльпуфф» коллежида ўқийдиган киз Ханна Аббот гербология дарсининг охиригача, унинг сўзларига кулок солишга розилик берган ҳар бир кишига Сириус Блэк гуллаётган бутага айланиб олган тарзда кирганлигини тушунтириб чиқди.
- Семиз Холанинг дабдаласи чиқарилган портрети ечиб олиниб, ўрнига кул ранг понисини эгарлаган Сэр Кэдоганинг расми осиб қўйилди. Бирок ушбу чора ҳеч кимни қувонтирумади. Сэр Кэдоган вактнинг аксарият қисмини атрофдаги одамларни дуэлга чакириш, колган қисмини эса бемаъни пароллар ўйлаб топиб, кунига икки маротабадан алмаштиришга сарфлар эди.
- Бу рицарь ғирт жинни-ку! - арз қилди жаҳли чиққан Симус Финнинг синфбоши Персига, - Бошқа кишининг портретига алмаштиришнинг иложи йўқми?
 - Портретлардан ҳеч қайси бири бундай ишга розилик бермади, - тушунтириди Перси, - Ҳеч ким Семиз Холанинг қисматини бошидан кечиргиси келмади. Факат Сэр Кэдогангина мардлик қўрсатиб, бизга ёрдам қўлини қўнгилли равища узатди.
- Гаррининг Сэр Кэдогандан ташқари бошқа ташвишлари етарли. Уни ҳамма дикқат билан кузатадиган, ўқитувчилар қаср йўлакларида Гаррига хамроҳ бўлиш учун ҳар хил важ-баҳоналар топишадиган бўлиб қолди. Айтидан онаси тайинлаган ўғитларга сўзсиз амал қилаётган Перси Уэсли эса худди басалобат қўриқчи итга ўхшаб ҳамма жойда думдай эргашиб юрибди. Бу ҳам камлик килган шекилли, профессор Макгонагалл, худди кимдир ўлиб колгандай фожиали киёфа билан Гаррини үз хизмат хонасига чакириб, сир очишга аҳд қилди.
- Поттер, энди сиздан сир саклашнинг маъниси йўқ. Бу гап сиз учун кутилмаган хабар бўлиши мумкин, бирок Сириус Блэк...
 - У менинг пайимда юрганини биламан, - ғапни бўлди Гарри хорғин оҳангда, - Роннинг отаси бу ҳақда үз хотини миссис Уэслига айтиб бераётганини бехосдан эшитиб колган эдим. Мистер Уэсли сеҳгарлик вазирлигига ишлайди.
- Серрайиб қолган профессор Макгонагалл Гаррига бақрайганча бир неча дақиқа сукут саклаб турди-да:
- Тушунарли. Хўш, ундей бўлса, Поттер, назаримда кечки машқларингизга нима учун чек қўйиш кераклигини тўғри тушунасиз деган умиддаман. Ёнингизда жамоангиздан бўлак ҳеч ким бўлмаган ўйингоҳда оқшом вактида бўлиш ҳаддан ортиқ таваккалчиликдир, Поттер...

- Аммо шанба куни биринчи ўйин-ку! - эътиroz билдириди Гарри, - Мен машқ қилишим шарт, профессор!

Профессор боланинг юзига синчковлик билан караб кўйди. У «Гриффиндор» жамоасининг ғалаба қозонишидан қанчалик манфаатдор эканлигини Гарри яхши билади. Ахир уни айнан профессор Макгонагалл жамоага Сайёд сифатида қабул қилишни таклиф этган-ку. Бола нафас олмай колледж мудирининг якуний қарорини кутиб турди.

- Хмм... - профессор ўрнидан туриб, деразадан ўйингоҳ томон қаради.

Ёмғир ёғиб, ўйин майдони деярли кўринмайди.

- Колледжимиз кубокни кўлга киритишини қанчалик истаётганимни Яратганинг ўзи билади. Шунга қарамай, Поттер... машқларингизни ўқитувчилардан бирортаси кузатиб турса, ёмон бўлмайди. Бу хақда мен профессор Роланда Трюк хонимдан илтимос қиласман.

Квидиш мавсумининг биринчи ўйини ўтадиган кун якинлашган сари об-ҳаво ҳам ёмонлашиб бораверди. Ноқулай шароитга қарамай, гриффиндорчиларнинг матонатли жамоаси Роланда Трюк хонимнинг хушёр кузатуви остида тиришқоқлик-ла машқ қилишни давом этди. Шанба кунги ўйиндан олдин ўтказилган машқда Оливер Древ ўз жамоасига ноxуш хабар олиб келди.

- Биз «Слизерин» билан ўйнамас эканмиз! - бақирди у баджахл киёфа касб этиб, - Ҳозиргина менинг олдимга Флинт келиб, шанба куни «Хуффльпуфф» жамоаси билан ўйнашимизни маълум килди.

- Нима учун? - барадла сўради жамоа аъзолари.

- Флинтнинг сўзларига қараганда, жамоа Сайёдининг кўли ҳали батамом тузалмаган эмиш, - деди Древ ғурраларини ғазаб билан ўйнатиб, - Аслида эса улар об-ҳавонинг ноқулай шароитида ўйнашни исташмаётгани аён. Бундан ташқари, ушбу ўйин бизнинг имкониятларимизни заифлаштириб юборишига умид боғлашмоқда...

Куни билан ёмғир ёғиб, кучли шамол эсади. Древнинг сўнгти сўзлари билан бир вактда момақалдироқ гумбурлаб кетди.

- Малфойнинг кўлига хеч бало қилмаган! - жаҳл қилди Гарри, - У муғомбирлик қиляпти!

- Биламан. Бироқ буни исбот қилиб бўлмайди, - алам-ла жавоб қайтарди Древ, - Эссиз, слизеринчилар билан ўйнашга тайёрланган эдик. Хуффльпуффчиларнинг ўйин усули тамоман бошқача. Бунинг устига уларнинг жамоасига янги сардор Седрик Дигтори тайнинланган. У майдонга Сайёд сифатида чиқади...

Ангелина, Алисия ва Кэтти кутилмаганда хиринглаб қўйишиди.

- Нима қилди? - сўради енгилтабиатлиликни ёқтиромайдиган Оливер ковоғини уйганча, кизларга юзланиб.

- Анави бўйи новча, барно йигитми? - сўради Ангелина.

- Бақувват ва камгап паҳлавонми? - қўшимча қилди Кэтти.

Қизлар боз хиринглашди.

- Икки оғиз сўзни эплаб гапира олмагани учун ҳам камгап, - деди бетоқат Фред, - Ташвиш тортишга сабаб кўрмаяпман, Оливер. Хуффльпуффчилар нисбатан заиф ўйинчилар! Улар билан сўнгги бор ўйнаганимизда Гарри Тилла чакқонни беш дақиқада тутиб олган эди, эсингдами?

- Ўша вактда вазият ҳам бошқача эди! - бақирди Древ кўзларини чақчайтириб, - Дигтори мохир Сайёд бўлиш баробарида жамоасини кучайтириб юборди! Ўзим ҳам шундай ўйлаган эдим, ушбу хабарни жиддий қабул қилмайсиз, деб! Бўш келишимиз мумкин эмас! Ҳар нарсага тайёр туришимиз керак! «Слизерин» бизни чув тушириб кетмоқчи! Биз ғалаба қозонишимиз шарт.

- Оливер, тинчлан! - деди Фред Древнинг қизишиб кетганидан бир оз чўчиб, биз «Хуффльпуфф» тўғрисидаги хабарни жиддий қабул қилдик. Жиддий айтяпман.

Ўйин арафасида шамол бор кучини ишга солиб, ёмғир челяқдан қуйгандай ёғди. Синф

хоналари-ю, қаср йўлаклари шундай қоронғи бўлиб кетди, қўшимча фонус ва машъалалар ёкишга тўғри келди. Слизеринчилар жамоасининг аъзолари густоҳ қиёфа касб этиб олишган, Малфой эса ичикоралик-ла иршайиб, ҳаммадан ортиқ севиниб юрди.

- Эҳ, қўлим оғримаганда эди! - деди у, мурдор башараси билан деразадан ташкарига, ромларни кўчириб юборгудай эсаётган бўронга қараб.

Гаррининг миясида эртага ўтадиган ўйин хотимаси билан боғлик ташвишлардан бошқа ҳеч қандай ўйга жой колмади. Хар танаффусда унинг олдига Оливер югуриб келиб, турилуман маслаҳатлар бериб кетади. Учинчи маротаба югуриб келган Древ шунчалик узок вайсадики, Гарри ёвузлик кучидан химоя дарсининг ўн дакикасини ўтказиб юборганини сезмай қолибди. У югуриб кетар экан орқада қолиб кетган жамоа сардорининг:

- Дигтори жуда кескин бурилади, Гарри. Эҳтимол уни сиртмоқ ичига жалб этиб, ўсал қилишга уринган маъқулдир... - деб бакирганини ёшилди.

Синф хонасига этиб келган Гарри кескин тўхтаб эшикни тортди-да, ичкарига отилиб кирди.

- Кечикиб келганим учун мени маъзур кўринг, профессор Люпин, мен...

Бирок ёзув столидан профессор Люпин эмас Снегг каради.

- Дарс бошланганига ўн дақиқадан ўтди, Поттер. Шундай экан, «Гриффиндор»дан ўн балл айрилса,adolatdan бўлади. Ўтиринг.

Лекин Гарри килт этмади.

- Профессор Люпин қани? - сўради у.

- Ўзини ёмон ҳис этаётгани-ю, дарс ўта олмаслигини маълум қилди, - жавоб берди лаби табассумдан буришган Снегг, - Жойингизга ўтиришни амр этдим шекилли?

Гарри турган жойидан кимирамади.

- Унга нима қилди?

- Ўлмайди, - деди профессор, худди ушбу сўз маъносининг аксини орзу қилган оҳангда, - Яна беш балл қулогини ушлаганча кетди. Агар яна бир бор сиздан жойингизга ўтиришни илтимос киладиган бўлсам, тез орада «Гриффиндор»дан кўшимча эллик балл айрилади.

Гарри шошилмай юриб ўз жойини эгаллади. Снегг синфга кўз югуртириди.

- Поттер гапимни бўлмасидан олдин профессор Люпин бугунги кунга қадар ўтилган дарсларга доир бирон-бир ёзув колдириб кетмаганлигини айтиб турган эдим.

- Мен айтишим мумкин, сэр, - бидирлай кетди Гермиона, - Биз бoggартлар, кизилқалпоклар ва гриндилоуларни ўтиб, энди...

- Жим, - совук оҳангда тўхтатди Снегг, - Мен ҳеч қандай савол берганим йўқ. Фақат профессор Люпин ўз хизмат фаолиятини талаб даражасида ташкиллаштирганини таъкидлаб ўтмоқчиман холос.

- У ёвузлик кучидан химоя фанининг энг зўр ўқитувчиси! - мардонавор баёнот қилди Дин Томас.

Болалар ўртасида розилик оҳангидаги шивир-шивир бошланди. Табиийки бу ҳолат Снеггнинг жаҳлини чиқариб юборди.

- Алдагани бола яхши, деб айнан шунга айтадилар. Люпин сизларни зўрикишга мажбур қилмаганлиги кўриниб турибди. Негаки, бoggарт, кизилқалпок ва гриндилоуга ўхшаган қабоҳатлар биринчи синфда ўзлаштирилиши керак эди. Бугун биз...

Ўқитувчи дарсликнинг энг охирги, ҳали ўзлаштирилмаган бобини кидираётганини Гарри кузатиб турди.

- ... маҳлук тусига кирадиган одамлар ҳақида гаплашамиз, - нихоят қарор қилди Снегг.

- Бироқ, сэр, - боз гапга аралашди тиниб-тинчимас Гермиона, - Биз ҳали бундай маҳлук-одамларга этиб келганимиз йўқ. Финтиплюхларни ўзлаштиришимиз керак...

- Миссис Грэнжер, - деди Снегг баджаҳл вазминлик билан, - Шунча вақтдан буён ўқитувчи сиз эмас мен эканлигимга ишончим комил эди. Шундай экан, дарслигингизнинг 394-сахифасини очишингизни истар эдим, - ўқитувчи синфга боз кўз югуртириб чиқди-да, ўкириб юборди, - СИЗЛАР ҲАМ! ТЕЗ БЎЛИНГ!

Турли даражада таҳқирланган қиёфа касб этган ўқувчилар эътиroz оҳангидага ғудуллаганча,

китобнинг тайинланган сахифасини очишиди.

- Махлук тусига кирган одамни ҳақиқий бўридан қандай қилиб фарклай олиш мумкин, ким айтади? - сўради Снегг.

Ҳамма сукут саклаб, жим бўлди. Табиийки, Гермиона, ўз одатига кўра қўлини кўтарди.

- Хўш, ким айтади? - боз сўради Снегг, Гермионани писанд қилмай, - Демоқчисиз-ки, профессор Люпин асосий тафовутларни фарклаб олишни ўргатишга урингани ҳам йўқ...

- Сизга ҳозиргина тушунтиришди-ку, - кутилмаганда овоз кўтарди Парватти, - Биз ҳали махлук тусига кирадиган одамларга етиб келганимиз йўқ. Биз эндиғина...

- Жим! - бакириб берди Снегг, - Ана холос, пишди гилос. Учинчи синфлар орасида махлук тусига кирган одамни таниб олиш қобилиятига эга бўлмаган ўкувчиларни учратаман, деб ўйламаган эдим. Ўзлаштириш масаласида колок бўлиб кетганингиз ҳакида Дамблдорга билдирув бериш ёдимдан кўтарилемаса бўлди, ишклиби...

- Марҳамат, сэр, ундей бўлса, саволингизга жавобни эшитинг, - тоқат қила олмади ҳанузгача қўлини туширмай ўтирган Гермиона, - Махлук тусига кирган одам ҳақиқий бўридан бир нечта аломатлари билан фарк килади. Жумладан, махлукнинг бурни...

- Сиз иккинчи маротаба ижозатсиз гапирдингиз, мисс Грэнжер, - деди Снегг муздай овоз билан, - Махмадоналигинги ва ўзингизни билимдон қилиб кўрсатишга журъат этганингиз учун «Гриффиндор»дан яна беш балл айрилади.

Ранги кизариб кетган Гермиона қўлини тушириб, кўз ёшига тўлган нигоҳини полга қаратди. Снегтнинг бундай шафқатсиз гапларидан кейин синф ўзини жуда ғалати тутди. Ким-ки Гермионани ҳаётида ҳеч бўлмаса бирор маротаба: «хаддан ортиқ билимдон» деган бўлса ҳам, ҳозир нафрат тўла қўзларини манфур профессорга тикиб ўтириди. Гермионани ҳафтада кам деганда икки маротаба «билимдон» деб сўкиб юрадиган Рон эса баланд овозда ўқитувчига мурожаат қилди:

- Сиз савол бердингиз, сэр, Гермиона жавоб берди! Сизга жавоб беришларини истамас экансиз, нега савол берасиз?

Рон чегарадан чикиб кетди, албатта. Ўкувчилар нафас олмай ўқитувчининг Ронга аста якинлашаётганини кузатиб туришиди.

- Жазога тортиласиз, Уэсли, - деди Снегг башарасини Роннинг юзига тақаб, - Агар менинг дарс ўтиш услубимни танкид килганингизни яна бир бор эшитиб коладиган бўлсан, қаттиқ пушаймон ейсиз, тушундингиз-ми?

Дарс охирига қадар ҳеч ким чурқ этмади. Болалар махлук тусига кирган одам ҳакида дарсликда келтирилган маълумотларни кўчириб ўтиришиди. Снегг эса улар каторларида юриб, шу бугунга қадар ўкувчилар профессор Люпин раҳбарлигида нималарни ўзлаштирганини текшириб чиқди.

- Қандай қашшоқ тушунтиришлар... Мана бу эса умуман нотўғри. Каппалар кўпроқ Мўгулистанда бўлади... профессор Люпин бундай бемаъни жавоб учун саккиз балл қўйдими? Ўн балли имкониятдан-а? Мен ҳатто уч балл ҳам қўймаган бўлар эдим...

Кўнғироқ зарби эшитилди, аммо профессор Снегг синфи ушлаб қолди.

- «Махлук тусига кирган одамни таниб олиш ва уни ўлдириш усуллари» мавзусида иншо ёзинг. Ушбу мавзуга оид матн ҳажми пергаментнинг икки ўрамидан кам бўлмаслиги ва душанба куни эрталаб топширилиши шарт. Уэсли, сиз колинг, жазо чорасини белгилаб бераман.

Гарри билан Гермиона колганлар билан биргалиқда хонани тарк этиб, ҳеч ким эшитмайдиган жойга етгач профессорга оид ғазаб ва нафратга тўлиб-тошган иборалар ўкишди.

- Ёвузлик кучидан химоя фани ўқитувчиси лавозимини эгаллашни бир умр орзу қилиб юрган бўлса ҳам, Снегг, ушбу фан ўқитувчиларига бундай муносабат билдиримаган эди, - фикр билдириди Гарри Гермионага, - Люпинга қарши қандай адovati бор унинг, а? Нима деб ўйлайсан, бoggарт сабабчимикан унинг бундай хулқига?

- Билмадим, - ўйчан жавоб қайтарди Гермиона, - Факат профессор Люпин тез орада тузалиб кетишига умид киламан...

Беш дақиқадан сүнг нафрати тобора түлиб-тошиб бораётган Рон уларни қувиб етиб, Снеггни шундай сўз билан атадики, ҳатто Гермиона:

- Рон, бундай беадаб бўлма, - деб юборди.
- Ўша... менга нима буюрганини тасаввур эта оласизми?! Шифохонага бориб, беморларнинг тувакларини сехр-жоду қўлламай ювиб тозалашни амр этди! - деди у қўлларини мушт қилганча чукур-чукур нафас олиб, - Нима учун Блэкнинг хаёлига Снеггнинг хонасига бекиниб олиш фикри келмади экан, а? Бизнинг ўрнимизга ўлдиради-кўярди уни!

Эртасига эрталаб Гарри тонг коронғисида уйғониб олди. Даствлаб у бўрон товушидан уйғонгандай бўлди. Сўнг бошининг орқасида шамол эсаётганини хис этиб, шартта ўтириб олди. Ортга караб, яқин масофада учеб юрган полтергейст Дрюзг, қулоғига пуфлаётганини англади.

- Нега бундай киляпсан? - эътиroz билдиради Гарри.

Дрюзг лунжларини катта шишириб боз пуфлади-да, хиринглаганча орқага тисланиб хонадан учеб чиқди.

Гарри кафти билан жавонча устидаги уйғотадиган соатни пайпаслаб топди. Энди уч яrim бўлибди. Дрюзгга лаънат ўқиганча бошқа ёнига ёнбошлаб, ухлашга уриниб кўрди. Аммо уйғониб кетган болага момақалдиrokнинг кетма-кет баланд гумбурлаган товушлари, шамолнинг қаср деворларига қаттиқ урилиши, Ман этилган ўрмон дараҳтларининг қаср-кусури уйқу бермади. Яна бир неча соат ўтгач, у квидиш майдонига чиқиб, шундай мудхиш ҳавода рақибга қарши кураш олиб бориши керак. Уйкуси бузилиб, иложсиз қолган Гарри ўридан туриб, «Нимбус-2000»ни олди-да, ётоқхонадан ташкарига йўл олди. У эшикни очиши билан оёғи остидан аллақандай паҳмоқ нарса ўтиб ичкарига кирди.

Гарри тез эгилиб, Маймоқоёқнинг момикдай думидан тутиб олишга улгурниб колди.

- Биласанми, нима. Назаримда Рон сен ҳакингда тўғри фикр юритадиган кўринади, - мурожаат қилди Гарри мушукка қараб, - Қаср тўла сичқон бўлса, бор ўшаларни овлаб юр. Бор, кет деяпман сенга, - деди у мушукни оёғи билан айланма зинапоядан пастга туртиб, - Касмокни тинч кўй.

Бўроннинг увиллаши умумий меҳмонхонада янада баландроқ эшитилмоқда. Гарри ўйин бекор килиниши мумкинлигини хаёлига хам келтирмади. Квидиш ўйинлари бундай арзимас баҳона билан ҳеч қачон қолдирилмаган. Гаррини бошқа нарса ташвишга солмоқда. Қайсиdir куни Древ Гаррига Седрик Диггорини кўрсатган эди. Диггори бешинчи синф ўқувчиси бўлиб, Гаррига нисбатан анча йирик. Одатда, Сайёдлар вазни енгил, ҳаракати чаққон ўйинчилар орасидан сараланади. Лекин об-ҳавонинг бундай шароитида вазни Гаррига нисбатан анча оғир Дигтори сезиларли устунликка эга бўлади. Аникроқ айтиладиган бўлса, унинг ўз супургисидан учеб кетиш эҳтимоли камрок.

Гарри тонгнинг қолган қисмини камин ёнидаги креслода ўтирганча, зинапоядан чиқиб, ўғил болалар ётоқхонасига кириб кетишга уринган Маймоқоёққа тўскинлик қилиш учун вақти-вақти билан ўридан туриб ўтказди. Кутиш азоби ўтгач, Гаррининг тахминига кўра нонушта тортиладиган вақт етди. У ёлғиз ўзи портрет тўсиб турган туйнукка равона бўлди.

- Хой, кўтирлаб кетган қишлоқи, тўхта, жангга кириш! - қичкирди Сэр Кэдоган.

- Овозингни ўчирсанг-чи, - эснади Гарри.

Бир ликоп сули бўтқани бир ёклик килишга киришган Гарри анча жонланди. Бутербродга навбат етганида эса жамоанинг қолган аъзолари кўринди.

- Ўйинимиз оғир кечадиган кўринади, - деди деярли ҳеч нима емаган Древ.

- Ҳаяжонланиши бас қил, Оливер. Ҳа, энди андак ёмғир ёғяпти, нима қилибди? Осмон узилиб, ерга тушармиди?!

Афсуски осмондан ёғаётган нарса «андак ёмғир» эмасда. Албатта, квидишнинг оммаболлиги шу даражага бориб етган-ки, тош ёғса хам ҳамма ўйингоҳга чиқади. Шундай бўлди хам. Қасрда ҳеч ким қолмади. Соябонларини маҳкам ушлаб олган ўқувчилар бошларини эгиб олганча, кучли шамолга қарши бориб, ўйин майдони томон югуришди.

Кўлдан чиқиб кетган сояблар узок-узокларга учиб кетди. Гарри уствошонага кириб кетар экан, махкам ушлаб олинган катта сояблар панасида хандон отиб, бармоқ ўқтаётган Малфой ва куролбардорлари Краббе билан Гойлни кўрди.

«Гриффиндор» жамоаси тўқ кизил коржомасини кийиб, Древнинг ҳар сафар ўйин олдидан ўқийдиган «бардам килгич» нуткни тинглашга хозирланди. Бирок нутк чикмади. Древ алланима дейишга уриниб кўрди-ю, ғалати қулқуллай олди холос. Сўнг кўлини силтадида, имо билан ортидан юришни кўрсатди.

Шамол шу қадар кучлики, ўйингоҳ томон бораётган ўйинчиларни ён томон оғдирмоқда. Намойишгоҳдаги томошибинлар жамоаларни олкишлаётган бўлса ҳам, уларнинг овозлари момақалдирокнинг гумбур-гумбури остида деярли эшитилмайди. Ёмғир Гаррининг кўзойнагини чаплаб ташлади. Табиий ҳодисаларнинг бу қадар кутуриб кетган балосида Тилла чаққонни қандай кўради у, Худо билади.

Сап-сариқ коржома кийган хуффльпуффчилар ўйин майдонининг нариги бошидан чиқиб келишди. Жамоа сардорлари бир-бирига якин келиб, кўл сикишди. Диггори Древга кулиб кўйди. Аммо жағи батамом уюшиб қолган Оливер факат бош иргиб кўйишига яради холос. Гарри Роланда Трюк хонимнинг афтидан: «Супургилар эгарлансин!» командасини берган оғзи кимирлаганини кўргач, ўнг оёғини ёпишқоқ лойдан узиб супургисининг сопидан ошириб ўтказди. Трюк хоним хуштагини оғзига солиб, бор кучи билан пуллади. Хуштак узоқдан эшитилгандай чийиллади. Ўйинчилар мудхиш осмонга кўтарилди.

Гарри тез юкорилай бошлаб, «Нимбус-2000» четга оғиб кетаётганини фахмлади. У супургини имкон қадар тўғри тутишга уриниб, кўзларини қисиб олганча, ёмғир ҳосил қилаётган сув пардасига тикилди.

Беш дақиқа ўтар-ўтмас Гарри жиққа хўл бўлиб, Тилла чаққон у ёқда турсин, ўз ўйинчиларини аранг фарқлай олди. У хира кўринаётган тўқ кизил ва сариқ доғлар орасида, ўйин майдонининг у бошидан бу бошига, у ёнидан бу ёнига учиб, ўйин қандай бораётганини тасаввур ҳам кила олмади. Довул тўполони ўйин шархловчисининг овозини босиб юборган. Томошибинлар плашларига ўраниб, сояблар панасига яшириниб олишган. Тажовузкор тўплар Гаррини супургидан икки маротаба уриб туширишига сал колди. Гаррининг кўзойнагига сув шунчалик чаплашиб кетганки, хавфли тўплар яқинлашаётганини кўрмай қолди.

Қанча вақт ўтганини бола билмайди. Ҳар дақиқа ўтган сайин супургини тўғри тутиш қийинлашиб бораверди. Осмон қоронгилашиб қолди. Афтидан кун ёриги шу бугун ўз ўрнини муддатидан олдин тун қоронғисига бўшатиб беришга аҳд қилган кўринади. Гарри ўйинчилар билан икки маротаба тўқнашиб кетишига сал қолган бўлса-да, улар ўз жамоасининг ўйинчилари эдими ёки ракиб жамоаси ўйинчиларими, фарқлай олмади.

Уларнинг бари шу қадар хўл, ёмғир пардаси шу даражада қалин эдики, бирорни бирордан фарқлаб олишнинг иложи йўқ.

Яшин яркираб кетиши баробарида Роланда Трюк хонимнинг хуштаги янгради. Гарри кўл силтаб пастга чорлаётган Древнинг қоматини аранг фарқлай олди. Жамоанинг барча ўйинчилари шалоплаганча лойга кўнди.

- Мен тайм-аут берилишини сўрадим! - ўқирди Древ, - Мана бу ерга тўпланинг...

Болалар майдон четидаги ёғоч сояблар остига ўтишди. Гарри кўзойнагини ечиб, коржомасининг этагига арта бошлади.

- Ким менга ўйин хисобини айта олади?

- Хозирча эллик очко билан биз ютипмиз, - деди Древ, - Лекин Тилла чаққонни тез орада тутиб олмас экансан, коронғида ўйнашга тўғри келади.

- Мана бу билан хеч нарса кила олмайман, - арз қилди Гарри кўзойнагини силтаб.

Айни шу фурсатда унинг елкаси ортида Гермиона пайдо бўлди. У ридосини боши узра ушлаб олган-у, нега туширганини англаш бўлмади.

- Менда бир фикр бор! Кўзойнагингни бер!

Гарри кўзойнагини Гермионага узатди. Гермиона сехрли таёқчаси билан кўзойнакка бир-икки маротаба уриб кўйди-да, талмовсираб турган жамоанинг кўз ўнгидаги:

- Импервиус! - деб, Гаррига қайтарди, - Ма ол. Энди унинг сиртида сув турмайди!
Древ Гермионани ўпіб-ўпіб ташлашга тайёр.

- Ажойиб! - хитоб қилди у хириллаб қолган овози билан, халойик орасига кириб кетган Гермионанинг ортидан, - Бўлди, болалар, энди ишга киришиб, шиддатни оширайлик! Гермионанинг афсуни кор берди. Гарри совукка котиб, ҳаётида бу кадар шалаббо бўлмаган, албатта, аммо энди у кўра олади. Қатъиятга боз тўлиб-тошган бола ўз ҳаракатларини тезлатди. У супургисини Тажовузкор тўпларга чап берганча Тилла чаққонни қидириб гирдобли уормалар томон йўналтириди ва қарши томон учиб кетаётган Дигторининг остига шўнғиди...

Яна момақалдироқ гумбурулаб, кетидан иккига бўлиниб кетган яшин чақилди. Майдонда бўлиш тобора хавфли бўлиб борди. Тилла чаққонни имкон кадар тезроқ топиш керак... У майдон марказига қайтиш мақсадида ортга бурилган фурсатда навбатдаги яшин чақнади. Намойишгохлар ёришиб, кўзга кўринган нарса боланинг хаёлинин ўйиндан тамоман чалгитиб юборди. Гап шундаки, намойишгохларнинг энг юқори қисмидаги кимсасиз каторда катталиги айқдай келадиган, юнглари осилиб тушган қоп-кора ит осмон тусида аник кўриниб турибди.

Гаррининг уюшиб қолган кўллари супурги сопидан сирпаниб чиққани боис «Нимбус» бир неча футга пастлаб кетди. Хўл соchlарини пешонасидан олган Гарри намойишгохларнинг устки каторига дикқат билан қараб чиқди. Ит кўринмайди, йўқ.

- Гарри! - янгради «Гриффиндор» халқаларини кўриклаб турган Древнинг аламдийда ўкириги, - Гарри, оркангга кара!

Гарри кескин ўгирилди. Седрик майдон маркази томон шиддат билан учиб кетяпти. Нам сингиб кетган ҳавода Сайёдлар орасидаги тенг масофа нарида миттигина тилла нукта яркираб кўринди...

Вужудини вахима қамраб олган бола сопга маҳкам ёпишди-да, танасини энгаштириб Тилла чаққон сари ташланди. Ёмғир Гаррининг юзини қаттиқ савалай кетди.

- Уч, - кичкирди у ўзининг «Нимбус»ига, - Тезроқ!

Аммо шу пайтда қандайdir ғалати ходиса рўй бериб, ўйингоҳ узра ғайритабий сукунат қарор топди. Нимадир бўлди-ю, кучли увиллаб турган шамолнинг овози худди овози ўчириб кўйилгандай телевизордай ёки Гарри кутимагандা кар бўлиб қолгандай тинди-қолди. Тинчликми, нима бўлди ўзи?

Бирдан у ўлгудай таниш муздай тўлкин вужудини қамраб олиб, ич-ичига сингиб кираётганини хис этиб, остида нимадир аста сузуб бораёттанини кўрди.

Фикрини обдон ўйлаб кўрмаган Гарри нигохини Тилла чаққондан чалғитди.

Пастда, бошига қайтарма қалпоқ ташлаб олган юзлаб дементорлар болага қараб турибди. Гарри кўкрагида аъзойи-баданини музлатиб келаётган тўлкин кўтарилаётганини хис этди. Унинг кулогига қичқириклар эшитилди... кимдир жон-холатда қичқиряпти... аёл киши кичкиряпти...

- Фақат Гаррини эмас, Гаррини эмас, илтимос, Гаррини эмас!

- Нари тур, тентак қиз... коч дедим сенга...

- Фақат Гаррини эмас, илтимос, мени, унинг ўрнига мени ўлдир...

Тўлкинланиб кетаётган оқ туман Гаррининг хаёлларини чигаллаштириб юборди... Нима қиляпти у? Нега бекордан-бекор учиб юрибди?... Анави аёлга ёрдам бериш керак-ку!... Акс ҳолда ҳозир у ҳалок бўлади... Уни кимдир ўлдиради...

Гарри муздай туман ичра қулав бетди.

- Фақат Гаррини эмас! Илтимос... раҳминг келсин... шафқат қил...

Кимдир дарғазаб хандон отар, аёл эса қичкирар эди. Гарри бошқа ҳеч нарсани эслаб колмади.

- Яхшиям ер юмшок.

- Ҳа, пачақ бўлиб кетади деб ўйлаган эдим.

- Ҳатто кўзойнаги ҳам синмабти.

Гарри узоқдан келаётган овозларни эшитяпти-ю, маъносига аҳамият бермаяпти. У

каердалиги, бу ерга қандай келиб колганлиги, келгунга қадар нима билан шүгүлланғанligини ҳеч идрок эта олмади. Фақат бир нарсани, у ҳам бўлса, танасининг ҳар бир дюйми, худди уни узоқ вақт дўппослашган сингари қаттиқ оғриётганини сезяпти холос.

- Шу қадар қўрқинчли бўлдики, дунёда бундан даҳшатли манзара бўлмаса керак. Қўрқинчли... даҳшатли манзара... қайтарма қалпоқ ташлаб олган қора қоматлар... совук... кичкирик...
Бола қўзини очиб, шифохона каравотида ётганини англали. Унинг атрофида «Гриффиндор» квиши жамоаси тўпланиб олган. Ҳаммаси бошдан-оёқ лойга беланган. Рон билан Гермиона ҳам шу ерда. Иккаласи худди эндиғина бассейндан чиқиб келишганга ўхшайди.
- Гарри! - қичқирди афти-ангари лойга беланган бўлса-да, ранги мурдадай оқариб кетган Фред, - Қалайсан?
Бирдан Гаррининг хотираси катта тезлик билан олдинга айлантирилганда бўлди. Яшин - Сгубит - Тилла чаккон - дементорлар...
- Нима бўлди? - сўради кутилмаганда ётган ўрнига кескин ўтириб олиб, ҳаммани оҳвоҳлатиб юборган Гарри.
- Сен... тахминан... эллик метрча келадиган баландликдан кулаб тушдинг.
- Ўлиб қолган бўлсанг керак, деб қўрқдик, - ҳасратланди қалтираб турган Алисия. Кўзлари кип-кизариб кетган Гермиона киска пикиллаб кўйди.
- Ўйин нима билан якунланди? - сўроғини давом этди Гарри, - Қайтадан ўйнаймиз-ми?
Ҳеч ким жавоб бермади. Мудхиш ҳақиқат Гаррининг вужудини қабр тошидай эзиб ташлади.
- Биз... ютқазиб қўймадик-ми?
- Сен кулаб тушган фурсатда Седрик Тилла чаққонни тутиб олди, - сўзлаб беришга киришди Жорж, - Нима бўлганини ўзи тушунгани йўқ. У орқа ўгирилиб, сени ерда ётганингни кўргач, ўйин натижасини бекор килишни илтимос килишга уриниб кўрди. Қайтадан ўйнаш истагини билдириди. Бироқ ўйин коидага кўра, ҳалол якун топган эди...
Буни ҳатто Древ ҳам тан олди.
- Айтганда, Древ қани? - сўради Гарри жамоа сардори йўқлигини идрок этиб.
- Ховлида турибди, - деди Фред, - Ёмғир сувида гарк бўлиб ўлишга аҳд килган кўринади. Гарри юзини тиззаларига босиб, соchlарини маҳкам чангallлаб олди. Фред унинг елкасини қаттиқ ушлаб, силтади.
- Бас қил, Гарри. Бугунги кунга қадар ҳали бирор маротаба бўлсин, Тилла чаққонни кўлдан чикарганинг йўқ.
- Ахир лоақал бир маротаба бўлса ҳам, кўлдан чикариб юборишинг керак-ку, - овунтирган бўлди Жорж.
- Ҳали имконият батамом кўлдан кетгани йўқ, - қўшимча килди Фред, - Биз юз очко йўқотдик, шундайми? Демак «Хуффльпуфф» «Равенкло»га ютказади. Биз эса «Равенкло» билан «Слизерин» устидан ғалаба қозонамиз...
- Бунинг учун «Хуффльпуфф» икки юз очкодан кўп йўқотиши керак, - фикр билдириди Жорж.
- Мабодо улар «Равенкло»дан устун келишса-чи...
- Ҳеч қачон. «Равенкло» жуда яхши жамоа. Агар «Слизерин» «Хуффльпуфф»га ютқазиб қўйса, унда...
- Ҳамма нарса очколар сонига боғлиқ. Ундей бўлса ҳам, бундай бўлса ҳам тафовут юз очкони ташкил этмоқда...
Гарри чурк этмай ётди. Хонага Помфри хоним кириб келиб, болани тинч қўйишни талаб килди.
- Биз қайтиб келамиз, - ваъда берди Фред, - Ўзингни кўп койима. Нима килганда ҳам сен зўрсан. Бизда ҳали сендай Сайёд бўлмаган.
Жамоа суюқ лой изини қолдирганча хонани тарқ этди. Юзидан норозилик ёғилиб турган

Помфри хоним эшикни ёпиб кўйди. Рон билан Гермиона Гаррига якинрок сурилди.

- Дамблдорнинг роса жаҳли чиқди, - деди Гермиона хўнграмоқдан хириллаб қолган овози билан, - Мен уни ҳали бундай холатда кўрмаган эдим. Кулаб тушаётганингни кўриб майдонга югуриб чиқди-да, таёқчасини силтади. Шунда пастлаш тезлигинг анча пасайди. Ерга тушишинг билан таёқчасини дементорлар томон ўқтаб, аллақандай кумуш тусли нарса отди. Улар шу захоти ўйингоҳни тарк этиб, тум-тарақай бўлди... Мактаб худудига кириб келишга журъат этгани учун директор роса аччиқланди. Биз эшитдик унинг...

- Шундан сўнг у сехр воситасида сени замбилга ортди, - гапга аралашди Рон, - У қасрга қараб йўл олар экан, замбил ёнида сузид борди. Ҳамма сени...

Унинг овози узилиб қолди. Гарри буни деярли сезмади. У дементорларнинг кўрсатган таъсири... қичкирган овоз ҳакида ўйлаб ётибди. Бирдан кўзини очди. Дўстлари унга шундай ташвиш билан қараб туришибди, ортиқча вахима қилишмаслиги учун оддий савол беришига тўғри келди.

- Бирон кишининг фаросати менинг «Нимбус-2000»ни олиб келишга етди-ми?

Рон билан Гермиона бир-бирига тез қараб қўйишиди.

- М-м-м...

- Хўш? - сўради Гарри нигоҳини бир ўртоғининг юзидан иккинчисининг юзига олиб ўтиб.

- Сен... йиқилиб тушгач... «Нимбус-2000»ни шамол учиреб кетди, - қатъиятсиз овоз билан тушунтирган бўлди Гермиона.

- Иннайкейин-чи?

- У... у... о, Гарри!... у Уришқоқ тол шоҳлари орасига кириб кетди.

Гаррининг ичидаги бор нарса узилиб-узилиб кетгандай бўлди. Қаҳр-захрини сочадиган ўша лаънати Уришқоқ тол мактаб ховлисининг қок ўртасида ўсади.

- Иннайкейин-чи? - сўради Гарри саволига бериладиган жавобдан кўркиб.

- Уришқоқ толнинг феълини биласан-ку, Гарри, - деди Рон, - Устига бирор нарса келиб тушини ёқтирумайди.

- Сен хушингга қайтишингдан олдин профессор Флитвик супурги парчаларини олиб келди, - паст овоз билан маълум килди Гермиона.

У оёғи остида турган қопчиқни аста чиқарди-да, ичидагини каравотга ағдарди. Чойшаб устига Гаррининг садоқатли ва энди абадулабад мағлуб бўлган собик супургисидан қолган майда тарашалар-у, укаланиб кетган говронлар тўқилди.

Х БОБ.

КАФАНДУЗД ХАРИТАСИ

Помфри хоним Гарридан дам олиш кунларининг охиригача шифохонада қолишни талаб килиб туриб олди. Бола баслашмади, шикоят ҳам қилмади, бироқ «Нимбус-2000»нинг колдиқларини ташлаб юборишга розилик бермади. Ушбу қилифи аҳмоқона эканлиги, супургисини энди ҳеч қачон тиклаб бўлмаслигини англаб етаётган бўлса-да, ўзини худди энг яқин дўстларидан бирини йўқотиб кўйгандай хис этиб, хатти-харакатларини идора кила олмади.

Гаррининг ҳолидан хабар олгани келаётган одамлар оқимининг кети кўринмайди. Ҳамма унинг кайфиятини кўтариш билан овора. Хагрид ё уховёрткага-ми ё сарик карам бошига-ми ўхшаб кетадиган, қисқаси бир даста гул бериб юборибди (*Уховёртка (Dermaptera) – қиёфаси мукаммал ўзгармайдиган тўғри қанотли ҳашаротлар туркумига мансуб ҳашарот*). Жинна Уэсли тезроқ соғайиб кетиши тилаклари битилган, ўз қўли билан тайёрлаган откриткасини юзи кип-кизариб кетган холда топширди. Ушбу открытка, токи Гарри уни мева солинган вазанинг тагига бостириб кўйганга қадар, аллақандай кўшикни бақириб айтишини кўймади. Якшанба куни эрталаб эса шифохонага «Гриффиндор» жамоаси ташриф буюрди. Жамоа бу сафар ўз сардори бошчилигига келибди. Древ Гаррини «мана шунчалик» бўлса ҳам ҳеч нимада айбламай кўйганини қандайдир ифодасиз, жонсиз оҳангда ишонтиришга уринди. Рон билан Гермиона Гаррининг кўрпаси ёнидаги постларини фақат тунги вақтга тарк этишди.

Шунга қарамай беморнинг кайфиятини ҳеч нарса, дўстларининг шириң сўзлари-ю, ҳазиломуз хатти-харакатлари ҳам кўтара олмади.

У Сгубит ҳакида ҳеч кимга, ҳатто Рон билан Гермионага ҳам оғиз очмади. Чунки бу гап Ронни вахимага солишини, Гермиона эса Гаррини ҳам, саросимага тушиб қоладиган Ронни ҳам калака кила бошлашини аник билади. Нима килганда ҳам Сгубит унга иккинчи маротаба дуч келиши. Иккала ҳолат ҳам деярли баҳтсиз ҳодиса билан якун топди. Сгубит биринчи сафар кўринганида «Тунги рицарь» автобуси Гаррини босиб кетишига бир баҳя етмай қолган бўлса, бу сафар у эллик фут келадиган баландлиқдан қулаб тушди. Кизик, Сгубит чиндан ҳам Гарри ўз омонатини топширгунга кадар ортидан юраверармикан? Энди Гарри умрининг охиригача ўша маҳлук таъкиб килаётган-қилмаётганини кўриш учун елкаси орқали ўгирилиб юришга мажбур бўлармикан?

Энг ёмони – дементорлар. Ўша маҳлукларни эслар экан ҳар сафар Гаррининг кўнгли айниб, ўзини шармандаси чиқиб кетгандай хис этди. Дементорлар киши онгида идора килиб бўлмайдиган кўркув хисси юзага келишига сабабчи бўлишини ҳамма тан олади, лекин Гарридан фарқли ўлароқ, дементорга рўбару келган бирор-бир киши ҳали хушини йўқотмаган, ҳалок бўлаётган қандайdir аёлнинг сўнгги афғонларини эшитмаган.

Ўша аёл ўзининг онаси эканлигига Гарри зигирдай бўлсин, шубҳа қилмайди. Тунги соатларда шифтга тушган ой нурларига караб ётар экан бола аёлнинг кичкирикларини эслайди, мирғаккина ўғлини Ёвуз Лорддан асрашга уринаётган онанинг сўнгги фурсатлари, Лорд Вольдемортнинг хандон отаётгани-ю, онасининг ҳалок бўлгани кўзи олдидан ўтади. Сўнгти кунларда Гаррининг уйкуси нотинч, қиска ўтадиган бўлиб қолди. Ҳар сафар тушида дементорнинг сирғанчик, чириётган қўлини қўрадиган, онасининг юракни эзиб юборадиган оху-зорларини эшитиб, сесканиб уйғонадиган бўлиб қолди. Душанба куни мактаб ҳаётининг нохуш хаёллардан сал бўса ҳам чалғитадиган шовқин-суронли ғимир-ғимирига қайтган Гарри, Драко Малфойнинг таҳқирларига тоқат қилишдан ўзга чораси қолмаган бўлса ҳам, ўзини анча енгил хис этди. «Гриффиндор»нинг мағлубиятга учраганидан Малфой ўзида йўқ хурсанд. У жароҳатининг боғламасини ниҳоят ечиб, ичи кора табиатининг кўтаринки рухи или ҳаммага Гарри супургидан қулаётган фурсатни иккала қўли ёрдамида саҳналаштириб намойиш эта бошлади. Сехрли дамламалар тайёрлаш фанидан ўтган дарснинг ярмини Малфой ертўладаги синф хонасида дементорга ўхшаб юрганча ўтказди. Сабр косаси тўлган Рон тимсоҳнинг йирик, сирғанчик юрагини Малфойнинг башарасига қаратса улоқтириди. Юрак дилозорнинг турқига ёпишиб колганини кўрган Снегг шу заҳоти «Гриффиндор»дан эллик балл айириб ташлади.

Тушликдан сўнг ёвузлик кучидан ҳимоя дарси ўтказилиши режалаштирилган.

- Агар машғулотни Снегг ўтказадиган бўлса, кирмайман, - баёнот қилди Рон, профессор Люпиннинг хонасига етиб келгач, - Гермиона, ичкарига кара-чи, ким ўтириби экан.

Гермиона ичкарига бош сукиб каради.

- Ишлар жойида!

Профессор Люпин ишга қайтиби. Киёфасидан чиндан ҳам оғир касал эканлиги кўриниб туриби. Эгнидаги эскириб кетган коржома худди илгакка осиб кўйилгандай кўринади, кўзларининг остидаги доғлар эса қўкариб кетган. Шундай бўлса-да, ўқитувчи ўз жойларини эгаллаган болаларга мулојим кулиб каради. Ўкувчилар шу заҳоти Снегг устидан арз қила бошлашди.

- Ахир у сизни вактинча алмаштириб турди-ку, уйга бир олам вазифа беришга нима ҳаки бор?

- Маҳлук тусига кирадиган одам ҳакида биз ҳеч нима билмас эдик-ку...

- ... пергаментнинг икки ўрамини тўлдириб ёзиш-а!

- Бундай мавзуни ҳали ўтганимиз йўқ, деб тушунтирумадингиз-ми профессорга? - сўради Люпин кошини чимириб.

Яна ғовур-ғувур кўтарилди.

- Тушунтирудик. У эса ўзлаштириш масаласида жуда қолоқ эканлигимизни таъна қилди...

- ... қулоқ ҳам согани йўқ...

- ... пергаментнинг икки ўрамини-я!

Оммавий эътирозни кўрган профессор Люпин кулиб кўйди.

- Хафа бўлманг болалар. Мен профессор Снегг билан гаплашиб кўраман. Сиз ўша иншони ёзишингиз шарт эмас

- О, йўқ. Мен ёзиг бўлдим-ку! - дили сиёҳ бўлди Гермионанинг.

Машғулот жуда кизиқ ўтди. Профессор Люпин синф хонасига катта аквариумга қамалган бир оёкли финтиплюхни олиб келибди. Бир карашда нимжон, беозор кўринадиган кичкинагина маҳлукнинг танаси тутунни эслатади.

Люпин финтиплюх ҳакида маълумот берди, болалар эса дикқат билан қулоқ солиб, ёзиб боришиди.

- Одамларни ботқоқ томон жазб қилади. Кўлидаги фонусчани қўряпсиз-ми? У олдинда сакраб бориб, меровларни ўз ортидан эргаштиради ва нихоят...

Ойна ортидаги финтиплюх қулоқни кар қилиб юборгудай чинқириб юборди.

Қўнғироқ зарби янграгач ҳамма ўз нарсаларини йигиштириб, чиқиши эшиги томон йўл олди.

- Бир дақиқа, Гарри, - чакирди Люпин, синфдошлари билан бирга чиқиб кетаётган Гаррини.

Гарри ортга кайтиб, профессор Люпиннинг финтиплюх камалган аквариум устига латта ташлаб ёпаётганини томоша қилиб турди.

- Менга ўйин ҳакида айтиб беришиди, - деди стол томон ўгирилиб, китобларини портфелига жойлаётган профессор Люпин, - Супургинг... Хуллас, эшитиб жуда ачиндим... Уни таъмирлаб тиклашга оз бўлса ҳам умид борми?

- Йўқ. Уришқоқ тол уни бурдалаб ташлади.

Люпин оғир хўрсинди.

- Уришқоқ тол мен «Хогварц»га ўқишига кирган йилим экилган эди. Ўшанда унга яқин бориб, танасини ушлаб олиш ўйинини ўйнар эдик. Дэйви Просстак исмли бир бола кўзидан айрилишига сал колгач, дарахтга якинлашиш ман этиб кўйилди. Толга йўликкан бирон-бир нарса омон колмаслигига шубҳа йўқ. Супургига йўл бўлсин.

- Дементорлар ҳакида ҳам айтиб беришиди-ми? - базўр сўрай олди Гарри.

- Айтишиди, - деди Люпин болага тез қараб кўйиб, - Хали ҳеч ким ғазаб отига минганд профессор Дамблдорни кўрмаган бўлса керак, деб ўйлайман. Дементорлар сўнгти вактда жуда безовта бўлиб қолишган... Мактаб ҳовлисига киришга ижозат берилмаётгани учун даргазаб юришибди... Сен ўшалар касридан тушиб кетган бўлсанг керак?

- Ҳа, - иқрор бўлди Гарри.

У бир оз иккиланиб қолди, аммо навбатдаги савол, бола ўзини тўхтатиб қолишга ултурмай, оғзидан чиқиб кетди.

- Нима учун? Нега улар менга бундай таъсир кўрсатишяпти? Мен шунчалик...

- Бундай ҳолатнинг қўрқоқлик билан ҳеч қандай умумийлиги йўқ, - кескин жавоб қайтарди профессор Люпин, худди Гаррининг фикрини ўқиб олгандай, - Сен, бошқалардан фарқли ўлароқ, ўтмишда нихоятда мудхиш нарсаларни бошингдан кечиргансан. Айнан шу сабабли ҳам дементорлар сенга бу қадар кучли таъсир ўтказа олишади.

Қиши кўёшининг нурлари синф хонасига сингиб кириб, ёш Люпиннинг окарган соchlари-ю, юзидағи ажинларини ёритди.

- Дементорлар – ер юзида яшайдиган энг жирканч маҳлуклар туркумiga киради. Зулмат ва даҳшат хукм сурган жойлар улар хуш кўрган макон бўлиб, тушкунлик, таназзул ва умидсизлик қарор топган жойларда янада равнақ топишади. Маконда борки умид ва ишонч, тинчлик-тотувлик, баҳт-саодатни сўриб боришиди. Ҳатто магллар ҳам, ўз кўзлари билан кўришмаса-да, дементор борлигини ҳис этадилар. Ушбу маҳлукка якинлашар экансан, вужудингда рўшнолик, меҳр-оқибат ва қувончили хотирадан асар қолмайди.

Табиатингдаги ҳар қандай ёруғлик ўчади. Токи сен дементорга ўхшаб қолмас, қалб кўри деган тушунчадан батамом маҳрум бўлмас, ғазаб ва разолатга тўлиб-тошмас, мудхиш

ҳодисалар ҳақидағи хотираларинг билангина қолмас экансан, хис-туйғуларингни сүриб-сүриб тураверади. Ўтмишингда бўлиб ўтган ишлар эса, Гарри, супургидан қулақ тушишинг учун етарлидан ортиқдир. Гапимга ишонавер, сен уяладиган ҳеч қандай иш бўлгани йўқ.

- Улар яқин келганида, - деди ўпкаси тўлиб кетаётган бола, кўзини столдан уза олмай, - Вольдеморт қўлида ҳалок бўлаётган онамнинг сўнгги сўзларини эшитаман.
Люпин Гарри томон талпиниб, унинг елкасидан қучиб олмоқчи бўлди-ю, фикридан қайтди. Икковлон бир оз сукут сақлаб қолди.
 - Ўйнгоҳга нима мақсадда келишди экан? - сўради Гарри.
 - Улар оч қолишган, - тушунтириш берди Люпин вазмин оҳангда, - Дамблдор уларни мактаб худудига киритмайди. Одамлар орасидаги курбонлар захираси эса тамом бўлган...
Фикримча, ўшанда улар нафс балоси олдида ўзларини тия олмай қолишган. Ахир ўйнгоҳда қанчадан-қанча одам, яъни қанча хис-туйғу, қанча қувонч тўпланган...
Буларнинг бари дементорлар учун ҳақиқий зиёфат-ку.
 - Бундан чиқди, Азкабан ниҳоятда даҳшатли жой эканда, - ғудуллаб хулоса чиқарди Гарри.
Люпин ғамгин бош иргиб қўйди.
 - Азкабан қасри дengiz ўртасидаги кичкинагина оролда жойлашган бўлиб, ҳеч ким у ердан қочиб кутула олмайди. Аслида дементорлар қўриклийдиган жиноятчи сеҳргарларни тутқуниликда саклаш учун деворларга ҳам, дengиз сингари сувли тўсикка ҳам эҳтиёж бўлмайди. Зоро ушбу сеҳргарлар ўз изтироблари, қайғу-ҳасратлари ичига чунонам камаб қўйилади-ки, бирон-бир фикр юритишга қодир бўлмай қолишади. Қасрга келтирилган аксарият жиноятчилар биринчи ҳафтанинг ўзида ақлдан озишга улгуради.
 - Аммо Сириус Блэк қочиб кутулди-ку, - чўзиб гапирди Гарри, - Қочиб...
Портфель столдан сирпаниб тушиб, уни тутиб олиш учун Люпин тез энгashiшига тўғри келди.
 - Ҳа, - деди у, қаддини ростлар экан, - Афтидан Блэк дементорларни алдаш йўлини топган кўринади. Бунинг иложи йўқ, деб ҳисоблар эдим... Эътироф этилишича, дементорлар жиноятчи сеҳргар ёнида ҳаддан ортиқ узоқ бўлишса, ушбу шахс ўз сеҳр кучидан маҳрум бўлади...
 - Лекин сиз поездда тинтуб ўтказган анави дементорни чекинишга мажбур қила олдингиз-ку, - бирдан эслади Гарри.
 - Сакланиш учун барпо этса бўладиган... ўзига хос ҳимоя бор албатта, бироқ поездда фақат биттагина дементор бўлган холос-да. Улар қанчалик кўп бўлса, каршилик кўрсатиш шу қадар қийин кечаверади.
 - Қанақанги ҳимоя экан у? - шу заҳоти қизиқиб қолди Гарри, - Менга ўргата оласизми?
 - Ўзимни дементорларга карши кураш соҳасининг етакчи мутахассиси сифатида кўрсатмоқчи эмасман... аксинча...
 - Агар дементорлар квидиши ўйнгоҳига боз бостириб келсалар-чи, уларга карши кураша билишим керак-ку, ахир...
 - Люпин боланинг қатъиятли юзига қараб ўйланиб қолди.
 - Хўп, майли. Сенга ёрдам беришга уриниб кўраман. Фақат ҳозир эмас, келаси семестрда. Таътил бошланишига қадар қиладиган ишларим жуда кўп. Саломатлигим ҳам bemavrid ёмонлашган.
- Дементорлардан ҳимояланиш усулига ўргатиш борасида Люпиннинг берган ваъдасини ёдида сақлаб юрган, ҳалок бўлаётган онасининг сўнгги сўзларини бошқа эшитмасликка умид боғлаган, ноябрь ойининг охирида эса «Равенкло» жамоаси «Хуффльпуфф»ни тор-мор этганини ўз кўзи билан кўрган Гаррининг кўнгли анчагина очилди. «Гриффиндор» жамоаси, гарчи энди бирон маротаба бўлсин, мағлуб бўлишга йўл қўя олмаса-да, квидиши кубоги учун олиб борилаётган қақшатқич курашда ўз имкониятини ҳали қўлидан бериб қўйгани йўқ. Тентак кучга янгитдан тўлиб-тошган Древ ўз жамоасини, ҳатто декабрь ойида ҳам ёғишни давом этаётган муздай ёмғир остида жон-жаҳд билан машқ қилишга мажбур қилди. Дементорлар эса мактаб ҳовлисига кирмай қўйишиди. Афтидан,

Дамблдорнинг ғазаби уларни нари юришга мажбур килган кўринади. Семестр якунига икки ҳафта колганида осмон кутилмаганда кўзни камаштирадиган даражада оқ-сафиш тус олиб, ёпишқоқ лой юзи эса йилтиллаётган қирор билан қопланди. Қасрда Рождество кайфияти қарор топди. Афсун ўкиши фани ўқитувчиси профессор Флитвик ўзининг хизмат хонасини милт-милт кўринаётган олов учқунлари билан ясашга улгурибди. Якинрок бориб, разм солинса, ушбу учқунлар хавода тўлганаётган соҳираларга ўхшайди. Ўкувчилар таътил режаларини завқ-шавқ билан муҳокама килишга киришиб кетишиди. Рон ҳам, Гермиона ҳам «Хогварц»да қолишга аҳд килди. Рон икки ҳафтани Перси билан ўтказишга бардош бера олмаслигини, Гермиона эса мактаб кутубхонаси яқинида бўлиши зарурлигини баҳона килган бўлса-да, Гаррини алдай олишмади. Аслида дўстлар Гаррига шерик бўлишни хоҳлашди. Бунинг учун Гарри дўстларидан бехад миннатдор бўлди.

Семестрнинг сўнгги уикендиға Хогсмёдга сафар уюштирилиши белгиланибди ([Уикенд – инглиззабон мамлакатларда иш ҳафтасининг сўнгги куни](#)). Ҳамма, Гарридан ташкари, албатта, хурсанд.

- Рождествога совғалар харид килиб олишимиз мумкин! - хурсанд бўлиб кетди Гермиона, - «Роҳат-лукум» дўконида сотилаётган ялпиз таъмли тиш тозалаш иплари ойим билан дадамга роса хуш келса керак!

Учинчи синф ўкувчилари орасида Хогсмёд сафарига чикмайдиган ягона ўкувчи эканлигига кўнишиб қолган Гарри Оливер Древдан «Сизнинг янги супургингиз» каталогини вақтинча олиб, куни билан ўрганиб чиқишига аҳд қилди. «Нимбус-2000»дан айрилган Гарри энди машқларда «Учар юлдуз» русумли даккиюнусдан қолган нихоятда эски мактаб супургисида учишга мажбур бўлиб қолган. Ушбу супурги тинимсиз ликиллаши камлик килгандай парвози жуда секин кечади. Янги супурги харид килмаса бўлмайди.

Хогсмёдга ташриф буюриладиган шанба куни эрталаб, Гарри, шарф ва ридоларига ўраниб олган ўртоқлари Рон ва Гермионани кузатиб қўйгач, мармар зинапоя бўйлаб ёлғиз кўтарилиганча, «Гриффиндор» минораси томон йўл олди. Ҳовлида лайлак қор ёғяпти, қасрда эса суқунат қарор топган.

- Пссст! Гарри!

Бола ўгирилиб қаради. Учинчи қават йўлагининг ўртасидаги бир кўзли букри афсунгар аёл хайкалининг оркасида Фред билан Жоржнинг башаралари кўринди.

- Нима қиляпсиз бу ерда? - кизиқиб сўради Гарри, - Нега Хогсмёдга бормадингиз?

- Кетишдан олдин биз сенга байрам совғасини ҳадя этмоқчимиз, - деди Фред сирли кўз кисиб, - Анави хонага кир...

Фред хайкалнинг чап томонидаги кимсасиз синф хонасига имо қилди. Гарри эгизаклар ортидан эргашди. Жорж аста эшикни ёпиб, нурафшон юзи билан Гаррига ўгирилди.

- Сени Рождество билан олдиндан табриклаймиз, Гарри! Мана бу совғамизни қабул килиб ол! - эълон қилди у.

Фред ридосининг ичидан назокатли харакат-ла нимадир чиқариб, столга қўйди.

Пергаментнинг квадрат шаклидаги эскириб кетган каттагина вараги. Қофоз сиртида хеч қандай ёзув кўринмади. Эгизакларнинг ҳазилларидан бири бўлса керак, деб шубҳа қилган Гарри пергаментга тикилиб қолди.

- Хўш, нима экан бу?

- Бу Гарри, акам иккаламиз эришган муваффакиятларнинг сир-асори, - жавоб берди Жорж, қофозни силаб қўйиб.

- Бундай қимматбаҳо нарсани сенга бериш аклсизлик, албатта, - деди Фред, - Лекин кеча кечқурун ўйлаб қўриб, бу сенга зарурроқ деган қарорга келдик.

- Нима қилганда ҳам, биз уни ёд олиб бўлганмиз, - давом этди Жорж, - Энди сенга топширяпмиз. Бизга керак бўлмайди.

- Сарғайиб кетган аллақандай пергамент бўлаги менга нима учун керак бўлиши мумкин?

- Сарғайиб кетган пергамент бўлаги! - хафа бўлди Фред, гўё Гарри уни каттиқ ҳақорат

килгандай башара ясаб, - Тушунтири унга, Жорж.

- Хўш... биз биринчи синфда ўқиб юрган кезларимизда, Гарри, - бошлади Жорж, - Яъни ёш, беташвиш, дўлвар гўдаклик давримизда...

Гарри кулиб юборди. Фред билан Жорж нима бўлишган бўлса, бўлишгандир-у, дўлвар бўлишганига ишониш кийин.

- Хозирга нисбатан гўлрок эдик-да, кулма. Хўш, ўша замонларда нима бўлди-ю, кунлардан бир кун Филчнинг қўлига тушиб қолдик...

- Нима бўлар эди. Қаср йўлакларидан бирида гўнг бомбасини портлатиб юборган эдик.

Филч эса ушбу арзимаган ҳазилимиз учун қаттиқ хафа бўлди...

- ... хонасига олиб кириб, ҳар сафаргидек қўркита бошлади...

- ... жазо тайинлайман, деб...

- ... бурда-бурда килиб ташлайман, деб...

- ... биз эса, хонасидаги жавонларидан бирининг «Мусодара қилинган ниҳоятда ҳавфли буюмлар» тамғаси босилган кутиси очиқлигини кўрмай қолмадик.

- Айтмоқчисиз-ки... - Гаррининг юзига кулги югурди.

- Хўш, нима қилишимиз керак эди? - хитоб қилди Фред, - Жорж яна битта бомба улоқтириб, Филчни чалғитди. Мен эса кутини тез тортиб, мана буни чангллаб олдим.

- Биласанми, буларнинг бари жиной ҳаракатдай эшитилади холос, - тушунтириш берди Жорж, ўзини оклаб - Фикримизча, бу нарса нима эканлиги-ю, у билан кандай мулоқот килиш кераклигига Филчнинг акли етмаган. Шубҳали нарса эканлигини тушуниб етган, албатта. Акс ҳолда мусодара қилмаган бўлар эди.

- Сизлар-чи, биласизлар-ми бу билан қандай мулоқот қилиш кераклигини?

- О, албатта! - кулиб қўйди ўз шахсиятидан ўзи беҳад мамнун Фред, -

Ўқитувчиларимизнинг бари шунча йилдан бўён ўргатган билимларни тарозининг бир палласига, мана бу буюм ўргатган билим ва қўникмаларни иккинчи палласига қўядиган бўлсак, бу қоғоз тош босиб кетади.

- Сизлар мени лақиллатмоқчисизлар шекилли, - деди Гарри эскириб кетган қоғозга янада кучли шубҳа билан қараб.

- Сенга шундай туюляпти-ми? - сўради Жорж.

У сехрли таёқчасини чиқарди-да, пергаментга аста теккизиб:

- Бирон-бир яхшиликни ният қилмаганлигимга тантанавор онт ичаман, - деди.

Шу захоти таёқчанинг учи тегиб турган нуктадан ингичка сиёҳ чизиклар чикиб, пергамент сирти бўйлаб югурга кетди. Ўзаро кесишиган чизиклар қоғознинг ҳар бир бурчагига кириб чиққанидан сўнг пергаментнинг юқори кисмида гажак ҳарфлар гуллаб чиқиб, сўзлар ҳосил бўлди:

Қаллоблик борасида ғаламис сеҳргарларга ёрдам қўлини узатиши жамиятининг таъсисчилари Луни, Чувалчангдум, Юмишоқоёқ ва Шоҳдор жаноблар Кафандузд ҳаритасини ғурур-ла ҳавола этмоқдалар.

Кафандузд ҳаритаси «Хогварц» қасри ва унга туташ худудларнинг ниҳоятда батафсил лойихаси экан. Лекин унинг бошқа бир ўзига хос хусусияти бор эканки, у ҳам бўлса, пергамент бўйлаб ҳаракатланаётган кичкинагина сиёҳ нукталар. Ҳар бир нукта устида микроскопик ёзувлари тамға ҳаракатланмоқда. Хайрон қолган Гарри ҳаритага якинроқ энгашиб қаради. Чап томонининг тепа кисмида тамға билан биргалиқда ҳаракатланаётган нукта профессор Дамблдор эканлигини англатди. Ҳарита ўз хизмат хонасидаги директорнинг у бурчакдан бу бурчакка бориб кайтаётгани, мактаб назоратчисининг миссис Норрис лақабли мушуги иккинчи қаватга кўтарилаётгани, полтергейст Дрюзг эса ўлжа олинган курол-аслаҳалар хонасида ивирсиётганини кўрсатмоқда. Гарри ўзига таниш йўлаклар ва ўтиш жойларини синчковлик билан ўрганиб чиқар экан, қизиқ нарсаларни кўрди.

Ҳаритада Гарри ҳали бўлмаган жойлар акс эттирилган. Яширин йўлларининг аксарияти

эса...

- Тикка Хогсмёдга олиб чиқади, - тасдиклади унинг фикрини Фред, шундай йўллардан бири узра бармоқ юритиб, - Жами еттита яширин йўл бор. Гап бундай, Гарри. Филч мана бу тўртга йўлдан хабардор. Комил ишонч билан айтаман-ки, мана бу йўлларни факат биз биламиз. Мана бу ерга, яъни тўртинчи қават йўлагига маҳкамланган кўзгу ортига бормасанг ҳам бўлаверади. Ушбу йўл ўтган қиши фаслига қадар очик эди, хозир эса ўпирилиб тушган бўлиб, батамом ёпилиб қолган. Бундан ташқари, билишимизча, мана бу йўлдан ҳали хеч ким юрмаган. Чунки унинг чиқаверишида Уришқоқ тол ўсади. Мана бу йўл эса тўғри «Роҳат-луқум» қандолат дўконининг ертўласига олиб чиқади. Бу ерда юзлаб маротаба дайдиганмиз. Пайқаган бўлсанг, ушбу туннелга анави букри кампирнинг ўркачи орқали кирилади.

- Луни, Чувалчангдум, Юмшоқёёк ва Шоҳдор жаноблар, - хўрсинди Жорж, харита сарлавҳасини силаб, - Биз улардан чексиз миннатдормиз.

- Коидабузарларнинг ўсиб келаётган ёш авлодига яқиндан ёрдам бериш учун кўп тер тўккан олижаноб кишилар, - деди Фред таъсири оҳангда.

- Жуда тўғри, - акасининг гапини тасдиклади Жорж, - Фойдаланиб бўлганингдан сўнг, тасвирни ўчириб кўйишни унутма...

- Акс ҳолда ҳар қандай киши кўриб қолиши мумкин, - огоҳлантириди Фред.

- Хаританинг устига яна бир бор уриб кўясан-да, «Шўхлик амалга ошди!», деб кўясан. Тасвир кўринмас бўлиб қолади.

- Шундай қилиб, ёш Гарри, - деди Фред синфбоши акаси Персига тақлид қилиб, - Хулқ-авторинг, интизоминг намунали бўлиши, ҳамма сендан ибрат олиши кераклигини хеч қачон унутма.

- «Роҳат-луқум»да учрашгунча, - кўзини қисиб кўйди Жорж.

Мамнун иршайган эгизаклар синф хонасини тарк этишди.

Гарри мўъжизадор харитадан кўз уза олмади. У миссис Норриснинг митти сиёҳ акси чапга бурилиб, полда ётган аллақандай нарсани хидлаб кўриш учун тўхтаганини кузатиб турди. Модомики Филч бехабар экан... Дементорлар ёнидан ўтишга тўғри келмас экан...

Гаррининг вужуди завқقا тўла бошлади. Шунга қарамай мистер Уэслининг қачонлардир айтган сўзларини эслади: «Мияси қаерда жойлашганини билмасанг, мустакил фикр юритиш қобилиятига эга бирон-бир нарсага ишонч билдирам».

Мистер Уэсли ўша фикрини сеҳрланган, айнан мана шу харитага ўхшаш хавфли буюмларга қарши билдирган бўлиб, огоҳликка даъват этган эди... Қаллоблик борасида ғаламис сеҳргарларга ёрдам кўлини узатиш жамияти... Лекин Гарри ушбу харитадан ўғрилик ёки кимгадир ҳамла қилиш ниятида эмас, факат Хогсмёдга бориб қайтиш учунгина фойдаланмоқчи-ку... Фред билан Жорж ҳам ундан кўп йиллар фойдаланиб келган бўлиб, хеч қандай мудхиш ҳодиса рўй бермаган...

Гарри бармоғини ўзи турган жойдан «Роҳат-луқум» дўконига қадар йўналиш устидан юргизиб кўрди.

Шундан сўнг, ўзи учун кутилмаган ҳолда, худди бировнинг буйруғига итоат қилаётган каби, пергаментни ўраб, коржомасининг қатига жойлади-да, чиқиши эшиги томон отилди. Эшикни бир оз очиб, ташқарига қаради. Ҳеч ким йўқ. Синф хонасидан аста чиқиб, бир кўзли афсунгар аёл ҳайкалининг ортига ўтди.

Хўш, энди-чи? У харитани боз чиқариб, дикқат билан разм солди ва устида «Гарри Поттер» ёзувли тамға билан ҳаракатланайтган янги сиёҳ қоматча пайдо бўлганини кўриб, ҳайрон қолди. Қоматча ҳақиқий Гарри турган жойда, учинчи қават йўлагининг қок ўртасида турибди. Бола эътиборини ўз аксининг хатти-ҳаракатларига қаратди. Унинг миттигина «мен»и сеҳрли таёқчасини чиқариб, ҳайкалга теккизди. Амалий йўриққа риоя қилган Гарри шу заҳоти сеҳрли таёқчасини чиқариб, ҳайкални уриб кўрди. Ҳеч нарса рўй бермади. У харитага боз қаради. Қоматчанинг оғзидан «Диссендиум!» ёз уни битилган пухакча чиқди.

- Диссендиум! - пицирлади Гарри таёқчаси билан ҳайкални яна бир бор уриб.

Шу захоти ҳайкалнинг ўркачи очилиб кетди. Ҳосил бўлган туйнукка фақат озгин одамгина сиғиши мумкин. Гарри атрофга тез қараб чиқди. У харитани кийимининг қатларига жойлади-да, туйнукка дастлаб бошини, сўнг бутун танасини киритиб, қандайдир тош тарнов бўйлаб анча пастга сирпана кетди ва ниҳоят совуқ, зах ерга бориб тушди. Ўрнидан туриб, айланганча, атрофга қаради. Ҳамма ёқ қоп-қоронги. Қўлига таёқчасини олиб «Люмос!» деб гудуллагач, шифти паст, жуда тор қазилган туннелда эканлигини идрок этди. Ерга тушган харитани қўлига олиб таёқча билан уриб қўйди-да: «Шўхлик амалга ошди!», деб қўйди. Харитадаги тасвир шу захоти гум бўлди. Гарри пергаментни эҳтиёткорона ўраб, коржомасининг ички киссасига жойлагач, юраги кутуриб урганча бир вақтнинг ўзида ҳам завқ, ҳам қўркувни ҳис этиб йўлга тушди.

Аллақандай йирик қуённинг уясига ўхшаб кетган илонизи туннель дам эгилиб, дам бурилиб кетган. Гарри ёришиб турган сехрли таёқчасини олдинга чиқариб, нотекис йўлда қоқилиб борди.

Йўл юриш жараёни худди абадий давом этгандай туюлди. «Роҳат-луқум» ҳакидаги ўйларгина болага далда бермоқда. Тахминан бир соат йўл босилганидан сўнг туннель юкорига кўтарила бошлади. Ҳансираф колган Гарри харакат тезлигини оширди. Юзи ловуллаётган бўлса, оёғи аксинча, совқотди.

Яна ўн дакика юрган бола емирилиб кетган, каёkkадир юкорига олиб чикадиган тош зина бўсағасига келиб қолди. Гарри ортиқча шовқин солмасликка ҳаракат қилиб, зина бўйлаб кўтарила бошлади. Юз погона, икки юз погона, бола ҳисобдан адашиб кетди, аммо зинанинг охири кўринмайди... ва ниҳоят Гаррининг боши кутилмаганда қандайдир қаттиқ нарсага урилди.

Люк қопқоғи экан. Гарри оғриган бошини силаб, юкорига қулоқ тутди. Ҳеч қандай товуш эшитилмади. У астагина қопқоқни кўтариб, ҳосил бўлган тирқиш орқали туннель ташкарисига қаради.

Гарри ёғоч яшиклар-у, саватлар билан тўлиб-тошган ертўлага келиб қолганлигини англади. У туннелдан ташқарига чиқди ва чанг қоплаган пол билан уйғунлашиб кетиб, четлари кўринмай қолган люк қопқоғини жойига ўрнатиб ёпди. Бола аста ёғоч зина томон одимлади. Энди унга одамлар овози, дўконга кириш эшигининг устига ўрнатилган кўнғироқчанинг кетма-кет жиринглаётгани эшитилмоқда.

Нима қилишни билмай, талмовсираб турган Гарри яқин орада эшик очилиб, кимдир пастга тушишга тараддуланаётгани ва унга мурожаат қилган аёлнинг овозини эшитди:
- Кадрдоним, дирилдок чиганоқлардан ҳам бир яшик олиб чиқ. Булар борини пакқос уриб бўлди.

Гарри зинадан тушаётган оёкларни кўрибок катта сават ортига бекинди-да, тек котди. Аллақандай киши нариги девор ёнидаги яшикларни бир жойдан бошқа жойга тахлашга киришди. Бундан бошқа имконият бўлмайди...

Паногоҳдан тез, шовқин солмай чиқкан Гарри ёғоч зинадан учиб қўтарилди. Орқага ўгирилиб, яшиклар орасида ивирсиётган кишининг кенг бели ва ялтирок кал бошини кўрди. Зина тепасидаги эшикка этиб келгач, қаддини эгиб, ичкарига кирди ва «Роҳат-луқум» дўқонининг пештоғи остидан чиқди. Ён томон бир-икки қадам ташлаганидан сўнгтина, қаддини ростлади.

Қандолат дўқонида ўтирган «Хогварц» ўкувчиларининг сони шу кадар кўпки, ҳеч ким Гаррига эътибор ҳам каратмади. Халойик орасига сингиб кетган Гарри атрофга назар солди. Борди-ю очқўз холаваччаси Дудли Гаррининг қаерга кириб қолганидан хабар топганида чўчкасимон башараси қандай киёфа касб этиши Худога аён. Дудлининг туркини кўз олдига келтириб кўрган Гарри ўзини қахқаҳлаб юборищдан базур тийиб қолди.

Деворларга маҳкамланган узун токчалар ақлга сиғдирса бўладиган ва сиғдириб бўлмайдиган, кишининг иштаҳасини роса китиклайдиган турли-туман шириналлар билан тўлиб-тошган. Тахтacha шаклидаги қаймоқли ёнғоқхолвалар, кокосли обакидандоннинг пушти тусли ялтироқ кубиклари, асал рангли ёғли ирис қандлари, юзлаб ғишталар каби териб қўйилган музқаймок турлари, поездда келаётганда Рон тилга олган,

киши сўрган сари полдан кўтарилиб кетадиган холва пуфаклари ушбу токчаларга чиройли терилган. Токчалар остига эса барча таъмларни ўзига мужассам этган Берти Ботт ёнғоқларининг бутун бир бочкаси, унинг ёнида вишиллайдиган «тук арилар» бочкаси ўрнатилган. Нариги девор ёнида маҳсус таъсирга эга ширинликлар, масалан: бир неча кун давомида ёрилмайдиган черника рангли пуфакларга хонани тўлдириб ташлайдиган Друблис иширсақичлари, пайраҳага ўхшаш ялпиз таъмли, қандайдир ғалати тиш тозалаш иплари, миттигина, кора рангли «Олов пуркаб, дўстларингни лол қолдир!» шайтон қалампирлари, «Тишларингиз кичишар, тақирлар ва ғичирлар» обаки-сичқонлар, чўлбақа шаклидаги «Коринга кириб, ростдан сакрар!» ялпиз таъмли шарчалар, мўрт қанд пат-каламлар ва портловчи қандлар кўзга ташланади.

Гарри олтинчи синф ўқувчилари орасидан ўтиб, дўконнинг нариги бурчагига маҳкамланган «Ғалати таъм» ёзувига кўзи тушди. Ёзув ёнида, патнисга тортилган қон таъмли обакидандон турларини томоша килаётган Рон билан Гермиона турибди. Гарри уларга сездирмай яқин бориб, орқаларига турди.

- Йўқ, булар Гаррига ёқмайди. Бундай ширинликлар аллақандай конхўр маҳлуклар учун бўлса керак, - фикр билдириди Гермиона.
- Мана бу-чи? - сўради Рон Гермионанинг бурни остига сувараклар шодаси жойланган банкани яқин келтириб.

- Буниси ёқмаслиги аник, - деди Гарри.

Рон кўлидаги банкани тушириб юборишига сал қолди.

- Гарри! - чийиллаб юборди Гермиона, - Бу ерга қандай келиб қолдинг? Қандай килиб...

каердан...

- Вой-бўй! Ҳавода даф бўлиб, пайдо бўлишни ўрганиб олдингми?

- Йўқ, албатта.

Гарри атрофдаги одамлар эшитмаслиги учун овозини пасайтириб, Кафандузд харитаси ҳакида дўстларига гапириб берди.

- Нима учун Фред билан Жорж ўша харитани менга беришмади? - эътиroz билдириди Рон, - Ахир мен иккаласига ука бўламан-ку!

- Чунки Гарри харитани ўзига олиб қолмай, дарҳол профессор Макгонагаллга топширади, шундайми, Гарри? - деди Гермиона, фикрининг тутуриксиз эканлигини ўзи тушуниб турган ҳолда.

- Ҳеч қачон! - жаҳл қилди Гарри.

- Аклингни еб кўйганинг йўкми, мабодо? - бакрайди лол колган Рон Гермионага, - Томи кетмаган, соғлом одам шундай яхши нарсани бериб кўяверади-ми?

- Агар топширадиган бўлсан, харитани қаердан олганимни ҳам айтишимга тўғри келади! Филч эса Фред билан Жоржнинг ўғрилигидан хабар топади!

- Сириус Блэк-чи? - вишиллади Гермиона, - Ахир у қаср ичига ўша туннеллардан бири орқали кириб олиши мумкин-ку! Ўқитувчилар харитадан боҳабар бўлишлари шарт!

- Сириус туннель орқали кирмайди, - тез гапга аралашди Гарри, - Харитада жами еттига йўл кўрсатилган, шундайми? Шундай. Фред билан Жоржнинг гапларига қараганда Филч ушбу йўллардан тўрттаси ҳакида хабардор. Колган учтасидан биттаси ўпирилиб тушган бўлиб, ҳеч ким ўта олмайди. Яна иккитасидан бирининг кираверишида эса Уришкок тол турибди. Демак у ерга ҳам киришнинг иложи йўқ. Мен охирги йўл орқали чиқиб келдим. Нима десам бўлар экан... Агар Блэк ертўладаги люк қопқоғи қаерда эканлигини билмаса, уни топа олмайди...

Гарри ўйланиб қолди. Башарти билса-чи?

Рон маъноли йўтуалиб кўйиб, қандолат дўкони эшигининг ички томонига ёпишириб кўйилган эълонга имо қилди.

СЕХРГАРЛИК ВАЗИРЛИГИНИНГ КЎРСАТМАСИГА БИНОАН

Хурматли мижозлар!

Хар куни Күёш ботгач, Ҳогсмёд қишлоғи кўчаларида, навбатдаги кўрсатма берилгунга

қадар дементорлар томонидан патруллик хизмати олиб борилиши сизга яна бир бор эслатиб ўтилади. Бундай эҳтиёт чоралари қишлоқ аҳолисининг ҳафсизлигини таъминлаш мақсадида жорий этилган бўлиб, Сириус Блэк қўлга олиниши ҳамоно бекор қилинади. Шундай экан, коронги тушгунга қадар дўконлар бўйлаб сайилларни бас қилиш тавсия этилади.

Масрур Рождество тилаб қоламиз!

- Кўрдинг-ми? - пицирлади Рон, - Қишлоқда дементорлар ғужғон ўйнаб турган пайтда Блэк «Роҳат-луқум»га кириб келишига шубҳа туғилади! Умуман айтганда, Гермиона, агар кимdir кириб келса «Роҳат-луқум» сохиблари сезмай қолмайди, тўғрими? Ахир улар шу дўконда истиқомат қилишади-ку!

- Тўғриликка тўғри-я... - Гермиона эътиroz билдиришга сабаб топа олмай қийналди, - Бари-бир Гарри Хогсмёдга келмаслиги керак. Унинг рухсатномаси йўқ! Агар кимdir бу ҳақда хабар топадиган бўлса, текис жойда муаммо пайдо бўлади! Куёш ҳам ҳали ботгани йўқ. Агар Сириус Блэк шу бугун, ҳозир пайдо бўлса нима бўлади?

- Нима бўлар эди, шундай ахволда Гаррини қидирган Сириус Блэк анча қийналади, - деди Рон панжаралар ўрнатилган деразадан ташкарига, кор гупиллаб ташлаётган кўчага имо қилиб, - Қўйсанг-чи, Гермиона. Ҳозир Рождество бўлса, Гарри бир оз дам олишга ҳакли. Гермиона лабини тишлаб, ташвишли киёфа касб этди.

- Чақимчилик килмайсан деган умиддаман? - кулиб қўйди Гарри.

- О! Йўқ, албатта... бироқ Гарри, ростини айтадиган бўлсам...

Рон Гаррининг кўлидан ушлаб, бочкалар томон тортиб кетди.

- Вишиллайдиган «тук арилар» ёқди-ми сенга? Дирилдоқ чиганоқлар-чи? Нордон обакидандонлар-чи? Кунлардан бир кун, етти ёшлигимда бўлса керак, улардан бирини Фред менга илинган эди. Обакидандон тилимни тешиб юборди ўшанда! Ойим Фредни супурги билан роса савалаганини ҳалигача эслайман, - Рон нордон обакидандон кутисига хаёлчан тикилиб қолди, - Нима деб ўйлайсиз, Фредга сувараклар шодасини ёнғоқ деб берсам, еб кўярмикан-а?

Рон билан Гермиона сотувчига шириналлик ҳақини тўлагач, болалар «Роҳат-луқум»ни тарк этишди. Ташқарида кор бўрони зўрайган.

Хогсмёд қишлоғи Рождество открытиларидан акс эттириладиган манзарага ўхшаб қолибди. Томига похол босилган кичкинагина уйчалар-у, дўконлар жимир-жимир корга бурканган бўлиб, ҳар бирининг эшигига гул баргаки осилган. Дарахтларда эса сеҳрланган шамлар ёниб турибди.

Хаёл ўтмай Гарри мушшайиб қолди. Ўртоқларидан фарқли ўлароқ унинг эгнида ридо йўқ. Болалар бошларини шамолга қарши эгиб юришди. Оғизларини шарф билан ўраб олган Рон билан Гермиона бакириб, Гаррини Хогсмёд билан таништириб борди:

- Ана почта...

- Хўанави Зонко...

- Мана бу йўлдан Фифон кулбасига борилади...

- Бир таклифга нима дейсиз? Эҳтимол «Уч супурги» қаҳвахонасиға кириб, бир кружкадан ҳузур-лаззат ичимлигидан уриб олармиз-а? - таклиф киритди тиши тишига тегмай колган Рон.

Гаррини кўндиришга ҳожат йўқ. Одамнинг аъзойи-баданини тешиб ўтаётган шамол унинг кўлларини аллақачон акашак қилиб қўйган. Болалар кўчанинг нариги юзига ўтиб, икки дақиқадан сўнг қаҳвахонага киришди.

Ичкари одамга тўла, тўполон, иссик, тутун қамраган. Пештоқ ортида қадди-комати келишган, чехраси чиройли аёл аллақандай тўполончилар гурухига хизмат кўрсатяпти.

- Бу Росмерта хоним бўлади, - деди Рон, - Бориб, ҳузур-лаззат олиб келай, хўпми? - қўшиб қўйди у, бир оз кизариб.

Гарри билан Гермиона хонанинг нариги бурчагига, камин ёнига ўрнатилиб, чиройли ясатилган арча билан дераза ўртасида жойлашган бўш стол томон йўл олди. Беш дақиқа

ўтгач қўлига учта катта-катта кружка ушлаган Рон пайдо бўлди. Иссик хузур-лаззат ичимлигидан буғ чиқяпти.

- Бахтли Рождество тилайман! - деди Рон кружкасини қўтариб.

Гарри оғзига сикқунча хўплаб олган беназир ичимлик танасининг хар бир хужайрасини иситиб юборди.

Кутилмаган елвизак Гаррининг соchlарини тўзгитди. «Уч супурги» қаҳвахонасиининг эшиги боз очилиб, ичкарига кирган одамларни кружкаси узра кўрган бола тикилиб қолишига сал колди.

Паб эшигидан ичкарига учиб кирган қор учкунларининг уюрмаси орасида икки нафар профессор: Макгонагалл ва Флитвик қўринди. Уларнинг орқасидан бўйи паст, жуссаси барваста, бошига жўка рангли қозон шляпа, эгнига эса йўл-йўл ридо кийган сеҳгарлик вазири Корнелиус Фуж билан кизиқ сұхбат кураётган Хагрид кириб келди.

Рон билан Гермиона зудлик билан Гаррининг бошидан босиб, стол остига бекинишга мажбур қилди. Эгнига хузур-лаззат ичимлиги тўкилиб, қўлида бўш кружка ушлаганча полда чордана қуриб ўтирган Гарри ўқитувчилар ва вазирнинг оёклари бар пештоғи ёнига боргани, ўша ерда бир оз тургач, кўшни стол томон йўл олганини қўриб ўтириди.

Сўнг Гермионанинг «Мобилиарбус!» деб пичирлагани эшитилди.

Стол ёнида турган Рождество арчаси полдан қўтарилиб ён томон сузиб ўтди-да, болаларни бегона қўзлардан яширганча, стол қаршиисига аста шитирлаб қўнди. Гарри арчанинг қалин шохлари орқали қўшни стол атрофидаги тўртта курси силжигани ва ўқитувчилар билан вазир инқиллаб-синқиллаб жойлашганини кўрди.

Пошнаси баланд, фируза рангли туфли кийган яна кимнингдир оёғи яқинлашиб, аёл кишининг овози эшитилди.

- Аёлкола...

- Бу менга... - янгради профессор Макгонагаллнинг овози.

- Тўрт пинта глинтасал...

- Раҳмат, Росмерта, - миннатдорлик билдириди Хагрид.

- Муз солиниб сода аралаштирилган соябончали олча шарбати...

- М-м-м! - пўнгиллади профессор Флитвик, лабини чапиллатиб.

- Бундан чиқди, қизил қорағат роми сизга эканда, жаноб вазир.

- Миннаторман, азизам Росмерта, - эшитилди Фужнинг овози, - Сени кўриш менга доимо хузур бахш этади. Биз билан ичмайсан-ми? Ўзингга бирон нарса олиб, даврамизга кўшил...

- Чин юрақдан миннаторман, муҳтарам вазир жаноблари.

Гарри нари кетиб, боз қайтиб келган ялтироқ туфлига қараб ўтириди. Боланинг бўғзига келиб колгандай ураётган юраги нокулайлик түғдирди. Нега унинг хаёлига ўқитувчилар ҳам худди ўқувчилар каби семестрнинг сўнгги шанбасини нишонлашлари мумкинлиги келмади экан-а? Агар шу бугун кечқурун мактабга қайтишни истар экан «Роҳат-лукум» дўконига кириши керак-ку... Гаррининг ёнидаги Гермионанинг оёклари асабий қўзгалиб кетди.

- Кандай шамоллар учирив келди сизни, жаноб вазир? - қизиқди Росмерта хоним.

Фужнинг барваста танаси, афтидан бирор эшитмаётганига ишонч ҳосил қилиш учун бўлса керак, айланиб кўйди-да, паст овоз билан:

- Сириус Блэк, азизам. Ўзинг тушунасан. Хэллоуин куни мактабда нима бўлганидан хабаринг бўлса керак, деб ўйлайман.

- Аллақандай миш-миш гаплар етиб келгандай бўлди, - икрор бўлди Росмерта хоним.

- Бутун пабга жар солдинг-ми, дейман, Хагрид? - тана килди профессор Макгонагалл.

- Блэк ҳалигача шу атрофларда ўралашиб юрибди, деб ўйлайсиз-ми, жаноб вазир? - пичирлаб сўради Росмерта хоним.

- Ишончим комил, - қисқа қилди Фуж.

- Дементорлар бутун қишлоқни икки маротаба остин-устун қилиб ташлаганидан хабарингиз борми? - зўрикиб сўради Росмерта хоним, - Мижозларнинг барини қўркитиб

юбориши... Тижоратга салбий таъсир кўрсатади бу, муҳтарам вазир жаноблари.

- Росмерта, азизам. Улар менга ҳам хуш кўринмайди, - бир оз ноқулай оҳангда икрор бўлди Фуж, - Бироқ бу зарурий эҳтиёт чораси... Қанчалик мудҳиш бўлмасин, илож қанча... Мен ҳозиргина дементорлар вакилига учраб қайтдим. Улар мактаб худудига киритмаётгани учун Дамблдордан жуда норози.

- Тўғри қилади киритмай, - гапга аралашди профессор Макгонагалл кескин оҳангда, - Атрофда бундай маҳлуклар кезиб юрган шароитда болаларга бирон нарсани ўқитиб бўладими?

- Тўғри! Жуда тўғри! - чийиллаб қўйди оёқчалари полдан бир фут баландда осилиб турган профессор Флитвик.

- Шунга қарамай, - эътиroz билдириди Фуж, - Улар сизни катта нохушлиқдан сақлаб қолиш учун йўлланган... Блэк нималарга кодир эканлигини ҳаммамиз яхши биламиз...

- Биласиз-ми, ростини айтсам, - ўйчан фикр билдириди Росмерта хоним, - Биров ўтган бўлса ўтгандир-у, Сириус Блэк ёвуз кучлар томонига ўтиб кетганига ҳалигача шубҳа киламан. Ахир мен уни «Хогварц»да ўкиб юрган болалик кезларидан биламан. Агар ўшанда кимдир менга Блэк ким бўлиб улгайишини айтганда эди, ўша кимдир глинтасалдан кўпроқ уриб олибди, деган фикрга борган бўлар эдим.

- Сен Блэк томонидан йўл қўйилган гуноҳ ишларнинг ярмини ҳам билмайсан, Росмерта, - хириллади Фуж, - Унинг энг ёмон килмишини кўпчилик билмайди.

- Энг ёмон килмишини? - жонли қизикиб сўради Росмерта хоним, - Анави баҳти кора одамларни ўлдирган қилмишидан ҳам ёмон гунохи бор, демоқчимисиз?

- Ха, айнан шундай демоқчиман, - тасдиқлади Фуж.

- Илонмайман. Бундан ёмон яна қандай гуноҳ бўлиши мумкин?

- Уни ўқувчилигидан танийман дединг-ми, Росмерта? - гудуллади профессор Макгонагалл,

- Энг яқин дўсти ким бўлганини эслайсан-ми?

- Албатта, - жавоб берди Росмерта хоним кулиб, - Иккаласининг орасидан қил ўтмас эди. Ҳар сафар бу ерга келиб, мени роса кулдирап эди! Бир жуфт масхарабоз – Сириус Блэк ва Жеймс Поттер!

Гарри қўлидаги кружкани тушириб юбориб, Рондан тепки еди.

- Айнан, - деди профессор Макгонагалл, - Блэк ва Поттер. Ишбошилар. Иккаласи истеъоддли, чиндан ҳам жуда истеъоддли эди. Гарчи ҳар хил нохуш ҳодисаларга дуч келиш масаласида уларга бас келадиган киши топилмаган бўлса-да.

- Нега энди?! Фред билан Жорж уларга ракобат бўлиши мумкин, - хандон отди Хагрид.

- Иккаласини ака-ука деб ўйлаш мумкин эди, - эшитилди профессор Флитвикнинг ингичка овози, - Ажралмас дўйстлар.

- Улар чиндан ҳам ака-укага ўхшар, Поттер ўз дўйстлари орасида кўпроқ Блэкка ишонар эди, - тасдиқлади Фуж, - Мактабни тамомлаганидан сўнг ҳам муносабатлари ўзгаргани ўйқ. Блэк Лили билан Жеймснинг тўйида куёв жўра бўлган. Вакт ўтиб Гаррига чўқинтирган ота бўлди. Айтгандай, Гарри бу ҳақда билмайди. Агар хабар топса қай ахволга тушишини тасаввур қила оласизми?

- Блэкнинг Ўзингиз-Биласиз-Ким томонига ўтганидан хабар топса-ми? - пичирлади Росмерта хоним.

- Йўқ, азизам Росмерта... бундан-да ёмон гапдан, - деди Фуж ва овозини янада пасайтириб давом этди, - Ўшанда кўпчилик ўз атрофида юзага келган хавфдан бехабар бўлса, Поттерлар Ўзингиз-Биласиз-Ким улар пайига тушганидан хабардор бўлишган. Негаки, Ўзингиз-Биласиз-Кимга қарши кураш борасида тиним билмаган Дамблдор фойдали даракчи ва айғоқчилар тармоғини яратган. Ана шундай айғоқчилардан биридан хабар топган ҳамоно Дамблдор, Лили билан Жеймсга хабар бериб, яшириниб олишни насиҳат қилган. Ўзингиз-Биласиз-Кимдан бекиниш осон иш эмас, албатта. Дамблдор Поттерларга Садоқат афсунидан фойдаланишни маслаҳат берган.

- Қандай кучга эга экан, ўша афсун? - дарҳол қизиқди вужудидаги хис-туйғулар тутғён уриб кетган Росмерта хоним.

Профессор Флитвик томоқ кириб олди.

- Фавкулодда кам қўлланиладиган, жуда мураккаб афсун, - хирилдок овоз-ла тушунтириш беришга киришди у, - Бунда, махфий ахборот ягона бир инсон хотирасига жойлаб қўйилиши кўзда тутилади. Бундай ахборот Сир сакловчи деб аталаидиган инсон хотирасида сақланиб, уни фош этишнинг умуман иложи бўлмайди. Сир сакловчи ушбу ахборотни ўз хоҳиши билан ошкор этмаса, албатта. Агар ўшанда Сир сакловчи ахборотни ошкор этмаганида Ўзингиз-Биласиз-Ким Лили билан Жеймсни, улар яшаётган кишлоқда йиллаб кидирган, ҳатто тумшуғи билан меҳмонхоналарининг деразасига тақалиб қолган тақдирда ҳам топа олмас эди!

- Бундан чиқди Блэк Поттерларнинг Сир сакловчиси бўлган эканда? - чўчиб пиҷирлади Росмерта хоним.

- Албатта, - жавоб берди профессор Макгонагалл, - Жеймс Поттер Дамблдорни: «Блэк ўлса ўлиб кетадики, биз каерда эканлигимизни хеч качон сотмайди», деб ишонтириди. Бунинг устига Блэкнинг ўзи ҳам бекиниб олиш ниятида юрганлигини маълум килди... Шундай бўлса-да, Дамблдор ташвишга тушган. Поттерлар учун Сир сакловчи сифатида ўзини таклиф килганини ҳалигача эслайман.

- У Блэқдан шубҳаланган эдими? - оҳ-вохлади Росмерта хоним.

- Поттерларга яқин инсонлардан бири улар қаердалигини Ўзингиз-Биласиз-Кимга муттасил етказиб туратганига Дамблдорнинг ишончи комил эди, - деди профессор Макгонагалл маъюс оҳангда, - Орамизда кимдир хоинлик килиб, Ўзингиз-Биласиз-Кимга маълумот етказиб турганига чиндан ҳам ишониб юрди.

- Шунга қарамай, Поттер, Сир сакловчи сифатида Сириусни танлади-ми?

- Танлади, - тасдиклади Фуж кайфияти бузилиб, - Садоқат афсуни қўлланилган санадан бир ҳафта ўтиб-ўтмай...

- Блэк ўз дўстини сотди-ми? - сўради даҳшатга тушган Росмерта хоним.

- Ха, сотди. Блэк мунофиқ вакил бўлишдан чарчаб, Ўзингиз-Биласиз-Ким томонга ўтганлигини айнан Поттерлар ҳалок бўлган куни очиқдан-очиқ баёнот килишга аҳд қилган. Бироқ ҳаммамизга маълумки, Ўзингиз-Биласиз-Ким ўша тунда чақалоқ Гарри билан боғлиқ тарзда ҳалокатга учраган. Сехр кучидан маҳрум бўлиб, ўларча бемадор ҳолатга келиб қолгач, гумдан бўлиб кетган ва бу билан Блэкни ниҳоятда нокулай ахволга солиб кўйган. Блэк асл башарасини намоён этган куни унинг сохиби ҳокимиятдан ағдарилган. Бошқа йўл топа олмаган Блэк мудҳиши қотилликни амалга оширган...

- Ифлос, жирканч, сотқин! - ўкириб юборди Хагрид.

Қахвахонадаги мижозлар Хагриднинг овозидан чўчиб кетиб, жим бўлиб қолди.

- Тиш! - вишиллади профессор Макгонагалл.

- Ахир мен уни ўша ерда учратган эдим! - гувиллай кетди Хагрид, - Қотиллик килишидан олдин Блэкни сўнгги бор кўрган киши мен бўламан! Лили билан Жеймс ҳалок бўлган куни Гаррини мен олиб кетганман! Бечора гўдакни вайроналар орасидан айнан мен олиб чиққан эдим. Чақалоқнинг пешоначасида мана бундай чандик бор эди. Ўша фурсатда анави разил, Сириус Блэк, ўзининг учар мотоциклида топилиб келди. Эсингизда бўлса керак, доимо ўша аравасида учиб юрар эди? У ерларда нима қилиб юргани менинг ёғоч пешонамга кирибди дейсизми? Лили билан Жеймс уни Сир сакловчи қилиб тайинлаганини мен қаердан билай. Ўзингиз-Биласиз-Кимнинг ҳамласи ҳақида эшишиб дўстига ёрдам бериш учун етиб келган деб ўйлаган эдим. Юзидан қон қочиб, аъзойи-бадани титраб турган эди. Мен-чи, тўнка, нима қилибман денг? ҚОТИЛ ВА СОТҚИННИ ЮПАТИБМАН!

- Хагрид, илтимос! - ўтинди профессор Макгонагалл, - Секинроқ гапир!

- Лили билан Жеймсга эмас, Ўзингиз-Биласиз-Кимга мотам тутганини қаердан билай! Биласизми нима деди у ўшанда менга: «Гаррини менга бер, мен унинг чўқинтирган отаси бўламан. Ўзим катта қиласман уни» эмиш. Ха! Мен унга Дамблдорнинг буйруғига кўра бола амакиси билан холасининг қўлига топширилишини, шу боис уни тайинланган манзилга етказиб боришим кераклигини айтдим. Аввалига у мен билан анча баслашди, сўнг енгилиб: «Ундай бўлса, мотоциклмни олиб, Гаррини тез етказиб бор. Ушбу арава

менга энди керак бўлмайди», деди. Блэк қотилликни ният қилганини қаердан билибман. Ахир у ўз мотоциклини жуда ёқтирас эди, нега энди менга хадя қилиб юборди? Гап шундаки, мотоциклни топиш осон. Блэк Сир сакловчи сифатида тайинланганидан Дамблдор боҳабар эканлигини билар эканда. У жуфтакни ростлаш кераклигини тушуниб етган. Сехгарлик вазирлиги ходимлари пайига тушиб қолишига икки соатдан кўп вақт ўтмаслигини яхши билган. Кўнглим бўшлиқ қилиб, Гаррини унга топшириб қўйганимда нима бўлар эди? Денгиз устига учарди-да, бечора етимчани баликларга ем қилиб сувга улоктириб юборар эди! Энг яқин дўстининг ўғлини-я! Мухтасар қилиб айтишим мумкинки, ёвуз кучлар томонига ўтган хар қандай сехгар ҳеч ким ва ҳеч нимага шафқат қилмай қўяди...

Хагриднинг ҳикояси якунига етгач юракни эзадиган сукунат карор топди. Сухбатдан қониккан Росмерта хоним жимликни бузди.

- Хар қалай йигитча гойиб бўлишга улгурмади-ку! Сехгарлик вазирлиги уни эртаси куни кўлга олди, шундайми?

- Афсуски, вазирликнинг бунга даҳли йўқ, - алам-ла эътироз билдириди Фуж, - У қаҳрамонимиз Питер, яъни Поттерларнинг яна бир дўсти Питер Петтигрю ёрдами билан кўлга олинди. Блэк Поттерларнинг Сир сакловчиси бўлганлигини билган Питер ўшанда ақл-хушини йўқотиб, уни ёлғиз ўзи қидиришга тушди.

- Петтигрю... иттифоқо Поттер ва унинг шерилари ортидан думдай эргашиб юрган паст бўйли, дўмбоккина бола эмасми? - сўради Росмерта хоним.

- У Блэк билан Поттерга, гарчи истеъдод борасида иккаласига бас кела олмаса-да, сал кам сажда қиласи эди, - тушунтириш берди профессор Макгонагалл, - Айтиб ўтишим керакки, мен унга нисбатан анчагина қаттиққўл эдим. Энди қандай афсус қилаётганимни... тасавур қилаётган бўлсангиз керак... - деди у, худди бир лаҳзада тумов бўлиб қолгандай оҳангда.

- Кўп куйинма, Минерва, - юпатишга уринди Фуж, - Петтигрю қаҳрамонларча ҳалок бўлди... Бунга шоҳид бўлган маглларнинг айтишларига қараганда, гарчи уларнинг хотираларини ўчиришга тўғри келган бўлса-да, Петтигрю Блэкни бурчакка сиқиб олган. Маглларнинг гувоҳлигига қараганда, у: «Лили билан Жеймсни-я, Сириус! Бунга қандай журъят этдинг?», деганча хўнграган эмиш. Сўнг киссасидан сехрли таёқчасини чиқаришга уринибди. Афсуски, Блэк эпчиллик қилган. Оқибатда Питер бурда-бурда бўлиб кетган... Бурнини қоқкан Макгонагалл манқаланди:

- Тентак йигит... аҳмоқ... дуэльчи сифатида маҳол бола эди... вазирлик вакилларини кутиши керак эди у...

- Ишонтириб айтаман-ки, агар ўшанда Блэкка биринчи бўлиб ўзим етганимда эди, аллақандай таёқча билан ивирсиб ўтирай, мана шу қўлларим билан жигини узиб, танасини майдалаб қўя қолган бўлар эдим, - наъра тортиб юборди Хагрид, хар бир сўзига алоҳида урғу бериб.

- Бемаъни гапларни қўй, Хагрид, - гапни кесди Фуж, - Кошиб қолишига имкони бўлмай, ҳар нарсага тайёр бўлиб қолган Блэкни факат сехрли хукукни муҳофаза қилиш бригадасининг зарбдор афсунгарлар батальонида хизмат ўтаётган йигитларгина бир ёклиқ қилишлари мумкин эди. Ўшанда мен сехрли ҳалокатлар департаментининг кичик вазири бўлиб ишлаганман. Шу боис қотиллик содир этилганидан сўнг, ҳодиса жойига биринчилардан бўлиб етиб борган эдим. Мен... Ўз кўзим билан кўрган манзарани ҳеч қачон унута олмасам керак. Ҳалигача тушимга киради. Кўчанинг қоқ ўртасида ер ости коммуникациясини ўпириб ташлаган чуқур хандак. Теварак-атроф одам жасадининг бўлакларига тўлиб-тошган. Магллар кўчани бошига кўтариб, дод-вой солишаётди. Қилғиликни қилиб қўйган Блэк эса Питердан қолган парчалар... яъни қонга беланган коржома ва бир нечта... тана бўлаклари қаршисида тик турганча, хандон отмокда...

Фужнинг овози тинди. Бир вақтнинг ўзида бешта бурун қоқилди.

- Ана шунаقا гаплар, Росмерта, - деди Фуж, йигламсираган оҳангда, - Блэкни сехрли хукукни муҳофаза қилиш бригадасининг йигирма нафар йигити олиб кетди, Петтигрю эса ўлимидан сўнг биринчи даражали Мерлин ордени билан тақдирланди. Умид қиласман-ки,

ўша мукофот унинг муштипар онасини оз бўлса ҳам овунтирган. Блэк эса ўша кунлардан буён Азкабанда ўтирган эди.

Росмерта хоним оғир хўрсиниб қўйди.

- У эсини еб, савдои бўлиб қолгани ростми, муҳтарам вазир?
- Шубҳа қиласман, - жавоб берди бир оз ўйланиб қолган Фуж, - Сохиби мағлуб бўлганидан сўнг Сириуснинг томи жилган бўлиши мумкин, албатта. Петтигрю билан анави баҳти каро магларнинг ёстигини қуритиш умидсиз, чорасиз қолган кишининг бешафқат ва бемаъни иши эканлиги табийи. Шундай бўлса-да, текширув ишлари билан Азкабанга сўнгти бор ташриф буюрганимда Блэк билан учрашган эдим. Хабарингиз бўлса, Азкабаннинг аксарият маҳбуслари коронгиликда ўтириб, ҳеч нарсани идрок этмаган ҳолатда алланималар ҳакида ғудуллаб ўтиради... Бироқ Блэкнинг соғлом хулқ-атвори мени ҳайрон қолдирди. У мен билан соғлом онг-ла сұхбат қурди. Бундан бир оз ташвишланиб қолдим, албатта. Назаримда у шунчаки зерикиб кетган кишидай эди. Кўлимдаги газетани кўриб, ўкиб тугатган-тугатмаганимни сўради. Каранг-ки, кроссворд ечишни соғинган эмиш. Азкабан кўрикчилари, гарчи уни бошқаларга нисбатан катъирик кўриклашса-да, Блэкка кўп таъсир ўтказа олишмагани мени нихоятда таажжублантириди. Дементорлар унинг эшиги ортида эрта-ю, кеч туришади.

- Нима мақсадда қочди экан-а, бирор фикрингиз борми? - сўради Росмерта хоним, - Марҳаматли фалак ҳаки, вазир жаноблари, факат Ўзингиз-Биласиз-Кимга кўшилиш мақсадида деманг, илтимос?!

- Тахмин қилишга ботиниб айтишим мумкинки, Ўзингиз-Биласиз-Кимга кўшилиш у кўзлаган дастурнинг энг сўнгги тадбиридир, - муҳмал жавоб қайтарди Фуж, - Лекин биз Блэкни анча илгари қўлга олишни ният килганимиз. Таъкидлаб ўтишим жоизки, ҳамма унутиб, танҳо ўзи колиб кетган Ўзингиз-Биласиз-Кимнинг ҳозирги ҳолати бир муаммо бўлса, хузурига Блэк сингари садоқатли хизматкорнинг қайтиб бориши тамоман бошқа муаммо. У ўз қудратига қайтадан эга бўлиши ҳам эҳтимолдан холи эмас...

Ёғочга урилган шишанинг бўғик жаранглагани эшитилди. Кимдир стаканни столга қўйган кўринади.

- Корнелиус, агар кечки овқатни директор билан бирга баҳам қўриш ниятидан айнимаган бўлсангиз, касрга қайтадиган вақт бўлди, - деди профессор Макгонагалл. Гаррининг рўпарасидаги оёқ жуфтлари ўз сохибларининг юкини бирин-кетин кўтарди. Шу захоти ридоларнинг этаклари юкоридан пастга тушди. Росмерта хонимнинг ялтирок пошинаси пешток ортига ўтиб кетди. «Уч супурги» қаҳвахонасининг чикиш эшиги очилиб, ичкарига қор учқунларининг навбатдаги уюрмаси ёпирилди. Ўқитувчилар билан вазир қаҳвахонани тарк этишди.

- Гарри?

Стол остида Рон билан Гермионанинг юзи кўринди. Иккаласи айтгани сўз топа олмай, Гаррига термилиб қолди.

XI БОБ.

«ЧАҚМОҚ»

Гарри «Роҳат-луқум» дўконининг ертўласига қандай кириб олганини, туннель бўйлаб югуриб, қасрга қай тарзда кириб борганини яхши эслай олмайди. Ортга қайтиш учун бир дақика ҳам сарф этмаганини билади холос. Ҳар қалай унга шундай туюлди. Қаҳвахонада эшитган гаплари уни шу даражада кийнар эдики, ўз хатти-харакатларини аранг идрок эта олди.

Нега энди ҳеч ким унга ҳеч қачон ва ҳеч нарса айтиб бермайди? Ота-онаси энг якин дўстларининг хоинлиги туфайли ҳалок бўлишганини нима учун унга ҳеч ким сўзлаб бермаган? Дамблдор, Хагрид, мистер Уэсли, Корнелиус Фуж...

Кечки овқат вактида Рон билан Гермиона болаларга якин жойлашиб олган Персининг олдида долзарб мавзуни муҳокама қилишга журъят эта олмай, ҳадиксираганча Гаррига караб-караб ўтиришди. Овқатланиб бўлгач семестр тугаб, хурсандлигидан кутуриб кетган

Фред билан Жорж портлатган бир нечта гўнг бомбалар саситиб юборган меҳмонхонага киришди. Бадбўй меҳмонхона одамга тўлган. Эгизакларнинг Хогсмёдга доир саволларида жавоб беришни истамаган Гарри кимсасиз ётоқхонага кириб, каравоти олдида турган жавонча ёнига борди. Китоблар дастасини четга суриб, икки йил олдин Хагрид хадя этган чарм муқовали сехрли фотоальбомни кўлига олди. Унинг ҳар бир сахифасида Гаррининг ота-онаси кулиб ҳавои үпич йўлламоқда. Бола каравотига ўтириб, баҳмалдан тайёрланган гулдор чодир пардасини ёпиб олди-да, фотоальбомни вараклашга киришиб, ота-онасининг тўйи куни олинган расмлардан бирини очди.

Оғзи қулоғига етган куёв кўл силтаяпти. Гаррининг соchlари каби унинг ҳам дағал ва итоатсиз соchlари ҳурпайиб кетган. Баҳтиёргидан ёришиб кетган келинчак эса куёвнинг кўлидан ушлаб олган... Мана бу эса ўша бўлса керак... куёв жўра... илгари Гарри унга кўп эътибор қаратмаган экан.

Агар Гарри бугун ота-онасининг тўйида Сириус Блэк куёв жўра бўлганидан хабар топмаганида, уни хеч қачон танимаган бўлар эди. Суратда тасвиirlанган хушчақчак, барно йигит ёзда телевизор экранида кўрсатилгандек силласи куриб колган, чигал соchlари юзининг икки томонига осилиб тушган қочоқ жиноятчига мутлақо ўхшамайди. Қизик, ушбу фотосурат олинган кунлари у Вольдеморт манфаатларида иш бошлаган, ёнида турган икки кишини кай тарзда ўлдириши режалаштирганмикан? Умрининг ўн икки йилини, юзини таниб бўлмайдиган даражада ўзгартириб юборадиган Азкабандада ўтказишини идрок этганмикан?

- Бироқ дементорлар унга таъсир ўтказа олмайди-ку, - эслатиб кўйди Гарри ўзига ўзи, суратда кулиб турган чехрага қараб, - Дементорлар якин келганида ойимнинг кичкирикларини эшитмаслиги аник ...

Гарри альбомни куч билан ёпиб, жавонча ичига солиб кўйди-да, коржомаси ва кўзойнагини ечиб, парда тўсиб турганига ишонч ҳосил қилгач, ёнбошлаб олди. Ҳаёл ўтмай ётокхонанинг эшиги очилди.

- Гарри, - эшитилди Роннинг қатъиятсиз овози.

Гарри қилт этмай, ўзини ухлаб қолган кўйга солди. Рон хонадан чикиб кетганини эшитгач, белига ағанаб, паришон нигохини тепага қаратиб ётди.

Муқаддам ҳис этмаган нафрат туйгуси унинг вужудини захар каби камраб олмоқда. Альбомдаги фотосуратни кимдир Гаррининг ковоғига ёпишириб кўйгандай Блэкнинг кулиб турган юзи унинг кўзидан нари кетмади. Ҳудди кинода кўриб турганидек Сириус Блэк, нимаси биландир Невилль Лонгботтомга ўхшаб кетадиган Питер Петтигрюни портлатиб юбораётганини кўриб ётиби. Блэкнинг овози кандай эшитилишини тасаввур эта олмаса-да, Вольдемортга: «Нихоят рўй берди, милорд... Поттерлар Сир сакловчи сифатида айнан мени танлашди...», деб бераётган билдирувини эшитди. Шундан сўнг совук хандон отаётган бошқа овоз эшитилди... ушбу овозни у ҳар сафар дементорлар якин келганида эшитади...

Бола тоңг отгунга қадар ухлай олмади. Ўйғонганида ётокхонада бир ўзи қолганини англади. Кийиниб, айланма зинадан пастга, коллекциянг деярли бўум-бўш умумий меҳмонхонасига тушгач, чўлбака шаклидаги ялпиз таъмли шарчаларни ютиб, корнини силаб ўтирган Ронни кўрди. Гермиона эса уйга берилган вазифалар билан учта столни банд килиб олибди.

- Ахволингга қараб бўлмайди, Гарри.

- Қолганлар кани? - сўради Гарри.

- Жўнаб кетишди! Бугун таътилнинг биринчи куни-ку, унутдинг-ми? - жавоб қайтарди Рон Гаррининг юзига синчиклаб қараб, - Ҳа демай тушлик вакти бўлади. Сени уйғотишга тараффудланиб турган эдим.

Гарри ўзини камин олдида креслога ташлаб, деразага қаради. Ташқарида лайлак қор ташляяпти. Маймокоёқ тўқ малла шолчага ўхшаб, камин каршиисига чўзилиб олган.

- Кўринишинг чиндан ҳам яхши эмас, - ташвиш торти Гермиона Гаррининг кўзларига тикилиб.

- Ишлар жойида, - қўл силтади Гарри.
- Қулоқ сол, Гарри, - деди Гермиона, Рон иккаласи бир-бирига қараб қўйгач, - Кечаги гапларни эшитганимиздан сўнг, ишлар жойида бўлиши мумкин эмас. Фақат бирон-бир аҳмоқона иш қилиб қўймасанг бўлди.
- Масалан?
- Масалан Блэкнинг пайига тушма, - шартта гапга аралашди Рон.
Ухлаб ётганида иккала ўртоғи ўз фикр-мулоҳазаларини келишиб олганини тушуниб етган Гарри индамай қўя қолди.
- Блэкни кидирмайсан-ку, шундайми, Гарри?! Кидирмайман де! - талаб қилди Гермиона.
- Блэк қурбонликка арзимайди, - фикр билдириди Рон.
Гарри ҳеч нарсани тушунмаётган дўстларига юзланди.
- Ҳар сафар дементорлар яқин келганида мен нима эшитаётганимни биласизми?
Гаррининг оҳангидан чўчиб кетган Рон билан Гермиона бош чайқади.
- Ойимнинг ўлими олдидан қичкириб айтаётган сўзларини, Вольдемортдан шафқат сўраб ёлвораётганини эшитаман. Агар сизлар ҳам дақиқа ўтар-ўтмас ўлдирилишини идрок этаётган аёлнинг ўз ҳаётидаги сўнгги сонияларда қичкираётган овозини эшитганингизда эди, буларнинг барини дархол унтиб бўлмаслигини тушуниб етган бўлар эдингиз. Айнан ўзини дўст тутиб юрган киши Вольдемортни ўша аёл хузурига юборганидан хабар топганингизда...
- Бироқ қўлингдан нима ҳам келар эди! - чийиллаб юборди таъсиrlаниб кетган Гермиона, - Дементорлар Блэкни тутиб олиб, Азкабанга олиб кетишади ва... ажаб бўлсин, қилмишига яраша қаттиқ жазога тортилади!
- Фужнинг гапини ўзинг эшитдинг-ку. Дементорлар Блэкка қолганларга ўтказа олгандай таъсиrl ўтказа олмайди. Шундай экан у қаттиқ жазога тортилганини ҳис ҳам этмайди.
- Хўш, бу гапинг билан нима демоқчисан? - сўради Рон зўриқиб, - Блэкни ўзинг ўлдирмоқчимисан? Ёки...
- Бу гирт аҳмоқлик! - бақириб юборди Гермиона вахима қилиб, - Гарри ҳеч кимни ўлдирмайди! Тўғрими, Гарри?
Гарри саволни жавобсиз қолдирди. Нима қилмоқчи, қандай иш тутмоқчи эканлигини ҳали ўзи ҳам билмайди. Лекин шуни аник биладики, токи Блэк озодликда экан, ўз ҳаракатсизлигидан ўзи нафраланади.
- Малфой ҳамма гапдан хабардор, - узук-юлуқ гапирди у, - Сехрли дамламалар тайёрлаш фанида айтган сўзлари эсингиздами? Ўшанда у: «Агар гап мен ҳакимда борганда, ўч олиш иштиёғида бўлган, уни ўзим қидириб топган бўлар эдим», деган эди.
- Бундан чиқди, энди сен Малфойнинг йўриклирига биноан иш тутар экансан-да, шундайми? - жаҳл қилди Рон, - Сириус Блэк томонидан асфаласофилинга йўлланган Петтигрюнинг онаси нима олганидан хабаринг борми? Менга дадам айтиб берган эди. Шўрлик онага ўғлиниг биринчи даражали Мерлин ордени билан бирга кутига чиройли қилиб жойланган бармоғи топширилган. Ўша бармоқ Петтигрюнинг қидирилган танасидан қолган энг йирик бўлак бўлган экан. Блэк савдои, Гарри, у жуда хавфли...
- Малфойга отаси айтиб берган, албатта, - давом этди Гарри, Роннинг сўзларига қулок тутмай, - Ахир у Вольдемортнинг энг яқин ҳамтовокларидан бири бўлган...
- «Ўзинг-Биласан-Ким», деб гапир, илтимос! - гапни бўлди аччиғи чиққан Рон.
- ... ҳаммаси аён... Блэк Вольдеморт манфаатларида ишлагани Малфойлар оиласида маълум...
- Ва ўша Малфойлар оиласи, агар сен Петтигрю сингари минглаб бўлакларга бўлиниб кетсанг, ўзини ниҳоятда баҳтиёр деб билади! Ақлингни йиғиб ол, Гарри! Квидиш майдонида юзма-юз келмаслик учун сени гумдон қилиш, қаерга бўлмасин даф қилиш Драко Малфойнинг ягона орзусидир.
- Ўтиниб сўрайман, Гарри, - ёлворди кўзи ёшга тўлган Гермиона, - Соғлом ақл амрига қулоқ тут. Блэк ниҳоятда мудхиш, даҳшатли ишларни қилди, лекин сен ўзингни хавф-хатар остида қолдирма. Ахир Блэкка айнан шу нарса керак... О, Гарри, уни ўзинг қидирав

экансан, күзлаган ёвуз ниятига эришишини енгиллатган бўласан. Раҳматли отанг билан онанг бундай ишингни маъқул топмаган бўлар эди! Блэкни қидириб топишингни улар истамаган бўлар эди!

- Ота-онам нимани истаган-истамаган бўлишини мен хеч қачон била олмайман. Айнан Блэк сабабли улар билан бирор маротаба бўлсин, сухбатлашиш шарафига муссар бўлмаганман, - ифодасиз гап кайтарди Гарри.

Орага сукунат чўмди. Маймоқёқ тирнокларини чикарганча, ўзининг зийнатли танасини чўзиб керишди. Роннинг чўнтағи эса кимирлаб кўйди.

- Кулоқ солинг, - хитоб қилди Рон, мавзуни алмаштиришга баҳона қидириб, - Таътил бошланди! Ҳа демай Рождествони нишонлаймиз! Келинглар... келинглар Хагриднинг кулбасига ташриф буорамиз. Ахир унинг ҳузурига бормаганимизга юз йилдан ошди!

- Мумкин эмас!, - тез ман этди Гермиона, - Гаррига қасрни ташлаб чиқиш мумкин эмас.

- Тўғри, юринглар, - деди Гарри креслода ўтирган жойида қаддини ростлаб, - Ота-онам ҳакида гапириб бераётганида нима учун Блэкни хеч қачон тилга олиб ўтмаганлигини сўраб биламиз.

Роннинг режасига Сириус Блэкка доир мавзу муҳокамасини давом эттириш кирмаган эди.

- Ёки шахмат ўйнашимиз мумкин, - тез қўшимча қилди Рон, - Перси ўзининг шакилдокларини ташлаб кетган эди, ўша билан...

- Йўқ, Хагриднинг кулбасига борамиз, - қатъий талаб қилди Гарри.

Болалар ётокхоналаридан ридоларини олиб чиқиб, портрет ортидаги туйнукдан чиқишидни. Понисини эгарлаб олган рицарь Сэр Кэдоганнинг тасвири учовининг ортидан бакириб қолди:

- Тўхтанглар! Ватангадо, қорни сариқ номардлар!

Учовлон кимсасиз қаср бўйлаб юриб, эман эшиқдан ҳовлига чиқди.

Ялтираб турган момиқ қорда чуқур из қолдириб бораётган болалар қиялик бўйлаб судралишидни. Кўп ўтмай пайпоклари билан кийимларининг этаклари жикка ҳўл бўлиб, совқота бошлашидни. Катта-кичик дарахтлари кумуш либосга бурканиб олган Ман этилган ўрмон кандайдир сехрли кўринади. Хагриднинг кулбаси эса ок канд толкони билан безалган тортга ўхшаб қолибди. Рон эшик қоқди. Жавоб эшиклимади.

- Кетиб қолган бўлиши мумкин эмас-ку? - деди Гермиона тоғтерак баргидек дағ-дағ титраб.

Рон қулоғини эшикка босди.

- Ичкаридан қандайдир ғалати товуш эшиклияпти, - деди у, - Кулок солиб кўринг, балки Сўйлоктишдир?

Гарри билан Гермиона ҳам қулокларини эшикка босишидни. Кулба ичидан нафас кисилган бўғиқ увиллашлар эшиклимокда.

- Балки қасрга қайтиб кимнидир чақириб келиш керақдир, - асабийлаша бошлади Рон.

- Хагрид! - кичкирди Гарри, эшикни дукиллатиб, - Хагрид, шу ердамисан?

Оғир қадам товушлари эшиклиб, эшик ғичирлаб очилди. Остонада қизариб, шишиб кетган кўзларидан ёш жилғалари оқиб турган Хагрид кўринди.

- Сизлар ҳам эшиклимиз-ми? - ув тортди у Гаррига суюниб.

Манзара у қадар кулгили кўринмади. Хагриднинг ўлчамлари меъёрий одам ўлчамларидан кам деганда икки чандон катта. Ерга қулақ, корга ботиб кетишига сал қолган Гаррини Рон билан Гермиона куткариб қолди. Учовлон Хагридни кўлтиғидан тутиб, кулбага аранг тортиб киритди. Ўзини креслога ташлаган Хагрид кўллари ва бошини столга ташлаб хўнграй кетди. Хўллигидан ялтираб қолган юзидан шашқатор оқаётган ёш паҳмок соқолини ювди.

- Сенга нима қилди, Хагрид? - сўради кўркиб кетган Гермиона.

Гарри стол устида ётган қандайдир расмий хабарномага эътибор қаратди.

- Мана бу нима, Хагрид?

Уввос янада кучайди. Хагрид хатни Гаррининг қўлига тутқазиб кўйди. Бола овоз чиқариб ўкишга киришидни:

Хурматли мистер Хагрид!

Сиз дарс ўтаётган синф ўкувчисига гиппогриф ҳамла қилган ҳолат юзасидан олиб борилаётган тергов табдирлари борасида маълум қилинадики, бундай нохуш ҳодиса рўй бергани учун жавобгарлик масъулияти Сизнинг зиммангизга юкланмаслиги хусусида профессор Дамблдор томонидан ишонтириб айтилган сўзлар инобатга олинди.

- Ие, Хагрид, ахир бу зўр хабар-ку! - хитоб қилди Рон, Хагриднинг елкасига уриб, - Нега аза тутяпсан?

Ҳўнграшини кўймаган Хагрид йирик кафтини силтаб, хатнинг давомини ўкиш зарурлигини кўрсатди.

Бироқ маълумингиз бўлсинки, юқорида зикр этилган гиппогриф «Хогварц» сехргарлик ва афсунгарлик санъати мактабини бошқарши маъмуриятининг барча аъзоларини қаттиқ ташвишига солиб қўйди. Маъмурият мистер Люсиус Малфой томонидан расман берилган шикоятномани кўриб чиқишига қарор қилиб, Сизнинг ишингизни Хавфли ҳайвонларни йўқ қилиши қўмитаси хукмига йўллади. Иш кўрилиши жорий йилнинг 20 апрелига тайинланган. Шу боис, Сиздан, мулоҳаза юритилаётган гиппогрифни Лондонда ўтказиладиган йигилишига ўз вақтида, кечиктирмай етказиб келтириши илтимос қилинади. Ўша кунга қадар гиппогрифни тушовланган, алоҳида хонага қамаб, яккалатиб қўйилган ҳолатда сақлаш талаб этилади.

Эҳтиром ила...

Хат остига маъмурият аъзолари имзо чеккан.

- Вой, - овоз чиқарди Рон, - Отбургут яхши гиппогриф деб айтган эдинг, Хагрид. Ишончим комилки, сен уни ҳимоя кила оласан...

- Хавфли ҳайвонларни йўқ қилиши қўмитасида қандай турки совуқ махлуклар фаолият юритаётганини тасаввур ҳам кила олмайсан! - деди энтишиб йиғлаётган Хагрид ёш жилғаларини енгига артиб, - Улар доимо ҳар қандай қизиқ жониворчага қарши тиш қайраб юришади!

Кулба бурчагидан дафъатан эшитилган товуш болаларни сескантириб, эътиборларини ўзига қаратди. Бурчакка боғлаб қўйилган гиппогриф Отбургут аллақандай жониворнинг конга беланган танасини чўкиб ётибди.

- Корга боғлаб қўймайман-ку уни! - хиқиллади Хагрид, - Танҳо ўзини! Рождествоуда. Гарри, Рон ва Гермиона бир-бирига караб қўйди. Улар ҳали ҳеч качон Хагрид «қизик жониворчалар», колганлар эса негадир ўта хавфли мудхиш махлуклар, деб атайдиган хайвонлар билан бу қадар якин масофада юзма-юз келишмаган. Масалага бошкacha ёндашиладиган бўлса, айнан мана шу Отбургут ҳеч қандай хавф туғдирмас, Хагриднинг одатий ишқибозлиги инобатга олинадиган бўлса, аксинча, кўхли кўринмоқда.

- Ҳимоя усулини талаб даражасида, пухта ўйлаб кўришинг керак, - фикр билдириди Гермиона кичкина кўлини давангирнинг дағал билагига қўйиб, - Отбургут хавфсиз эканлигини исбот қила олишингга зигирдай бўлсин, шубҳа қилмайман.

- Фарқи йўқ! - хўрсиниб йиғлади Хагрид, - Кўмита иблислари Люсиуснинг чўнтағига караб туришади! Ундан ҳайкишади! Агар биз ютказиб қўйсак, Отбургутни...

Хагрид бармоғини ўзининг бўғзи бўйлаб юритди-да, боши ва кўлларини столга ташлаб яна уввос сола бошлади.

- Дамблдор нима деяпти? - сўради Гарри.

- У шундок ҳам менга ҳаддан ортиқ яхшилик қилиб юборди, - ингради Хагрид, - Мендан бошқа ташвиши бошидан ошиб-тошиб ётибди... дементорларни мактаб худудига киритмаслик... Сириуснинг яқин атрофда изғиб юргани...

Рон билан Гермиона Гаррига кўз қири билан қараб қўйишиди. Ишқилиб Гарри, ўлганни устига тепган қабилида иш тутиб, Блэк ҳакида бор гапни айтиб бермагани учун ҳозир

Хагридни койишга киришиб кетмаса гўрга эди. Хагрид шундок ҳам ночор ахволда. Жанжал эса бемаврид иш бўлади.

- Биласанми, Хагрид, - гап бошлиди Гарри, - Ноумид шайтон. Сен, энг асосийси, рухан енгилма. Гермиона хақ. Химоя масаласини пухта ишлаб чиқишинг керак. Бизни гувоҳ сифатида жалб этишинг мумкин...
- Назаримда, гиппогриф таъқиб этилган бир ҳолат ҳақида ўқигандай бўляпман, - деди Гермиона ўйчан охангда, - Айтгандай, ўша гиппогриф оқланган эди. Хагрид, мен китобни яна бир бор вараклаб кўриб, иш қандай бўлганлиги ҳақида сени хабардор қиласман. Таъсирланиб кетган Хагриднинг айюҳанноси баттар зўрайди. Гарри билан Гермиона Ронга қараб, нигоҳ-ла ёрдамга чакиришди.

- Эҳтимол... чой дамлаш керақдир? - таклиф киритди Рон.
Гарри унга гина-кудурат билан қараб қўйди.

- Уйда бирортамиз йиғласак, ойим доим чой дамлайди, - ғудуллади Рон елка қисиб. Ёрдам кўрсатилишига доир кўп ваъдалар эшигтан, олдида буғланиб турган кружкани кўрган Хагрид ниҳоят бурнини катталиги дастурхондай келадиган дастрўмолига яхшилаб коқиб олди-да:

- Ҳақ гап айтдингиз. Хозир ялпайиб ўтириш вақти эмас. Хаёлни йиғиб олиш керак... - деган хулоса чиқарди.

Немис доги Сўйлоктиш стол остидан келиб, йирик бошини соҳибининг тиззасига қўйди.

- Сўнгти кунларда ниҳоятда гангиб қолдим, - икрор бўлди Хагрид бир қўли билан Сўйлоктишни силаб, иккинчиси билан юзини артиб, - Отбургутга юрагим ачиб кетяпти, дарсларимни эса ҳеч ким ёқтирамайди...

- Биз ёқтирамиз! - шу заҳоти ёлғон гапирди Гермиона.

- Дарсларинг зўр ўтади! - деди Рон стол остидаги бармоқларини қовуштириб, - Ҳа... айтгандай флобберчувалчанглари қалай яшаяпти?

- Суттиканга бўкиб қолиб, битта қолмай қирилиб кетди, - маъюс жавоб берди Хагрид.

- О, йўқ! - соҳта хитоб қилди Рон, хурсандлигидан кулиб юборишдан базур тийилиб.

- Дементорларни кўрсам ҳам ўзимни ёмон хис этаман, - кутилмаганда сесканиб кетди Хагрид, - Ҳар сафар, бирор стакан уриб олиш учун «Уч супурги» қахвахонаси томон йўл олар эканман, улар ёнидан ўтишга тўғри келади. Ўзимни яна Азкабанга тушиб қолгандай хис этаман...

Чой ичишга киришган Хагриднинг уни ўчди. Сукут сақлаб ўтирган Гарри, Рон ва Гермиона Хагридга қараб қолиши. У камоқхонада ўтказган қисқа вақтни ҳеч қачон тилга олмаган. Бир оз вақт ўтгач, Гермиона тортиниб сўради.

- У ер жуда қўрқинчлими, Хагрид?

- Тасаввур ҳам қила олмайсиз, - паст овозда гувоҳлик берди Хагрид, - Ҳаётимда бундай кунлар бўлмаган. Томим кетди, деган хаёлга бордим. Фақат энг ёмон ҳодисаларнигина эслайдиган бўлиб қолган эдим... «Хогварц»дан хайдашгани... дадамнинг сўнгти фурсатларини... Норбертни жўнатганим...

Унинг кўзлари яна ёшга тўлиб қолди. Икки йил муқаддам Хагрид аждар тухумини карта ўйинида ютиб олиб, ундан очилган дандон белли норверг аждарчасига Норберт деб ном берган эди.

- Вакт ўтиб ўзингни, аслида ким эканлигини, умуман бу ёруг оламда нима мақсадда яшаётганингни билмай қоласан. Ухлаб ётган жойимда ўлиб қолишини орзу қилганимни яхши эслайман... Мени қўйиб юборишганида худди онадан қайта туғилгандай, гўё ичимга бутун дунё кириб келаётгандай хис этдим ўзимни... Лънати дементорлар эса мени қўйиб юборишни ҳеч истамаганча қолиши.

- Сен айбизз эдинг-ку! - хитоб килиб юборди Гермиона.

Хагрид заҳарханда кулиб қўйди.

- Дементорларга нима? Уларга мутлако фарқи йўқ. Қувонч ва баҳт деган тушунчаларни сўриб бориш учун қасрда кам деганда икки юзтacha одам бўлса бўлди. Улардан қайси бири гуноҳкор-у, қайси бири айбизз – дементорларни умуман қизиктирумайди.

Хагрид бир муддат жим бўлиб колиб, караҳт нигохини кружкага тикиб ўтириди. Сўнг паст овоз билан фикр билдириди:

- Отбургутни кўйиб юборишга уриндим... кўркитдим, ҳайдадим... Нимасини айтасиз... яшириниб олиш кераклигини гиппогрифга тушунтириб бўладими? Бунинг устига... конунни бузишга энди кўркиб колдим.

Хагрид баҳтсиз нигохини болаларга қаратди. Унинг кўзларидан яна шашқатор ёш оқди.

- Азкабанга қайтишни истамайман.

Хагриднинг кулбасига уюштирилган ташриф, гарчи ушбу тадбирни ўйин-кулги деб бўлмаса-да, Рон билан Гермиона кўзлаган ижобий таъсирга эга бўлди. Гарри Блэк ҳакидаги хаёлларни батамом унтиб юбормаган бўлса ҳам Хавфли ҳайвонларни йўқ қилиш кўмитасида кўриладиган иш борасида ютиб чиқиш учун Хагридга ёрдам бериш кераклиги сабабли энди хун олиш режаси ҳакида доимо ўйлаб юра олмайди. Эртаси куни болалар кутубхонага бориб, колледжнинг кимсасиз қолган умумий меҳмонхонасида Отбургут манфаатларида келтириладиган ҳимоя далилларини тайёрлаш учун зарур бўладиган бир олам турли-туман адабиётларни кўтариб келишди. Учовлон каминда ловуллаб ёнаётган олов карисига астойдил жойлашиб, чанг босган жилдларни аста вараклашга киришди. Улар ёввойи ҳайвонлар билан боғлиқ машхур ишлар ҳакида билдирилган мулоҳазаларни кидириб, мавзуга якин нарса топилгач, бир-бири билан лукма алмашиб боришли.

- Мана... 1722 йили кўрилган иш... факат ўшанда гиппогриф жазога хукм қилинган экан... вой-бўй, каранглар кай аҳволга солиб кўйишибди уни. Накадар жирканчлик...

- Балки мана бу ёрдам берар... 1296 йили манткора кимнидир тилка-пора қилиб ташлаганига қарамай, кўйиб юборилибди. Вой! Йўқ, тўғри келмас экан. Унга якин боришига ҳеч ким ботина олмагани учунгина кўйиб юборилган экан.

Ҳамма таътилга кетиб, баҳо берадиган ўқувчилар деярли қолмаган бўлса ҳам қасрга серҳашам киёфа бериш, бинони Рождество байрамига безатиш ишлари бошланиб кетди. Йўлаклар ва ўтиш йўлларига омела ва найзабаргдан тайёрланган гулчамбарлар осилди. Рицарларнинг қурол-аслаҳалари ичида ажиб чироклар милт-милт ёниб турибди. Катта Залга тилла юлдузлар, айримлари қумуш тусли қор учкунлари, баъзилари юзлаб митти шамлар билан безатилган ўн иккита Рождество арчаси ўрнатилган. Байрамга тайёрланаётган таомларнинг мазали хиди қаср бўйлаб тарала бошлади. Ҳид байрам арафасида шу қадар кучайиб кетдики, ҳатто Роннинг кўкрак чўнтағида жон сақлаётган Қасмоқ ҳам тумшуғини ўз паногоҳидан чиқариб, умид билан ҳаво хидлаб кўйди. Гарри Рождество куни эрталаб Рон улоктирган ёстиқ зарбидан уйғонди.

- Хой! Совғалар!

Кўлинини узатган Гарри кўзойнагини пайласлаб топиб, кўзини ярим коронғилиқда кисиб олганча, каравотининг оёқ томонидаги совға-саломларнинг кичик ўюмини кўрди. Рон ўз совғаларини очишга улгурибди.

- Онам йўллаган навбатдаги свитер... яна тўқ кизил ранг... қара-чи, сенда ҳам бормикан. Қанақа свитер тўқиб берибди?

Бор свитер. Миссис Уэсли Гаррига кўкрагида «Гриффиндор» шери тасвиrlанган хўжағат рангли свитер юборибди. Бундан ташқари, совға тариқасида ўн иккита ёғда пиширилган гўштили сомса, Рождество пироги ва бир кути карсилайдиган ёнғоқ юборилибди.

Буларнинг барини четга сурган Гарри тугунлар остида ётган узун, бежирим кутига кўзи тушди.

- Нима экан у? - сўради ҳозиргина очган бир жуфт тўқ кизил пайпокни қўлида ушлаб турган Рон, бошини буриб.

- Билмадим...

Совғани очган Гаррининг нафаси қайтиб кетди. Кути ичидан чойшаб устига жилваланиб кўринаётган ҳашаматли супурги думалаб тушди. Рон кўлидаги пайпокни тушириб юбориб, яқинроқ келиб кўриш учун каравотидан сакради.

- Бўлиши мумкин эмас, - хириллаб қолди у.

Бу совға Гарри «Тешик қозон»да яшаб, Диагон хиёбонида ҳар куни томоша қилган «Чакмок» русумли супургининг эгизи эди. Қўлга олинган «Чакмоқ»нинг сархил кулдан тайёрланган сўйри сопи ялт этиб кетди. Кафтида енгил зириллаётганини ҳис этган Гарри бармоқларини бўшатган эди ҳам-ки, супурги хавода, бола уни bemalol эгарлаб оладиган баландликда муаллақ осилиб қолди. Гарри супурги сопининг учидаги тилла суви билан юритилган хусусий рақамдан бошлаб, бир-бирига маҳсус тарзда бир текис ўралган, ҳар бири алохида саралаб олинган бекусур силлик қайнин говронлар учига қадар томоша қилиб чиқди.

- Ким совға қилибди? - сўради хаяжондан овози бўғилиб қолган Рон.

- Қара-чи, отkritkami, ҳатми бормикан?

Рон «Чакмок»нинг кутисини икки бўлиб йиртди.

- Тил тортмай ўлиб кетай, ҳеч нарса йўқ! Ким сен учун шунча пул сарфлади экан?

- Хўш, - деди хайратдан ҳанг-манг бўлиб қолган Гарри фикрини узоқ чўзиб, - Дурслар эмаслигини аниқ айта олишим мумкин холос.

- Гаров боғлайман бу Дамблдорнинг қилган иши, - фикр билдириди Рон, «Чакмоқ» атрофида гир айланганча, унинг ҳар бир дюймига кўз югутирар экан, - Кўринмас плашни ҳам ўз номини яшириб сенга совға қилган ўша эди...

- Плаш дадамники эди, - эътироуз билдириди Гарри, - Уни Дамблдор менга шунчаки қайтариб берган холос. Бунинг учун у юзлаб галлеон сарф этмаган. Ҳар бир ўқувчига мана бунга ўхшаш қимматбаҳо совғаларни ҳадя эта олмайди-ку у...

- Айнан шу сабабли, яъни Малфойга ўхшаш ҳар хил телбалар «Дамблдорнинг ўз эркатойлари бор», деган миши-миш гапларни тарқатмаслиги учун ҳам, Дамблдор, ушбу совғани ўзи жўнатганига иқрор бўлмаган! - хитоб қилди Рон, - Хой, Гарри! - кутилмаганда ҳандон отиб юборди у, - Малфой! «Чакмоқ»ни кўриб, башараси қандай киёфа касб этишини тасаввур этяпсан-ми! Ахир бу халқаро даражадаги супурги-ку! Ҳасаддан бўғилиб, жони орқасидан чиқиб кетади!

Малфойнинг устидан қулган Рон ичаклари оғриб кетганидан Гаррининг каравотига қулаб тушиб, айюҳаннос солганча, у ёнбошидан бу ёнбошига ағанай кетди.

- Ҳеч ишонгим келмаяпти, - деди Гарри «Чакмоқ»ни силаб, - Ким жўнатиши мумкин экан, а?...

- Тушундим! - бакириб юборди бир оз тинчланган Рон, - Биламан ким жўнатганини, Люпин!

- Нима?! - ҳандон отди Гарри, - Люпин?! Нималар деяпсан?! Агар Люпиннинг шунча пули бўлганида, жулдуровоқига ўхшаб юрмаган бўлар эди.

- Тўғри, лекин сен унга ёқасан, - ўз фикрини маъқуллаб туриб олди Рон, - Сени Нимбусинг билан бахтсиз ҳодиса рўй берганида у йўқ эди. Айтиб беришгач эса Диагон хиёбонига бориб, сенга...

- Айтмоқчисан-ки, ўшанда у сафарда бўлган, шундайми? - ҳайрон бўлди Гарри, - Тоби қочиб қолган эди-ку!

- Ҳар қалай, шифохонада ҳам даволаниб ётмаган, - деди Рон, - Мен эса ўша кунлари у ерга тез-тез кириб турганман. Снегг менга тайинлаган жазо эсингдами? Шифохонага бориб, беморларнинг тувакларини сеҳр-жоду кўлламай ювиб тозалашни амр этган эди.

Гарри қошларини чимириб олди.

- Йўқ, фикримча Люпин бундай совға юборишга қодир эмас.

- Бунчалик қаттиқ кулги боисини билсак бўладими?

Хонага халат кийган Гермиона кириб келди. У кўлига бадҳоҳона қиёфа касб этган, бўйнига зар ип ўралган Маймокоёкни кўтариб олиди.

- Бу хонага олиб кирма уни! - қичқирди Рон кўрпасининг қатларидан Қасмокни кидириб топиб, каламушни пижамасининг кўкрак чўнтағига солар экан.

Бироқ Гермиона Роннинг сўзларига эътибор ҳам қаратгани йўқ. У Маймокоёкни Симуснинг батартиб тўшалган каравотига ташлаб, оғзи ланг очилганича «Чакмок»ка бақрайиб қолди.

- О! Гарри! Ким совға қилди буни?
 - Тасаввур ҳам эта олмайман, - жавоб берди Гарри, - На хат бор, на открытка. Гермионанинг ҳайрон бўлмагани ҳам, кувонмагани ҳам Гаррини таажжублантириди. Аксинча, қизалоқ ташвишга тушгандай бўлиб, лабини тишлаб олди.
 - Сенга нима қилди? - сўради Рон.
 - Билмадим, - деди чўзиб Гермиона, - Жуда ғалати. Бу супурги жуда яхши супургилар жумласига киради-ку, шундайми?
 - Рон ўлим кишисиdek хўрсиниб қўйди.
 - Бу, жаҳонда мавжуд супургилар орасида энг аълоси, Гермиона, - деди у жаҳл қилиб.
 - Жуда қиммат ҳам бўлса керак...
 - Слизеринчилар супургиларининг жамланган нархидан ҳам анча қиммат турди, - маълум қилди Рон, баҳтиёр қиёфа касб этиб.
 - Ана қўрдингиз-ми... ким Гаррига, ўзини танитмаган тарзда бундай суперқиммат суперсовға юбориши мумкин? - савол беришни давом этди Гермиона.
 - Э, нима фарки бор? - гапни бўлди бетоқат бўлиб кетаётган Рон, - Гарри, бир учиб келсан майлими? Ижозат берасанми?
 - Фикримча, ушбу супургидан ҳозирча фойдаланиб бўлмайди! - кутилмаганда чийиллаб юборди Гермиона.
- Гарри билан Рон Гермионага қараб қўйиши.
- Хўш, ундей бўлса нимага ишлатиш керак, фикрингча? У билан пол супуриш керакми? - жаҳл қилди Рон.
- Қизалоқ жавоб қайтаришга оғиз жуфтлаган эди ҳам-ки, Симуснинг каравотида ўтирган Маймоқоёқ шартта Роннинг кўкрагига отилди.
- ЙЎҚОТ УНИ БУ ЕРДАН! - ўкирди Рон.
- Мушукнинг тирноклари пижамани йиртиб юборди. Қўрқанидан эсанкираб қолган Қасмоқ эса сохибининг елкасига чиқиб, қочишга уринди. Рон каламушнинг думидан тутиб, оёқ кўтарди. У Маймоқоёқни тепмоқчи бўлди-ю, оёғи Гаррининг каравоти ёнида турган сандикка қаттиқ урилди. Сандик ағанаб кетди, жони оғриган Рон эса турган жойида сакрай кетди.
- Бирдан Маймоқоёқ малла ранг юнгини хурпайтириб олди. Вернон амакининг сандикда сакланадиган пайпоғи ичидан полга думалаб тушган оғатскоп ялтираганча айланиб, қулоқ-мияни тешиб юборгудай хуштак чала бошлади.
- Оғатскопнинг борлиги эсимдан ҳам чиқиб кетиби! - деди Гарри эгилиб, буюмни қўлига олар экан, - Айнан шу пайпоқни киймасликка имкон қадар ҳаракат қиласман...
- Унинг кафтида айланадиган оғатскоп хуштак чалган сари, Маймоқоёқ баттар вишиллаб, тупуриб турди.
- Мушугинг омонлигида, яхиси бу ердан олиб кет, Гермиона, - ғазаб-ла огоҳлантириди Гаррининг каравотида ўтириб, лат еган бармоини уқалайтган Рон, - Анави матоҳнинг овозини ўчир! - қўшиб қўйди у Гаррига мурожаат қилиб.
- Гермиона ётоқхонани тарк этди. Унинг кўлидаги Маймоқоёқнинг сап-сариқ кўзлари эса ҳалигача Рондан узилгани йўқ.
- Гарри оғатскопни боз пайпоққа тикиб, сандикка улоқтириди. Энди факат Роннинг бўғик инграши эшитилмоқда. Унинг кафтидаги Қасмоқ гувалача бўлиб ётиби. Гарри сохибининг чўнтағидан чиқмай қўйган Қасмоқни кўрмаганига анча бўлган эди. Бечора жонивор баттар озиб кетган, тулаётган юнги эса танасидан бўлак-бўлак юлиниб ажралмоқда.
- Ахволи чатоқка ўхшайди, а? - деди Гарри.
 - Рухий ларзанинг зўрлигидан! - деди Рон, - Анави аҳмоқ, малла қилли маҳлуқ тинч қўйганида эди, аллақачон тузалиб кетган бўлар эди.
- Лекин Гарри «Жазб этадиган ҳайвонотхона» сеҳрли ҳайвонлар дўкони сотувчисининг «Оддий каламушлар, шу жумладан, боғ каламушлари, одатда, уч йилдан ортиқ яшамайди», деган сўзларини эслади. Модомики Қасмоқ бирор-бир сеҳрли кароматини

яшириб юрмаган экан, унинг ҳаёти поёнига етганга ўхшайди. Гарчи Рон Қасмокнинг зерикарли, фойдасиз жонивор эканлигини тез-тез таъкидлаб келган бўлса ҳам, каламуши ўлиб қолса дўсти қаттиқ қайғуришига Гарри шубҳа қилмайди.

Ўша куни эрталаб «Гриффиндор» колледжининг умумий меҳмонхонасида Рождество руҳияти деярли сезилмади. Гермиона Маймоқоёқни ўз ётоқхонасига қамаб кўйиб, уни тепмоқчи бўлган Рондан аччиқланган бўлса, Рон эса ўз навбатида, Маймоқоёқнинг Қасмокни еб кўйишга қаратилган навбатдаги уринишидан ғазаби қайнаб юрди. Уларни яраштириб кўйишга қаратилган ҳаракатлари зое кетган Гарри ўзининг дикқат-эътиборини ётоқхонадан олиб чиқсан «Чақмок»ка қаратди. Аллақандай тушунарсиз сабабларга кўра супурги Гермионага ёқмади. Тўғри, қизалок ушбу буюм хусусида ҳеч нарса дегани йўқ, албатта. Бироқ гўё супурги ҳам Маймоқоёқнинг хатти-ҳаракатларини танқид қилаётгандай, буюмга ноxуш караб-қараб ўтириди.

Учовлон тушлик қилгани Катта Залга тушиб, колледжларнинг столлари девор томон суриб кўйилганлиги, ўртада битта стол қолиб, ўн икки кишига дастурхон тузалганлигини кўрди. Дастурхон атрофида профессорлар Дамблдор, Макгонагалл, Снегг, Сарсабил хоним ва Флитвик, шунингдек, ўзининг азалий жигар ранг қурткасини ечиб, моҳ босиб кетган қадимий фракини кийиб олган Филч, чўчиган киёфа касб этган икки нафар биринчи синф ўкувчиси ва бешинчи синфда таҳсил кўрадиган бадқовоқ слизеринчи ўтириби (**Фрак – олдинги этаги қисқа, орқа этаги узун эркаклар кийими**).

- Рождество билан! - табриклади Дамблдор столга яқинлашган Гарри, Рон ва Гермионани,
- Биз жуда озчилик бўлганимиз учун, дастурхонларнинг одатдагидай тузалишини оқилона иш деб топмадик. Келинг, ўтиринг!

Болалар столнинг бир томонига катор бўлиб ўтиришди.

- Крекер! - таклиф қилди Дамблдор каттакон кумуш покилдоқ печеньенинг бир учини узатганча Снегг томон юзланиб.

Снегг истар-истамас таклифни қабул қилиб, крекернинг учини тортди. Замбаракдан ўт очилгани каби гумбурлаган товуш янграб, крекер ичидан қарчигай тулуми маҳкамланган каттакон чўккидор шляпа учиб чиқди.

Боггартни эслашган Гарри билан Рон бир-бирига қараб, мийиғида кулиб кўйишиди. Лабини кимтиб олган Снегг шляпани Дамблдорга узатди. Директор бошидаги сехгарлар шляпасини бажонидил алмаштириб олди.

- Бошладик! - таклиф қилди у тўплангандарга нурафшон кулиб.

Гарри қовурилган картошка билан машғул бўлиб турган маҳалда эшик очилиб, профессор Трелани кириб келди. У оёғи ўрнига ғилдирак ўрнатилганидек стол ёнига сирпаниб яқинлашди. Бундай тантанали кун шарофатига ялтироқ тангачалар билан безатилган яшил кўйлак кийган профессор Треланининг йирик ниначидан фарки колмабди.

- Сибила, ташрифингиз ажойиб совға бўлди! - хитоб қилди Дамблдор ўрнидан туриб.
- Ўзим ҳам таажҷубдаман, муҳтарам директор, - гап бошлади профессор Трелани худди овози ер тагидан чиқаётгандай жуда сирли оҳангда, - Танҳо овқатланиш одатимни кўйиб, сизларнинг даврангизга келиб кўшилганимни Биллур шар орқали кўрдим. Мен ким бўлибманки, тақдир амрига каршилик кўрсатсан? Шу захоти ўз маконимни тарқ этдим. Кечикканим учун маъзур кўрасиз...

- Ха, албатта, албатта, - жавоб қайтарди профессор Дамблдор кўзларини пирпиратиб, - Ижозат берсангиз сизга курси таклиф этсан...

Профессор сехрли таёқчасини чиқариб, таклиф этаётган курсини ҳавода пайдо қилди.

Курси ҳавода бир оз тебраниб турди-да, профессор Снегг билан Макгонагаллнинг ўртасига гумбурлаб тушди. Бироқ профессор Трелани ўтиришга ошиқмади. Йирик кўзларини дастурхон атрофида ўтирганларга юргутириб чиқсан соҳибкоромат аёл кутилмаганда паст овозда фифон қилди.

- Журъат эта олмайман, деб кўрқаман, муҳтарам директор! Агар даврангизга кўшилсан одам сони ўн уч кишига етар экан! Бундай аломатнинг толеи паст! Ёдингизда бўлсин, азизлар, бир дастурхон атрофида ўн уч киши овқатланса, биринчи бўлиб турган одам

биринчи бўлиб ўлади!

- Хеч киси йўқ, Сибилла, таваккал килиб қўрамиз, - гапни бўлди бетокат бўлиб кетган профессор Макгонагалл, - Ўтиринг, акс ҳолда шундок ҳам деярли совиб қолган курка батамом музлаб қолади!

Профессор Трелани бир дам иккиланиб тургач, худди ўтириши ҳамоно яшин уриб ўлиб қоладигандек катта кўзларини чирт юмиб, лабларини маҳкам қимтиб, таклиф этилган жойга ўтирди. Профессор Макгонагалл ўзига якин турган идишлардан бирининг ичига катта қошиқ солди.

- Корин ейсизми, Сибилла?

Профессор Трелани таклифни эътиборсиз қолдириди. Кўзини очиб, ўтирганларга яна бир бор караб чиқди-да, сўради:

- Кадрдонимиз профессор Люпин кўринмайди?

- Бечоранинг тоби яна қочди, - жавоб берди профессор Дамблдор имо ила овқатланишни таклиф қилиб, - Айнан Рождествога келиб, касал бўлиб қолганини кўрмайсиз-ми?

- Ишончим комилки, Сибилла, сиз бу ҳақда боҳабар бўлгансиз, шундай эмасми? - қошини кўтарди профессор Макгонагалл.

Профессор Трелани совуккина караб кўйди.

- Билар эдим, албатта, - хотиржам жавоб қайтарди у, - Аммо киши ҳамма ҳақидаги ҳамма гаплардан боҳабар эканлигини барчага жар солиши шарт эмас, деб ўйлайман.

Атрофимдаги одамларни ташвишга солмаслик учун мен баъзан ўзимни худди Ички кўзим йўқдай тутиб бораман.

- Бу ҳолат кўп нарсаларга ойдинлик киритади, - чақиб олди профессор Макгонагалл.

Кутимаганда профессор Треланининг сирли оҳангি барҳам топди.

- Маълумингиз бўлсинки, Минерва, менга келган ваҳийга қараганда, шўрлик Люпин орамизда кўп ушалиб қолмайди. Афтидан куни битиб бораётганлигини ўзи ҳам яхши биладиган кўринади. Биллур шар воситасида фол очишни таклиф қилишим билан, ўзини нари олиб қочди...

- Унинг бундай хулкини яхши тушунгандай бўлдим, - куруккина жавоб қайтарди профессор Макгонагалл.

Профессор Дамблдор иккала хоним ўртасидаги нохуш мавзуга чек кўйишга аҳд қилди шекилли:

- Мен эса, - деди у қувноқ, аммо бир оз кўтарилигдан оҳангда, - Профессор Люпинга хеч нарса жиддий хавф түғдираётганий йўқ, деб биламан. Северус, Люпинга аталган дамламанинг янги порциясини тайёрлаб бўлдингиз-ми?

- Тайёрлаб бўлдим, жаноб директор.

- Жуда соз, - деди Дамблдор, - Демак, у тез орада боз оёкка туради... Дерек, мана бу колбасалардан татиб кўрдинг-ми? Жуда мазали бўлиди!

Шахсан директорнинг ўзи мурожаат қилаётганидан ҳаяжон босиб, қип-қизариб кетган биринчи синф ўкувчиси, титраб турган кўлини колбасали таомга узатди.

Тушлик охирига етгунга қадар ўтган икки соат давомида профессор Треланининг хулк-автори меъерий тарзда кечди. Бироқ корни тўйган Гарри билан Рон ўрниларидан туриши билан чириллаб юборди:

- Кадрдонларим! Қайси бирингиз биринчи бўлиб ўрнингиздан турдингиз? Ким?

- Билмадим, - деди Рон Гаррига иккиланиб караб.

- Бунинг аҳамияти йўқ, - деди профессор Макгонагалл совуқ оҳангда, - Агар ўткир болтасини маҳкам ушлаб олган бирорта томи кетган ўтинчи, вестибюлга чиқсан биринчи одамнинг бошини чопиб ташлаш мақсадида эшик ортига бекиниб олмаган бўлса, албатта. Ҳамма, ҳатто Рон ҳам кулиб юборди. Ўзини ҳакоратланган деб билган профессор Трелани индамай кўя қолди.

- Биз билан борасанми? - сўради Гарри Гермионадан.

- Йўқ, - ғудуллади Гермиона, - Профессор Макгонагалл билан гаплашиб олишим керак.

- Яна бирорта фанни ўзлаштириш мумкин ёки мумкин эмаслигини билмоқчи бўлса керак-

да, - тахмин қилди дастурхондан узоклашган Рон эснаб.

Улар хеч қандай ўтинчи кўринмаган вестибюлга чиқишиди.

Рождествоони биргалиқда нишонлаш учун Сэр Кэдоган ўз понисидан ташқари, уч нафар рухоний ва бир неча нафар собиқ мактаб директорларини йигиб олибди. Дубулғасининг пардасини очган рицарь кўлидаги асал куйилган флягани табриклиш имосида кўтариб:

- Масрур, ик, Рождество тилаб қоламиз, ик! Пароль, ик?

- Манфур кўппак, - деди Рон.

- Сизга ҳам, сэр! - бақириб қолди Сэр Кэдоган, ўз улфатлари билан бирга юқорига кўтариладар экан.

Гарри дархол ётоқхонага кўтарилиб, «Чакмоқ»ни ва туғилган кунига Гермиона совға қилган «Супургига техник хизмат кўрсатиш учун мўлжалланган асбоб-ускуналар тўплами»ни меҳмонхонага олиб тушиб, супургига оз бўлса ҳам техник хизмат кўрсатишга уриниб кўрди. Бироқ яп-янги супургининг говронларини текислашга эҳтиёж йўқ, сопи шу кадар ялтирамоқда-ки, сайқал бериш бемаъни ишдек кўринди. Шу боис Рон иккаласи супургини ўргага кўйиб олиб, токи портрет тўсиб турган туйнук очилгунга қадар, унинг беназир гўзаллигидан баҳра олиб ўтирди. Ичкарига дастлаб Гермиона, ортидан эса профессор Макгонагалл кириб келди.

Гарчи профессор Макгонагалл «Гриффиндор» коллежининг мудири бўлса ҳам Гарри уни умумий меҳмонхонада атиги бир маротаба, ўшанда ҳам жуда ғамгин сабаб туфайли кўрган эди холос. Ўтирган жойида супургини маҳкам ушлаб олган Гарри билан Рон ўқитувчига бақрайиб қолишиди. Гермиона болаларни айланиб ўтиб, креслога жойлашди-да, китоблардан тўғри келган бирини кўлига олиб, гўё мутолаа қилишга тушиб кетди.

- Демак шу эканда, - деди камин ёнига келиб, «Чакмоқ»қа тикилганча лабини қимтиб олган профессор Макгонагалл, - Мисс Грэнжернинг менга берган хабарига қарагандা, аллақандай номаълум киши сизга аллақандай супурги совға қилибди, Поттер.

Гарри билан Рон Гермионага юзланиб, унинг пешонаси, аникроқ айтиладиган бўлса, кўлига тескари ушлаб олган китоб ортидан кўринаётган қисми қизараётганини кўришиди.

- Ижозат берасизми? - сўради профессор Макгонагалл.

Бироқ ўқитувчи ўқувчилар томонидан изн берилишини кутиб ўтирмай супургини уларнинг кўлидан деярли тортиб олди-да, бир учидан иккинчи учига қадар диккат билан караб чиқди.

- Ҳм-м. Унга бирорта ҳам хат-хабар илова қилинмаганмиди? Бирорта отkritka? Икки энли ёзув?

- Йўқ, - ифодасиз жавоб берди Гарри.

- Тушунарли... - чўзди профессор Макгонагалл, - Хўш, ундей бўлса, супургини олиб кетишга тўғри келади.

- Н-німа? - иргиб оёққа турди Гарри, - Нега энди олиб кетар экансиз?

- Супургига ёвуз афсун кўлланилган-кўлланилмаганилигини текшириб кўриш керак, - тушунтириш берди профессор Макгонагалл, - Ўзим бу соҳада мутахассис эмасман, албатта. Лекин Роланда Трюк хоним ёки профессор Флитвик уни қисмларга ажратган тарзда тадқиқ килади...

- Қисмларга ажратади? - такрорлади Рон, профессор Макгонагаллга, худди у эмандан қулақ тушиб, томи жойидан бир оз жилиб қолган одамга қарагандай қараб.

- Бунга кетса, атиги бир неча хафта кетади холос, - ишонтириди профессор Макгонагалл, - Супургига хеч нарса қиммаганига ишонч ҳосил қилиниши ҳамоно, уни қайтариб оласиз.

- Унга хеч қандай ёвуз афсун кўлланилмаган! - қичкирди Гарри титраётган овози билан, - Гапим рост, профессор...

- Сиз буни билмайсиз, Поттер, - гапни бўлди профессор Макгонагалл деярли мулоим оҳангда, - Ҳар қалай токи унда учиб кўрмас экансиз. Бунга эса ҳозирча йўл кўйиб бўлмайди. Дастлаб супургини хеч ким ўқиб қўймаганига тўла-тўқис ишонч ҳосил қилишимиз керак. Супурги устида олиб борилаётган барча тадқиқот ишларидан сизни ўзим боҳабар килиб бораман.

Профессор Макгонагалл товонида айланиб, «Чакмок»ни олиб кетди. Портрет туйнукни ёпди. Ҳашаматли жилва кремини қўлида маҳкам сикиб турган Гарри турган жойида супургининг ортидан қараб қолди. Рон эса Гермионага юзланди.

- Хўш, нима учун Макгонагаллга чақимчилик қилдинг?

Гермиона қўлидаги китобни четга улоқтирди. Қизалоқнинг юзи пушти тус олган бўлса-да, Роннинг нафрат тўла нигоҳини мардонавор қарши олди.

- Чунки супургини, фикримча, Сириус Блэк совға қилган. Профессор Макгонагалл эса менинг фикримга қўшилди.

XII БОБ.

ХИМОЯЧИ

Гермиона яхши ниятда чақимчилик қилганини тушуниб турганига қарамай Гаррининг аччиғи чиқди. Ахир жаҳон супургилари орасида энг аъло супурги соҳиби бўлишдек баҳтли онлари айнан Гермионанинг ҳаддан ортиқ хушёrlиги туфайли бир пастда узилди-қолди-да. Энди у «Чакмок»ни қайтариб оладими-йўқми, Худо билади. Гарчи Гарри хеч қандай ёвуз афсун қўлланилмаганлигига шубҳа қилмаса ҳам «Чакмок» устида олиб бориладиган тадқиқот ишларидан сўнг супурги ўз аэродинамик хусусиятларини сақлаб колиш-колмаслигини билмайди.

«Чакмок»нинг кисмларга ажратилиши жиноий харакатдан бошка нарса эмас, деб топган Рон ҳам Гермионадан ғазабланиб юрди. Тутган иши ягона ҳак йўл эканлигига ишончи комил бўлган Гермиона эса умумий меҳмонхонада кўринмасликка харакат қилди. Гарри билан Роннинг тахминига кўра Гермиона болалардан қочиб, кутубхонада бекиниб юрибди. Уни ўз даврасига чақиришни иккаласи ҳам истамади. Қисқаси Янги йилдан сўнг ўкувчиларнинг мактабга кайтгани ва «Гриффиндор» минорасида ҳаёт яна кайнай бошлаганидан учаласи ҳам хурсанд бўлди.

Янги семестр ҳали бошланмай туриб, Древ Гаррини кидириб топди.

- Рождествонон яхши ўтказиб олдингми? - сўради у Гарридан ва саволига бериладиган жавобни кутмай ўз фикрини паст овоз билан давом эттириди, - Тაътил давомида кўп ўйландим, Гарри... Сўнгги ўйинимиз мобайнида рўй берган ҳодиса... нима тўғрисида гапираётганимни тушуняпсан-ку... Агар дементорлар келаси ўйинда ҳам пайдо бўлса... Мен айтмоқчиман-ки... Биз энди ютқизишга йўл қўя олмаймиз... Хўш... Шу боис...

Гапи пойинтар-сойинтар бўлиб кетган Древ довдираб қолди.

- Мен ушбу муаммо устида ишляпман, - кейинги айқаш-чуйқаш тушунтиришларнинг олдини олди Гарри, - Профессор Люгин дементорларни хайдаш усулини ўргатиб қўйишга сўз берди. Биз келаси хафтадан амалий машқларга киришамиз. Рождестводан кейин вакт ажратишга ваъда берган эди.

- А, - Древнинг юзи ёришиб кетди, - Ундай бўлса, жуда соз... Агар билсанг, сендей Сайёдни бошқасига алмаштиришни истамай турган эдим. Айтгандай, янги супургига буюртма бердинг-ми?

- Йўқ.

- Нима?! Сен тезлат бу ишни. Ахир «Равенкло»га қарши «Учар юлдуз»да ўйнамайсан-ку, ҳар калай!

- Рождество байрами совғаси сифатида унга «Чакмок» хадя этилди, - гапга аралашди Рон.

- «Чакмок» совға қилишди? Кўйсанг-чи! Ё мени кишлики, деб кулогимга лағмон осяпсанми? Ҳақиқий «Чакмок» совға қилишди-ми?

- Хурсанд бўлма, Оливер, - деди Гарри ғамгин оҳангда, - Супурги ўша куннинг ўзидаёқ мусодара қилинди.

Гарри бўлган воқеани, «Чакмок»нинг ўқиб кўйилганлиги тахмин қилинаётганини қисқача айтиб берди.

- Ўқиб кўйилган? Нега энди у ўқиб кўйилган бўлиши керак экан?

- Буларнинг бари Сириус Блэк туфайли. У менинг пайимга тушганлиги эътироф этилган. Шу боис Макгонагалл «Чакмок»ни менга айнан Блэк йўллаган, деган хулосага борди.

Ўзи сардорлик қиладиган жамоанинг Сайёди пайига бугунги куннинг энг хавфли жиноячиларидан бири тушганлигига доир хабарни умуман писанд килмаган Древ хитоб қилиб юборди:

- Блэк «Чақмоқ» харид қила олмайди! - ишонч-ла баёнот қилди Древ, - У қочкин! Одамлардан бекиниб юриби! Уни бутун мамлакат қидирмоқда! Нима, уларнинг фикрича Блэк дўконга очикдан-очиқ кирган-у, супурги харид қилиб чиқсанми? Куракда турмайдиган, бемаъни гап!
- Фикрингга юз фоиз қўшиламан, Оливер, - жавоб берди Гарри, - Бироқ шунга қарамай Макгонагалл «Чақмоқ»ни қисмларга ажратишга аҳд қилди...
- Мен у билан гаплашиб қўраман, Гарри, - ваъда қилди Древ, - «Чақмоқ»... Жамоамизыва ҳақиқий «Чақмоқ»... Ахир ғолиб чиқишимизни коллеж мудири хам истайди-ку... Мен унга исбот қиламан.... «Чақмоқ»...

Эртасига, январь ойининг нам, совуқ тонгига навбатдаги семестр машғулотлари бошлианди. Аёнки, об-ҳавонинг бундай шароитида икки соат ташқарида туриб ўтказишини ҳеч ким истамайди. Бирок ўкувчиларни таажҷублантирган Хагрид, «болачалар»нинг вақтини чоғ қилиш учун саламандралар гулханини ёқиб, дарсни қизиқарли ўтказди. Болалар олов ўчиб қолмаслиги учун бажонидил шоҳ-шабба териб келишди, оташевар калтакесаклар эса уқаланиб бораётган қип-қизил чўғ устидан у ёқ бу ёқ югуриб ўтди. Башорат фанининг биринчи дарсида ўхшаш эрмак анча кам бўлди. Энди болалар хиромантиянинг сир-асрорларини ўзлаштиришга киришган. Ушбу фан ўқитувчиси профессор Трелани бу дунёда ер тепалаб юрганидан буён Гаррининг кафтидаги каби ўта қисқа ҳаёт чизигини хали кўрмаганлигини маълум қилмай қўймади.

Гарри ёвузылик кучидан ҳимоя дарсини сабрсизлик билан кутиб, Древ билан ўтган сухбатдан сўнг, дементорларни хайдаш усулини тезрок ўзлаштиришни истади.

- Ҳа-я, - деди ваъдаси ёдига солинган Люпин Гаррига, - Қани, ўйлаб кўрай-чи... Пайшанба куни кечки соат саккизда бошласак нима дейсан? Сехгарлик тарихи фанидан маърузалар ўқиладиган синф хонаси бизга айни муддао бўлади... Мен барча хатти-харакатларимизни пухта ўйлаб чиқишим керак... Ҳақиқий дементорни қасрга олиб кириш мумкин эмас-ку... Гарри ўртоғи билан бирга кечки овқат томон йўл олар экан, Рон профессор Люпин тўғрисида фикр билдириб қолди:

- Ҳалигача соғайиб кетмаган кўринади. Унга нима қилган экан, а? Нима деб ўйлайсан? Шу пайт орқа томонда «чиқ» этган товуш эшитилди. Икковлон ўгирилиб, рицарларнинг курол-аслаҳалари якинида чўқкалаб ўтирганча дарслкларини юк халтасига жойлаётган Гермионани кўрди.

- Ҳўш, нега энди чиқилладинг? - дарғазаб оҳангда сўради Рон.
- Ўзим, шунчаки, - сир бой бермади Гермиона, юк халтасини елкага ташлаб.
- «Шунчаки» эмас, - ўжарлик қилиб туриб олди Рон, - Мен профессор Люпинга нима қилган экан, деб сўрадим, сен эса...
- Ҳаммаси шундок ҳам аён-ку! - кишининг жигига тегадиган мағрурлик оҳангидага жавоб қайтарди Гермиона.
- Гапиришни истамас экансан, умуман гапирма, - жеркиб берди Рон.
- Жуда яхши, - деди Гермиона кеккайиб ва иккаласидан илгарилаганча ғуур-ла нари кетди.
- Ўзи билмайди, - деди унинг изидан қараб қолган Рон хафа бўлиб, - Муносабатларимиз яна тикланишини истаяпти.

Гарри пайшанба куни кечки соат саккизда «Гриффиндор» минорасини тарк этиб, сехгарлик тарихи фанидан маърузалар ўқиладиган синф хонаси томон йўл олди. Хона қоронғи, ҳеч ким йўқ. Бола сехрли таёқча воситасида хона чироқларини ёқди. Беш дақиқа ўтгач хонага профессор Люпин кириб, қўлида қўтариб келган каттагина буюм жойлаш яшигини профессор Биннзнинг ёзув столи устига базур ўрнатди.

- Нима бу? - қизиқди Гарри.

- Боггарт, - жавоб берди Люпин, ридосининг тугмасини очиб, - Сешанба кунидан буён boggart қидириб қаср кезиб чиқдим. Хайриятки мана буниси Филчнинг варакалар йигиндиси сақланадиган жавони ичида тимирскиланиб юрган экан. Боггарт билан юзма-юз келиш биз учун дементорга рўбару келиш воқелигига имкон қадар якин тарзда юзага келтириладиган вазият эканлигини тушунгандирсан. Сени кўрган boggart дементор қиёфасига кириб олади. Шундай экан boggart воситасида дементорга қарши кураш амалларини машқ қилиб боришимиз мумкин. Машғулотларимиз орасидаги танаффусларда уни хонамда саклайман. Столим ёнидаги кичкинагина жавонча boggartга манзур тушади, деган умиддаман.

- Яхши.

Гарри бундан бошқа сўз айта олмади. У овозига хеч нарсадан кўркмаётганлиги, аксинча, профессор Люпин хақиқий дементор ўрнига ана шундай зўр эваз топа олганидан жуда хурсанд эканлигини англатувчи оҳанг беришга уринди.

Профессор Люпин сехрли таёқчасини чиқариб, Гаррига ҳам таёқчани қўлга олиш кераклигини имо килди.

- Шундай қилиб, Гарри... Мен сенга ўргатмоқчи бўлган афсун сехр-жодунинг энг олий даражасига мансуб афсунлар туркумiga киради. Ушбу афсун МОСД дан анча юқори бўлиб, Ҳимоячи афсуни, деб аталади.

- У нима иш бажаради? - асабийлаша бошлади Гарри.

- Бу афсун, дементорга қарши ҳимоя воситаси деса бўладиган, сен билан дементор ўртасидаги тўсик вазифасини ўтайдиган Ҳимоячини яратади, - тушунтириди Люпин, - Тегишли амаллар тўғри бажарилса, албатта.

Гарри Хагриднинг қоматига ўхшаган бўлиб, қўлига сўйил ушлаб олган аллақандай қомат ортида ҳимоя топишини кўз олдига келтириб кўрди. Профессор Люпин эса гапини давом эттириди:

- Ҳимоячи – дементорлар озиқланадиган: ҳаёт иштиёклири, умид, баҳт каби ҳаёлий ҳиссиётларни ўзига мужассам этган ижобий кучдир. Айни вактда Ҳимоячининг табиатида, инсон табиатидан фарқли ўлароқ, умидсизлик, баҳтсизликка ўхшаш ҳиссиётлар бўлмайди. Шу боис ҳам дементорлар Ҳимоячига хеч қандай зарар етказа олмайди. Бироқ Гарри, огоҳлантириб қўйишим лозимки, ушбу афсун сен учун жуда мураккаб бўлиши мумкин. Энг моҳир сеҳргарлар ҳам бу афсунни уddyалаш борасида кўп кийинчиликлар сезишади.

- Ҳимоячининг қиёфаси нимага ўхшаб кетади.

- Ҳар бир сеҳргарнинг Ҳимоячиси ўз қиёфасига эга бўлади.

- У қай тарзда яратилади?

- Сехрли сўзлар воситасида. Бироқ ҳаёлингни факат энг баҳтиёр хотираларингдан биттасига жамлай билсангтина бундай сўзлар ўз таъсир кучига эга бўлади.

Гарри ўз хотираларини титкилай бошлади. Уларнинг ичида энг баҳтиёри борми-ди, ўзи? Дурсллар билан боғлиқ хотираларнинг ҳаммаси бу ишга ярамайди. Нихоят у супургида учган энг биринчи дакиқага келиб тўхтади.

- Бор, биттаси бор, - деди Гарри, вужудини ҳузур ва завқ туйғуси бутунлай қамраб олган ўша фурсатни эслаб.

- Энди сехрли сўзлар... - Люпин томок кириб олди, - Экспекто патронум!

- Экспекто патронум! - такрорлади Гарри паст овоз билан, - Экспекто патронум.

- Ҳаёлингни баҳтиёр хотираларингдан биттасига жамладинг-ми?

- Вой! Ҳа... - бесаранжом бўлди Гарри ҳаёлан унutilмас парвозга қайтиб, - Экспекто патро, йўғ-е, патронум, маъзур кўринг, Экспекто патронум, Экспекто патронум...

Кутилмаганда Гаррининг сехрли таёқчасидан кумуш тутун чиқиб кетди.

- Кўрдингиз-ми? - ҳаяжонланиб кетди бола, - Нимадир рўй берди!

- Жуда яхши, - қулиб қўйди Люпин, - Хўш? Буни дементорда синаб кўришга тайёрмисан?

- Тайёрман, - аҳд қилди Гарри, таёқчасини маҳкам тутганча, синф хонасининг ўртасига бориб.

У парвоз ҳақида ўйлашга уринар, бироқ миясида бошқа хаёллар ҳам аралашиб кетар эди...

Хар қандай сонияда онасининг кичкириқларини боз эшитиши мумкин... бу ҳақда ўйлашга йўл кўйиб бўлмайди, йўкса ҳакикатан ҳам эшигади. Буни эса у мутлако истамайди... ёки истайди-ми?

Люпин қўлини яшикка узатиб, қопқоини очди.

Яшик ичидан эгнидаги жуббасининг қайтарма қалпоғи билан юзини тўсиб олган дементор аста-секин кад ростлаб, шошилмай болага юзланди. Махлук қорақўтири боғлаган сирпанчик қўлини кийими остидан чиқариб Гарри томон узатди. Чироклар милт-милт этиб ўчиб қолди. Дементор яшик ичидан чиқиб, оғзи билан ҳаво ютганча, бола томон овоз чиқармай ҳаракатлана бошлади. Гаррининг вужудини совуқ қамраб олди...

- Экспекто патронум! - ўқирди Гарри, - Экспекто патронум! Экспекто...

Хона ҳам, хусусан дементор ҳам ғойиб бўлди... Гарри аллақандай қалин туман ичидага ќаёққадир кулаб борар экан онасининг овозини илгаригидан ҳам баланд эшигиди:

- Фақат Гаррини эмас, Гаррини эмас, илтимос, Гаррини эмас!

- Нари тур, тентак қиз... коч дедим сенга...

- Фақат Гаррини эмас, илтимос, мени, унинг ўрнига мени ўлдир...

- Гарри!

Бола ўзига келиб, полда ётганини англади. Чироклар яна нур таратиб, хонани ёритиб турибди. Нима бўлганини сўраш ортиқча, шундек ҳам ҳаммаси тушунарли.

- Маъзур кўринг, - ғудуллади у, кўзойнаги остида тер оқаётганини ҳис этганча ўтириб олиб.

- Ахволинг қалай?

- Жойида... - Гарри ўзига яқин турган партани ушлаганча, оёққа турди.

- Ма, еб ол, - деди профессор Люпин шокобақа узатиб, - Сўнг яна бир бор синаб кўрамиз. Уддалай олмаслигинга шубҳа ҳам қилганим йўқ. Агар биринчи уринишдаёқ дементорни бир ёкли килиб кўйганингда борми, мен ниҳоятда таажжубланган бўлар эдим.

- Хар сафар баттарлашиб боряпти, - арз қилди Гарри, шокобақанинг бошини тишлаб узиб,
- Бу гал ойимнинг ҳам, анави... Вольдемортнинг ҳам овози баланд эшигилди.

Люпиннинг юзи одатдагидан ҳам баттар оқариб кетган.

- Гарри, агар давом этишдан бош тортсанг мен сени тўғри тушунаман...

- Йўқ, давом этамиз! - овоз кўтарди Гарри шокобақанинг қолган бўлагини оғзига ғазаб билан тикиб, - Мен бу амални ўзлаштиришим шарт! Дементорлар «Равенкло» билан ўтадиган ўйингта келса нима бўлади? Супургидан боз қулаб тушишимга йўл қўя олмайман! Агар бу сафар ҳам мағлуб бўладиган бўлсак, кубокни ўз қулогимизни кўра олмаганимиз каби кўра олмаймиз!

- Шунчалик экан... майли, - деди Люпин, - Эҳтимол бошқа хотирини танларсан, баҳтлисини. Айтмоқчиман-ки... сен танлаган хотира етарли даражада кучли эмас шекилли...

Гарри ўйланиб қолди. Ўтган йили «Гриффиндор» мактаб кубогини қўлга киритгани эълон килинганида ҳис этган туйгулар қўл келиши мумкин, деган қарорга келди-да, таёқчасини маҳкам ушлаганча, синф хонасининг қоқ ўртасида зарурий ҳолатни эгаллади.

- Тайёрмисан? - сўради яшик қопқоини ушлаб турган Люпин.

- Тайёрман, - жавоб қайтарди Гарри.

У миёсида «Гриффиндор» ғалабаси ҳақидаги ўйларни саклаб, яшик қопқоғи очилганидан сўнг нима бўлиши ҳақидаги хаёлларни қувиб солишга уриниб турди.

- Бошладик!

Люпин қопқоқни очди. Синф хонаси шу заҳоти қоронғилашиб, совуқ қамраб олди. Ярим ириган қўлини аллакачон бола томон узатиб олган дементор Гарри томон суза бошлади.

- Экспекто патронум! - бақириб юборди Гарри, - Экспекто патронум! Экспекто патро... Оппоқ туман боланинг ҳиссиётларини қамраб олди... Унинг яқинида қандайдир йирик, хира қоматлар ивирсив юрибди... бир оздан сўнг нотаниш, янги овоз эшигилди. Қайсиdir киши ваҳима ичра бакирмокда...

- Лили, Гаррини олгин-да, коч бу ердан! Бу ўша! Коч! Югур! Мен уни ушлаб қоламан...

Қоқилиб югуратган қадам товуши, ланг очилган эшикнинг тарақлаши, совук охандга эшитилаётган бераҳм қаҳхаҳа...

- Гарри! Гарри... кўзингни оч...

Люпин Гаррининг юзига кучли тарсаки урди. Синф хонасининг чанг полида узала чўзилиб ётганини идрок этиши учун бу сафар болага бир дакиқадан ортиқ вақт керак бўлди.

- Мен дадамнинг овозини эшитдим, - ғўнғирлади Гарри, - Бунақаси муқаддам бўлмаган... У онамга қочиб кетиш учун имкон яратиб Вольдемортга ташланди.

Гарри юзидан нафақат тер, балки кўз ёшлари ҳам оқаётганини энди сезди. Бола Люпинга сездирмай, худди пойафзалининг ипини боғламоқчи бўлгандай имкон қадар паст эгилиб, юзини коржомасининг этагига артиб олди.

- Сен Жеймснинг овозини эшитдинг-ми? - сўради Люпин ғалати охандга.

- Ҳа... - деди юзини артиб олган Гарри қаддини ростлаб, - Нима эди... Сиз дадам билан таниш эмас шекилли, шундайми? Ёки...

- Мен? Умуман айтганда, таниш эдим, - жавоб берди Люпин, - Биз бир синфда ўкиб, ўрток бўлганмиз. Биласанми, Гарри, фикримча, бугунга етарли. Бу афсун ниҳоятда кийин... Сени бундай қийноқларга солишим керак эмас эди...

- Йўқ! - бакириб юборди Гарри, боз оёққа туриб, - Яна бир маротаба! Афтидан, чиндан ҳам етарлича баҳтли онларим ҳақида ўйламадим шекилли. Ҳамма гап шунда... Ҳозир... шошмай туринг... Ҳозир...

У миясига зўр берди. Жуда-жуда-жуда баҳтиёр хотира керак... Шундай хотира бўлсинки, ҳақиқий, зўр Ҳимоячига айланиб қолсин...

Мана-ку! У сехргар эканлигидан хабар топган, Дурслар хонадонини тарк этиб, таҳсил кўргани «Хогварц»га кетишини билган фурсат! Агар шу хотира баҳтли бўлмаса, унда... Одамовилар хиёбонини тарк этиши ҳақидаги хабарни эшитганда ҳис этган туйғуларини эслаб, ҳаёлини ушбу хотирага жамлаган Гарри яшикка юзланди.

- Тайёрмисан? - сўради Люпин, худди ўз маслагига қарши иш тутаётган кишидай, - Ҳаёлингни жамлаб олдингми? Яхши... Бошладик!

Ўқитувчи яшик қопқоғини учинчи бор очиб юборди. Яшик устида дементор ўсиб чиқди. Хонани зулмат ва совук боз қамраб олди.

- ЭКСПЕКТО ПАТРОНУМ! - ўкириб юборди Гарри, - ЭКСПЕКТО ПАТРОНУМ!
ЭКСПЕКТО ПАТРОНУМ!

Боланинг боши шу захоти қичкирикларга тўлиб-тошди. Фақат бу сафар овозлар худди яхши созланмаган радиокабулкилгич карнайидан эшитилгандай, дам паст, дам баланд, дам яна паст янгради. Гарри жойида тўхтаб қолган дементорни ҳалигача кўриб туриби.

Боланинг кўлидаги сехрли таёқча учидан кумуш тусли йирик булут отилиб чиқиб, дементор билан Гаррининг ўртасида муаллақ қолди. Тиззалири букилиб қолганига қарамай, Гарри оёқда туриби. Лекин бундай ҳолат узок чўзилишига ишончи комил эмас...

- Ридикулус! - қичкирди Люпин, ўқдай олдинга ташланиб.

Чертки товуши баланд эшитилиб, Ҳимоячи ҳам, дементор ҳам кўздан ғойиб бўлди.

Мадори куриб битган Гарри бутун бошли миля югуриб келган кишидай чарчаб, курсига ўтириб қолди. Оёклари дағ-дағ титрамоқда. Люпин кумуш тусли шар киёфасини касб этган бoggартни яшик ичига киришга таёқча воситасида мажбур қилганини кўз қири билан кўриб колишга улгурди.

- Жуда зўр! - хитоб килди Люпин Гаррига яқинлашиб, - Ажойиб! Йўқдан кўра бори!

- Яна бир бор харакат қилиб кўрсам бўладими? Атиги бир бор?

- Бугун эмас, - қатъий рад этди Люпин, - Бир куннинг ўзида етарлидан ортиқ машқ килдик. Ма...

У болага «Роҳат-лукум» қандолат дўконидан сотиб олинган каттагина шоколад плиткасини узатди.

- Ҳаммасини еб кўй, акс ҳолда Помфри хоним мени тириклийн еб кўяди. Хўш, бир ҳафтадан сўнг, ўша вақт ва ўша жойда учрашамиэми?

- Албатта, - тасдиклади Гарри, Люпинни кузатганча, шоколад бўлагини тишлаб.

Люпин дементор гум бўлгач, яна ёнган чироқларни ўчирмоқда. Шунда Гаррининг миясига бир ўй келди.

- Профессор Люпин? - мурожаат килди у, - Дадам билан бирга ўкиган экансиз, демак Сириус Блэкни ҳам танир экансиз-да?

Профессор Люпин Гаррига тез юзланди.

- Нега энди шундай карорга келдинг? - сўради у, Гаррига синчковлик билан назар солиб.

- Шунчаки ўзим... «Хогварц»да ўқиб юрган кезларда иккаласи дўст бўлишган экан...

Люпин бир оз бўшаши.

- Ха, Сириусни танир эдим, - кисқа килди у жавобини, - Хар қалай уни биламан деб ўйлар эдим. Ётоқхонага борганинг маъқул, Гарри, жуда кеч бўлди.

Гарри синф хонасидан чиқиб, кимсасиз йўлак бўйлаб кетди. Муюлишга ўтгач, анжом-аслаҳаларини эгнига тақиб-кыйиб олган рицарь ҳайкали ортига ўтиб, супага ҳоргин ўтириди. Шоколадни охиригача еб тугатар экан, Блэк ҳақида гап очганига афсус қилди.

Ушбу мавзу Люпинга ёқмагани аник. Гарри яна ўз ота-онаси ҳақида ўйлади...

Шоколадни бир ёкли қилганига қарамай тушкунлик туйгуси уни тарк этмади. Ота-онасининг сўнгти сўзларини эшитиш қийин кечса-да, ҳар қалай... уларнинг овозини бошқача йўл билан эшитишнинг иложи йўқ... Лекин ота-онасининг овозларини эшитишга интиладиган бўлса, ҳақиқий Ҳимоячини ҳеч қаҷон яратса олмайди...

- Улар ўлган, Гарри, - деди бола ўзига ўзи қатъий оҳангда, - Улар ўлган ва ҳеч қандай акс садо ота-онангни қайтара олмайди. Модомики квидиш кубогини кўлга киритишни истар экансан, ўзингни идора қилиб ол.

У шартта ўрнидан турди-да, шоколад увоқларини оғзига солиб, «Гриффиндор» минораси томон одимлаб кетди.

«Слизерин» ва «Равенкло» жамоалари ўртасидаги ўйин семестр бошлангач, бир ҳафтадан сўнг бўлиб ўтди. Ўйин ҳисобидаги фарқ оз бўлса ҳам, «Слизерин» ғалаба қозонди.

Древнинг сўзларига қараганда бундай ҳолат «Гриффиндор» жамоаси учун айни муддао бўлиб, агар тақдир амри ила «Гриффиндор» «Равенкло»ни мағлубиятга учратса, қарабсиз-ки иккинчи ўрин таъминланган эмиш. Шу боис Древ жамоа билан ҳафтада беш кун машқ ўтказишига қарор қилди. Бу эса ўз навбатида, уй вазифаларини бажариш учун Гаррининг ихтиёрида ҳафтада атиги бир кун қолишини англатади. Бундан ташқари профессор Люпин билан ҳар бирига олтита квидиш машкида сарф этиладиган куч сарфланиши талаб этиладиган дементорларга қарши кураш машғулотларини ҳам инобатга олмоқ даркор.

Шунга қарамай Гарри Гермионага нисбатан камроқ ҷарчар эди. Бечора қизалоқни ўз зиммасига олган ўқиши юкламаси эзиз ташлаган кўринади. Ҳар куни оқшом маҳалда Гермиона умумий меҳмонхонанинг бурчагига жойлашиб олади. Унинг атрофида биратула бир нечта столни эгаллаган турли-туман китоблар, арифмантика жадваллари, қадимий руналарни ўзлаштириш учун лугатлар, оғир буюмларни кўтариб кетаётган маглларнинг тасвири туширилган плакатлар, охири кўринмайдиган муфассал қўлёзмаларнинг салмоқдор дасталарини кўриш мумкин. Гермиона деярли ҳеч ким билан гаплашмай, билиб-билмай мурожаат қилганларга жеркиб жавоб берадиган бўлиб қолди.

- Қандай уddaляяпти экан, а? - паст овозда сўради Рон.

Аломатлари намоён бўлмайдиган заҳарлар тўғрисидаги Снегг томонидан берилган ўлгудай қийин иншони яқунлаётган Гарри нигохини пергаментдан кўтариб, лиқиллаб турган дарсликлар минораси ортида базур кўриниб турган Гермиона томон қаради.

- Нимани уddaляяпти?

- Барча фанлардан ўтказилаётган машғулотларда иштирок этишни! - овоз оҳангини кўтарди Рон, - Профессор Вектор, яъни анави арифмантика ўқитувчиси билан қурган сухбатини бехосдан эшитиб қолдим. Улар кеча ўтказилган дарсни муҳокама қилишди. Аммо Гарри, улар тилга олган вақтда сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш машғулотларида биз билан бирга бўлган Гермиона ўша дарсда иштирок этмаганини аник биламиз-ку! Хуффльпуффчи Эрни Макмилланнинг сўзларига қараганда Гермиона маглшунослик фанининг бирорта ҳам дарсини ўтказиб юбормаган эмиш. Бироқ ўша

дарсларнинг ярми башорат фани дарслари билан бир вақтда ўтади! Гермиона профессор Треланининг бирорта дарсини ўтказиб юбормагани эса иккаламизга жуда яхши маълум! Аммо Гермионанинг тасаввуфга асосланган сир-асрорларининг тагига етишга Гаррининг вакти йўк. Ҳар қандай кийинчиликка карамасдан Снеггнинг иншосини тугатиш керак. Икки сония ўтар-ўтмас уни яна чалғитишиди. Бу сафар Древ.

- Ёмон хабар, Гарри. Мен ҳозиргина «Чакмоқ» хусусида Макгонагалл ҳузурига бориб қайтдим. Кампир том маънода менга ўкириб берди. Чинкириб айтган гапларининг мазмунидан шуни тушундимки, мен энг муҳим масалаларни кўра билмас, ушбу ёруғ оламга бундай қобилиятдан мутлақо маҳрум бўлиб туғилган эмишман. Айтишига караганда, сенинг ҳаётингдан кўра мени кўпроқ квидиш кубоги кизиктирас экан. Назаримда мен ёмон гап айтмадим шекилли. Мен атиги: Гарри супургидан кулаб тушиш-тушмаслиги билан ишим йўк, энг асосийси ерга урилишидан олдин Тилла чакконни тутиб олишга улгурса бўлгани, деган эдим холос, - башараси таҳайюр қиёфа касб этган Древ бошини чайқаб кўйди, - Йўк, чин сўзим, мана шу арзимаган гапим учун шундай наъра тортиб юбордики... худди мен аллақандай мудхиш гап айтгандай... Шундан сўнг, ундан «Чакмок»ни яна канча вакт эгасига бермай, ушлаб туриши билан кизикдим. Нима деганини айтай-ми... - Древ башарасини буриштириб, профессор Макгонагаллни масхара қилганча, унга тақлид қилиб гапиришга уринди, - «Қанча вақт керак бўлса, Древ, шунча вакт ушлаб турамиз... Фикримча Гарри учун янги супургига буюртма беришингга тўгри келади. «Сизнинг янги супургингиз» каталогининг сўнгги сахифаларига буюртма бланкаси илова қилинган... Малфойнинг супургисига ўхшаш «Нимбус-2001» русумли супурги харид кил», дейди!

- Малфойникига ўхшаган хеч нарса харид қилмайман, - ғудуллади Гарри. Январь ўз ўрнини сездирмай февралга топширди. Об-хаво эса қандай ёмон бўлган бўлса, шундайлигича колиб кетди. «Равенкло» билан ўтадиган ўйин санаси аёвсиз якинлашиб келмоқда, Гарри эса ўзи учун янги супургига буюртма беришни истамаяпти. Бир нарсани бошқа нарсага айлантириш фанидан ўтган ҳар бир дарсдан сўнг бола «Чакмоқ» ҳакида сўрайвериб, профессор Макгонагаллнинг жонига тегиб кетди. Рон бу вақтда Гаррининг ёнида туриб, профессорнинг жавобини умид билан кутар, Гермиона эса, одатда, кўзларини яшириб, болалар ёнидан ўтиб кетар эди.

- Йўк, Поттер, ҳозирча мумкин эмас, - деди Гаррининг ўн иккинчи бор келганини кўрган профессор Макгонагалл, бола ўз саволини беришга улгурмай туриб, - Биз супургини кўлланилиши мумкин бўлган барча оддий жодулар масаласида текшириб чиқдик. Бирок ҳамон ташвишланаётган профессор Флитвик Улоктирувчи кўзикиш афсуни кўлланилган-кўлланилмаганлигини текшириб кўрмокчи. Тадқикот ишлари якунига етиши билан шахсан ўзим бу ҳакда хабар бераман. Илтимос, Поттер, саволларингиз билан жонимга тегишини бас килинг.

Худо урганин пайғамбар ҳам ҳассаси билан туртиби деганларидай, дементордан химоя машғулотлари ҳам кўнгилдагидай кечмаяпти. Сўнгти бир неча машғулотлар давомида Гарри хира бўлса ҳам кумуш тусли тўсик яратади-ю, унинг Химоячиси ҳанузгача дементорни қувиб юборадиган қудратга эга бўлмаяпти. Ярим шаффоф булат ҳавода бехуда осилиб туриб, уни саклаб туриш учун Гарри бир дунё куч сарфлаяпти. Гарри ота-онасининг овозини яна эшитиш борасидаги яширин истагидан хеч халос бўла олмаётгани учун ўзини ўзи койиб юрибди.

- Сен ўзингдан қўп нарсани талаб қиляпсан, - деди Люпин тўртинчи хафтада ўтган машғулотда, - Ўн уч ёшли сеҳргар учун хира бўлса ҳам Химоячи яратади олиш улкан ютуқ саналади. Хушингдан кетмай қолдинг-ку, тўғрими?

- Химоячи дементорни полга ётқизиб олиб, дўппослайди... ёки шунга ўхшаш бирон нарса рўй бериб, кўздан ғойиб бўлишга мажбур қиласди, деб ўйлаган эдим, - паришон ғудуллади Гарри.

- Ҳақиқий Химоячи айнан шундай қиласди, - тасдиқлади Люпин, - Лекин бари-бир қисқа муддат ичиди сен кўп нарсага эришдинг. Агар дементорлар навбатдаги ўйинга «ташриф

буюришган» тақдирда ҳам, сен уларни ерга қўниб олишинг учун етарли вақт давомида ўзингдан нари тутиб турга оласан.

- Улар қанчалик кўп бўлса, қаршилик кўрсатиш шу қадар қийин кечаверади, деб айтган эдингиз-ку, - эслади Гарри.
- Мен сенга тўла-тўқис ишонаман, - қулиб қўйди Люпин, портфелидан иккита шиша чиқариб, - Ма... Сен бунга муносиб хизмат кўрсата олдинг... «Уч супурги» қахвахонасидан олиб келганман. Бунақасини ҳали татиб кўрганинг йўқ...
- Ҳузур-лаззат ичимлиги-ку! - ўйлаб-нетмай валдираб қўйди Гарри, - Нихоятда хуш кўраман!

Таажжуланган Люпиннинг қошлари кўтарилиб кетди.

- О... менга Рон билан Гермиона Хогсмёдан олиб келишган эди, - ёлғон гапиришга мажбур бўлди Гарри.

- Тушунарли, - деди Люпин, гарчи шубҳа билан қарашини қўймаган бўлса ҳам, - Хўш? Кел, «Гриффиндор» ғалабаси учун ичамиз! Мен, педагог сифатида бетараф қолишим керак, албатта... - шоша-пиша қўшиб қўйди у.

Икковлон сукут сақлаб ҳузур-лаззат ичишди. Кутилмаганда Гарри анчадан буён сўрашга ботина олмаган саволини берди.

- Қайтарма қалпоқ остида дементорларнинг нимаси бор?
- Ҳм-м-м... бундан воқиф кишилар шундай ҳолатда бўлишадики, бу ҳақда айтиб беришга курблари етмайди. Дементор жуббасининг қайтарма қалпоғини ўзининг сўнгти ва энг даҳшатли қуролини қўллаш учунгина туширади.
- Қанақа курол экан у?
- Бундай курол Дементор бўсаси деб ном олган, - зўрма-зўраки табассум-ла жавоб берди Люпин, - Дементорлар ушбу қуролни киши шахсиятини батамом йўқ қилиш учун қўллашади. Тахминимча, қайтарма қалпоқ ичида оғизга ўхшаш нарса бор. Негаки дементор ўзининг бош суюгини қурбон бўлаётган кишининг оғзига яқин келтириб... руҳини сўриб олади.

Гарри ўзи кутмаган бундай жавобдан тиқилиб қолди.

- Нима? Дементорлар одам ўлдирадими?
- О, йўқ, - деди Люпин, - Ундан-да баттар қилишади. Тушунасанми, умуман айтганда, киши руҳсиз яшай олади. Аникроқ айтиладиган бўлса, унинг мияси билан юраги ўз фаолиятини тўхтатмай, давом эттиради. Бироқ шахсиятидан... хотирасидан асар ҳам колмайди, хеч нарсаси колмайди ва энг даҳшатлиси, улардан бирортасини бўлсин тиклаш имкони қолмайди. Киши шунчаки мавжуд бўлади ҳолос. Бўм-бўш танаси қолади. Руҳини эса абадий йўқотади...

Люпин ҳузур-лаззатдан хўплаб олди.

- Бундай жазо Сириус Блэкни кутаётган қисматдир. Бу ҳақда бугун эрталаб «Башорат-у, каромат газетаси»да айтиб ўтилди. Вазирлик дементорларга Блэкни топишлари билан бўса олишга руҳсат берибди.

Гарри кишининг оғзидан руҳи сўриб олинишини қўз олдига келтириб кўриб, қаттиқ таъсирланди. Сўнг Блэкинг килмишларини эслади.

- У бундай жазога муносиб, - хулоса чиқарди бола.
 - Сен шундай деб ўйлайсан-ми? - хотиржам сўради Люпин, - Сен чиндан ҳам бирор-бир киши бундай жазога лойик бўлиши мумкин, деган фикр билдирасанми?
 - Ҳа, - дадил жавоб берди Гарри, - Айрим... гуноҳлар учун...
- Бола «Уч супурги» қахвахонасининг столи остида ўтириб эшитган гапларни, Блэк унинг ота-онасига хиёнат килганлигини Люпинга айтиб бермокчи бўлди-ю, у ҳолда Хогсмёдга файриқонуний тарзда ташриф буюрганига икрор бўлишига мажбур бўлишини ўйлади. Бу эса хеч қайси ўқитувчига ёқмаслигини билади. Шунинг учун у ҳузур-лаззатни охиригача ичиб тугатди-да, Люпинга ўз миннатдорчилигини изхор этиб, сеҳгарлик тарихи хонасини тарк этди.

Саволига бундай мудхиш жавоб этишини билганида Гарри дементорлар жуббасининг

қайтарма қалпоги ичидә нима борлигини сўрамас эди. Бола оғзидан рухи сўриб олинаётган киши хис этадиган уқубатлар ҳакидаги хаёлларга шу қадар берилиб кетган эдикى, зинадан кўтарилаётib профессор Макгонагаллнинг қорнига урилиб кетди.

- Кўзингизга қараб юрсангиз бўлмайди-ми, Поттер!
- Маъзур сананг, профессор...
- Мен сизни қидириб умумий меҳмонхонага бориб келдим. Айтмоқчиман-ки, бизга маълум ва ўзимиз ўйлаб топган текширув ишларининг барчасини ўтказиб тугатдик. Афтидан супургингизга зарар етказилмаган кўринади. Жуда зўр дўстингиз борга ўхшайди, Поттер...

Гаррининг ияги пастга тушиб кетди. Профессор Макгонагалл ўз қўли билан унга, аввалгидай нафосатли кўринган «Чақмоқ»ни қайтариб бермоқда.

- Ва мен уни қайтариб олсам бўлади, шундайми? - Гарри ўзини йўқотиб қўйди, - Ростданми?
- Ростдан, - деди профессор Макгонагалл кулиб, - Шанба кунги ўйинга қадар уни синаб кўриш ниятингиз йўқ эмаслиги ҳакида тахмин қилишга журъат этаман. Яна бир гап, Поттер, ғалаба қозонишга ҳаракат қилинг, хўпми? Акс ҳолда саккизинчи бор четда қолиб кетамиз. Кеча оқшом профессор Снегг бу ҳақда менга эслатиб ўтди...

Гапириш қобилиятидан маҳрум бўлиб қолган Гарри «Чақмоқ»ни олиб «Гриффиндор» минораси томон елиб кетди. Муюлиш ортига ўтиши ҳамоно, оғзи қулогига етган Рон билан юзма-юз келиб колди.

- Бериб бўлди-ми? Жуда соз! Эртага учеб кўрсам бўладими?
- Албатта... хоҳлаганингча учасан, - осонгина вавъда берди Гарри.
- Бола анчадан буён ўзини бунчалик яхши хис этмаган эди.
- Биласанми нима? Гермиона билан ярашиб олишимиз керак... Ахир у яхшиликни кўзлаб қилган-ку...
- Тўғри айтасан, - рози бўлди Рон, - У умумий меҳмонхонада, бизсиз кечеётган зерикарли ҳаётига ранг-баранглик бериш учун дарс тайёрлаб ўтириби...

Икковлон «Гриффиндор» минорасининг йўлагига етгач, Сэр Кэдоганга ёлвориб турган Невилль Лонгботтомни учратди. Афтидан рицарь уни ичкарига киритищдан бош тортяпти.

- Мен уларни қоғозга ёзиб олган эдим! - йигламсираб тушунирар эди Невилль, - Аммо қаердадир тушириб қўйганга ўхшайман.
- Бунақанги чўпчакларни кўп эшитганман! - ўкирди Сэр Кэдоган.
- Гарри билан Ронни кўрган Сэр Кэдоган болаларни кутлади.
- Хайрли оқшом, барно йоменлар! Тўралар уйига бостириб кирмоқчи бўлган мана бу қишлоқини занжирбанд қилишга даъват этаман! (*Йоменлар* (инг. Yeomen, Yeomanry) – феодал Англия жамиятида шахсан озод саналиб, унвонли жентрилардан фарқли ўларок, ерга мустақил равишда ишлов берган майдада заминдорлар).

- Э, ўчир овозингни, - кўл силтади Рон, Гарри иккаласи Невиллнинг ёнига етиб келгач.
- Илтимосимга биноан ушбу хафта учун жорий этиладиган барча паролларни Сэр Кэдоган ўқиб эшиттирган, мен эса ёзиб олган эдим. Уларни йўқотиб қўйдим! Қаёққа қўйганимни ҳеч эслай олмаяпман, - деди хотираси туфайли баҳти қора Невилль, - Ахир у паролларни алмаштиргани-алмаштирган.

- Ўткир ханжар, - деди Гарри Сэр Кэдоганга.

Ихлоси қайтган рицарь истар-истамас портретда тасвиirlанган манзара билан бирга юқорига кўтарилиди. Болалар умумий меҳмонхонага киришлари билан ҳамма уларга юзланиб, шивир-шивир кўтарилиди. Навбатдаги фурсатда Гаррининг атрофи одамга тўлди. Атрофдан ҳаяжонли саволлар ёғила бошлади.

- Қаердан олдинг, Гарри?
- Учиб кўрсам бўладими?
- Ўзинг учеб кўрдинг-ми?
- Ана энди «Равенкл»нинг шўри қуриди! Уларнинг барчаси бирдай «Соф ғалаба»нинг 7-моделида учишади.

- Ушлаб кўрсам бўладими, Гарри?

«Чакмоқ» ўн дақиқача кўлдан-кўлга ўтиб юрди. Унақасига ҳам, бунақасига ҳам ағдарилиб кўрилаётган супургидан ҳамма баробар завқ олди. Ниҳоят, халойик тарқалгач, иккаласининг атрофида ивирсимаган ягона киши – Гермиона кўринди. Қизалоқ ўз иши устига энгашиб олганча, имкон қадар болалар томон қарамасликка ҳаракат қилмоқда.

Гарри билан Рон яқин келганини сезгач, бошини кўтаришга тўғри келди.

- Уни менга қайтариб беришди, - деди кулиб турган Гарри кўлидаги «Чакмоқ»ни кўрсатиб.

- Кўрдинг-ми, Гермиона? Ҳеч қандай ёмонлик раво кўрилмаган! - деди Рон.

- Аммо... бўлиши мумкин эди! - деди Гермиона, - Айтмоқчиман-ки, сенга ёмонлик раво кўрилмаганлигини энди аник биласан.

- Ҳа, албатта, - деди Гарри, - Хўп, майли, жойига олиб кириб кўяй...

- Мен олиб кираман! - ғайрат ила овоз кўтарди Рон, - Қасмоққа каламушлар дармондорисини беришим керак.

У «Чакмоқ»ни худди шишадан тайёранган мўрт нарсани кўтаргандай авайлаб кўлга олиб, ўғил болалар ётоқхонаси томон йўл олди.

- Ёнингга ўтирасам бўладими? - сўради Гарри Гермионадан.

- Нега энди бўлмас экан, - деди Гермиона кресло устидаги пергамент уюмини четга суриб. Гарри қофозга тўлиб-тошган стол устида, арифмантика бўйича бажарилган узундан-узун, ҳали сиёҳи қуримаган уй вазифасига, маглшунослик бўйича «Магллар дунёсида электр токидан нима мақсадларда фойдаланилади?» мавзусида ёзилган янада узун иншога, Гермиона айни пайтда ўгираётган қадимий руналар таржимасига кўз югуртириб чиқди.

- Буларнинг барига қачон улгурасан, а? - сўради Гарри.

- Шунчаки... кўп ишлайман.

Яқин масоғадан қараганда қизалоқнинг юзи ҳам Люпиннинг юзи сингари сўлгин кўринди.

- Нега энди бир-иккита фандан воз кечмайсан? - қизиқиб сўради Гарри оғир китоб жилдлари орасида қадимий руналар лугатини қидираётган Гермионадан.

- Ҳеч қачон!

Афтидан бу ҳақда ўйлашнинг ўзи Гермионага уятдай кўринади.

- Арифмантика, фикримча, ваҳиманинг ўзгинаси-ку, - деди Гарри рақамлардан иборат ниҳоятда мураккаб жадвални кўлига олиб.

- Нималар деяпсан! Ахир бу жуда ажойиб, мен яхши кўрадиган фанлардан бири-ку! Бу... Айни шу фурсатда ўғил болалар ётоқхонасидан бўғик ўкириш овози эшитилгани боис арифмантиканинг қандай ажойиб жиҳатлари борлигини билиш Гаррига насиб килмади. Мехмонхонадагилар нафас олмай, нигоҳларини ҳаяжон-ла зинапоя томон қаратди. Қадам товушлари тобора баланд эшитилиб, кўп ўтмай оstonада чойшаб тортиб чикаётган Рон кўринди.

- МАНА БУНГА ҚАРА! ҚАРА! - ўкирди у кўлидаги чойшабни хилпиратганча Гермиона ўтирган столга якин келиб.

- Рон, нима бўлди?...

- ҚАСМОҚ! ҚАРА! ҚАСМОҚ!

Ҳеч нарсани тушунмаётган Гермиона ўзини Рондан нари тортди. Гарри чойшабга қараб, унда қизил доғ кўрди. Афтидан...

- ҚОН! - кичкирди Рон сукунатни бузиб, - ҚАСМОҚ ЙЎҚ! ПОЛДАН ЭСА НИМА ТОПГАНИМНИ БИЛАСАНМИ?

- Й-йўқ, - дудукланиб қолди Гермиона.

Рон қадимий руналарнинг таржима килинган матни устига нимадир ташлади. Гарри билан Гермиона эгилиб, ғалати, гажакдор ёзувлар устида мушукнинг малла тукларини кўришди.

XIII БОБ. «ГРИФФИНДОР»НИНГ «РАВЕНКЛО»ГА ҚАРПИ ЎЙНИ

Афтидан Рон билан Гермионанинг дўстлиги батамом барҳам топганга ўхшайди.

Иккаласи бир-биридан шундай дарғазабки, бирон кун келиб ярашиб кетишларига ишониш қийин.

Маймоқоёқ Қасмокни еб күйишга кўп бор уринганини Гермиона бирон маротаба бўлсин жиддий кабул килмагани, ўз мушугининг хатти-ҳаракатларини талаб даражасида кузатиб юрмагани, ҳатто хозир ҳам Маймоқоёқни айбиз билиб, Қасмокни каравотлар остида қидириб кўриш маслаҳатини бераётгани Роннинг вужудидаги газаб тўлқинини туғён урдирмоқда. Гермиона эса ўз навбатида, жон аччиғи билан Роннинг айбловлари асоссизлиги, ётоқхонада топилган малла юнг чимдими Рождество кунидан қолган бўлиши мумкинлиги, Рон Маймоқоёқни Диагон хиёбонидаги «Жазб этадиган ҳайвонотхона» дўконида бошига сакраган фурсатдан эътиборан ёмон кўриб қолганлигини такрор ва такрор таъкидлаб борди.

Маймоқоёқ Қасмокни паккос туширганига шубҳа килмаган Гарри мавжуд далилларнинг бари мушукни окламаслигини Гермионага тушунтиришга уриниб кўрганида кизалок уни ҳам талай кетди.

- Роннинг тарафини олар экансан, марҳамат! Бошқача муносабат билдиришишнги сендан кутмаган эдим! - кичкириб берди у жарангдор овоз билан, - Даствлаб «Чакмок», энди Қасмок ва ҳаммасига мен айборман! Тинч кўй мени, Гарри, қиласиган ишларим кўп! Рон ўз йўқотишини оғир қайғу-ҳасрат-ла бошидан кечирмоқда.

- Қўйсанг-чи энди, Рон, - укасига далда беришга уриниб кўрди Фред, - Қасмок ўлгудай зерикарли жонивор, деб бир умр арз килиб келган эдинг. Умуман айтганда, энам қизлигида туғилган ўша каламуш аллақачон ўлиб кетиши керак эди. Ҳар ёмоннинг бир яхшилиги бўлади. Қийналмади. Бир ямланди-да, ўлди-кетди! Уйкусида ҳеч нарсани сезмаган бўлса ажаб эмас!

- Фред! - ўпка-гина қилди Жинна.

- Бирор-бир наф келтирмай, ейиш ва ухлашдан бошқа ҳеч нарсага ярамайди, деб юрар эдинг-ку, Рон, - эслатди Жорж.

- Икки йил бурун у бизни ҳимоя қилиб Гойлнинг бармоғини тишлиб олган эди! - эътиroz билдириди Рон, - Эсингдами, Гарри?

- Ҳақ гап, - тасдиқлади Гарри.

- Қасмок ўз хаётининг чўккисига чиқиб, иш кўрсатган ягона фурсат бўлган эканда, ўшандай! - деди минг уринмасин жиддийлигини сақлай олмаган Фред, - Нобакорнинг бармоғидаги чандик раҳматлининг хотирасига қолган мангу ёдгорлик бўлсин, омин! Бўлди бас, Рон! Хогсмёдга югуриб чик-да, ўзингта бирорта каламуш боласини сотиб ол. Бу ерда ялпайиб ўтириб фифон чекищдан нима наф?

Дўстининг кўнглини нима билан очишга боши котган Гарри Ронни «Равенкло» билан ўтадиган ўйин арафасидаги сўнгти машкка таклиф килиб, машк ниҳоясида «Чакмок»да учиши мумкинлигини ваъда қилди. Бу иш чиндан ҳам Ронни маълум вақтга қадар руҳий уқубатдан чалғитди.

- Зўр-ку! - хитоб қилди Рон, - Бир жуфт гол урсам ҳам бўладими?

Икковлон ўйингоҳ томон йўл олди.

Квидиши машқлари вақтида Гаррига аввалгидай кўз-кулоқ бўлиб юрган Роланда Трюок хоним ҳам «Чакмок»дан таъсирланмай колмади. У супургини авайлаб кўлига олди-да, болаларга ўз профессионал фикр-мулоҳазаларини билдири:

- Супургининг мувозанат сақлашига эътибор қаратинг! «Нимбус» синfigа мансуб супургиларда андак нуқсон бор, у ҳам бўлса, дум қисмининг пастга оғиши. Яъни икки, нари борса, уч йил ўтгач орқа қисми панд бера бошлайди. Карап, сопининг тузилиши ҳам ўзгартирилган бўлиб, «Соф ғалаба» сопига нисбатан анча уйғун кўринади ва нимаси биландир «Кумуш найза» русумли супургини эслатади... Минг афсуски, ўша русумнинг ишлаб чиқарилиши тўхтатилган. Мен илк учиш машқларимни айнан «Кумуш найза»да бошлаган эдим. Маълумингиз бўлсинки, ўз даврининг ажойиб модели эди у!

Агар Древ тортичоклик билан гапни бўлмаганида Роланда Трюок хоним ўз мулоҳазаларини шу алфозда қанча давом эттириши номаълум эди.

- М-м-м... Роланда Трюк хоним? Машқ бошлаш вақти бўлди шекилли... Гарри ўз супургисини олса бўлади-ми?

- О!... Албатта, - хушини йигиб олди ўқитувчи, - Марҳамат, мистер Поттер. Мен Уэсли билан бирга ўтириб, томоша киламан...
Рон иккаласи ўйин майдонини тарк этиб, намойишгоҳлар томон йўл олди. «Гриффиндор» жамоаси эса эртанги ўйин олдидан сўнгги йўл-йўриқ олиш учун Древнинг атрофига йифилди.

- «Равенкло»нинг Сайёди ким эканлигини хозиргина аниқлаб келдим, Гарри... Чу Чэнг экан. Тўртинчи синфда таҳсил қўрадиган киз. Умуман айтганда, у ёмон учмайди... Ростини айтсан ўйинда иштирок этмайди, деб умид боғлаган эдим... аллақандай жароҳат олган эди у, - деди Древ башараси Чу Чэнгнинг согайиб кетганидан норози киёфада буришиб, - Агар масалага бошқача ёндашадиган бўлсак, Чэнг «Чақмоқ» олдида кулгили кўринадиган «Комета-260» русумли супургида учади.

Древ Гаррининг супургисига жўшқин муҳаббатга тўлиб-тошган нигоҳ-ла қараб кўйди-да, команда берди:

- Яхши, бошладик... Супургилар эгарлансин!

Нихоят узок кутилган фурсат етди. Гарри «Чақмоқ»ни эгарлаб, ерга зарб билан тепиндида ҳавога кўтарилиди.

Парвоздан ҳис этилган туйғу кутилгандан ҳам аъло кечди. «Чақмоқ» худди ўз соҳибининг хатти-харакатига эмас фикр-ўйларига итоат этаётгани каби билин-билинмас кўл харакатидан таъсиранмоқда. Учиш тезлиги шу қадар каттаки, ўйнгоҳ Гаррининг кўзига худди кул ранг-яшил доф каби хира кўринмоқда. Гарри Алисия Спиннетни чийиллатиб юборганча кескин бурилиб, пастга тик шўнгигиб кетди. Бола парвоз траекториясини тўла-тўқис идора қилаётганини ҳис этди. Оёкларининг унинг кафтида типирчилади...

- Гарри, Тилла чақконни чиқаряпман! - қичкирди Древ.

Гарри бурилиб Тажовузкор кетидан ҳалкалар томон учди. Оз бўлса ҳам зўриқмай тўпни қувиб ўтгач, Древнинг кўлидан отилиб чиқкан Тилла чақконни кўриб қолди. Ўн сония ўтар-ўтмас коптокча унинг кафтида типирчилади...

Кувониб кетган жамоа карсак уриб юборди. Гарри Тилла чақконни халос этиб, бир дақика кўйиб берди. Шундан сўнг, қолган ўйинчилар орасида чақконлик билан иланг-билинг харакатланганча коптокчани қувиб кетди. Тиззалири орасидаги тилла тусли мавжланиш кўринган Кэтти Бэллни рўйихуш бермай айланиб ўтиб, коптокчани боз тутиб олди.

Бугунги машқ муқаддам ўтказиб келинган машқлар орасида энг зўри бўлди. «Чақмоқ» иштироқидан кучли рухланиб кетган жамоа энг мураккаб амалларни бенуқсон бажариб, ҳамма ерга кўнгач, жамоа сардори Древ хеч кимга хеч қандай танбех бермади. Бундай ҳолат эса Жорж таъкидлаб ўтганидай, ҳаётда биринчи бор юз бериши.

- Эртанги ўйинда ғолиб чиқишимизга нима ҳалал бериши мумкинлигини тасаввур ҳам кила олмайман! - хитоб килди Древ, - Агар... Гарри, дементорлар билан боғлик муаммонгни ҳал қилдинг-ми?

- Ҳал килдим.

Гарри ўзининг камқувват Ҳимоячиси ҳакида ўйлаб қолди. Бир оз салобатлироқ чиқса ёмон бўлмас эди, албатта.

- Дементорлар келмайди, Оливер. Мабодо келишадиган бўлса Дамблдор ёриб ташлаши мумкинлигини улар яхши билишади, - комил ишонч-ла баёнот килди Фред.

- Мен ҳам шунга умид қиламан, - жавоб қайтарди Древ, - Нима қилганда ҳам бугун яхши машқ қилиб, эрта тутатдик... Юринглар, қасрга қайтайлик...

- Мен бир оз ушалиб қоламан, - деди Гарри, - Рон «Чақмоқ»да учиб кўрмоқчи.

Ҳамма ўйин майдонини тарк этиб, қаср томонга, Гарри эса намойишгоҳларни тўсиб турган панжарадан ошаётган Рон томонга йўл олди. Роланда Трюк хоним ўтирган жойида мизғиб қолибди.

- Ушла, - деди Гарри «Чақмоқ»ни Ронга узатиб.

Чексиз шодланиб кетган Рон супургини эгарлаб, кора тус олаётган фалакка күтарилиб кетди. Ўртоғининг хатти-харакатларини қузатган Гарри майдон четига ўтди. Нихоят қоронғи тушиб, боши силтаниб кетган Роланда Трюк хоним уйғонди. Эртарок уйғотишмагани учун Гарри билан Ронни койиб бериб, қасрга қайтишни амр этди.

«Чакмок»ни елкасига ташлаб олган Гарри Рон билан бирга супургининг бенуксон учаётгани, тезлик олиши фавқулодда зўр кечаётгани ва аник бурилаётганини муҳокама килганча, ўйингхни тарк этди. Қасрга олиб борадиган йўлнинг ярмига етгач, бошини чап томонга беихтиёр ўғирган Гарри зулмат ичра ялтираб, боланинг ичини ағдар-тўнтар қилиб ташлаган бир жуфт кўз қараб турганини кўриб қолди.

Гарри турган жойида қотиб қолиб, юраги кўкрак қафасини ёриб юборгудай ура бошлаганини хис этди.

- Нима қилди? - ташвишланди Рон.

Гарри қоронгилик томон қўл узатди. Рон сехрли таёқчасини чиқариб, «Люмос!», деб ғулдиради.

Ёруғлик нури дастлаб оёқ остидаги майсани, сўнг дарахтнинг ер юзасидаги йўғон илдизларини ваnihоят унинг танаси-ю, шохларини ёритди. Куртаклари бўртиб қолган новдалар орасида Маймокоёк ўтирибди.

- Даф бўл бу ердан! - қичқирди Рон.

У шиддат билан эгилиб, ердан тош олди-ю, уни улоқтиришга ҳозирлангунга қадар Маймокоёк думини ликиллатганча, кўздан ғойиб бўлди.

- Кўрдинг-ми? - дарғазаб ўшқирди Рон, қўлидаги тошни ерга ташлаб, - Гермионанинг эса парвойи фалагига келмайди. Мушугини истаган жойда сайр қилиши учун кўйиб юбораверади. Консираган ҳайвоннинг кўнгли Қасмоқдан сўнг, бир жуфт куш гўштини тусаб колган бўлса керак-да...

Гарри жавоб қайтармади. Сгубитнинг кўзларига ўхшаб кетадиган мушук кўзларидан чўчиған бола чуқур нафас олиб, бир оз тинчланди. Икковлон йўлини давом эттириди.

Кўрқанидан уялган Гарри ўртоғига ҳеч нарса тушунтирмади. Қасрнинг яхши ёритилган вестибиулига етиб боргунга қадар колган йўл қисмини на чапга ва на ўнгта қарамай босиб ўтди.

Эрталаб Гарри синфдош ўртоқларининг ҳамроҳлигига нонуштага тушди. «Чакмоқ»нинг нуфузи чиндан ҳам бирон-бир эътиrozсиз фаҳрий экскортга муносиб. Гарри Катта Зал бўйлаб борар экан, атрофда хаяжонли шивир-шивирлар эшитилиб, ҳамма супурги томон юзланди. «Чакмоқ»ни кўриб руҳий тушкунликка мубтало бўлган «Слизерин» квидиш жамоаси аъзоларининг башаралари эса Гаррига хузур бағишлиди.

- Анави туркни кўрдинг-ми? - деди Рон, Малфойга бармоқ ўқтаб, - Ўз кўзларига ишонмай ўтирибди! Зўр, а?!

Ҳаммадан ҳам Оливер Древ хурсанд. Жамоа сардори «Чакмоқ» шуҳратидан акс этаётган шуълаларда ҳопитаётгандай бўлиб ўтирибди.

- Уни мана бу ерга ётқизиб кўймоқчиман, Гарри, - деди у дастурхон ўртасида жой бўшатиб.

Древ «Чакмоқ»ни азиз буюмни ушлагандай аста кўлига олиб, номи кўринадиган ҳолатда дастурхонга жойлади. Хаёл ўтмай стол ёнида супурги томоша қилгани «Хуффльпуфф» ва «Равенкло» столларидан туриб келган халойик тўпланди. Седрик Диггори Гаррини «Нимбус» ўрнига шундай зўр эвазга эга бўлгани учун самимий табриклари. Персининг дугонаси Пенелопа Кристаллуотер эса «Чакмоқ»ни қўлга олиб кўришга эҳтиром-ла изн сўради.

- Пенни, қўпорувчиликни хаёлингга ҳам келтирма! - ҳазиллашди Перси супургини синчковлик билан ўрганиб чикаётган Пенелопага, - Биз, Пенелопа иккаламиз, кайси коллеж ғалаба қозониши борасида баслашиб, ўн галлеондан гаров ўйнадик, - хабардор килди у жамоа аъзоларини.

Пенелопа «Чакмоқ»ни жойига кўйиб, Гаррига миннатдорлик билдириди-да, ўзининг столи томон равона бўлди.

- Гарри, сендан илтимос қиласман, ғалаба қозонишга ҳаракат қил, хўпми, - энтикиб пицирлади Перси, - Ютқизиб кўйсанг, ўн галлеонни қаердан оламан? Ҳозир бораман, Пенни!

Перси бирга ўтириб бутерброд ейиш учун кўнгил хуши томон йўл олди.

Супургини инспекция килгани ўз куролбардорлари Краббе ва Гойл билан бирга Драко Малфой ҳозир бўлди.

- Бундай супургини бошқара олишингга кўзинг етадими, Поттер? - сўради у ўзининг жирканч чўзиқ овози билан.

- Етганда қандоқ, - пинаги бузилмай жавоб қайтарди Гарри.

- Ушбу супургининг техник имкониятлари чиндан ҳам жуда кўп, - фикр билдириди Малфой, кўзларини таҳдидли ярқиратиб, - Бироқ минг афсуски унда парашют бўлиши кўзда тутилмаган-да. Дементорлар яна келиб колса сенга аскатиб колармиди...

Краббе билан Гойл ишшайиб кўйиши.

- Минг афсуски, сенинг супургингда қўл бўлиши кўзда тутилмаган-да, - гапга қарздор бўлиб қолмади Гарри, - Сен ҳаётда тута олмайдиган Тилла чаққонни тутиб олган бўлармиди...

Янграган қаҳҳаҳадан «Гриффиндор» столи кўтарилиб кетишига сал қолди. Ранги баттар оқариб, кўзлари дарғазаб қисилиб кетган Малфой нари кетди. Гриффиндорчилар унинг кетидан қараб кузатиб кўйиши. Драко «Слизерин» столига қайтиши билан жамоа аъзолари бошларини бир-бирига теккизиб олганча уни, куршаб олишди. Шубҳа йўк-ки, уларнинг бари Гаррининг супургиси чиндан ҳам «Чақмоқ» эканлигига ишонч ҳосил кilmokchi.

Соат ўндан йигирма беш дакика ўтганида «Гриффиндор» жамоаси уствошхона томон йўл олди. Об-ҳаво «Хуффльпуфф» жамоаси билан ўтган ўйин кунидаги ҳаводан мутлақо фарқ қилади. Кун равшан, ҳаво салқин, кишининг рухини тетиклаштирадиган шабада эсмоқда. Ўйин давомида бирон-бир муаммо туғилиши кутилмайди. Гарри бир оз асабийлашаётганига қарамай ўйиндан лаззатланадиган туйгуни хис этди. Ўйингхом томошибинларга тўлиб бораётгани ичкарида эшитилиб турибди. Гарри кора коржомасини ечиб, чўнтағидан сехрли таёқчасини чикарди-да, футболкасининг ичига яшириб, устидан тўқ кизил квидиш кийимини кийди. Бугунги ўйин давомида сехрли таёқчани кўллашга ҳожат бўлмаслигига ич-ичдан умид килди. Бирдан у Люпинни эслаб, ўйин томошибасига келган-келмагани ўйлаб қолди.

- Нима қилиш кераклигини ўзингиз яхши биласиз, - деди Древ уствошхонанинг чиқиши эшиги ёнига келиб, - Мабодо ушбу ўйинни ҳам ютқазиб кўядиган бўлсак, беллашувдан чиқиб кетамиз. Кеча ўтказган машқимизда учган каби учинг ва қарабсиз-ки, ишлар жойида бўлади!

Жамоа ўйин майдонига чикиши билан гулдурос қарсаклар-у, айюҳаннослар янгради.

Мовий кийим кийган равенклочилар аллакачон майдон марказида саф тортган. Уларнинг Сайёди Чу Чэнг жамоадаги, бўйи Гарридан бир бош паст ягона киз бола экан. Бунинг устига ҳеч қандай асабий ҳолат Гаррига, ушбу кизалоқнинг ниҳоятда чиройли эканлигини пайкашга халал бера олмади. Жамоалар бир-бирига юзланганча, ўз сардорлари ортида саф тортишган пайтда Чу Гаррига кулиб қараб кўйди. Боланинг вужудини қандайдир ғалати, ўйин олдиаги ҳаяжонга мутлақо алоқаси бўлмаган туйгу қамраб олди...

- Древ, Дэйвис, қўл сикишинглар, - деди кўтаринки руҳдаги Трюк хоним.

Древ «Равенкло» жамоаси сардорининг кўлинин сикди.

- Супургилар эгарлансин... менинг хуштагимга биноан бошлаймиз... уч, икки, бир...

Гарри осмон-у фалакка кўтарилиб кетди. Унинг супургиси ҳар қандай бошқа супургига нисбатан тез ва баланд учмоқда. Гарри ўйингхом узра гир айланиб, эгизак Уэслиларнинг дўсти, шархловчи Ли Жорданнинг баланд овозини эшитиб бориш баробарида кўзи билан Тилла чаққонни қидаира кетди.

Ўйин шархи, одатдагидай, профессор Макгонагаллнинг қатъий назорати остида олиб борилмоқда:

- Жамоалар ҳавога күтарилди! Ушбу ўйинда «Чакмоқ» катта ҳодиса саналиб, уни «Гриффиндор» шаънини химоя қилаётган Гарри Поттер бошқармоқда! «Сизнинг янги супургингиз» каталогида келтирилган маълумотларга қараганда квидиш бўйича миллий терма жамоамиз жаҳон чемпионатида иштирок этиш учун айнан «Чакмоқ»ни танлабди...

- Жордан, онда-сонда бўлса ҳам, ҳавода нима бўлаётгани ҳакида бизни хабардор қилиб турсангиз, илтимос! - панегирикни бўлди профессор Макгонагалл ([Панегирик – нотик томонидан мақтov тарзида ўқилаётган нутк](#)).

- Сиз ҳақсиз, профессор, мен шунчаки, томошибинларимизга «Чакмоқ» ҳакида зарурий ахборот бериб ўтишга аҳд қилган эдим. Ҳа, айтгандай, ёдимдан күтарилибди, «Чакмоқ» ички амортизация тизими билан ҳам жиҳозланган...

- Жордан!

- Бўлди, бўлди, профессор, «Гриффиндор» тўпга эгалик қилиб, Кэтти Бэлл рақиб ҳалқалари томон учмоқда...

Гарри Кэттининг йўналишига тескари томон учиб, бирор жойда тилла тусли учкун кўринаётган-кўринмаётганини кузатиб борди. Чу Чэнг эса унинг ортидан изма-из таъкиб қилиб, ҳар дақиқа Гаррининг йўлини тўсганча, парвоз йўналишини ўзгартиришга мажбур қилмоқда. Кизалокнинг учувчилик маҳоратига шубҳа қилмаса бўлаверади.

- Қандай тезлик ола билишингни кўрсатиб қўй унга! - қичкирди Алисия томон учиб кетаётган Тажовузкорни қувганча, визиллаб ўтган Фред.

Гарри «Чакмоқ»ни сал ниқтаб қўйиши билан «Равенкло» ҳалқалари Чу билан биргалиқда узоқда қолиб кетди. Кэтти дастлабки голни урди. Намойишгоҳларнинг гриффиндорчилар ўтирган қисми ёввойи айюҳаннослардан портлаб кетди. Айни шу фурсатда Гарри пастда, қанотчаларини панжара яқинида пирпиратаётган Тилла чаққонни кўриб қолди.

Бола пастга шўнгиди. Буни кўрган Чу Гаррининг кетидан қувиб кетди. Тезлигини тобора ошириб кетаётган Гарри вужудини қувончли туйғу қамраб олаётганини ҳис этди. Бундай шиддат билан пастлаш у ёқтирган ва зўр маҳорат-ла бажара оладиган амаллардан биридир. Тилла чаққонга қадар атиги ўн футча масофа қолди...

Қаердандир «Равенкло» жамоасининг Уриб қайтарувчиси йўллаган Тажовузкор пайдо бўлди. Гарри парвоз йўналишини кескин ўзгартиришга мажбур бўлди. Тажовузкор тўпни ўзидан бир-икки дюйм нарида ўтказиб юборганча чап бериб, тўқнаш келишдан омон қолди. Айни шу хавфли вазиятда Тилла чаққон кўздан ғойиб бўлди.

«Гриффиндор» муҳлисларининг «Ооооо!»лари эшитилди. «Равенкло»нинг муҳлислари эса ўзининг Уриб қайтарувчисини олқишлиашди. Жорж Тажовузкорни зарб билан уриб, олқишиланган ўша Уриб қайтарувчи томон йўллади. Бечора тўпга чап бериш учун ҳавода бир ағанаб олишга мажбур бўлди.

- «Гриффиндор» саксон-у ноль ҳисоби билан пешқадамлик қилмоқда. Сиз «Чакмоқ»нинг бенуқсон ҳаракатланаётганига эътибор қаратсангиз-чи! Поттер «Чакмоқ»нинг бор имкониятларини намойиш этмоқда. Чунинг «Комета»си «Чакмоқ»нинг битта говронига ҳам арзимайди. Ушбу мўъжизанинг мувозанати юксак маҳорат-ла бажарилгани, айниқса, узоқ масофага...

- ЖОРДАН! СИЗГА «ЧАҚМОҚ» РЕКЛАМАСИ УЧУН ҲАҚ ТЎЛАШАДИМИ? ЎЙИННИ ШАРХЛАЙСИЗ-МИ-ЙЎКМИ?

«Равенкло» жамоаси учта гол уриб, аста-секин вазиятни тенглаштира бошлади.

«Гриффиндор» атиги эллик очко фарқ билан олдинда бормоқда. Агар Чу Тилла чаққонни Гарридан олдин тутиб оладиган бўлса, «Равенкло» ғалаба қозонади. Гарри сакраш тарзида пастлаб рақиб Овчиси билан тўқнашиб кетишига бир баҳя қолди. У ўйин майдонини синчковлик билан кўздан кечириб чиқди. Ана у! Тилла тусли мавжланиш, митти қанотчаларнинг ҳилпираши. Тилла чаққон «Гриффиндор» ҳалқалари яқинида айланиб юрибди...

Гарри тилла нуқтадан кўзини узмай тезликни ошириди ва айни шу фурсатда унинг қаршисида Чу пайдо бўлиб, йўлини тўсиб қўйди...

Чу билан тўқнаш келмаслик учун Гарри ўз парвоз йўналишини боз ўзгартирди. Буни

кўрган Древ ўкириб юборди:

- ГАРРИ, ҲОЗИР ЖЕНТЛЬМЕНЛИКНИНГ МАВРИДИ ЭМАС! КЕРАК БЎЛСА СУПУРГИСИДАН УРИБ ЙИҚИТ УНИ!

Бир сония орқага ўгирилган Гарри Чунинг табассум билан учиб келаётганини кўрди. Тилла чаққон яна йўқ. Гарри «Чакмок»ни осмонга йўллаб, ўйинчилардан йигирма фут юкорига кўтарилиди. Кўзининг қири билан Чу ундан қолишмай, ортидан эргашиб юрганини илғади... Демак кизалоқ Тилла чаққонни қидириш эмас Гаррининг харакатларини кузатиб, уни изма-из таъкиб қилишга аҳд қилган... Яхши... Ундаи бўлса ўз карорининг окибатларига ўзи жавоб берсин...

У шиддат билан боз пастга шўнгиди. Гарри Тилла чаққонни кўриб қолган, деб тахмин килган Чу ҳам пастга ташланди. Бирок Гарри кескин юкорига кўтарилиб кетди, кизалоқ эса ўз ҳаракатини идора кила олмай эпкини билан пастлашни давом этди. Ўйинчилар узра ўқ тезлигидай кўтарилаётган Гарри ўйин майдонининг равенклочилар томонида эринчоқлик билан учиб юрган Тилла чаққонни учинчи бор кўриб қолди.

Гарри тезликни ошириди. Қаердадир пастда учиб юрган Чу ҳам ҳаракатига зўр берди. Бола кизалоқдан олдинда борар, ҳар сония ўтган сари Тилла чакконга кадар колган масофани кискартираси эди, аммо бирдан...

- Вой! - қичқириб юборди Чу кўлини қаергадир узатиб.

Гарри чалғиб, пастга қаради.

Бўйи ниҳоятда баланд, бошига қайтарма қалпоғини ташлаб олган учта дементор юкорига караб турибди. Бола узок ўйланмади. Кўлини кўйнига солиб, сехрли таёқчасини чикардида:

- Экспекто патронум, - деб ўкириб юборди.

Таёқчанинг учидан қандайдир оқиш-кумуш тусли нарса отилиб чиқди. Гарри, иш нима билан яқун топишини кўриш учун тўхтамади. У дементорлар якинида бўлса-да, фикри равшан қолганлигини идрок этганча, олдинга қаради. Халигача таёқчасини маҳкам ушлаб турган кўлини олдинга узатиб, кийинчилик билан бўлса ҳам, қаршилик кўрсатаётган миттигина Тилла чаққонни тутиб олди.

Роланда Трюок хонимнинг ҳуштаги янгради. Гарри ҳавода айланиб, олтита тўқ қизил доғ унга караб шиддат билан учиб келаётганини кўрди. Хаёл ўтмай етиб келган жамоа аъзолари уни шундай қучиб олишди, супургисининг устидан тортиб олишларига сал колди. Пастда эса «Гриффиндор» муҳлисларининг наърлари эшитилди.

- Яша, Гарри, баракалла! - ўкирди Древ.

Алисия, Ангелина ва Кэtti Гаррини ўпиб ташлашди. Ҳиссиётларга берилиб кетган Фред унинг бўйинини шу кадар маҳкам қучиб олдики, бошини узиб олишига сал қолди. Ҳавода батамом чалкашиб кетганига қарамай жамоа ерга кўна олди. Гарри супургидан тушиб, Рон бошчилигига бостириб келаётган гриффиндорчилар тўдаси томон қаради. Хали акл-хушини йиғиб олишга улгурмаган Гаррини тентаги чиқиб кетган халойик ўраб олди.

- Ха! - ўкирди Рон Гаррининг кўлини баланд кўтариб олиб, - Ха! Ха!

- Зўр ўйнадинг, Гарри! - хитоб қилди баҳтиёр Перси, - Мен ўн галлеонли бўладиган бўлдим! Узр, мен Пенелопани қидириб топишим керак...

- Яша, Гарри! - чийиллади Симус Финниган.

- Мана буни ўйин деса бўлади! - дўриллади Хагрид сакраётган бошлар узра.

- Ҳимоячи зўр чиқди, - деди кимдир Гаррининг қулогига.

Гарри ўгирилиб, бир вақтнинг ўзида ҳам хайратда қолган, ҳам хурсанд бўлган профессор Люпин билан юзма-юз келди.

- Дементорлар менга мутлақо таъсир ўtkаза олмади! - завқ-ла мақтанди Гарри, - Мен умуман ҳеч нарсани ҳис этмадим!

- Чунки... хм... улар дементор эмас-да, - жавоб қайтарди Люпин, - Юр, ўзинг кўрасан...

У Гаррини халойик ичидан ўйин майдонининг чети кўринадиган жойга олиб чиқди.

- Сен Малфойни қаттиқ кўрқитиб юбординг.

Ҳеч нарсани тушунмаган Гарри Люпин кўрсатган томонга қаради. Ерда ўзини эплай

олмаган Малфой, Краббе, Гойл ва «Слизерин» жамоасининг сардори Маркус Флинт типирчила б ётиби. Улар эгниларидағи қайтарма қалпоқли узун қора жуббаларини еча олмай овора. Афтидан, ерга қулаб тушгунга қадар Малфой Гойлнинг елкасида турган күринади. Ғимирлаб ётган слизеринчилар устида эса ғазабининг чеки күринмаётган профессор Макгонағалл турибди.

- Накадар абрахона ҳазил! - эшитилди профессорнинг қичкириклари, - «Гриффиндор» жамоаси Сайёдини номардлик-у, пасткашлик-ла сафдан чикаришга каратилган кабихлик! Ҳаммангиз жазога тортиласиз. «Слизерин» коллежи беш баллдан маҳрум бўлди. Қилмишингиз ҳакида Дамблдорга билдирув бераман, бунга шубҳа қилмасангиз бўлаверади! Ҳа, мана ниҳоят, жубба туғди!

«Гриффиндор»нинг ғалабаси янада қизик бўлишига айни шу манзара катта ҳисса қўшди. Жубба ичидаги ҳамон ивиришиб ётган Гойлнинг оёклари орасидан Малфойнинг боши чикиб келди. Айюҳаннос солиб қувонаётган халойик орасидан базўр чикиб, Гаррининг ёнига келган Рон ушбу манзарани кўриб, кулмоқдан икки букилиб қолди.

- Кетдик, Гарри! - чакирди Жорж, - «Гриффиндор»нинг умумий меҳмонхонасида зиёфат уюштирамиз.

- Кетдик! - рози бўлди Гарри, ўзини ниҳоятда баҳтиёр хис этиб.

У ҳалигача тўқ кизил кийимини ечмаган жамоасини ўйингоҳдан қаср томон бошлаб кетди. Билмаган киши уларни квидиш кубогини кўлга киритибди, деган хаёлга бориши мумкин. Музоффирият кайфиятида ўтаётган байрам куни билан давом этиб, аста-секин тунга уланиб кетди. Фред билан Жорж йўқ бўлиб қолиб, икки соат ўтгач, бир дунё ҳузур-лаззат ва ошқовоқнинг вижиллайдиган ичимлиги қўйилган шишалар, «Роҳат-лукум» дўконининг бир неча коп маҳсулоти билан пайдо бўлишди.

- Буни қандай уddyалайсиз, а? - чийиллади Ангелина Жонсон, Жорж халойикка чўлбақа шаклидаги ялпиз таъмли шарчаларни ота бошлагач.

- Узумини егин-у, богини суриштирма, - жавоб қайтарди Фред Ангелинага ва аста-секин Гаррининг қулогига пичирлаб қўйди, - Луни, Чувалчангдум, Юмшоқоёқ ва Шоҳдор жанобларнинг кичик ёрдами билан.

Умумий меҳмонхонада ёлғиз бир кишигина байрам тантаналарида иштирок этмади.

Бурчакка бикиниб олган Гермиона «Британия магларининг кундалик ҳаёти ва ижтимоий қоидлари», деб номланган улкан китобни мутолаа қилиб ўтирибди. Эгизаклар шиша уриштириб ўтирган дастурхонни тарк этган Гарри Гермионанинг ёнига келди.

- Ўйин томошасига бординг-ми?

- Бордим, албатта, - жавоб қайтарди Гермиона қандайdir ғалати, ғайриоддий баланд овозда, - Ғалаба қозонганимиздан жуда хурсандман. Сен ҳам зўр маҳорат қўрсата олдинг. Бирок мен мана бу китобни душанбагача ўкиб чикишим керак.

- Қўйсанг-чи, Гермиона, юр, биз билан ўтириб, бирор нарса еб ол.

Гарри Ронга караб, иккала дўстини яраштириб қўйиш мумкин бўлган кайфиятдами-йўкми билмоқчи бўлди.

- Иложим йўқ, Гарри. Мен ҳали мана бу китобнинг тўрт юз йигирма икки сахифасини ўкиб чикишим керак!

Қизалоқнинг овозида асабий оҳанг сезилиб турибди.

- Нима қилганда ҳам, - деди у Рон томон қараб қўйиб, - У ораларингда ўтиришимни истамаяпти.

Ҳа, бу масалани мубоҳаса қилиб бўлмайди. Рон ўтириб, ўтириб, баланд овозда гап ташлаб қўйиш учун айни шу фурсатни танлади:

- Агар Қасмок бирорвонинг мушугига ем бўлмаганида эди, раҳматли ўзи хуш кўрган мармелад пашиша бўлагини еб тамадди қилиб олган бўлар эди...

Гермиона йиглаб юборди. Гарри бирор сўз айтиш, бирон чора кўришга улгурмади.

Қизалоқ баҳайбат китобни қўлтиқлаб олганча, зинапоя томон ташланиб, кўздан ғойиб бўлди.

- Тилингни тийиб, уни ўз ҳолига қўйиб ўтира олмайсан-ми? - паст овозда ўпка-гина килди

Гарри.

- Йўқ! - кесиб олди Рон, - Ачинаётганини кўрсатиш унинг хаёлига ҳам келаётгани йўк... Ноҳақ эканлигига икрор бўлишни билмайди ҳам, хоҳламайди ҳам. Гўё Қасмок мушугининг нажасига айланмаган-у, қаергадир таътилга жўнаб кетгандай тутади ҳалигача ўзини!

Тунги соат бирда эгнига катак-катак матодан тикилган халат кийиб, бошига соч турмаклаш тўрини маҳкамлаб олган профессор Макгонагалл умумий меҳмонхонага кириб келганидан сўнгтина гриффиндорчиларнинг ўтириш кечаси якунланди. Профессор ҳаммага зудлик билан ётоқхоналарга тарқалишни буюрди. Ўйин муҳокамасини ҳали бас қилмаган Гарри билан Рон айланма зинапоя бўйлаб ўз ётоқхоналарига аранг чиқиб олишди. Ҳаддан ортиқ ҳолдан тойган Гарри нихоят ўз ўрнига етиб бориб, Ой нури халал бермаслиги учун пардани тортиб қўйди-да, бошини болишга ташлаши билан уйқуга кетди.

У қандайдир ғалати туш кўрди. Гўё «Чақмоқ»ни елкасига ташлаб олганча, аллақандай окиш-кумуш тусли нарса ортидан ўрмон ичида эргашиб юрибди. Нарса олдинда, дараҳтлар ортида пилдирамоқда. Гарри унинг дараҳт баргларида акс этаётган шульласини кўрмоқда холос. Нарсадан орқада қолиб бўлмайди, бироқ унга етиб олишнинг ҳам иложи йўқ. Гарри қадамини тезлатар экан, ўша нарса ҳам тезроқ одимлаб узоклашмоқда. Гарри югуришга ўтиши билан олдинда тез босилаётган туёқ товуши эшитилди. Бола жон-жаҳд билан югурга кетди. Олдинда эса кимдир шиддат билан от қўйиб кетаётгандай бўлди.

Кутилмаганда Гарри ўрмон ичида ялангликка чиқиб қолди ва...

- ААААААААА! ЙЎЎЎЎЎЎЎЎ!

Гарри худди юзига зарб егандай уйғониб кетди.

Тим коронғиликда хеч нарсани идрок эта олмаган бола парда билан олиша кетди. Ҳамма жойда харакат содир этилаётганини хис этди. Хонанинг нариги бурчагида ётган Симус Финнинганнинг бақириги эшитилди:

- Нима гап?

Гаррининг назарида ётокхонанинг чиши эшиги карсиллаб ёпилгандай бўлди. Нихоят у парданинг четини топиб куч билан тортиб очди. Дин Томас эса айни фурсатда ётокхонанинг чироғини ёқди.

Ўлгудай кўркиб кетган Рон пардасининг бир томони очилган каравотида ўтирибди.

- Блэк! Сириус Блэк! Кўлига пичоқ ушлаб олган!

- Нима?

- Шу ерда! Ҳозиргина! Пардамни кесиб, мени уйғотиб юборди!

- Тушингда кўрингандир? - сўради Дин.

- Пардамнинг ахволига қарасаларинг-чи! Чин сўзим, у ҳозиргина шу ерда эди!

Ҳамма каравотидан сакраб тушди. Гарри биринчи бўлиб эшикдан чиқиб, болалар билан биргалиқда пастга югурга кетди. Уларнинг ортидан очилган эшиклардан уйқусираган саволлар ёғила бошлади:

- Ким бақирди?

- Кечасида қаёққа кетяпсиз?

Умумий меҳмонхонани камин ичида сўниб бораётган олов хира ёритган. Ҳамма жойда байрам зиёфатидан колган чикиндилар ётибди. Меҳмонхонада хеч ким йўқ.

- Тушингта кирмаганига ишончинг комилми, Рон?

- Алдаётганим йўқ, ўз кўзим билан кўрдим!

- Нима шовқин?

- Профессор Макгонагалл ҳамма ётиб ухласин, деди-ку!

Пастга баъзи кизлар эснаб, халатларининг этакларини ўраганча, тушиб келди. Сал ўтиб айрим ўғил болалар ҳам кўринди.

- Хўш, давом этамиз-ми? - сўради завқ билан қўлларини ишқалаган Фред.

- Ҳамма ўз хонасига қайтсин!

Меҳмонхонага тунги пижамасига «Энг ибратли ўкувчи» кўкрак нишонини такиб келаётган Перси Уэсли югурниб келди.

- Перси! Сириус Блэк! - паст овозда шикоят қилди Рон, - Бизнинг ётоқхонамизга кирди!
Қўлида пичоқ билан! У мени уйғотиб юборди!

Мехмонхонага сукунат чўмди.

- Бемаъни гап! - деди Перси чўчиб кетган овози билан, - Уйқудан олдин кўп овқат егансан,
Рон, шунинг учун ҳам босинкирагансан...

- Гапимга ишон...

- Қани, бас килинг!

Мехмонхонага профессор Макгонагалл қайтиб келди. У портретни қарсиллатганча ёпиб,
тўпланганларга ғазаб билан қаради.

- «Гриффиндор» ўйинни ютганидан мен ҳам ниҳоятда баҳтиёрман, бироқ буниси энди
ортиқча! Перси, шахсан сиздан кутмаган эдим!

- Бундай хатти-харакатларга ижозат берганим йўқ, профессор! - қўйилган айбни инкор
этди Перси хафа бўлиб, - Мен айни пайтда улардан ўз ётоқхоналарига қайтишларини
талаб килиб турган эдим! Менинг укам Рон босинкирабди...

- БОСИНҚИРАГАНИМ ЙЎҚ! - қичкириб юборди асабийлашган Рон, - ПРОФЕССОР,
МЕН УХЛАБ ЁТГАН ЖОЙИМДА УЙГОНИБ КЕТДИМ, ТЕПАМДА ЭСА ҚЎЛИГА
ПИЧОҚ УШЛАБ ОЛГАН СИРИУС БЛЭК ТУРГАН ЭКАН!

Профессор Макгонагалл болага бақрайиб қолди.

- Бемаъни гапларни йигиштиринг, Уэсли, қандай қилиб Блэк портрет орқали ўта олиши
мумкин?

- Мен қаердан билай, ўзидан сўранг! - деди Рон титраётган бармоғини Сэр Кэдоган
портретининг орқасига ўқтаб, - Балки у кўргандир...

Ронга шубҳа ила тикилиб қараган профессор Макгонагалл портретининг орқа томонини
никтаб ташкарига чиқди. Болалар нафас чикармай кулок тутишди.

- Сэр Кэдоган, яқин орада минорага бирорта эркак кишини киритганингиз йўқми, мабодо?
- Киритдим, албатта, муҳтарама леди! - қичкирид Сэр Кэдоган.

Мехмонхонанинг ичидаги ҳам, ташқарисида ҳам ўлик сукунат қарор топди.

- Киритдингиз?! - пицирлади профессор Макгонагалл, - Бироқ... пароль...

- Унинг ихтиёрида бутун ҳафта учун жорий этилган, яъни амалдаги ва энди қучга
кирадиган пароллар бор эди, - ғуурур-ла билдирув берди рицарь, - Хаммасини қоғозга
қараб ўқиб берди менга.

Ранги бўздей окариб кетган профессор Макгонагалл меҳмонхонага қайтиб кириб,
хайратдан серрайиб қолган болалар қаршисида тўхтади.

- Қани менга айтинг-чи, қайси бирингиз, - сўради у титраб эшитилган овози билан, - Ақл-
фаросатини Худо қисиб қўйган, ахмоклигининг чеки йўқ қайси нотавон ҳафта
паролларини қоғозга ёзив олган-да, сўнг тўғри келган жойга ташлаб кетган?

Мутлақ сукунат ичра ниҳоятда паст, бўғиқ овоз эшитилди. Бошининг учидан шиппагидаги
момик попукларигача дағ-дағ титраб турган Невилль Лонгботтом аста қўлини қўтарди.

XIV БОБ.

ЖАҲЛИ ЧИҚҚАН СНЕГГ

Бу кечада «Гриффиндор» минорасида хеч ким ухламади. Қаср тинтув қилинаётганини
билган барча ўқувчилар Блэкнинг қўлга олинганилиги ҳакида хабар кутиб коллежнинг
умумий меҳмонхонасида ўтириб чиқди. Тонг сахар профессор Макгонагалл келиб, Блэк
яна қочиб колишига муваффак бўлганлигини маълум килди.

Кун давомида қасрни қўриклиш тадбирларини янада кучайтиришга доир чоралар
қўрилди. Жумладан, профессор Флитвик эшикларга Сириус Блэкнинг каттагина
фотосуратини қўрсатиб Блэкни таниб олишни ўргатишга киришган бўлса, мактаб
назоратчиси Филч оёғи куйган товуқка ўхшаб, қасрнинг у йўлагидан бу йўлагига югуриб
юрганча, деворлардаги тор тиркишлар-у, полдаги сичқон тешган тешикларни бекитиб
чиқди. Сэр Кэдоган ишдан бўшатилди. Рицарнинг портрети еттинчи қаватдаги бўм-бўш
зина майдончасининг деворига осиб қўйилди. Семиз Хола ўз жойига қайтирилди. Унинг

портрети юксак маҳорат-ла таъмирланиб, асл ҳолатига келтирилиди. Бироқ Хола ҳалигача асабий ҳолатда. У қўриқчилик мажбуриятларини, ўзини ҳам қўриклаш шарти билангина бажаришга розилик берди. Унинг ёнига тролларнинг бутун бошли сокчилар гуруҳи тайинланди. Дағ-даға киёфали троллар йўлак бўйлаб шахдам қадам ташлаганча, бир-бири билан тушунарсиз наъралар орқали мулоқот қилиб, сўйилларини ўзаро қиёслаб юришди.

Гарри учинчи кават йўлагининг ўртасида турадиган, ўркачи очилиб яширин йўлакка олиб кирадиган бир кўзли буки афсунгар аёл ҳайкали яқинида ҳеч қандай қўриқчилик хизмати ташкиллаштирилмаганига эътибор қаратмай қўймади. Афтидан Фред билан Жорж чиндан ҳам ҳақ гапиришган шекилли. Бу ерда маҳфий туннель борлигини эгизаклар, энди эса Гарри, Рон ва Гермионадан ташқари ҳеч ким билмайдиган қўринади.

- Нима деб ўйлайсан, бирортасига айтиш керакми-йўқми? - сўради Гарри Рондан.
- «Роҳат-лукум» орқали кириб келгани йўқ-ку, - кўл силтади Рон, - Агар Блэк ўша ердан кириб келган бўлса, қандолат дўкони ҳакидаги шов-шув гаплардан хабар топган бўлар эдик.

Дўстининг бундай жавоби Гаррига хуш келди. Агар бир кўзли буки афсунгар аёл ҳайкали ҳам тўсиб қўйиладиган бўлса, у ҳеч қачон Хогсмёдга бора олмайди.

Рон машхур бўлиб кетди. Ҳаётида илк бор атрофдагилар Гаррига эмас, унга кўпроқ эътибор қаратди. Бундай ҳолат Ронга ёқди. Тунда ўтган кечинмаларга қарамай, у, ётоқхонада нима содир бўлгани ҳакидаги саволларга бажонидил жавоб бериб юрди.

- ... ухлаб ётган эдим. Бирдан кулогимга кимдир ниманидир йиртаётгани эшитилди...
- Аввалига туш кўрдим шекилли, деб ўйладим, тушуняпсиз-ми? Сўнг елвизак эсганини хис этиб, уйғониб кетдим. Қарасам парданинг бир томони очик... бошка бикинимга ағанадим-у... устимда энгашиб турганини кўриб қолдим... шу қадар озгинки, скелетга ўхшайди... сочи қалин, хурпайган... қўлига эса каттакон, узунлиги ўн икки дюймдан қисқа бўлмаган пичоқ ушлаб олган... у менга тикилди, мен унга бақрайдим... даҳшатдан ел чиқаргудай кучаниб бақиришимни биламан, кўркканидан қочиб қолди.

Роннинг киши кўнглини музлатиб юборгудай хикоясини эшитган иккинчи синф ўқувчилари нари кетгач, паст овозда қўшиб қўйди:

- Ростини айтсам, у нима сабабдан қочиб қолганини тушунмадим.

Гарри ҳам тушунмади. Каравотларни адаштириб қўйган Блэкка Ронни, бақирмаслиги учун сўйиб ташлаш-у, шундан сўнг Гаррини кидириб топишга нима тўсқинлик қилган бўлиши мумкин? Ўн икки йил муқаддам Блэк бегуноҳ одамларни асфаласофилинга таб тортмай йўллаб юбора олишини исбот қилган эди-ку! Бу сафар эса унинг қаршисида атиги беш нафар қуролланмаган ёш бола бор эди холос. Бунинг устига, улардан тўрт нафари еттинчи тушини кўриб ётган эди.

- Ӯкириб, кимнидир уйғотиб юборишинг, оқибатда қасрдан чиқиб кетиш унга қийин кечиши мумкинлигидан кўрккан бўлса керак, - ўйчан фикр билдириди Гарри, - Портрет тўсиб турган туйнукдан чиқиб кетиши учун эса бутун коллежни ўлдиришига тўғри келар эди... йўлакка чиққач ўқитувчиларга рўбару келиши мукаррарлигини ҳам билган...

Бечора Невилль ҳақиқий жабр-зулмга дучор бўлди. Газаби қайнаб кетган профессор Макгонагалл уни Хогсмёдга уюштириладиган сафарлардан маҳрум қилиб, жазога тортди. Лонгботтомга паролни айтишни ҳамма учун ман этди. Энди баҳти қора Невилль минорага кириш учун сокчи-тролларнинг жангари нигоҳлари остида бирор киши келишини кутиб туришга мажбур. Аммо ушбу жазолардан бирортаси қадрдан бувисидан олган таъзир олдида ҳеч гап эмас. Блэкинг боскинидан сўнг икки кун ўтгач, Невилль бувисидан «Хогварц» ўқувчиси олиши мумкин бўлган энг мудхиш, муаллифининг қичкириклари эшитиладиган хат – Қичкирикнома олди.

Нонушта маҳалида Катта Залга, одатдагидай, бойқушларнинг қудратли оқими ёпирилиб кирди. Қаршисига келиб қўнган йирик омбор бойқушининг тумшуғидаги тўқ қизил конвертни кўрган Невилль тикилиб қолди. Унинг рўпарасида ўтирган Гарри билан Рон ушбу хатнинг Қичкирикнома эканлигини фаҳмлаб бўлишган. Рон ҳам ўтган йили ўз

онасидан худди шунга ўхшаш хат олган эди.

- Бўл, Невилль, имиллама, тезрок оч, - дўстона маслаҳат берган бўлди Рон.

Бу масалада бой тажрибага эга Невиллга хатни очиш шарт эканлигини такрор айтмаса бўлаверади. У конвертни олди-да, худди бомба ушлаган каби кўлини олдинга узатганча, Катта Залдан сакраб-сакраб чикиб кетди. Буни кўрган слизеринчилар кулавериб, корниларини ушлаб колишиди. Қичкирикнома вестибулда портлаб кетгани, хонадон шаънига доф туширгани учун бувининг набирани юз карра кучайтирилган овоз билан койигани Катта Залда яққол эшитилди.

Невиллга ачиниб ўтирган Гарри ўзи ҳам хат олганини дархол пайкамади. Хедвиг сохибининг билагини чўкиб олиб эътиборини ўзига қаратди.

- Вой қўлим! А, Хедвиг сенмисан, раҳмат!

Бойкуш маккажӯхори бодрокни пакқос урар экан, Гарри конвертни очди.

Қадрдоңларим Гарри ва Рон!

Бугун кечки соат олтидан сўнг бир чойхўрлик қилмаймиз-ми? Сизларга ҳамроҳ бўлиш учун қасрға ўзим келаман. ВЕСТИБЮЛДА КУТИНГ. ЁЛҒИЗ ЎЗИНГИЗ ЧИҚМАНГ, МУМКИН ЭМАС. Учрашгунча, Хагрид.

- Блэк ҳақидаги ҳикоямни эшиитмоқчи шекилли! - фаҳмлаган бўлди Рон.

Шундай килиб, соат ўн саккизда Гарри билан Рон «Гриффиндор» минорасидан чикиб, сокчи-троллар ёнидан югуриб ўтишида-да, вестибуль томон елиб кетишиди.

Хагрид аллакачон етиб келиб, кутиб турган экан.

- Ишлар қалай, Хагрид? - қичкирди Рон, - Шанба оқшомида бўлган воқеа ҳақида эшиитмоқчимисан?

- Ҳаммасидан хабарим бор, эшиитдим, - деди Хагрид, болаларни эшиқдан ҳовлига чиқариб.

- О, - деб қўйди бир оз ўсал бўлган Рон.

Болалар кулбага киришлари ҳамоно катта қанотларини ийрик танасига босиб олганча, Хагриднинг қурок кўрпасига чўзилиб олган Отбургутни кўришиди. Гиппогриф катта тоғорага ташлаб берилган сассиқкузан ўликларини чўкиш билан машғул. Бундай ёқимсиз манзарадан юзини тескари килган Гарри кийим жавонининг эшигига осиб қўйилган сертук, мисли кўрилмаган катта костюм билан тўқ малла ранг бўйинбоғни кўрди.

- Бу нимага керак, Хагрид?

- Жума куни Хавфли ҳайвонларни йўқ килиш кўмитасида ўтказилиб, Отбургут масаласи кўриладиган йигилишда иштирок этиш учун керак, - жавоб қайтарди Хагрид, - Гиппогриф иккаламиз йўлга чикяпмиз. «Тунги рицарь» автобусидаги иккита жойга буортма бериб қўйдим...

Бирдан Гарри ўзини ниҳоятда айбдор ҳис этди. Отбургут суд қилинишини мутлақо эсдан чиқариб юборибди. Худди шу холат Роннинг баشاрасида ҳам акс этди. Энг ёмони иккаласи ҳам ёрдам кўлини узатиш борасидаги ваъдаларини унтиб юборган. «Чақмок» уларнинг эс-хушини батамом банд қилиб қўйибди.

Хагрид чой куйиб, майизли кулча таклиф қилди. Унинг пазандалик маҳоратларидан боҳабар болалар кулчани рад этишиди.

- Сизлар билан бир мавзуни муҳокама қилмоқчиман, - деди Хагрид болалар ўртасига ўтирас экан, жиддий киёфа касб этиб.

- Нима ҳақда экан у? - сўради Гарри.

- Нима эмас, ким ҳақида. Гермиона масаласи, - жавоб қайтарди Хагрид.

- Унга нима қилибди? - сўради Рон.

- Ўзини жуда ёмон ҳис этяпти. Рождестводан буён менинг кулбамга қатнайди. Уни ёлғизлик қийнаб, зерикяпти. Сизлар эса у билан дастлаб «Чақмок» дастидан гаплашмай қўйгансизлар, энди эса унинг мушуги...

- ... Қасмоқни еб қўйгани учун! - жаҳл қилди Рон.

- ... ўзини оддий мушукдай тутгани учун, - муҳмалона давом этди Хагрид, - Қанча кўз ёши

тўкканини билсангиз эди... Ҳозир у мушкул вазиятга тушиб қолган. Тўғри, бир томондан ўзи ҳам айбдор. Ютиб юборишга кўзи етмайдиган нарсани тишлиб, узib олган... машғулотлар, уйга берилаётган бир дунё вазифалар... Шундай бўлишига қарамай, Отбургут масаласида ҳам менга ёрдам беришга вакт ажратди, тасавтур киляпсиз-ми? Ҳар хил фойдали маълумотлар топиб берди... Айтишига қараганда, энди гиппогрифни химоя килиш масаласи ёмон шаклланмаган...

- Хагрид, биз ҳам сенга ёрдам беришимиз керак эди, бизни кечир... - узр сўради нокулай вазиятга тушиб қолган Гарри.
 - Сизларни айблаётганим йўқ! - қўл силтади Хагрид, - Менсиз, Отбургутсиз ҳам ташвишларинг бошингиздан ошиб ётганини яхши биламан! Худонинг берган куни, кечани кеча, кундузни кундуз демай квидиш машқларида тер тўкаётганингни ўзим кўриб ўтираман-ку! Мен факат шуни айтиб қўймоқчиман-ки, инсон ўз дўстини ҳар хил супургилар-у, каламушлардан афзал кўриши керак. Бор гапим шу.
Ўзларини нокулай ҳис этган Гарри билан Рон бир-бирига караб кўйди.
 - Блэк сени сўйиб қўйишига оз қолганида у қанчалик рухий ларзага келганини кўрсанг эди, Рон. Гермионамизнинг қалби, юраги ўз жойида, сиз иккалангиз, икки киши эса у билан гаплашмайсиз...
 - Мушугини ҳайдаб юбориши ҳамоно гаплаша бошлайман, - газаб-ла шарт кўйди Рон, - Йўқ, у ўша мушугига, худди ақлдан озиб қолгандай маҳкам ёпишиб олган. Бировнинг гапини писанд килмайди.
 - Нима ҳам дердим, ўз ҳайвони тўғрисида гап борадиган бўлса, одамлар баъзан чиндан ҳам аҳмоқона ишлар қилишади, - доно фикр билдирган бўлди Хагрид, гиппогрифга караб кўйиб.
- Айни шу фурсатда Отбургут Хагриднинг ёстиғига сассиккузаннинг бир жуфт суюгини тупуриб чикарди.
- Кулбага уюштирилган ташрифнинг қолган вақти «Гриффиндор» жамоасининг квидиши кубогини кўлга киритиши имконияти ошгани ҳакидаги мавзу мухокамасига сарф этилди. Соат тўққизда Хагрид болаларни қасргача кузатиб кўйди.
- Икковлон коллежнинг умумий меҳмонхонасиға кириб эълонлар тахтаси олдида тўпланиб олган халойикни кўрди.
- Дам олиш кунлари – Хогсмёдга! - ўқиди бўйи новча Рон бўйини чўзиб, - Хўш, нима дейсан? - паст овозда сўради у, Гарри иккаласи креслолар турган жойга йўл олгач.
 - Нима ҳам дердим... Филч яширин туннелга кириш жойини теккани йўқ, шундай экан...
 - Гарри! - янгради ўнг кулок устида таниш овоз.
- Чўчиб кетган Гарри ўгирилиб, орка томондаги стол ортида ўтирган Гермионани кўрди. Қизалоқ ўзини тўсиб турган китоб устунларининг оралиғидан болаларга караб турибди.
- Гарри, агар Хогсмёдга борадиган бўлсанг, мен профессор Макгонагаллга харита ҳакида айтиб бераман! - огоҳлантириди у.
 - У ҳали ҳукм ҳам ўтказмоқчи! - ириллади Рон, Гермионага киё ҳам бокмай.
 - Виждонинг борми, Рон? Блэк ҳаётингга таҳдид солган бўлса-ю, Гаррини қишлоқка чикишга авраяпсан-а!
 - Демак энди сен Гаррининг мактабдан ҳайдалишини истаб қолибсан-да, - дарғазаб бўлди Рон, - Шунча килган ишинг камлик килди-ми?
- Гермиона оғиз жуфтлаган эди ҳам-ки, унинг тиззасига Маймоқоёқ сакраб чикиб, кулдиради. Чўчиб кетган қизалоқ Рон томон қараб кўйди-да, мушугини маҳкам кучиб олганча, ётоқхонаси томон югурди.
- Хўш? - Гаррига мурожаат килди Рон, худди иккаласининг сұхбати орасида ҳеч қандай танаффус бўлмагандай, - Бир қарорга кел. Ўтган сафар сен қишлоқни тузук-куруқ кўриб чиқмаган эдинг! Ҳатто Зонконинг ҳар хил кулгили нарсалар сотиладиган дўконига ҳам кирганинг йўқ!
- Шанба куни эрталаб Гарри кўринмас плашни юк халтага, Кафандузд ҳаритасини эса чўнтағига жойлаб, эл қатори нонушта қилишга Катта Залга тушди. Синфдошлар билан

дастурхон атрофида ўтирап экан Гермионанинг шубҳали нигоҳларидан ўзини яширишга уринди. Шундан сўнг, ҳамма ташқарига отланганда у мармар зинапоя бўйлаб юкорига кўтарилаётганини Гермионага атайин кўрсатиб кўйишга уринди.

- Яхши бориб, кайт! - кичкирди Гарри Ронга, - Кечкурун учрашамиз!

Рон иршайиб, кўз қисиб кўйди.

Гарри киссасидан харитани чиқариб, шоша-пиша учинчи қаватга кўтарилиди. Бир кўзли букри афсунгар аёл ҳайкалининг ортида чўккалади-да, пергаментта таёқчасини теккизиб:

- Бирон-бир яхшиликни ният қилмаганлигимга тантанавор онт ичаман, - деди.

Харитада Гарри томон миттигина нукта келаётгани кўринди. Нукта устида микроскопик ёзув битилган: «Невилль Лонгботтом». Гарри тезлик билан сехрли таёқчасини чиқариб «Диссендиум!» деди-да, очилган ўркач ичига юк халтасини тикиб юборди. Бирок ўзи кириб олишга улгурмай қолди. Муюлиш ортидан Невилль чиқиб келди.

- Гарри! Сенга ҳам Хогсмёдга чиқиш ман этилганлигини унутибман!

Гарри хайкал олдидан тез нари қочди.

- Салом, Невилль, - деди у харитани киссасига солиб, - Сен нима килиб юрибсан бу ерларда?

- Ҳеч нима, - елка қисди Невилль, - Портловчи покилдоқ ўйнамаймиз-ми?

- М-м-м... ҳозир эмас. Мен кутубхонага бормоқчиман. Люпин топширган қонхўрлар ҳакидаги иншони ёзиб тугатмоқчиман...

- Сенга шерик бўламан! - хурсанд бўлиб кетди Невилль, - Мен ҳам ҳали ёзганим йўқ!

- М-м-м... тўхта... мен уни кеча ёзиб тугатган эдим-ку! Ёдимдан кўтарилибди!

- Жуда яхши, ундей бўлса менга ёрдам бериб юборасан! - кутилмаганда Невилль ғамгин бўлиб қолди, - Саримсокпиёз ҳакида ҳеч нарсани илғаб олмаяпман. Нима, қонхўрлар уни еб қўйиши керакми ёки...

Бирдан Гаррининг ортига бакрайиб қолган Невиллнинг дами ичига тушиб кетди.

Аллақаердан Снегг пайдо бўлди. Невилль тез Гаррининг ортига ўтиб олди.

- Хўш, бу ерларда нима қилиб ўралашиб юрибмиз? - сўради тўхтаб қолган Снегг, нигохини бир боланинг юзидан, иккинчисига олиб ўтиб, - Учрашув учун ғалати жой танланибди-ми...

- Биз бу ерни учрашиш учун танлаганимиз йўқ, - деди Гарри, - Шунчаки... тасодифан шу ерда учрашиб колдик.

- Шундаймикан? - қошини кўтарди Снегг, - Сизнинг, Поттер, жуда ғалати жойларда ва одатда, маълум бир сабабларга кўра «тасодифан» пайдо бўлиб қолиш одатингиз бор... Иккалангиз зудлик билан айни пайтда тек ўтиришингиз керак бўлган «Гриффиндор» минорасига кайтишингизни талаб киласман.

Гарри билан Невилль индамай айтилган жой томон йўл олишди. Муюлиш ортига ўтиш фурсатида Гарри ўгирилиб, Снегг бир кўзли букри афсунгар аёл ҳайкалининг бош қисмини дикқат билан ўрганиб турганини кўриб қолди.

Гарри Невиллдан Семиз Хола портретига етгач халос бўлди. У паролни айтди-да, қонхўрлар ҳакида ёзилган иншони кутубхонада унутиб қолдирганини баҳона қилиб, ортга қайтиди. Соқчи-тролларга нисбатан хавфсиз масофа нарига узоклашгач, Гарри киссасидан харитани чиқариб, юзига яқин келтирди.

Учинчи қаватдаги йўлак бўш. Гарри харитани дикқат билан ўрганиб чиқишига киришди. «Северус Снегг» ёзувли митти нукта ўз хизмат хонасига қайтганини кўриб анча енгил тортиди. У шу заҳоти бир кўзли афсунгар аёл ҳайкали томон югуруди. Ҳайкалнинг ўркачи орқали ичкарига кириб, тош тарнов бўйлаб пастга сирпана кетди ва ниҳоят кўринмас плаш солинган юк халта ётган жойга бориб тушди. Харитага таёқча билан уриб кўйди-да:

- Шўхлик амалга ошди! - деб кўйди.

Харитадаги тасвир гум бўлди. Эгнига кўринмас плаш ташлаб олган Гарри «Роҳат-луқум» дўқонидан қуёшли кўчага чиққач, Ронни топиб, белини никтади.

- Бу мен, - пицирлади Гарри ўртоғига.

- Нега бунча узок қолиб кетдинг? - пишиллади Рон.

- Снегг сандироқлаб юрган экан...

Иккаласи Дароз кўча бўйлаб кетди.

- Қаердасан? - сўради Рон, оғзини деярли очмай, - Шу ердамисан? Жа ғалати бўлар экан...

Улар кишлок почта бўлинмасига киришди. Гарри томоша килиб олиши учун Рон, гўё

Мисрга, акаси Биллга бойқуш йўллаш нархи билан қизиқсан бўлди. Токчаларда кам деганда уч юзта катта-кичик бойқуш аста гурсиллаб ўтириби. Уларнинг баъзилари ниҳоятда йирик бўлса, маҳаллий манзилга хат ташийдиган айримлари Гаррининг кафтига бемалол сиғади.

Болалар Зонконинг ҳар хил кулгили нарсалар сотиладиган дўконига ташриф буюришди. Гарри бирорвнинг оёғини босиб олиб, ваҳима кўтармасликка уринди. Ушбу дўконда ҳатто Фред билан Жоржнинг энг ёввойи орзулари рўёбга чикишига омил бўладиган ҳазил моллар сотилар экан. Гарри пичирлаганча Ронга буюртма бериб, плаш остидан пул узатди. Зонконинг дўконидан ҳамёнлари анчагина енгиллашиб чикишган бўлса-да, киссалари гўнг бомбалари, хиқиҷоқ тутқазадиган обакидандонлар, курбақа увулдириғидан тайёрланган совун ва киши бурнини тишлаб оладиган чашкаларга тўлиб чиқди.

Кун жуда ёқимли бўлиб, енгил шабада эсаётгани боис болалар ташқарида юришни афзал кўришди. Икковлон «Уч супурги» қаҳвахонасини четлаб ўтиб, Британия худудида мавжуд иморатлар орасида энг кўп арвоҳлар тўпланган Фигон кулбасини кўриш учун қияликка кўтарилиди. Қишлоқдан нарида жойлашган ушбу кулба деразалари михлаб ташлангани, чор атрофидағи боғ қаровсиз қолиб кетгани учун бўлса керак, ҳатто кун ёргуғида хам қандайдир кўркинчли кўринди.

- Бу ерга ташриф буюришга ҳатто «Хогварц» арвоҳлари ҳам журъат эта олмас экан, - маълумот берди Рон, икковлашиб паст панжарага суяниб олишгач, - Деярли Бошисиз Никдан сўраган эдим... Унинг сўзларига қараганда Фигон кулбаси жуда жиддий арвоҳларнинг макони бўлиб, ичкарига ҳеч ким кира олмас экан. Фред билан Жорж уриниб кўришган, албатта. Бироқ бирор яқинлашса, барча эшиклар ўзидан ўзи зич ёпилиб қолар эмиш...

Юкорига кўтарилиб терлаб-пишиб кетган Гарри эгнидаги кўринмас плашни бир-икки дақиқага ечиб қўймоқчи бўлган эди ҳам-ки, сал нарида одамлар овози эшитилди.

Тепаликнинг орка томонидан кимдир кўтарилиб келяпти. Бир дақика ўтар-ўтмас ҳар доимгидек Краббе билан Гойл ҳамроҳлигида, алланима ҳакида вайсаб келаётган Малфой кўринди.

- ... ха демай дадамдан бойқуш келиши керак. У судда, қўлимни уч ой давомида ишлата олмаганим ҳакида гапириб бериш учун иштирок этиши лозим эди...

Краббе билан Гойл кулиб юбориши.

- Анави пахмоқ сочли тулум ўзини қандай оқлаганини эшитишни хоҳлар эдим...

«Гиппогрифнинг ҳеч қандай зиёни йўқ, ишонинг, чин сўзим», - тақлид қилди у Хагриднинг гапиришини, - Тамом, ўша гиппогриф сўйилди, деб хисоблашингиз мумкин! Бирдан Ронни кўриб қолган Малфойнинг рангпар юзида мурдор табассум кўринди.

- Бу ерда нима қиляпсан, Уэсли?

Малфой Роннинг ортидаги ярим ҳароба уйга каради.

- Билишимча, мана бу уйда яшасанг, ўзингни ниҳоятда бахтиёр санасанг керак, а, Уэсли?

Айтишларича, оилангнинг жамики аъзолари битта хонада ухлашар экан, шу ростми?

Гарри Малфойга ташланмоқчи бўлган Ронни маҳкам ушлаб қолди.

- Уни менга қўйиб бер, - пичирлади Гарри ўртоғининг кулоғига.

Бундай ажойиб имкониятни кўлдан бериб қўйса гуноҳга қолган бўлади. Гарри аста Малфойнинг ортига ўтиб, қўлига бир сиким лой олди.

- Биз ҳозиргина дўстинг Хагрид ҳакида гаплашиб, Хавфли ҳайвонларни йўқ қилиш кўмитаси аъзолари олдида ўзини қандай оқлашини тасаввур қилишга уриниб кўрдик. Нима деб ўйлайсан, йиглармикан у, агар ўша ернинг ўзида унинг...

ШАЛП.

Малфойнинг боши беихтиёр олдинга эгилиб кетиб, расвоси чиккан ок сарик социдан

балчиқ оқиб түшди.

- Бу нима?...

Ақлдан озіб қолгудай хандон отган Рон, ерга кулаб тушмаслик учун панжарани ушлаб олди. Малфой, Краббе ва Гойл бир вактда орқа томонга ўғирилиб, бўшлиққа тикилиб қолишиди. Бошини артишга уринган Малфой шерикларидан сўради:

- Бу кимнинг килган иши?

- Бугун арвоҳлар ҳаддан ортиқ кўпайиб кетибди, а? - деди Рон, худди об-ҳаво тўғрисида одатий фикр билдиргандай.

Малфойнинг иккала қуролбардори даҳшатга түшди. Уларнинг метиндек мушаклари арвоҳларга карши ҳеч бир кор бера олмайди. Малфой кимсасиз манзарани кўздан кечирганча, у ёк, бу ёк аланглади.

Гарри йўлак бўйлаб юриб, кирғокларини яшил тусли сассиқ балчиқ қамраган кўлмак томон ўтди.

ШАЛП.

Бу сафар Краббе билан Гойл ўз насибасини еди. Митти, бефаҳм кўзларини артишга киришган Гойл турган жойида қутуриб кетгандай сакрай бошлади.

- Хўянив томондан улоқтирилди! - кичкирди Малфой Гарридан олти фут нариги томонни кўрсатиб.

Краббе узун қўлларини олдинга узатганча, манқурт каби олға ташланди. Гарри унга чап бериш билан бир вактда ердан шоҳ олиб тентакнинг белига никтади ва жон-пони чикиб кетган Краббенинг нима бўлганини идрок этиш учун ҳавода айланганча бажарган харакатини кўриб, овозсиз кулмоқдан икки букилиб қолди. Краббе кўзига ягона ракиб сифатида кўриниб турган Рон томон ошиқди. Лекин Гарри унинг оёғидан тутиб олди. Оёғи чалиниб ерга қулаган Краббе йирик кўли билан кўринмас плашнинг этагини босиб олди. Плаш таранг тортилиб, сирпанганча Гаррининг бошини очиб қўйди.

Бир неча сония давомида Малфой Гаррига бақрайиб турди.

- АААААААА!

Бор кучи билан ўкириб юборган Малфой қўлини ҳавода муаллақ осилиб турган бош томон ўқтаганча, пастга қараб югурди. Краббе билан Гойл унинг ортидан гупиллаб кетди. Гарри плашни бошига боз тортиб олди-ю, бўлар иш бўлиб ўтди.

- Гарри! - деди Рон, хозиргина бош кўриниб турган жойдаги бўшлиққа мурожаат килиб, - Қасрга югурганинг маъқул! Агар Малфой бирортасига айтиб берадиган бўлса... Тезрок жойингта кайтганинг яхши...

- Хўп, майли. Учрашгунча.

Гарри шу заҳоти йўлак бўйлаб Хогсмёд томон югурди.

Малфой ўз кўзига ўзи ишонадими? Малфойнинг сўзларига-чи, бирор ишонадими? Гаррининг кўринмас плаши борлигини Дамблдордан бошқа ҳеч ким билмайди. Агар Малфой кўрганини Дамблдорга айтиб берадиган бўлса, директор бор гапни тушунади. Бу ўй Гаррининг вужудини музлатиб ташлади.

Бола тезрок «Роҳат-лукум» дўконига, зина бўйлаб тезрок ертўлага, тош пол бўйлаб бориб, тезрок люқдан тушишга ошиқди. Гарри эгнидан плашни ечиб қўлига ушлаб олганча туннель ичидаги югуриб кетди... Малфой мактабга биринчи бўлиб етиб келади, албатта.

Ўқитувчилардан бирортасини топишга қанча вакти кетади? Ҳансираф, бикинида оғрик сезиб югуряётган Гарри тош тарновга етиб келгунга қадар тезликни пасайтирумади.

Кўринмас плашни шу ерда қолдиришга тўғри келади. Агар Малфой чакимчилик қилишга ултурган бўлса, плаш ашёвий далилга айланади. Гарри плашни бурчакка яшириб, эпчиллик билан тарновдан юкорига кўтарилиди. Терлаб кетган кафтлари тарновнинг тош киррасидан сирпаниб кетяпти. У ҳайкал ўркачига қадар етиб олиб, сехрли таёқчасини ишга солди. Ташқарига кўз югуртириб чиққач, танасини чиқарди. Ўргач ёпилди... Гарри ҳайкал ортидан сакраб чиқиши билан тез-тез яқинлашиб келаётган қадам товушларини эшилди.

Снегг. Кора коржомаси билан танасини ўраб олган ўқитувчи шиддат билан Гаррининг

ёнига келди.

- Хүш.

Снеггнинг башарасида базур идора қилинаётган музafferият акс этиб турибди. Гарри эса бегунох қўзичоқ қиёфасини касб этиб олди. Шундай бўлса-да юзини тер босгани-ю, қўли лой эканлигини жуда яхши идрок этиб турибди. Кўлини, ҳар қалай, чўнтағига солиб олса бўлади.

- Ортимдан юринг, Поттер.

Гарри Снеггнинг ортидан эргашиб, юрган йўлида қўлини чўнтақларининг астарларига артиб борди. Улар пастга, қаср остига тушиб, Снеггнинг хизмат хонасига киришди.

Гарри бу хонага муқаддам кирган. Ташириф сабаби ўшанда ҳам жуда жиддий эди. Снегг шиша идишларда сақланадиган қабоҳатлар миқдорини янада кўпайтирибди. Буларнинг барчаси ёзув столи ортидаги токчаларга териб қўйилган бўлиб, камин ёргида яркираганча хонада мудхиш мухит қарор топишига ўз хиссасини қўшиб турибди.

- Ўтириңг, - амр этди Снегг.

Гарри ўтириди. Снегг эса оёқда турганча колди.

- Яқинда хузуримга мистер Малфой ташриф буюрган эди. У менга жуда ғалати воқеа айтиб берди, Поттер, - гап бошлади Снегг.

Гарри сукут сақлаб ўтириди.

- Айтишига қараганда, Фигон кулбаси ёнида Уэслига рўбару келибди. У гўё ёлғиз ўзи турган эмиш.

Гарри сукут сақлаб ўтириди.

- Мистер Малфойнинг сўзларига ишонадиган бўлсак, унинг бошига орка томондан кимдир балчик улоктирибди. Нима деб ўйлайсиз, бундай холат қай тарзда юз бериши мумкин?

Гарри бир оз ҳайрон бўлган қиёфа касб этди.

- Билмадим, профессор.

Снегг нигоҳи ила Гаррининг қўзларини тешиб юборгудай бўлиб турди. Бир вақтлар Гарри ҳам гиппогрифга шундай тикилиб, тиз чўкишга мажбур қилган эди. Бола бор кучини қўз пирпиратмасликка сарфламоқда.

- Шундан сўнг, - гапини давом эттириди Снегг, - Мистер Малфойнинг қўзига жуда ғалати арвоҳ қўринибди. Қанақангি арвоҳ эканлигини тасаввур қила оласизми, Поттер?

- Йўқ, - жавоб берди Гарри, овозига бегуноҳ-қизиқиши оҳангини беришга уриниб.

- У айнан сизнинг бошингизни кўрибди, Поттер. Ҳавода муаллақ осилиб турган бошингизни.

Орага узоқ сукунат чўмди.

- Фикримча, Малфой Помфри хонимнинг хузурига ҳам кириб чиқиши керак, шекилли, - фикр билдириди Гарри, - Модомики бундай бемаъни нарсаларни кўрадиган бўлиб қолган экан...

- Сизнинг бошингиз Хогсмёдда нима қилиб юриши мумкин, Поттер? - тилёғмалик-ла сўради Снегг, - Сизнинг бошингизга ҳам, танангизнинг бошқа аъзоларига ҳам Хогсмёдга ташриф буюриш ман этилган бўлса, а?

Ҳозир Гарри юзида айбдорлик ёки қўрқув акс этишига йўл қўя олмайди.

- Билмадим, профессор. Афтидан Малфойнинг асаб тизимиға путур етган бўлиб, галлюцинация...

- Малфой галлюцинацияга дучор бўлмаган, - гапни бўлди кутуриб кетган Снегг.

У Гарри ўтирган креслонинг тирсакқўйгичига қўллари билан суюнганча, боланинг устига энгашди. Иккаласининг юзи орасида қолган бўлса, бир фут масофа қолган.

- Модомики, Хогсмёдда бошингиз сайр қилиб юрган экан, демак танангиз ҳам ўша ерда бўлган.

- Мен, сиз буюргандай, «Гриффиндор» минорасида эдим...

- Буни бирор-бир кимса тасдиқлаши мумкинми?

Гарри жавоб қайтармади. Снеггнинг юзида мурдор кулги кўринди.

- Бундан чиқди, - холоса қилди Снегг, қаддини ростлаб, - Хамма, шу жумладан сеҳргарлик вазирининг шахсан ўзи машхур Гарри Поттерни Сириус Блэкдан ҳимоя қиласа-ю, донгдор Гарри Поттер жанобларига қонун ёзилмаган эканда! Унинг хавфсизлигини оддий каслар таъминласин-у, довруғи оламга ёйилган Гарри Поттер качон хоҳласа, қаерга истаса, оқибатлари ҳақида ўйлаб-нетиб ўтирамай чиқиб, бамайлихотир юраверсин, шундайми?! Гарри сукут сақлаб ўтири. Снегг уни икror бўлишга аврамоқда-ю, бироқ бу бола анойилардан эмас. Снеггда ҳеч қандай далил йўқ. Ҳар қалай ҳозирча.

- Бу қадар отангизга ўхшаб кеттанингизга ҳайрон қолмоқдаман, - деди кутилмаганда Снегг, кўзларини ярақлатиб, - У ҳам ўзини ҳаддан ортиқ катта олиб юрар, квидиш майдонида ўзини кўрсата билар экан, демак одамлар бошига оёқ кўйса бўлаверади, деб ҳисблар эди. Дўстлари-ю, муҳлислари унинг атрофида гирди-капалак, у эса қаср бўйлаб мутакабирлик-ла юрган эди.

- Менинг отам мутакабирлик-ла юрмаган, мен ҳам бундай юрганим йўқ, - ўзини тутиб тура олмади Гарри.

- Отангиз ҳам қасрда жорий этилган қоидаларни писанд қилмаган, - тазийигини давом этди, озғин юзида ғазаб қайнаган Снегг, - Коидалар хом сут эмган оддий баңдалар учун жорий этилган, квидиш чемпионлари учун эмас. У ўзини шундай деб билган...

- ОВОЗИНГИЗНИ ЎЧИРИНГ!

Гарри оёғига сакраб турганини ўзи сезмади. Бундай нафрат туйғусини Одамовилар хиёбонида бўлиб ўтган ўша унутилмас ҳодисадан буён ҳали хис этмаган эди. Бола Снеггнинг юзи жаҳолатда қолиб, коп-қора кўзларида ғазаб учқуни кўринаётганига тупурди.

- Нима дедингиз, Поттер?

- Отам ҳақидаги қабиҳ гапларингизни бас қилинг дедим! - ўшқириб берди Гарри, - Мен ҳақ гапдан хабардорман, тушундингиз-ми? У сизнинг ҳаётингизни сақлаб қолган! Дамблдор бор гапни айтиб берди! Агар отам бўлмаганида, сиз мана бу ерда туриб, у ҳақда бундай жирканч фикрларингизни билдира олмаган бўлар эдингиз! Снеггнинг сарик тусли тери қопламаси қаймок рангини касб этди.

- Отангиз менинг ҳаётимни сақлаб қолган вазият тафсилотлари ҳақида ҳам гапириб беришни директор унутиб кўймади-ми, мабодо? - даҳшатли вишиллаб сўради у, - Ёки ўша тафсилотлар қадрли Поттернинг қулоқчаси учун нохуш бўлади, деб топди-ми? Гарри лабларини қимтиб олди. У тафсилотлардан бехабар, бироқ бунга икror бўлишни истамади. Снегг эса буни фаҳмлаган кўринади.

- Отангиз ҳақида сохта тасаввурга эга бўлганингизча қолишингизга йўл кўя олмайман, Поттер, - мурдор кулиб давом этди Снегг, - Афтидан, кўз олдингизда, отангиз бажарган аллақандай қаҳрамонона ҳатти-харакатлар шаклланиб қолган кўринади, шундайми? Ундей бўлса, кўзингизни сал бўлса ҳам, очиб кўйишига ижозат берасиз. Ўшанда сизнинг муқаддас дадажонингиз ўз дўстлари билан менинг устимдан кулишмокчи бўлишган. Ўша ҳазил, менинг ажалим билан якун топиши муқаррар эди, агар отангиз сўнгги фурсатда кўрқоклик килиб кўймаганида, албатта. У менинг ҳаётим билан бир вактда ўз кисматини асраб колган. Агар ҳазил охиригача амалга оширилганида, у «Хогварц»дан кувиб солинган бўлар эди.

Снеггнинг сарғайиб кетган нотекис тишлари яланғочланди.

- ЧЎНТАГИНГИЗНИ ТЕСКАРИ АҒДАРИНГ, ПОТТЕР! - кутилмаганда ўшқириб юборди у.

Гарри килт этмади. Унинг юраги кўкрак кафасидан сакраб чиккудай урмоқда.

- Чўнтакларингизни тескари ағдаринг, акс холда тўғри директорнинг хузурига олиб бораман! Ағдаринг, тез!

Даҳшатдан вужуди совиб кетган Гарри чўнтағидан Зонко дўконида харид килинган буюмлар қопчаси билан Кафанҷузд ҳаритасини чиқарди.

Снегг қопни кўлига олди.

- Буни... менга... ўтган сафар Хогсмёдга чиқиб келган Рон совға қилган.

Снегг Ронга етиб боргунга қадар ўз ёлғони ҳакида ўртогига шама қилиб қўйишга улгуриб қолиши кераклиги ҳакида ўйлаб қолган Гарри вақт бериши учун хаёлан Худога ёлворди.

- Шунақа денг? Ва ўша кундан буён бу нарсаларни ёнингизда олиб юрибсиз, шундайми? Уни қаранг-а, қандай таъсири ҳолат... Мана бу нима? - сўради харитани чангаллаб олган Снегг.

Гарри имкон қадар пинак бузмасликка ҳаракат килди.

- Пергамент бўлаги, - елка кисди у.

Снегг Гарридан кўзини узмай пергаментни ундей ҳам, бундай ҳам айлантириб кўрди.

- Пергаментнинг бу қадар эскириб кетган бўлаги сизга нима кераги бор? Балки уни... ёкиб юборганим маъкулдир?

Снегг кўлини каминга узатди.

- Йўқ! - қичқириб юборди Гарри, ўзи учун кутилмаган тарзда.

- Хўш! - деди Снегг, бурун катакларини ишириб, - Бу ҳам мистер Уэслининг эсадалик совғасими? Ёки бошқа нарсами? Кўринмас сиёҳ билан ёзилган хатми? Эҳтимол, дементорларга сездирмай Хогсмёдга етиб олишга доир йўрикномадир, а?

Гарри кўзларини пирпиратиб юборди. Снеггнинг кўзлари эса яркираб кетди.

- Қани кўрайлик-чи, қани кўрайлик-чи, - ғудуллади Снегг, харитани стол устига ёзганча, сехрли таёқчасини чиқарап экан, - Сирингни оч! - амр этди у, таёқчасини пергаментга теккизиб.

Ҳеч нарса юз бермади. Гарри бармокларини титрамаслиги учун қовуштириб олди.

- Кўзга кўрин! - буюрди Снегг таёқчасини пергаментга куч билан уриб.

Қоғоз варағи бўм-бўшлигича қолди. Гарри тинчланишга уриниб, чукур нафас ола бошлади.

- Сенга мактаб ўқитувчиси профессор Северус Снегг ичиндаги ахборотни ташингга чиқаришни амр этмоқда! - деди Снегг таёқчаси билан қоғозни уриб.

Пергаментнинг силлиқ юзасида худди кимнингдир кўринмас қўли ёзаётган каби сўзлар пайдо бўла бошлади.

Мистер Луни профессор Северусга энг яхши тилаклар йўллаш билан бир вақтда, ўзининг ғайритабий йирик бурнини бошқаларга таалуқли ишларга сукмай, нари олиб юришини ёлвориб сўрайди

Снегг турган жойида серрайиб, қотиб қолди. Ҳанг-манг бўлиб қолган Гарри пайдо бўлаётган ёзувдан кўзини уза олмади. Бироқ харита ҳали ўз фикрини тугатмаган кўринади. Биринчи ёзув остида хаёл ўтмай иккинчи ёзув пайдо бўла бошлади.

Мистер Шоҳдор мистер Луни билдирган фикрларга тўла-тўқис қўшилиши ва профессор Снегг мисли қўрилмаган аҳмок эканлигини қўшимча равишда билдириб қўйишини маълум қиласди

Буларнинг бари ғамгин бўлмаганда, роса кулгили кўринган бўлар эди. Харита эса тингани йўқ.

Мистер Юмшоқоёқ эса бошқа одам қуриб кетгандаи, келиб-келиб тентак Снегг профессор бўлиб қолганидан ҳайрон бўлганини билдириб қолмади

Дахшатга тушган Гарри кўзини чирт юмид олди. Очгач эса харита ўзининг сўнгги тилакларини ёзиди тутатётганини кўрди.

Мистер Чувалчангдум профессор Северусга ҳайрли кун тилаб, бошини ювиб олишини тавсия этади

Гарри зарбага ҳозирланди.

- Хўш... - вишиллади Снегг, - Энди бунинг тагига етамиз...

У камин ёнига бориб, токчада турган банка ичидан ялтироқ қукундан бир чимдим олди-да, оловга ташлаб:

- Люпин! Гап бор! - деди.

Таажжубининг чеки бўлмаган Гарри олов ичида кимнингдир гир айланаётган қомати кўринганини кузатиб турди. Бир неча сония ўтгач эгнидаги жулдур коржомасидан кул коқаётган профессор Люпин камин ичидан чиқиб келди.

- Йўқладингиз-ми, Северус?

- Албатта, - деди юзи газабдан буришиб кетган Снегг, ўз столи ёнига қайтар экан, - Поттерга чўнтакларини тескари ағдаришни буюриб, мана буни топиб олдим.

Снегг мистер Луни, Шоҳдор, Юмшоқоёқ ва Чувалчангумнинг фикр-мулоҳазалари ҳанузгача яркираб турган пергаментни кўрсатди.

- Кандай фикр билдирасиз?

Люпин сукут сақлаганча харитага қараб қолди. Гаррининг назарида у худди ниманидир хисобини тез чиқарган бўлди.

- Хўш? - боз сўради Снегг, - Аёнки, ушбу пергамент ёвуз кучлар сехрига тўлиб-тошган. Бу эса сизнинг соҳангизга таалукли. Нима деб ўйлайсиз, Поттер қаердан олган бўлиши мумкин уни?

Люпин кўзини Гаррига қаратиб, нигохи ила гапга аралашмасликка шама килди.

- Ёвуз кучлар сехрига тўлиб-тошган дейсизми, Северус? - тинчлантириш оҳангида сўради Люпин, - Бунга ишончингиз комилми? Назаримда ушбу буюм, замиридаги маълумотларни ўқиб билиш истагини билдирган ҳар кандай кишини ҳакорат киладиган пергамент парчаси бўлиб, болаларнинг ҳазил ўйинларидан бири саналади... шундай экан, уни хавфли, деб топмайман. Афтидан Гарри уни кулгили нарсалар дўконидан харид қилганга ўхшайди...

- Йўғ-е, шунақа денг? - чақиб олди газабдан жаги ишламай қолган Снегг, - Фикрингизни тўғри тушунган бўлсан, бундай буюмлар кулгили нарсалар дўконида сотилади, шундайми? Поттер уни маҳсулот ишлаб чиқарувчининг шахсан ўзидан олган, деган ўй келмаяпти-ми хаёлингизга?

Гарри Снеггнинг гапини яхши тушунмади. Люпин ҳам ҳамкасбининг фикрини илғаб олмаган чоғи.

- Чувалчангумни назарда тутяпсиз-ми ёки мана бу жаноблардан бошқа бирортасиними? - аниқлик киритмоқчи бўлди Люпин, - Гарри, сен уларнинг бирортасини танийсанми?

- Йўқ, - тез жавоб қайтарди Гарри.

- Ана кўрдингиз-ми, Северус? - деди Люпин ҳамкасбига юzlаниб, - Назаримда бу буюм Зонконинг дўконидан харид қилинган...

Кутилмаганда, худди олдиндан келишиб қўйгандай, хонага ҳаллослаб қолган Рон ёпирилиб кирди-да, Снеггнинг ёзув столи ёнида, оёғи ерга кўмилгандай туриб қолди.

- Бу нарсаларни... Гаррига... мен... берган эдим... юз йил олдин. Зонконинг... дўконидан... харид... қилганман... - зўриқиб гапирди у кафтининг киррасини қўкрагига босиб.

- Мана, марҳамат! - хитоб қилиб юборди Люпин, ҳозиргина билдирган тахминини мутлако кутилмаган гувоҳ келиб тасдиқлаганидан хурсанд бўлиб, - Масалага ойдинлик киритилди!

- деди у, кафтларини ишқалаганча, ҳаммага қувончли қараб чиқиб, - Северус, ижозатингиз билан мен буни ўзим билан олиб кетаман, майлами?

Люпин пергаментни ўраб, коржомасининг қатларига бекитди.

- Гарри, Рон, мен билан юринг. Сизларга қонхўрлар ҳақидаги иншога доир баъзи нарсаларни айтиб ўтмоқчиман. Бизни маъзур санайсиз, Северус...

Хонани тарк этар экан, Гарри Снеггнинг юзига қарашга ботина олмади. Учовлон бир сўз демай, вестибюлга кўтарилиди. Шундан сўнг Гарри Люпинга юzlаниб:

- Профессор, мен...

- Тушунтиришлар беришга ҳожат йўқ, - боланинг гапини бўлди Люпин, кимсасиз

вестибюлга кўз югуртириб чиққач, овозини пасайтириб, - Фалакнинг гардиши ила... Мен... Қисқаси, кўп йиллар муқаддам ушбу харита мистер Филч томонидан мусодара қилинганидан хабарим бор. Ҳа, ҳа, ҳайрон бўлманг. Бу буюм харита эканлигини яхши биламан, - тасдиклади у, ханг-манг бўлиб колган болаларнинг юзларига караб, - Харита сизнинг қўлингизга қай тарзда тушиб қолганини билишни истамайман ҳам. Лекин ўтган сафар, айниқса, қайсирир ўқувчи қимматли маълумотлар битилган қофозни йўқотиб қўйганидан кейин, ушбу харитани ўқитувчиларга нега топширмадингиз, ҳайронман. Ҳафа бўлмагин-у, Гарри, уни сенга қайтариб бера олмайман, бунга педагогик ҳаким йўқ. Гарри иш айнан шундай якун топишини кутган эди-ю, айрим тафсилотларни билиб олишга жуда кизикди.

- Нега Снегг харитани маҳсулот ишлаб чиқарувчининг шахсан ўзидан олганим ҳакидаги хаёлга борди?
- Чунки... - Люпин бир оз тутилиб қолди, - Чунки, ушбу харитани тайёрлаганлар сени мактаб худудидан ташқарига чиқишингни жуда истайди, бундай ҳолат уларга жуда қизик туюлган бўлар эди, - муҳмал жавоб берди у.
- Сиз уларни танийсизми? - сўради янада ҳайрон бўлган Гарри.
- Биз учрашиб турар эдик, - қисқа қилди Люпин, Гаррига жиддий караб, - Шўхликларингни доимо бекитиб юришимга умид қилма, Гарри. Сириус Блэкни жиддий қабул қилишга мажбур қила олмайман сени. Бироқ дементорлар сенга яқин келганида факат ўзинг эшитадиган овозлар кучли таъсирга эга, деб ўйлар эдим. Ота-онанг, Гарри, ўз ҳаётларини сен яшашинг учунгина қурбон қилишган. Арзимаган бир жуфт сеҳрли ўйинчокни деб бундай курбонликни ганак сифатида тикиш, улар хотираси олдида миннатдор бўлишнинг ниҳоятда ёмон усули, деб биламан.
Люпин Гаррини жуда ёмон ҳис-тўйғулари билан қолдирганча, нари кетди. Ҳатто Снеггнинг хонасида ҳам бола ўзини бу қадар айбдор, деб билмаган эди. Рон иккаласи астасекин юкорига кўтарилди. Бир кўзли букри афсунгар аёл ҳайкали ёнидан ўтар экан, туннель ичидаги кўринмас плашни қолдириб чиққани эсига тушди. Бироқ пастга тушиб, плашни олиб чиққани журъат эта олмади.
- Айб менда, - энтикиб-энтикиб иқрор бўлди Рон, - Сени қишлоққа чиқишга мен авраган эдим. Люпин ҳақ, биз ундай қилмаслигимиз керак эди...
Иккаласи сукут сақлаган ҳолда сокчи-троллар юрган йўлакка етиб келди. Болалар яқинлашиб келаётган Гермионани кўришди. Қизалоқ бор гапдан хабардор эканлигини фаҳмлаш учун унинг нигоҳига бир бор қараб қўйишнинг ўзи етарли. Гаррининг юраги така-пука бўлиб кетди. Наҳотки Гермиона профессор Макгонагаллга чакимчилик килган бўлса?
- Ичикоралик қилгани келдинг-ми? - ўқирди Рон, иккаласининг олдига келиб тўхтаган Гермионага, - Ёки панд-насиҳат ўқигани-ми?
- Йўқ, - деди қўлида аллақандай хат ушлаб, лаблари титраб турган Гермиона, - Сизлар ҳам билишларинг керак, деб ўйладим... Ҳагрид ишни ютқазиб қўйди. Отбургут қатл килинадиган бўлди.

XV БОБ.

КВИДИШ БЎЙИЧА ФИНАЛ ЎИНИ

- У... мана буни юборибди.

Гарри Гермиона узатган хатни қўлига олди. Йирик ёш томчилари томган қофоз саҳифасидаги сиёҳ ёйилиб кетган бўлиб, ёзувнинг баъзи сўзларини илғаб олиш жуда кийин кечди.

Қадрли Гермиона!

Биз ишни ютқазиб қўйдик. Отбургутни «Хогварц»га олиб кетишга ижозат берилди. Лондон гиппографимизга жуда ёқди. Яхшиликларингни ҳеч қачон унумтмайман. Ҳагрид.

- Улар бундай қила олишмайды, - ишонмай шивирлади Гарри, - Қатл қилишга журъят этишмайды! Отбургут хавфли ҳайвон эмас!
- Фикримча, Малфойнинг отаси дағ-даға қилаверганидан қўркиб кетган қўмита аъзолари шундай ҳукм чиқаришга мажбур бўлган, - деди Гермиона қўзини артиб, - Дўк-пўписа масаласида мистер Малфой устаси фаранглигини биласизлар-ку. Қўмита эса бир ҳовуч ақли заиф қариялардан иборат. Уларни чўчиши Малфойнинг отаси учун чўт эмас. Ҳукмдан норози бўлиб, шикоят аризасини бериш мумкин, шундай қиламиш ҳам, албатта. Бироқ ростини айтадиган бўлсам, бундай чора бирон-бир наф беришига умид қилмайман... Шикоят ҳеч нарсани ўзгартирмайди.
- Йўқ, ўзгартиради, - ғазаб-ла баёнот қилди Рон, - Бу сафар сен ёлғиз ўзинг шуғулланмайсан бу иш билан, Гермиона. Мен сенга ёрдам бераман.
- О, Рон!
- Гермиона ўзини йиғидан тўхтата олмай иккала қўли билан Роннинг бўйнига таянди. Кутилмаган бундай холатдан ўзини нокулай сезган Рон Гермионанинг бошини силаб қўйди. Нихоят қизалоқ ўзини нари тортди.
- Рон, чин сўзим, Қасмоққа жуда ачинаман... - деди у йиғи орасида.
- О!... У... У жуда қариб қолган эди, - жавоб қайтарди Рон, ўзини идора қилиб, - Умуман айтганда, ҳакикатан ҳам ундан ҳеч бир наф бўлмаган. Ота-онам бойкуш олиб беришар энди, ким билади.
- Блэкнинг иккинчи боскинидан сўнг жорий этилган хавфсизлик чоралари Гарри, Рон ва Гермионага кечалари Хагриднинг кулбасига ташриф буюриш имконини бермади. Энди у билан факат сехрли ҳайвонларни парвариш килиш фани дарсида гаплашиш мумкин холос. Гиппогриф юзасидан чиқарилган ҳукмдан руҳий ларзага келган Хагрид, ҳамма нарсага лоқайд бўлиб қолган.
- Ўзим айборман. Кора коржома кийиб олган қўмита таркиби мени қуршаб олишган... мен эса ўртада, худди тилимни ютиб олгандай қоғоз титиб ўтиридим... сир босиб, сен ёзиб берган саналарни ёдимдан чиқариб қўйибман, Гермиона... Шундан сўнг Люсиус Малфой сўзга чиқди. Малфой ўзининг оташин нуткида нима тайинлаган бўлса, қўмита аъзолари шундай иш тутишиди...
- Ҳукмдан норози бўлиб, шикоят аризасини беришимиз мумкин-ку ҳали! - бақирди ҳиссиётга тўлган Рон, - Шошма, таслим бўлишга ҳали эрта, биз бу борада тегишли иш олиб боряпмиз!
- Улар айни вактда бошка ўкувчилар билан биргалиқда каср томон боришлоқда. Олдинда, Краббе билан Гойлнинг ўртасида Драко Малфой одимлаб кетяпди. У кескин тўхтади-да, ўзининг мурдор табассуми билан Гарри ва унинг дўстлари томон юзланди.
- Фойдаси йўқ, Рон, - маъюс хўрсинди Хагрид, қасрнинг асосий кириш эшиги бўсағасига етгач, - Қўмита яна Люсиуснинг чўнтағига қараб иш тутади. Ундан қўра Отбургут ўзининг сўнгги кунларини хурсандчиликда ўтказиши учун харакат килай. Қолаверса, бу менинг бурчим...
- Қаср эшиги ёнида тўхтаган Малфой, Краббе ва Гойл ҳамма гапни эшитиб туришиди. Хагрид юзини тез ўгириб олди-да, улкан дастрўмоли билан бекитиб олди.
- Қаранг-а, қандай кўз ёш оқиза бошладик! Бунчалик ночор ландавурни ҳаётингизда ҳеч учратганмисиз? - ғижиниб ғулдиради Малфой, - Яна ўқитувчи эмиш!
- Гарри билан Рон Малфойга ташланди. Бироқ Гермиона улардан эпчиллик қилиб, бор кучи билан Малфойнинг башарасига туширди. Кутилмаган зарбадан Малфой турган жойида гандираклаб қолди. Гарри, Рон, Краббе ва Гойл эса худди яшин ургандай серрайиб қолишиди. Гермиона боз қўлини кўтарди-да:
- Ҳеч қачон Хагридни ожиз дея кўрма, тушундинг-ми, сен... жирканч... ифлос...
- Гермиона! - паст овозда хитоб қилди Рон, қизалоқнинг қўлини ушлаб қолишига уриниб.
- Тегма менга, Рон!
- Гермиона сехрли таёқчасини чиқарди. Малфой ортга тисланди. Вужуди акашак бўлиб

қолган Краббе билан Гойл Малфойнинг буйругини кутишди.

- Кетдик бу ердан, - ғулдиради Малфой.

Бир неча сониядан сўнг учаласи қаср остига кириб, кўздан ғойиб бўлди.

- Гермиона! - яна хитоб қилди Рон.

Унинг овозида ҳайрат ила завқ оҳангига уйғунлашиб кетди.

- Гарри, илтимос, финал ўйинида хароб қил уни! - деди Гермиона жарангли овоз билан, - Шундай қийратгин-ки, шарманда бўлсин! «Слизерин»нинг ғалабасига бардош бера олмайман!

- Афсун ўқиш дарсига борадиган вакт бўлди, - эслатди Рон, ҳалигача йирик тангадай очилган кўзлари билан Гермионага тикилиб, - Кетдик.

Учовлон ҳашаматли мармар зинапоя бўйлаб тез кўтарилиб, профессор Флитвикнинг хонаси томон йўл олишди.

Гарри эшикни очиши билан профессорнинг таънаси эшишилди.

- Кечикяпсиз, йигитчалар! Қани тез кириб, сехрли таёқчангизни кўлингизга олинг-чи.

Бугун Хахолатиш тилсими ўзлаштирилади. Биз аллақачон жуфтларга бўлиниб, шай турибмиз...

Гарри билан Рон хона ичкарисидаги стол ёнига шоша-пиша бориб юк халталарини очиши. Орқага ўгирилиб караган Рон Гарридан сўради:

- Гермиона қаёққа гум бўлиб қолди?

Гарри ҳам ўгирилиб, Гермионани топа олмади. Эшикни очганда орқада турган эди-ку.

- Қизиқ, - деди Гарри Ронга бақрайиб, - Балки... ҳожатхонага ёки бошқа бирон жойга югуриб кетгандир.

Бирор Гермиона дарсга келмади.

- Гермиона ҳам Хахолатиш тилсими ўзлаштириб олганида зиён қилмас эди, - деди Рон, дарс тугаб, эл қатори тушлик қилгани Катта Зал томон йўл олар экан.

Ҳамманинг оғзи қулоғида. Хахолатиш тилсими ўқувчиларнинг қалбига ҳаётдан чексиз мамнунлик ҳиссини баҳш этган.

Гермиона тушлик қилгани ҳам келмади. Олмали пирогни еб тугатаётган Гарри билан Роннинг вужудидаги Хахолатиш тилсимиининг таъсири аста-секин барҳам топгач, ташвишга тушиб «Гриффиндор» минораси томон шиддат билан йўл олишди.

- Нима деб ўйлайсан, Малфой Гермионага бирон-бир ёмонлик қилмадимикан? - хавотирланиб сўради Рон.

Икковлон соқчи-троллар ёнидан ўтиб, Семиз Холага паролни («Ғийбатчи аёл»ни) айтгач, портрет ортида очилган туйнук орқали коллажнинг умумий меҳмонхонасига кирди.

Курсида ўтирган Гермиона стол устидаги арифмантика дарслигига бошини қўйиб олганча, ухлаб колибди. Болалар қизалокнинг икки томонига ўтиришгач, Гарри уни сал туртиб ўйғотди.

Гермиона бошини кўтариб, олазарак кўзлари билан атрофга қаради.

- Ним... нима бўлди? Вакт бўлди-ми? Хозир... Энди қайси дарсга борамиз?

- Башоратга. Фақат дарс бошланишига ҳали йигирма дакика бор, - жавоб берди Гарри, -

Гермиона, нима учун афсун ўқиш дарсига кирмадинг?

- Нима?! О, йўқ! - ох урди Гермиона, - Ёдимдан кўтарилиби!

- Қандай ёдингдан кўтарилади? - хайрон бўлди Гарри, - Ахир сен биз билан синф хонасининг эшигигача етиб бординг-ку!

- Ишонгим келмайди! - ингради Гермиона, - Профессор Флитвикнинг роса жаҳли чиққан бўлса керак, а? Ҳаммасига Малфой айбдор. Ўша мараз ҳақида ўйлаб, фикр-хаёлларим аралашиб кетди!

- Биласанми, нима, - деди Рон, Гермионага ёстиқ вазифасини ўтаган каттагина арифмантика фани дарслигига назар солиб, - Фикримча, сен хаддан ортиқ зўрикиб кетгансан. Зиммангга жуда кўп нарсаларни юклаб олдинг.

- Ҳеч ҳам ундай эмасда! - деди Гермиона пешонасига тушган сочини орқага ташлаганча, юк халтасини қидириб, - Мен шунчаки баъзи нарсаларни чалкаштириб юбордим! Яхшиси

бориб, профессор Флитвиқдан узр сўраб келай... Башоратда учрашамиз! Йигирма дақиқадан сўнг Гермиона болаларни чордоқдаги башорат синфига чиқиладиган ҳаракатчан кумуш нарвон остида кувиб етди.

- Хахолатиш тилсимини ўтказиб юборибман-а! Ўша тилсим имтиҳонга чиқарилиши ҳақида профессор Флитвик шама қилиб қўйди!

Улар ҳавоси дим, нимқоронги хонага кўтарилиди. Столлар устида ичи оқ-садаф тутунга тўлган биллур шарлар сирли шуъла сочиб турибди. Гарри, Рон ва Гермиона ликиллаб колган битта стол атрофига жойлашиб ўтиришди.

- Биллур шарлар кейинги семестрда ўтилиши керак эди шекилли, - ғудуллади Рон, яқин атрофда профессор Трелани бор-йўқлигига ишонч ҳосил қилиш учун бошини айлантириб.

- Ҳар қалай хиромантия деганлари тугабди-ку, - вайсади Гарри, - Ҳар гал кафтимга караб, ҳашаротникига ўхшаш йирик кўзларини кисиб олишидан чарчадим!

Таниш сирли овоз янграб, одатдагидай, профессор Треланининг қоронғилиқдан ғайритабийи чиқиб келиши рўй берди.

- Ҳаммага хайрли кун!

Сут рангидаги биллур шар нуридан юzlари ёришиб турган Парватти билан Лаванда завкланиб кетгандан титраб кўйиши.

- Биллур шарни режада кўзланган муддатдан олдин ўзлаштиришга киришганимиз маъқул, деб топдим, - маълум қилди оловга орқа ўгириб ўтирган профессор Трелани ўқувчиларга кўз югуртириб, - Қисмат илоҳаларининг менга берган хабарларига кўра, ушбу мавзу июнь ойида бўлиб ўтадиган имтиҳонга чиқарилади. Шу боис, мен сизларга амалий машғулотлар билан шуғулланишингиз учун имкон қадар кўпроқ вақт ажратишига қарор килдим.

Гермиона истехзоли кулиб қўйди.

- Қаранг-а! Қисмат илоҳалари хабар берган эмиш!... - деди Гермиона, овозини оз бўлса ҳам пасайтирмай, - Имтиҳон мавзуларини ким тайёрлайди? Ўзи тайёрлайди-ку! Нақадар ажойиб башорат!

Гарри билан Рон кулиб юборищдан базур тўхтаб қолиши.

Юзи кўланка остида никобланган профессор Трелани Гермионанинг пичингини эшитган-эшитмаганини айтиш кийин. Бирок у ҳеч нарса эшитмаган каби гапини давом эттириди:

- Биллур шар воситасида фол очиш – алоҳида ва ниҳоятда нафис санъатдир. Сиздан бундай Шарнинг чексиз қаърига илк бор карашингиз билан Кўра олишингизни ҳеч ҳам кутмайман, албатта. Биз ишни ички кўриш қобилиятингиз ва тасаввурингизни равшанлаштириш мақсадида ташки дунёни кўриш ва онгли идрок этиш қобилиятини сусайтиришдан бошлаймиз.

Ўзини идора кила олмай қолган Рон беихтиёр хиринглаб юбориб, муштини оғзига тикиб олишга мажбур бўлди.

- Аммо ораларингдан кимгadir омад кулиб боқиши, шу бугуннинг ўзида унга Кўриш насиб этиши ҳам мумкин.

Машғулот бошланди. Ўзини ниҳоятда тентакнамо хис этган Гарри ҳеч нарса ҳақида ўйламасликка уриниб, биллур шардан кўз узмай ўтириди. Шунга қарамай унинг миёсидағи «қандай бемаънилик» деган фикр нари кетмади. Балки Рон хиринглаб, Гермиона тилини тақиллатиб ўтиргани учундир, хаёлини шарга жамлаб олиши янада кийин кечди.

- Бирон нима кўрдингиз-ми? - сўради Гарри шарга ўн беш дақиқа термилиб ўтирганидан сўнг.

- Ҳа. Кимdir столни куйдириб тешиб қўйибди, - деди Рон, тешикни кўрсатиб, - Шамни йикитган бўлса керак.

- Вақтим бекор кетяпти, - арз қилди Гермиона, - Ундан кўра бирон-бир фойдали нарса, масалан Хахолатиш тилсими билан шуғуллансан бўлар экан...

Айни пайтда болаларнинг ёнидан профессор Трелани кўйлагини шитирлатиб ўтиб қолди.

- Шарнинг дудмол аломатларини талқин қилиш масаласида ҳеч кимга ёрдам керак эмасми? - хириллади у, зеб-зийнатларининг жаранг-журунгти орасида.

- Мен бундай ёрдамга муҳтоҷ эмасман, - пичирлади Рон, - Шундок ҳам ҳаммаси

тушунарли. Бугун кечқурун қалин туман тушар экан.

Гарри билан Гермиона хандон отиб юбориши. Ҳамма уларга юзланди. Парватти билан Лаванда эса синфдошларининг бундай қиликларидан серрайиб қолиши.

- Бу нимаси! - хайрон бўлди профессор Трелани, - Ахир сиз бундай хулкингиз ила келажақдан келаётган хабарларнинг тебраниш жараёнини издан чиқаряпсиз!

Профессор болалар ўтирган столга яқин келиб, шарга тикилди. Гаррининг юраги шу заҳоти шув этиб кетди. Ҳозир у профессорнинг кандай фикр билдиришини олдиндан башорат қилиб бериши мумкин...

- Шар ниманидир кўрсатяпти! - пицирлади юзини шарга жуда яқин келтириб олган профессор Трелани, - Ичида нимадир қимирлаяпти... Нима экан у?

Жамики бисотим, шу жумладан, «Чакмоқ»имни ўртага кўйиб гаров ўйнашим мумкинки, ўйлади Гарри, шар ичида нима қимирлаётган бўлмасин, профессор учун яхшилик аломатини англатмайди.

- Кадрдоним... - хўрсинди ниҳоят профессор Трелани, болага бақрайиб, - Энди у Шар ичида янада аник кўриняпти. Сенга тобора яқин келаётган Сгу...

- Муқаддас фалак ҳақи! - бақириб юборди Гермиона, ўқитувчининг гапини бўлиб, - Яна ўша бемаъни Сгубит-ми!

Профессор Трелани йирик кўзларини шардан узиб, Гермионага қаратди. Парватти Лаванданинг қулоғига нимадир пицирлаб, иккала дугона Гермионага нафрат ила чакчайди. Вужудидаги қаҳр-ғазаб очиқдан-очиқ ёғилиб турган профессор Трелани қаддини ростлади.

- Дилсиёхлик-ла тан олишим керакки, азизам, менинг дарсимга илк бор кириб келганингдаёқ инсон келажагини башорат қилишдек асл санъат учун талаб этиладиган Кўриш қобилиятидан батамом маҳрум эканлигингни дарҳол тушуниб етган эдим. Дарҳакикат, тафаккури ўта моддий сендай ўқувчига ҳаётимда биринчи бор дуч келишим. Орага бир дақиқали сукунат чўмди ва...

- Жуда яхши! - овоз кўтарди Гермиона.

У шартта ўрнидан турди-да, «Келажакни тўсиб турган туманни хайдаш» дарслигини юк халтасига куч билан тикиб юборди.

- Жуда соз! - такрорлади қизалоқ, елкасига осаётган халта билан юмшоқ курсида ялпайиб ўтирган Ронни уриб йикитишига бир баҳя қолиб, - Ундай бўлса, бу фандан қўлимни ювганим бўлсин! Мен кетяпман, сиз қоляпсиз! Даргоҳингизни энди елкамнинг чуқури кўрсин!

Жамики синфни лол қолдирган Гермиона люк томон йўл олиб, қопқоғини тепиб очганча пастга тушиб кетди.

Синф тинчланишига бир неча дақика керак бўлди. Сгубитни эсига хам олмаган профессор Трелани Гарри билан Рон ўтирган столга орқа ўгириб, оғир ҳансираганча, ҳарир шолрўмолига зичроқ ўраниб олди.

- Ооооо! - кутилмаганда чинкириб юборди Лаванда ҳаммани сескантириб, - Профессор Трелани, бир вақтлар айтган гапингиз ёдимга тушди! Гермионанинг кетишини муқаддам кўргансиз, шундай эмасми?! «Пасха нишонланадиган кунларда орамизда ўтирганларнинг бири синфни бутунлай тарқ этади», деган эдингиз! Эсингиздами, профессор Трелани? Сиз айнан шундай бўлишини аллақачон билган экансиз-да!

Профессор Трелани ёш олган кўзлари ила Лавандага миннатдор юзланиб, қизалокка табассум ҳадя этди.

- Азизам, мисс Грэнжер бизни тарқ этишини чиндан ҳам билган эдим. Шундай бўлса-да, доимо ноҳуш Аломатларни хотўгри талқин этганимизга умид қилиб қоламиз... Икрор бўлиш керакки, башоратчининг табиатидаги Ички кўз – унинг оғир тақдиридир!...

Лаванда билан Парватти бир оз сурилиб, ёнларига келиб ўтирган профессорнинг ҳар бир сўзини юксак эҳтиром ила тинглаб ўтиришди.

- Гермионанинг бугунги куни жа ғалати ўтди-ми?! - ғудуллади Рон ишонкирамаган ҳайрат ила.

- Жуда...

Гарри биллур шарга қараб ўтириб, ичида айланыётган ок тутундан бошқа нарсани илгай олмади. Наҳотки Сгубит профессор Треланига яна кўринган? Яна битта баҳтсиз ҳодиса камлик қилиб турган эди! Квидиш бўйича финал ўйинидан олдин-а!

Ўқувчилар Пасха таътилида деярли ҳордик чиқаришмади. Ҳали уйга бу қадар кўп вазифа берилмаган. Ҳаддан ортиқ асабийлашиб кетган Невилль Лонгботтом күёнчиқ касаллигига мубтало бўлиб қолишига оз қолди. Бундай ҳолатга тушиб қолган ёлғиз у эмас.

- Бу нима гап! Шу ҳам таътил бўлди-ми? - ўкириб юборди тоқати ток бўлган Симус Финниган, - Имтихонга ҳали етти қовун пишиғи бор! Улар бизни қай ахволга солиб кўйишмокчи ўзи?!

Лекин хеч ким Гермионачалик кўп ишлагани йўқ. Башорат фани айириб ташланганда ҳам қизалок ўз синфдошларининг ҳар қандай бирига нисбатан жуда кўп фанларни ўзлаштириди. Кечаси умумий меҳмонхонани охирги бўлиб тарқ этса, эрталаб кутубхонага биринчи бўлиб етиб боради. Кўзларининг остини худди Люпиннинг доғлари каби доғ босиб, доимо жазавага яқин ҳолатда юрди.

Отбургут ишига оид шикоят аризасини расмийлаштириш ва гиппограф ҳимоясини давом эттириш учун зарур бўладиган маълумотларни қидириб топиш масъулиятини Рон ўз зиммасига олди. Уйга берилган вазифалар ижроси орасидаги танаффуслар давомида у кўплаб китобларни, жумладан «Гиппографлар психологиясига оид, киссада олиб юриладиган маълумотнома мазмунидаги кўлланма», «Кушми ёки хайвон:

гиппографларнинг шафқатсизлигига бағишлиланган илмий фикр-мулоҳазалар» каби рисолаларни ўқиб чиқди. Рон тегишли маълумотларни ўрганиб чикиш ишига шу қадар берилиб кетдики, баъзан ёнига келган Маймокоёқни қувиб солишни унтиб кўйди.

Гарри эса уйга берилган вазифалар ижросига квидиш машқлари ва бўлажак ўйин тактикасига оид Древ билан ўтадиган чексиз муҳокамалар орасидагина вақт топа олди. «Гриффиндор» билан «Слизерин» ўртасидаги ўйин Пасха таътилидан сўнги биринчи хафтанинг шанба куни ўтиши керак. Бугунги кунга келиб «Слизерин» квидиш жамоаси роппа-роса икки юз очко билан турнирда пешқадамлик килмоқда. Бу эса гриффиндорчилар кубокни кўлга кирита олишлари учун шанба кунги ўйинда икки юздан ортиқ очко билан ғолиб чиқишилари кераклигини англаради. Древ бу ҳақда жамоа аъзоларига эслатавериб, жаги оғримади. Шунингдек, ишнинг бундай тарзда юзага келган ҳолати ғалаба қозониш масаласидаги жавобгарлик масъулияти деярли тўла-тўқис Гаррининг зиммасига юкланишини ҳам англатади. Маълумки, Тилла чаққонни тутиб олган Сайёд ўйинни, ўз жамоасига қўшимча юз эллик очко келтирган тарзда якун топтиради.

- Ёдиндан чиқмасин, биз рақибга нисбатан эллиқдан ортиқ очкога эга бўлганимиздан сўнггина Тилла чаққон овига киришасан, - такрор ва такрор таъкидлари Древ, - Фақат эллиқдан ортиқ очкога эришганимиздан сўнг, Гарри, шуни унумагин, хўпми?. Акс ҳолда, ўйинни ютганимиз билан кубокни кўлга кирита олмаймиз. Гапимни уқдинг-ми, Гарри? Демак, Тилла чаққонни фактат биз...

- ТУШУНДИМ, ОЛИВЕР! - ахирни бакириб юборди Гарри.

Сўнгги кунларда «Гриффиндор» коллежининг барча ўқувчилари факат кубок учун кураш ҳақида гапирадиган бўлиб қолди. Ахир коллеж Роннинг иккинчи акаси бўлмиш машхур Чарли Уэсли замонидан бўён квидиш кубогини кўлга кирита олгани йўқ. Лекин бари-бир ғолиб чиқишини хеч ким Гарричалик истамайди.

Малфой иккаласининг ўртасидаги адоват роса авжига чиқди. Хогсмёдда балчиқбўрон қилиниб камситилганлиги-ю, Гаррининг жазодан кутилиб қолганлиги Малфойни алам ўтида ёндираётган бўлса, Гарри ўз навбатида, «Равенкло» жамоаси билан ўтган ўйинда Малфойнинг ўз ҳамтовоқлари билан уни ўйиндан чиқаришга уринганини хеч унута олмаяпти. Отбургут билан боғлиқ ишлар эса жамики мактабнинг кўз ўнгидага Малфой билан орани очиқ қилиш истагига янада кескин тус бермоқда.

Ўйин олдидағи вазият ҳали бу қадар жиддий, таҳликали даражада юзага келмаган. Таътил

ниҳоясига келиб жамоалар ўртасида ҳам, умуман икки коллеж ўкувчилари орасида ҳам қарор топган муносабатлар портлаш хавфига бориб етди. Қаср йўлакларида тез-тез содир бўладиган майда жанжаллар одатий ҳолга айланиб қолди. «Гриффиндор»нинг тўртинчи синф ўкувчиси билан «Слизерин»нинг олтинчи синф ўкувчиси кулокларидан порей пиёзининг кўм-кўк барги ўсиб чиккан ҳолатда шифохонага ёткизилиши мулоҳаза юритилаётган муносабатларнинг ўта кескинлашиб кетган даражаси бўлди (*Порей – пиёзинг япалоқ баргли тури*).

Бу давр Гарри учун жуда оғир кечди. Синф хонасидан бирор-бир слизеринчи чалиб юбормай чиқсан кун бўлмади. Худди ердан чиқсан қўзиқориндай пайдо бўладиган Краббе билан Гойл Гаррини ҳамма жойда изма-из таъқиб қилиб, унинг ёлғиз эмаслигини кўргач, умидсиз башара ясаганча нари узоклашиб кетишади. Слизеринчилар пайт пойлаб, жамоа Сайёдини сафдан чиқарип кўйишлари мумкинлигини сезган «Гриффиндор» сардори Древ, бундай ҳолатнинг олдини олиш мақсадида Гаррини ҳамроҳларсиз, ёлғиз ўзини қаерга бўлмасин чиқармасликни буюрди. Жамики коллеж ушбу буйруқ ижросига зўр файрат ила киришиб кетди. Натижада шошилмай, жонли сұхбат куриб борадиган кўп сонли халойик орасида ниҳоятда секин одимлаб юришга мажбур бўлиб қолган Гарри дарсга бир неча бор кеч қолди. Боланинг ўзи эса кўпроқ супургисидан хавотир олди. У квидиши машқлари орасидаги танаффусларда «Чакмоқ»ни сандигига кулфлаб сақлайдиган, дарслар ўртасидаги танаффусларда эса супургиси жойида турганлигига ишонч ҳосил қилиш учун ёткхонага тез-тез югуриб бориб, хабар оладиган бўлиб қолди.

Ўйин арафасидаги оқшомда «Гриффиндор» минорасидаги одатий фаолият тубдан ўзгарди. Ҳатто Гермиона ҳам дарслекларини четга суриб кўйди.

- Хаёлимни жамлай олмаяпман, - арз қилди у.

Минорани шовқин қамраб олган. Асабийлашган Фред билан Жоржнинг хулқ-атвори янада шиддатли тус олди. Оливер бурчакда, квидиши ўйингохининг макети ёнида ўтириб, ўйинчиларнинг митти қоматларини сурганча, алланималарни ғудулляяпти. Ангелина, Алисия ва Кэтти эгизакларнинг ҳазилларидан худди жазавалари тутиб колгандай хандон отишмоқда. Гарри бир четда, Рон билан Гермионанинг ёнида ўтириб, эртанги кун ҳакида ўйламасликка ҳаракат қилмоқда. Акс ҳолда худди ичидаги аллақандай баҳайбат нарса бор-у, ташкарига отилиб чикишга уринаётганини хис этмоқда.

Гарчи ўзи ҳам ташвиш тортаётгани билинаётган бўлса-да, Гермиона Гаррини тинчлантиришга уринди.

- Ҳаммаси яхши бўлади.

- Сенда «Чакмоқ» бор экан, хавотирга ўрин йўқ! - ишонч бағишлиаган бўлди Рон.

- Ҳа... - жавоб қайтарди, ичи ташқарига шимарилиб кетгудай бўлиб ўтирган Гарри.

Древнинг кутилмаганда янграган командасини Гарри кандайдир енгиллик билан кабул қилди:

- Жамоа! Ўйкуга!

Унинг уйкуси жуда оғир кечди. Дастреб тушига ухлаб қолиб, ўйинга кеч қолгани-ю, Древ унга: «Каерда юрибсан? Ўрнингга Невилль ўйнашига тўғри келди!», деб қичқираётгани кирди. Шундан сўнг, Малфой ва «Слизерин» жамоасининг қолган аъзолари ўйинга супурги эмас, аждар эгарлаб келишгани кирди. Гарри Малфой эгарлаган аждарнинг оғзидан чиқаётган оловга базўр чап бериб, катта тезлиқда учайдиган эмиш. У кутилмаганда «Чакмоқ»ни унутиб қолдирганини англаб, ерга қулай кетибди. Ахири бола сесканиб ўйонди.

Хали ўйин бўлиб ўтмагани, ҳалигача ўз кўрпасида ётгани, «Слизерин» жамоасига аждар эгарлашга рухсат берилиши амри маҳол эканлигини идрок этиш учун Гаррига бир неча сония керак бўлди. Ўлгудай чанқаганини хис этиб, астагина каравотидан тушди-да, дераза ёнидаги, устида сув куйилган кўза турган столча ёнига борди.

Мактаб ҳовлиси сокин. Енгил бўлса ҳам шабада эсаётгани йўқ. Ман этилган ўрмон дараҳтларининг уни килт этмайди. Новдаларини пастга тушириб олган Уришкок тол худди беозордай кўринади. Ҳа, бундай шароитда ўйнаса бўлади.

Гарри қўзани жойига қўйиб, энди кўрпасига қайтмоқчи бўлган эди ҳам-ки, қўзи ҳовлидаги аллақандай харакатни илғаб қолди. Кумуш тусли майсазорда қандайдир ҳайвон ўринча юрибди.

Гарри каравоти олдида турган жавон олдига югуриб бориб, унинг устидаги кўзойнагини олиб тақди-да, боз ҳовлига қаради. Фақат Сгубит бўлмасин. Ҳозир эмас, ўйин олдида эмас...

У ҳовлини кўздан кечириб, бир дақиқали кузатувидан сўнг, Ман этилган ўрмон четига яқинлашиб қолган ҳайвонга қўзи тушди... Э хайрият Сгубит эмас... мушук экан... Пахмок думни таниб енгил тортган Гарри дераза токчасига суюнди. Маймокоёк-ку...

Маймокоёкнинг ёлғиз ўзи-ми ёки?... Гарри бурнини дераза ойнасига маҳкам босиб, кўзини қисиб олди. Маймокоёк кескин тўхтади. Қоп-қора ўрмон тусида мушук ёнида яна нимадир харакатланаётган кўринади. Тўппа-тўғри, Гарри бунга шубҳа қилмай қўйди.

Мана у – нихоятда баҳайбат, жуни пахмок, қоп-қора ит. У майса устида ўринча харакатланяпти, Маймокоёк эса унга базур етишиб юрибди. Хеч нарсани тушуна олмаган Гарри иккала ҳайвонга тикилиб қолди. Бу қанақаси бўлди? Маймокоёк ҳам итни кўра олар экан, қанақасига бу кўпак Гаррининг ажалини англатадиган сирли аломат, черков саройларида кўриниш берадиган ит арвохи бўлиши мумкин?

- Рон! - пи chirлади Гарри, - Уйғонсанг-чи, Рон!

- Ў?

- Ҳозир кўзингга ҳовлида бирор нима кўринаётган-кўринмаётгани кизиктиради мени...

- Ҳали қоронғи-ку, Гарри, - уйқусираф минғирлади Рон, - Нималар деяпсан?

- Туриб карасанг-чи!...

Гарри яна деразадан ташкарига қаради.

Энди Маймокоёк ҳам, ит ҳам йўқ. Гарри токчага чикиб, зулмат қаърига, каср деворларининг остига тикилди. Ҳайвонлар каёkkадир гум бўлибди. Қаёкка?

Баланд пишиллаган товуш эшитилди. Рон яна ухлаб қолиб, еттинчи тушини кўриб ётиби. Тонг отди. Гарри ўз жамоаси билан бирга гулдурос қарсаклар остида Катта Залга кириб келди. Қарсаклар нафакат «Гриффиндор», балки «Хуффльпуфф» ва «Равенкло» столларидан ҳам янграётганини англаған Гаррининг оғзи қулогига етди. Малфойнинг рангпар юзи одатдагидан баттар оқариб кетган.

Нонушта давомида Древ, гарчи ўзи туз ҳам тотмаган бўлса ҳам, жамоа аъзоларини овқатланишга мажбур қилиб ўтирди. Ҳали жамики мактаб нонушта қилиб ўтирган пайтда жамоа сардори болаларни ўйин майдонига, ҳамма ёқни қараб, кўздан кечириб чиқишлиари учун олиб чиқишига аҳд қилди. «Гриффиндор» жамоаси Катта Зални қарсаклар остида тарк этди.

- Омад ёр бўлсин, Гарри! - эшитилди Чунинг овози.

Гарри қизариб кетаётганини ҳис этди.

- Хўш! - вазиятни таҳлил қилди Древ, - Шамол йўқ... Күёш хаддан ортиқ чараклаб турибди. Демак кўриниш масаласида муаммолар бўлиши мумкин, шуни назарда тутинг... Ер етарлича каттиқ, бу яхши, ҳавога тез кўтарилемиз...

Древ ўз ўйинчилари ҳамроҳлигида ўйин майдонининг у ёғидан бу ёғига юриб чиқиб, ҳамма ёқни батафсил кўздан кечириб чиқди. Нихоят узоқдан қаср эшиги очилиб, ўкувчилар окими чикиб келаётгани кўринди.

- Уствошхонага! - қисқа қилди Древ.

Жамоа аъзолари қизил коржомаларини кийишар экан, чурқ этишмади. Ҳамма ҳам ўзини нонуштага қандайдир ўйноки нарса егандай ҳис этаётган-этмаётгани айни пайтда Гаррини кизиктирган масала бўлди. Ҳали бир сония ҳам ўтиб улгурмагандай бўлди-ю, Древнинг командаси янгради:

- Яхши, вақт бўлди, чиқамиз...

Жамоа майдонга чикиши билан намойишгоҳлар айюҳаниослардан портлаб кетди.

Томошибинларнинг тўртдан уч кисми коржомаларига тўқ кизил тўғаракча такиб олган бўлиб, кўлларидағи «Гриффиндор» шери тасвириланган тўқ кизил байроклар ва БИЗ СЕН

БИЛАН «ГРИФФИНДОР», КУБОК ШЕРЛАРГАГИНА ЯРАШАДИ! каби ёзувлар битилган плакатларни силтамоқда. Бирок «Слизерин» ҳалқалари ортида ҳам эгнига яшил кийим кийган икки юз кишидан ортиқ томошабин ўтирибди. Уларнинг байроқларида «Слизерин»нинг кумуш тусли илони ярқирамоқда. Олдинги қаторнинг марказида, одатда, қора кийиниб юрадиган профессор Снегг бугун яшил коржома кийганча, тарвайиб ўтирибди. Унинг юзига мурдор табассум ёпишиб қолгандай кўринди.

- Майдонга гриффиндорчилар чиқиши! - ўкирди Ли Жордан, одатдагидай, ўйин шархловчиси сифатида, - Поттер, Бэлл, Жонсон, Спиннет, Уэсли, Уэсли ва ниҳоят, жамоа сардори Древ. Сўнгти бир неча йил давомида ушбу жамоа «Хогварц»нинг энг яхши жамоаси, деган номга сазовор бўлиб келмоқда...

Жорданнинг шархи слизеринчи муҳлислар ўтирган томондан эшитилган ўкириклар остида қолиб кетди:

- Бууу!

- Мана жамоа сардори Флинт бошчилигидаги слизеринчилар ҳам кўриниш берди! Сардор ўз жамоасининг сафини ўзгартирган кўринади. Энди жамоа ўйинчилари маҳоратига кўра эмас, бўйига тўғри келган тарзда саф тортиби...

Яна слизеринчилар томонидан ўкириклар эшитилди:

- Бууу!

Ли ҳақ, ўйлади Гарри. Негаки Малфой жамоанинг энг пакана ўйинчиси экан.

Қолганларининг бўйи эса сарой гренадёрларининг бўйидай келади (**Гренадёр – бўйдор кишилардан саралаб тузилган полкнинг ҳарбий хизматчиси**).

- Сардорлар, кўл сикишинглар! - деди Роланда Трюк хоним.

Флинт билан Древ бир-бирига яқин келиб, кўл сикиши. Бирок ушбу манзара худди икки киши бир-бирининг бармоқларини синдириш мақсадида учрашгандай кўринди.

- Супургилар эгарлансин! - команда берди Трюк хоним, - Уч... икки... бир...

Ҳуштак товушини халойикнинг қичқириги босиб юборди. Ҳавога ўн тўртта супурги бирдай кўтарилди. Юқорида эсаётган шамол Гаррининг пешонасига тушган сочини орқага ташлади. Парвоз лаззати боланинг вужудидаги хаяжон хиссини батамом қувиб солди.

Атрофга қараб, орқасига ўтиб олган Малфойни кўрган Гарри Тилла чаққонни қидириб хотиржамгина уча бошлади.

- Тўп «Гриффиндор»да, Алисия Спиннет Кваффлни тўппа-тўғри слизеринчилар ҳалқалари томон олиб кетмоқда. Зўр ишлайди-да, шу Алисия деганлари! О, ўйқ! Кўзим тегди шекилли, Кваффлни «Слизерин» жамоасининг Овчиси Уоррингтон олиб кўйди.

Уоррингтон майдон узра учмоқда. ТАРС! Тажовузкор билан қандай муомала қилиш кераклигини Жорж Уэсли зўр маҳорат илиа кўрсатиб кўйди. Насибасини еган Уоррингтон Кваффлни кўлидан чиқариб юборди... Энди тўпни... Жонсон тутиб олди. «Гриффиндор» боз тўпга эгалик қилмоқда. Бўш келма, Ангелина! У Монтегюни ниҳоятда чиройли айланиб ўтди. Ангелина, бошингни ҳам қил, Тажовузкор келяпти! ГОЛ! «ГРИФФИНДОР» ХИСОБНИ ОЧДИ, ЎН-У, НОЛЬ! БАРАКАЛЛА АНГЕЛИНА!

Майдон четида учиб юрган Ангелинанинг остидаги тўқ қизил уммон қизалоққа таҳсин ўқиди.

- ВОЙ!

Маркус Флинт келиб уриб юборган Ангелина супургисидан қулаб тушишига бир баҳя қолди.

- Маъзур сананг! - қичқирди Флинт пастдан янграган эътиrozларга жавобан, - Мен уни сезмай қолибман!

Сония ўтар-ўтмас Жорж Уэсли етиб келиб, кўлидаги клюшка билан Флинтнинг бошига солди. Флинт бурни билан ўз супургисининг сопига урилиб, башараси қонади.

- Қани, бас қилинг-чи! - чириллаб юборди Роланда Трюк хоним, иккаласининг ўртасига келиб, - «Гриффиндор» жамоасига, унинг Овчисига нисбатан қасддан қилинмаган ҳамла учун эркин тўп ва «Слизерин» жамоасига, унинг Овчисига нисбатан қасддан қилинган ҳамла учун эркин тўп тайинлади!

- Қўйсангиз-чи, мисс! - бакириб юборди Фред. Бироқ Роланда Трюк хоним хуштагини чалди. Алисия жарима тўпини улоқтириш учун олга ташланди.
 - Маҳоратингни кўрсат, Алисия! - қичкирди Ли ўйингоҳ узра қарор топган сукунатни бузиб, - ҲА! ГОЛ! АЛИСИЯ ГОЛ УРДИ! ЙИГИРМА-Ю, НОЛЬ, «ГРИФФИНДОР» ФОЙДАСИГА!
- Гарри Флинт томон юзланиш учун «Чақмоқ»ни кескин буриб олди. Флинт жарима тўпини улоқтириш учун ҳалқалар томон яқинлашиб келмоқда. Унинг бурнидан қон оқиши ҳали тўхтагани йўқ. Жағини маҳкам қисиб олган Древ «Гриффиндор» ҳалқаларининг олдида муаллақ осилиб турибди. Флинт эса Трюк хонимнинг хуштагини кутмоқда.
- Древнинг моҳир Қўриқчи эканлигига шубҳа қилмасангиз ҳам бўлаверади! - маълум килди Ли Жордан томошабинларга, - Жуда моҳир! Уни енгиш нихоятда қийин! МАНА! МЕН НИМА ДЕДИМ! АЖОЙИБ! У ТЎПНИ ТУТИБ ОЛДИ!
- Кўнгли тинчиган Гарри Лининг сўзларига диккат билан қулок солганча, Тилла чакконни қидира кетди. Токи «Гриффиндор» ракибга нисбатан элликдан ортиқ очкога эга бўлмас экан, Малфойни Тилла чаққонга яқин келтирмаслик жуда мухим аҳамият касб этади...
- Тўп «Гриффиндор»да, йўқ, энди «Слизерин»да, йўқ, тўп ҳар қалай «Гриффиндор»да ва бу Кэтти Бэлл. У майдонни кесиб ўтмоқда. МАНА БУ ҚИЛИҚ ЭСА ҚАСДДАН ҚИЛИНГАН ДЕЙИЛАДИ!
- Слизеринчиларнинг овчиси Монтегю Кэттининг каршисига чикиб, тўп ўрнига қизалокнинг бошини чанглаб тортди. Кэтти ҳавода айланиб кетган бўлса-да, супургисини маҳкам ушлаб қолди. Бироқ Квафбл кўлидан чиқиб кетди.
- Роланда Трюк хонимнинг хуштаги боз янгради. У Монтегюнинг ёнига учеб келиб бақира кетди. Бир дақиқадан сўнг Кэтти яна битта жарима голини урди.
- ЎТТИЗ-У, НОЛЬ! МАНА СЕНГА ДИЁНАТСИЗ, НОПОК...
 - Жордан, агар муносабатсиз шарҳлай олмас экансиз...
 - Мен ҳар нарсани ўзи номи билан атаб шарҳламоқдаман, профессор!
- Гаррининг қалбини завқ-шавқ тўлкини қамраб олди. У «Гриффиндор» ҳалқаларидан бир неча фут нарида ялтираётган Тилла чаққонни кўриб қолди. Бироқ ҳозир уни тутиш мумкин эмас. Агар Малфой кўриб колса-чи...
- У хаёли нимагадир жамланганини акс эттириди-да, супургисини айлантириб, майдоннинг слизеринчилар томонига караб учди. Найранг кор берди. Малфой Гаррининг Тилла чаққонни кўриб колганига ишониб, оркасидан қува кетди...
- ВИЗЗ3!**
- Гаррининг ўнг қулоги ёнидан «Слизерин» жамоасининг Uriб қайтарувчиси Деррик томонидан йўлланган Тажовузкор учеб ўтди. Хаёл ўтмай яна...
- ВИЗЗ3!**
- Бу сафар Uriб қайтарувчи Боул томонидан йўлланган Тажовузкор Гаррининг тирсагига тегиб ўтди.
- Гарри қўзининг кири ила қўлларидағи клюшкаларини қуличкашлаб, ракиб Сайёдига зарб беришни ният қилган Боул билан Деррик икки томондан ташланганини кўриб қолди. Бола пайт пойлаб турди-да...
- Энг сўнгги фурсатда Гарри «Чақмоқ»ни юқорига кескин йўллади. Боул билан Деррик бир-бирига зарб берганча, каттик тўкнашиб кетиши.
- Ҳа-ҳаҳа! - кулиб лаззатланди Ли Жордан, иккала Uriб қайтарувчи бошларини ушлаганча бир-биридан узоклашганини кўриб, - Бўлмади, а, болакайлар! «Чакмок»ни енгиш учун эртароқ уйғониш керак! Тўп яна «Гриффиндор»да, Квафблга Жонсон эгалик қилмоқда. Флинт унинг ортида. Кўзига бармогингни тикиб ол, Ангелина! Ҳазиллашдим, профессор, шунчаки ҳазиллашдим. О, йўқ! Флинт тўпни кўлга киритиб, «Гриффиндор» ҳалқалари томон ошиқмоқда. Бўш келма, Древ, кутқар!
- Бироқ Флинт гол уришга муваффак бўлди. Ўйингоҳнинг слизеринчилар томонида кийкириклар янгради, Ли эса шу кадар чангитиб сўкинди-ки, профессор Макгонагалл

шархловчининг кўлидан сехрли мегафонни тортиб олишга киришди.

- Узр, профессор, узр! Кайта такрорланмайди! Шундай қилиб, «Гриффиндор» ўттиз-у, ўн ҳисоб билан пешкадамлик килмоқда...

Гарри ҳали бундай нопок ўйинда иштирок этмаган. «Гриффиндор» бу қадар тез олдинга чиқиб олганидан дарғазаб бўлган слизеринчилар Квафлни қўлга киритиш учун ҳар қандай қилиқдан ҳазар қилмай кўйиши. Боул клошкаси билан Алисияни уриб юборгач, гўё Тажовузкор билан адаштириб юборганини тушунтириди. Жорж Уэсли эса бунга жавобан Боулнинг юзига тирсак солди. Роланда Трюк хоним иккала жамоага ҳам жарима тўпини тайинлади. Древ яна бир бор зўр маҳорат кўрсатиб, жамоа ҳалқаларни химоя қила олди. Ҳисоб «Гриффиндор» фойдасига: кирк-у, ўнга етди.

Тилла чаккон кўзга кўринмади. Ўйин узра парвоз килиб, жамоасининг ракибга нисбатан элликдан ортиқ очкога эга бўлишини кутганча, коптоқчани қидириб юрган Гаррининг ортидан эргашиб учётган Малфойнинг кўзлари бежо бўлиб колган...

Кэтти гол урди. Эллик-у, ўн. Слизеринчилар касд олишларига йўл қўймаслик учун Фред билан Жорж клошкаларини кўтариб олганча Кэттининг атрофида учеб юриши. Ҳизакларнинг йўқлигидан фойдаланиб қолишган Боул билан Деррик иккала

Тажовузкорни Древга йўллашди. Тўплар бирин-кетин бечора Древнинг корнига бориб урилди. Оғзи билан базўр нафас олган Древ супургисини маҳкам ушлаб, ҳавода пир айланиб кетди.

Роланда Трюк хонимнинг ғазаби қайнади.

- КВАФЛ ҲУЖУМ ЗОНАСИДАН ТАШҚАРИДА ЭКАН, ҚЎРИҚЧИГА ҲАМЛА ҚИЛИШ МУМКИН ЭМАС! - асабийлашиб қичкирди у Боул билан Деррикка, - «Гриффиндор» жамоасига, унинг Қўриқчисига нисбатан гайриқонуний амалга оширилган ҳамла учун эркин тўп тайинланади!

Ангелина яна битта гол урди. Ҳисоб олтмиш-у, ўн. Фурсат ўтмай Фред Уэсли Тажовузкор билан Уоррингтонга зарб бериб, унинг кўлидаги Квафлни уриб чикарди. Алисия тўпни эпчилик билан илиб олди-да, слизеринчилар ҳалқаси томон ошиқиб, яна битта гол урди. Ҳисоб етмиш-у, ўнга бориб етди.

«Гриффиндор» жамоасининг муҳлислари бакиравериб хириллаб қолиши. «Гриффиндор» жамоаси ракибга нисбатан элликдан ортиқ очкога эга бўлди. Агар ҳозир Гарри Тилла чакқонни тутиб олса, кубокни тутиб олган бўлади! Майдон узра жуда баланд учеб юрган Гарри юзлаб нигоҳлар энди унга қаратилганлигини жисмонан ҳис этиб турибди. Малфой эса уни изма-из таъқиб қилиб келяпти.

Мана ниҳоят бош узра йигирма футча юкорида ялт этган Тилла чаккон кўринди.

Гарри тезликни оширди. Юкорида эсаётган шамол қулоққа янада қаттиқ урилди. У қўлини коптоқчага узатган эди ҳам-ки, кутилмагандага «Чакмок» харакатининг тезлиги кескин пасайди...

Нима бўлаётганини тушунмай, вужудини ваҳима қамраб олган Гарри атрофга каради.

Танасини олдинга узатиб олган Малфой «Чакмок»нинг говронларини маҳкам ушлаб, орқага тортаётган экан.

- Ҳой, сен!...

Гаррининг ғазаби шу қадар қайнаб кетди-ки, Малфойнинг башарасига бажонидил қўйиб юборар эди-ю, кўли етмайди. Малфой, «Чакмок»ни қўлда тутиб қолишга уриниб, кучанганидан пишқириб қолган бўлса-да, ёвуз кўзлари кувончдан ялтирамоқда. У ўз мақсадига эриши. Тилла чакқон кўздан гойиб бўлди.

- Эркин тўп! «Слизерин» ҳалқаларига қарата эркин тўп! Бу қанақанги ўйин тактикаси бўлди! - чириллади Роланда Трюк хоним «Чакмок»нинг думини эндиғина қўйиб юборган Малфойнинг ёнига учеб келиб.

- АХ СЕН! ХАРИШ ФИРИБГАР! - қичкирди Ли Жордан, профессор Макгонагалдан ўзини нари олиб, - АХ СЕН ЯРАМАС, ИФЛОС К...

Бошидаги шляпаси учеб тушган профессор Макгонагалл Ли Жорданга панд-насиҳат ўқимади. У ҳам эл қатори эътиrozли қичкириб, бармоғи билан Малфойга таҳдид килди.

Алисия жарима тўпини улоқтириди-ю, бироқ дарғазаблигидан бир неча футга адашди. «Гриффиндор» жамоаси ўзини идора қила олмай қолди, слизеринчилар эса Малфойнинг найрангидан кувониб, юкорига кўтарилиб кетди.

- Тўп «Слизерин»да. Слизеринчилар халқалар томон ошикмоқда. Монтегю гол урди... - инграб юборди Ли Жордан, - Ҳисоб етмиш-у, йигирма, «Гриффиндор» олдинда.

Гарри Малфойга шу қадар якин учеб бормоқда-ки, баъзан иккаласининг тиззаси урилиб кетяпти. Гарри Малфойни Тилла чақконга якин келтирмоқчи эмас...

- Нари тур, Поттер! - ноилож қичқириб юборди Малфой, унинг бурилишига Гарри тўскинилик қилганида.

- Кваффл Ангелина Жонсонда, бўш келма, гўзал қиз, бўш келма!

Гарри атрофга эътибор қаратди. Малфойни ҳисобга олмагандан «Слизерин» жамоасининг жамики ўйинчилари, ҳатто Қўриқчиси ҳам Ангелина томон ёпирилиб келмоқда. Уларнинг мақсади аён – қизнинг хатти-харакатларини барбод қилиш...

Гарри «Чакмоқ»ни бир юз саксон градусга бурди-да, сопига шу қадар энгашиб олди-ки, деярли узала тушиб ётиб олди ва супургини никтаб, ўзини худди снаряд каби слизеринчилар тўдасига урди.

- АААААААА!

Слизеринчилар қўзлаган ният пучга чиқди. Энди Ангелинанинг йўли очик.

- ГОЛ! У ҲАЛҚАЛАРНИ ИШГОЛ ЭТДИ! ГОЛ! Ҳисоб саксон-у, йигирма. «Гриффиндор» янада пешқадамлик қилмоқда.

Намойишгохларга боши билан урилиб кетишига бир баҳя қолган Гарри кескин тўхтаб, ортга бурилди-да, майдон маркази томон учеб кетди.

Ана шунда у, юрагини деярли тўхтатиб қўйган манзарани кўриб қолди. Башараси музаффарият қиёфасини касб этган Малфой пастга қараб шўнгиб кетмоқда. Ундан бир неча фут пастда, ям-яшил майса узра қанотчаларини пирпиратаётib учеб юрган миттигина Тилла...

Гарри «Чакмоқ»ни ерга жадал йўналтириди. Афсуски Малфой хаддан ортиқ узоқда...

- Тезроқ! Тезроқ! Тезроқ! - кистади Гарри супургисини.

У Малфойни кувиб етмоқда. Боул Гаррига қаратга Тажовузкорлардан бирини йўллади. Бола бошини сопга ёпишириб, тўпга чап беришга мажбур бўлди. Мана у Малфойнинг тўпигига етиб олди. Ана энди иккаласи теппа-тeng пастлашмоқда...

Гарри сопни қўйиб юборганча иккала қўлини олдинга кескин узатди-да, Малфойнинг қўлини итариб юборди ва...

- ҲААААААА!

Гарри қўлларини баланд кўтариб олганча, кескин тепага кўтарилиди. Сув қуйгандай жимжит бўлиб қолган ўйингоҳ гулдурос олқишилардан портлаб кетди. Гарри ҳалойик узра учеб айланди. Қулоги қандайдир ғалати шангиллаб қолган. Кичкинагина тилла коптокча қанотчаларини пирпиратганча муштида итоат қилиб ўтириби.

Кўз ёшлари оқиб, деярли хеч нарсани кўрмай қолган Древ учеб келди-да, Гаррининг елкасига бошини қўйиб, ўзини тўхтата олмай хўнграб юборди. Хаёл ўтмай белига иккита зарба еди. Фред билан Жорж шу тариқа ўзларининг тасанносини изхор этишди. Ангелина, Алисия ва Кэттининг:

- Кубок бизники! Кубок бизники! - деб чийиллашлари Гаррининг қулогини битказиб қўйишига сал қолди.

Осмон-у фалакда бир-бирини махкам ушлаб олган «Гриффиндор» жамоаси айюҳаннос солганча, айланма ҳаракат бажариб, ерга қўнди.

Тўқ қизил муҳлислар тўлқини кетидан янги тўлқини тўсиклардан ошиб, майдонга оқиб кела бошлади. Ўйинчиларнинг белларига таҳсин билдирилаётган турткilar жаласи ёғилди. Қий-чув солаётган таналар Гаррининг кўз ўнгидага ягона гирдобга айланиб кетди.

Шундан сўнг ҳалойик уни, жамоанинг бошқа аъзолари билан бирга елкасига кўтариб олди. Юкорига кўтарилигач, эгнига бошдан оёқ тўқ қизил тўғарак ёпишириб қўйилган Хагридни кўрди.

- Сен уларни килганингча, қилдинг, Гарри! Сен ғолиб чиқдинг! Отбургут билса борми! Ўз улугворлигини унутиб қўйган Перси эса васвасага тушиб қолгандай турган жойида сакрашини қўймайди. «Гриффиндор» байробига кўз ёшларини артаётган профессор Макгонагалл Древдан баттар хўнграмоқда. Гаррига яқинлашишга уринаётган Рон билан Гермиона тирсакларини ваҳшиёна ишга солишган. Улар айтгани сўз топа олишмаяпти. Иккаласи баҳтиёр яшнаганча, минбарда, қўлига улкан квидиши кубогини ушлаб турган Дамблдор томон олиб кетилаётган Гаррига караб қолишиди. Мана энди пайдо бўлсин-чи, бирорта дементор... Ўзини йифидан тўхтата олмаётган Древнинг кўлидан кубокни олиб, боши узра баланд кўтарар экан, Гарри, айни пайтда, энг зўр, энг ишончли, энг қудратли Ҳимоячини яратা олишини хис этди.

XVI БОБ. ПРОФЕССОР ТРЕЛАНИНИНГ БАШОРАТИ

Квидиши кубоги қўлга киритилгач, Гарри кам деганда бир ҳафта давомида ўзи курсанд бўладиган ҳолатда юрди. Унинг кўзига ҳатто об-ҳаво ҳам «Гриффиндор» квидиши жамоасининг ғалабасини нишонлаётган кўринди. Июнь ойи яқинлашган сари осмон мусаффо бўлиб, кунлар кизиб бораверди. Ўкувчиларнинг бирон нарса билан шуғуллангиси йўқ. Қани энди қўйиб беришса-ю, улар беташвиш, хотиржам ҳовлида сайр килиб юришса, муз солинган ошковоқ шарбатини сўришганча, майсада узала чўзилиб ётишса, ҳар хил ўйинчокларини ўйнаб, онда-сонда баҳайбат кальмар эринчоқлик билан кўриниш берадиган кўлни томоша килишса.

Афсуски бекор юришнинг иложи йўқ. Имтиҳонлар мавсумига яқин қолди. Ўкувчилар мияга зўр бериб, қаср ичида ўтиришга мажбур. Бироқ енгил эсаётган шабада ёзнинг муаттар бўйини деразадан олиб кирап экан, фикрни бир ерга жамлаш ҳам қийин кечади. Шунга қарамай, ушбу кунларда ҳатто Фред билан Жоржни ҳам дарс килиб ўтиришганини кўриш мумкин. Улар аттестацион имтиҳон учун белгиланадиган баҳо яъни, мутлақо оддий сеҳгарлик даражасининг (МОСД) зарурий савиясига эга бўлиш учун синовдан ўтишлари керак. Персини эса «Хогварц» ўкувчиси тасарруф этиши мумкин бўлган энг олий малака – сеҳгар маҳоратининг жиддий аттестацияси (СМЖА) кутмоқда. вазирликка ишга кириш Персининг ягона орзузи. Бунинг учун эса энг юкори баллга эга бўлиш талаб этилади. У ниҳоятда жаҳли тез бўлиб колиб, кечкурун, умумий меҳмонхонадаги тинчликни бузганларни каттик жазога торта бошлади. Имтиҳонлар борасида Персидан ҳам кўпроқ ташвиш тортаётган ягона киши Гермиона бўлса керак.

Гарри билан Рон Гермионадан қандай қилиб бир вақтнинг ўзида бир нечта дарсда иштирок этиши мумкинлигини сўрамай қўйишиди. Бироқ қизалокнинг қоғоз бўлагида ўзи учун ўзи тузиб олган имтиҳонлар жадвалини кўриб, савол беришдан ўзларини тия олишмади. Ушбу жадвалнинг биринчи устини куйидагича тузилган:

Душанба

09.00. Арифмантика

09.00. Бир нарсани бошқа нарсага айлантириши

Тушлик

13.00. Афсун ўқиши

13.00. Қадимий руналар

Сўнгги кунларда Гермиона дарс тайёrlашига халал берган ҳар қандай кишига каттик жеркиб берадиган бўлиб қолганлиги учун ҳам Рон унга аста мурожаат қилиб сўради:

- Гермиона? М-м-м... Имтиҳон соатларини тўғри кўчириб олганингга ишончинг комилми?
- Нима? - тўнгиллади Гермиона.

Қизалоқ қўлига жадвални олиб дикқат билан ўрганиб чиқди-да:

- Ҳа. Ишончим комил, - деб кўйди.

- Иккита имтиҳонни бир вақтнинг ўзида қандай топшира оласан, деган савол беришнинг

маъниси борми? - кизиксинди Гарри.

- Йўқ, маъниси йўқ, - қисқа қилди Гермиона, - Менинг «Саноқ ва грамматика»мни кўрмадингиз-ми?

- Кўрдим, албатта! Уйқудан олдин ўқиладиган енгил мавзулар китоби сифатида олган эдим, - ғудуллаб кесатди Рон.

Гермиона стол устидаги пергаментлар уюмини бир жойдан бошқа жойга тахлаб, рисоласини қидира кетди. Айни шу вақтда дераза томондан шитирлаган товуш эшитилиб, хонага тумшуғига хат қисиб олган Хедвиг кириб келди.

- Хагриддан, - маълум қилди Гарри, - Отбургут иши борасидаги шикоят аризасининг кўрилиши олтинчига тайинланибди.

- Бу имтиҳонлар мавсуми яқунланадиган кун, - деди Гермиона китобчани қидиришда давом этар экан.

- Улар аризани шу ерга келиб кўришар экан, - давом этди Гарри, - Вазирликнинг бир нафар ходими ва... ва... саллох ташриф буюрар эмиш.

Вужуди ағдар-тўнтар бўлиб кетган Гермиона кўзини кўтарди.

- Шикоят аризасини кўриб чиқиши учун саллох билан келишар экан? Назаримда улар аллақачон ҳамма ишни ҳал этиб бўлишганга ўхшайди!

- Ҳа, чиндан ҳам шундай шекилли, - фикр билдириди Гарри.

- Ғирт гирромликнинг ўзгинаси-ку, бу! - ингради Рон, - Ахир зарурий маълумотлар қидиравига ҳазилакам вақт сарфладим-ми! Буни назар-писанд қиласликка ҳақлари йўқ. Гаррининг назарида мистер Малфойнинг шахсан ўзи барча муаммоларни Хавфли ҳайвонларни йўқ килиш кўмитаси ўрнига аллакачон ҳал этиб бўлгандай туюлди. Квидиш бўйича финал ўйинида «Гриффиндор» зафар козонганидан сўнг, анча вақт эзилиб юрган Драко сўнгги кунларда яна ўзининг густоҳ табиатини қайта касб этиб олган. Унинг жирканч фикрларини сездирмай эшитиб юрган Гарри, бир холосага келди, у ҳам бўлса, Отбургут қатл этилиши муқаррар эканлигига Малфой умуман шубҳа қилмайди ва бу масалада у ўзини ниҳоятда баҳтиёр ҳис этади. Гарри Гермионанинг жасоратини такрорлаб, Драконинг башарасини ёриб ташлашдан ўзини базур тийиб юрибди. Энг ёмони Хагриднинг ҳолидан хабар олгани болаларнинг вақти ҳам, имконияти ҳам йўқлигидадир. Мактабда жорий этилган хавфсизлик чоралари аввалгида қатъий сақланиб қолган. Бир кўзли букри афсунгар аёл ҳайкали остига яшириб кўйган кўринмас плашини олиб чиқишига Гарри ҳалигача журъат эта олмай юрибди.

Имтиҳон ҳафтаси бошланиб, қасрда гайритабииж жимлик қарор топди. Душанба куни тушликка яқин бир нарсани бошқа нарсага айлантириш фани имтиҳонидан чиққан учинчи синф ўқувчиларининг юзлари толиққандан қўкариб кетган. Улар топширишган имтиҳонларининг натижаларини ўзаро киёслаб, топширикнинг ўта мураккаб эканлигидан шикоят қилишди. Ахир чой дамлаш чойнагини тошбақага айлантиришнинг ўзи бўладими! Гермиона сершовкин ташвиши билан ҳамманинг жонига тегиб кетди. Нима эмиш, унинг тошбақаси ҳаддан ортиқ денгиз тошбақаси қиёфасини касб этган эмиш.

- Э фарқи нима? - фикр билдириди айримлар, - Чойнакни тошбақага айлантира олисан, бўлди-да! Топган ташвишини қаранг-а?

- Менинг тошбакамда дум ўрнида чойнакнинг тумшуғи қолиб кетди. Ана шуни даҳшат деса бўлади...

- Умуман олганда, тошбақалар буғ чиқарадими? Ким билади?

- Тошбакамнинг косасида чойнак сиртидаги мажнунтолнинг расми кўриниб қолди. Нима деб ўйлайсиз, балл айириб ташлашадими?

Юқори қаватга қайтиб, афсун ўқиши фанидан имтиҳон топширишлари керак бўлган болалар шоша-пиша тушлик қилишди. Гермиона ҳақ экан. Профессор Флитвик имтиҳон топшириғи сифатида Хахолатиш тилсимини амалга оширишни буюрди. Гарри, ҳаяжондан

бўлса керак, бир оз ошириб юборди. Окибатда унга шериклик килган Рон шу кадар жазавага тушиб хаҳоладики, хуружи қайтиб, ушбу топширикни ўзи бажара оладиган ҳолатга қайтгунга қадар уни бўш хонага олиб кириб, ёлғиз қолдиришга тўғри келди. Тушлик вақтидан сўнг мактаб ўқувчилари умумий меҳмонхонага қайтишди. Аммо улар дам олиш учун эмас, аксинча, сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш, сеҳрли дамламалар тайёрлаш ва астрономия фанларидан имтиҳон топширишга тайёргарлик кўриш учун қайтишган.

Эртасига эрталаб Хагрид хаёллари қаергадир узоклашиб кетган, жуда лоқайд қиёфа касб этганча имтиҳонга раислик қилди. У эндиғина қазиб олинган бир тоғора флоббер чувалчангларини хонага келтириб қўйди-да, бир соатдан сўнг чувалчанглар тирик қолса, демак имтиҳон муваффакиятли топширилган, деб ҳисбланишини маълум қилди. Агар, флоббер чувалчанглари безовта қилинмай ўз ҳолига қўйиб қўйилса, уларга ҳеч нима килмайди. Шу боис имтиҳон ҳеч бир қийинчиликсиз муваффакиятли топширилди. Бундан ташқари Гарри, Рон ва Гермионанинг Хагрид билан бамайлихотир гаплашиб олиш имкони бўлди.

- Отбургут зерикиб кетди, - шикоят қилди Гаррининг ёнида энгашган Хагрид, гўё унинг чувалчанглари ўлик-тириклигини билмоқчи бўлганда, - Хаддан ортиқ вақтдан буён қамалиб ўтириби... Майли, оз қолди... эртадан кейин биламиз, иш нима билан яқунланишини... Нима қилганда ҳам...

Тушлиқдан сўнг сеҳрли дамламалар тайёрлаш фанидан имтиҳон топширилди. Бу синов Гарри учун ҳақиқий баҳтсизлик бўлди. Бола қанчалик уринмасин тайёrlаган Гангтиш дамламаси ҳеч қуюқлашмади. Кек сақлаб юрган Снегг ўзининг ён дафтарчасига ноль рақамига ўхшаб кетадиган ниманидир ёзиб қўйиб, хузур қилди.

Тун ярмида қасрнинг энг баланд минорасида астрономиядан имтиҳон топширилди. Чоршанба куни эрталаб сеҳргарлик тарихидан имтиҳон топширилган Гаррига ўрта асрларда жодугарларни тириклайн ёқиши чоралари ҳакида қачонлардир Диагон хиёбонидаги музқаймоқхона соҳиби Флоран Фортескью айтиб берган ҳикояларни эслаш ва ушбу ҳавоси дим хонада бирор унга шоколад-ёнғокли музқаймоқ бермаганига афсус қилишга тўғри келди. Ўша куни тушлиқдан сўнг роса қиздираётган қуёш остидаги иссиқхонада гербология фанидан имтиҳон бўлиб ўтди. Бўйни қуёшда куйган болалар эртага айни шу маҳалда имтиҳон мавсуми ниҳоясига етишини ўйлаганча, умумий меҳмонхонага қайтишди.

Ёвузлик кучидан ҳимоя фани охиргидан олдинги имтиҳон бўлди. Профессор Люпин ўқувчиларнинг амалий қўникмасини ғайриоддий равища амалий синовдан ўтказди. У серкуёш ҳовлида ўзига хос тўсиқлар йўлагини яратиби. Болалардан дастлаб гриндилоу яшириниб олган кўлмақдан, сўнг кизилқалпоклар писиб олган ўнқир-чўнқир жойдан ўтиб, йўлни финтиплюхнинг чалғитувчи манёврларига берилиб қолмаган тарзда давом эттириш ва ниҳоят эски жавон ичига кириб, бoggартни енгиш талаб этилди.

- Аъло, Гарри, - деди Люпин, бола бoggартни енгиб, жавон ичидан яшнаб чикқац, - Энг олий балл.

Ўз муваффакиятидан рухи кўтарилиб кетган Гарри ўртоқлари Рон билан Гермионанинг имтиҳон топширишини томоша қилиб турди. Финтиплюхнинг найрангига лакқа тушиб, белигача ботқоқка ботиб қолганини ҳисобга олмаганда, Рон, тўсиқларни осон енгиб ўтди. Гермиона ҳам бoggартга етиб боргунга қадар барча амалларни жуда яхши бажарди. Жавон ичига кириб кетган Гермиона бир дақиқадан сўнг кичкирганча ташқарига отилиб чиқди.

- Гермиона! - овоз берди ҳайрон қолган Люпин, - Тинчликми, сенга нима қилди?

- П-п-профессор Макгонагал! - пицирлади ҳаллослаб қолган Гермиона, бармоғини жавонга ўқтаганча, - Айтишига қараганд... мен... имтиҳонларнинг бирортасидан муваффакиятли ўта олмабман!

Қизалоқни зўр-базўр тинчлантиришди. Ниҳоят у ўзини тутиб олгач, учовлон ўртоқ қаср томон йўл олди. Гермионага рўбару бўлган бoggарт борасида ҳазиллашиб келган Рон ҳеч ўзини кулгидан тўхтата олмади. Бироқ улар қасрнинг асосий кириш эшигига етиб

келишгач, барча ҳазил-мазахлар барҳам топди.

Остонага эгнига йўл-йўл ридо кийиб олган Корнелиус Фуж туриб олиб, бир оз терлаганча, атрофни томоша киляпти. Гаррини кўриб колган Фуж сесканиб кетди.

- Салом, Гарри! - хитоб қилди у, - Имтихондан қайтапсан шекилли, шундайми? Тугай деб қолди-ми?

- Ҳа, - жавоб қайтарди Гарри.

Сехргарлик вазири билан апок-чапоқ муносабатда бўлмаган Рон билан Гермиона нокулай холатда нарида тўхтаб колишиди.

- Кун жуда ажойиб, - деди Фуж қўл томон нигоҳ ташлаб, - Бироқ афсус... афсус...
У чуқур хўрсишиб, Гаррига қаради.

- Мен бу ерга жуда ноxуш иш билан ташриф буюрганман, Гарри. Хавфли ҳайвонларни йўқ қилиш қўмитаси кутурган гиппографиғи қатл қилиш фурсатида бетараф шоҳид бўлишини талаб қилмоқда. Блэк билан боғлик вазиятни текшириш учун «Хогварц»га ташрифим режалаштирилгани боис, биратула бундай шоҳид сифати иштирок этишимни илтимос колишиди.

- Демак, гапингизга қараганда, шикоят аризаси кўриб чиқилиб бўлинди, шундайми? -
гапга аралашди Рон, олдинга бир қадам ташлаб.

- Йўқ, йўқ. Ариза бугун тушлиқдан сўнг кўрилади, - жавоб берди Фуж, Ронга қизиқсиниб караб.

- Ундаи бўлса, шоҳид сифатида иштирок этишингиз шарт бўлмас! - қатъий баёнот қилди
Рон, - Эҳтимол гиппограф оқланар!

Фуж жавоб бермасдан олдин каср эшигидан икки нафар сехргар чикиб келди. Улардан бири шу қадар кекса эдики, худди ҳар дақика ўтган сайин ажинларига ажин кўшилаётгандай кўринди. Иккинчиси новча бўйли, бакувват бўлиб, ингичка кора мўйлов кўйган. Иккала сехргар Хавфли ҳайвонларни йўқ қилиш қўмитасининг вакиллари эканлигини Гарри дархол англаб етди. Кекса сехргар кўзини кисиб олганча, Хагриднинг кулбаси томон караб:

- О, Муқаддас фалак! Бундай ишларга қариб қолмадиммикан... Соат иккига тайинландими, Фуж?

Қора мўйловли сехргар камарига қўл узатгандай бўлди. Нигоҳини пастроқ туширган Гарри, ушбу киши бош бармоғини болтасининг ялтираб турган тифи бўйлаб юргизганини кўрди. Рон нимадир демоқчи бўлди-ю, Гермиона унинг қовурғасига туртиб, ияги билан касрнинг кириш эшиги томон имо қилди.

- Нега гапиргани қўймадинг? - аччиқ қилди Рон, Катта Залга киришгач, - Кўрдинг-ми уларни? Болталарини ҳам ҳозирлаб қўйишган! Бу адолатдан эмас!

- Рон, даданг вазирликда ишлайди. Шундай экан, унинг бошлиғи билан бундай оҳангда гаплашишинг мумкин эмас! - насиҳат қилган бўлди Гермиона, - Агар Хагрид бу сафар ҳам ўзини йўқотиб қўймай, барча далилларни тўғри тиза олса, эҳтимол Отбургут қатл килинmas...

Қизалок ҳам болалар каби каттик ранжигани яккол билиниб туриди. У Отбургут ҳакида ўзи билдирган фикрга ўзи ишонмаётганини Гарри фаҳмлади. Атрофда имтихонлар мавсуми ниҳоясига етаётганидан лаззатланаётган мактаб ўқувчилари шовқин солиб ўтиришибди. Аммо Хагрид ва айникса Отбургут кисматидан ташвиш тортаётган Гарри, Рон ва Гермиона мактабдошларининг бундай қувончларига шерик бўла олишмади.

Гарри билан Рон топширадиган сўнгги имтиҳон башорат, Гермиона топширадиган имтиҳон эса маглшунослик фани бўлди. Учовлон вестибиюлнинг ҳашаматли мармар зинапояси бўйлаб юқорига кўтарилигач, Гермиона биринчи қаватда қолди. Гарри билан Рон эса еттинчи қаватга кўтарилиди. Бу ерда аксарият синфдошлар айланма зинапоя бўсағасида йиғилиб олиб, имтиҳонга қолган сўнгти дақиқалар давомида бутун бошли дарсликни ўзлаштириб олишга уринмоқда.

- У ҳар бир ўкувчини алоҳида чакирипти, - деди Невилль, ёнига келиб ўтирган Гарри билан Ронга.

Невилль тиззасига Кассандра Ваблатскаяяниң билур шарлар воситасида фол очиш саҳифаси очилган «Келажакни түсіб турған туманни хайдаш» китобини қўйиб олган.

- Иккалангиздан бирортангиз бирон маротаба бўлсин шар ичида бирор нима қўрганмисиз?

- сўради Невилль умидсиз оҳангда.

- Йўқ, ҳеч нима қўрмаганмиз, - парвосизларча жавоб берди Рон.

Рон соатига тез-тез қараб ўтириди. Ўртоги шикоят аризаси қўриладиган вактга қадар қолган дакиқаларни санаб ўтирганини Гарри дархол фаҳмлади.

Профессор Треланининг хизмат хонаси олдида тўпланган синфдошлар навбати жуда секин қисқармоқда. Имтиҳон топшириб чиққан киши кумуш нарвонли люқдан пастга тушар экан ҳамма уни пичирлаганча:

- Нималарни сўради? Қанақанги савол берди? - деб қуршаб олар, бироқ негадир ушбу саволлар жавобсиз қолар эди.

Имтиҳон топшириб, нарвондан бесўнақай тушган Невиллга ҳам Гарри билан Рон худди шу савол билан мурожаат қилишди.

- У билур шарда қўрган нарсамни сизларга айтадиган бўлсан, мен аллақандай даҳшатли баҳтсиз ходисага йўлиқишим мукаррар эканлигини айтди, - деди Невилль.

- Қандай қулай башорат экан-а, - кесатди Рон, - Биласанми нима, - деди у бош бармоғини люқ томон ўқтаб, - Назаримда Гермиона ҳак. У чиндан ҳам томи кетган кари кизга ўхшайди.

- Жуда тўғри, - рози бўлди Гарри, соатига қараб, - Тезлатса яхши бўлар эди. Соат икки бўлиб қолди...

Гуурурдан шишиб кетаётган Парватти тушиб келди.

- Профессор Трелани менинг табиатимда ростакамига Кўриш қобилияти зўр ривожланганини айтди, - мақтанди қизалоқ Гарри билан Ронга, - Мен шунақанги кўп фол очиб ташладим-ки... Хўп, майли. Мен борай, сизларга омад!

У Лаванда изидан айланма зинапоя бўйлаб пастга ошиқди.

- Рональд Уэсли, - янгради шифт устидан таниш сирли овоз.

Рон башара ясаганча кумуш нарвондан юқорига қўтарилиб кетди. Гарри танҳо ўзи қолди. У полга ўтириб, деворга суюнди-да, куёш ёритиб турған дераза ойнасига ўзини ураётган пашша товушини эшишиб ўтириди. Ҳозир унинг фикри-хаёли Хагридда.

Кутишнинг машаққатли йигирма дакиқаси ўтгач, люқ қопқоғи очилиб, Роннинг катта оёклари кўринди.

- Хўш, қалай ўтди? - сўради Гарри ўрнидан туриб.

- Бемаънилик, - жавоб қайтарди Рон, - Ҳеч нарса қўрганим йўқ. Бўлар-бўлмас нарсаларни тўкиб, қулогига лағмон осиб тущдим. Ишонди, деб ўйламайман-у...

- Гарри Поттер!

- Мехмонхонада учрашгунча, - ғудуллади Гарри.

Думалоқ хона одатдагидан баттар қизиб кетибди. Пардалар туширилган, каминдаги олов гувиллаб ёняпти. Кишининг кўнглини айнитиб юборадиган азалий хиддан Гарри йўталиб юборди. У стол ва курсилар орасидан ўтиб, профессор Трелани билур шарга яқинлашди.

- Хайрли кун, қадрдонгинам, - паст овоз билан саломлашди ўқитувчи, - Илтимос Шарга қараб, нималарни қўрганингни шошилмай баён қил... Шошилма... Яхшилаб қара...

Гарри билур шар устига энгашди. У бурқираётган оқ тумандан ташқари, бирор нарсани бўлсин, илғаб олиш илинжида бор кучига зўр бериб шар ичига дикқат билан қаради-ю, қўзига ҳеч нарса кўринмади.

- Хўш? - сўради профессор Трелани, мулоим оҳангда, - Нимани қўрдинг?

Жазирама иссик болани ҳолдан тойдириб, камин томондан келаётган бадбўй хид тўлқинлари бурнини ёндириб юбормоқда. Гарри Роннинг сўзларини эслаб, ўзини нимадир кўраётган қўйга солди.

- М-м-м... Аллақандай қора доғ...

- Нимани эслатади? - ёрдам берди профессор Трелани, - Яхшилаб ўйлаб кўр...

Гарри миясини шоша-пиша ишга солиб, Отбургутни эсга олди.

- Гиппогрифни, - қатъий жавоб берди у.

- Ростданми! - пичирлаганча хитоб қилди профессор Трелани, тиззасидаги пергаментта ниманидир тез ёзиб, - Болагинам, назаримда сен Хагрид билан боғлиқ иш хотимасини, унинг сеҳргарлик вазирлиги билан даъволашувини Кўряпсан... Яхшилаб қара-чи, гиппогрифнинг... боши борми-йўқми?

- Бор, - қатъий жавоб қайтарди Гарри.

- Ишончинг комилми? - сўради профессор Трелани, - Комил ишонч билан айтяпсан-ми? Эҳтимол у типирчилаганча ерда чўзилиб ётгандир? Қандайдир кўринмас киши унинг устида болта кўтариб тургандир?

- Йўқ! - Гаррининг кўнгли айниб кетди.

- Ҳеч қандай қон ёки йиглаётган Хагридни кўрмаяпсан-ми?

- Йўқ! - такрорлади Гарри.

Боланинг хаёлида ягона бир ўй қотиб қолган, у ҳам бўлса, ушбу хонани имкон қадар тезроқ тарк этиш-у, жазирамадан халос бўлиш.

- Гиппогриф соппа-сог. У... қаёққадир учib кетяпти...

Профессор Трелани хўрсиниб кўйди.

- Ҳўп, қадрдонгинам, ўйлайман-ки, шуниси етарли... Ҳафсалам бир оз пир бўлди... Лекин ишонаман-ки, сен кўлингдан келганча ҳаракат қилдинг.

Гарри енгил тортиб, қаддини ростлади-да, юк халтасини кўлига олиб, пастга тушиш люки томон равона бўлди. Аммо бирдан унинг орқасида баланд хирилдоқ овоз эшитилди.

- БУ ҲОДИСА ШУ БУГУН, ОҚШОМДА РЎЙ БЕРАДИ.

Гарри кескин оргта ўгирилди. Қаёққадир бўшлиққа қараётган кўзларида нигоҳ аломати кўринмаган профессор Трелани креслода ўтирган жойида суяқдай қотиб қолган.

- М-маъзур сананг, гапингизни тушунмадим, - дудукланди Гарри.

Профессор Трелани боланинг гапини эшигани йўқ. Унинг кўзлари орқага қайтиб кетган.

Гарри саросимага тушиб қолди. Соҳибкаромат аёлнинг тутқоноги тутиб қолганга ўхшайди. Шифокорни чақириш керакми-йўқми, бола иккиланиб қолди. Шу пайт профессор Трелани боз тилга кириб, ўша дағал хирилдоқ овоз ила гапира кетди:

- ЁВУЗ ЛОРД ТАНҲО ЎЗИ, ДЎСТЛАРИ ВА ИЗДОШЛАРИ ТОМОНИДАН УНУТИЛГАН, ҚАРОВСИЗ ҚОЛДИРИЛГАН АҲВОЛДА ЁТИБДИ. УНИНГ ЭНГ САДОҚАТЛИ ХИЗМАТКОРИ ЎН ИККИ ЙИЛ БАДАРҒАДА Бўлди. БУГУН, ТУН ЯРМИГА ҚАДАР... ХИЗМАТКОР ҲАЛОС БўЛИБ, ЎЗ СОХИБИНИ ҚИДИРА КЕТАДИ. ХУЗУРИГА ҚАЙТГАН ХИЗМАТКОРИНИНГ ЁРДАМИ ИЛА ЁВУЗ ЛОРД ОЛДИНГИ ҲОЛАТИДАН ҲАМ БУЮК ВА ЯНАДА ДАҲШАТЛИ ҲОЛАТДА ЯНА БОШ КЎТАРАДИ. БУГУН... ТУН ЯРМИГА ҚАДАР... ХИЗМАТКОР... ЎЗ СОХИБИНИ... ҚИДИРА КЕТАДИ...

Профессор Треланининг боши шилқ этиб кўксига тушди. Гарри ўқитувчидан кўзини уза олмади. Сўнг профессор хуррак тортди-ми, хуриллади-ми, тушуниб бўлмади-ю, кутилмаганда бошини кўтарди.

- О, узр, болагинам, - уйқусиради ўқитувчи, мулойим оҳангда - Жазирама мени элтиб кўйган кўринади...

Гарри ҳайратдан катта-катта очилиб кетган кўзларини профессордан узмай, бақрайиб қолди.

- Бирон гапинг борми, қадрдонгинам?

- Сиз... Сиз ҳозиргина... Ёвуз Лорд яна бош кўтаради... унинг хузурига садоқатли хизматкори қайтади... дедингиз...

Профессор Трелани боланинг гапидан ҳанг-манг бўлиб қолди.

- Ёвуз Лорд? Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Киши? Қадрдон болагинам, бундай нарсалар билан ҳазиллашиб бўлмайди... Яна бош кўтаради эмиш-а!...

- Ахир ўзингиз айтдингиз! Ҳозиргина! Ёвуз Лорд...

- Сен ҳам мудраб қолган кўринасан, қадрдоним! - гапни кесди профессор Трелани, - Мен ҳеч қачон бундай номувофиқ башорат қилмайман!

Кумуш нарвон, сўнг айланма зинапоя бўйлаб тушар экан Гарри тахайюр бўлиб қолди...
Наҳотки у хозир ростакам башорат гувоҳи бўлди? Ёки профессор Треланининг нуқтаи
назаридан караладиган бўлса, имтиҳоннинг интиҳоси айни мана шундай таъсирчан ўтиши
керакми?

Беш дақиқадан сўнг у оёғини қўлга олганча соқчи-троллар ёнидан зингиллаб ўтди.
Профессор Треланининг сўзлари миясидан ҳеч нари кетмаяпти. Қарши йўналишга эса
имтиҳонлар тугаб, қувончдан ичига сифмаётган гриффиндорчилар хурриятдан
лаззатланиш учун ҳовлига қараб югуришмоқда. У деярли кимсасиз қолган умумий
мехмонхонага кириб борди-да, бурчақда ўтирган Рон билан Гермионани кўрди.

- Профессор Трелани, - ҳаллослади Гарри, - Хозиргина...

У дўстларининг киёфасига назар солиб, гапини тўхтатди.

- Отбургут иши батамом ютқазилди, - ифодасиз маълум қилди Рон, - Мана, ҳозиргина
Хагридан келди.

Бу сафар пергаментга кўз ёшлари томмаган, аммо қаттиқ ҳаяжонланган Хагриднинг кўли
дағ-дағ тираган шекилли, мактубга битилган сўзларни илгаш жуда кийин кечди.

*Шикоят аризасининг кўрилиши ҳам ютқазилди. Қатл кунботар маҳалига тайинланди.
Сизлар ҳеч қандай ёрдам кўрсата олмайсиз. Келманг. Мудҳиши манзарани кўришингиизни
ҳеч истамайман.*

Хагрид.

- Бориш керак, - деди Гарри, хатни ўқиб тугатиши билан, - Ёлғиз ўзи, саллоҳ келишини
кутиб ўтирмайди-ку, ахир!

- Бироқ кунботар маҳалида, - деди деразага қараб ўтирган Рон, - Бизга, айниқса сенга,
Гарри... рухсат берилмайди...

Гарри юзига кафтларини босиб, ўйланиб қолди.

- Агар кўринмас плашимиз бўлганда эди...

- Қани плашинг? - сўради Гермиона.

Гарри плашини учинчи кават йўлагининг ўртасидаги, ўркачи очилиб яширин йўлакка олиб
кирадиган бир кўзли буқри афсунгар аёл ҳайкали остига ташлаб келишга мажбур бўлган
ҳолатни айтиб берди.

- ... агар Снегг мени яна ўша ерда кўриб қоладиган бўлса, навбатдаги нохушлик бўлиши
мукаррар, - хикоясини тугатди у.

- Тўғри, - рози бўлди Гермиона, - Агар у сени кўриб қоладиган бўлса... Ҳайкалнинг ўркачи
қандай очилади дединг?

- Сехрли таёқча билан ўркачга уриб, диссендиум дейиш керак, - тушунтириди Гарри, -
Аммо...

Гарри ўз фикрини охиригача билдиришини кутиб ўтирган Гермиона шартта ўрнидан
турди-да, Семиз Холанинг орқасига туртиб, меҳмонхонадан чиқиб кетди.

- Наҳотки плашни олиб келгани кетган бўлса? - ҳайрон бўлди Рон, қизалоқнинг орқасидан
қараб қолиб.

Ўн беш дақиқа ўтар-ўтмас Гермиона коржомасининг қатига бекитилган қумуш тусли
тугун билан кайтди.

- Сўнгти вактда сенга нима бўляпти, Гермиона, тушунмай қолдим! - хитоб қилди Рон, -
Дам қарасанг, Малфойнинг бащарасини қонатасанми-ей, бир қарасанг профессор
Треланининг даргохини тарк этасанми-ей...

Гермиона ўзи ўзидан мамнун эканлиги яккол кўринди.

Улар эл катори кечки овкатга борищди-ю, кайтиб келишмади. Плашини коржомасининг
ичига яшириб олган Гарри корнидаги шишни бирор пайқаб қолмаслиги учун қўлини
тушириб ўтиришга мажбур бўлди. Шундан сўнг учовлон вестибиюль яқинидаги кимсасиз
хоналардан бирига кириб олиб, ҳалойиқ тарқалиши, вестибиолдан ўтадиган сўнгти қадам
товушлари тинишини кутиб ўтириди. Эшик ёпилгани эшитилгач, Гермиона бошини

ташкарига чикарди.

- Бўлди, ишлар жойида, - пицирлади у, - Ҳеч ким йўқ... Кийдик плашни...

Улар, бирор сезиб қолмаслиги учун, бир-бирига жиспласиб, оёқ учида юрганча, вестибюлдан ҳовлига чикишди. Қуёш Ман этилган ўрмон ортига, сўнгти нурлари билан дараҳт учларига тилла тус берганча, ботиш арафасида.

Болалар Хагриднинг кулбасига етиб бориб, эшик такиллатди. Бир дақиқадан сўнг ранги оқариб кетган Хагрид эшик очди. Бошдан оёқ дағ-дағ титраётган давангир остоңада туриб, ҳеч нарсани тушунмай атрофга каради.

- Бу биз, - пицирлади Гарри, - Устимизга кўринмас плаш ташлаб олганмиз. Ичкарига киритсанггина ечишимиз мумкин.

- Келишларингга хожат йўқ эди, - пицирлади Хагрид четга ўтиб.

Болалар ичкарига киришди. Хагрид эшикни ёпгач, Гарри плашни ечди.

Хагрид йифламади ҳам, ўтган галгидек ўзини болаларнинг елкасига ташламади ҳам. У гўё каерга келиб колгани-ю, қандай иш тутиш кераклигини билмайдиган кишига ўхшаб қолган. Хагриднинг бу қадар нотавон қиёфаси болаларни давангирнинг ўкириб йифлаш одатидан ҳам баттар ҳайрон қолдирди.

- Чой ичасизлар-ми? - сўради у қўлини чойнакка узатиб.

- Отбургут қани, Хагрид? - қатъиятсиз сўради Гермиона.

- Мен... мен уни ҳовлига чиқариб қўйдим, - деди Хагрид қўзадаги сутни қуишидан тўхтамай, стол юзасининг расвосини чиқариб, - Ошқовоқ экилган полизда, тушовланган ҳолатда турибди. Дараҳтларни томоша қилиб... тоза ҳавода нафас олиб турсин... ҳа демай... Хагриднинг титраётган қўлидан сирғаниб чиққан қўза полга тушиб, чилпарчин бўлди.

- Ўзим териб оламан, - деди Гермиона.

- Буфетда яна биттаси бор, - деди Хагрид, пешонасини артганча, ўтирас экан.

Гарри Ронга юзланди. У эса ночор нигоҳ-ла жавоб кайтарди.

- Яна бирон-бир чора кўрса бўлар? - сўради Гарри, - Дамблдор...

- У ҳам қўлидан келганча уринди, - деди Хагрид, - Директорнинг қўмита қарорига қаршилик кўрсатиш ваколати йўқ. Отбургут хавфсиз эканлигини у ҳам айтди, бирок улар... хуллас қўрқишиади... Люциус Малfoyнинг қанаканги кишилигини биласизлар-ку...

Тушунишим-ча у одам чўчишини яхши билади... Саллоҳ Макнейр эса узоқ йиллардан буён Малfoyларга дўст тутиниб келган... Ҳаммаси тез ўтади... Мен унинг ёнида бўламан... Гарри ютиниб қўйди. У гўё умид ёки юпанч учкунини кидиргандай, кулба деворларига қўз югуртириб ўтирибди.

- Дамблдор ҳам... тадбирга келади, - гапини давом эттириди Хагрид, - Бу ҳақда эрталаб бойқуш йўллабди. Ёзишича... Оғир фурсатда ёнимда бўлишни истар экан. Буюк одам-да, Дамблдор...

Буфетда қўза қидираётган Гермиона астагина ҳиқиллаб қўйди. У йифига қарши мардонавор курашганча, қўлидаги қўзани маҳкам кисиб каддини ростлади.

- Биз ҳам сенинг ёнингда бўламиз, Хагрид, - деди кизалок.

Аммо Хагрид боши билан қаёққадир имо қилиб:

- Сизлар қасрга қайtingлар. Айтдим-ку, сизларга бундай мудхиш манзарани қўришингизни истамайман, деб. Умуман айтганда, сизлар бу ерга... Агар Фуж билан Дамблдор Гаррининг ижозатсиз келганини қўриб қолишиса, адабини ейди...

Унсиз йифлаётган Гермионанинг юзидан ёш окмоқда. Буни Хагридга билдириб қўймаслик учун чой тайёрлашга киришиб кетди. Ичига шишадаги сутни қуиши учун қўлига қўза олган кизалок кутилмаганда чийиллаб юборди.

- Рон! Сенинг... Мана бунга қара. Ахир бу Қасмок-ку!

Роннинг қўзлари катта-катта очилиб кетди.

- Нималар деяпсан?

Гермиона қўзани стол устига олиб келиб онтарди. Қаттиқ чийиллаганча қўза ичига кайтиб киришга жон-жаҳд билан уринаётган каламуш стол устига сирпаниб тушди.

- Қасмок! - хитоб қилиб юборди ҳеч нимани тушунмаган Рон, - Сен бу ерга қандай келиб

қолдинг?

У қаршилик күрсатаётган Қасмоқни чангаллаб олиб, тепага, ёругрок жойга күтарди. Қасмоқнинг ахволи жуда ёмон. У ниҳоятда озиб кетган, юнгининг аксарият қисми тўкилиб, тери копламаси такир бўлиб қолган. Каламуш халос бўлиш мақсадида жон-жаҳд билан типирчилаяпти.

- Тинчлан, Қасмоқ! Бу ерда мушук йўқ! Сени ҳеч ким хафа қилмайди! - овунтирган бўлди Рон.

Нигоҳи деразадан ташқарига қадалган Хагрид кутилмаганда оёққа турди. Одатда қизил юзи ҳозир пергамент тусини олган.

- Келишяпти...

Гарри, Рон ва Гермиона турган жойларида кескин айланишди. Узокда, қаср зиналаридан бир гуруҳ эркак тушаётгани кўринди. Олдинда Альбус Дамблдор одимлаб келмоқда. Унинг кумуш соч-соқоли ботаётган қуёш нурларида яркираб кўринди. Ёнида Корнелиус Фуж лўкиллаб келмоқда. Орқаларида эса қўмитанинг кекса вакили ва саллоҳ Макнейр кўринди.

- Тез кетинг бу ердан, - довдираб қолди аъзойи-баданининг ҳар бир дюйми титраётган Хагрид, - Улар сизларни бу ерда кўришларига йўл қўйиб бўлмайди... Кетинг, тезрок... Рон Қасмоқни чўнтағига солди, Гермиона эса қўлига плашни олди.

- Мен сизларни орқа эшиқдан чиқариб юбораман, - деди Хагрид.

Болалар Хагриднинг кетидан эргашиб, орқа ховлига олиб чиқадиган эшик томон равона бўлишди. Гарри рўй бераётган ходиса, айниқса бир неча ярд нарида, ошқовок палакларининг ортидаги дараҳтга боғлаб қўйилган Отбургутга қўзи тушгач, қандайdir ғалати эканлиги, буларнинг бари нореаллигини хис этди ([Эслатма: Ярд – Англияда қабул қилинган 91,44 сантиметрга тенг узунлик ўлчови](#)). Отбургут ҳам қандайdir ноҳуш иш бўлаётганини сезиб, бошини дарғазаб силкитганча, туёғи билан ер депсинди.

- Ҳаммаси яхши, Отбургут, ҳаммаси яхши... - тинчлантириди уни Хагрид ва болаларга ўгирилди, - Боринг, тезрок бўлинг.

Бирок болалар жойидан килт этишмади.

- Хагрид, биз ундан кила олмаймиз...

- Биз бўлган ишни айтиб берамиз...

- Улар Отбургутни қатл этишга журъат эта олишмайди...

- Боринглар, - ўшкириб берди Хагрид, - Шундоқ ҳам ишларимиз чатоқ. Сизлар ҳам ноҳуш ахволга тушиб қолишларинг камлик қилиб турибди!

Илож қанча. Гермиона қўлидаги плашни болаларнинг устига ташлади. Айни шу фурсатда кулба бўсағасида одам овози эшитилди. Хагрид ҳозиргина болалар турган жойга караб вишиллади:

- Тез кетинг бу ердан. Бўладиган ишларга қулоқ солманг...

Хагрид эшиги тақиллаётган кулбага кириб кетди.

Худди трансга тушиб қолгандай Гарри, Рон ва Гермиона кулбани аста айланиб ўтишди.

Олд томонга ўтишгач, эшик ёпилгани эшитилди.

- Илтимос, тезроқ юрайлик, - пи chirлади Гермиона, - Мен буларнинг барига бардош бера олмайман...

Учовлон қиялиқдан кўтарилиб, қаср томон йўл олишди. Қуёш уфқ ортига ошиқмоқда.

Осмон қирмизи тарамли соф кул ранг тус олган. Гарбда эса лаъл рангли шуъла ловуллаб кўринмоқда.

Рон кутилмаганда худди оёғи ерга қўмилгандай туриб қолди.

- Рон, илтимос, - ўтинди Гермиона.

- Қасмоқ... жойида тинч ўтирмаляпти...

Қасмоқни ушлаб қолишга уринаётган Рон деярли икки букилиб олди. Жонивор худди ақлдан озгандай чийиллаб, типирчилаб, Роннинг қўлига майда тишлирини санчиб олишга уринганча, тўлғаниб тек ўтирмади.

- Қасмоқ, тентаквой, ахир бу мен, Рон, - шивирлаб тинчлантиришга уринди Рон.

Орқада эшик очилиб, эркакларнинг овози эшитилди.

- О, Рон, илтимос, тезроқ. Улар бошлияпти! - баттар ўтинди Гермиона.

- Бўлди... Қасмок, тинчлан!

Улар кулбадан нари кетишидди. Гарри худди Гермиона каби орқада бўлаётган ишларни эшитишни истамайди. Рон яна тўхтаб қолди.

- Тутиб қола олмаяпман. Қасмок, илтимос, жим бўл. Бизни сезиб қолишлари мумкин.

Каламуш етарлича баланд чийиллагани билан унинг овози Хагриднинг кулбаси ортидаги полиздан эшитилаётган одамлар овози, сукунат ва ҳавода ҳуштак чалиб, ҳеч нарса билан адаштириб бўлмайдиган болта зарбасини боса олмади.

Гермиона гандираклаб қолди.

- Бир пастда-я! - пицирлади у, Гаррига мурожаат қилиб, - Ишонгим келмайди... Улар қатл этишди!

XVII БОБ.

ИТ, МУШУК ВА КАЛАМУШ

Гаррининг онги хиралашиб кетди. Ботаётган қуёшнинг сўнгти нурлари узун соялар тушган ерга қон рангига ўхшаш тус бера бошлади. Устига кўринмас плаш ташлаб олган, даҳшатдан серрайиб қолган учала боланинг қулогига орқа томонда янграган ғайри шуурий қичқириқ эшитилди.

- Хагрид, - шивирлади Гарри.

У ўйлаб-нетиб ўтирмасдан кулбага қайтмоқчи бўлди-ю, Рон билан Гермиона иккала кўлидан ушлаб қолди.

- Ўзингни бос, - деди юзи қофоздай оқариб кетган Рон, - Агар улар кулбага ташриф буюрганимизни билиб қолишиша, Хагриднинг бошига бундан баттар маломатлар ёғилади... Гермионанинг нотекис кечаетган нафаси тезлашди.

- Қандай журъат этишди? - ҳансиради қизалок, - Қандай журъат этишди?

- Кетдик, - деди тишлари тақиллаётган Рон.

Плаш таналарини тўлик бекитиши учун болалар майда қадам ташлаб, қаср томон одимлай кетишидди. Кун ёруғи шиддат билан сўниб бориб, учовлон очиқ жойга чиқиши билан худди мўъжиза рўй бергани каби зулмат қуюклашиб қолди.

- Қасмок, бир пас тек ўтиранг-чи, - пицирлаб қичқирди Рон, кафтини кўкрагига босиб.

Чўнтак ичидаги каламуш қутуриб кетгандай типирчилади. Рон кескин тўхтаб, жониворни чукуррок жойлашга уринди.

- Э, нима бўляпти ўзи сенга, аҳмоқ ҳайвон? Тек ўтири. ВОЙ! Тишлаб олди!

- Рон, қичқирма! - қаттиқ вишиллади Гермиона, - Хаёл ўтмай Фуж ўтади бу томонлардан...

- Тек ўтирмаса нима қилай, ахир...

Вужудини даҳшат қамраб олган Қасмок Роннинг кафтидан халос бўлишга жон-жаҳд билан уриниб, кучли тўлғанди.

- Э, бунга нима қилган ўзи, а?

Айни шу фурсатда Гарри танасини ерга қапиштириб, ўғринча яқинлашиб келаётган Маймоқоёқнинг қоронғиликда ялтираётган сарик кўзларини кўриб қолди. Мушук кўринмас плаш остидаги болаларни кўриб-ми ёки Қасмокнинг чийиллашларини эшитибми, келаётганини айтиш кийин.

- Маймоқоёқ! - ингради Гермиона, - Йўқ! Келма, кет бу ердан, Маймоқоёқ! Кет дедим сенга!

Соҳибасига итоат қилмаган мушук собитқадам яқинлашишини кўймади.

- Қасмок! ЙЎҚ!

Кеч. Каламуш Роннинг маҳкам сиқилган муштидан сирпаниб чиқиб, ерга қулади-да, нари қочди. Турган жойида бир сакраган Маймоқоёқ каламуш ортидан қувиб кетди. Гарри билан Гермиона бирон чора қилишга улгурмай, Рон эгнидан плашни олиб, қоронғиликка кириб кетди.

- Рон! - боз ингради Гермиона.

Бир-бирига қараб қўйган Гарри билан Гермиона Роннинг кетидан қува кетди. Ҳаракатланиш қийин кечгач, иккаласи устларидағи плашни ечиб юбориши. Натижада кийим Роннинг кадам товушлари эшитилаётган томон югураётган болаларнинг ортида байроқ каби хилпирай кетди.

- Тинч қўй уни, йўқол! Қасмок, мен томон югур...

Ерга урилган зарба товуши эшитилди.

- Ха! Кўлга тушдинг-ми, йўқол бу ердан, ярамас мушук!...

Гарри билан Гермиона Роннинг устидан учеб кетишларига бир баҳя қолди. Иккаласи ерга узала чўзилиб олганча, Қасмоқни чўнтағига солаётган Роннинг қаршида аранг тўхтаб қолиши.

- Рон, тур ўрнингдан, плаш остига кир, - ҳаллослади Гермиона, иккала қўлини қимирлаётган чўнтағига босиб олган Ронга, - Дамблдор билан вазир тез орада келиб колади...

Бироқ плаш остига яширинишга, нафас ростлашга улгурмаган болаларнинг қулогига йирик ҳайвон оёқларининг товушини эшитилди... Ортиқча шовқин солмай, соя каби яқин келган, кўзлари рангсиз, танаси кўмирдай қоп-кора йирик ит учаласига ташланди.

Гарри қўлини сехрли таёқчага узатди-ю, улгурмади. Бир жуфт йирик оёқ унинг кўкрагига урилди. Жун ичида қолиб кетган Гарри бели билан ерга йиқилиб, бир сония давомида итнинг кайнок нафасини хис этиб, ҳар бири кам деганда бир дюймдан келадиган сўйлок тишлар қаторини кўрди...

Аммо ҳамла ҳаракатининг кучи итни ҳам нари олиб кетди. Кўзи ҳеч нарсани қўрмаётган, қовурғаси синганидан хавфсираган Гарри ўридан туришга уринди. У навбатдаги ҳамлага ҳозирланаётган итнинг ириллашини эшитди. Бу вактда оёққа туриб олган Рон ит ташланиши билан Гаррини четга итариб юборди. Айни шу фурсатда ит Роннинг узатилган кўлидан тишлаб, худди угададан тайёрланган қўғирчоқни ўйнаётгандай тортиб кетди.

Гарри олдинга ташланиб, жирканч маҳлукнинг жунидан маҳкам ушлаб торти-ю, бироқ наф бўлмади.

Дафъатан нимадир Гаррининг юзига қаттиқ урилиб, ерга қулатди. Оғриқдан қичкирган Гермиона ҳам ерга йиқилганини англади.

Гарри киприкларини пирпиратиб кўзидағи қонни силтаб ташлаганча, сехрли таёқчасини чикаришга уриниб, ёнини пайпаслай бошлади...

- Люмос! - ниҳоят пичирлади у.

Таёқчадан таралган нур дарахтнинг йўғон танасини ёритди. Қасмоқ изидан кувган болалар Уришкок тол ёнига келиб колишган экан. Дарахтнинг новдалари худди кучли шамол эсаётган каби ғирчиллаб, болаларни ўзига яқин йўлатмаслик учун ҳаво камчиласяпти.

Ит Роннинг бошини олдинга, дарахт танасининг пастидаги ковакка суқиб киритмоқда. Рон жон-жаҳд билан қаршилик кўрсатиб, курашаётган бўлишига карамай, унинг боши билан кўкрак қафаси кўздан ғойиб бўлди...

- Рон! - қичкириб юборди Гарри.

У ёрдамга етиб бормоқчи бўлди-ю, оғир шоҳ ҳаво камчилаб, юзининг яқинидан учеб ўтди. Зарб емаслик учун Гарри чекинишга мажбур бўлди.

Энди уларга Роннинг дарахт илдизига илаштириб олган ва шу тариқа итга қаршилик кўрсатаётган оёқлари кўринмоқда холос. Коронгилиқда даҳшатли қарсиллаш эшитилди. Дўистининг оёғи синиб, фурсат ўтгач, кўздан бутунлай ғойиб бўлди.

- Гарри, ёрдам чакиришимиз керак, - хириллади Гермиона.

Елкасига Уришкок толдан зарба еган кизалок ҳам конга беланганди.

- Йўқ! Бу очкўз маҳлук шу кадар йирикки, ёрдам етиб келгунга кадар Ронни еб тугатади.

Вакт йўқ...

- Гарри, бирорнинг ёрдамисиз биз дарахтга ета олмаймиз...

Гаррининг ёнидан яна битта шоҳ мушт каби учеб ўтди.

- Ит ўтибдики, демак биз ҳам ўта оламиз, - деди Гарри, зўрикиб.

Бола дарғазаб қамчилайтган шохларга чап берганча, у ёк бу ёқ югурди-ю, бирор дюймга бўлсин, дараҳтга якин бора олмади.

- О, ёрдам бер, Маймоқоёқ, ёрдам бер, - ҳасратланиб пичирлади Гермиона, - турган жойида сакраб, - Илтимос...

Маймоқоёқ ерни дўппослаётган шохларга илон каби чап берганча олдинга ташланди-да, дараҳт ёнига сакраб бориб, танасидан бўртиб чиқкан ғуддани оёғи билан босди. Дараҳт шу заҳоти худди мармарга айланиб колган сингари харакатсиз, бирорта бўлсин барги килт этмай котиб колди.

- Маймоқоёқ! - ҳайратланиб пичирлади Гермиона, Гаррининг қўлини оғритиб юборгудай ушлаб, - Ақли қандай етди экан, а?...

- У анави ит билан дўст тутинган, - киска тушунтирган бўлди Гарри ғамгин оҳангда, - Иккалasi бирга сайр қилиб юрганини кўрганман. Кетдик. Таёқчангни қўлингга олиб, шай холатда тутиб бор...

Бир неча сония ичида иккала бола дараҳт танасининг ёнига етиб олди, лекин ковакка биринчи бўлиб паҳмок думини ликиллатганча Маймоқоёқ кириб кетди. Гарри унинг ортидан эргашди. У бошини ҳам килиб, аста ковакка кирди-ю, паствлаб кетган туннель тубига қиялик бўйлаб сирпаниб тушди. Маймоқоёқ туннель ичида кетмоқда. Унинг кўзлари сехрли таёкча таратаётган шуълада яркираб кўринди. Хаёл ўтмай Гаррининг ортига Гермиона ҳам шалоплаб тушди.

- Рон қани? - чўчиб пичирлади қизалок.

- Анави томонда, - деди Гарри белини букиб олганча, Маймоқоёқ ортидан эргашиб.

- Бу туннель қаёққа олиб чиқар экан, а? - хансиради Гермиона.

- Билмадим... У Кафандузд ҳаритасида кўрсатилган-у, Фред билан Жоржнинг айтишича, ичиға ҳали ҳеч ким кирмаган экан... Туннелнинг охири ҳарита сарҳадидан ташқарига чиқиб кетган. Афтидан Ҳогсмёд худудига олиб чиқади...

Улар кадлари эгилган холатда имкон кадар тезрок юришга ҳаракат килишди. Мущукнинг думи дам кўриниш бериб, дам ғойиб бўлиб борди. Туннелнинг охири кўринмайди. Ҳар қалай у «Роҳат-луқум» қандолат дўқонининг ертўласига олиб чиқадиган йўлдан киска эмасга ўхшайди... Ҳозир Гаррининг хаёлини факат Роннинг қисмати, анави лаънати маҳлук уни қай ахволга соглани ҳақидаги ўйларгина банд қилган... Сал кам чўккалаган холатда югуриш жуда қийин кечмоқда. Қисилиб, узук-узук кечаётган нафас олиш жараёни кўкракни оғритиб юборди...

Ниҳоят туннель юкорилай бошлади. Бир сониядан сўнг кескин бурилди. Олдинда бораётган Маймоқоёқ кўздан ғойиб бўлди. Ҳозиргина дум кўринган жойда энди кичкина туйнук ва ундан таралаётган хира нур пайдо бўлди.

Иккала бола бир пас тўхтаб, нафас ростлаб олди-да, туннель каерга олиб келганини билиш учун таёқчаларини баланд кўтариб олганча, чиқиш туйнуғига яқинлашди.

Туйнук қалин чанг босган, алғов-далғов бўлиб кетган хонага олиб чиқди. Хона деворларига елимланган гулқоғоз йиртилиб, осилиб қолган. Полни доғ босган. Жамики мебель, худди кимдир атайин синдириғандай, пачоқ бўлиб ётиби. Деразаларга тахта қоқилган.

Гарри Гермионага қаради. Қизалок чўчиб турган бўлишига қарамай, имо билан олға юришга даъват этди.

Гарри туннелдан хонага ўтиб, атрофга қаради. Хонада ҳеч ким йўқ. Ўнг томондаги эшик ланг очик бўлиб, ичкарида куюқ соя коплаган йўлак кўринди. Гермиона яна Гаррининг кўлидан ушлаб олди. Унинг катта-катта очилган кўзлари бир деразадан кейингисига югурмоқда.

- Гарри, назаримда биз Фигон кулбасига кириб қолдик.

Гарри атрофга назар солиб, тахталари юлинган, оёғи синдирилган курсига тушди.

- Арвоҳлар бундай қилмайди, - ўйчан хулоса чиқарди у.

Айни фурсатда тепадан гичирлаган товуш эшитилди. Болалар нигоҳларини шифтга қаратди. Чўчиб кетган Гермиона Гаррининг бармоқларини маҳкам сиқиб олди. Жони

оғриган Гарри қошини күтариб, Гермионага қаради. Қизалок тушуниб, қўлини бир оз бўшаштириди.

Болалар аста юриб, аввал дахлизга ўтишди сўнг, лиқилдоқ зина бўйлаб юқорига чикишиди.

Судралган тана қолдирган издан ташқари ҳамма жойни қалин чанг қоплаган.

Болалар қоронги зина майдонига чиқиб олишди.

- Нокс, - баралла пичирлади иккала бола.

Сехрли таёқчалар таратаётган шу заҳоти ўқди. Иккинчи каватда кўринган икки қанотли эшикнинг биттаси очиқ. Ўғринча яқинлашган болалар ичкарида қандайdir ҳаракат содир бўлаётганини англаб, бўғиқ инграш ва хуриллаган товуш эшишиди.

Иккаласи бир-бирига сўнгги бор караб, сўнгги бор имо килиб кўйишиди.

Олдинга узатилган таёқчасини маҳкам ушлаб олган Гарри эшикнинг иккинчи қанотини тепиб очди.

Чанг қоплаган гулдор чодир остидаги ҳашаматли кўрпада ётган Маймоқоёқ танишларини кўриб баланд хуриллаб қўйди. Каравот ёнида эса оёғи ғайритабиий бурчак ҳосил қилган Рон полда узала чўзилиб ётиби.

Гарри билан Гермиона Роннинг ёнига югорди.

- Калайсан, Рон?

- Ит қани?

- Ит эмас у, - ингради Рон, оғриқдан тишларини қисиб, - Гарри, бу ҳийла...

- Нималар деяпсан?

- У ҳақиқий ит эмас... у сехргар-анимаг...

Рон Гаррининг орқа томонига имо қилди. Гарри кескин ортга бурилди. Чикиш эшиги ёнида турган аллақандай киши эшикни қарсиллатиб ёпди.

Агар чукур, қоп-қора чаногига ботган кўзлари ёниб турмаганида, кирлигидан бир-бирига ёпишиб кетган қалин соchlари тирсагигача осилиб тушган ушбу кишининг қиёфасини кўрган киши уни мурда, деб ўйлаши муқаррар. Мумдан фарқи қолмаган тери қопламаси юз суякларига шу қадар ёпишиб кетганки, бош суяқ ажраб қолган. Болалар қаршисида иршайиб, сарғайган тишларини яланғочлаганча Сириус Блэк турибди.

- Экспеллиармус! - шангиллади у, Роннинг сехрли таёқчасини болаларга ўқтаб.

Гарри билан Гермионанинг сехрли таёқчалари кўлларидан чиқиб кетиб, ҳавода учганча Блэкнинг қўлига бориб тушди. Гарридан кўзини узмаган Блэк бир қадам олдинга ташлади.

- Дўстингга ёрдам бергани етиб келишингта ишончим комил эди, - хириллади у.

Блэкнинг овози шундай эшитилдики, анчадан буён гапирмагани аён бўлиб қолди.

- Отанг ҳам мен учун худди шундай қилган бўлар эди. Бирорта ўқитувчини ёрдамга чақирмаганинг мардлигингдан далолатдир. Бунинг учун сендан жуда миннатдорман...
Бундай вазиятда иш осон битади...

Отаси ҳақидаги сўзлар Гаррининг қулогида шу қадар қаттиқ жарангладики, гўё Блэк бор кучи билан бақириб гапиргандай бўлди. Боланинг қалбида қайнаган нафрат туйғуси вужудида оз бўлса ҳам кўркувга ўрин қолдирмади. Гарри хаётида илк бор сехрли таёқчасини ҳимояланиш учун эмас, ҳамла қилиш учун кўлга киритишни истади. Нима қилаётганини тўлиқ идрок этмаган Гарри рақибга ташланди-ю, икки қўлини икки томондан ушлаган дўстлари уни орқага тортишиди...

- Йўқ, Гарри, ўзингни бос! - пичирлади Гермиона.

- Гаррини ўлдирмокчи экансиз, бизни ҳам ўлдиришингизга тўғри келади! - баёнот қилди Рон, Блэкка мурожаат қилиб.

Тўғри туриш учун сарф этилган куч тебраниб гапираётган Роннинг юзидағи қонни кочирди.

Блэкнинг ботган кўзларида нимадир кўринган бўлди.

- Ёт, болакай, - деди у паст овоз билан, - Акс ҳолда оёғингга баттар шикаст етказасан.

- Сиз менинг гапимни уқдингиз-ми? - заиф овоз билан сўради Рон, кулаб тушмаслик учун Гаррини ушлаб, - Учовимизни ўлдиришингизга тўғри келади!

- Бугун бу ерда факат битта қотиллик содир этилади, - жавоб қайтарди Блэк, юзидағи

кулгиси янада кенгайиб.

- Нега энди битта? - кесатди Гарри, Рон билан Гермионанинг исканжасидан халос бўлишга уриниб, - Ўтган сафар сизга фарқи бўлмаган эди-ку, шундай эмасми? Петтигрюга етиш учун ўша магларнинг ҳаммасини шафқатсиз кириб ташладингиз-ку... Сизга нима килди? Азкабанда меҳр-шафқат тушунчаларидан сабоқ олдингизми дейман?

- Гарри! - гапга аралаши чўчиб кетган Гермиона, - Жим бўл!

- НЕГА ЭНДИ ЖИМ БЎЛАР ЭКАНМАН, АХИР У МЕНИНГ ОТА-ОНАМНИ
ЎЛДИРГАН-КУ!

Бакириб юборган Гарри дўстларининг кўлидан халос бўлиб, бор кучи билан Блэкка ташланди...

Бола сехр-жодуни ҳам, атиги ўн уч ёшли, жуссаси кичик, озғин ўсмир эканлиги, Блэк эса аксинча, ёши катта, йирик киши эканлигини ҳам унутиб кўйди. У хозир факат бир нарсани, у ҳам бўлса, Блэкнинг жонини имкон қадар қаттиқ оғритишни ўйлаяпти холос. Қилмишига яраша ўзининг ҳам жони қанчалик қаттиқ оғриши ҳакида эса ўйлагани йўқ... Боланинг ахмокона ишга журъат этишини кутмаганидан бўлса керак, серрайиб колган Блэк кўлидаги сехрли таёқчаларни ўз вактида кўтаришга улгуриб колмади. Натижада Гарри бир кўли билан Блэкнинг билагини тутиб колиб, таёқчалардан бирини ерга йиқитди, иккинчи кўли билан эса рақибнинг чаккасига зарб берди ва иккаласи ҳам гандираклаб, деворга суяниб қолди...

Гермиона чийиллар, Рон ўкирар, Блэкнинг кўлида қолган сехрли таёқчалар эса кўзни қамаштирган даражада учқун сачратар эди. Гарри кафти билан сиқиб олган озғин кўл эшилиб халос бўлаётганини хис этди. Иккинчи кўли билан Блэкнинг тўғри келган жойига кетма-кет зарбалар бериб, рақиб кўлини бўшатиб юбормасликка уринди.

Блэк бўш қолган кўли билан Гаррининг томогидан ушлаб олди...

- Йўқ, - вишиллади у, - Мен бу кунни ҳаддан ортиқ узоқ кутган эдим...

Блэк бармоқларини сиқиб, кўзойнаги четга сурилиб қолган Гаррини бўғди.

Айни шу фурсатда Гарри Гермионанинг Блэкка зарб берган оёгини кўриб қолди. Вактни бой бермаган Рон ҳам бутун танаси билан Блэкнинг таёқча ушлаган кўлига ташланди.

Гарри таёқчаларнинг полга тушганини эшилди...

У таналар уюми остидан бир илож қилиб чиққач, полда юмалаб кетаётган сехрли таёқчасига ташланди-ю, аммо...

- ВООЙ!

Маймоқёқ ҳам курашда иштирок этишга аҳд қилган кўринади. Мушук олдинги оёкларининг тирноқларини Гаррининг кўлига чукур саншиб олди. Бола бор кучи билан ушлаб, хонанинг нариги бурчагига улоктириб юборган Маймоқёқ энди таёқчага ташланди...

- ЙЎҚ! ОВОРА БЎЛАСАН! - қичкирди Гарри ва мушукка яхшигина зарб берди.

Маймоқёқ вишиллаганча қолди, Гарри эса полда ётган сехрли таёқчасини кўлига олиб, ўгирилди...

- ҚОЧИНГЛАР! - қичкирди у Рон билан Гермионага.

Такрор қичкиришга ҳожат бўлмади. Лаби конаган Гермиона колган иккита таёқчани кўлига олганча, ҳансира бетга қочди. Бемадор Рон бир илож қилиб каравот ёнига етиб олди-да, оғзи билан нафас олганча кўкрагини кўрпага бериб йиқилди ва оппоқ юзи кўкара бошлаб, синган оёғини ушлаб олди.

Озғин кўкрак қафаси дам баланд кўтарилиб, дам пастлаган Блэк сехрли таёқчани юрагига ўқтаб келаётган Гаррига қараб, девор ёнида чўзилганча қолди.

- Мени асфаласофилинга йўлламоқчимисан, Гарри? - ғудуллади у базўр эшитилган овози билан.

Кўлидаги таёқчани Блэкнинг юрагига ўқтаган Гарри бурни қонаётган, чап кўзининг атрофи моматалоқ бўлиб, нафармон тус олаётган жиноятчига яқин борди.

- Сен ота-онамнинг қотилисан, - Гаррининг овози титраётган бўлса ҳам, таёқчани маҳкам тутиб турибди.

Кўзи ичига ботган Блэк болага тикилди.

- Инкор этмайман, - вазмин жавоб кайтарди у, - Бирок сен бўлиб ўтган ишларни охиригача билмайсан.

- Охиригача билмайман? - такрорлади кулогида қон ураётган Гарри, - Сен уларни Вольдемортга сотгансан. Шунинг ўзи етарли.

- Менинг гапимни тинглашинг даркор, - деди Блэк умидсиз катъият билан, - Агар гапларимни эшитмай шу ишингни охирига етказадиган бўлсанг, бир умр афсус-пушаймон килиб юрасан... Сен бир нарсани англаб етмаяпсан...

- Сен ўйлагандан ҳам яхши тушуниб турибман, - жавоб қайтарди овози янада кучли титраган Гарри, - У қандай қичкирганини эшитганмисан? Ойим... мени ўлдирмаслигини Вольдемортдан ялиниб-ёлвориб сўраганини эшитганмисан... Буларнинг ҳаммасини сен... ҳаммасига сен...

Шу пайт Гаррининг ёнидан аллакандай малла нарса ўтди. Маймокоёк ерда узала чўзилиб ётган Блэкнинг устига сакраб чикди-да, кўкрагига гувала бўлиб ётиб олди. Кўзлари пирпираган Блэк мушукка қараб кўйди.

- Қоч устимдан, - ғудуллади у Маймокоёкни силтаб юборишга уриниб.

Бирок тирнокларини Блэкнинг коржомасига сукиб олган мушук жойидан қўзғалмади. Маймокоёк ўзининг хунук, ясси башарасини Гаррига қаратиб, сап-сариқ кўзлари билан болага бакрайди. Ўнг томондан Гермионанинг хикиллаб юборгани эшитилди.

Блэк билан Маймокоёкка қараб қолган Гарри таёқчасини янада маҳкам сикди. Хўш, Мушукни ҳам ўлдиришга мажбур бўлса, нима қилибди? Бари-бир бу ҳайвон болаларга эл бўлмайди... Блэкни химоя қилиб ҳалок бўлишни истаган экан, Гаррининг бунда айби йўқ. Агар Блэк мушукнинг ҳаётини саклаб колишга уринаётган бўлса, бу ҳолат Гаррининг отаонасидан кўра мушукни афзал кўраётганини англатади холос...

Гарри таёқчасини кўтарди. Ана энди масала узил-кесил ҳал этиладиган, орани очик қилиб, хун олинадиган вақт етди. Ҳозир у Блэкни ўлдиради. Ҳар қалай ўлдириши керак. Бу унинг ягона имконияти...

Аммо негадир сўнгти фурсат ҳаддан ортиқ чўзилиб кетди. Гарри таёқчасини кўтарганча турибди. Маймокоёк Блэкнинг кўкрагида, Блэк эса ерда, Гаррига тикилиб ётибди.

Каравотдан Роннинг узук-узук нафаси эшитилмоқда. Гермиона серрайганча, қотиб қолган. Айни шу пайтда бошқа товуш эшитилди...

Зинапоядан номаълум киши кўтарилиб келмоқда.

- БИЗ БУ ЕРДАМИЗ! - кутилмагандаги бакириб юборди Гермиона, - БИЗ ЙОКОРИДАМИЗ, СИРИУС БЛЭК ҲАМ ШУ ЕРДА! ТЕЗРОҚ!

Блэк кескин қўзғалди. Унинг устидаги Маймокоёқ ерга қулақ тушишига сал қолди. Гарри таёқчасини жон-жаҳди билан сикиб унга ўқтади. Боланинг миясида: «Ўлдирадиган бўлсанг, ҳозир ўлдир», деган овоз янгради. Бироқ қадам товушларини эшитган Гарри ҳеч нарса кильмади.

Қизил учкунлар фаввораси отилиб, эшик ланг очилди. Товонида айланган Гарри қўлида таёқча ушлаганча, хонага отилиб кирган профессор Люпинни кўрди. Юзи бўздай оқариб кетган профессор каравотда чўзилиб ётган Рон, эшик ёнида чўкка тушиб олган Гермиона, Блэкка таёқча ўқталиб турган Гарри ҳамда Гаррининг оёғи остида қонга беланиб ётган Блэкка кўз югуририб чиқди.

- Эксбеллиармус! - кичкирди Люпин.

Гарри боз қуролсизланди. Унинг таёқчаси ва Гермионанинг қўлидаги иккита таёқча ҳавога отилиб, тўғри профессорнинг қўлига бориб тушди. Шундан сўнг, профессор ҳалигича кўкрагини Маймокоёқ химоя қилиб ётган Блэкка яқинлашди.

Гарри ўзини тушкунликка йўлиққандай хис этди. У ўлдира олмади. Мардлиги етишмади ҷоги. Энди Блэк дементорлар ихтиёрига топширилади.

Люпин зўрикиб Блэкка мурожаат килди.

- Қани у, Сириус?

Гарри Люпинга каради. Профессор нимани назарда тутаётганини, кимни сўраётганини ҳеч

англай олмади. Бола яна Блэкка юзланди.

Жиноятынинг юзи деярли ҳеч қандай маъно касб этмаган. Бир неча сония давомида қилт этгани ҳам йўқ. Сўнг кўлини аста кўтариб, Ронга ўқтади. Боши қотган Гарри энди Ронга юзланди. Ҳеч нарсани тушунмаётган Рон эса ҳанг-манг бўлиб қолди.

- Ундан бўлса... - ғудуллади Люпин, Блэкка, худди унинг фикрини уқиб олмоқчи бўлгандек, диққат билан назар солиб, - ... нега у муқаддам кўриниш бермаган, а? Агар... - деди бирдан кўзлари катта-катта очилиб кетган Люпин, - Агар у ўша бўлмаган... ва сизлар менга бир сўз айтмай... ҳамма нарсани бошқача тарзда ҳал этмаган бўлсаларинг, албатта? Блэк ўзининг маъносиз нигоҳини Люпиндан узмай, нихоятда секин бош ирғиди.

- Профессор, - гапни бўлди Гарри баланд овозда, - Нималар бўляпти?...

Бола саволини тугатишга улгурмади. Негаки кейинги манзара унинг тилини танглайига ёпишириб кўйди. Блэкдан кўз узмай турган Люпин сехрли таёқчасини пастга туширди. Профессор ерда ётган Блэкка яқин келиб, кўлидан ушлаганча, оёғига турғизди.

Маймоқоёқ ерга сакраб тушгач, Блэкни, кадрдан дўстини кучгандай, қучиб олди.

Гаррининг оёғи остидаги ер йўқолиб қолгандай бўлди.

- КЎЗЛАРИМГА ИШОНМАЙМАН! - қичқириб юборди Гермиона.

Люпин Блэкни қўйиб юбориб, қизалоққа юзланди. Гермиона полдан туриб, кўлини Люпинга ўқтаганча бакирди.

- Сиз... Сиз...

- Гермиона...

- ... Сиз ва у!

- Гермиона, тинчлан!

- Мен ҳеч кимга айтмай келган эдим! - чинкирди Гермиона, - Мен сирингизни ошкор қилмай юрган эдим...

- Гермиона, илтимос, гапимга қулоқ сол! - бакирди Люпин, - Ҳозир бор гапни ўзим тушунтириб бераман!...

Гарри қўрқувдан эмас, вужудини қамраб олган нафрат тугёнидан титрай бошлади.

- Мен Сизга тўла-тўқис ишонч билдириб келган эдим, - қичқириб у, беихтиёр қалтираб эшишилган овози билан, - Сиз эса шунча вақтдан буён унга дўст тутиниб келган экансизда!

- Янглишяпсан, - эътиroz билдириди Люпин, - Мен унга дўст тутиниб келганим йўқ, бирок айни вақтда мен уни дўст деб биламан... Фикримни тушунтиришга имкон бер...

- ЙЎҚ! - чийилаб юборди Гермиона, - Гарри, ишонма унинг гапларига. У Блэкка қасрга киришга ёрдам берган. У ҳам сени ўлдириш пайида юрибди. Люпин аслида маҳлуқ тусиға кирадиган одам!

Орага жарангли сукунат чўмди. Энди ҳамманинг нигоҳи, гарчи ғайритабии тарзда оқариб кетган бўлса ҳам, пинагини бузмай турган Люпинга қаратилди.

- Ўзингга умуман ўхшамаяпсан, Гермиона, - деди у, ўқитувчилик одати бўйича, - Учта жавобингдан факат биттаси тўғри. Мен Сириусга қасрга киришга ёрдам бермаганман, турган гапки, Гаррини ҳам ўлдириш ниятим йўқ... Бирок маҳлуқ тусиға кирадиган одам эканлигимни инкор этмайман.

Унинг юзи ғалати тарзда титраб кетди.

Рон ўрнидан туришга қаҳрамонларча уриниб кўрди-ю, удалай олмай, инграганча боз ийқилди. Хавотирланган Люпин унга яқинлашди, лекин Рон уни ҳайдади.

- Йўқол олдимдан, маҳлуқ!

Люпин турган жойида қотиб қолди. Сўнг Гермионадан сўради:

- Анчадан буён биласанми?

- Юз ийлдан буён, - пицирлади Гермиона, - Профессор Снегг талаб қилган ўша ишони ёзган кунимдан буён биламан.

- У ишонгни ўқиб роса завқланди, - совуқ таъкидлаб ўтди Люпин, - Асл мақсади аён. Ўқувчилар мен бошдан кечираётган касаллик аломатларини фахмлаб олишини истаган... Айтидан сен Ой харитаси билан танишиб чикиб, тўлин ой кечалари бетоб бўлишим

маъносини англаб етган кўринасан, шундайми? Ёки мени кўрган бoggарт Ойга айланиб олишидан тушуниб етдинг-ми?

- Униси ҳам, буниси ҳам, - аста жавоб қайтарди Гермиона.

Люпин кийналиб кулди.

- Ёшингни инобатга оладиган бўлсак, Гермиона, ҳаётимда учраган афсунгар қизлар орасида сен энг ақллисан.

- Хеч ҳам ундай эмас, - паст овоз билан эътиroz билдириди Гермиона, - Агар оз бўлса ҳам ақллироқ бўлганимда эди, аслида ким эканлигинизни аллақачон ҳаммага маълум қилган бўлар эдим.

- Бироқ ҳамма, мен ўқитувчиларни назарда тутяпман, шундок ҳам билади, - деди Люпин.

- Дамблдор махлук тусиға кирадиган одам эканлигинизни била туриб, сизни ишга олганми? - сўради нафаси бўғилиб қолган Рон, - У нима, аклини еб кўйганми?

- Ўқитувчиларнинг айримлари бу масалада шубҳа қилишмайди, - жавоб берди Люпин, - Директор менга ишонч билдириш мумкин эканлигини исбот қилиб, маълум бир кишини кўндириш учун анча тер тўқди.

- У НОҲАҚ! СИЗ ШУНЧА ВАҚТДАН БУЁН АНАВИ ЖИНОЯТЧИГА ЁРДАМ БЕРИБ КЕЛГАНСИЗ! - кичқирди Гарри, Блэк томон бош ирғиб.

Блэк Рон ётган каравотга келиб ўтириди-да, титраётган кўллари билан юзини бекитди.

Маймоқоёқ ҳам каравотга сакраб, хириллаганча, Блэкнинг тиззасига чиқиб олди. Рон синган оёғини суриб ўзини иккаласидан нари олган бўлди.

- Мен Сириусга ёрдам бермаганман, - эътиroz билдириди Люпин, - Агар имкон берсангиз, мен сизларга бор гапни тушунтириб бераман. Ушланг...

У болаларга сехрли таёқчаларини қайтариб берди. Ҳанг-манг бўлиб қолган Гарри таёқчасини кўлига олди.

- Мана қаранг, - деди Люпин, ўзининг таёқчасини ридосининг қатларига яшириб, - Сизлар куроллангансиз, биз эса – йўқ. Энди гапимни тинглайсиз-ми?

Гарри ҳайрон бўлиб қолди. Люпиннинг ушбу иши чалгитиш манёври-ми ёки?...

- Агар ёрдам бермаган экансиз, - деди Гарри, - Блэкка шафқатсиз нигоҳ ташлаб, - Унинг бу ерда эканлигини қаердан билдингиз?

- Харитага караб, - жавоб берди Люпин, - Кафанѓузд ҳаритасига караб. Мен ўз хонамда, ҳаритага қараб ўтирган эдим...

- Харита билан муомала қилишни биласизми? - шубҳа билан сўради Гарри.

- Албатта биламан, - кўл силтади Люпин, - Ҳар қалай унинг яратилишида бевосита иштирок этганман. Луни деганлари мен бўламан. Бу менинг ўқувчилик давримдаги лакабим.

- Бевосита иштирок этгансиз?...

- Муҳими, бугун кечкурун ҳаритага диққат билан қараб ўтирганим. Рон ва Гермиона учалангиз гиппографининг қатли олдидан Хагриднинг кулбасига яширинча боришни ният қилишингиз мумкин, деган хаёлга борган эди. Шундай эмасми?

Профессор болалардан кўзини узмаганча, чанг кўтариб, хонанинг у бурчагидан бу бурчагига юра бошлади.

- Отангни плашидан фойдаланишинг мумкинлигини ҳам хаёлимга келтирдим, Гарри...

- Плашим борлигини қаердан биласиз?

- Жеймс ўша плашни устига ташлаб, кўздан ғойиб бўлишини кўп маротаба кўрганман... - деди Люпин боз кўл силтаб, - Энг муҳими, киши плаш кийганми-йўқми, бари-бир Кафанѓузд ҳаритасида кўринади. Мактаб ҳовлиси бўйлаб кулбага борганингизни, йигирма дакиқадан сўнг қаср томон йўл олганингизни кўриб ўтиридим. Факат ортга сизлар ёлғиз эмас, яна бир киши ҳамроҳлигида қайтдингиз.

- Нима? - хитоб қилиб юборди Гарри, - Бўлмаган гап!

- Дастреб мен ўз кўзларимга ўзим ишонмадим, - гапини давом эттириди хона бўйлаб юришни давом этган Люпин, Гаррининг гапига эътибор қаратмай, - Ҳарита бузилиб колган бўлса керак, деган хаёлга бордим. Ахир канакасига у сизлар билан бўлиши

мумкин?

- Биз билан хеч ким бўлмаган! - ўз гапини маъқуллади Гарри.
- Хаёл ўтмай, сизлар томон шиддат билан яқинлашаётган яна бир нуктани қўриб қолдим. Унинг устида «Сириус Блэк» тамғаси бор эди... У сизлар билан тўқнашгани ва икки кишини Уришқоқ тол томон судраб кетганини илғаб қолдим...
- Бир кишини! - деди дарғазаб Рон.
- Йўқ, Рон, - эътиroz билди Люпин, - Икки кишини.
- Професор ҳаракатдан тўхтаб, Ронга каради.
- Каламушингни кўрсам бўладими, Рон? - ижозат сўради профессор.
- Нима? - ҳайрон бўлди Рон, - Бу ишга Қасмоқнинг қандай дахли бор?
- Бевосита, - баёнот қилди профессор, - Хўш, Рон, кўрсам бўладими?
- Рон бир оз иккиланиб ётди-да, қўлини коржомасининг чўнтағига солиб, боядан буён безовта тўлғанаётган Қасмоқни чиқарди. Бола каламушнинг ялангоч думидан тутиб қолиб, қочиб кетишига йўл қўймади. Блэкнинг тиззасида ётган Маймоқоёқ эса оёққа туриб олиб, паст овозда вишиллаганча, каламушни тутиб олишга шай ҳолатга келди. Люпин яқинроқ келиб, нафас чиқармай каламушни диққат билан кўздан кечириб чиқди.
- Хўш? - деди чўчиб кетган Рон Қасмоқни ўзига якин тортиб, - Менинг каламушимдан нима истайсиз?
- Бу каламуш эмас, - кутилмаганда гапга аралашиб Блэк.
- Нималар деб алжираяпсан, жиноятчи, - деди Рон, ғазаби қайнаб, - Қўрмаяпсан-ми, каламуш-ку бу?!...
- Йўқ, Рон, каламуш эмас, - хотиржам хulosha чиқарди профессор Люпин, - Қаршингизда сехргар турибди.
- Анимаг, - қўшимча қилди Блэк, - Унинг исми Питер Петтигрю.

XVIII БОБ. ЛУНИ, ЧУВАЛЧАНГДУМ, ЮМШОҚОЁҚ ВА ШОХДОР ЖАНОБЛАР

Ушбу баёнотнинг тутуриксиз эканлигини англаб етиш учун болаларга бир неча сония керак бўлди. Гаррининг хаёлига келган фикрни Рон талаффуз этди.

- Иккалангиз ҳам аклингизни еб қўйган экансиз.
- Қандай бемаънилик! - хитоб қилди Гермиона паст овоз билан.
- Питер Петтигрю ҳалок бўлган! Ўн икки йил мукаддам уни мана бу ўлдирган...- деди Гарри, Блэк томон имо килиб.
- Блэкнинг юзи томир тортишгандек буришиб кетди.
- Ўлдирмоқчи эдим, - ириллади у, сариқ тишларини ялангочлаб, - Бирок айёр Питер мени алдаб кетди... ўшанда, бирок энди алдай олмайди!
- Жиноятчи кутилмаганда Маймоқоёқни полга отиб, Қасмоқقا ташланди. Синган оёғига Блэк ётиб олган Рон кичкириб юборди.
- Сириус, тўхта! - қичқирди Люпин, Блэкни Роннинг устидан тортишга уриниб, - ТЎХТАСАНГЧИ! Бундай килиб бўлмайди! Улар тушуниб етишлари керак... Иккаламиз тушунтириб беришимиз керак, уларга...
- Кейин тушунтирамиз! - кутуриб кетгандай қаршилик кўрсатди Блэк, бир қўли билан каламушни ушлашга уриниб.

Қасмок худди сўйилаётган каби чийиллаб, Роннинг юзи ва бўйини тимдалаганча, нари кочишга уринди.

- Улар бор гапни билишга ҳақли! - деди Блэкни ушлаб қолишга уринганча, ҳансираётган Люпин, - У шунча йилдан буён Уэслилар хонадонининг, айни пайтда Роннинг қўлга ўргатилган ҳайвони бўлиб келган! Айрим нарсаларни ўзим ҳам тушунмаяпман! Гаррини ўйласанг-чи... Сен унга ҳақиқатни айтиб беришинг керак-ку, Сириус!
- Блэк қаршилик кўрсатишни бас қилди-ю, руҳиз кўзини Роннинг тишланиб, тимдаланиб, конга беланиб кетган бармокларида маҳкам кисиб олинган Қасмоқдан узмади.

- Хўп, яхши, - рози бўлди Блэк, Қасмоққа қараб ўтириб, - Нимани хохласанг, шуни айтиб беравер уларга. Фақат тезроқ, Рем. Мен содир этмаган қотиллик учун судландим. Энди эса ўша қотилликни содир этмоқчиман...

- Томларинг кетиб, савдои бўлиб қолишибсан, иккаланг. Етар, бас, мен кетдим бу ердан, - деди Рон ожиз оҳангда.

У Гарри билан Гермионага нажот билан караганча, соғ оёғига турди-ю, бироқ Люпин сехрли таёқчасини боз чиқариб, Қасмоққа ўқтади.

- Гапларимни эшитишингга тўғри келади, Рон, - деди у вазмин оҳангда, - Сендан илтимос, мен гапирав эканман Питерни маҳкам ушлаб ўтириб.

- ҲОЙ, СЕНЛАРГА НЕЧА МАРОТАБА АЙТИШИМ КЕРАК, БУ ПИТЕР ЭМАС, ҚАСМОҚ! - ўшқириб юборди Рон, каламушни чўнтакка солишга уриниб.

Бироқ Қасмоқ каттиқ қаршилик кўрсатди. Бир оёқда турган Рон тебраниб кетиб, мувозанатини йўқотди. Гарри уни тутиб қолиб, каравотга ўтқизиб қўйди-да, Блэкка қиё ҳам боқмай, Люпинга мурожаат килди.

- Петтигрюнинг ўлими ҳақида берилган шохидликлар-чи, бунга нима дейсиз? - сўради у, - Кўча тўла гувоҳ бўлган-ку, ахир...

- Улар аслида нима иш бўлганини кўришмаган! - бакирди Блэк, Роннинг қўлида тўлғанаётган Қасмоқдан ҳанузгача қўзини узмай.

- Воқеа жойида бўлғанларнинг ҳаммаси Питерни Сириус ўлдирган, деган хulosага келишган, - бош иргиди Люпин, - Очигини айтсам, бугун кечкурун харитага қараб, аксига ишонч ҳосил қилгунга қадар, ўзим ҳам шундай фикрда эдим. Кафандузд ҳаритаси ҳеч қачон алдамайди... Питер тирик. У Роннинг қўлида типирчилаяпти, Гарри.

Гарри Ронга қаради. Иккала боланинг нигоҳи бир-бири билан учрашиб, иккаласи ҳам сўз айтмаган тарзда ягона хulosага келди: Люпин билан Блэкнинг томи кетган. Уларнинг сўзлари бирон-бир соғлом маънога эга эмас. Қандай қилиб каламуш Қасмоқ Питер Петтигрю бўлиши мумкин? Блэкнинг мияси-ку, Азкабанда айниб колгани тушунарли... Бироқ нега энди Люпин унга ёрдам бермокчи?

Шу пайт Гермиона ўзининг қалтираётган овози билан, сохта вазмин оҳангда, профессорни соғлом фикр юритишга даъват этаётган бўлиб гап бошлиди:

- Бироқ профессор Люпин... Қасмоқ Петтигрю бўлиши мумкин эмас, ахир... Бу ҳақиқатдан анча йироқ, ўзингиз яхшилаб мулоҳаза юритиб кўрсангиз, янгишаётганингизни тушуниб етасиз...

- Нега энди ҳақиқатдан йироқ? - сўради Люпин, худди у дарс ўтятпти-ю, Гермиона гриндилоу билан боғлиқ навбатдаги тажриба давомида йўл қўйилган ноаникликларга доир эътиroz билдирияпти.

- Чунки... чунки Питер Петтигрю анимаг эканлиги маълум бўлиши керак эди. Профессор Макгонагалнинг дарсида сеҳгар-анимаглар мавзусини ўтганмиз. Бундан ташқари, уйга берилган вазифани бажарар эканман анимаглар ҳақида қўп ўқиганман. Сеҳгарлик вазирлигида ўз ихтиёри билан ҳайвонга айланиши мумкин бўлган сеҳгар эркак ва аёлларга оид маълумотлар сакланади. Бундай шахсларга доир хужжатлар тўпламида барча маълумотлар, яъни улар қанақанги ҳайвонга айлана олишлари, ҳайвон қиёфасидаги ўзига хос аломатлари ва ҳоказо акс эттирилган. Мен ҳатто профессор Макгонагаллда мавжуд рўйхатни ҳам атайнин ўрганиб чиққанман... Бизнинг асримизга тааллуқли рўйхатга атиги етти нафар анимагнинг исми киритилган. Улар орасида Петтигрю йўк...

Гермиона уйга берилган вазифа ижросига қанчалик жиiddий ёндашишидан эндиғина ҳайрон бўлган Гарри Люпиннинг қаҳ-қаҳ уриб кулганини эшитди.

- Сен ҳар сафаргидай ҳақ гапирединг, Гермиона! - деди у, - Бироқ «Хогварц»да уч нафар, бирон-бир рўйхатда қайд этилмаган анимаг-сеҳгар борлигига оид маълумотлар вазирликка йўлланмаган.

- Агар сен уларга бор гапни гапириб бермоқчи бўлсанг, тезроқ бўл, Рем, - ўшқириб берди Блэк, Қасмоқдан қўзини узмай, - Мен бу кунни ўн икки йил кутдим. Ортиқ кутишни истамайман.

- Яхши, яхши... Бироқ сен менга ёрдам беришинг керак бўлади, Сириус, - Ахир мен воеаларнинг бошланишини биламан холос...

Люпин жим бўлиб қолди. Унинг ортида ниманидир гичирлагани эшитилиб, хонанинг эшиги ўзидан ўзи очилиб кетди. Беш киши баробар эшикка юзланди. Люпин эшик ёнига бориб, зина томон каради.

- Ҳеч ким йўқ...

- Арвоҳ юрибди! - қичкирди Рон.

- Бўлиши мумкин эмас, - деди Люпин ҳайрон нигохини эшиқдан узмай, - Фигон кулбасида ҳеч қаҷон ва ҳеч қандай арвоҳ бўлмаган... Қишлоқ аҳолиси эшитган увлашлар-у, фигонлар менинг овозим эди.

У пешонасидаги оқ тушган сочини орқага ташлаб, бир фурсат жим қолди-да, сўзлай бошлади.

- Гапни маҳлуқ турага кира бошлаганимдан бошламоқ даркор, деб ўйлайман. Агар авбош йигитча бўлмаганимда... бебошлигим туфайли мени ғажиб ташлашмаганда ҳеч нарса рўй бермаган бўлар эди...

Люпиннинг юзи жиддийлашиб, ниҳоятда чарчаган кўринди. Рон унинг гапини бўлмокчи бўлди-ю, Гермиона «Тсс!» деганча, уни тўхтатиб қолди. Кизалоқ профессорни дикқат билан кузатиб турди.

- Маҳлуқ турага кирадиган одам тишлаб олганида мен ҳали жуда ёш эдим. Ота-онам ўша даврларда мавжуд жамики воситаларни кўллаб кўришди, бирок болалик йилларимда бундай касалликнинг давоси бўлмаган. Профессор Снегг мен учун тайёрлайдиган Бўридаволаш дамламаси эса яқинда ихтиро қилинган. Ой тўладиган вактдан бир ҳафта олдин ичиб олсам бас, дамлама мени хавфсиз килиб, фикр юритиш қобилиятим сакланиб колади... Шунда мен ўз хонамда беозор бўридай гувала бўлиб ётиб оламан-да, ойнинг кайтишини кутаман. Бўридаволаш дамламаси ихтиро этилгунга кадар эса ҳар ойда бир маротаба ҳақиқий йиртқичга айланар эдим. Табиийки, бундай касаллик билан «Хогварц»да тахсил кўришни орзу килиб бўлмайди. Ўзингиз ўйлаб кўринг, кайси ота-она ўз фарзандини мендай хавфли бола билан бирга ўқишини истайди? Бирок айни ўша кезларда Дамблдор мактаб директори этиб тайинланди. У менинг бошимга тушган кулфатга шерик бўлиб, муайян эҳтиёт чораларига амал қиласидиган бўлсан, мактабда тахсил кўришимга эътиroz билдириласлигини маълум қилди, - Люпин оғир хўрсиниб, Гаррининг кўзига каради, - Уришкок толни мен «Хогварц»га ўқишига кирган йилим экишган деган сўзларим эсингдами? Аслида эса ўша дараҳт мен туфайли экилган. Мана бу уйни ҳам мен учун тиклашган. Бу ерга олиб келадиган туннелни ҳам айнан мен «Хогварц»га ўқишига кирганим сабабли қазишган. Ойда бир маротаба мени қасрдан олиб чиқишиб, шу ерга қамаб қўйишар, маҳлуққа айланишим шу ерда содир бўлар, туннелдан олиб чиқадиган туйнук олдига экилган дараҳт, токи мен хавфли эканман, қасрга қайтишимга йўл қўймас эди.

Бу гаплар нима учун айтиб берилаётганини Гарри ҳеч тушунмаётган бўлса-да, дикқат билан тинглади. Хонада Қасмоқнинг чийиллашидан бошқа ортиқча товуш эшитилмади.

- Ўша кезларда менинг... қиёфа ўзгартиришим жуда даҳшатли ўтди. Бўрига айланиш фавқулодда оғриклар билан кечди. Одамлардан яккалатиб қўйилган эканман, ҳеч кимни тишлай олмайман. Шунинг учун ўзимни ўзим ғажиб, тимдалаб ётар эдим. Қишлоқ аҳолисига менинг увлаш ва фигонларим эшитилар, шу боис одамлар бундай товушларни факат энг дарғазаб арвоҳлар чиқариши мумкин, деган фикрга боришар, Дамблдор эса бундай миш-миш гапларни қўллаб-куватлаб борар эди... Бу уйдан кўп йиллардан буён бирорта товуш чиқмай қўйган бўлишига қарамай, ҳатто бугунги кунга қадар одамлар унга яқин келишга журъат эта олмайдилар... Қиёфа ўзгариш жараёни қийнок-ла кечишига қарамай, мен ўзимни ниҳоятда баҳтиёр ҳис этар эдим. Негаки, ҳаётимда илк бор мен чин дўст орттирдим. Уч нафар қалин дўст топдим. Сириус Блэк... Питер Pettigrew... ва сенинг отанг, Гарри, Жеймс Поттер. Учала дўстим ойда бир маротаба қаёққадир гойиб бўлиб қолаётганимни сезмай колишмади, албатта. Ҳар хил ёлғон гаплар тўқишига тўғри келди.

Онам бетоблиги, ундан хабар олиб туришим кераклиги... Аслида кимлигимни билиб қолишиса, мендан буткул юз ўгиришларидан қўрқдим. Турган гапки, улар, худди сен каби, Гермиона, тез орада бор гапни ўзлари тушуниб етишди. Бироқ улар мендан юз ўгиришмади, аксинча, дўстларим шундай иш тутишдики, киёфа алмаштириб чеккан изтиробларим нафақат енгил ўтадиган бўлди, балки бундай кунлар ҳаётимнинг энг қизиқарли даврига айланди. Қисқаси дўстларим анимаг бўлиб олишди.

- Менинг дадам ҳам анимаг бўлиб олдими? - ҳанг-манг бўлиб қолди Гарри.
- Албатта, - деди Люпин, - Анимагликни ўзлаштиришлари учун уларга уч йил керак бўлди. Сенинг даданг билан Сириус мактабнинг энг ақлли, қобилиятли ўкувчилари бўлишган. Уларнинг омади чопди деса ҳам бўлади. Негаки, ҳайвонга айланиш жараёни кутилган тарзда ўтмай қолиши ҳам мумкин. Айнан шу боис ҳам сеҳргарлик вазирлиги анимаг-сеҳргарлар устидан жуда катъий назорат олиб боради. Питер эса ёрдамга муҳтоҷ эди. Жеймс билан Сириус унга кўлларидан келганча ёрдам беришди. Нихоят, бешинчи синфга келиб уларнинг ҳар бири ўз ихтиёрлари билан маълум бир ҳайвон турига айланиб олиш кўнкимасини ўзлаштириб олишди.

- Бу ҳолат сизнинг дардингизни қандай қилиб енгиллатди? - сўради Гермиона таҳайор оҳангда.

- Инсон қиёфасида қолишар экан, улар менга шерик бўла олишмайди, - тушунтириш берди Люпин, - Бироқ ҳайвон тусида... Қисқаси махлук тулага кирадиган киши факат одамлар учунгина хавфлидир. Ҳар ой дўстларим Жеймснинг кўринмас плаши остида қасрдан чиқиб, ҳайвонга айланишадиган бўлди... Энг кичкинамиз, Питер Петтигрю Уришқоқ тол шоҳларига чап берганча, дарахтга яқинлашар ва унинг танасидаги ғуддани босиб, ҳаракатсиз ҳолатга келтирас эди. Сўнг туннель бўйлаб хузуримга келишар, мен эса уларнинг таъсирида нисбатан хавфсиз бўлиб қолар эдим. Танам бўри тусида қолса-да, дўстларим ёнимда экан, онг-ла инсон бўлиб қолдим.

- Тезроқ, Рэм, - боз ўшқирди оч нигоҳини Қасмоқдан узмаган Блэк.

- Мақсадга ўтяпман, Сириус... Шундай қилиб, ҳаммамиз ҳайвон қиёфасига кира оладиган бўлиб қолдик ва энди қаршимизда чексиз имкониятлар очилди. Тез орада Фифон кулбасини тарқ этиб, қаср ва қишлоқ худудида санқиб юрадиган бўлдик. Сириус билан Жеймс йирик ҳайвонга айланишиб, зарурат туғилган пайтда бўрини идора қила олишга курби етар эди. «Хогварц»нинг бирор-бир ўкувчиси мактаб ва Хогсмёд қишлоғи худудини биз каби яхши билмайди... Натижада биз Кафандузд ҳаритасини тузиб, ўз лақабларимиз-ла имзоладик. Сириус – Юмшоқоёқ, Питер – Чувалчангдум, Жеймс – Шоҳдор.

- Қанақанги ҳайвонларга... - сўрамоқчи бўлди Гарри, бироқ Гермиона унинг гапини бўлди.

- Бироқ махлук тулага кирган одамни кечалари кўйиб юбориш! Ахир бу хаддан ортиқ таваккалчиллик-ку! Кети ўйланмай қилинган хавфли иш! Эътибордан четда қолиб, бировни тишлаб олганингизда нима бўлар эди?

- Айни шу фикр мени ҳалигача таъқиб қилиб келмоқда, - тушқун оҳангда икрор бўлди Люпин, - Шундай ҳолатлар ҳам бўлган... Мўъжиза туфайлигина бало-қазолардан омон колар эдик-да, сўнг узоқ қулиб юрар эдик... Ёш, мулоҳазасиз бўлганмиз. Устомонлигимиз қолган барча тушунчалардан устун келган... Баъзан ўзимни Дамблдор олдида айбдордай, худди унинг ишончини суиистеъмол қилиб, хоинлик қилгандай ҳис этаман... У бошқа директор килмайдиган ишни қилиб, мени мактабга кабул килди, бироқ умумий хавфсизлик, яъни мен ва бошқаларнинг хавфсизлиги манфаатларида жорий этилган қоидаларни бузажётганимни билмас эди. Айнан менинг айбим билан уч нафар дўстим норасмий равишда анимаг бўлиб олишганини хаёлига ҳам келтирмаган. Аммо ҳар сафар, келаси ой саргузаштларимизнинг режасини тузишга киришар эканмиз, айбдорлик хисси шу заҳоти барҳам топар эди... Мен ҳозир ҳам ўшандай қолганман...

Люпиннинг юзи котиб, оҳангидан ўзи ўзидан жирканнаётгани сезилди.

- Йил давомида Дамблдорга Сириус анимаг эканлигини айтиш керак ёки керак эмаслигини ўйлаб, ўзим билан ўзим баслашиб келган бўлсан-да, айтишга журъат эта олмадим. Нима учун? Чунки мен кўркоқман. Агар айтадиган бўлсан, «Хогварц»да ўқиб юрган кезларимда

уни алдаб келганимга ҳам иқрор бўлишимга тўғри келади, бошқалар эса мени деб... Дамблдорнинг ишончи мен учун ҳамма нарсадан устун туради. У менга ҳали ёш бола бўлганимда ёрдам берди, мана улғайиб, катта киши бўлганимдан сўнг ҳам ёрдам қўлини узатди, қолганлар ўзини мендан нари олса-да, иш билан таъминлади. Сириус қасрга Вольдемортдан ўргангандан ёвуз сехр воситасида кириб келяпти, хайвонга айланада олиш қобилиятининг бунга дахли йўқ, деб ўзимни ўзим ишонтиришимга тўғри келди. Шундай экан, Снегтнинг мен ҳакимда билдириган фикрлари қайсиdir маънода тўғри бўлса керак.

- Снегг? - хириллади биринчи марта Қасмоқдан кўзини узган Блэк, - Снегтнинг нима алоқаси бор бу гапларга?

- У ҳам мактабда, Сириус, - маъюс оҳангда тушунтириш берди Люпин, - Снегг ҳам ўқитувчи бўлиб ишлайди.

Люпин Гарри, Рон ва Гермионага қараб кўйди.

- Профессор Снегг ҳам биз таҳсил кўрган йилларда ўқиган. У ёвузлик кучидан химоя фани ўқитувчиси лавозимига тайинланишимга кўп эътиroz билдириган. Йил бўйи Дамблдорни менга қарши қўйишга уриниб, кўп ишонч билдиримасликка даъват этиб келди. Бундай қилишга Снегтнинг ўз асослари бор... Кунлардан бир кун Сириус Снегг билан жуда қалтис ҳазиллашди. Оқибатда Снегг ҳалок бўлишига бир баҳя қолди. Мен ҳам ўша аҳмоқона ҳазил иштирокчисиман...

Блэк истеҳзоли қулиб кўйди.

- Ажаб бўпти, - башарасини жирканч буриштириди у, - Мўралаб, хидланиб юрмасин эди. Барча ниятларимиз, хатти-харакатларимизни ўсмоқчилаб билиб олишга, чақимчилик қилиб, бизни мактабдан хайдаб юборишлирига эришишга умид боғлаб юрар эди.

- Хар ой қаёққа йўқолиб қолишим Северусга қизик туюлди, - тушунтириш берди Люпин, учала болага, - Тушуняпсиз-ми, бизлар tengкур эдик ва... м-м-м... бир-биrimizni унчалик хуш кўрмас эдик. Снегг кўпроқ Жеймсни ёқтиримас эди. Фикримча, унинг квидиши борасида эришган ютуқларига ҳасад қилган... Нима қилганда ҳам, кунлардан бир кун Снегг мени, Помфри хоним билан ҳовлида юрганимни кўриб қолган. Помфри хоним мен киёфа алмаштирадиган куни Уришқоқ тол томон олиб кетаётган эди. Сириус Северусга дараҳт танасидаги ғуддани узун таёқ воситасида босса, менинг кетимдан кузатиб бора олиши мумкинлигига шама қилишга аҳд қилиб, бу иши қизик бўлишига ишонган. Табиийки, Снегг айнан шундай қилган ҳам. Агар у бу ерга кириб келса, ҳакиқий йиртқичга рўбару келган бўлишини тушуниб турган бўлсаларинг керак. Бироқ отанг иккаламизнинг шум ниятимиздан хабар топиб, ўз ҳаётини хатарга кўйган тарзда одам қиёфасида Снегтнинг ортидан югуриб келди-да, туннелдан тортиб чиқарди. Шунга қарамай, Снегг кўзининг кири билан менинг қиёфамни кўриб қолишига улгурди. Дамблдор унга бу хақда бирорга лом-лим дейишни ман этди. Ўша кундан эътиборан Снегг менинг кимлигимни билади...

- Шунинг учун ҳам Снегг сизни хуш кўрмас экан-да, - чўзиб фикр билдириди Гарри, - Сиз ҳам ушбу ҳазилда иштирок этганингиздан гумонсираса керак-да?

- Тўппа-тўғри, - янгради Люпин ортидан муздай эшитилган жирканч овоз.

Северус Снегг устидаги кўринмас плашни ечиб, маҳлук турага кирадиган одамга сехрли таёқчасини ўқтаганча кўриниш берди.

XIX БОБ.

ЛОРД ВОЛЬДЕМОРТНИНГ МАЛАЙИ

Гермиона чийиллаб юборди. Блэк оёққа сакраб турди. Гарри эса худди электр токининг кудратли разряди ургандай хис этди ўзини.

- Мен мана буни Уришқоқ тол остидан топиб олдим, - деди Снегг плашни четга улоқтирас экан, таёқчасининг учини Люпиннинг кўксидан узмай, - Фойдали буюм экан, Поттер, сиздан жуда миннатдорман...

Снегтнинг нафаси тикилиб қолган бўлса-да, юзида барқ уриб турган музффариятни имкон кадар билдиримасликка уринди.

- Бу ерда эканлигингизни қандай фаҳмлаганим қизиқ бўлса керак сизга, а? - сўради кўзи яркираётган Снегг, - Мен ҳозир тўғри хизмат хонангиздан чиқиб келяпман, Люпин. Дамламанинг тунги порцияси тегилмай турганини кўриб, уни кабул килиш ёдингиздан чиқкан бўлса керак деган хаёлга бордим ва ўзим элтиб беришга аҳд килдим. Буни қаранг-ки... Қисқаси, тўғри қилган эканман. Столингизда ётган ўша маълум-машхур харитага бир бор назар ташлашим билан мени қизиқтирган барча жумбоқли саволларга жавоб топдим. Бу ёқка олиб келадиган туннель бўйлаб югуриб, кўздан ғойиб бўлганингизни кўрдим:
 - Северус... - оғиз жуфтлади Люпин, лекин Снегг овозини кўтариб, унинг гапини бўлди:
 - Блэкка қасрга кириш учун айнан сиз ёрдам бераётганлигингиз ҳақида директорга кўп маротаба айтган эдим, ишонмади! Мана исботи. Аммо ушбу эски уйдан паногоҳ сифатида фойдаланиш учун жиноятчига имкон яратиб беришга журъат этишингизни хаёлимга ҳам келтирмаган эканман...
 - Северус, янгишяпсиз, - гап бошлади Люпин қатъий охангда, - Сиз бор гапдан хабарингиз йўқ. Мен тушунтириб бераман. Сириус бу ерга Гаррини гум килгани келмаган...
 - Азкабан бугун биратула икки нафар жиноятчини қабул қилиб олади, - деди кўзи мутаассиблик жазавасида яркираётган Снегг, - Ҳакиқатдан хабар топган Дамблдорнинг ушбу холатга муносабатини ўз кўзим билан кўрмоқчиман... Биласизми, Люпин, сиз хавфсиз киши эканлигингизга у жуда ишонган эди... Қаранг-а, кўлга ўргатилган махлук...
 - Хулкингиз жуда ахмоқона кечмоқда, - деди Люпин мулоийим охангда, - Наҳотки болалик йилларида ўтган хафагарчиликлар айбизиз кишини Азкабанга йўллашга сиз учун асос бўла олса?
- ТАРС! Снеггнинг кўлидаги сехрли таёқча учидан ингичка, аркон отилиб чикиб, Люпиннинг оғзи, билак ва тўпиқларига илон каби чирмашганча, маҳкам боғланди ва ерга қулатиб, қилт эта олмайдиган қилиб кўйди. Дарғазаб наъра тортган Блэк Снегг томон отилди-ю, икки кўзининг ўртасига ўқталган таёқча уни шаштидан қайтарди.
- Сабаб берсанг бўлгани... Сен менга сабаб бер, мен эса онт ичиб айтаман-ки, жонингни сүғуриб олмай қўймайман, - ириллади Снегг.
- Блэк оёғи ерга қўмилиб қолгандай тўхтаб қолди. Иккаласидан қайси бирининг юзи нафрат ўтидан кўпроқ ёняпти, айтиш кийин.
- Гаррининг боши қотди. Қандай иш тутмоқ, кимнинг сўзига ишонмоқ даркор, билмай қолди. У Рон билан Гермионага юзланди. Рон ҳам боши қотган бўлиб, халос бўлишга уринаётган Касмок ҳаракатларини жиловлашга уринмоқда. Бирок Гермиона Снегг томон қадам босиб базур эшитилган овоз билан мурожаат қилди.
- Профессор Снегг... улар нима дейишмоқчи эканлигини билсак... сўзларини охиригача тинглаб кўрсак бўлади-ку, тўғрими?
 - Мисс Грэнжер, сизга шундок ҳам мактабдан қувғин қилиниш хавфи таҳдид солмоқда, - кесиб олди Снегг, - Сиз, Поттер ва Уэсли мумкин бўлмаган жойда, махлук одам ва қотиллиги учун судланган жиноятчи даврасида турибсиз. Ҳаёtingизда бир маротаба бўлса ҳам, тилингизни тийиб туринг.
 - Аммо... сиз тутаётган йўл... хато бўлса-чи...
 - ОВОЗИНГИЗНИ ЎЧИРИНГ ДЕДИМ, АҚЛИ ЙЎҚ ҚИЗ, - ўкириб берди башараси мажнун киёфасини касб этган Снегг, - ЎЗИНГИЗ ТУШУНМАЙДИГАН НАРСАЛАР ҲАҚИДА ГАПИРМАНГ!
- Блэкнинг юзига ўқталган таёқчадан учкунлар отилиб кетди. Профессорнинг важоҳатини кўрган Гермиона шу захоти унини ўчириди.
- Қасос хисси лаззатли бўлар экан, - деди Снегг Блэкка мурожаат қилиб, - Сени шахсан ўзим тутиб беришни жуда орзу қилган эдим...
 - Сен ўз устингдан ўзинг боз кулиб қоладиган бўлдинг, Северус, - жеркиб берди Блэк, - Агар анави бола ўз каламушини қасрга олиб борса, - бош иргиди у Ронга имо қилиб, - Сен билан бирга борганим бўлсин...
 - Қасрга? - тилёғмалик қилди Снегг, - Бунча узок йўл босиб нима қиламиз? Тол остидан

чикиб олсак бўлди. Дарҳол дементорларни чакираман. Улар сени кўриб, бағоят хурсанд бўлади, Блэк... Ўзларини шу қадар баҳтиёр хис этадики, ҳатто сени тўйиб-тўйиб ўпид ҳам олишади...

Блэкнинг шундок ҳам рангпар юзи баттар оқариб кетди.

- Сен... менинг тушунтиришларимни тинглашинг керак, - хириллади у, - Анави каламуш... каламушни кўряпсан-ми...

Снеггнинг кўзлари ҳеч качон бунчалик яркирамаган. У бирон-бир тушунтириш эшитишни истамади. Бармогини қарсиллатди-да, Люпинни боғлаб турган арқоннинг юқорига кўтарилиган учини ушлаб олди.

- Қани юринглар. Манави маҳлукни ҳам олиб чиқаман. Дементорлар ундан ҳам бўса олишса, ажаб эмас...

Гарри ўйлаб-нетиб ўтирасдан хона бўйлаб уч бор сакради-да, чикиш эшигини тўсиб олди.

- Йўлдан қоч, Поттер. Сен шундок ҳам бошингга ташвиш орттириб бўлдинг. Агар бу ерга келишимдан мақсад, сенинг кимматбаҳо терингни сақлаб қолиш бўлмаганда эди...

- Йил давомида профессор Люпин мени кўп маротаба ўлдириши мумкин эди, - баёнот килди Гарри, - Мен у билан ёлғиз қолган пайтларим кўп бўлган. Профессор менга дементордан сақланиш усулини ўргатди. Модомики у Блэкка ёрдам бермоқчи бўлган экан, нега шунча вактдан буён мени ўлдирмади?

- Маҳлук тусига кирадиган одамлар психологиясининг икир-чикирлари мени кизиктирмайди, - вишиллади Снегг, - Йўлимдан йўқол, Поттер.

- СИЗ ШУНЧАКИ, ТАБИАТАН ОЖИЗ, АЯНЧЛИ ОДАМСИЗ! - бакириб юборди Гарри, - ЎҚУВЧИЛИК ЁШИНГИЗДА СИЗНИ МАЗАХ ҚИЛИШГАНИ УЧУН ҚАСД ОЛМОҚЧИСИЗ. УЛАРНИНГ СЎЗЛАРИНИ ТИНГЛАШГА ҲАМ МАРДЛИГИНГИЗ ЕТМАЙ, НОЧОРЛИК ҚИЛМОҚДАСИЗ...

- ОВОЗИНГНИ ЎЧИР! МЕН БИЛАН БУНДАЙ ОҲАНГДА ГАПЛАШИШГА ҚАНДАЙ ЖУРЪАТ ЭТЯПСАН?! - ўкирди эси чикиб кетган Снегг, - Илон боласи – илон, чаён боласи чаён бўлади, деб шунга айтишар эканда! Мен ҳозиргина сенинг терингни сақлаб қолдим! Қаршимда тиз чўкиб миннатдорлик билдиранг арзийди! Тек кўйиб берсам, яхши сабок бўларди! Отангдай ўлиб кетар эдинг! У ҳам ўзини ақлли, деб билар, Блэк масаласида янгишганига ишонгиси келмаган эди! Энди қоч, акс холда қочишига мажбур киламан! ЙЎЛИМДАН ЙЎҚОЛ, ПОТТЕР.

Гарри сония ичида карор қилиб, Снегг қадам босишига улгурмай сехрли таёқчасини бош узра кўтарди.

- Эксбеллиармус! - қичкириб юборди у.

Фақат унинг овози танҳо эшитилмади. Эшик ошиқ-мошиғидан узилиб кеттудай портлаш янгради. Ҳавога кўтарилиб кетган Снегг дастлаб шифтга, сония ўтар-ўтмас полга ёпишиб қолди. Хушидан кетган ўқитувчининг соchlари орасида қон кўринди.

Гарри атрофга караб, Рон билан Гермиона ҳам Гарри билан баб-баравар Снеггни куролсизлантиришга аҳд қилишганини англади. Ўқитувчининг ҳавога кўтарилиган сехрли таёқчиши каравотда ўтиранг Маймокоёқнинг ёнига бориб тушди.

- Сизлар бундай қилмасликларинг, уни ўзимга кўйиб беришларинг керак эди... - деди Блэк. Тўғри иш тутганига ишончи комил Гарри Блэкнинг кўзига қарагиси ҳам келмади.

- Биз ўқитувчига ҳамла қилдик... Биз ўқитувчига ҳамла қилдик... - марсия айта бошлади Гермиона жонсиз ётган танага чўчиганча тикилиб, - Энди бизга нима бўлади...

Люпин арқондан халос бўлишга уринди. Блэк тез эгилиб, арқонни ечгач, қўлининг арқон гажиган жойларини ишқалаганча ўрнидан турди.

- Раҳмат, Гарри, - миннатдорлик билдириди у.

- Мен сизга ишондим, деганимча йўқ ҳали, - жавоб қайтарди Гарри.

- Демак далилларни ҳавола этиш вақти етиби, - деди Люпин, - Хўш, Рон, илтимос, Питерни менга узат. Ўтинаман сендан, тезрок.

Рон Қасмоқни кўкрагига маҳкамроқ босиб олди.

- Күйсангиз-чи, - деди у бўшашган оҳангда, - Наҳотки Блэк Азкабандан айнан шу Қасмоқни ўлдириш учун қочган бўлса, а? Айтмоқчиман-ки... - у мадад излаб Гарри билан Гермионага юзланди, - Хўп, фараз қилайлик Петтигрю каламушга айлана олади. Ахир атрофда миллиондан ортиқ каламуш бор-ку! Шунча йил Азкабанда ётган Блэк қаердан билиши мумкин улардан қайси бири кераклигини?
- Сириус, - ўгирилди Люпин Блэкка, - Бола жўяли савол берди. Чиндан ҳам, қаердан била қолдинг Питерни айнан шу ерда қидириш кераклигини?
- Блэк қўлини коржомасининг қатларига тикиб, эзилиб кетган газета парчасини чиқарди-да, силликлаб, Люпинга узатди. Бу Роннинг елкасига Қасмоқни чиқариб олиб, ўз оиласи билан ўтган йили ёз фаслида Мисрда тушган, «Башорат-у, каромат газетаси»да чоп этилган фотосурати экан.
- Буни қаердан ола қолдинг? - сўради ҳайратдан серрайиб қолган Люпин.
- Фуж, - қисқа қилди Блэк, - Ўтган йили Азкабанга текширув ишлари билан ташриф буюриб, хузуримга кирган эди. Мен ундан қўлидаги газетасини сўраб олдим. Биринчи сахифада... мана бу йигитчанинг елкасида ўтирган Питерни кўриб қолдим... Мен уни бир қарашдаёқ танидим... Каламушга айланишини кўп кўрганман... Маколада эса унинг соҳиби, яъни мана бу бола кузда «Хогварц»га... Гарри ўқиётган мактабга қайтиши ҳақида ёзилган.
- Э, Худо! - паст овозда хитоб қилиб юборди Люпин, қўзини дам Қасмоққа, дам газета парчасига олиб ўтиб, - Олд панжга...
- Олд панжасига нима қилибди? - жеркиб берди Рон.
- Унинг битта бармоғи йўқ, - тушунтирган бўлди Блэк.
- Албатта-да... - хитоб қилди Люпин, - Гап бу ёғда, дегин... ажойиб... Ўзи кесиб ташладими?
- Каламушга айланиб олишидан олдин, - жавоб берди Блэк, - Бурчакка қисиб олганимда кўчани бошига кўтариб, Лили билан Жеймсга хиёнат қилганим ҳақида хангари. Афсун қўллашимга улгурмай, кўчанинг ярмини портлатиб юборди. Йигирма фут келадиган радиусдаги жамики одамларни асфаласофилинга йўллаб юборди-да, бошқа каламушларга қўшилиб оқова сув қувурига кириб кетди.
- Питернинг танасидан атиги биттагина бармоқ қолганидан хабаринг борми, Рон?
- Хўш, нима қилибди?! Эҳтимол Қасмоқ бошқа каламушлар билан олишиб, бармоқдан айрилгандир! У бармоқсиз қолганига кўп йил бўлган.
- Аниқрок айтадиган бўлсак, ўн икки йил бўлди, - таъкидлаб қўйди Люпин, - Бунчалик узоқ яшаётгани сенга ғалати туюлмаяпти-ми?
- Биз... уни яхши парвариш қиляпмиз! - овоз қўтарди Рон.
- Ҳозир эса унинг ахволини зўр, деб бўлмайди. Сириус озодликка чиққанидан буён юкини йўқота бошлаган кўринади...
- Йўқ, у анави тентак мушукдан кўркиб кетган! - деди Рон, ҳеч нарса бўлмагандай каравотга узала тушиб олганча, хириллаб ётган Маймоқоёқ томон имо қилиб. Бундай эмас, ўйланиб қолди Гарри, Қасмоқ ҳали Маймоқоёққа дуч келмай туриб... Рон Мисрдан қайтиб келган... Блэк эса қамоқдан кочган кунлардан бошлаб касал бўлиб қолган эди...
- Йўқ, - хириллаганча гапга аралашди Блэк, Маймоқоёқнинг момик бошини силаганча, - Бу тентак эмас, аксинча, мен учратган мушуклар орасида энг акли мушук. Қасмоқ хақиқий каламуш эмаслигини дарҳол фаҳмлаган. Мен билан учрашгач, хақиқий ит эмаслигимни ҳам дарҳол англаб етди. У менга осонликча ишонгани йўқ... Нихоят мен унга қандай мақсадни кўзлаб келганимни тушунтиришга муваффақ бўлдим. Шундан сўнг у менга яқиндан ёрдам бера бошлади...
- Бу билан нима демоқчисиз? - аста сўради Гермиона.
- Дастрлаб у Қасмоқни менга келтириб беришга уриниб кўрди-ю, уддалай олмади... Кейинчалик мен учун «Гриффиндор» паролларини ўғирлаб келди. Тушунишим бўйича у қандайдир болакайнинг жавонидан олган...

Гаррининг онги ушбу гапларни идрок этишдан воз кечяпти. Қандай бемаънилик... бирок...

- Питер нима бўлаётганини тушуниб етган кўринади, гум бўлди, - давом этди Блэк дўриллаган овози билан, - Бу мушук, Маймоқоёқ дедингиз-ми лақабини, менга тушунтиришига қараганда Питер чойшабда кон доғини қолдирган эмиш... Фикримча у ўзини ўзи тишлаб қон чиқарган... У ўз ўлимини саҳналаштириш борасида тажриба орттиришга муваффак бўлган...

Ушбу сўзлар Гаррининг онгини уйғотиб юборди.

- Ўз ўлимини нима сабабдан саҳналаштиришига мажбур бўлганини унутдингиз-ми? - дарғазаб бакирди бола, - Чунки у бир нарсани аниқ тушуниб етган, у ҳам бўлса, сиз менинг ота-онамни қандай ўлдирган бўлсангиз, худди шу тарзда уни ҳам ўлдирасиз!

- Ундей эмас, - гапни бўлди Люпин, - Гарри...

- Энди эса уни ўлдиргани пайдо бўлгансиз!

- Тўппа-тўғри, - деди Блэк Қасмоққа ёвуз қараб.

- Демак Снеггни тўхтатиб, нотўғри қилган эканман-да! - қичқиришини давом этди Гарри.

- Гарри, нега тушунмаяпсан? Шунча вактдан буён ҳаммамиз янгишганмиз. Сириус ота-онангга хиёнат қилган, Питер эса уни ўша кўчада қидириб топган, деб ўйлаганмиз, - деди Люпин, - Аслида эса ишлар мутлақо тескари бўлган экан, ҳалигача тушунмадинг-ми?

Даданг билан ойингга Питер хиёнат қилган, Сириус эса, аксинча, уни қидириб топган...

- ЁЛГОН! МАНА БУ ОТА-ОНАМНИНГ СИР САКЛОВЧИСИ БЎЛГАН! СИЗ БУ ЕРГА КИРИБ КЕЛГУНГА ҚАДАР ИҚРОР БЎЛДИ! УЛАРНИ ЎЛДИРГАНИНИ ЎЗИ АЙТДИ! - чириллади Гарри, Блэкка бармок ўқтаб.

Блэкнинг ичкарига ботиб кетган кўзлари кутилмаганда яркираб, бошини силтади.

- Гарри... ўзим билмай килиб кўйган иш қотиллик билан баробардир демоқчи бўлгансиз...

- базур тушунтириш бера бошлади Блэк, - Энг сўнгги фурсатда мени эмас, Питерни Сир сақловчи сифатида танлаган афзалроқ бўлади, деб ота-онангни ишонтира олган эдим...

Мени айбим шу ва мен бунга тўла-тўқис икрор бўламан... Вазият шундай бўлиб қолдики, ота-онанг ҳалок бўлган тунда мен Питернинг ҳолидан хабар олгани бордим. Яшириниб олган жойига борсам ҳамма ёқ жойида, кураш аломати йўқ, бироқ унинг ўзи ҳам йўқ экан. Бу ҳолат менга жуда ғалати кўринди. Чўчиб кетиб, ота-онанг яшаётган жойга қайтдим.

Вайрон бўлган уй... уларнинг жасадларини кўриб... Питер нима иш қилиб кўйганини... мен қандай хатоликка йўл қўйиб кўйганимни... тушундим...

У гапини тўхтатиб, ҳаммага тескари қараб олди.

- Ортиқча гап-сўзни бас қиласиз, - деди Люпин эътиroz билдириб бўлмайдиган охангда,

- Ишлар аслида қандай кечганини билишнинг ягона йўли бор. Рон, каламушни бер дедим сенга!

- Берсам нима қиласиз? - эзилиб сўради Рон.

- Асл қиёфасига қайтишга мажбур қиласман, - жавоб берди Люпин, - Агар ҳақиқий каламуш бўлса, унга ҳеч нима қилмайди.

Рон иккиланиб қолди. Нихоят, анча ўйланниб тургач, Қасмоқни Люпинга узатди.

Миттигина қоп-қора кўзлари косасидан чиқиб кетишига оз қолган Қасмоқ жон-жаҳд билан чийиллаб, каршилик кўрсатганча, типирчилади.

- Тайёрмисан, Сириус? - сўради Люпин.

Снеггнинг таёқчасини аллақачон кўлига ушлаб олган Блэк Люпинга яқин келди. Унинг нам кўзлари даҳшатли яркираб кетди.

- Бирга-ми? - шивирлади у.

- Фикримча, шундай қилиш керак, - деди бир кўлида каламуш, иккинчисида сехрли таёқча тутган Люпин, - Учгача санайман. Бир, икки, УЧ!!!

Иккала таёқчадан отилиб чиққан оқ-мовий нур каламушга урилди. Қасмоқ маълум фурсат ҳавода муаллақ осилганча қолди. Унинг кичкинагина, кул ранг танаси катта тезлик билан айлана бошлади. Каламуш пастга қулаб, полга урилди. Рон қичкириб юборди. Яна бир кўзни қамаштирадиган шуъла тараалди ва...

Кейинги манзара дарахтнинг ўсиш жараёни тасвирга олиниб, тезлаштирилган тарзда

намойиш этилган фильмга ўхшади. Каламушнинг боши полдан кўтарилиб, танаси-ю, кўл-оёклари ўса бошлади. Хаёл ўтмай Қасмок ўрнида қаттиқ куйиниб, ғам чекаётган одам пайдо бўлди. Каравотда ётган Маймоқоёқ вишиллаб, оёққа турганча хурпайиб олди. Питер аслида паст бўйли, Гарри билан Гермионанинг бўйига нисбатан бир озгина баландроқ, рангиз майин сочи тўзғиб кетган, тепакал киши экан. Қасмоқнинг юнгидан фарқ килмайдиган искирт тери копламаси муқаддам тўладан келган бўлиб, киска вакт ичидаги озиб кетган кишининг терисига ўхшаб сўлжайиб қолган. Тез-тез, узук-юлуқ нафас олиб турганча, эшик томон кўз кири билан қараб кўйган ушбу кишининг учли бурни, ёшланиб турган миттигина кўзлари чиндан ҳам юзига каламушлик тусини бермоқда.

- Хўш, Питер, салом бердик, - очик чехра билан саломлашди Люпин, худди каламуш мактабдошига айланиб колиши табиий ҳолдек, - Кўришмаганимизга ҳам неча замонлар ўтиб кетди.

- С-сириус... Р-рем... Қадрдон дўстларим... менинг дўстларим... - саломлашган бўлди Петтигрю каламушнинг товушидек эшитилган овози билан.

Блэк кўлидаги сехрли таёқчасини аста кўтарди, бирок Люпин унинг кўлини тўхтатиб, огоҳлантиргандай қараб кўйди-да, боз Петтигрюга табиий, мулоим овоз билан мурожаат килди.

- Питер, биз ҳозиргина Лили билан Жеймс ҳалок бўлган тун хақида гаплашиб турган эдик. Каравотда чийиллаётганингда айрим кизикарли тафсилотларни ўтказиб юборган бўлсанг керак...

Гарри Питернинг заҳил юзидан йирик тер томчилари думалаб туша бошлаганини кўрди.

- Рем, сен унинг сўзларига лаққа тушмагандирсан, тўғрими? У мени ўлдирмоқчи бўлган эди, Рем...

- Бу ҳақда эшитганмиз, - гапни бўлди Люпин нисбатан совукроқ оҳангда, - Аммо айрим нарсаларга тушунтиришлар бериб ўтишингни истар эдик, Питер, илтимос...

- У мени ўлдиргани келган! - кутилмаганда чириллай кетди Петтигрю, Блэк томон бармок ўқтаб, - У Лили билан Жеймсни ўлдирди, Рем, энди эса мени ўлдирмоқчи... Ёрдам бер менга, дўстим...

Петтигрю кўрсаткич бармоғи йўқлиги туфайли ўрта бармоғини ишлатаётгани Гаррининг назаридан четда колмади.

Тубсиз кўзларини Питерга бақрайтириб турган Блэкнинг юзи айни вақтда куруқ бош сүякка ўхшаб кетди.

- Баъзи бир масалаларни ойдинлаштириб олмас эканмиз, сени хеч ким ўлдирмайди, - ишонтириди Люпин.

- Ойдинлаштириб оламиз? - чийиллаб кўйди Петтигрю, кўзларини дам тахта кокилган деразалар, дам хонадан олиб чикадиган ягона эшик томон югуртириб, - Мени кидириб келишини билар эдим! Унинг қайтиб келишини билар эдим! Мен бу кунни ўн икки йил кутдим!

- Сириус Азкабандан қочиб кета олишини билар эдингми? Бу ишни хеч ким муқаддам уddyдай олмаган бўлса ҳам, а? - пешонасини тириштириди Люпин.

- У ёвуз сехринг шундай сир-асрорларини билади-ки, уларни сен билан мен етти ухлаб, тушимизда кўрмаймиз! - қулоқни тешиб юборгудай чириллади Петтигрю, - Акс ҳолда Азкабандан қандай қочади?! Гапимга ишонавер, Исли-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Киши уни кўп киликларга ўргатган!

Блэк хонани бошига кўтарганча хандон отди. Унинг ғам-ҳасратга тўлиб-тошган кулгиси даҳшатли янгради.

- Вольдеморт? Мени? Кўп киликлар бажаришга?

Петтигрю худди Блэк ҳозир уни камчилайдигандек сесканиб кетди.

- Ха, Питер, собиқ сохибинг исмини эшитишдан қўрқасанми? - жирканди Блэк, - Бу масалада сени айбламайман, Питер. Унинг малайлари сендан у қадар мамнун эмас, агар билмоқчи бўлсанг?

- Гапингни тушунмадим, Сириус, - ғудуллади нафаси тезлашиб, юзи терга ботиб кетган

Петтигрю.

- Ўн икки йилдан буён сен аслида мендан эмас, Вольдемортнинг малайларидан яшириниб келганман десанг, Питер, рост айтган бўласан. Азкабанда хар хил миш-миш гапларни эшилдим. Сен ўлганинг ҳакидаги гапларга улар чиндан ҳам ишонишадиган кўринади. Акс ҳолда аллақачон ўша малайлар олдида жавоб берган бўлар эдинг... Уйқусида нималар деб бакиришганларини эшилганман. Уларнинг фикрича, аллақандай мунофиқ вакил Вольдеморт ва унинг тарафдорларини икки карра сотган эмиш. Хусусан, Вольдеморт Поттерларнинг уйига айнан сенинг кўрсатмаларингга биноан бориб, ўша ерда ажал топган. Билиб қўйки, Вольдеморт тарафдорларининг ҳаммасини ҳам Азкабанга тиқишимаган. Собиқ малайларнинг жуда кўпчилиги озодликда юрибди. Улар гўё хатога йўл кўйишганига икрор бўлишган-у, аслида пайт пойлаб юришибди... Агар сен тирик эканлигингдан хабар топадиган бўлишса борми, Питер...

- Гапларингнинг маъносини... ҳеч тушуна олмаяпман... - ғудуллади Петтигрю, юзининг терини енгига артганча, Люпинга юзланиб, - Рэм, ўзинг кўриб турибсан, у алжиб қолибди. Бемаъни гапларига ишонмайсан-ку, тўғрими?

- Тўғрисини айтсам, Питер, мен бир нарсани ҳеч тушуна олмаяпман. Нима учун ўзини айбиз, деб билган киши каламуш киёфасига кириб олганча, ўн икки йил давомида ҳаммадан бекиниб юрди, - бир вазнда жавоб қайтарди Люпин.

- Ҳа, айбиз, бироқ ўларча қўрқиб кетган киши! - чириллади Петтигрю, - Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Кишининг малайлари менинг пайимга тушишгани рост. Чунки айнан менинг айбим билан унинг энг содик одамларидан бири Азкабанга қамалган. У ҳам бўлса, жосус Сириус Блэк!

Блэкнинг юзи буришиб кетди.

- Қандай журъат этяпсан? - наъра тортиб юборди у, якиндагина айиқдай келадиган ит киёфасида бўлганини ёдга солиб, - Вольдемортнинг жосуси?! Қани айт-чи, мен бирор маротаба бўлсин, ўзимдан кучли, бошқаларга сўзини ўтказа оладиган кишиларга лаганбардорлик қилганманми? Сенинг табиатинг эса, Питер!... Жосус эканлигингни нима учун дархол фаҳмлаб олмаганимни ҳеч тушуна олмаяпман? Ахир доимо ёнингда сенга ғамхўрлик қиласидиган хомийлар бўлишини орзу қилиб юрар эдинг-ку. Дастрраб сенга биз, яъни мен, Рэм... ва Жеймс хомийлик қилиб юрган эдик...

Оғзи билан нафас олаётган Петтигрю боз юзини артиб олди.

- Мен – жосус?... Ақлингни еб қўйибсан... ҳеч қачон... қандай гапирияпсан бундай гапларни, билмадим...

Блэк шу қадар ғазаб билан вишиллаб гапириди, Петтигрю орқага тисарилди.

- Сен Сир сақловчи сифатида факат мен туфайлигина тайинланган эдинг. Буни мен бирон-бир нуксонга эта бўлмайдиган режа сифатида ишлаб чиқкан бўлиб, Лили билан Жеймсни шунга ишонтирган эдим... Минг аттанг-ки, чучварани хом санаган эканман... Вольдеморт менинг пайимга тушиши мукаррар эди. Сендеқ ожиз, ландавур, нўноқ кас Сир сақловчи сифатида танланиши мумкинлиги эса унинг хаёлига ҳам келмаган бўлар эди. Поттерлар қаёққа бекиниб олишганини кўрсата олишингни Вольдемортга маълум қилганинг ҳаётингдаги ягона, энг ёркин фурсат бўлса, ажаб эмас.

Юзи қўқимтир қул ранг тус ола бошлаган Петтигрю нималарнидир муҳмал ғудуллади. Гаррининг қулогига факат: «буниси энди хаддан ташқари», «бемаъни гап» каби сўзларгина чалинди. Айни вактда Петтигрюнинг кўзлари дам дераза кидириб, дам эшик излаб алланг-жаланг бўлиб қолганини ҳам пайқади.

- Профессор Люпин? - хадиксираб мурожаат қилди Гермиона, - Фикр билдирсам... сўрасам бўладими?

- Марҳамат, Гермиона, - ижозат берди профессор мулойим оҳангда.

- Биласизми... Қасмоқ... яъни мана бу... мана бу киши... Гарри билан бир хонада уч йил яшаган. Модомики у Ўзингиз-Биласиз-Ким манфаатларига хизмат қилган экан, нега шунча вактдан буён Гаррига зиён етказмади?

- Ҳа, балли! - хитоб қилиб юборди Петтигрю, майиб қўлини Рон томон ўқтаб, - Раҳмат!

Бунга нима дейсан, Рэм? Мен Гаррининг бошидан бирор тола бўлсин, сочини юлиб олганим йўқ! Умуман айтганда, нега энди мен унга зиён етказишим керак?

- Бунинг сабабини ўзим тушунтириб бераман сенга, - жавоб берди Блэк, - Чунки сен бирор наф кўрмас экансан, хаётда ҳеч кимга ҳеч нима қилмагансан. Вольдеморт гум бўлганига ўн беш йилдан ортди. Айтишларига қараганда унинг ҳозирги ахволи ўлиқдан кўп фарк қилмас экан. Табиийки сен шахсан Дамблдор хукм суроётган даргоҳда аллақандай мажрух, ўз сеҳр кучини батамом йўқотган ожизни деб қотиллик қилмайсан, тўғрими? Вольдемортнинг хузурига қайтиш учун эса у ўз қудратини тиклаб олганига ишонч ҳосил қилишинг керак. Бунинг учун эса сеҳргар элатимиз ҳаётидаги янгиликлардан боҳабар бўлиб бориш даркор, шундайми? Акс ҳолда каламуш киёфасини касб этиб, сеҳргарлар оиласига сингиб кирмаган бўлар эдинг.

Петтигрю эътиroz билдириш учун бир неча бор оғзини очиб, сўз топа олмай яна ёпиб олди.

- М-м-м... мистер Блэк... Сириус? - боз сўз олди Гермиона.

Бундай кутилмаган мурожаатни эшитган Блэк турган жойида бир сапчиб, Гермионага, худди ҳаётида бундан ортиқ мўъжизани кўрмагандай баҳрайиб қолди.

- Марҳамат қилиб айтинг-чи, агар... саволимга эътирозингиз бўлмаса, албатта... Ёвуз сеҳр кучидан фойдаланмаган экансиз, Азкабандай жойдан қочиб кутулишга қандай эриша олдингиз?

- Э раҳмат, қизалоқ! - ниҳоят тилга кирди Петтигрю, Гермионанинг гапини маъқуллаганча қизалоқ томон бош силкитар экан, - Тўппа-тўғри савол! Айнан шуни сўрамоқчи бўлиб турган...

Люпиннинг нигоҳи Петтигрюни жим бўлишга мажбур килди. Блэк Гермионага юзланганча, пешонасини тириштириб, жавобни обдон ўйлаб қолди.

- Бунинг уддасидан қандай чиққанимни ўзим ҳам аниқ айта олмайман, - ўйчан жавоб берди у, - Авваламбор, таъкидлаб ўтмоқ жоизки, айбисзилигимни билганим учун ҳам онгим, соғлом ақлимни сақлаб колишга муваффақ бўлдим. Бу ўй у қадар баҳтиёр ўйлар сирасига кирмагани учун ҳам уни дементорлар сўриб олишмаган. Бироқ айнан шу ўй менга куч бағишилади, ўзимни, ким эканлигимни унутмасликка, сеҳр кучимни сақлаб колишга сабаб бўлди... Шу боис, атрофимда... чидаб бўлмас вазият қарор топгач... қамок камерасининг ўзида итга айлана олдим. Агар хабарингиз бўлса, дементорларнинг кўзи бўлмайди... - деди Блэк ютиниб олиб, - Улар одамни кўрмайди, бироқ унинг ҳис-туйғуларини яхши сезишади. Чунки улар бизнинг ҳис-туйғуларимизни сўриб, кун кечиради... Менинг туйғуларим эса, итга айланиб олганимдан сўнг бўлса керак... инсоний туйғулардан фарқ қилиб қолган. Шунинг учун улар аксарият маҳбуслар каби мен ҳам аклдан озиб қолганлигимни табиий ҳолдек кўришган бўлишса, ажаб эмас. Маҳбуснинг бундай ахволи уларни ташвишга солмайди. Бироқ мен жуда заиф бўлиб, сеҳрли таёқчасиз уларни ўзимдан нари ҳайдай олмас эдим... Вакт ўтгач Питернинг фотосуратини кўриб, унинг «Хогварц»да, Гарри таҳсил кўраётган мактабда эканлигини тушундим... «Хогварц» Петтигрю учун ёвузлик кучлари яна ўз таъсирини кўрсата бошлагани ҳакидаги мишиш-миш гапларни кутиб, зарур бўлган фурсатда ҳаракат бошласа бўладиган ниҳоятда куляй жой... Петтигрю бошини силтаб, лабларини унсиз қимиirlатганча, Блэкка, худди гипноз қилиб қўйилгандай караб қолди.

- Иттифоқчилари борлигига ишонч ҳосил қилиши билан ҳаракат бошлишга, Поттерларнинг сўнгги вакили каердалигини сотишга тайёр эканлигини фаҳмладим, - гапини давом этди Блэк, - Агар у Гаррини сотса, Вольдемортга хоинлик қилгани ҳакида оғиз очишга ким журъят эта олади? Аксинча, уни кучоқ очиб кутиб олишади... Ўзингиз тушунган бўлсангиз керак, мен тегишли чора кўришга мажбур бўлганман. Негаки, Питертирик эканлиги ёлғиз ўзимга маълум.

Гарри мистер Уэслининг бир вақтлар миссис Уэслига: «Блэк анчадан буён уйкусида гапирадиган бўлиб, ҳар сафар: у «Хогварц»да... у «Хогварц»да... дер эмиш», деган сўзларини эсга олди.

- Ўшанда миямда худди чироқ ёнгандаи бўлиб, дементорлар ушбу ўйимни ҳам ўчира олишмади. Бу суллоҳ ўй баҳтиёр ўйлар сирасига кирмаса-да, менга кўшимча куч бағишилади, онгимни ёриштириди... Кунлардан бир кун, менга овқат олиб келишган маҳалда, ит киёфасида камера эшигидан чикиб кетдим... Улар нима қилишни билмай қолишибди. Чунки ҳайвоннинг ҳис-туйғусини дементорлар деярли сезишмайди. Мен жуда озига кетган эдим... шу қадар озига кетган эдим-ки, панжара чивиклари орасидан чикиб кетишига муваффақ бўлдим... Шундан сўнг ит киёфасида катта ер томон узок суздим... Сохилга етгач, шимол томон йўл олиб, «Хогварц» худудига етиб келдим. Ўшандан бўён Ман этилган ўрмонда яшаб келмоқдаман. У ердан фақат бир маротаба, квидиш ўйинини томоша қилгани чиқдим. Гарри сен отанг каби зўр учар экансан...

Блэк Гаррига каради. Бола қўзини олиб кочмади.

- Ишон менга, Гарри, - деди Блэк титраган овози билан, - Гапимга ишон, ўғлим, мен Лили билан Жеймсга хиёнат қилмаганман. Ўлсам ўлиб кетар эдим-ки, уларни сотмаган бўлар эдим.

Нихоят Гарри Блэкнинг сўзларига ишонди. Севинганидан нафаси ичига тушиб кетган бола бир сўз айта олмай фақат бош иргиб қўя олди.

- ЙЎҚ!

Гаррининг бош иргигани ўлимга ҳукм этилгани билан баробар эканлигини анлаган Петтигрю тиз чўқди. Шу ҳолатда судралиб, қўлини ибодатга узатгандаи узатиб, Блэкка якинлашди.

- Сириус... ахир бу мен... Питер... сенинг дўстингман... сен мени... ундей қила олмайсан-ку...

Блэкдан тепки еган Петтигрю нари бориб тушди.

- Ифлос қўлингни коржомамга теккизма, у шундоқ ҳам кир, - жирканди Блэк.

- Рэм! - чийиллади биланглаган Петтигрю Люпинга юзланиб, - Сен ишонмайсан-ку, унинг сўзларига, - ёлворди у, - Режа ўзгаргани ҳақида улар сенга айтишар эди-ку, шундай эмасми?

- Агар мен жосус сифатида гумон қилинмаганимда, эҳтимол айтган бўлишар эди, - жавоб қайтарди Люпин, - Ўйлашимча, Сириус, айнан шу боис ҳам менга айтмагансан, шундайми? - худди гап орасидаги гапдай сўради Люпин Петтигрюнинг боши узра Блэкка мурожаат килиб.

- Маъзур санайсан, Рэм, - деди Сириус.

- Узр сўрама, Юмшоқоёқ, - жавоб қайтарди Люпин енгини шимариб, - Сен ҳам кечир мени, дўстим. Чунки эл қатори мен ҳам айнан сени жосус сифатида кўрган эдим.

- Қўйсанг-чи, нималар деяпсан, - дедиnihоятда сўлгин юзи табассумга ўхшаш қиёфа касб этган Блэк, енгини шимариб - Бирга ўлдирамизми?

- Шундай қилсак, тўғри бўлади, - ҳукм чиқарди Люпин қатъий оҳангда.

- Ундей қила олмайсиз... қила олмайсиз... - чийиллади даҳшатдан нафаси бўғилиб қолганча Рон томон судралган Петтигрю, - Рон... сенга яхши дўст бўлдим... яхши ҳайвонинг бўлдим-ку, шундайми? Мени ўлдиришларига йўл қўймайсан-ку, тарафимни оласан-ку, а? Рон ҳали ҳеч кимга бу қадар жирканч карамаган.

- Мен сенга каравотимда ухлашга ижозат берган эканман-а! - қичкирди у.

- Мехрибон бола... меҳрибон сохиб... - янада яқинроқ борди Петтигрю, - Мени ўлдиришларига йўл қўйма... Ахир мен каламушинг бўлганман... яхши ҳайвонинг бўлганман...

- Одам бўлишдан кўра яхши каламуш бўлган экансан, Питер, бу ҳали ғуурланишга сабаб бўлади дегани эмас. Болани тинч қўй, - кесатди Блэк.

Рон оғриқдан баттар оқариб бўлса ҳам, синган оёғини Петтигрюдан нари тортди. Тиз чўккан Петтигрю эса Гермиона томон каловланди-да, коржомасининг этагидан тутиб олди.

- Мехрибон қизалоқ... аклли қизалоқ... мени ўлдиришларига йўл қўйма... ёрдам бер менга...

Гермиона коржомасининг этагини Петтигрюнинг кичкина қўлларидан суғуриб олди-да,

девор томон сакраб ўтди.

Аъзойи-бадани дағ-дағ титрай бошлаган Петтигрю Гаррига юзланди.

- Гарри... Гарри... отангта роса ўхшаб кетасан... күйиб қўйгандай ўхшайсан...

- ГАРРИГА МУРОЖААТ ҚИЛИШГА ҚАНДАЙ ЖУРЪАТ ЭТЯПСАН? - ўкириб юборди Блэк, - УНИНГ КЎЗИГА ҚАРАШГА ҚАНДАЙ ЖУРЪАТ ЭТДИНГ? ЖЕЙМСНИ ТИЛГА ОЛИШГА ВИЖДОНИНГ ҚАНДАЙ ЙЎЛ ҚЎЙИШИ МУМКИН?

- Гарри, Гарри, Жеймс менинг ўлимимни истамаган бўлар эди... - пичирлади Петтигрю қўлини узатганча болага яқинлашиб, - У мени тўғри тушунган бўлар эди... Жеймс марҳамат кўрсатган бўлар эди...

Блэк билан Люпин Петтигрюнинг ёнига келиб, елкасидан чангалашди-да, полга улоктиришиди. Даҳшатдан ғужанак бўлиб олган Петтигрю ўтинч тўла нигохини уларга қаратиб ўтириди.

- Сен Лили билан Жеймсни Вольдемортга сотдинг, - деди Блэк титраб, - Буни инкор этмайсан-ми?

Петтигрю хўнграй бошлади. Нихоятда жирканч манзара. Жуссаси йирик, сочи тўкила бошлаган гўдак полда тўлғанмоқда.

- Сириус, Сириус, мен учун бошқа йўл қолмаган бўлса, нима қилишим керак эди? Ёвуз Лорд... тасаввур ҳам қила олмайсан... унинг шундай қуроли борки, тасаввурингга сиғдира олмайсан... Мен қўрқиб кетдим, Сириус. Мен ҳеч қачон сен каби, Рем... ёки Жеймс каби ботир, мард бўла олмаганман... Ишлар бу даража бўлишини истамаган эдим... Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Киши мени мажбур қилди...

- ЁЛГОН ГАПИРМА! - наъра тортди Блэк, - СЕН УНГА ЛИЛИ БИЛАН ЖЕЙМСНИНГ ЎЛИМИДАН ОЛДИН, БИР ЙИЛ ДАВОМИДА ГАП ТАШИГАНСАН! УНИНГ ЖОСУСИ БЎЛГАНСАН!

- Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Кишининг қўли ҳамма жойда баланд кела бошлаган эди!

- нафаси бўғилиб гапирди Петтигрю, - Бош тортиб... нимага ҳам эришган бўлар эдим?

- Муқаддам яшаб ўтган ёвуздар орасида энг мудҳиш ёвузга қарши бош кўтарганингда-чи, нимага эришган бўлар эдинг? - сўради юзи қаҳр ўтида ёнаётган Блэк, - Бегуноҳ одамларнинг ҳаётини сақлаб қолган бўлар эдинг!

- Сен тушунмаяпсан! - ангиллади Петтигрю, - У мени ўлдирган бўлар эди, Сириус!

- ДЕМАК ЎЛИШИНГ КЕРАК ЭДИ! - кичкиришини давом этди Блэк, - ДЎСТЛАРГА ХИЁНАТ ҚИЛГАНДАН КЎРА ЎЛИМНИ АФЗАЛ БИЛМОҚ ДАРКОР! ДЎСТЛАРИНГ СЕН УЧУН ЎЗЛАРИНИ ФИДО ҚИЛИШГА ТАЙЁР ЭКАН, СЕН ҲАМ УЛАР УЧУН ШУНДАЙ ҚУРБОНЛИККА ШАЙ БЎЛИШИНГ КЕРАК!

Блэк билан Люпин таёқчаларини кўтариб, ёнма-ён туриб олишиди.

- Хоинлик қилишдан олдин бир нарсани, у ҳам бўлса, агар сени Вольдеморт ўлдирмаса, биз ўлдиришимиз муқаррар эканлигини англаб етишинг керак эди, - хотиржам тушунтириди Люпин, - Алвидо, Питер.

Гермиона юзини кафтлари билан тўсиб, девор томон ўгирилиб олди.

- ЙЎҚ! - кичкириди Гарри.

У олдинга шартта югуриб чиқди-да, Петтигрюни тўстанча, ўқталиб турган таёқчаларга тик каради.

- Сизга уни ўлдириш мумкин эмас, - деди у паст овозда, - Мумкин эмас.

Блэк ҳам, Люпин ҳам каттиқ таажжубланди.

- Гарри, айнан мана шу аянчли чувалчангнинг дастидан сен ғирт етим қолгансан, - ўшқирди Блэк, - Ушбу нажас бўлаги сенинг ўлаётганингни хотиржам томоша қилиб, кутқариб колиш учун бирорта бўлсин, чора кўрмаган бўлар эди. Икрорини ўзинг эшилдинг-ку! Сенинг жамики оиласдан ўзининг сассиқ терисини афзал кўради.

- Биламан, - деди Гарри ҳаяжондан энтикиб, - Келинглар, яхшиси уни қасрга олиб борайлар. Дементорларга топширамиз... Уни Азкабанга қамашади... Факат ўлдирманг уни.

- Гарри! - Петтигрю боланинг тиззаларини қучиб олди, - Сен... раҳмат сенга... Аслида мен сенинг марҳаматингга арзигулик одам эмасман... раҳмат...

- Қоч! - ижирғанди Гарри, Петтигрюнинг кўлидан халос бўлиб, - Бу ишни сен учун қилаётганим йўқ. Мархум дадам... сендай мараз туфайли... дўстлари қотил деган ном орттиришларини истамаган бўлар эди. Шунинг учун қиляпман бу ишни. Ўпкасидаги хаво хуштак каби чикаётган Петтигрюдан ташкари ҳеч ким килт ҳам этмади, сўз ҳам айтмади. Блэк билан Люпин бир-бирига маъноли қараб кўйишида, таёкчаларини баробар тушириши.
- Сенинг сўзинг, Гарри, узил-кесил ҳал этувчи хукмдир, - деди Блэк, - Бирор ўйлаб кўр... у нима иш килганини яна бир бор ўйлаб кўр.
- Уни Азкабанга қамашсин, - такрорлади Гарри, - У айни шундай жазога лойиқ... Орка томонда чўчиб кетган Петтигрюнинг нафасидан чикаётган хуштак янада баландрок эшитилди.
- Жуда яхши, - қарор қилди нихоят Люпин, - Ундан бўлса, нари тур, Гарри. Гарри қатъиятсиз қараб қолди.
- Мен уни боғлаб қўяман холос, Гарри, - тушунтириди Люпин, - Бошқа ҳеч кандай зиён етказмайман, чин сўзим.
- Гарри нари қочди. Люпиннинг кўлидаги сехрли таёқча учидан арқон отилиб чиқди. Навбатдаги фурсатда кўл-оёклари боғланиб, оғзига увада тикилган Петтигрю полда тўлғанди.
- Каламушга айланишни хаёлингга ҳам келтирма, Питер, - ириллади Блэк, Петтигрюга таёқча ўқтаб, - Акс ҳолда асфаласофилинга равона бўласан, тўғрими, Гарри? Гарри полда ётган аянчли қоматга қараб кўйдида, Петтигрюга кўрсатиб бош иргиди.
- Ундан бўлса, - деди Люпин ишбилармон оҳангда, - Рон, суюк даволаш борасида Помфри хонимга бас кела олмайман, албатта. Шундай экан, ҳозирча оёғингга тахтакач боғлаб кўйсак, оқилона иш тутган бўламиз.
- У Роннинг олдига келиб, боланинг устига энгашдида, синган оёғига сехрли таёқчаси билан уриб:
- Ферула! - деб гудуллади.
- Ҳавода пайдо бўлган бинт ўрами Роннинг синган оёғи ёнида пайдо бўлган тахтакачларни маҳкам қисиб боғлади. Рон оёғини ерга аста босиб, оғриқ сезмади.
- Анча яхши, раҳмат, - деди у.
- Профессор Снегг-чи, уни нима қиласиз? - аста сўради Гермиона, ерда чўзилиб ётган танага қараб.
- Снегтнинг устига энгашиб, юрак уришини текшириб кўрган Люпин хулоса чикарди:
- Унга жиддий зиён етмаган, шунчаки, учалангиз... фавқулодда иштиёқ намоён этиб юборгансизлар. Профессор ҳалигача хушсиз ётиди. М-м-м... қасрга етиб боргунга қадар уни жонлантирганимиз маъкул. Биз уни мана бундай қилиб олиб кетамиз...
- Мобиликорпус!
- Снегг шу захоти, худди бўйни, билак ва тиззаларига кўринмас арқон боғланган каби ҳавода тик ҳолатда, полдан бир неча дюйм баландда муаллақ осилиб, боши билан оёклари хунук чайқалди. Люпин кўринмас плашни кўлига олиб, чўнтағига тикиб олди.
- Қочиб кетмаслиги учун икки киши мана бунга кишанланиб олиши керак, - деди Блэк, ботинкасининг учи билан Петтигрюни тепиб кўрсатиб.
- Улардан бири мен бўламан, - деди Люпин.
- Иккинчиси эса мен, - олдинга қадам босди дарғазаб Рон.
- Блэк ҳавода оғир кўлкишан пайдо қилди. Хаёл ўтмай Петтигрюнинг чап кўлига Люпиннинг ўнг кўли, ўнг кўлига эса Роннинг чап кўли кишанланди.
- Роннинг юзи қатъият қасб этган. Қасмоқнинг асл табиати ҳақидаги ҳақиқатни у ўз шахсига нисбатан ҳақорат сифатида қабул қилган кўринади.
- Маймоқоёқ каравотдан сакраб тушиб, чўтка сингари хурпайган думини ғурур-ла кўтарганча, Фигон кулбасини биринчи бўлиб тарк этди.

Гарри ҳали ҳеч қачон бундай мисли йўқ юриш иштирокчиси бўлмаган. Зинапоядан биринчи бўлиб тушган Маймоқоёқ юришнинг йўл бошловчиси бўлди. Мушук кетидан Люпин, Петтигрю ва Рон аллакандай олти оёкли маҳлукка үхшаб юришиди. Учовининг орқасидан эса Снегг, оёгининг учи зина поғоналарига тегиб-тегмай ҳавода суза кетди. Снеггнинг сехрли таёқчасини ушлаб олган Сириус унинг ҳаводаги тик ҳолатини сақлаб борди. Гарри билан Гермиона ҳаммадан кейин чикишиди.

Туннелга кириш осон кечмади. Люпин, Петтигрю ва Ронга ён томонлари билан, яккакифт юришга тўғри келди. Бунинг устига Люпин Петтигрюга ўқтаб бораётган сехрли таёқчасини бир сонияга бўлсин, туширгани йўқ. Учови қурама бўлиб, туннелнинг тор туйнугига қўпол равища тикилиб-сикилиб кирайтганини Гарри бир оз томоша килиб турди. Маймоқоёқ ҳамон етакчилик қилмоқда. Гарри туннелга ҳавода сузаётган Снеггнинг парвозини бошкараётган Блэк кетидан кирди. Снеггнинг чайкалаётган боши туннель шифтига теккани-теккан. Бундай ҳолатга йўл қўймаслик учун Блэк бирон-бир чора кўрмаяпти.

Туннелнинг ўртасига етишганда Блэк Гаррига узук-юлуқ гапириб мурожаат килди:

- Петтигрюнинг хукумат қўлига топширилиши нимани англатишини биласанми?
- Сиз оқланиб, озод этилишингизни англатади, - жавоб қайтарди Гарри.
- Тўғриликка тўғри-куя... - бош иргиди Блэк, - Бирок бундан ташқари... билмадим, сенга айтишганми-йўқми... Мен сенинг чўқинтирган отанг бўламан.
- Хабарим бор.
- Ота-онанг мени сенга васий қилиб тайинлашган. Агар уларга бир гап бўладиган бўлса... Гарри гапнинг давомини кутди. Наҳотки Блэк унинг хаёлидаги гапни айтмокчи бўлса, а?
- Амакинг билан холангнинг уйидан кўчиб чиқишни истамасанг, мен сени тўғри тушунаман, албатта, - иккиланиб давом этди Блэк, - Аммо, лоакал... ўйлаб кўрарсан... Менга юклangan айб бекор қилиниши билан... балки бошқа жойда яшаш истагини билдириб қоларсан...

Гарри қалбида, юрагининг қок ўртасида нихоятда қудратли портлаш рўй берганини хис этди.

- Нима? Сиз билан яшаш? - бола бехос бошини шифтдан бўртиб чиккан тошга уриб олди, - Дурсларнинг уйидан кўчиб чиқиши?
- Ўзим ҳам рози бўлмайсан деб ўйлаган эдим, - Гаррининг гапини бўлди Блэк, - Мен сени тўғри тушуниб турибман... мен шунчаки... истар эдим-ки...
- Ақлингизни еб қўйганингиз йўқми? - деди Гарри худди Блэк каби хириллаб, - Дурсларнинг уйидан чиқиб кетиш менинг ягона орзуим! Розиман, албатта! Рози бўлганда ҳам шундай розиман-ки, қўяверасиз! Ўзингизнинг уйингиз борми ўзи? Қачон кўчиб ўтсам бўлади?

Блэк кескин ўгирилиб, болага каради. Снегг боши билан шифт таталай кетди. Бирок бундай ҳолатга Блэк тупурган кўринади.

- Розисан? - сўради у, - Жиддий айтяпсан-ми?
- Жиддий бўлганда қандоқ! - хитоб қилиб юборди Гарри.

Гарри Блэкнинг хорғин юзида илк бор самимий табассум кўрди. Сириуснинг юзи бир зумда ва ақлга мутлақо сифмаган тарзда ўзгариб кетди. Боланинг кўз ўнгидаги харакатсиз, маъносиз никоб барҳам топиб, ўн йилга ёшариб кетган, ота-онасининг тўйи куни олинган фотосуратда кувноқ ҳолатда акс этган инсон гавдаланди.

Туннелдан чиққунча улар бошқа гапиришмади. Ташқарига биринчи бўлиб чиққан Маймоқоёқ Уришқоқ тол танасидаги ғуддани босган кўринади, Люпин, Петтигрю ва Рон туннелдан чиқишганда новдалар шовкини эшитилмади.

Блэк Снеггни ташқарига чиқариб юбориб, деворга суюнганча, Гарри билан Гермионани олдинга ўtkазди. Нихоят ҳамма ташқарига чиқди.

Мактаб ҳовлиси жуда коронғи. Факат узоқда ёришиб турган қаср деразаларигина

күринмоқда. Ҳеч ким хеч нима демай, йўл давом эттирилди. Петтигрю илгаридек хуштак чиқарган тарзда нафас олиб, баъзан инграб қўймоқда. Гаррининг ўй-хаёллари ағдар-тўнтар бўлиб кетган. Мияси ғувулламоқда. Ахир у Дурсларнинг хонадонини бутунлай тарк этадиган бўлди!... Энди у ота-онасининг энг якин дўсти Сириус Блэкнинг уйидаги яшайди!... Боланинг боши айланди... Телевизорда кўришган ўта хавфли жиноятчининг уйига кўчиб кетаётганини Дурсларга айтса, уларнинг башаралари қандай киёфа касб этишини Гарри хеч тасаввурига сиғдира олмаяпти!...

- Бирорта ноўрин харакат қиласиган бўлсанг, Питер, ўзингдан кўр, - эшитилди Люпиннинг огоҳлантирувчи овози.

Сехрли таёқчасини ён томонига йўналтирган ўқитувчи Петтигрюнинг кўксини нишонга олиб юрди.

Ҳамма индамай ховли бўйлаб бормоқда. Қасрга яқинлашган сари йўл ёришди. Аҳён-ахён жағи кўкрагига урилаётган Снегг ғайритабии тарзда Блэкнинг олдида сузуб кетяпти.

Дафъатан атрофни тўлин ой ёритиб юборди.

Хавода сузаётган Снегг кескин тўхтаб қолган Люпин, Петтигрю ва Ронга бориб урилди. Блэк турган жойида серрайиб қолди. У қўлини ёнига узатиб, орқада келаётган Гарри билан Гермионани тўхтатди.

Гарри Люпиннинг суяқдай қотиб қолган танасига эътибор қаратди. Ҳаёл ўтиб ўқитувчининг оёқ-кўллари асабий титрай бошлади.

- Э, Худо... - пичирлади Гермиона, нафаси ичига тушиб, - У бугун дамлама ичмаган эди! Люпин ҳозир ниҳоятда хавфли бўлиб қолади!

- Қочинглар, - шивирлаб буюрди Блэк, - Қочинглар дедим! Тезроқ!

Бирок Гарри кочиб кета олмайди. Ахир Петтигрюга Люпиндан ташкари Рон ҳам кишанбанд қилиб қўйилган-ку! Гарри дўстига ёрдам беришга ташланган эди ҳам-ки, Блэк уни танасидан махкам қучиб олиб, орқага тортибди.

- Ўзим эплайман! ҚОЧИНГЛАР!

Ниҳоятда кўркинчли увиллаш янгради. Люпиннинг боши ва танаси чўзила бошлади. Елкаси букчайди. Юз-кўлларини бир зумда тук қамраб олди. Кафтлари ўткир тирнокли панжаларга айланди. Малла туки хурпайиб кетган Маймоқоёқ ортга чекинди.

Махлук орқа оёғига тик туриб олиб, жағини карсиллатди. Бу пайтда Гаррининг ёнида турган Сириус ўрнида айиқдай келадиган баҳайбат ит пайдо бўлди. У қўлкишандан халос бўлган махлукка ташланиб, бўғзидан тишлаб олди-да Рон билан Петтигрюдан нари тортиб кетди. Ит билан махлук бир-бирини ғажиб, тирноклари билан тирнай бошлади...

Гарри бўлаётган ходисага худди сеҳрлангандай қараб, жангнинг хотимасидан қўрқди.

Атрофда нима бўлаётганига эътибор қаратмади. Гермионанинг қичкириғи уни хушига қайтарди...

Петтигрю олдинга ташланиб, Люпиннинг ерда ётган сехрли таёқчасини чангллаб олган. Рон боғланган оёғида тура олмай, майсага йиқилди. Момақалдириқ янграб, Рон харакатсиз қотди. Яна бир момақалдириқ янграб Маймоқоёқ осмонга кўтарилиб кетди-да, ерга копдай кулади.

- Экспеллиармус! - қичкирди Гарри, таёқчасини Петтигрюга ўқтаб.

Люпиннинг таёқчаси осмонга кўтарилиб, кўздан ғойиб бўлди.

- Турган жойингда қимирамай тур! - қичкирди Гарри олдинга ташланиб.

Кеч. Петтигрю каламушга айланиб бўлди. Унинг жирканч, ялангоч думи Роннинг қўлига махкамланган қўлкишан орқали ўтиб, кўздан ғойиб бўлди. Қаердандир майсанинг шитиршитири эшитилди.

Увиллашлар-у, наъралар эшитилди. Гарри ортга ўгирилиб Ман этилган ўрмон ичкарисига қочиб кетаётган махлукни кўрди...

- Сириус, Петтигрю қочиб кетди, у яна каламушга айланиб олди! - қичкирди Гарри.

Блэк қонга беланган, тумшуғи-ю, бели тимдалаб ташланган. Шунга қарамай, у Гаррининг сўзларини эшитиши билан шартта оёққа турди-да, зулмат сари югуриб кетди.

Гарри билан Гермиона эса Рон томон ошиқди. Роннинг кўзлари ярим юмуқ, оғзи ланг очик

ётибди. У тирик, нафас оляпти, бирок ўртоқларини танимаяпти.

- Унга нима қилди? - пичирлади Гермиона.

- Билмадим...

Гарри атрофга каради. На Блэк ва на Люпин күринди. Фақат Снегг. У ҳам бўлса хушсиз, ҳавода муаллақ осилган ахволда.

- Уларни қасрга элтиб, кимнидир ёрдамга чақириш керак, - деди Гарри, пешонасига тушган сочини йифиштиргач, соглом фикр юритишга уриниб, - Кетдик...

Шу пайтда узоқдан мунгли инграш, жони қаттиқ оғриган итнинг ангиллагани эшитилди.

- Сириус... - деди Гарри, қоронгиликка тикилиб.

Дастлаб Гарри нима қилишни билмай, боши қотди. Айни пайтда улар Ронга ёрдам бера олишмайди. Блэкнинг бошига эса қулфат тушгани аниқ. Гарри товуш эшитилган томон югорди. Гермиона ҳам унга эргашди. Инграш кўл томондан эшитилмоқда. Икковлон ўша томон ошиқди. Жон-жаҳд билан юурган Гарри ҳаво совиб кетганини ҳис этди-ю, бу нимани англатишини дархол идрок этмади...

Итнинг ангиллаши кутилмаганда тинди. Сохил бўйига етиб келган болалар бунинг сабабини тушунишди. Сириус яна одамга айланган. У бошини қўли билан бекитганча, чўккалаб олган.

- Йўўўўқ... - ингради у, - Ўтинаман... йўўўўқ...

Ана шундагина Гарри кўл қирғоқларидан дементорларнинг қоп-қора галаси ҳавода сузуб, яқинлашиб келаётганини кўрди. Уларнинг сони юздан ортиқ бўлса, бордир-у, кам эмас...

Гарри тез тескари қараб олди. Жуда таниш, томирлардаги қонни музлатиб юборадиган совуқ боланинг вужудини қамрай бошлади, қўзини туман қоплади. Дементорлар хар томондан босиб келмоқда. Кўп ўтмай қуршов ҳалқаси ёпилади...

- Гермиона, тез бўл, ҳаёtingнинг бирон-бир баҳтли фурсатини эсла! - бақирди Гарри, таёқчасини силтаб.

У кўриш қобилиятини тиклаб олиш, миясида эшитилаётган қичкирикларни тиндириш учун кўзларини пирпиратиб, бошини силкитди.

Мен энди чўқинтирган отамнинг уйида яшайман. Энди мен Дурсларнинг хонадонида яшамайман. У ўзини Блэк ҳакида ва фақат Блэк ҳакида ўйлашга мажбур қилди-да, афсун ўкий бошлади:

- Экспекто патронум!

Блэк сесканиб кетиб, белига ағанади ва мурдадек оқарганча, қотиб қолди.

Унга ҳеч нарса қилмайди. Мен унинг уйида яшайман.

- Экспекто патронум! Гермиона, ёрдам бер! Экспекто патронум!

- Экспекто...! - ғудуллади Гермиона, - Экспекто... Экспекто...

Бироқ кизалоқ ҳеч нима кила олмади. Аста бостириб келаётган дементорларнинг етиб келишларига ўн футча масофа қолди. Уларнинг зим-зиё девори Гарри билан Гермионани қуршаб олиб, сония ўтган сари ҳалқа сиқилмоқда...

- ЭКСПЕКТО ПАТРОНУМ! - қичкирди қулогида эшитилаётган қичкириклардан чалғишига уринган Гарри, - ЭКСПЕКТО ПАТРОНУМ!

Таёқчиликдан отилиб чиққан заифгина кумуш булутича ҳавода муаллақ осилиб қолди. Айни шу пайтда Гарри Гермионанинг хушсиз йиқилганини сезди. У ёлғиз ўзи қолди... ёлғиз ўзи...

- Экспекто... Экспекто патронум...

Гарри муздай майсага тиззаси билан тущди. Кўзини туман қоплади. Хотирасига зўр берди: Сириус айбсиз, айбсиз. Ишлар жойида бўлади. Мен унинг уйида яшайман...

- Экспекто патронум! - қичкирди у, сўнгти кучини йиғиб.

Бола бирор-бир шаклга эга бўлмаган Ҳимоячисининг кучсиз нурида дементорлардан бири кескин тўхтаб қолганини кўрди. У кичкинагина кумуш тусли туман булути орқали ўта олмади. Жуббасининг қатидан сирпанчик, ўлик қўлинини чиқарган дементор туманни тарқатишга уринди.

- Йўқ... йўқ... - нафаси бўғилиб шивирлади Гарри, - У айбсиз... Экспекто... экспекто

патронум...

Гарри дементорларнинг нигохини, дарғазаб, узук-узук нафасларини ҳис этди. Якин орада турган дементор болани нима килиш кераклигини ўйлаб колган кўринади, харакатини секинлаштириди. Сўнг иккала қўлини кўтариб, бошидаги қайтарма-қалпогини ечди.

Кўз ўрнида бўм-бўш кўз чаногини бекитиб турган ингичка, коракўтириб боғлаган, кул ранг тери кўринди. Аммо оғиз... шаклсиз, катта тешик бўлиб, ўлдириб юборгудай хириллаганча ҳаво сўряпти...

Дахшат туйгуси Гаррини шол қилиб қўйди. Бола на қимиirlай олди, на бир сўз айта олди. Химоячи бир яркираб қўйди-ю, гум бўлди.

Оппоқ туман Гаррининг кўзини кўр қилди. Курашиш керак, бироқ.... экспекто патронум... ҳеч нима кўринмаяпти... узоқда кимнингдир таниш овози эшитилган бўлди... Сириус қани? У қўли билан ер пайпаслаб чўқинтирган отасининг қўлини топди... улар отамга ета олишмайди...

Кутилмагандаганда қандайдир қумоқ босган бир жуфт бакувват қўл Гаррининг бўйнидан тутиб олди. Кимдир уни ердан зўрлаб узмоқчи... Бола дементорнинг нафасини ҳис этди. Демак улар дастлаб Гаррини бир ёқли қилишмоқчи... Қандай сассиқ экан, дементорнинг нафаси... Нега бунча қаттиқ кичқирмаса ойим... Унинг овози бу дунёда эшитилган сўнгги овоз бўлар эканда...

Шу пайт Гаррини қамраб олган туманни кумуш тусли шуъла ёриб ўтди. Шуъла тобора ёркин, ёруғ бўлиб борди... Гарри юзи билан майсага тушди. Дағ-дағ қалтираётган, қилт этгани мадори қолмаган, кўнгли айниб кетаётган бола бир илож қилиб қўзини очди. Бўйнидан ушлаб олган дементор негадир уни қўйиб юборди. Ёруғ нур сочган шуъла майсани ёритди... Миясидаги қичкириклар тиниб, вужудини қамраб олган совуқ барҳам топа бошлади.

Нимадир дементорларни чекинишга мажбур қилди... Ўша нимадир унинг устида, Блэк ва Гермионанинг устида гир айланмоқда... Лъянатилар чекинишмоқда... Бола танаси исиганини сезди...

Гарри бор кучини йигиб бошини ердан икки дюймга кўтара олди ва ёркин нур доирасида қандайдир ҳайвон югуриб юрганини кўрди... Ҳайвон қўл узра сакрамоқда... Боланинг қўзи терга ботиб, у қанақанги ҳайвон эканлигини илғай олмади. Афтидан яккашоҳ нарвалга ўхшайди... Ҳушининг сўнгги кучини йигған Гарри нариги соҳилга етган ҳайвон осонгина тўхтаганини кўрди. Ундан тараляётган шуъла кимнингдир қоматини ёритди... Соҳилда кутиб турган киши қўлини узатиб, ҳайвонни силаб қўйди... Киши Гаррига ғайритабий даражада таниш кўринди... Бўлиши мумкин эмас...

Гарри ҳеч нарсани идрок эта олмай, фикр юрита олмай колди. Мадори тамом бўлди. Ҳушини йўқотиб, боши билан ерга урилди.

XXI БОБ.

ГЕРМИОНАНИНГ СИРИ

- Қандай мудхиш ҳодиса... Даҳшат... Ҳеч ким ҳалок бўлмаганининг ўзи қандайдир мўъжиза... Қулок эшиитмаган ҳодиса... Сиз ўша ерда бўлганингиз, Снегг, омаднинг ўзгинаси. Агар ёлғон гапираётган бўлсан, тил тортмай ўлай...

- Миннатдорман, вазир жаноблари.

- Менимча, кўрсатган хизматингизга яраша сиз иккинчи даражали, агар сўзимизни ўтказа олсақ, хатто биринчи даражали Мерлин ордени билан тақдирланасиз!

- Фавқулодда миннатдорман, муҳтарам вазир жаноблари.

- Жуда жиддий яраланибсиз... Блэкнинг ишими?

- Сўрадингиз, энди ростини айтишга мажбурман, вазир жаноблари. Бу жароҳат Поттер, Уэсли ва Грэнжер томонидан кўрсатилган хунар маҳсулидир.

- Бўлиши мумкин эмас!

- Блэк уларни сеҳрлаб қўйган. Мен буни дарҳол англадим. Учовининг хулқига, ўз хатти-харакатлари қандай оқибатга олиб келиши мумкинлигини тушуниб етмайдиган бўлиб

колганига караганда, уларга нисбатан, адашмасам, Баш гангитиши афсуни күлланилган. Ушбу ўқувчиларнинг аралашуви туфайли Блэк қочиб қутулиши ҳам мумкин эди... Афтидан улар Блэкни ўзлари, катталарнинг ёрдамисиз, мустақил равишда қўлга олишга шубха қилишмаган. Ахир ушбу ҳодисага қадар учовининг аксар гуноҳи кетма-кет кечирилиб, кўпига кўз юмилиб келинган... Бу эса ўз навбатида, учала боланинг табиатида талтайиш, ҳаддан ортиқ манманлик иллатлари шаклланиб, ўзларига бўлган ишонч меъёридан ошиб кетишига сабаб бўлган... Бундан ташқари, Поттерга мактаб директори томонидан алохида, деярли фавқулодда ҳак-хукуклар ҳавола этилган...

- Ах, Снегг! - деди сехргарлик вазири, - Ўзингизга яхши аёнки, гап... Гарри Поттер тўғрисида борар экан.... ҳаммамиз қандайдир бошқача бўлиб қоламиз, огохлигимиз ҳам андак заифлашади...

- Шундай бўлса-да, ҳавола этилган бундай ҳак-хукуклар ва алохида муносабат Поттерга бирон-бир наф келтирмади. Шахсан мен унга нисбатан ҳар қандай бошқа ўқувчига кўрсатилгандай муносабатда бўлишга ҳаракат килиб қилганман. Унинг ўрнида бўлган ҳар қандай бошқа ўқувчи ўз ўртокларининг ҳаётини хавф-хатарга кўйгани учун кам деганда машғулотлардан вақтинча четлаштирилган бўлар эди. Ахир ўзингиз ўйлаб кўринг, муҳтарам вазир жаноблари, у ҳеч нарсани писанд қилмайдиган, мактабда жорий этилган қоидалар, айниқса айнан унинг хавфсизлигини таъминлашга қаратилган эҳтиёт чораларига осонликча тупурадиган бўлиб қолган! Тунги вактда, мактаб худудининг ташкарисида, маҳлукка айланадиган одам ва ўта хавфли кочкин жиноятчи даврасида бўлиш... Бундан ташқари, у муқаддам Хогсмёдга яширинча чиқиб юрган, деб айтишга ҳам асосларим бор...

- Ҳа, ҳа... Снегг, кўрамиз, ўйлаб кўрамиз... Шубҳа йўқ-ки, болакай шўхлик килиб кўйган... Ушбу гапларнинг барини Гарри эшишиб ётибди. У ўзини мастдай ҳис этмоқда. Эшитилаётган сўзлар маъноси унинг онгига жуда секин етиб бормоқда, деярли ҳеч нарсани тушунмаяпти... Оғирлашиб кетган оёқ-қўллари, қош-қовокларини кўтара олмаяпти... Қани энди мана шу қулай каравотда қилт этмай ётаверса...

- Мени таажжублантирган нарса, дементорларнинг хатти-ҳаракати бўлди... Сиз ҳақиқатан ҳам улар нима сабабдан чекинишганини билмайсиз-ми?

- Тасаввур ҳам қила олмайман, жаноб вазир... Мен хушимга келган пайтда дементорлар мактаб худудига олиб кирадиган йўллардаги постларига тарқалиб кетишаётган эди...

- Ажабо! Нима қилганда ҳам Блэк, Гарри ва анави қизалоқ...

- Мен кўл соҳилига келганимда учови хушсиз ётган экан. Табийки, Блэкнинг оёқ-қўлларини боғлаб, оғзига увада тиқиб кўйдим. Сехр воситасида замбил ясад, ҳаммасини касрга етказдим.

Сукунат чўмди. Гаррининг мияси нисбатан тезроқ ишлай бошлади. Шунинг учун бўлса керак, корин соҳасини нимадир кемираётгани, ичи бўшлиққа айланётганини ҳис этди. Бола кўзини очди.

Атрофдаги нарсалар кўзига хира кўринди. Кимдир боланинг кўзойнагини ечиб кўйибди. Чироги ёқилмаган шифохона палатасида ётганини аста-секин идрок этди. Хонанинг нариги томонида кимдир каравотда ётгани ва унинг устига энгашиб олган Помфри хонимнинг бели базур кўринди. Гарри кўзларини кисиб олиб, Роннинг малла сочини илгади.

Шундан сўнг Гарри бошини бошқа томонга бурди. Ой ёритиб турган ўнг томондаги каравотда кўзлари очик, нимадандир таъсирланган Гермиона ётибди. Гаррининг хушига келганини сезган қизалоқ кўрсаткич бармоғини дастлаб лабига босди, сўнг хонанинг чиқиши эшиги томон ўқтади. Фуж билан Снегтнинг сухбати ташки йўлақдан эшитилаётган экан.

Гаррининг хушига келганини сезган Помфри хоним боланинг каравоти томон ошиқди. Гарри бошини буриб, Помфри хонимнинг кўлидаги шоколадни кўрди. Шоколад бўллаги бунчалик катта бўлишини бола ҳали кўрмаган экан. Шоколад эмас йирик ўлчамли тоғ тошининг ўзгинаси-я.

- Ўзингга келдинг-ми! - кувонч-ла хитоб қилди фельдшер аёл.
У қўлидаги шоколадни жавонча устига қўйиб, кичкинагина болға воситасида майдалай бошлади.
- Роннинг ахволи қалай? - деярли баралла сўрашди болалар.
- Ўлмайди, - дарғазаб оҳангда жавоб қайтарди Помфри хоним, - Иккалангизга келсак, токи соғайиб кетганингизга ишонч ҳосил қилмас эканман, шу ерда қилт этмасдан ёта.... Поттер, нима килмокчисиз?
Гарри ётган ўрнига ўтириб, кўзойнагини тақиб олди-да, қўлига сехрли таёқчасини олди.
- Мен вазирга учрашим керак, - баёнот қилди у.
- Поттер, - тинчлантирган бўлди Помфри хоним, - Ишлар жойида. Блэк қўлга олинди. У юқори қаватдаги хоналардан бирига қамаб қўйилган. Сал ўтиб дементорлар ундан бўса олишади...
- НИМА?!
- Гарри каравотдан иргиб турди. Гермиона ҳам шундай қилди. Афтидан Гаррининг қичкириғи йўлакда эшитилди чоғи, хаёл ўтмай хонага Фуж билан Снегг кириб келди.
- Тинчликми, Гарри? - безовта бўлди Фуж, - Сен ётишинг керак... Унга шоколад бердингиз-ми? - сўради у Помфри хонимдан.
- Жаноб вазир! Гапларимга қулоқ солинг! - бакирди Гарри, - Сириус Блэк айбсиз!
Петтигрю ўшанда ўзининг сохта ўлимини саҳналаштирган экан! Биз бугун уни ўз қўзимиз билан кўрдик! Дементорларни Блэкка яқинлаштирунг, у...
- Фуж мулоим табассум ила бемор боланинг алаҳлаб гапирган сўзларини тинглади.
- Гарри, қулоқ сол, Гарри, хаёлларинг чалкашиб кетибди. Қанча мудхиш нарсаларни бошингдан кечирганингни тасаввур киляпман... Ёт тезроқ, аклли бола бўл. Биз вазиятни идора қилмоқдамиз...
- ҲЕЧ ҲАМ УНДАЙ ЭМАС! - қичкирди Гарри, - СИЗ АЙБДОР ҚОЛИБ, АЙБСИЗ КИШИНИ ҚЎЛГА ОЛГАНСИЗ!
- Мухтарам вазир жаноблари, илтимос, гапларимизга қулоқ тутинг, - деди Гаррининг ёнига келиб турган Гермиона Фужнинг юзига ялинчоқлик билан қараб, - Мен ҳам кўрдим уни. У Роннинг қаламуши бўлиб, аслида анимаг экан, мен Петтигрюни назарда тутяпман...
- Кўрдингиз-ми, вазир жаноблари? - гапга аралашди Снегг, - Бош гангитиш афсунни таъсирининг аломатлари... Блэк иккаласини яхшигина гангитиб қўйган...
- БИЗ ГАНГИТИЛГАН ЭМАСМИЗ! - ўкирди Гарри.
- Вазир! Профессор! - гапни бўлди Помфри хоним дарғазаб оҳангда, - Хонани тарк этишингизни талаб қиласман. Поттер менинг пациентим, ҳозир уни безовта қилиб бўлмайди!
- Мен безовта бўлаётганим йўқ! Мен бўлган воқеани айтиб бермокчиман, - кутургандай жеркиб берди Гарри, - Улар гапларимга қулоқ солишса бўлди...
- Бироқ Помфри хоним боланинг оғзига шоколад бўлагини тикиб қўйиб, унини ўчирди.
Навбатдаги сўзини айтмоқчи бўлган Гарри тикилиб қолди. Пайтдан фойдаланган Помфри хоним болани жойига ётқизди.
- Илтимос, чиқиб кетинглар, вазир жаноблари. Болаларга тинчлик керак.
Хона эшиги очилиб, Дамблдор кириб келди. Шоколад бўлагини базўр чайнаб ютган Гарри директорни кўриб боз ўрнидан турди.
- Профессор Дамблдор, Сириус Блэк...
- Муқаддас фалак ҳақи! - жазаваси тутиб қичкирди Помфри хоним, - Касалхонами бу ер ёки?... Директор, талаб қиласман...
- Мени маъзур сананг, Поппи. Бироқ мен мистер Поттер ва мисс Грэнжер билан гаплашиб олишим керак, - деди Дамблдор вазмин оҳангда, - Мен ҳозиргина Сириус Блэкнинг сұхбатини олиб қайтапман...
- Табийики, у Сизга ҳам Поттернинг миясига сингдириб қўйган Петтигрю тирик эканлиги-ю, қаламуш ҳақидаги эртакни айтиб берди, шундайми? - тупуриб юборгандай сўради Снегг.

Дамблдор узун, илмоқсимон қайрилма бурни устига илинган, ярим ой шаклига эга шиша күзойнак ортидаги мовий күзлари билан Снеггни бошдан оёк ўрганиб чиқди.

- Чиндан ҳам Блэк шундай фикр билдириди, - нихоят жавоб қайтарди у.
- Мен берган шохидлик-чи, Сиз учун бирон-бир ахамиятга эга бўлиши мумкинми? - ириллади Снегг, - Фигон қулбасида Питер Петтигрю бўлмаган. Уни мактаб худудида ҳам кўрмадим.
- Чунки Сиз ҳушсиз эдингиз, профессор! - баёнот килди Гермиона, ўта жиддий оҳангда, - Сиз кулбага кеч келиб...
- Мисс Грэнжер, ТИЛИНГИЗНИ ТИЙИБ ОЛИНГ!
- Кўйсангиз-чи, Снегг, - саросимага тушиб қолди Фуж, - Ёш ледининг тоби йўқ, буни биз тўғри тушунишимиз керак...
- Гарри ва Гермиона билан ёлғиз қолиб сұхбатлашмоқчиман, - гапни кескин бўлди Дамблдор, - Корнелиус, Северус, Поппи, илтимос, бизни холи қолдиринг.
- Нима қиляпсиз, директор! - саросимага тушиб қолди Помфри хоним, - Улар даволанишлари керак! Уларга тинчлик ва хотиржамлик керак!
- Сұхбатни кечга қолдириб бўлмайди, - гапни кесди Дамблдор, - Мен эса талабим каноатлантирилишини истайман.

Лабини кимтиб олган Помфри хоним шартта ўгирилди-да, нариги бурчақдаги хонасига кириб кетиб, эшикни ичкаридан ёпиб олди. Фуж нимчасининг кўкрак чўнтағидан тилла занжири осилиб чиккан каттагина чўнтақ соатини чикариб каради.

- Дементорлар келадиган вақт бўлиби. Чиқиб кутиб олай. Дамблдор, сизни юқорида кутаман.

Фуж эшик томон йўл олиб, уни очди-да, ўрнидан килт этмай турган Снеггни кутди.

- Сиз Блэкнинг эртагига ишонганингиз йўқ-ку, шундайми? - пицирлади Снегг, қотиб қолган нигохини Дамблдорнинг юзидан узмай.
- Гарри ва Гермиона билан ёлғиз қолиб сұхбатлашмоқчиман, - такрорлади Дамблдор. Снегг директор томон кадам босди.
- Сириус Блэк ўн олти ўшлигида табиатан қотилликка мойил бўлган, - вишиллади у, - Буни унуганингиз йўқ, деган умиддаман, директор. Ўшанда мени ўлдирмокчи бўлганини ёдингиздан чикармадингиз-ми?
- Хотирам борасида хозирча шикоятим йўқ, - хотиржам жавоб берди Дамблдор.

Снегг товонида туриб шартта бурилди-да, Фуж ушлаб турган эшик томон шашт билан равона бўлди. Эшик ёпилгач, Дамблдор Гарри билан Гермионага юзланди. Болалар бараварига энтикиб гапира кетишиди:

- Профессор, Блэкнинг гаплари рост, ишонинг. Биз Петтигрюни ўз кўзимиз билан кўрдик...
- ... профессор Люпин бўрига айланиши билан Петтигрю кочиб қолди...
- ... у каламуш киёфасида эди...
- ... Петтигрюнинг олд панжаси, яъни бармоғи... уни ўзи кесиб ташлаган экан...
- ... Ронга Сириус эмас, Петтигрю хамла қилди...

Дамблдор тушунтиришлар оқимини тўхтатиш учун кўлини кўтарди.

- Энди тинглаш навбатини сизларга бераман. Илтимос, гапимни бўлманг, вақтимиз жуда оз, - деди у паст овозда, - Блэк берган маълумотларнинг ҳақиқат эканлигини исботлайдиган бирор-бир далил йўқ, сизларнинг сўзларингиздан ташқари, албатта. Бирок ўн уч ёшли болаларнинг шохидлиги ҳаммани ҳам қаноатлантирумайди. Ўша кўчада турган кўплаб одамлар Сириус Петтигрюни ўлдирганлиги ҳакида суд йиғилишида онт ичган. Сириус Поттерлар оиласининг Сир сақловчиси бўлганлиги ҳакида эса ўзим гувоҳлик берганман.

- Профессор Люпин ҳам бўлган воқеани айтиб бериши мумкин... - деди индамай тура олмаган Гарри.
- Айни пайтда профессор Люпин ўрмонда санқиб юриб, бирор кишига бирон нима айтиб беришга қодир эмас. Одам киёфасига кириб гапириш қобилияти тикланганда эса жуда кеч бўлади. Яна шуни ҳам таъкидлаб ўтиш жоизки, сехргар элатимизнинг аксарияти маҳлук

тусига кирадиган одамларнинг гапига кўп ҳам ишонавермайди. Шундай экан, профессор Люпиннинг сўзлари тош босмайди. Сириус иккаласи қалин дўст эканлиги назарда тутиладиган бўлса...

- Бироқ...

- Қулоқ сол Гарри. Жуда кеч бўлди, гапимни тушуняпсан-ми? Айни вақтда профессор Снеггнинг гаплари, сенинг сўзларингдан кўра ишонарлироқ эшитиляпти.

- Бунинг сабаби жуда содда. У Сириусдан нафратланади, - хитоб қилиб юборди Гермиона,

- Бир замонлар Сириус Снеггнинг устидан аҳмоқона ҳазиллашган...

- Сириусни ҳам оппоқ, деб бўлмайди. У Семиз Холага ҳамла қилди, «Гриффиндор» минорасига бостириб кириб, пичоқ билан ўқувчига таҳдид солди... Ўлик бўлсин, тирик бўлсин, Петтигрюсиз Сириус юзасидан чиқарилган суд ҳукмини ўзгартира олмаймиз.

- Сиз бизга ишонасиз-ку.

- Ҳа, ишонаман, - хотиржам жавоб берди Дамблдор, - Бироқ ақлан сўқир кишининг мияси ёришиб кетадиган ёки сеҳргарлик вазири ўз карорини бекор қилишига мажбур бўладиган таъсир кучига эга эмасман...

Гарри директорнинг қатъий юзига қараб, оёғи остидаги ерни йўқота бошлади. Дамблдор ҳар қандай вазиятдан чиқиб кетадиган йўл топа олишига бола кўнишиб қолган. Ҳозир ҳам директор хаводан бирон-бир файриоддий қарор топишига ишониб ўтирибди. Аммо...

Сўнгти умид ҳам барбод бўлди.

- Бизга ҳозир ягона бир нарса, у ҳам бўлса, вақт керак, - аста гапини давом этди Дамблдор нигоҳини Гарридан Гермионага олиб ўтиб.

- Лекин... - ташвиш торти Гермиона ва кутилмаганда унинг кўзлари катта-катта очилиб кетди, - О!

- Энди диққат билан сўзларимни тингланг, - деди Дамблдор ҳар бир сўзини дона-дона, шошилмай баён қилиб, - Сириус профессор Флитвикнинг еттинчи қаватдаги хизмат хонасига қамаб қўйилган. Ғарбий миноранинг ўнг томондаги ўн учинчи дераза. Агар ишлар силлиқ ўтса, сиз сақлаб коладиган айбисиз ҳаёт битта бўлмайди. Аммо иккалангизнинг ҳам ёдингизда бўлсин, сизларни ҳеч ким кўрмаслиги шарт. Мисс Грэнжер, тегишли конундан хабарингиз бор, албатта. Ўртага нима тикилгани ўзингизга маълум... сизларни ҳеч ким кўрмаслиги шарт.

Гарри гап нима тўғрисида бораётганини мутлақо тушунмади. Дамблдор шартта ўгирилдида, чиқиши эшиги томон йўл олди. Эшик ёнига етгач болаларга боз юзланди.

- Мен эшикни қулфлаб қўймоқчиман. Ҳозир, - у соатга қараб қўйди, - Беш дакика кам ўн икки. Мисс Грэнжер, уч айланга етарли бўлади. Омад ёр бўлсин.

- Омад ёр бўлсин? - такрорлади Гарри, Дамблдор эшикни бекитгач, - Уч айланга? Нималар деди у? Нима иш қилишимиз керак экан бу хонада?

Гермиона саволга жавоб бермай, ўз ёқасини тортиб очди-да, бўйнига осилган ингичка, жуда узун тилла занжирни суғуриб чиқарди.

- Гарри, ёнимга кел. Имилламай, тезрок бўлсанг-чи!

Фикри-хаёллари пароканда бўлиб қолган Гарри қизалоққа яқин бориб, қўлидаги занжирга маҳкамланган ялтироқ кум соатчани кўрди.

- Мана бундай...

Гермиона занжирни иккаласининг бўйнидан ўтказди.

- Тайёрмисан? - сўради у овоз чиқармай

- Нима бу? - сўради гангиб қолган Гарри.

Гермиона кум соатчани уч маротаба айлантирди.

Бирдан қоронғи хона гум бўлди. Гарри орқа томонга катта тезлиқда учиб кетаётганини хис этди. Ёнидан чаплашиб кетган рангли доғлар-у, шакли ноаниқ жисмлар ўтмоқда. Қулоғида нимадир тақиллаб, бақириб юборгиси келди-ю, ўзининг овозини ўзи эшилмади...

Бирдан харакат тўхтаб, ҳамма нарса ўз жойида тек қотди.

Гарри кимсасиз вестибиолда турганини идрок этди. Очик турган асосий кириш эшигидан тош ётқизилган полга куёш нурининг оқими тушмоқда. Юзига тилла занжир қадалиб

қолган Гарри Гермионага ёввойи нигоҳ-ла қараб қолди.

- Гермиона, нима?...

- Бу ёққа, тезроқ!

Гермиона Гаррининг қўлидан ушлаб супургилар сақланадиган қазноқ томон тортди-да, уни полювгич-у, чеалаклар орасига тутиб киритганча, эшикни ичкаридан ёпиб олди.

- Нима?... Қандай қилиб?... Гермиона, нималар бўляпти?

- Биз вақт ичра ортга қайтдик, - пичирлади Гермиона қоронғилиқда Гаррининг бўйнидан занжирни ечиб олиб, - Уч соатга ортга қайтдик...

Гарри ўзининг оёғини пайпаслаб топиб, қаттиқ чимчилади. Жони оғриди. Демак у ухлаётгани, бемаъни туш кўраётгани йўқ.

- Бирок...

- Жим! Кимдир келяпти! Назаримда биз келяпмиз!

Гермиона қулогини эшикка тақади.

- Қадам товуши.. Вестибюлда кимдир юрибди... Ҳа, билишимча биз юрибмиз, Хагриднинг кулбасига кетяпмиз!

- Айтмоқчисан-ки, - пичирлади Гарри, - Қазноқдаги биз ҳам биз, вестибюлда юрганлар ҳам биз, шундайми?

- Ҳа, - деди Гермиона, қулогини эшиқдан олмай, - Ишончим комил, биз юрибмиз. Қадам товушига қараганда одам сони уч кишидан кўп эмас... ва биз секин юряпмиз... тўғри-да, ахир устимизга кўринмас плаш ташлаб олганмиз-ку...

У вестибюлдан эшитилётган товушларга қулоқ солганча, жим бўлиб қолди.

- Ана энди зинадан ховлига тушяпмиз...

Қиёфаси ташвишли кўринган Гермиона онтарилган чеалак устига ўтириб олди. Шундай бўлса-да, Гарри катор саволларига жавоб олишни истади.

- Қаердан олгансан мана бу... соатни?

- Буни вақт чигири, деб аташади, - шивирлаганча тушунтира кетди Гермиона, - Уни менга профессор Макгонагалл ўкув йилининг биринчи куни топширди. Мен ундан йил давомида барча фанлардан ўтказилган машғулотларда иштирок этиш учун фойдаланиб юрдим.

Профессор Макгонагалл бу хақда ҳеч кимга оғиз очмаслигим ҳақида мендан сўз олган. Менга вақт чигиридан фойдаланишга ижозат берилиши учун профессор Макгонагалл вазирликка кўп маротаба мурожаат килишга мажбур бўлди. Мен хулқи намунали ўқувчи эканлигим, ушбу буюмдан факат таълимот манфаатларида фойдаланиб, бошқа мақсадда кўлламаслигим борасида профессор Макгонагаллининг ўзи ҳам вазирлик олдида онт ичди. Ўқиш учун қўшимча вақтим бўлиши учунгина уни орқага бурганиман... Айнан мана шу тарзда бир неча дарсларда айни бир вақтда иштирок этишга муваффақ бўлиб келганиман. Бирок...

Ҳамон ташвишли кўринган Гермиона ўйланиб қолди.

- Гарри, Дамблдор биздан нима истайди, тушунмаяпман. Биз нима иш қилишимиз керак? Нега энди уч соат орқага қайтишимиз керак эди? Бу чора Сириусга қандай ёрдам бериши мумкин?

Гарри Гермионанинг қоронғилиқда базур кўринаётган юзига қаради.

- Демак, айни шу вақтда бир нарса содир бўлган-у, ўша ҳодисага тузатиш киритишимизни истаган, - фикр билдириди у, - Бироқ нима юз берган? Хўш, уч соат олдин биз Хагриднинг кулбаси томон йўл олибмиз...

- Ҳозир уч соат олдин ва биз Хагриднинг кулбаси томон йўл олдик, - деди Гермиона, - Чикиб кетганишимизни ҳозиргина эшитдик...

Гарри пешонасини тириштириди. Фикрни жамлар экан, мияси ғувуллаб кетди.

- Дамблдор бизга «сиз сақлаб қоладиган айбизз ҳаёт битта бўлмайди», деган эди... Ҳа... энди тушундим, Гермиона! Биз Отбургутнинг ҳаётини сақлаб қолишимиз керак!

- Хўп... Отбургутнинг Сириусга нима дахли бор?

- Дамблдор профессор Флитвик хонасининг деразаси қаерда жойлашганини аниқ айтди! Сириус эса ўша ерга қамаб кўйилган! Демак биз Отбургутни эгарлаган ҳолда дераза

каршиисига учиб бориб, Сириусни чиқарамиз! Шундан сўнг Сириус Отбургутда учиб кетади ва шу тариқа иккаласи омон қолади!

Гарри Гермионанинг вужудини даҳшат қамраб олганини тушунди.

- Агар шунча ишни биронинг кўзига кўринмай бажара олсак, мўъжизанинг ўзи бўлади!

- Бажаришга харакат қилиш керак, - деди Гарри ва ўрнидан туриб, қулоғини эшикка такади, - Ҳеч ким йўққа ўхшайди... Кетдик...

Гарри казнок эшигини очди. Вестибюлда ҳеч ким йўқ. Икковлон казнок ичидан имкон кадар шовкин солмай чикиб, тош зиналардан пастга тушди. Соялар чўзилиб кетган. Қуёш Ман этилган ўрмон ортига, сўнгти нурлари билан дарахт учларига тилла тус берганча, ботиш арафасида.

- Агар бирор деразадан ташқарига қараса борми... - чийиллаб қўйди Гермиона, қасрга умидсиз караб.

- Таваккал қиласиз, - деди Гарри қатъий оҳангда, - Тўппа-тўғри ўрмонга кирамиз, хўпми? Дарахтлар ортига бекинамиз-да, кузатиб турамиз...

- Майли, фақат иссиқхоналар ортидан айланиб ўтамиш! - деярли унсиз рози бўлди Гермиона, - Кулбанинг олд эшигидан нарида бўлишимиз керак, акс ҳолда бизни кўриб қолишади! Ҳозир биз кулбага яқин келиб қолган бўлсак керак!

Гермиона нимани назарда тутганини англаб етмаган Гарри югура кетди. Гермиона унинг изидан базўр етишиб югорди. Икковлон экинзор орқали иссиқхоналар томон, у ердан, Уришқоқ толни айланиб ўтганча, узоққа, Ман этилган ўрмон дарахтларининг сояси томон югорди.

Хавфсиз жойга, калин тарвакайлган шохлар кўланкасига етиб келган Гарри атрофга назар солди. Хаёл ўтмай ҳансираф қолган Гермиона етиб келди.

- Жуда соз, - деди Гермиона, - Энди Хагриднинг кулбасига сездирмай яқинлашиб олишимиз керак... сездирмай, Гарри...

Икковлон ўрмон дарахтлари орасидан аста одимлаб кетди. Кулба кўрингач, эшик тақиллагани эшитилди. Болалар йирик эман ортига тез бекиниб олиб, иккаласи дарахт танасининг икки томонидан аста бош чиқарди. Бир дақиқадан сўнг ранги оқариб кетган Хагрид эшик очди. Бошдан оёқ дағ-дағ титраётган давангир остононда туриб, ҳеч нарсани тушунмай атрофга каради.

- Бу биз, - пицирлади Гарри, - Устимизга кўринмас плаш ташлаб олганмиз. Ичкарига киритсанггина ечишимиз мумкин.

- Келишларингта ҳожат йўқ эди, - пицирлади четта ўтган Хагрид ва болалар ичкарига киргач, эшикни ёпди.

- Шунча вактдан буён қилиб келган ишларимиз орасида бу қилиғимиз жуда ғалати бўлмоқда! - хитоб қилиб юборди эман ортидаги Гарри.

- Юр, яқинроқ борайлик, - пицирлади Гермиона, - Отбургутнинг яқинида бўлишимиз керак!

Улар ошқовоқ эгатларининг панжарасига боғланганча, асабийлашиб турган Отбургут кўзга кўрингунга қадар дарахтлар орасида ўғринча юриб борищди.

- Ҳозирми? - аста сўради Гарри.

- Йўқ! - эътиroz билдириди Гермиона, - Агар уни ҳозир олиб кетадиган бўлсак, кўмита вакиллари Хагриддан гумон қилишади! Улар Отбургутни ўз кўзлари билан кўриб, ҳовлига маҳкам боғлаб қўйилганига ишонч ҳосил қилишгунга қадар кутишимиз керак!

- Унда бизнинг ихтиёrimизда бўлса, олтмиш сония бўлади холос, - деди Гарри.

Вазифа ижроси тобора мураккаблашиб бормоқда. Айни пайтда кулба ичидан чини синган товуш эшитилди.

- Хагрид кўзани чилпарчин қилди, - пицирлади Гермиона, - Ҳозир эса мен Қасмокни топиб оламан.

Ҳақиқатан ҳам бир неча сониядан сўнг таажжуб қичқириғи эшитилди.

- Гермиона, - бирдан фикр билдириди Гарри, - Ҳозир... ҳозир шартта ичкарига кириб, Петтигрюни тутиб олсак-чи...

- Йўқ! - унсиз даҳшатга тушди Гермиона, - Тушунмаяпсан-ми? Биз шундоқ ҳам сехгарликнинг энг асосий қонунларидан бирини бузиб турибмиз! Ҳеч ким, ҳеч қачон тарих жараёнини ўзгартирмаслиги керак, ҳеч ким! Дамблдорнинг сўзлари эсингдами: «сизларни ҳеч ким кўрмаслиги шарт».
 - Бизни кўрса Хагрид кўради ва биз ўзимиз кўрамиз, бўлди!
 - Гарри, қани менга айт-чи, Хагриднинг кулбасига бостириб кирганингни ўзинг кўриб турсанг, нима килган бўлар эдинг? - кизиқди Гермиона.
 - Мен-ми... мен, ақлдан озиб қолган бўлсам керак ёки ёвуз кучлар сехрига оид қандайдир ҳодиса рўй беряпти, деган хulosага борган бўлар эдим, - жавоб қайтарди Гарри.
 - Тўппа-тўғри! Сен ҳеч нарсани тушунмаган ва ҳатто ўзингга ўзинг ташланган бўлар эдинг! Ана энди нима бўлишини тушундинг-ми? Профессор Макгонагал менга вакт билан ўйнашган сехгарлар ҳақида мудҳиш воқеаларни айтиб берган эди. Ўша воқеалар асосан янглишган сехгарлар ўзларини ўзлари ўтмишда ёки келажақда ўлдириб кўйишлари билан якун топган!
 - Бўпти, бўпти, - тўхтатди уни Гарри, - Бу шунчаки бир таклиф... талаффуз этилган хаёл эди холос...
- Гермиона унинг бикинига туртиб, каср томон имо килди. Гарри касрнинг асосий эшигини аникроқ кўриш учун бошини икки дюймга четга олди. Зинадан Дамблор, Фуж, кўмитанинг кекса вакили ва саллоҳ Макнейр тушиб келяпти.
- Ҳозир биз чиқамиз! - пичирлади Гермиона.
- Чиндан ҳам бир неча сониядан сўнг қулбанинг орқа эшиги очилди. Ичкаридан Рон, Гермиона, Хагрид ва ўзи чиққанини Гарри кўриб турди. Дараҳт ортида турган Гарри ошқовоқ эгатлари ёнида турган ўзини кўриб ўзини жуда ғалати хис этди. Бунақа ҳиссиётларни ҳали бошидан кечирмаган.
- Ҳаммаси яхши, Отбургут, ҳаммаси яхши... - тинчлантириди гиппографи Гагрид ва болаларга ўгирилди, - Боринг, тезрок бўлинг.
 - Хагрид, биз ундан қила олмаймиз...
 - Биз бўлган ишни айтиб берамиз...
 - Улар Отбургутни қатл этишга журъат эта олишмайди...
 - Боринглар, - ўшкириб берди Хагрид, - Шундоқ ҳам ишларимиз чатоқ. Сизлар ҳам ноҳуш ахволга тушиб қолишларинг камлик қилиб турибди!
- Гарри ошқовоқ эгатлари олдида турган нариги Гермиона Рон иккаласининг устига кўринмас плаш ташлаганини кўрди.
- Тез кетинг бу ердан. Бўладиган ишларга қулоқ солманг...
- Кулбанинг олд эшиги такиллади. Ижро комиссияси этиб келди. Хагрид ўгирилиб, эшикни очиқ қолдирганча кулбага кириб кетди. Гарри уч жуфт кўринмас оёқ остидаги майса эзилиб ҳосил бўлаётган излар узоклашаётганини кўрди. Нариги болалар қулбани тарқ этиб кетишиди... Дараҳт ортига бекиниб олган Гарри билан Гермиона эса очиқ қолган эшик орқали кулма ичидаги гапларни эшитиб туришиди...
- Ҳайвон қани? - эшитилди Макнейрнинг муздай овози.
 - Ан-ана... т-т-ташқарида, боғланган турибди, - хириллади Хагрид.
- Деразада Макнейрнинг башараси кўриниши билан Гарри бошини дараҳт ортига тортди. Шундан сўнг Фужнинг овози эшитилди.
- Биз... м-м-м... сенга қатл тўғрисида чиқарилган расмий буйрукни ўқиб эшиттириш керак, Хагрид. Тез ўқийман. Шундан сўнг Макнейр иккалангиз мана бу қофозга имзо чекишингиз керак бўлади. Сиз ҳам эшитишингиз керак, Макнейр, коидаси шунака...
- Макнейр бошини ичкарига тортди.
- Ё ҳозир, ё ҳеч қачон.
- Сен шу ерда тур, - пичирлади Гарри Гермионага, - Мен ўзим.
- Фуж буйрукни ўқиб эшиттиришга киришди, Гарри эса дараҳт ортидан отилиб чиқиб, ошқовоқ эгатини тўсиб турган панжарани ошиб ўтди-да, Отбургутга яқинлашди.

Хавфли ҳайвонларни йўқ қилиш қўмитасининг қарорига биноан, хужжат матни давомида судланган, деб юритиладиган Отбургут лақабли гиппограф, бугун, олтинчи июнь куни, кунботар маҳалда...

Кўз пириратиш мумкин эмаслигини бирор сонияга бўлсин унумаган Гарри Отбургутнинг дарғазаб тўқ сарик қўзига тикилганча, таъзим бажо айлади. Отбургут куруқшаган тиззалирини пастга туширди-да, боз қаддини ростлади. Гарри панжарага боғланган арқон тугунлари билан овора бўлиб, ивирсиди.

... боши танасидан жудо этилган тарзда қатл этилсин. Қўмита қўрсатмасига биноан хукм саллох Волгден Макнейр томонидан ижро этилади...

- Ҳозир, Отбургут, сабр қил, - ғудуллади Гарри, - Ҳозир биз сени кутқарамиз. Қани жим... жим...

... хукм ўқиб эшилтирилганлиги ва ижро этилганлиги ҳақида шоҳидлик бериб, имзо чекдик... Хагрид, ана энди мана бу ерга имзо чек.

Гарри бор кучи билан арқонни тортди. Бироқ қайсар Отбургут олд оёгини тираб олди.

- Бўладиган ишнинг бўлгани маъқул, - жаранглади қўмита вакилининг овози, - Тезроқ тугатайлик бу бош оғриқ ғавғони. Жонга тегди. Хагрид, сен шу ерда колганинг маъқул.

- Йўқ, менга... мен... ёнида бўлишни хоҳлайман, ёлғиз ўзи...

Кулба ичидан қадам товушлари эшилтилди.

- Юрсанг-чи, Отбургут! - вишиллади Гарри.

У Отбургут бўйнига боғланган арқонни янада кучлироқ тортди. Нихоят гиппограф қанотларини шалдиратганча, истар-истамас одимлай бошлади. Улар ҳамон ўрмон четидан ўн футча нарида, кулбадан чиқкан одамга яққол қўринадиган масофада боришимоқда.

- Ие, бир дақиқа, шошманлар, - эшилтилди Дамблдорнинг овози, - Макнейр, ахир сиз ҳам имзолашингиз керак-ку, мана бу қоғозни.

Кулбадаги қадам товуши тинди. Гарри арқонни боз тортди. Отбургут таҳдид согланча тумшуғини шақиллатиб, қадамини тезлаштириди.

Дараҳт ортидан Гермионанинг кони қочган юзи кўринди.

- Гарри, тезроқ! - лабини кимиrlатиб, бакирган бўлди у.

Нималардир деётган Дамблдорнинг овози Гаррининг қулогига эшитилиб турибди. Бола яна арқонга зўр берди. Жахли чиқкан Отбургут йўрта бошлади. Нихоят улар ўрмон четига етиб келишди.

- Тезроқ! Тезроқ! - ингради дараҳт ортидан сакраб чиқкан Гермиона, бор кучи билан арқон тортишга киришиб.

Қизалоқ Отбургут қадамини тезлаштирас экан, Гарри ортга қаради. Энди кулбадан чиқадиган одамларга болалар, болаларга эса Хагриднинг экинзори кўринмайди.

- Тўхта! - пицирлаб буюрди Гарри, - Улар бизни эшитиб қолишли мумкин.

Кулбанинг орқа эшиги қарсиллаб очилди. Гарри, Гермиона ва Отбургут тек қотиб қолишиди. Ҳатто гиппографининг ҳам вужуди кулоққа айланиб қолгандай бўлди.

Суқунат... сўнг...

- Қани у? - хириллади кария, - Ҳайвон қани?

- Ҳозиргина мана бу ерда тушовланган холатда турган эди, - ҳайвон каби ўкирди саллох, - Ўз кўзим билан кўрган эдим! Худди мана шу ерда турган эди!

- Жуда ғалати бўлди-ку, - эшилтилди Дамблдорнинг таажжубланган овози.

- Отбургут! - чақирган бўлди Хагрид, бўғик овози билан.

Болта тигининг ҳавода ҳуштак чалгани-ю, зарб товуши эшилтилди. Айтидан ғазаби қайнаган саллох болта билан панжарага зарб берган кўринади. Шундан сўнг ғайри шуурий қичкириқ эшилтилди. Бу сафар болаларга саллохнинг ўкиришлари орасида Хагриднинг хитоби эшилтилди:

- Кошибди! Кошибди! О, Муқаддас фалак, унинг митти тумшукчасини ўзинг асра!
Арқонни узиб, жуфтакни ростлабди! Яша Отбургут, баракалла Отбургут!
Гиппогриф арконни тортиб, Хагриднинг овозига талпинди. Гарри билан Гермиона
арконни оёқлари ерга кириб кеттудай даражада жон-жаҳд билан тортиб, Отбургутни
тўхтатиб қолиши.
- Кимдир уни бўшатиб юборган! - ўкирди саллоҳ, - Худудни кўздан кечириб чиқиш керак,
ўрмонни ҳам...
- Муҳтарам Макнейр, - эшитилди Дамблдорнинг ҳамон таажжубли овози, - Модомики
Отбургутни чиндан ҳам бирор ўғирлаган экан, наҳотки ўғри уни ер юзида етаклаб кетган
демоқчи бўляпсиз? Ундан бўлса, осмон-у фалакни ҳам кўздан кечириб чиқинг, уддасидан
чиқсангиз, албатта... Хагрид, бир пиёла чойдан бош тортмаган бўлар эдим. Бренди бўлса,
уни ҳам рад этмайман. Каттарок стаканга куйиб бер, илтимос.
- Ал... ал... албатта, профессор, - жавоб қайтарди баҳтиёргилигидан тинка-мадори куриб
колган Хагрид, - Киринглар, марҳамат, киринглар.
Гарри билан Гермиона дикқат билан қулоқ солиши. Уларнинг қулогига қадам товуши,
саллохнинг паст овозда чангитиб сўкингани, эшикнинг ёпилиши ва сукунат қарор топгани
эшитилди.
- Хўш, энди-чи? - пиширлади Гарри, атрофга қараб.
- Шу ерда бекиниб ўтиришга тўғри келади, - жавоб берди вужуди ларзага келган Гермиона,
- Улар қасрга қайтишини кутишимиз керак. Шундан сўнг, Сириуснинг деразасига учеб
бориладиган хавфсиз фурсатни кутамиз. Уни кам дегандан икки соатдан кейин қамашади...
Буларнинг бари ўлгудай қийин кечади!...
- Улар елкалари орқали ўрмон қаърига қараб қўйиши. Қуёш ботмоқда.
- Жойимизни ўзгартириб олишимиз керак, - фикр билдириди Гарри, - Уришқоқ тол
қўринадиган жойга бориб олишимиз керак. Акс ҳолда ҳодисалар жараёнини аник билмай
қоламиз.
- Тўғри айтасан, - рози бўлди Гермиона арқонни маҳкамроқ ушлаб, - Айни вактда, биз ҳам
қўринмаслигимиз керак, Гарри, буни хеч унутма...
- Улар ўрмон чети бўйлаб ҳаракат бошлиши. Коронғилик қуюклашмоқда. Нихоят болалар
Уришқоқ тол яққол қўриниб турадиган дараҳтлар гурухи орасида тўхташи.
- Ана, Рон! - кутилмаганда хитоб қилиб юборди Гарри.
Қоп-қора қўринган қомат жон-жаҳд билан майсазор бўйлаб югуриб юрибди. Унинг
кичкириклари туннинг ҳаракатсиз ҳавосида узок-узокларга етиб бормоқда.
- Тинч қўй уни, йўқол! Қасмоқ, мен томон югур...
- Шунда худди ҳавода пайдо бўлгандай яна икки кишининг қомати қўринди. Гарри Рон
кетидан кувиб келаётган ўзи ва Гермионага қараб ўтириди. Хаёл ўтмай Рон ерга ташланди.
- Ҳа! Қўлга тушдинг-ми, йўқол бу ердан, ярамас мушук!...
- Ана Сириус ҳам қўриниш берди, - деди Гарри.
Уришқоқ тол остидан йирик ит қомати қўринди. Болалар ит Гаррини йиқитгани ва Ронни
тишлаб, тортиб кетганини қўриб ўтириши.
- Бу ердан янада қўркинчли қўринар экан, а? - таъкидлаб қўйди Гарри ит Ронни дараҳт
остига тортиб кираётганини қўриб, - Вой! Қўрдинг-ми мени қандай урганини! Ана, сен
ҳам насибангни олдинг... ғалати қўринар экан.
- Уришқоқ тол ғичирлаб, пастки новдалари билан ҳаво қамчиламоқда. Дараҳт танасига яқин
бориши йўлини билмай, боши котган болалар у ёқ, бу ёқ бориб келишяпти. Бир пастдан
кейин тол турган жойида қотиб қолди.
- Маймоқоёқ дараҳт танасидаги ғуддани босди, - тушунтириш берган бўлди Гермиона,
мушугини мақтаб.
- Ана, ичкарига кириб кетяпмиз, - жавобан ғудуллади Гарри, - Бўлди, кириб кетдик.
Болалар кўздан ғойиб бўлиши билан дараҳт боз ҳаракат бошлади. Хаёл ўтмай, дараҳт
ёнидан қаср томон йўл олган Дамблдор, Макнейр, Фуж ва қариянинг қадам товушлари
эшитилди.

- Туннелга киришимиз билан-а! - паст овозда хитоб қилди Гермиона, - Агар Дамблдор ортимиздан кириб борганда эди...
 - Макнейр билан Фуж ҳам унга эргашган бўлар эди. Нимани хоҳласанг ўртага қўйиб онт ичаман-ки, Фуж Макнейрга Сириусни ўша кулбани ўзидаёқ ўлдиришни буюрган бўлар эди, - аччиқ оҳангда жавоб берди Гарри.
- Болалар тўрт киши қасрга кириб, эшик ортида ғойиб бўлганини кузатиб ўтиришди. Бир неча дакиқа давомида атрофда хеч ким кўринмади. Сўнг...
- Қара Люпин келяпти! - кўрсатди Гермиона.
- Зинадан тушиб, Уришкок тол томон югурган навбатдаги киши кўринди. Гарри осмонга каради. Булат Ойни тўла-тўқис тўсиб ташлаган.
- Болалар Люпиннинг ердан таёқ олгани ва дарахт танасидаги ғуддани босганини кузатиб ўтиришди. Хаёл ўтмай Люпин ҳам дарахт илдизлари орасидаги кавакка кириб кетди.
- Плашимни олса бўлар эди-ку. Ана ерда ётиби, - деди Гарри Гермионага юзланиб, - Агар уни югуриб бориб олсан, Снегг Фифон кулбасига кира олмас эди ва...
 - Гарри, бизни хеч ким кўрмаслиги шарт!
 - Қандай чидаб тура оласан, а? - жаҳли қилди Гарри, - Бамайлихотир томоша килиб туришингни қара-я?!
- Гарри бир оз иккиланиб турди.
- Югуриб бориб, олиб келаман!
 - Гарри, мумкин эмас!
- Гермиона Гаррининг коржомасини базўр ушлаб қолишга улгурди. Айни шу пайтда тебранганча қаср томон йўл олган Хагрид кўринди. У овози борича қўшиқ айтиб кетмоқда. Кўлига каттагина шиша ушлаб олган.
- Кўрдинг-ми? - пицирлади Гермиона, - Кўрдинг-ми, нима бўлиши мумкин эди? Бизни хеч ким кўрмаслиги шарт! Отбургут, тўхта!
- Гиппогриф Хагрид томон интилди. Гарри арқонни маҳкам ушлаб, Отбургутни қўлдан чиқармади. Улар зинага базўр чиқаётган Хагридни нигоҳ-ла кузатиб қўйишиди. Хагрид ичкарига кириб кетиши билан Отбургут харакатини тўхтатиб, бошини маъюс тушириб олди.
- Икки дакиқа ўтар-ўтмас қасрнинг эшиги боз очилиб, остоңада Снегг кўринди. У ҳам тол томон югуриб кетди.
- Гарри муштларини маҳкам сиқиб ўтириди. Уришқоқ толга етган Снегг кескин тўхтаб, атрофга қаради. Ерда ётган плашни олиб, кўзига яқинроқ келтирганча ўрганиб чиқди.
- Ифлос панжангни теккизма, - паст овоз-ла қичқирди Гарри.
 - Тсс!
- Снегг Люпин ишлатган ходани кўлига олиб, дарахт танасидаги ғуддани босди-да, эгнига плашни ташлаб, кўздан ғойиб бўлди.
- Ана шундай, - хотиржам якун ясади Гермиона, - Энди ҳаммамиз ичкаридамиз. Ташқарига чиқишимизни кутишимиз қолди холос...
- У кўлидаги арқон учини ёнидаги дарахтга маҳкам боғлади-да, қуруқ ерга ўтириди.
- Гарри, - гап бошлади у, - Мен бир нарсани хеч тушунмадим. Нима сабабдан дементорлар Сириусга ета олишмади? Улар бостириб келишашётганини эслайман холос... сўнг... афтидан хушимни йўқотган бўлсан керак.... шу қалар кўп эдики улар...
- Гарри Гермионанинг ёнига ўтириб, ўшанда кўрган нарсаларини, унга яқин келган дементорлардан бири Гарридан бўса олиш ниятида ўз оғзини Гаррининг оғзига яқин келтиргани, айни шу пайтда қандайдир йирик, кумуш тусли ҳайвон кўл узра югуриб келиб, дементорларни кувиб согганини айтиб берди.
- Гаррининг ҳикояси тугай деб қолганида, Гермионанинг оғзи очилиб қолди.
- Қанақа ҳайвон эди у?
 - Модомики дементорларни кувиб юборишга қодир экан, факат бир нарса бўлиши мумкин,
 - таъкидлади Гарри, - Ҳақиқий, нихоятда кучли Ҳимоячи.
 - Уни ким яратган бўлиши мумкин?

Гарри жавоб бермади. У күлнинг нариги сохида кўринган кишини эслади. Ўшанда у...
Бироқ бунинг қандай иложи бўлиши мумкин?

- Юзини эслайсан-ми? - қизиқди Гермиона, - Ўқитувчиларимиздан бирортасими?
- Йўқ, - бош чайқади Гарри, - У ўқитувчи эмас эди.
- Агар у дементорларнинг йирик галасини қувиб солишга муваффақ бўлган экан, у чиндан ҳам курдатли сеҳргар бўлиши керак... Химоячи шу қадар кучли шуъла таратган экан, ўша кишининг юзини ёритган бўлиши керак эди, шундай эмасми? Юзини кўрдинг-ми?
- Кўрдим, - ўйчан жавоб қайтарди Гарри, - Фақат... балки менга шундай туюлгандир, ҳар қалай эс-хушим жойида эмас эди... Унинг юзини кўришим билан хушимни йўқотдим...
- Хўш, фикрингча, кимга ўхшайди у? Айтсанг-чи, қийнаб юбординг-ку, одамни!
- Фикримча...

Гарри ютиниб қўйди. Сўзлари тутириксиз эшитилишини билиб турибди.

- Хўш?

- Фикримча... У менинг дадам эди.

Гарри нигохини кўтариб, энди Гермионанинг оғзи янада катта очилиб кетганини кўрди.
Қизалоқнинг қиёфасида ташвиш билан раҳм уйғунлашиб кетган.

- Гарри, сенинг даданг.... ўлган, - аста эслатди Гермиона.
- Биламан, - тез жавоб қайтарди Гарри.
- Унинг арвоҳини кўрдим, деб ўйлайсан-ми?
- Билмадим... йўқ... у... шаффоғ эмас эди.
- Унда...

- Эҳтимол бу шунчаки хаёлот бўлгандир, - тахмин қилди Гарри, - Бироқ... ахир менда унинг фотосуратлари бор...

Гермиона худди Гаррининг ақл-хушидан ташвиш торта бошлагандек бақрайиб қолди.

- Гапларим ғалати эшитилаётганини тушуниб турибман, албатта, - равон оҳангда қўшимча килиб қўйди Гарри.

У орқага ўгирилиб, тумшуғи билан ер титибчувалчанг кидираётган Отбургутга каради.
Лекин аслида у Отбургут орқали узок-узокларга қараб ўтирибди.

Гарри ўз отаси, унинг эски дўстлари ҳакида ўйлаб қолди. Луни, Чувалчангдум, Юмшоқоёқ ва Шоҳдор... Наҳотки тўртовлон бугун мактаб худудида бўлишган? Ҳамма ўлдига чиқарган Чувалчангдум бугун кечкурун кўриниш берди... Унинг отаси билан ҳам ўхшаш нарса юз бердимикан? Наҳотки, кўлнинг нариги сохида хаёлот турган бўлса? Ўша киши жуда узоқда бўлиб, уни аниқ илғаб олишнинг иложи йўқ эди... Шундай бўлса-да, ўша фурсатда, Гарри ҳали хушини йўқотмаган пайтда ишончи комил эди...

Енгил эсган шабада Гаррининг боши устидаги баргларни шитирлатди. Ой дам булувлар орасидан кўриниш бериб, дам яна бекиниб олмоқда. Гермиона толга тикилиб ўтирганча, воқеаларнинг келгуси ривожини кутмоқда.

Бир соатдан ортиқ вакт ўтди ва нихоят...

- Ана, чиқдик! - шивирлади Гермиона.

Иккаласи оёққа туришди. Отбургут ҳам бошини кўтарди. Дарахт кавагидан бир-бирига кишанланган Люпин, Петтигрю ва Рон чиқиб келди. Шундан сўнг, хушини йўқотган Снегг аҳмоқона ҳолатда сузиб чиқди, унинг кетидан Гермиона, Гарри ва Блэк кетма-кет кўриниш беришди. Ҳаммаси қаср томон йўл олди.

Гаррининг юраги қутуриб кетгандай ура бошлади. У осмонга қараб қўйди. Ҳозир Ой булувлар орасидан кўриниш беради...

- Гарри, - деярли овоз чиқармай огоҳлантириди Гермиона, худди Гаррининг фикрини ўқиётган каби, - Биз турган жойимизда қолишимиз керак. Бизни ҳеч ким кўрмаслиги шарт. Биз ҳеч нарса қила олмаймиз...

- Демак, Петтигрюга қочиб кетишига яна имкон беришимиз керак... - деди Гарри паст овозда.

- Коронғида каламуш ови билан шуғулланасанми? - жеркиб берди Гермиона, - Биз ҳеч нарса қила олмаймиз! Сириусга ёрдам бериш учунгина вакт ичра ортга кайтганмиз. Бошқа

харакатта ўрин йўқ!

- Яхши!

Булутлар таркалиб Ой кўринди. Кичкина кўринаётган одамлар тўхташди. Қандайdir безовта харакат бошланди.

- Люпин, - пичирлади Гермиона, - Махлукка айланиш жараёни бошланди.

- Гермиона! - кутилмаганда бақириб юборди Гарри, - Югурдик!

- Бизга аралашиш мумкин эмас, дедим-ку сенга...

- Э, аралашамиз демоқчи эмасман! Ҳозир Люпин ўрмонга, тўғри бизга қараб югуради! Гермиона ох уриб юборди.

- Тезроқ! - инграб юборди у, Отбургутнинг арқонини ечишга киришиб, - Тезроқ! Каёққа қочамиз? Каерга бекинамиз? Ҳозир дементорлар етиб келишади...

- Хагридинг кулбасига! - карор қилди Гарри, - У ерда ҳозир ҳеч ким йўқ. Югурдик! Икковлон югуриб кетди. Отбургут уларнинг кетидан эргашди. Орқада махлукнинг увиллаши эшитилди...

Мана кулба. Гарри оstonага сакраб чиқиб, эшикни очди. Гермиона билан Отбургут учиги киришди. Гарри улардан кейин кириб, эшикни ичкаридан ёпиб олди. Немис доги Сўйлоктиш ириллаб кўйди.

- Тсс, Сўйлоқтиш, бу биз!

Гермиона ит ёнига бориб, уни тинчлантириш учун тез қулогини қашлаб кўйди.

- Сал қолди-я! - деди у Гаррига қараб.

- Ҳа, махлукқа ем бўлишимизга оз қолди...

Гарри деразадан ташқарига қаради. Ичкарида туриб ташқаридан нима бўлаётганини илғаш жуда кийин. Отбургутнинг баҳтиёргилиги яққол билиниб туриди. Қадрдон уйига қайтиб келган гиппограф камин қарсисига чўзилди-да, қанотларини мамнун тахлаб, мизгиб олишга ҳозирланди.

- Биласанми нима, Гермиона. Мен яхшиси ташқарига чиқа қолай, - тараддулданиб гапирди Гарри, - Бу ердан кўринмаяпти. Вақт бўлди-ми йўқми билиш қийин...

Гермиона унга шубҳали қараб кўйди.

- Мен ҳеч нарсага аралашмайман, - тез ваъда берди Гарри, - Агар ташқаридан нима бўлаётганини кўрмасак, қаердан биламиз, Сириуснинг хонасига учиш керакми-йўқми?

- Тўғри... Сен ҳақ гапиряпсан... Ундей бўлса мен, шу ерда, Отбургут билан қоламан... Фақат илтимос, Гарри, эҳтиёт бўл... ҳар қалай кўчада махлук, бир гала дементорлар санкиб юрибди...

Гарри ҳовлига чиқиб, кулбани айланиб ўтди. Узокда итнинг ангиллагани эшитилди. Демак дементорлар Сириусни қуршаб олишяпти... Ҳозир Гермиона иккаласи унга ёрдамга етиб келади.

Гарри кўлга қаради. Юраги кўкрак қафасида дўмбирадай дирилляпти. Ҳимоячини йўллаган киши ҳозир етиб келиши керак...

Бола бир неча сония давомида кулба эшиги ёнида иккиланиб турди. «Сизни ҳеч ким кўрмаслиги шарт». У ҳеч кимга кўриниш бермоқчи ҳам эмас. Ўзи кўрмоқчи холос... Ахир у билиши, кўриши керак...

Дементорлар кўринди. Улар зулмат ичра ҳамма жойдан чикиб келиб, кўл томон сузишяпти... Дементорлар Гарридан узоклашиб, нариги соҳил томон сузиге кетишяпти. Демак уларга яқин боришга ҳожат йўқ...

Гарри югуриб кетди. Миясида отаси ҳақидаги ўйдан бошқа хаёл йўқ... Агар ўша киши отаси бўлса... чиндан ҳам отаси бўлса-чи... шуни билиши, аниклаб олиши керак...

У кўлга яқинлашиб қолди. Ҳозирча ҳеч ким кўринмаяпти. Нариги соҳилда кумуш тусли хира учкунлар сачрайапти. Бу ўзи, Ҳимоячи яратишга уриняпти. Ана, учкунлар ҳам сачрамай қолди. У кўркув ва туғён таъсиридан қалтирай бошлади. Мана, ҳозир, ҳар қандай фурсатда...

- Кела қолсангиз-чи, дада! - ғудуллади у, атрофга олазарак қараб, - Каердасиз, дада!... Бироқ... ҳеч ким кўринмади. Гарри бошини кўтариб нариги соҳилга, дементорлар

халқасига қаради. Улардан бири қайтарма-қалпогини ечмоқда. Қутқарувчи келадиган вакт етди. Лекин бу сафар ҳеч ким келмади.

Айни шу пайтда бола ҳамма нарсаны тушуниб етди. Ўшанда у отасини эмас, ўзини ўзи күрган...

Гарри яшин каби буталар ортидан чиқиб, қўлига сехрли таёқчасини олди.

- ЭКСПЕКТО ПАТРОНУМ! - бўкирди у.

Боланинг сехрли таёқчасидан катта куч билан, йўқ, бу сафар аллақандай шаклсиз булатча эмас, аксинча, кўзни қамаштириб юборгудай даражада ёришиб кўринган кумуш тусли ҳайвон отилиб чиқди. Гарри кўзларини қисиб олиб, бу қандай ҳайвон эканлигини илгаб олишга уринди. Бир карашда отга ўхшаб кетди. У кўлнинг коп-кора юзаси узра шовкин солмай елиб кетди. От бошини ҳам килиб олганча, қўл устида малаҳдай учиб юрган дементорларга ҳамла қилди. Ерда харакатсиз ётган одам таналари узра гир айланиб, уларни ҳимоя қилди. Дементорлар чекина бошлашди, тарқалиб, кўздан ғойиб бўлишди...
Хаёл ўтмай, уларнинг бирортаси колмади.

Ҳимоячи ортга бурилиб, сувнинг силлик юзаси устида Гарри томон енгил елиб яқинлашди. Йўқ, бу от эмас. Яккашох нарвал ҳам эмас. Буғу. Унинг танаси худди осмондаги Ой каби шуъла сочмоқда. У Гаррининг ёнига қайтмоқда.

Буғу соҳил бўйида тўхтади. Унинг туёклари нам тортган ерда бирорта ҳам из қолдирмаяпти. Буғу йирик кумуш кўзлари билан Гаррига қараганча, шоҳли боши билан астагина таъзим қилди. Ана шундагина Гарри бор гапни тушунди...

- Шоҳдор, - пицирлади у.

Лекин бармоқлари қалтираётган қўлини ушбу ажиб мўъжизага узатиши ҳамоно Шоҳдор гум бўлди.

Гарри қўли ҳавода узатилганича қолди. Дафъатан орқада туёқ товушлари эшитилиб, юрагидан зарб ўтгандай бўлди. У шиддат билан ортга ўгирилиб, Отбургутни тортганча югуриб келаётган Гермионани кўрди.

- Нималар қилиб қўйдинг? - қичқирди ғазаби қайнаган Гермиона, - Сен факат қараб турмоқчи эдинг холос-ку!

- Мен атиги ҳаммамизнинг ҳаётимизни саклаб қолдим холос... - жавоб қайтарди Гарри, - Юр, буталар ортига ўтайлик, сенга ҳаммасини тушунтириб бераман.

Гермиона яна оғзи ланг очилганча Гаррининг сўзларини тинглади.

- Бирор кўрди-ми сени?

- Ха, кўрди! Гапимни уқмадинг-ми? Ўшанда мен ўзимни ўзим кўрганман-у, дадамни кўрдим, деган ҳаёлга борганман! Шундай экан, тарихий жараён жойида, унга ҳеч ким теккани йўқ!

- Гарри, ҳеч ишонгим келмаяпти... Сен шунча дементорларни қувиб солишга кодир бўлган Ҳимоячини яратса олдингми?! Ахир бу олий даражали сеҳргарлик-ку!...

- Тушуняпсан-ми, бу сафар яратса олишга ишончим комил эди, - тушунтирган бўлди Гарри,

- Чунки муқаддам яратган эдим... Мен айтиётган сўзларда оз бўлса ҳам мазмун борми?

- Билмадим... Гарри, соҳилга, Снегтнинг ҳаракатларига қара!

Икковлон буталар аро кўлнинг нариги соҳилига қаради. Снегт хушига келибди. У ҳаводан учта замбил ясад, Гарри, Гермиона ва Блэкнинг жонсиз таналарини ортди. Ёнида сузаётган тўртинчи замбильда эса ўшубха йўқ-ки, Рон ётибди. Шундан сўнг, сехрли таёқчасини узатган Снегт замбилларни қаср томон бошқариб кетди.

- Хўш, вакт етганга ўхшайди, - якун ясади Гермиона, - Дамблдор касалхона палатасининг эшигини кулфлаб қўйгунига қадар ихтиёrimизда тахминан кирқ беш дақиқа бор.

Сириусни куткариб, йўқолиб колганимизни бирор билиб колмасдан олдин палатага кириб олишга улгуришимиз керак...

Улар кўл сатхида акс этаётган булатларни томоша қилганча кутиб ўтиришди. Қўшни бута шитирлади. Отбургут боз зерикиб, чувалчанг қидиришга киришди.

- Нима деб ўйлайсан, қамаб қўйишиди-ми, уни? - сўради Гарри соатига қараб.

У Фарбий минорадан ўнг томонга қараб кетган деразаларни санай бошлади.

- Кара, - пичирлади Гермиона, - Касрдан кимдир чиқди!
Гарри коронгиликка тикилиб қаради. Кимдир шошилганча мактаб худудига олиб кирадиган дарвоза томон йўл олди. Унинг белида нимадир ял этиб кўринди.
- Макнейр! - хитоб қилиб юборди Гарри, - Саллох! Дементорларни чакиргани кетяпти!
Вақт етди Гермиона...
Гермиона кўлини Отбургутнинг белига кўйиб, Гаррининг ёрдами билан устига миниб олди. Гарри оёгини бута шоҳига қўйганча, Гермионанинг олдига чиқиб ўтирди. У арқонни гиппогрифнинг бўйнидан олиб ўтиб, бўйинбоғнинг нариги томонига боғлади ва шу тарига юган ясади.
- Тайёрмисан? - пичирлаб сўради Гермионадан, - Белимни маҳкам қучиб ол...
Гарри пошналари билан Отбургутни никтади.
Отбургут қоп-кора осмонга кўтарилди. Йирик қанотлар ёзилганини сезган Гарри тиззалири билан гиппогрифнинг танасини сиқиб олди. Гаррининг белини маҳкам қучиб олган Гермионанинг:
- О, йўқ! Бу менга ёқмаяпти, умуман ёқмаяпти, - деб ғудуллагани эшитилди.
Гарри қаср деворлари ёнида учайтган Отбургутнинг парвозини бошқариб бормоқда. У юганнинг чап томонини тортиб Отбургутни бурди-да, ёнида ўтаётган деразаларни санашга уринди.
- Мана у! - қичкирди Гарри жиловни бор кучи билан ўзига тортиб.
Отбургут, агар унинг ҳавода муаллақ осилиб туриш учун йирик қанотларини харакатлантириб, дам юқорига, дам пастга бир неча футга сакраётгани инобатга олинмаса, тўхтади.
Юқорига кўтарилиш пайтида Гарри Сириусни кўриб колди.
- У ичкарида!
- Бола кўлини узатиб, гиппогриф қанотини пастга туширган пайтда деразани тақиллатди.
Нигоҳини деразага қаратган Блэкнинг пастки жағи тушиб кетди. У курсидан иргиб туриб, дераза ёнига келди-да, очиб кўришга уринди. Бироқ дераза маҳкам ёпилган.
- Нари қоч! - қичкирди чап қўли билан Гаррининг коржомасини маҳкам ушлаган Гермиона.
- Қизалоқ ўнг кўлига сехрли таёқчасини олди-да:
- Аллоомора! - деб чинкирди.
Дераза очилиб кетди.
- Қандай?... Қанақасига?... - хириллади Блэк, кўзларини Отбургутга чақчайтириб.
- Чик, тушунтиргани вақт йўқ, - қичкирди Гарри гиппогрифнинг силлиқ бўйнидан кучганча, уни жойида тўхтатишга уриниб, - Тезроқ қочишинг керак. Макнейр дементорларни чакиргани кетди. Улар хозир этиб келишади.
- Блэк иккала қўли билан дераза ромини ушлади-да, боши ва елкасини куч билан олдинга чиқарди. Яхши ҳам-ки у ўларча озғин. Яна икки сониядан сўнг Блэк оёғини гиппогрифнинг белидан ошириб ўтиб, Гермионанинг орқа томонига жойлашиб олди.
- Кетдик, Отбургут, юқорига! - буюрди Гарри, - Минора устига келиб қолишиди.
Қанотлар бир бор қоқилиши билан ҳаммаси Фарбий миноранинг устига келиб қолишиди.
Отбургут шовқин солиб, тишли деворга кўнди.
- Гарри билан Гермиона шу заҳоти гиппогрифнинг устидан томга сакраб тушишди.
- Сириус, шошилганинг маъқул, - хансиради Гарри, - Хаёл ўтмай улар Флитвикнинг хонасига кириб келиб, йўқлигингни кўришади.
- Отбургут ер депсиниб, ўткир тумшуқли бошини силтади.
- Анави болага, Ронга нима қилди? - хириллаб сўради Сириус.
- Оёғини синдирганингни инобатга олмасак, ишлари жойида. Помфри хонимнинг айтишича, ўлмас эмиш. Тезроқ қетсанг-чи...
- Аммо Блэк Гарридан кўзини уза олмай турибди.
- Яхшилигингга яхшилик қайтара оламанми...
- КЕТ! - баралла қичкириб юборишиди Гарри билан Гермиона.

Блэк Отбургутнинг бошини очик осмон томон бурди.

- Биз яна учрашамиз, - деди у, - Сен... Отангнинг муносиб ўглисан, Гарри...

У Отбургутнинг бикинига никтади. Гарри билан Гермиона гиппогрифнинг ёзилаётган йирик қанотлардан нари қочишиди... Отбургут ҳавога кўтарилди... Гарри уларни нигоҳ-ла кузатиб кўйди. Гиппогриф билан уни эгарлаган сувори борган сари кичрайиб кетди. Ойни тўсган булутлар уларни кўринмас килиб кўйди.

XXII БОБ.

ЯНА БОЙҚУШ ПОЧТАСИ

- Гарри!

Соатга караб кўйган Гермиона Гаррининг енгидан тортди:

- Дамблдор эшикни қулфлаб кўйгунига қадар ҳеч кимга кўринмай шифохона палатасига кириб олишимиз учун ихтиёrimизда роппа-роса ўн дақиқа қолди холос...

- Ха, ха, - деди Гарри кўзини осмондан истар-истамас узиб, - Кетдик...

Икковлон томдан минора ичига олиб кирадиган эшикчадан ўтиб, бир томони ички деворда такалган торгина айланма зинапоядан юриб кетди. Пастда кимларнингдир овозини эшитилди. Болалар деворга маҳкам қапишиб, кулоқ тутишди. Якин ўртадаги йўлақда Фуж билан Снегг гаплашиб кетишяпти.

- ... умид киламан-ки, Дамблдор бирон-бир ғов ўйлаб топмайди, - деди Снегг, - Бўса олиниши кечиктирилмайди-ми?

- Макнейр ховлида биринчи бўлиб учратган дементорни бошлаб келиши билан олинади. Умуман айтганда, Блэк билан боғлиқ ушбу воқеа қандайдир жумбокли туюлади менга. Уни қўлга олганимиз ҳақида «Башорат-у, каромат газетаси» саҳифаларида тезроқ эълон беришни истаётганимни тасаввур қила олмайсиз. Шубҳа йўқ-ки, Снегг, улар сиздан интервью олишга ошикиб келишади. Кичкинтой Гарри ҳам, афсун таъсири барҳам топиб хушига қайтгач, газета мухбирларига сиз уни қандай қутқариб қолганингиз ҳақида батафсил сўзлаб беришига ишонаман...

Гарри тишларини қисиб олди. Гермиона иккаласи бекиниб олган паногоҳнинг ёнгинасидан Фуж билан ёнма-ён бораётган Снегнинг мамнун иршайган башараси ўтиб кетди. Икковлон ҳар эҳтимолга қарши яна икки дақиқа кутиб, ҳозиргина ўтиб кетган сұхбатдошлар ҳаракатининг акс йўналиши бўйлаб одимлади. Зинадан пастга тушишди, сўнг яна битта зинадан пастлаб, навбатдаги йўлакка келиб колишиди. Шу ерга етганда қандайдир қабих кулги эшитилди.

- Дрюзг! - ғудуллади Гарри Гермионанинг билагидан тутиб, - Бекинамиз, тезроқ. Улар чап томондаги кимсасиз синф хоналаридан бирига кириб олишлари билан эшик ёнидан кайфияти чоғ, хурсанд хиринглаётган полтергейст учиб ўтди.

- Қандай жирканч мавжудот, - пицирлади Гермиона қулогини эшикка тақаб, - Ишончим комилки, дементорлар Сириусни кийнаб ўлдиришларини томоша килишидан завкланиб, кўтаринки кайфиятда юрибди. Гарри, уч дақиқа вактимиз қолди.

Болалар Дрюзгнинг шодиёна овози узоклашгунча кутиб, хонадан аста чиқишиди-да, боз югуриб кетишиди.

- Гермиона, палатага кириб олишга улгурмасак нима бўлади? - хансираф сўради югуриб бораётган Гарри.

- Бу ҳақда ўйлашни ҳам истамайман! - ингради Гермиона боз соатга қараб, - Бир дақиқа қолди!

Иккаласи шифохона бўлинмасига олиб борадиган йўлакка отилиб киришиди.

- Ана, Дамблдорнинг овози эшитилмоқда, - пицирлади Гермиона зўриқищдан бўғик чиккан овози билан, - Юр, Гарри!

Улар йўлақдан ўғринча одимлай кетишиди. Эшик очилиб, Дамблдорнинг бели кўринди.

- Мен эшикни қулфлаб күймокчиман, - эшикни өпіб сехр воситасида қулфлаб күйиш иккі. Мисс Грэнжер, уч айлана етарли бўлади. Омад ёр бўлсин.
- Дамблдор тисарилиб палатадан чиқди-да, эшикни өпіб сехр воситасида қулфлаб күйиш учун қўлига сеҳрли таёқчасини олди. Вахима қамраб олган Гарри билан Гермиона Дамблдорга яқинлашди. Нигоҳини кўттарган директорнинг кумуш тусли узун мўйлови остида кенг ёйилган табассум кўринди.
- Хўш? - деярли овоз чиқармай сўради у.
- Иш битди! - жавоб қайтарди нафаси бўғилиб қолган Гарри, - Сириус Отбургутда учеб кетди...
- Дамблорнинг кувончи янада ошиб кетди.
- Яшанг! Назаримда... - деди у, палата ичидағи товушларга диққат билан қулоқ солиб, - Ха, шундай. Сизлар ҳам палатани тарқ этдингиз. Киринг. Устингиздан қулфлаб кўјаман...
- Гарри билан Гермиона ичкарига киришди. Палатанинг нариги бошидаги каравотда чўзилиб ётган Ронни хисобга олмаганды, хонада хеч ким йўқ. Орқадан эшик қулфининг шақиллагани эшикни. Болалар ўз каравотларига бориб ётди. Гермиона вакт чиғирини коржомасининг катларига бекитиши ҳамоно Помфри хоним ўз хонасидан отилиб чиқди.
- Директор кетди-ми? Энди ўз мажбуриятларимни бажаришга киришсам бўлар, а?
- Помфри хоним жаҳлдан ўт олиб кетадиган ҳолатга келиб қолган. Гарри билан Гермиона эътиroz билдиримай узатилган шоколадни еб тугатишни афзал кўришди. Помфри хоним эса шоколад чиндан ҳам еб тугатилишига шахсан ишонч ҳосил килиш учун болалардан нари кетмай, қараб турди. Гарри жағини базур ишлатса оляпти. Икковлон асаблари тарапланашган ҳолда палатадан ташқарида кечаетган жараёнларга қулоқ тутганча, зўриқиб ётибди...
- Болалар Помфри хонимнинг кўлидан шоколаднинг тўртинчи бўлагини кабул килишган эди ҳам-ки, ниҳоят юқоридан дарғазаб эътиroz наъраси янгради..
- Буниси нима бўлди энди? - ташвишланди Помфри хоним.
- Жаҳлдор овозлар тобора яқинлашмоқда. Помфри хоним эшикка тикилиб қолди.
- Бу қанақанги бемаънилик! Ҳозир улар ҳаммани уйғотиб юборишади-ку! Фаросати борми уларнинг?
- Гарри яқинлашиб келаётган одамлар нималар ҳақида гапиришаётганини илғаб олишга уринди.
- У ҳавода гум бўлган, Северус. Ёнида кимдир қолиши керак эди. Бу ҳақда хабар топишса борми...
- ҲАВОДА ГУМ БЎЛМАГАН! - ўкирди Снегг, - БУ ДАРГОҲДА ҲАВОДА ГУМ БЎЛИБ ҲАМ, ПАЙДО БЎЛИБ ҲАМ БЎЛМАЙДИ! ЙЎҚ, БУ ИШДА ПОТТЕРНИНГ ҚЎЛИ БОРЛИГИ АНИҚ!
- Нималар деяпсиз, Северус, Гаррининг устидан қулфлаб кўйганман...
- ҚАРС!
- Эшик ланг очилиб кетди.
- Палатага шоша-пиша Фуж, Снегг ва Дамблдор кириб келишди. Учовининг орасида факат директоргина ўзини вазмин ва ҳатто мамнун тутмоқда. Фужнинг жаҳли чиккан. Снегг эса нафратдан ёниб турибди.
- ИҚРОР БЎЛ, ПОТТЕР! - ўкирди Снегг, - ЯНА НИМА КАРОМАТ КЎРСАТДИНГ?
- Профессор Снегг! - эътиroz билдириди Помфри хоним, - Ўзингизни кўлга олинг!
- Снегг, ўтинаман, мулоҳазали бўлинг, - тинчлантирган бўлди Фуж, - Эшик чиндан ҳам қулф экан. Бунга ўзингиз ҳозиргина ишонч ҳосил қилдингиз.
- СИЗ ПОТТЕРНИ ЯХШИ БИЛМАЙСИЗ! - чириллашини кўймади Снегг, - ШУНИНГ ИШИ, АНИҚ БИЛАМАН, ШУНИНГ ИШИ!
- Етар, бас қилинг, Северус, - деди Дамблдор вазмин оҳангда, - Нималар деётганингизни ўзингиз ўйлаб кўринг! Бу эшик қулфланган эди. Уни ўн дақиқа олдин ўзим қулфлаб кетганман. Помфри хоним, болалар ўз каравотларидан туришди-ми?
- ЙЎҚ, албатта! - жавоб берди Помфри хоним зардаси қайнаб, - Мен кўрган бўлар эдим!
- Ишонч ҳосил қилдингиз, деган умиддаман, Северус, - хотиржам давом этди Дамблдор, -

Агар Гарри билан Гермиона бир вақтнинг ўзида иккита жойда бўлиш қобилиятига эга, деган фикрни илгари сурмасангиз, албатта... Уларни безовта қилишга асос йўқ, деб ўйлайман.

Снегг тишиларини қайраб, дастлаб унинг хулқ-авторидан таажжубланаётган Фужга, сўнг кўзойнагининг ортидаги кўзлари бегуноҳ пирпираётган Дамблдорга қараб турди-да, коржомасини кескин ҳилпиратганча, турган жойида шартта бурилиб, шиддат билан палатани тарк этди.

- Йигитнинг томи бир оз жилганга ўхшайди, - хулоса чикарди Фуж, Снеггнинг ортидан қараб қолиб, - Сизнинг ўрнингизда бўлганимда, Альбус, унинг хулқ-авторига алоҳида эътибор қаратган бўлар эдим.

- Йўқ, у соппа-соғ, - аста жавоб берди Дамблор, - Фақат қўлтиғидан тарвузи тушиб, ҳафсаласи бир оз пир бўлди холос.

- Ҳафсаласи пир бўлган ёлғиз у эмас! - деди Фуж маъюс оҳангда, - Бу ҳақда «Башорат-у, каромат газетаси» нима деб ёзишини тасаввур қилиб кўринг! Кўлга олинган Блэкни яна қочириб ўтирибмиз-а! Гиппогриф масаласи ошкор бўлиши етмай туриди! Ана ўшандা мен ҳақиқий масҳарага айланаман! Хўш... мен борай, вазирликни хабардор қилиш вақти етди...

- Дементорлар-чи? - эслатди Дамблор, - Улар мактаб худудини тарк этишига умид боғласам бўладими?

- Ҳа, албатта. Улар бу ерни холи қолдиришади, - деди фикри тарқоқ бўлиб колган Фуж бармоқларини соchlари орасида юргизиб, - У сурбетлар бегуноҳ боладан бўса олишлари мумкинлигини тасаввур ҳам қилмаган эдим... қаранг-а... мутлақо қўлдан чикиб кетишибди. Шу бугуннинг ўзида уларни Азкабанга қайтарамиз... Мактаб худудига кириш жойларига аждарларни қўйган маъкулми дейман, а?...

- Хагрид роса хурсанд бўлади, - деди Дамблор Гарри билан Гермионага қулиб қараб. Фуж иккаласи палатани тарк этишибди. Помфри хоним алланима вайсаб эшикни кулфладида, хонасига кириб кетди.

Палатанинг нариги томонидан инграш эшитилди. Хушига келган Рон ётган ўрнига ўтириб, бошини ишқалаганча, атрофга олазарак бўлгани кўринди.

- Нима?... Нималар бўлди? - ғудуллади у, - Гарри? Бу ерга қандай келиб қолдик? Сириус қани? Люпин қани? Умуман нима бўляпти ўзи?

Гарри билан Гермиона бир-бирига қараб қўйди.

- Ўзинг тушунтириб бер, - деди Гарри, қўлига шоколад олиб.

Эртасига, кун ярмида шифохонадан чиқсан Гарри, Рон ва Гермиона қаср кимсасиз қолганини кўришибди. Имтиҳонлар тугаган, жазирама иссиқ кишининг тинка-мадорини куритиб юбормоқда. Табиийки, ўқувчилар Хогсмёдга ташриф буориш имкониятидан фойдаланишган. Бироқ Рон ҳам, Гермиона ҳам қишлоққа чиқишини истамади. Шу боис улар Гарри билан бирга мактаб ҳовлиси бўйлаб сандироқлаб, тунда ўтган воқеани ва Сириус билан Отбургут ҳозир қаерда бўлиши мумкинлигини муҳокама қилиб юришибди. Кўл соҳилида баҳайбат кальмар ўзининг узун пайпаслагичларини эринчоқлик билан сув юзасига чиқараётганини томоша қилиб ўтирган Гаррининг хаёли қочди. Кечагина нариги соҳилда бу томонга қараб буғу сакраб келган эди...

Болаларнинг устида каттагина соя тушди. Тепага қараган болалар терлаб-пишиб кетган, юзини дастурхондай келадиган дастрўмоли билан артганча, маъносиз илжайиб турган Хагридни кўришибди.

- Кеча тунда бўлиб ўтган ҳодисалардан, жиноятчи Сириус Блэк яна қочиб кутулганидан хурсанд бўлмаслигим керак, албатта... Бироқ биласизми яна нима бўлиб ўтди?

- Хўш, нима бўлибди? - баралла сўрашди болалар қизиқсинган бўлиб.

- Отбургут! Учиб кетди! Эркин күш каби! Туни билан нишонладим!

- Зўр-ку! - деди Гермиона хандон отиб юборишга яқин қолган Ронга таънали қараб қўйиб.

- Ҳа... Афтидан маҳкам боғламаганман шекилли, - деди Хагрид, теварак-атрофга завқ ила қараб, - Лекин Отбургут профессор Люпиннинг қўлига тушиб қолмаган бўлса керак, деб...

эрта тонгдан бир оз ташвишланишга түғри келди... Бирок Люпиннинг айтишича, кеча у ҳеч кимни емаган экан...

- Ну нима деганинг? - таажжубланди Гарри.

- Ё тавба, ҳали эшифтадингиз-ми? - сўради юзидағи кулги барҳам топган Хагрид, - М-м... Қандай тушунтиурсам экан... Қисқаси Снегг слизеринчилар орасида жар солиб юрибди... Сир энди ҳаммага ошкор бўлди.... Сиз ҳам билиб қўйинг... профессор Люпин... аслида маҳлук турага кирадиган одам! Кеча тунда эса ҳовли бўйлаб бемалол югуриб юрган эди... Ҳозир у нарсаларини йигиб бўлгандир...

- Нарсаларини йигиб бўлган? - даҳшат-ла сўради Гарри, - Нега энди нарсасини йигишиширади?

- Кетяпти, - ҳайрон бўлди Хагрид, - Эрталаб ишдан бўшаш учун ариза ёзди. Айтишича, бундан буён таваккал килиб бўлмас эмиш.

Гарри оёкка турди.

- Мен унинг хузурига бораман, - деди у Рон билан Гермионага.

- Ишдан бўшаётган экан...

- ... бизнинг қўлимиздан ҳеч нима келмайди...

- Бари-бир мен уни қўришим керак. Қайтиб келаман.

Буюмларини деярли йигишириб бўлган Люпиннинг хизмат хонаси очик... Охиригача тўлган, қопқоғи очик чамадонининг ёнида олдин гриндилоу яшаган бўш аквариум турибди. Люпиннинг ўзи эса стол устида энгашиб, Гарри эшик тақиллатиши билан бошини кўтарди.

- Хонамга келаётганингни кўриб турган эдим, - деди у кулиб, стол устига ёзилган Кафандузд харитасига имо килганча.

- Хагриднинг сўзларига қараганда, сиз ишдан бўшаб кетаётган экансиз. Шу гап ростми?

- Афсуски, рост, - деди Люпин стол тортмасидаги нарсаларини чиқариб.

- Нима учун? - сўради Гарри, - Сехргарлик вазирлигига сиз Сириусга ёрдам берганингиз хақида фикр билдирилди-ми?

- Йўқ. Профессор Дамблдор Фужни мен сизларга ёрдам бериш учун етиб борганимга ишонтира олди, - деди Люпин маъюс оҳангда, - Бирок бу ҳолат Снегтнинг сабр косасига томган сўнгти томчи бўлган шекилли. Мерлин орденидан куруқ қолгани унга қаттиқ алам килган кўринади. Шунинг учун у нонушта вақтида... м-м-м... бехосдан менинг маҳлук турага кирадиган одам эканлигимни оғзидан гуллаб кўйди...

- Фақат шу сабабли ишдан бўшай олмайсиз-ку! - бақириб юборди Гарри.

Люпин истехзоли кулиб кўйди.

- Эртага шу маҳалда ташвишга тушиб қолган ота-оналардан бир гала бойқушлар келади... Гарри, гапимга ишонавер, ҳеч ким ўз боласига маҳлук турага кирадиган одам устозлиқ килишини истамайди. Кечаги тундан кейин эса уларга эътиroz билдириш қийин. Ахир мен ҳар қандай бирингизни тишлаб олишим мумкин эди... Бундай ҳолатга эса такрор йўл кўйиб бўлмайди.

- Ёвузлик кучидан ҳимоя фанининг сиздан яхши ўқитувчиси ҳали бўлмаган! - хитоб қилиб юборди Гарри, - Кетман!

Бошини чайқаб кўйган Люпин жавоб бермади. У стол тортмаларини бўшатиши давом этди. Гарри Люпиннинг мактабда қолишига сабаб бўладиган бирор-бир далил топишга уринди. Шу пайт Люпин кутилмаганда фикр билдириб колди.

- Кеча сен сақлаб қолган айбсиз ҳаёт битта бўлмаганини директордан билдим. Агар мен ҳаётимда бажарган бирон-бир ишим билан ғуурланадиган бўлсан ҳам, айнан сенга ўргата олган нарсалар-ла ғуурланаман... Ҳимоячинг хақида айтиб бер.

- Сиз қаердан биласиз? - таажжубланди Гарри ҳаёлидан чалғиб.

- Бир дунё дементорни бошқа ҳеч нарса қувиб sola олмайди-ку, шундай эмасми?

Гарри бўлиб ўтган ходисани батафсил сўзлаб берди. Бола ҳикоясини тугатгач Люпин боз кулиб кўйди.

- Ҳа, сенинг отанг айнан буғуга айланар эди, - тасдиклади у, - Сен ўшанда тўғри фикр

юритгансан. Шунинг учун ҳам биз уни Шохдор, деб чақирган эдик.

Люпин чамадонига сўнгти китобчаларини ташлаб, Гаррига юзланди.

- Ма, ол. Кеча буни Фигон кулбасидан олиб келдим, - деди у болага кўринмас плашни узатиб, - Мана яна...

Люпин бир оз иккиланиб турди-да, Кафандузд харитасини узатди.

- Мен энди ўқитувчи эмасман. Шу боис буни сенга қайтариб берганим учун ўзимни ноҳақ санамайман. Менга бу буюм аскатиши кийин. Бирок ишонаман-ки сен, Рон ва Гермиона ундан фойдаланиш учун сабаб топасиз.

Гарри харитани кўлига олиб, иршайиб қўйди.

- Эсингиздами, ушбу харитани тайёрлаганлар сени мактаб худудидан ташқарига чиқишингни жуда истайди, бундай ҳолат уларга жуда кизик туюлган бўлар эди, деб айтган эдингиз.

- Тўппа-тўғри, - деди Люпин чамадонини ёпиш учун эгилиб, - Борди-ю ўғли бирорта бўлсин, касрдан олиб чикадиган яширин йўлни топа олмаганда Жеймснинг хафсаласи роса пир бўлар эди.

Эшик тақиллади. Гарри плаш билан харитани коржомасининг қатларига тез яшириб олди. Хонага кириб келган Дамблдор Гаррини кўриб, мутлако хайрон бўлмади.

- Арава дарвоза олдида турибди, Рем, - деди у.

- Раҳмат, директор.

Люпин бир кўлига чамадони, иккинчисига бўш аквариумини олди.

- Хўш... хайр бўлмаса, Гарри Поттер, - деди у болага кулиб қараб, - Сенга ўқитувчилик қилганимдан жуда хурсандман. Ишончим комилки, биз яна учрашамиз. Директор, мени дарвозага қадар кузатиб қўйишингиз мутлако шарт эмас. Ўзим...

Гаррига Люпин имкон қадар тезроқ чиқиб кетмоқчи бўлгандай туюлди.

- Ундей бўлса, учрашгунча, Рем, - деди Дамблдор жиддий оҳангда.

Люпин директор билан қўл сикишиш учун қўлтиғидаги аквариумни бир оз силжитди ва Гаррига сўнгги бор қараб қўйиб, хонани тарк этди.

Гарри полга маъюс қараб ўқитувчининг бўшаган курсисига ўтириб олди. У эшик ёпилганини эшитиб, бошини кўтарди. Дамблдор хонада қолибди.

- Нега бунчалик хомуш кўринасан, Гарри? - аста сўради у, - Кеча қилган ишингдан ғурурланишинг керак.

- Ғурурланишдан маъни нима, - алам-ла жавоб қайтарди Гарри, - Петтигрю қочиб кетди-ку.

- Бу нима деганинг? - ҳамон паст овозда эътиroz билдириди Дамблдор, - Маъниси жуда катта, Гарри. Сен ҳакиқат юзага чиқишига ёрдам бердинг. Айбизиз кишининг ҳаётини даҳшатли қисматдан сақлаб қолдинг.

Даҳшатли. Бу сўз боланинг хотирасини қўзғатиб юборди: «...олдинги ҳолатидан ҳам буюк ва янада даҳшатли ҳолатда...». Ахир бу профессор Треланининг башорати-ку!

- Профессор Дамблдор! Кеча башорат фанидан ўтган имтиҳонда профессор Трелани қандайдир... ғалати бўлиб қолди.

- Ростданми? - қошини кўтарди Дамблдор, - М-м-м... одатдагидай ғалати ҳолатидан ҳам ғалати бўлиб қолди, демоқчимисан?

- Ҳа... Унинг овози дагал эшитилиб, кўзи орқага қайтиб кетди ва Вольдемортни назарда тутиб: «...тун ярмига қадар хизматкор халос бўлиб, ўз сохибини қидира кетади», деди.

Ўша хизматкор ҳокимииятни кўлга киритиш масаласида Вольдемортга ёрдам берар эмиш, - деди Гарри, Дамблдорга бақрайиб, - Шундан сўнг у яна ўз ҳолатига қайтиб, эндиғина айтган сўзларини эслай олмади. Ҳакиқий башорат шундай бўладими?

Бу хабардан у қадар кучли бўлмаса-да, Дамблдор таъсиранди.

- Биласанми, Гарри, ха, назаримда чиндан ҳам бу ҳакиқий башорат бўлган, - ўйчан жавоб қайтарди Дамблдор, - Ким билиби дейсан-а? Шу билан унинг ҳакиқий башорати иккита бўлди. Ойлик маошини ошириш керак...

Гарри директорга таҳайюр қараб, нима учун у бу қадар хотиржам қолаётганидан

таажжубланди.

- Ахир... Петтигрюнинг ўлдирилишига мен тўскинлик қилдим-ку! Агар Вольдеморт чиндан ҳам қайтадиган бўлса, жамики айб менинг зиммамга юкланади, шундай эмасми?!
- Ҳеч ҳам ундан бўлмайди, - бепарво жавоб қайтарди Дамблдор, - Вакт чифири билан муомала қилиш тажрибаси сенга ҳеч нарсани ўргатмади-ми? Биз бажарган хатти-харакатлар оқибати шу қадар мураккаб, шу қадар қарама-қаршики, келажакни башорат қилиш чиндан ҳам жуда кийин... Профессор Трелани, фалакнинг ўзи унга марҳамат килсин, ушбу сўзларимнинг жонли исботидир... Сен Петтигрюнинг ҳаётини саклаб қолиб, ниҳоятда олижаноб иш тутгансан, Гарри.
- Агар у чиндан ҳам ҳокимиятни қўлга киритиш масаласида Вольдемортга ёрдам берса, бу ишнинг олижаноблиги қоладими?!...
- Петтигрю тирик қолиб, сенинг олдингда умрбод қарздор бўлиб қолибди. Демак сен Вольдемортнинг хузурига қарздорингни элчи сифатида юборибсан... Бир сехргар бошқа сехргарнинг ҳаётини саклаб қолса, иккаласининг ўртасида ўзига хос алоқа юзага келади... Агар Вольдеморт Гарри Поттер олдида умрбод қарздор бўлган одамни қидириб юрибди десам, қаттиқ адашган бўламан.
- Петтигрю билан бирон-бир алоқам бўлишини истамайман! - баёнот қилди Гарри, - У менинг ота-онамга хиёнат қилган.
- Сехргарлик қонунияти шундай, ўғлим, жуда сирли ва ақл бовар қилмайдиган қонуният. Гапларимга ишонавер, Гарри, вакти келиб Петтигрюнинг ҳаётини саклаб қолганингдан ўзинг хурсанд бўласан.
- Гарри хурсанд бўлишини ҳеч тасаввур қила олмади. Дамблдор унинг фикрини уқиб олган кўринади.
- Отангни «Хогварц»да таҳсил кўраётганида ҳам, ўқиши тамомлаганидан сўнг ҳам жуда яхши билар эдим, Гарри, - деди у мулоим оҳангда, - У ҳам Петтигрюни ўлдиришларига йўл қўймаган бўлар эди. Бунга мен заррача бўлсин, шубҳа қилмайман.
- Гарри нигоҳини кўтарди. Дамблдор кулмайди, фикр юритди бола, унга очик айтса бўлаверади...
- Дастреб, Ҳимоячимни дадам яратган, деб ўйлаган эдим. Ўзимни ўзим нариги соҳилда кўрганимни назарда тутяпман. Ўшанда мен дадамни кўряпман, деган хаёлга борган эканман.
- Кечирса бўладиган хато, - аста жавоб қайтарди Дамблдор, - Бу гапни эшитиш жонингта тегади, деб ўйлайман-у, лекин сен чиндан ҳам Жеймсга жуда ўхшайсан. Факат кўзларинг... онангнинг кўзларига ўхшайди.
- Гарри бошини чайқади.
- Унинг ўлганини била туриб, ахмокона хаёлга борганман.
- Наҳотки ўзимиз яхши кўрадиган марҳум яқинларимиз бизни тамомила ташлаб кетишади, деб ўйласанг? Ахир оғир синовдан ўтаётган фурсатда биз айнан ўшаларни эслаймиз-ку, шундай эмасми? Отанг сенинг калбингда, Гарри. Сен унга эҳтиёж сезганингда ўзини кўпроқ намоён этади. Акс ҳолда сен айнан шу Ҳимоячини яратса олмаган бўлар эдинг! Ўтган тунда Шоҳдор боз мактаб худудини кезиб юрди.
- Бола Дамблдор айтган сўзларнинг мағзини чаққунча маълум вакт ўтди.
- Кеча тунда Сириус ўқувчилик кезларида учовлон анимаг бўлиб олишганига икрор бўлди,
- кулди Дамблдор, - Ажойиб, ғайриоддий ютуқ. Буларнинг барини мендан сир тута билишгани ҳам катта ютуқ. Шундан сўнг «Равенкло» билан ўтган квидиши ўйинида мистер Малфойни йиқитган Ҳимоячинг қандай тус касб этганини эсладим. Биласанми, Гарри, кеча тунда қайсиидир маънода сен чиндан ҳам ўз отангни кўргансан... Сен уни ўз калбингдан топгансан.
- Дамблдор болани ўз хаёллари билан ёлғиз қолдириб, хонани тарқ этди.
- Сириус, Отбургут ва Петтигрюга аслида нима қилганини Гарри, Рон, Гермиона ва Дамблдордан ташқари, «Хогварц»даги одамлардан бирортаси билмайди. Семестр якунига етгунга қадар Гаррига бу борада турли-туман тахминларни эшитишга тўғри келди. Бирок

ўша тахминларнинг бирортаси ҳам ҳакиқатга якинлаша олмади.

Отбургут қочиб кутулганини эшишган Малфой аламдан ёниб юрди. У Хагридан гумон қилиб, гиппографиғи хавфсиз жойга яширинча олиб ўтганига шубҳа қилмади. Бироқ уни ва дадасини аллақандай ҳовлибон аҳмоқ қилганини ўйласа, ғазаби баттар қайнади.

Перси Уэсли Сириуснинг қочиб кутулгани хусусида ўз фикрига эга.

- Агар вазирликка ишга кира олсан, сехргарлик хавфсизлигини таъминлашга доир чоратадбирларни янада кучайтиришга қаратилган кўплаб таклифлар киритаман! - деди у, гапларига қулоқ соладиган ягона киши Пенелопа Кристаллуотерга.

Об-ҳаво аъло бўлиши, қасрда шодиёна мухит қарор топгани, ақлга сифаси иш, яъни Сириус Блэкка қочиб кутулишга ёрдам бера олишганидан қатъи назар Гарри ўкув йилини ҳали бундай ёмон кайфият-ла тамомламаган.

Професор Люпин ишдан бўшаганидан хафа бўлган ёлғиз у эмас, албатта. Бундан унинг жамики синфдошлари қайғу-хасрат чекди.

- Қизиқ, келаси ўкув йилида ким ўқитувчилик қилас экан, а? - маъюс қизиқиш билдириди Симус Финнинг.

- Энди конхўр одам келса керак? - ишонч-ла тахмин қилди Дин Томас.

Гаррининг ичини Люпиннинг ишдан кетишигина тирнаётгани йўқ. Бола профессор Треланининг башоратини хеч унуга олмаяпти. Айни пайтда Петтигрю қаерда санкиб юргани, Вольдемортнинг паноҳида бошпана топган-топмагани сўнгги кунларда Гаррининг фикри-ҳаёлини камраб олган ўй-ю, хаёл бўлиб қолди. Айниқса атиги ярим соат, ҳаётининг энг баҳтиёр ярим соати давомида энди ота-онасининг энг якин дўсти Сириус Блэкнинг уйида яшашига ишончи комил бўлганидан сўнг, анави Дурсларнинг уйига қайтиш истиқболи уни баттар кийнокка солади. Агар мўъжиза рўй бераб, ота-онаси тирилиб келиши ҳақидаги ҳаёллари инобатга олинмаса, Сириуснинг уйига кўчиб ўтиш боланинг тасаввурига сифиши мумкин бўлган энг зўр иш эди. Сириус ҳақида янгиликлар йўклигининг ўзи яхши янгилик саналади. Бундай ҳолат, Блэкнинг хавфсиз жойга бекиниб олишга муваффақ бўлганини англатмоқда. Гарри бўлиши мумкин бўлган, энди эса хом ҳаёлга айланган ўз уйи ҳақида ўйлар экан, ўзини ниҳоятда баҳтсиз хис этди.

Имтиҳон натижалари семестрнинг охирги кунида эълон қилинди. Гарри, Рон ва Гермиона жамики синовлардан муваффакиятли ўтишибди. Сехрли дамламалар тайёрлаш фанидан имтиҳонни ижобий баҳога топшира олгани Гаррини таажжублантириди. Снег Гаррини ўз фанидан атайин йиқитмаслиги учун Дамблдор аралашганига бола шубҳа қилмади. Сўнгги ҳафта давомида Снегтнинг Гаррига бўлган муносабати болани каттиқ чўчитди. Снегтнинг нафрати янада ошиб кетиши мумкинлигини Гарри тасаввур ҳам қила олмас эди. Бирок бундай ҳолат рўй берди. Гаррига кўзи тушиши билан Снегтнинг оғзи ғалати титраб кетадиган, бармоқлари эса боланинг бўғиздан тутиб бўғишга шайдек сикиласидиган бўлиб қолди.

Перси СМЖАдан олий натижа билан ўтишга муваффақ бўлди. Фред билан Жорж эса МОСДнинг қоникарли савиясига эга бўлишди. «Гриффиндор» коллежи асосан квидиш кубогида ғалаба қозонгани эвазига учинчи йил узлуксиз мактаб кубогини қўлга киритди. Шу боис ўкув йили якунинг етгани муносабати билан уюштирилган зиёфат тўқ қизил-тилла тусда безатилган Катта Залда ўтди. «Гриффиндор» дастурхони атрофидағи зиёфат бошқа столларга нисбатан шовқин-суронли, шодиёна кайфиятда ўтди. Хатто Гарри ҳам Дурслар уйига қайтишдек нохуш ҳаёлларини четга йигиштириб, эл қатори еб-ичиб, вайсаб-кулиб ўтириди.

Эртасига эрталаб «Хогварц-Экспресс» темир йўл станциясига якинлашганида Гермиона ажойиб янгилик билан ўртоклашди.

- Эрталаб, нонуштага қадар профессор Макгонагаллнинг хузурига ташриф буюрдим. Мен энди маглшуносликни ўқимайдиган бўлдим.

- Нега энди? Ахир сен имтиҳонни уч юз йигирма фоизга топширдинг-ку! - ҳайрон бўлди Рон.

- Тўғри, - деди Гермиона, - Факат яна бир тифиз ўкув йилига бардош бера олмайман. Анави

вақт чигири дастидан ақлдан озиб қолишимга сал қолди. Топширдим уни. Маглшунослик ва башоратсиз менинг дарс жадвалим меъерий ҳолатга қайтади.

- Бир нарсани ҳеч тушунмайман, - норози охангда ғудуллади Рон, - Нега сен ўз сирингни бизга очмадинг. Биз хар калай дўстларинг саналамиз.

- Ҳеч кимга чурқ этмасликка сўз берган эдим, - дарғазаб жеркиб берди Гермиона.

У тоғлар ортида қолиб кетаётган «Хогварц»га қараб, ушбу кадрдон қасрни яна икки ойдан сўнг кўришини ўйлаб ўтирган Гаррига юзланди.

- Гарри, илтимос, қулиб ўтиргин! - деди Гермиона маъюс охангда.

- Ишлар жойида, - тез жавоб қайтарди Гарри, - Таътил ҳакида ўйлаб кетяпман.

- Мен ҳам шу ҳақда ўйлаляпман, - деди Рон, - Гарри, сен ёзда уйимизга келишинг керак бўлади. Мен ота-онам билан гаплашиб, сенга қўнғироқ қиласман. Филитон билан муомала килишни ўрганиб олдим-ку.

- Филитон эмас, телефон, - Роннинг гапини тузатиб қўйди Гермиона, - Мана ким ўқиши керак маглшуносликни...

Рон танқидни ҳазм килиб юборди.

- Ёзда Квидиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини бўлиб ўтади! Қалай, Гарри? Уйимизга келсанг, бирга борамиз! Дадам ишхонасидан ҳаммамизга чипта олиб келади. Роннинг таклифи чиндан ҳам Гаррининг кайфиятини кўтарди.

- Ҳаракат қиласман... Дурслар мендан ҳалос бўлишдан қувонишади холос... айниқса Маржа аммамни нима қилганимни эсга олишса...

Ўзини анча тетик хис эта бошлаган Гарри дўстлари билан поқилдоқ ўйнади. Овқат ташиб юрган арава келгач, таркибиша шоколад кирмайдиган дурустгина тушлик харид килди. Шундай бўлса-да, уни ҳакиқатан ҳам баҳтиёр болага айлантирган ҳодиса кечки пайт содир бўлди...

Гаррининг елкаси узра қаёққадир қараб ўтирган Гермиона кутилмаганды сўраб қолди:

- Гарри, деразадан ташкарига кара, нима у?

Гарри ўгирилиб каради. Ойна ортида дам гум бўлиб, дам қўриниш бераётган аллакандай миттигина, кул ранг нарса сакрамоқда. Гарри яхшироқ қараш учун ўрнидан туриб, кичкинагина танасига нисбатан анчагина катта хат ташиётган кул ранг бойқушчани илгади. Қушча шу қадар митти эдики, хаво оқими уни дам-бадам четта тортиб, ағдариб юборяпти. Гарри тез деразани очиб, қўлини узатди-да, момик пат қопламаси билангина Тилла чакқондан фарқ қиласиган қушчани тутиб олиб, аста ичкарига тортди. Бойқушча тумшуғидаги хатни Гаррининг курсисига ташлади-да, хатни эгасига етказа билганидан қувониб, купе ичида гир-гир айлана бошлади. Хедвиг ушбу ҳолатни бойқуш почтасига келтирилган исноддай қўрди шекилли, тумшуғини шакиллатиб қўйди. Маймоқоёқ курсига сакраб чикиб, катта-катта сарик қўзларини бойқушчадан узмай ўтириди. Рон бало-офатдан узокроқ бўлиш учун бўлса керак, бойқушчани тутиб олиб, мушукдан бекитди.

Гарри хатни қўлига олиб, ўзига йўлланганлигини кўргач, конвертни йиртиб очди-да, ўкириб юборди:

- Сириусдан!

- Нима?! - баралла бақирди Рон билан Гермиона, - Овозингни чиқариб ўки!

Қадрдоним Гарри,

Умид қиласман-ки, ушбу хатни амакинг билан холангнинг уйига етиб боргунга қадар оласан. Чунки уларнинг бойқуш почтасига бўлган муносабатларини билмайман.

Бойқушча бегона қўлга тушиб қолиши мумкинлигини инобатга олиб, Отбургут иккаламиз бекиниб олганмиз. Табиийки, қаердалигимизни хат орқали айти олмайман. Иш топши истаги билан ёниб турган ушбу қушчанинг ишончили эканлигига шубҳа қиласам-да, илож қанча, бошқаси топилмади.

Фикримча, дементорлар мени қидириши ишларини бас қилишгани йўқ. Бироқ бу ерларда улар ўз ниятларига эриша олишмайди. «Хогварц»да жорий этилган дементорлардан иборат кўриклиш хизмати тугатилиши учун беш-олти нафар маглга қасрдан имкон

қадар узокда күриниши бермокчиман.

Қисқа учрашувимиз давомида сенга бир гапни айтишга улгурмадим. «Чакмок»ни сенга мен юборган эдим...

- ХА! - кичкириб юборди Гермиона, ғолиб чикқан қаҳрамон қиёфасини қасб этиб, - Ана, күрдингиз-ми? Супургини Сириус Блэк совға қылган, деган эдимми?!

- Түғри, лекин унга хеч қандай ёвуз афсун қўлланилмаган эди! - истехзоли иршайди Рон, сир бой бермай, - Вой қўлим!

Унинг мушти ичида завқланиб ўтирган митти бойқушча ўзининг садоқатини шу тариқа ифода этди шекилли, Роннинг бармоғини чўқиб олди.

Менинг буюртмамни почтага Маймокоёқ элтган эди.

Буюртмада мен ўзимни сенинг номинг билан атадим-у, лекин пулни «Гринготтс»даги сейфимдан олиши лозимлигини қўрсатиб ўтдим. Ўн уч йил давомида чўқинтирган отангдан олмаган совғаларинг ўрнига биратула ҳадя этилган совға сифатида кўришингни сўрайман.

Шунингдек, ўтган йили, уйдан қочиб кетган кунинг сени қаттиқ қўрқитиб юборганим учун кечирим сўрайман. Ўшанда шимол томон йўл олишдан олдин сени кўриб кетишини хоҳлаган эдим. Аммо менинг кепатам сени қўрқитиб юборган кўринади.

Мен хатга яна бир нарсани илова этмоқдаман. Ишончим комилки, бу нарса «Хогварц»да ўтадиган келаси ўқув йили янада қувончили кечишига омил бўлади.

Зарур бўлиб қолсам, хат йўлла. Бойқушинг мени албатта қидириб топади.

Тез орада яна хат йўллайман.

Сириус.

Гарри сабрсизлик билан конверт ичига қаради. У ерда яна бир пергамент парчаси бор экан. У пергаментдаги матнга тез кўз югуртириб чиқди-да, худди бирданига бир шиша хузур-лаззат ичиб юборгандай вужудига илиқлик югурганини хис этди.

Мен, Сириус Блэк, Гарри Поттернинг чўқинтирган отаси, ушбу билан ўғлимга дам олиши кунлари Хогсмёд қишлоғига ташриф буоришига ижозат бераман.

- Дамблдорга шунинг ўзи кифоя! - хитоб қилди баҳтиёр Гарри.

У яна хатга қаради.

- Тўхтант, давоми бор экан.

Дўстинг Рон менинг айбим билан ўз қаламушидан маҳрум бўлди. Эҳтимол у, ушбу бойқушчани ўзиники қилиб олишини истар.

Роннинг кўзи косасидан чиқиб кетишига сал қолди. Микроскопик қушча завқ билан сайрамоқда.

- Ўзиники қилиб олишни? - иккиланиб такрорлади у, диққат билан қушчага тикилиб.

Сўнг Гарри билан Гермионани ҳайрон қолдирганча қушчани Маймокоёқнинг тумшуғига якинлаштириди.

- Хўш, сен нима деб ўйлайсан, - сўради у мушукдан, - Ҳақиқий қушми ишқилиб? Маймокоёқ хириллаб кўйди.

- Шу жавобнинг ўзи етарли, - қувониб кетди Рон, - Олдим!

Кингс-Кросс вокзалига етиб боргунга қадар Гарри хатни такрор ва такрор ўқиб ўтириди.

Рон ва Гермиона билан биргалиқда тўқкиз бутун тўртдан учинчи платформадаги тўсик орқали магллар дунёсига чиқаётганида ҳам хатни қўлидан қўймади. Гарри Вернон амакини дарҳол кўрди. Амаки мистер ва миссис Уэслиларга шубҳа билан қараб, улардан имкон қадар нарида бўлишга уриниб турибди. Миссис Уэсли Гаррини қучиб олганда эса

Вернон амакининг хавфсирагани ўз тасдигини топди.

- Чемпионат масаласида кўнгироқ қиласман! - қичқириб қолди Рон Гаррининг орқасидан. Гарри дўстлари Рон ва Гермиона билан хайрлашиб, сандиги билан Хедвиг қамалган қафас ортилган аравасини Вернон амаки томон сурди. Амаки жияни билан ўз табиатига хос тарзда саломлашди.

- Мана бу нима? - ириллади у Гаррининг қўлидаги конвертга бақрайиб, - Агар имзо чекишим керак бўлган яна бирон-бир рухсатномага ўхшаш қофоз бўлса, мен...

- Йўқ, бу рухсатнома эмас, - кувонч-ла жавоб кайтарди Гарри, - Бу менинг чўқинтирган отамдан хозиргина келган хат.

- Чўқинтирган отамдан? - пишқириб қўйди Вернон амаки, - Ҳеч қанақа чўқинтирган отанг йўқ сени!

- Адашяпсиз, бор, - осонгина эътиroz билдириди Гарри, - У ота-онамнинг энг қадрдон дўсти бўлган. Тўғри, у қотиллик учун судланган, албатта. Бироқ хозир у сеҳгарлар камоқхонасидан қочиб, бекиниб юрибди. Шундай бўлса-да, менга хат ёзиб, хол-ахволимдан хабардор бўлиб турибди... қандай яшаётганим... бироннинг устидан шикоятим бор-йўклиги... хаётдан мамнун-мамнун эмаслигимни... билиш учун.

Вернон амакининг башарасида акс этган даҳшатни кўрган Гарри ишшайиб қўйди-да, гурсиллаётган кафаси билан вокзалдан чикиш эшиги томон, ўтган йилдагига нисбатан кувончлироқ ўтадиган ёз томон йўл олди.